ஸ்ரீ பகவத்கீதாவசனம்

115293

R651
M5
115293

ஹரி:

ஸ்ரீகிர்ஷ்ணயபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தகுரவேநம:

ஸ்ரீ பகவற்கீதை வசனம்.

இஃது

கவித்தலம்

துரைசாமிமூப்பனாரால்

செய்யப்பட்டு

சென்னை:

காஸ்மாபொலேட் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத௵ ஆவணி௴

Registered Copyright.

46
4-1395
OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... MADRAS
9-OCT. 95

115293

R65,5
M95

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்

அறிவிப்பு.

இந்நூல் செய்தவர் செய்த புத்தகங்கள்.

தபாற் கூலியுள்பட விலை.

		ரூ.	அ.
க.	ஸ்ரீஅயோத்திமாநகரமான்மியம் ...	0	0
உ.	ஜாநகீபரிணயம்	0	0
௩.	பிரசன்னராகவம்	0	0
ச.	அமிசசந்தேசம்	0	0
ரு.	ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	0	0
சா.	ஸ்ரீமத்கயாமான்மியம்	0	0
எ.	கங்காயாத்ராப்ரபாவம்	0	0
அ.	ஸ்ரீமகாபாரதச்சுருக்கம்	0	0
சூ.	ஸ்ரீமத்கம்பராமாயண அருங்கவி விளக்கம் மார்பிள்பயிண்டு	க	கக
க0.	சங்கற்பசூரியோதயம்	க	சா
கக.	சீவகசிந்தாமணிவசனம்	0	கஎ
கஉ.	ஸ்ரீபகவற்கீதைவசனம்	0	0

இவற்றுள் விலைகுறிக்கப்படாத புஸ்தகங்களில் ஸ்ரீபகவற்கீதை வசனந்தவிர மற்றைய புஸ்தகங்கள் கிடைக்கா. விலைகுறிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள் வேண்டுவோர் கபிஸ்தலத்திலிருக்கும் அநந்தநாராயண ஐயரிடத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீபகவற்கீதை வசனம் ஒருவருக்கும் விலைக்குக்கொடுப்பதில்லை. கீதாசாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் பகவத் பக்தியுமுள்ளவர்களுக்கு இந்நூலுடையார் வந்தனத்தோடு அப்புஸ்தகங்கொடுக்கப்படும்.

புஸ்தகம் வேண்டுவோர் கபிஸ்தலத்திலிருக்கும் இந்நூலுடையார்க்காவது ஸ்ரீரங்கத்தில் இவர்கிருகத்திலிருக்கும் ப. விசுவநாதராயர்க்காவது எழுதியாவது நேரிலாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அறிவிப்பு.

இவ்விருவரில் யாருக்கெழுதினாலும் எழுதினவர் மேலேகுறித்தவாறு எல்லாவிதத்திலும் அருகரென்று நினைத்தால்மாத்திரம் புஸ்தகம் பேரிங்கில் (Bearing) அனுப்பப்படும்.

இப்புஸ்தகம் வேண்டுவோர் ரிப்ளை போஸ்டு கார்டில் (Reply post card) எழுதினால் புஸ்தகம் அனுப்பினாலும் அல்லது அனுப்பாவிட்டாலும் எழுதியனுப்பப்படும்.

இப்புஸ்தகம் விலைக்குவிற்கப்படுதலில்லை யென்பதுபற்றித் தபால்மார்க்கமாக ஒருவர்க்கனுப்பியதை வேறொருவர் பெற்றுக்கொள்ளாமைப் பொருட்டும் புஸ்தகம் வேண்டுமென்று ஒருவர் பெயர்வைத்து வேறொருவர் எழுதாமைப் பொருட்டும் புஸ்தகம் யாருக்குஅனுப்பப்படுகின்றதோ அவர் பெயரெழுதியே யனுப்பப்படும்.

இந்நாலுடையாரால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டவர்களாலே பெயரெழுதிக்கொடுக்கப்படாத புஸ்தகம் யாரிடத்திலாயினும் காணப்பட்டால் புஸ்தகம் அவர்க்குக்கிடைத்த மார்க்கத்தை யவர் சொல்ல வேண்டியவராவர்.

———(◌)———

ஸ்ரீ

இப்புத்தகத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பெழுத்துக்களின் விபரம்.

——o——

ஸு.—ஸுலோகார்த்தம் அல்லது ஸுலோகம்.
தன்.—தன் மதம் அதாவது இது செய்தோன் கருத்து.
அத்.—அத்தியாயம்.
ச.—ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய ஸுவாமிகள்.
ஸ்ரீ.—ஸ்ரீதரஸுவாமிகள்,
பா.—ஸ்ரீமத் பாஷியகாரர்,
ராக.—ராகவேந்திர ஸுவாமிகள்.
ம.—ஸ்ரீமத் மத்துவாசாரிய ஸுவாமிகள்.
ச. ஆ.—சங்கரானந்தசரஸுவதிகள்,

ஸ்ரீ

பிழைதிருத்தல்.

எந்த நூலைப் படிப்பவரும் பிழைதிருத்தலைப் பார்க்கிறதேயில்லை. இதற்குக் காரணம் யாதெனின், நூலைப் படிக்கும்பொழுது ஐயமறப் பொருளுணராமையே. இந்நூலிற் பிழை சிலவாயினும் அவற்றுட் சிலபிழைகள், பிழையல்லன போன்றுள்ளமையாலும் தவறிவிடப்பட்ட சில முக்கியமான விஷயங்களை இதிற் சேர்த்திருத்தலாலும் நூலைப் படிப்பதற்கு முன்பே இதனைப் படித்துப் பிழைகளையும் சேர்த்திருத்தலையும் ஞாபகத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சேர்த்தல்.
		முகவுரை,		
௨	௰௯	நிரீ	இவ்விதநிரீ	
௩	க௬	தம்மனத்திலோா	தம்மனத்திலோர்	
௫	௬	பெருவதற்கே	பெறுவதற்கே	
,,	௨௩	வியாக்கினங்களையுஞ்	வியாக்கியானங்களையுஞ்	
௭	௰௨	பாடியகார்	பாடியகாரர்	
௮	௰௨	வியாக்கியன	வியாக்கியான	
		நூல்.		
க௫	௰௨	சிவேசுவர்	சிவேசுவரர்	
,,	௰௩	பிரமாணங்கலர	பிரமாணங்களா	
க௬	௨௰	சகல	சகலப்	
க௭	௰௪	திருக்குறல்	திருக்குறள்	
௨௰	௮	விட்டு	விட்டுச்	
௨௮	௭	ஆகாதென்பது	ஆகாவென்பது	
,,	,,	ஆகாதெனவே	ஆகாவெனவே	
,,	க௭	தெய்வங்கள்	தேவர்கள்.	
௩௪	௮	கருத்தாயிற்றென்று.	கருத்தாயிற்றென்று	
௪௬	க0	அந்த	அந்தப்	
௪௭	க௬	காமது	காமது	
௪௮	க௯	யிருக்கின்றதென்றால்	இருக்கின்றனவென்றால்	
௫௯	௨௭	றாய்	றாய்ப்	
௬௪	க௫	ஆரியப்ப	ஆரியப்பப்	
௬௨	௨௮	*	* (ரா)	
௬௬	௨௨	இதலா	இதனை	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சேர்த்தல்.
சுஎ	உச	சொரூபமும்	சொரூபம்	
சுஅ	எ	சகல்	சகலப்	
,,	க0	சொரூபமுடையதாக	சொரூபமுடையனவாக	
,,	கக	சொரூபத்தையும்	சொரூபங்களையும்	
எஉ	க௯	பக்தி	பக்தியும்	
எங	க	வேண்டியதாய்	வேண்டியதாய்ச்	
,,	உ0	யிவ்விருவகை	யிவ்விருவகைப்	
,,	உஉ	சகல சகத்திற்கு	சகலசகத்திற்கும்	
எச	உங	அர்த்தம்	அர்த்தம்—	
எசு	கசு	பொய்யன்று	பொய்யன்று—	
எஎ	கஉ	ஞானியே	ஞானியோ	
எஅ	சு	வினைவனு	துனைவனு	
,,	உக	தற்கு	தற்கு,	
,,	ஙக	தற்கு	தற்கு,	
எகூ				(உ-ம் பாரா கடைசியில்) இக்கருத்தை, அத், அ, சு, கசுல், "எ! செளந்தேய! என்னையடைந்தாலோ மறுபிறப்பில்லையென்றருளினமையாலு முணர்க.
அக	க0	ஆழ்வார்கள்	ஆழ்வார்களெல்லாரும்	
,,	,,			(பூதர்களாயினும் என்பதற்குப் பிறகு) கண்டிலர்
அசு	க	சுபலன்	சுலபன்.	பிரயாசமின்றி யடையத்தகுந் தவனேன்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சேர்த்தல்.
கக	க			(நிலையையும் என்றதற்குப் பிறகு) அறியும் ஞானமே.
,,	உ௯	படி	படியும்	
,,	உங	அக்கருமங்களாலே	அக்கருமங்களிலே	
கங	கச	கம்பாட்டிகளும்	கம்பாட்டடிகளும்	
க௯	உக	எற	எற	
கஅ	கசு			(டாகலால்என்றதற்குப் பிறகு) ஒருவன்
கஉக	உ	சுகாதி	சுகராதி	
,,	க0	குரவை	குரவை.	
கஉஎ	உங	நான்	நான்.	
கங0	சு			(பகுவ்ரீஹி சமாசம் என்றதற்குப் பிறகு) எனவிவை.
,,	கங	தெவதையும்	தேவதையும்	
கஙச	கசு	அவயவங்களையு	அவயவங்களையுமு	
கசங	உச	தேவே	தேவேச	
கசு0				(முதல்பாரா கடைசியில்) அன்றியும், இந்த, சு, ங-க்கும், அத், கச, ௬, ங-க்கும் உள்ள (ச) பாஷியம்பரஸ்பரவிரோதமாதலையும் (ரா) பாஷியம் விரோதமாகாமையையுமுணர்க. (மேற்படிபக்கம்மூன்றுவது

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.	சோ.
				பாரா உ-வதுவ் ரியில் பக்ஷத்தில்என்றதற்குப் பிறகு) அத், கச, சு. ரு-ல், "அப்பிரகிருதியிற் கருப்பத்தை நான்வைக்கின்றேன்" என்றுள்ள பகவத் வாக்கியத்திற்கு விரோதமாகும். அன்றியும்,
௧௬௮	௨௭			(சொல்லக்கூடும்என்றதற்குப் பிறகு)—என்ற
௧௭௰	௧௫	கோசரமல்லவாகலால்	கோசரமன்றாகலால்	
௧௭௧	௧௪	கருமத்தாற்	கருமத்தால்	
௧௮௧	௨௨	அந்த	அந்தப்	
௧௮௬	௧௫	பிராணிகளுக்குமுற்பத்தியாகின்றது.	பிராணிகளுமுற்பத்தியாகின்றன	
௧௯௧	௨௨	(ம)	மேலே (ம)	
௨௧௫	௯	யாகமென்று	தியாகமென்று	
௨௧௬	௯	அபேட்சித்து	அபேக்ஷித்து	
௨௧௭	௨௫	கருமத்திற்	கருமத்திற்குப்	
௨௨௪	௨௨	ஜீவேசுவர	ஜீவேசுவரா	
௨௨௫	௰௨	யுடையதன்றென்பதாகவும்	யுடையனவல்லவென்பதாகவும்	
௨௩௰	௧௫	விஷத்தை	விஷம்	
௨௩௨	௧௫, ௧௮	குடும்ப	குடிம்ப	
௨௩௪	௮	வழிப்	வழி	
௨௩௫	௫	கருமம்	தருமம்	
௨௪௨	௧௪	தனது	தமது	
௨௪௫	௨௫	அடுத்த	இந்த, அத்	
௨௪௬	௰	வாக	தாக	
௨௫௩	௨	அத்	அத், க.	

PREFACE

On reflection it will appear that not only whatever one does for oneself, such as making a fortune, marrying and begetting children, but also whatever one does for others ultimately serves one's own ends.

Thus for instance, one loves his wife and makes her happy with presents of rich cloths and costly jewels. She in return makes him happy by complying with her husband's wishes. Hence we find that what he gives was not given for herself but with a view to his own happiness.

Again a father takes pains to secure for his son the advantages of a good education and labours to make him happy, wise, well-behaved and wealthy. Not all these are done solely for the son's benefit. A rowdy ill-educated son will not be of use to the father as soon as the father ceases to be of use to him; while a good and properly educated son will think it his bounden duty to help his father, even though the father is of absolutely no use to him. And if that son is at all wealthy, he will find his greatest pleasure in fulfilling the slightest wish of his father. Hence also we find that what good the father does for his son results in the benefit of the father himself.

Again a man protects and renders the greatest help to another in times of distress or danger. Even there the act is not to the interest of the helped alone. For the approval and assistance of the world will be his who helps another in distress, as he cherishes similar hopes of being assisted in his own difficulties. By thus attaching men to his side he grows strong with the support of numbers. Hence also we find that a good act done to another howsoever seemingly disinterested serves the ends of the doer. Similar instances may be easily found in our every day life, illustrat-

ing the position that any good done to another redounds ultimately to the benefit of its own author.

Though it has been stated that every good act done by one to another is intended in the end to serve one's own interest or purpose we have to enquire whether strictly viewed all these do really promote one's interest or good. For when one says 'I am benefitted' we may ask who is that one or I? Is it the body or the soul? Those who do not confuse the body with the soul or Ego cannot mistake the body to be the 'I'. As all the good acts enumerated above are good when spoken only of the body, they are not good done to the 'Ego' or the 'I'. He who rejoices in his wife's loving devotion to him forgets that the love can in no sense be said to be possessed by Him (the Soul). Ought he not therefore to strive to win the Divine Love, the refiner and perfecter of the immortal soul even while he lives?

He who goes on a journey from his town to another prepares solicitously for his convenience and takes with him his carriages and servants and various other things imagined to be necessary. Even a poor traveller provides himself with at least some food for his journey. If even he who goes on such a short journey carries his wife and children and prepares so carefully for his convenience, is it not necessary for a man while he has body and life together, to equip himself with the needful, to take that which he can take, to do that that will do him good for that journey into eternity. If only for a short time every day, a man would go with a chaste and humble mind to his Guru or Teacher (the friend of his spiritual self) giving up all thoughts of his wife and children (the bonds of his body) and receive instruction from him, he would learn that death is inevitable, that, at the time when the body and soul part company, the men and things of this earth are of no use to the soul, but that it is God alone who can save it and that his good deeds alone follow him to be his help in the next world. What man is there that does not know that it will be too late to

seek the means of ensuring the salvation of his soul at the moment when his bodily powers are failing and when he is succumbing fast to disease and infirmity? But is there a soul? Is there a Heaven and a Hell? There are some, we know, who even now raise these questions. Their predecessors in ancient times were the atheists who received the final and crushing refutation of their heresies from the hands of theistic sages of those times and who have long been buried and forgotten. Any further reply to men of this habit of thinking is unnecessary. They have had their answers long ago and those answers hold good even now. If soul, Heaven and Hell in the existence of which the modern sceptic disbelieves, turn out to be stern realities, at the time of death, the soul without any protector will have a sorry time of it in the hands of the myrmidons of Yama (the God of Death). Then, Friend Atheist! what will you do? Then your arguments on the nonexistence of God and Soul, will, I fancy, be hardly of any avail.

But if you assume that there is a soul to be saved and a God to save it and if you try by all means in your power to merit salvation, not the slightest harm could result to you even though there is no God and no soul. To earn the base and worthless love of your wife and others, you have to practise devotion to them and satisfy their wants and wishes. You have to put up with the sneer and ridicule of the world who taunt you as the bondman of your wife. You have to bear the shame and misery of doing all that she commands to be done. But in practising devotion to God and striving to earn His Grace you encounter none of the above difficulties. All that is required of you is to keep your mind a little steadfast and pure. How did the Rishis of old from their habitations in the forests obtain Divine Grace and through it the marvellous powers of elevating a man with their blessing and humbling, nay, ruining another with their potent curse.

Even for a man of the world, the cares and worries of his every day-life are no hindrances in the way of his doing

devotion to God and with that mighty weapon cutting himself off from the endless chain of Births and Deaths. If it is asked how a man in such a situation can afford to be engaged always in Divine contemplation, the means is shewn in the following stanza.

கைவல்லியம் சந்தேகந்தெளிதற்படலம்

ஆசிரியன் மாணாக்கனுக்குச் சொல்லியது

விவகாரவேளையெலாஞ்சமாதியென்றல்
விகற்பமன்றோமனமலைந்துவிடாதோவிட்டால்
அவதானமுழுவுமன்றோவென்றாயாகி
லதற்கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு
நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடி
நயந்தசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சஞ்
சுவமாகமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (22)

The meaning of the stanza is as follows:— Just as a woman, having tasted the pleasures of illicit love, has an undercurrent of sweet recollection always running in her mind even while her hands &c. are doing the household duties, so a wise man has always the recollection and contemplation of the Divine in his mind, even when he attends to the material concerns of this world. To show this, even the above authority is unnecessary. There are now many who dexterously take steps to gratify some of their secret desires without the knowledge of anybody else and who manage to treasure up those desires in a corner of their hearts without letting them interfere with their other avocations. Would men possessing this strength of mind find it difficult or impossible to do their worldly duties and at the same time to fix their minds upon the contemplation of the Divine? The only reason, therefore, we can assign, for their dereliction of this important duty to God is their forgetting that there is a time of death for them also.

திருக்குறள் ௩௰௪-ம் அதி-நிலையாமை.

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும். (௫)

நெருநலுள னொருவனின் றில்லையென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ்வுலகு. (௬)

நாலடியார் ௨-ம் அதி-இளமைநிலையாமை.

எனக்குத் தாயாகி யாளென்னை யீங்கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்—டனக்குத்தா
யாகியவளு மதுவானாற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகுமளித்திவ்வுலகு. (௯)

ஆட்பார்த் துழலு மருளில் கூற்றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக் காலத்தார் கொண்டுய்ம்மின் பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங்கடைப்பிடித்த னன்று. (௧௦)

நாலடியார் ௩-ம் அதி-யாக்கைநிலையாமை.

மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
வன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
யொலித்தலுமுண்டோமென் றுய்ந்து போமாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம். (௩)

சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிபபறையினை—நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித்தீக்கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச்சாவார்சுமந்து. (௪)

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டும்—மணங்கொண்டீண்
டுண்டுண்டுண் டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ டென்னும்பறை. (௫)

புன்னுனி மேனீர் போனிலையாமை யென்றெண்ணி
யின்னினியே செய்கவறவினை—யின்னினியே
நின்றானிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்
சென்றானெனப் படுதலான். (௬)

நாலடியார் ௪-ம் அதி- அறன்வலியுறுத்தல்.

ஆவாநாமாக்கநசை இயறமறந்து
போவாநாமென்றுப்புலிநெஞ்சே—யோவாது
நின்றுஞற்றிவாழ்தியெனினு நின்வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வதுரை. (௨)

கரும்பாட்டி கட்டி சிறுகாலைக்கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற்றுயராண்—டுழவார்
வருந்தியுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற பரிவதிலர். (௩)

இன்றுகொலன்று கொலென்று கொலன்றாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென்—றெண்ணி
யொருவு மின்றீயவையொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டாறம். (௪)

Thus from the above stanzas we can learn that Death is certain, that in our devotions to God, it is better to perform them with our minds fully convinced of the eternal truths, than to do them blindly. It will be merely wasting our time if to get at those truths we study those voluminous works full of 'amphiboly of thought and expression.' On the other hand if we study the Bhagavat Gita which is the essence of all the Vêdas, we can easily learn those Eternal Truths and obtain Divine Grace and work our way to salvation. I undertake this work solely with the purpose of obtaining Divine Grace and for nothing else. To those who may ask me if whether this labour alone, can obtain for me Divine Grace, I unhesitatingly answer "Yes".

In Verses 68 and 69 of the XVIII chapter of the Gita the Almighty himself has expressed his idea of the great good resulting from the spread of the knowledge of the Bhagavat Gita. Though I am not permitted to study the Gita in Sanskrit I have learnt some Tamil. I have tried to get at the meaning of the Gita Slokas and Sanskrit Sastras with the aid of wise Sanskrit Scholars. I have read the previous translations in Tamil and I have accordingly undertaken this work.

I may be asked what was the necessity for a new translation while there are already several Tamil translations of the Gita in existence. If the wise and good find any use in this my translation, that is all I care for. All the previous translations have been made in conformity with the tenets of a particular sect, while the present work aims at giving the exact literal translation of the text, without any bias in favour of any particular sect, and where necessary the text is illustrated by extracts from the expositions of the three Religious Founders and from other commentaries also. I have not, however, cited in full the various Sruti and Smriti texts quoted by the above Bhashyakaras and commentators but references are given to those texts in the book for the benefit of those who know Sanskrit.

—

It is not only with the expositions and commentaries of the Gita that the translation is illustrated, but I have also illustrated the texts by Sutras and Verses, &c., from தொல்காப்பியம், திருக்குறள், நாலாயிரப்பிரபந்தம், ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம், திருவரங்கத்தந்தாதி, சிலப்பதிகாரம், ஆரியப்பப்புலவர்பாகவதம், தேசிகப்பிரபந்தம், திருவேங்கடத்தந்தாதி, நூற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி and the Tamil Version of மநுஸ்மிருதி. If the Gita had been the work of human hands we might be able to say that the other works are of greater authority; but the Gita is the work given out by that First Lord and Supreme Light described as * the Image of Bramham (நான் பிரமத்திற்கு ப்ரதிபிம்பம்) and as † having been born here leaving there his Form, original lovely and bright. (ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த) It may be asked if this work can be based on any authority. It will be wrong to illustrate the Gita by *Pasurams* in the light of authorities and I have not, therefore, considered the Pasurams as authorities nor have I so illustrated the Gita. But my object is this. Srimat Sankaracharya Swami in his exposition of stanza 4 of Chapter XVIII says that the Gita con-

* Sloka 27. Chap. XIV.

† 5th Pasuram in மொய்ம்மாம் of the 5th Tiruvaimoli of Tiruvaimoli XXV. quoted under Sloka 27. Chap. XIV.

-tains the essence of all the Vêdas and the work called Nâlâyirapprabandam is proved by the wise to contain the very essense of the same. So I tried to understand if the truths of the Gita are to be found in the Four Thousand Verses. From a comparative study of the two works I found to my infinite joy that the Gita was capable of being illustrated and elucidated by Tamil Scholars from the Pasurams and Sutrams as well as it was capable of being illustrated by Sanskrit Scholars from the Vêdas, Bháshyas and commentaries. To shew to the Tamil-knowing public that the doctrines of the Gita are also to be found in the Four Thousand Verses, I have illustrated the text with quotations from the above and other works wherever I thought fit.

It should not be thought that the stanzas and Verses I have quoted from the Tamil Prabhandams are the only ones containing the meaning of the Gita Slokas. I have learnt little and I have understood little. It was therefore that I was able to do little. If the labour of which the following pages are the result had been undertaken by one learned in Sanskrit and Divine Love by one able to understand the various readings, by one skilled to find out the different meanings of the same Slokas, to con the different expositions and commentaries and translate them, by one who knew how to illustrate the Slokas of the Gita with parallel stanzas from the Tamil Prabhandams, then would the greatness of the Gita and the sublime truths of the Tamil Prâbhandams have been fully revealed to the world.

This book having been written solely for obtaining Divine Grace in full reliance on the Lord's words, is not intended for sale to the public; but to the pious and to those who have faith in the Gita I shall thankfully present this book. As the time and place of the composition of this Divine work are known to all, I have not stated anything about them.

There are several people who learn the English Language which is useful only in this world and neglect their

mother language (which does good both in this world and in the next). They seem, besides, to consider the English Language much superior to their own without the slightest attempts to any understanding thereof, just as the frog in the well innocent of any knowledge of the wide ocean might think its own miserable span of water the broadest existent. Moreover they without reading the classical works such as the Mahabharata &c., in their own Sanskrit and obtaining Divine Favor, read it in incorrect English translations and waste their time without knowing the truth and without any benefit therefrom. The Mahabharata has been mutilated in English translations and several Slokas have been expunged several added and several corrected according to the fancy or caprice of the translator. If originally there had been a commentary of the Mahabharata, such a procedure would have been impossible. It is easy enough to change the texts of works that had no commentaries originally. But the Gita has three expositions (by Sankaracharya, Ramanujacharya, and Madhvacharya,) besides innumerable commentaries; so that if it be asked why the Gita should not be studied in English as the Gita text has not undergone any variation at the hands of the English translators even there it is useless. It is only when the works are read in the original that the whole meaning becomes manifest. Even while one is speaking, we miss his meaning. But when one is deliberately setting himself to translate from one language to another, the bias of the translator's mind to find his own ideas in the translated book and the inappropriateness of the words in one language to express the delicate shades of meaning in another enhance the difficulty of translation and it is thus that the meaning of the original is not rendered but surrendered; and in the English translations we find both the sources of errors. Moreover the English Gitas are all translated in conformity with the tenets of Advaita Religion. While the three Founders of the three sects have made different expositions, while there are different commentaries supporting different religious sects and while the three Founders have stated that the Great-

Author of this work has given his sanction to their particular form of religion, how can Kasinath Trimback Telang, one of the English translators say that the form of Religion inculcated in the work is Advaitism? If others had translated the work in conformity with the tenets of Dwaitism and Visishtadwaitism as Telang had done in conformity with the tenets of Adwaitism, then the reader can see for himself what form of religion is inculcated by the Gita and what form of religion had the approbation and sanction of the Great Author of the work. He can also see which form conforms both to material and spiritual reason which form saves us from sin, which form is in conformity with the experience of the world, and he can then believe in one of them and follow it. But on looking into the matter, we find that all the three expositions and the various commentaries have given the appellation Almighty to Vishnu and Vishnu alone and not to the other Gods. Even Sankaracharya has stated that those Yogees are greater who have Vishnu as the subject of their contemplation than those who have Rudra, that the status of Vishnu Padam is superior to that of Siva Padam and that one Vishnu has shewn himself as many Gods. Though Sankara is obliged to confess that Vishnu alone is great, yet he has been carried away by his bias towards his own religion to support it wherever he can. (Vide Sloka 13 and those that follow it of Chapter XII of the Gita). If the Gita had been translated into English to conform to the tenets of Visishtadwaitism, then only those who read the book in English can understand the difference between Adwaitism and Visishtadwaitism and choose and follow that form which seems to them the better. As it is not so translated in conformity with Visishtadwaitism it is certain that from Telang's translation one would understand the Gita to be only an exposition of Adwaitism. But a study of Sloka and its meaning will clearly shew which is right, viz. whether the Gita supports the tenets of Visishtadwaitism as I contend, or Adwaitism as Telang understood it. Though there are many rich and capable persons both among Dwaitees and Visishtadwaitees who can undertake a trans-

lation of the Gita in English according to the interpretation of their religious founders and elucidate their tenets for the benefit of those who cannot read the original and others, no such translation has yet been produced. In his "History of civilization in Ancient India" Babu Romesh Chunder Dutt has propogated several mistakes in connection with our religion, and all those passages in the Srutis, Smritis and Itihasas where Vishnu is extolled he has stated to be either corrections or interpolations. If only those who understand English could care to inquire of some of our Sanskrit scholars about those statements in Mr. Dutt's book and learn the truth about them, they can easily correct those mistakes and give a flat denial to many of them. Can we expect those who have not cared to do even this, to translate the Bhagavat Gita? We have next to inquire the limits of the benefit to be derived from a translation.

We can only in a partial manner catch at the meaning conveyed, but it will not be useful for prayer or holy recitation. It is only the original Sankrit that can be used for prayer or for recitation.

That the reading of the Gita is equal in spiritual benefit to the performance of a Yagna, that even he who repeats it without a knowledge of its meaning offers devotion to God, is exemplified by the story of Ajamila and in the expositions and commentaries of Sloka 70 of Chapter XVIII of the Gita. Thus it will be seen that to derive any benefit by a perusal of the Gita, it is necessary to have recourse only to the original Gita in Sanskrit.

A brief summary of the two leading Hindu Religious systems.

Of the three Religious systems, Visishtâdvaitism, Advaitism, and Dvaitism, I shall omit the last and give a summary of the doctrines of the first two only, as the main principles of Visishtâdvaitism, and Dvaitism are the same.

Before attempting to summarise them, it may be well to make a few remarks about religions in general.

Many there are who without a correct knowledge of the tenets of their religion, will proudly pose as its champions in discussion. This is due to their not possessing a complete understanding of the principles of their own religion. Those who know their religion well, will never challange a rival religionist, as they are aware of the difficulty of convincing their opponents of the truths of their religion. For what religion is their which can be said to be above all criticism. In all religions there are some imperfections which are only apparent and can be explained to the satisfaction of the opponents, and some others which cannot be disproved except to the satisfaction of zealous followers of those religions. Every religion, therefore, has its excellencees and shortcomings.

He is a true preceptor who consistently interprets the whole of the three Prasthanas, *viz*, the Upanishads, the Brahmasutras, and the Bhagavatgita. It is necessary to see how far this work is carried out by the several commentators. Unless we satisfy ourselves that a certain commentator stands this test, it is impossible for us to feel any reverence for an Acharya who follows him, or to have any faith in his teaching.

It is also necessary to inquire when the several systems came into existence, to see if any system isentitled to more respect by reason of priority of birth. Sankara having been anterior to Ramanuja it is commonly supposed that Advaitism is the more ancient system and Dvaitism was founded to satisfy the minds of those who could not grasp the Absolute Idealism of Sankara. That this view is

erroneous will be evident from the fact that the Purvâchâryas, Bodhayana, Tanka, Dramida, Guhadeva, Kapardi and Baruchi, all of whom lived long before Sankara, had expounded Visishtâdvaita System. It might be said with more reason that Visishtâdvaitism is the more ancient System. But the safest conclusion is that all systems sprang together as the Prasthânas admit of interpretations favorable to each.

To proceed to the immediate work in hand.

ADVAITISM.

The Universe has no existence; it is unreal. It is of course admitted by all that the Universe and the things in it have no fixity but are ever changing. It is not in this sense that the Advaitee understands to world to be unreal. To him all that men do, such as eating, dressing, moving, talking, are no acts at all in reality (the Pâramârthikâ Avastha), but only seem to be so in the Vyávahárika Avastha.

Atman alone exists; there is no second substance. Brahman totally devoid of all qualities comes to be known as Iswara by the influence of Mayâ, and as Jîva (the individual soul) by that of Avidya. The cause of repeated births is Avidya. The knowledge that "I am Brahman" is itself final absolution (Moksha).

VISISHTADVAITISM.

The Universe has a real existence; that is, our actions are not unreal. The Supreme soul is different from the individual soul. The former knows all, the latter knows very little. Both have neither biginning nor end. But the Supreme soul pervades both the sentient and the non-sentient, has everything for its body, and exercises control over all, and ultimately enjoys whatever is done by the beings under its subjection. Individual souls partake of the nature of their Supreme Lord, form his bodies, and do everything for him. The cause of the unceasing migration of the souls is Karma which is eternal. Moksha is the attainment of the nearest quality with the Paramâtman in its Divine Form, and the enjoyment of eternal Bliss in Sri Vykunta its Divine Abode. The chief means for the attainment of Moksha is Devotion to God.

The systems of Sankara and Ramanuja being thus wide apart, though derived from one common source, it may be well for us to see how far each system is supported by the Bhagavat Gita.

ஸ்ரீ

மதத்வயசித்தாந்த சார சங்கிரகம்.

விசிட்டாத்துவைதம் அத்துவைதம் துவைதம் என்ற மதமூன்றில் துவைதம் சில வேறு பாடுடையதாயினும் சில முக்கியமான விஷயங்களில் விசிட்டாத்துவைதத் தோடொத்தலால் அதனைக்கூறுது ஏனையவிரண்டு மதங்களின் சித்தாந்தங்களைச் சுருக்கிக் கூறுகின்றேன்.

அவற்றைக் கூறுதற்கு முன் மதங்களின் விஷயமாக அடியேனுக்குத் தோன்றுகின்ற சிலவற்றை யிங்குச் சொல்லுகின்றேன்.

தம்மத சித்தாந்தம் இன்னதென்பதை முற்றுந்தெரிந்து கொள்ளாமலே வாதத்திற்கு மாத்திரம் முன்னிற் போர்பலருளர். இதற்குக் காரணம் மேலேகூறியவாறு தம்மத சித்தாந்தத்தை முற்றுந்தெரிந்து கொள்ளாமையே. முற்றுந்தெரிந்துகொண்டவர் தம்மத சித்தாந்தத்திற்குள்ள சில பலவீனங்களை அறிவாராகலால் வாதத்திற்குத்தலைப்படார். பிறமதத்தாராலே குற்றங்கூறுதற்கிடமின்றி யுலகிலெந்த மதமிருக்கின்றது? எந்தமதத்திலும் குற்றங்கூறுவார் ஒத்துக்கொள்ளும்படியான * விடைகளுமுள்ளன. அவையன்றி மதாபிமானத்தாலே அம்மதத்தினரே கொள்ளும் விடைகளுமுள்ளன. ஆகவே எல்லாமதங்களும் இவ்விருவித விடைகளைக் கொண்டனவாகவே யுள்ளன.

ஒருவகை ப்ரஸ்தானத்திரயமாகிய உபநிஷத், வேதாந்த சூத்திரம், ஸ்ரீபகவற்கீதை, ஆகிய மூன்றற்கும் ஏகவாக்கியஞ்செய்து பொருள் கூறுவோரே ஆசிரியராக அங்கீகரிக்கப்படுவரென்று சொல்லுவர். ஆகலால் பாஷியகாரர்களுள் யார்கூறுகின்ற பொருள் அம்மூன்றற்கும் பொருந்துகின்றதென்பதை யாராய்ந்துணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதைமுந்தியுணர்ந்து கொண்டால்தான் ஒரு பாஷியகாரரது மதத்தை யநுசரித்திருக்கின்ற ஓராசிரியரிடத்தில் பக்தியும் அவர் வாக்கியத்தில் நம்பிக்கையுமுளவாகும்.

இன்னமதம் இன்னகாலத்திலே இவ்விதம் தோன்றியநுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகின்றதென்பதையுந் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமே. ஸ்ரீமத்சங்கராசாரியசுவாமிகளின் அவதாரகாலம் ஸ்ரீமத்பாஷியகாரரின் அவதாரகாலத்திற்கு முந்தியதாகலால் அத்துவைதமதமே முந்தியதென்றும் ஞானமடைய சக்தியில்லாதவர்களின்பொருட்டுத் துவைதமதம் பிந்தித் தோன்றியதென்றும் அத்துவைதமதத்தர் சொல்லுவர். ஸ்ரீபகவத்பாதாசாரியரவதாரகாலத்திற்குப் பகுகாலம் முந்திய பூர்வாசாரியர்களாகிய போதாயனர், டங்கர், திரமிடர், குகதேவர், கபர்தி, பருசி, என்போர் விசிட்டாத்துவைதசித்தாந்தத்தை விளக்கியிருத்தலாலே மேலேகூறிய அவ்விரண்டு

* விடை—சமாதானம்.

விதமாகச் சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலே விசிட்டாத்வைத மதமே முந்தியதென்று சொல்லவேண்டும். இன்னும் ஆராயின், ப்ரஸ்தானத்திரயம் மதத்திரயங்களைக் கூற ஒருவாறிணங்கியேயிருத்தலால், அம்மதங்கள் ஏககாலத்திற்றோன்றியவையென்று கொள்ளுதலே உசிதமாம். இவை இம்மட்டில் நிற்க.

அத்துவைதம்.

லோகம் சத்தியமன்று. அசத்தியம். காணப்படுகின்ற இடப்பொருளாகிய உலகமும் அதிலுள்ள பொருள்களும் அழியுந்தன்மையவென்பது எல்லாமதத்தினர்க்குமுடன்பாடே. அத்துவைத பக்ஷத்தில், உலகம் அசத்தியமென்பதின் கருத்தியாதென்றால், நாம் உண்பதும் உடுப்பதும் நடப்பதும் பேசுவதுமாகிய செய்கைகளெல்லாம் பரமார்த்ததசையில் மித்தை (பொய்), விவகாரதசையில் சத்தியம் (உண்மை). நிர்க்குணமான ஆத்மா ஒன்றன்றி இரண்டாவதான வஸ்து இல்லை. சுத்தப்பிரமம் மாயாசம்பந்தத்தாலே ஈசுவரனென்றும் அவித்யா சம்பந்தத்தாலே ஜீவனென்றும் விவகரிக்கப்படுகின்றது. சம்சரிக்கிறதற்குக் காரணம் யாதென்றால், அவித்தையேயன்றி வேறில்லை. மோக்ஷமாவது தானே பிரமமென்றுணரும் ஞானமே.

விசிட்டாத்துவைதம்.

உலகம் சத்தியம். அதாவது நாம் உண்பதுமுதலிய செய்கைகளெல்லாம் உண்மையே. ஈசுவரன் வேறு. ஜீவன் வேறு. ஈசுவரன் சர்வக்ஞன். ஜீவன் கிஞ்சிக்ஞன். ஈசுவரன் போலே ஜீவனும் நித்தியனே. ஈசுவரன் ஜீவர்களுக்கும் ஜடப்பிரபஞ்சங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாகவும் சரீரியாகவும் நியாமகனாகவும் சேஷியாகவுமிருக்கின்றான். ஜீவர்கள் ஈசுவரனுடைய அம்சர்களாகவும் சரீரங்களாகவும் சேஷமாகவுமிருக்கின்றார்கள். ஜீவர்கள் சம்சரிக்கிறதற்குக் காரணம் அநாதியான கருமமேயன்றி வேறில்லை. மோக்ஷமாவது நித்தியானந்தமுடைய அப்பிராகிருதமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிராகிருதாகிதமான சரீரமுடைய பரபிரமத்தின் பரமசாம்மியம் பெற்று நித்தியாநந்தர்களாயிருப்பது. இதற்கு முக்கிய சாதனம் பகவத்பக்தியே.

இவ்விதவேறுபாடுள்ள இந்தவிரண்டுமதத்தில் ஸ்ரீபகவற்கீதை எந்தமதத்தை விசேஷமாக ஆதரிக்கின்றதென்பதையும் (ச) (ஸ்ரீ) இவர்களுடைய பாஷியவியாக்கியானங்கள் இவர்கள் சித்தாந்தத்திற்கும் கீதைக்கும் எவ்வளவுமட்டில் பொருந்துகின்றனவென்பதையும (ரா) பாஷியம் அவ்வாறே இரண்டற்கும் எம்மட்டில் பொருந்துகின்றதென்பதையும் அறியவேண்டும்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்.

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தகுரவேநம:

முகவுரை.

ஆராயுங்கால் ஒருவன் தன் பொருட்டாகப் பொருளீட்டலும் மணம்புரிதலும் மகப்பெறுதலுமேயன்றி அவன் பிறர் பொருட்டாகக் கருதிச்செய்யுங்காரியங்களெல்லாம் அவன் பொருட்டாகவே முடியும்.

எங்ஙனேயெனின், ஒருவன் தன் மனையாளை விரும்பி அவள் விரும்பிய ஆடையாபரணங்களை அவட்குக் கொடுத்து அவளை மகிழச்செய்கின்றான். கணவன் தன்னை மகிழச்செய்தலாலே மனைவி அவன் உவக்கும் விதத்தை யெல்லாம் நாடி அவனுக்குச்செய்து அவனை மகிழச்செய்கின்றாள். ஆகலால் கணவன் மனைவிக்குச்செய்வதும் அவள் பொருட்டன்று, அவன் பொருட்டேயாம்.

தந்தை தன் மகனைக் கல்வியொழுக்கங்களாற் சிறந்தவனாகவும் அதிகஞ்செல்வமுடையவனாகவுஞ் செய்கின்றான். அதுவும் மகன் பொருட்டன்று. யாங்ஙனமெனின், கல்வியொழுக்கங்களாற் சிறவாத மகனாயின் தந்தையால் தனக்குபகாரமில்லாதகாலத்திலவனைச்சிறிதும் வழிபடான். கல்வியொழுக்கங்களாற் சிறந்த மகனாயின் தந்தையால் தனக்குச்சிறிதும் உபகாரமில்லாத காலத்தும் தந்தைக்கு மகன் வழிபடவேண்டிய முறைப்படி வழிபடுவான். அந்தமகனே அதிகஞ்செல்வமுடையவனாயின் தந்தையின் கருத்தையெல்லாம் முற்றுவிப்பான். ஆகலால் தந்தை தன் மகனுக்குச் செய்வனவெல்லாம் தன் பொருட்டேயாம்.

ஒருவனை யொருவன் ஆபத்து காலத்திற் பல உதவிசெய்து காக்கின்றான். அதுவும் காக்கப்பட்டவன் பொருட்டன்று. எப்படியென்றால், காத்தவனை உலகத்தார் கொண்டாடி நமக்கோர் ஆபத்து நேர்ந்தால் இவன் நம்மையுமிப்படியே காப்பான். நாம் அவனைச்சார்ந்து வாழவேண்டுமென்று கருதிச்சேர்வர். அப்படி உலகத்தார் சேரவே அவனுக்குத் துணைவலி மிகுமாகலால் கைமாறு கருதாது பிறர்க்குச் செய்யும் உதவியுந் தன் பொருட்டேயாம்.

இன்னும், ஒருவன் பிறர் பொருட்டென்று செய்யுங்காரியங்களெல்லாம் அவன் பொருட்டாகவே முடிதலை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

அவன் பொருட்டே யாகுமென்று மேலே கூறிப்போந்தானும் உண்மையில் அவன் பொருட்டாகுமோ வென்பதை ஈண்டு ஆராயவேண்டும். அவன் என்றது யாரை? உடலையா? அல்லது உயிரையா? தேகாத்மபிராந்தியுடையோரல்லாதார் உடலைத்தாமென்று கொள்ளார். மேலே கூறப்பட்டவையெல்லாம், உடலின்பொருட்டேயன்றி உயிரின் பொருட்டாகாவாகலால் அவன் பொருட்டாகா. உண்மையில் தன் பொருட்டாகாத மனைவி முதலியோரின் பிரீதியைத் தன் பொருட்டாவதுபோலக்கருதிச் செய்துகொள்பவன் உண்மையில் தன் பொருட்டாகும் பகவத் பிரீதியை உயிருமுடலுங் கூடியிருக்கையிலே முயன்று பெறவேண்டாவோ.

தன்னூரினின்றும் பிறவூருக்குச் செல்லும் செல்வமுடையான் தன் சம்ரக்ஷணைக்காகவும் ரக்ஷிப்புக்காகவும் வாகனம் பரிசாரகர் ஏவலாளர் காவலாளர் முதலிய எத்தனையோ உபகரணங்களோடு போகின்றான். வறிஞனாயின் கட்டமுதாயினுங் கையிற்கொண்டு போகின்றான். தன்னூரினின்றும் பிறவூருக்கு யாதாயினுமோர் உபகரணத்தோடே செல்கின்றவன் தன் மனைவி மக்கள் சுற்றம் பொருள் என்பனவற்றை மாத்திரமோ, சரீரத்தையும் விட்டுத்தான் போகும்பொழுது தன்னோடு வரக்கூடியதும் அப்பொழுது தன்னைக்காக்கக்கூடியதும் யாவையென்று விசாரித்துணர்ந்து உயிருமுடலுஞ் சேர்ந்திருக்கும் பொழுதே அவற்றைச்செய்து கொள்ளவேண்டாவோ. ஒருநாளிற் சிறிது காலமாயினுஞ் சரீரபந்துவாகிய மனைவி மக்களை நீங்கி ஆத்மபந்துவாகிய ஆசிரியனைச்சார்ந்து இருக்குந்திருக்குக்களை விட்டுச்சம்பாஷித்தால் உயிர் உடலை நீங்குங்காலம் நிச்சயமாய் ஒன்றுண்டென்பதும் அக்காலத்திற் சரீரபந்துக்களாலே உயிரைக்காக்கவாவது அதற்கோருதவி செய்யவாவது முடியாதென்பதும் அப்பொழுது உயிரைக்காக்கின்றவன் பகவனொருவனே உயிர்க்குதவி செய்வது சத்கருமமே யென்பதும் வெளியாகும். சரீரத்தில் நோய்வியாபித்து வலிகுறைந்து நாகுழறி கண் சுழன்று உயிர்போகுங்காலத்தே அவ்வுயிர்க்குறுதியாக ஒன்றுஞ் செய்துகொள்ளவொண்ணாதென்பதையறியாதார் யார்.

ஆனால் உயிரென்றும் ஒன்றுண்டோ? மோக்ஷம் துறக்கம் நரகம் என்பனவு முண்டோ? என்று கடாவுவாரு மிக்காலத்திற் சிலருளர். நீரிவர் முன்னோர்களான நாஸ்திகர்கள் முற்காலத்தே இவ்வித

சுவரவாதஞ்செய்து ஆஸ்திகராய் தக்கவிடைபெற்று மாண்டுபோயினர். ஆதலாலிவர்க்கு வேறுவிடைகூற வேண்டுவதில்லை. முன்னர்க்கடாவுதலும் உறுதி கூறுதலுமேயமையும்.

மேலேகூறிய உயிர் முதலியன உண்மையில் உள்ளனவாயின் இவ்விக்காலத்தில் 'உயிர் உடலை நீங்கித் தன்னைக்காக்கின்றவனின்றி யமபடர்கையிலகப்பட்டுத் துன்புறுமே. அப்பொழுது நீரென் செய்வீர்? யமபடரோடு அப்பொழுது இந்த நிரீசுவரவாதஞ்செய்யலாகுமோ.

உயிர் முதலியன உள்ளனவே யென்று நல்லொழுக்கத்தினின்று இயன்றமட்டில் பகவத்பக்தி செய்து வந்தால் உமது கொள்கைப்படி உயிர்முதலியன உண்மையில் இல்லையாய்முடியினும் ஒரு சிறிதுங் குற்றமில்லை.

மனைவி முதலியோரிடத்தில் பக்திசெய்து அக்கமரான அவரருளைப்பெறுவதற்கு வருந்திப்பொருளீட்டல் வேண்டும். அவர் விருப்பத்தைச் செய்யவேண்டும். மனைவிக்குத் தாசனென்று உலகத்தார் இகழ்தலையும் பொறுக்கவேண்டும். மனைவி ஏவுகின்றதைச் செய்தலாலே வரப்பட்ட அவமானத்தையுஞ் சகிக்கவேண்டும். பகவத்பக்திசெய்து அவனது ஜயமான கடாக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கு மேலே கூறியவற்றில் ஒன்றும் வேண்டா. மனத்தைச்சிறிது சுவாதீனப்படுத்துவதேயமையும். வனத்தில் வசிக்கும் ருஷிகள் எதைக்கொண்டு பகவத்பக்திசெய்து அவனருளைப் பெற்று நிக்கிரகாநுக்கிரக சக்தியையுமடையாநின்றார்கள்.

ஒருவன் அதிகம் லௌகிக காரியங்களை மேற்கொண்டிருந்தாலும் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திலே நின்று பகவத்பக்தி செய்து ஜனனமரணபீதியினின்றும் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு சிறிதுங் குறைபாடில்லை. லௌகிக காரியங்களை மேற்கொண்டிருப்பவனால் எப்படி பகவத்தியானம் எப்பொழுதுஞ்செய்யக்கூடுமென்னில் அதற்குபாயம் இப்பாட்டுக்கூறும்.

கைவல்லியம், சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

ஆசிரியன் மாணாக்கனுக்குச் சொல்லியது.

விவகாரவேளையெலாஞ்சமாதியென்றால்
விகற்பமறு மனமலைந்துவிடாதோவிட்டால்

அஞ்ஞானமுமுமன்றேவென்றுபாடு
லசற்செருதிட்டார்த்தங்கேளாகசொண்டு
ரவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடி
நயந்தசுகமநுபவித்தநாரிநெஞ்சந்
தவமாகமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியநுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (௨௨)

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒருத்தி புதிய ஒரு சோரநாயகன் மேலாசைகொண்டு அவனைப்புணர்ந்தநுபவித்த சுகத்தையே, அவள் கிருககிருத்தியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும், அவளது நெஞ்சம், எப்படி நினைத்துக்கொண்டேயிருக்குமோ அப்படி. விவேகி எப்பொழுதும் பகவத்தியானஞ் செய்தவாறே பலவித லௌகிக காரியங்களையுஞ்செய்து கொண்டிருப்பான் என்பது.

இதற்கு இப்பாட்டைக்கூட உட்கொள்ளவேண்டா. ஒருவிஷயத்தைத் தாமெண்ணியவாறு முடிக்கவேண்டி அதைப்பிறாதியாடிலே தம்மனத்திலோருபுடையில் தவியாகவைத்து நடித்து முடிக்குந் தூகுதியுடையார் இக்காலத்திலும் பலருளர். இவ்விதமனவலியுடையார்க்குப் பகவத்தியானத்தைச் செய்தவாறே தமக்குரிய லௌகிககாரியங்களைச்செய்வது மாத்திரமோ அரிதாகும். ஆகாதாயினும் பகவத்தியானஞ் செய்யாமைக்குக்காரணம் யாதென்றால், ஒருகாலத்தில் நமக்கும் மரணமுண்டென்று அறிவொண்ணமையேயென்க.

திருக்குறள். ௩௪-ம்-அதி.-நிலையாமை.

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். (௫)
நெருநலுள னொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. (௬)

நாலடியார். ௨-ம் அதி.-இளமை நிலையாமை.

எனக்குத்தாயாகி யாளென்னை யீங்கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றா—டனக்குத்தா
யாகியவளுமது வானாற்றாய்த் தாய்க்கொண்
டேகுமளித் திவ்வுலகு. (௬)

ஆட்பார்த்துழலுமருளில் கூற்றுண்மையாற்
றோட்கோப்புக்காலத்தாற்கொண்டுய்ம்மின்பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று. (௰)

நாலடியார். ௩-ம், அதி. யாக்கைநிலையாமை.

மன்றங்கறங்கமணப்பறையாயின
வன்றவற்காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
யொலித்தலு முண்டா மென்றுய்ந்து போமாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம். (௩)

சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை
நின்றே யெறிப பறையினை-நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுண் மூடித் தீக்கொண்டெழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து. (௪)

கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென்றலறப்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க்கண்டும்—மணங்கொண்டீண்
டுண்டுண்டுண்டென்னு முணர்வினாற் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொடென்னும்பறை (௫)

புன்னுனிமேனீர் போனிலையாமை யென்றெண்ணி
யின்னினியே செய்க வறவினை-யின்னினியே
நின்றானிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்
சென்றானெனப்படுதலான். (௯)

நாலடியார். ௪-ம். அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

ஆவாநாமாக்க நசைஇ யறமறந்து
போவாநாமென்னாப்புலை நெஞ்சே-யோவாது
நின்று ஞற்றிவாழ்தி யெனினு நின் வாழ்நாள்கள்
சென்றன செய்வதுரை. (௨)

கரும்பாட்டிக்கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண்-டுழவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவதிலர். (௩)

இன்றுகொலன்றுகொ லென்றுகொலென்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென்-றெண்ணி
யொருவுமின்றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டாரறம். (௬)

என்னும் இப்பாட்டுக்களையுங் கொண்டு நமக்கும் மரணம் உண்டென்பதையுணர்ந்து பகவத்பக்தி செய்வதிலும் மூடபக்தி செய்யாமற் பராவரதத்துவங்களை யுணர்ந்து ஞானபக்தி செய்தலே சிறந்தது. பராவரதத்துவங்களை யுணர்வதற்குப் பலவிதப்பங்களை

யுடைய பிரபந்தங்களைப்படித்தால் வினை களைக்கழியும். சகல வேதார்த்தமாகிய கீதாசாஸ்திரத்தைப் படித்தால் அதிசீக்கிரத்தில் தத்துவங்களை யுணர்ந்து பகவத் பிரசாதத்தைப் பெற்று இறுதியில் வீடு பெறலாம். அடியேன் இத்தொழிலை மேற்கொண்டதும் பகவத் பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கே யன்றிப் பிறவற்றைப் பெறுவதற்கன்று. இப்புத்தகத் தானே பகவத்பிரசாதத்தைப் பெறலாமோ வென்றால் பெறலாம். அத், கஅ, சு, சுஅ, சுகூ-ல் கீதா சாஸ்திரத்தைப் பலரும் அறியச் செய்யும் விஷயத்தில் தன் திருவுள்ளப்பாங்கைப் பகவனே யருளியிருக்கின்றான். ஆண்டுணர்க.

அடியேன் வடமொழிக்கு அதிகாரியல்லேனாயினும் தமிழுக்கு அதிகாரியாகலானும் வடமொழிக்கதிகாரியரான சான்றோரைவினவி வடமொழி சாஸ்திரார்த்தங்களை யுணரக்கூடுமாகலானும் இதற்கு முன்னமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற கீதைகளைப்படித்துச் சான்றோரையும் வினவியுணர்ந்து இதனைச்செய்தேன்.

இக்காலத்தில் கீதாசாஸ்திரம் தமிழில் பல இருக்கின்றனவாகலான் இது மிகையன்றோ? இதனானே பயன்யாது? என்றால், சான்றோர் அருள்புரிந்து சிறிது கடாக்ஷித்து பயனுண்டென்று கொள்ளின்பயனுள்ளதே. இதற்கு முன்னம் தமிழிற் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற கீதைகளெல்லாம் ஒரு மதத்திற் கிணங்கவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கீதையோ ஒருமதத்தையுந் தழுவாது சுலோகத்திலுள்ளவாறு அர்த்தமெழுதப்பட்டு அவசியமான இடங்களில்திரிமத சித்தாந்தஞ்செய்த பாஷியகாரர்களது பாஷியங்களையும்பின்னுஞ்சிலரது வியாக்யானங்களையுஞ் சேர்த்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பாடியகாரர்களும் உரைகாரர்களும் தங்கள் பாஷியங்களிலும் வியாக்கியானங்களிலும் உதாகரித்திருக்கின்ற சுருதிஸ்மிருதிவாக்கியங்களை இதிற் பதிக்கவில்லை. பதிக்காவிடினும் அவை எவ்விடத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்விடத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுமாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றபடியால் அகாரியானோர் வடமொழி கீதாபாஷிய வியாக்யானங்களைப்பார்த்து அறிந்துகொள்க.

இக்கீதையுள்ளே பாஷியங்களும் வியாக்யானங்களும் மாத்திரமோ சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவென்றால் அவைமாத்திரமல்ல. இக்குக்கூறுகின்ற முறையே,தொல்காப்பியம், திருக்குறள், நாலாயிரப் பிரபந்தம், ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம், திருவரங்கத்தந்தாதி, சிலப்பதிகாரம், சூரியப்பப்புலவர் பாகவதம், தேசிகப்பிரபந்தம், திருவேங்கடத்தந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி, தமிழில் மொழி

பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற மநுஸ்மிருதி, ஆகியவற்றிலிருந்து சில சூத்திரங்களும் பாட்டுக்களும் வாக்கியங்களும் உதாகரிக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு யாரேனுமோர் புலவன்செய்த நூலாயினன்றே அதிலுள்ளவற்றிற்கு மேற்கோள் கூறலாம். இது * "நான் பிரமத்திற்குப் பிரதிபிம்பம்" என்றருளியவாற்றானும்; † "ஆதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்குப்பிறந்த" என்றவாற்றானும் பரஞ்சோதியான ஆதியிறைவனாலருளப்பட்ட நூலாயிற்றன்றே. இதற்கு மேற்கோள் கூறலாமோ வென்றால், பாசுரமுதலியவற்றை மேற்கோளாகக்கருதி உதாகரித்தால் குற்றமேயாம். அடியேன் மேற்கோளாகக்கருதி உதாகரித்தேனல்லேன். பின்னையோவெனின், கீதாசாஸ்திரம் சகல வேதார்த்தங்களையுங் கொண்டதென்று அத், கஅ, சு, ஒன்றின் பாஷியத்தில் ஸ்ரீமத், சங்கராசாரியசுவாமிகள் கூறியிருக்கின்றார்கள். நாலாயிரப்பிரபந்தமோ நான்குவேதார்த்தங்களையுங் கொண்ட திராவிடவேதமென்றே சான்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலால் கீதா சுலோகார்த்தங்களைக்கொண்ட பாசுரங்கள் நாலாயிரப் பிரபந்தத்திலுள்ளனவாவென்று ஆராய்ந்தேன் ஆராய்ந்த நான் கீதாசாஸ்திரம், வேதசாஸ்திரங்களை யுதாகரித்துப் பாஷியங்களும் வியாக்கியானங்களுஞ் செய்யும்படி வடநூலாரை ஆதரித்தல் போலப் பாசுரங்களையுஞ் சூத்திரங்களையும் உதாகரித்துரை யெழுதும்படி தமிழ் நூலாரையும் அங்கீகரித்தலைக் கண்டு உள்ளத்திலடங்காத உவப்பெய்திக் கீதாசாஸ்திரம் தமிழ் நூலாரையும் அங்கீகரித்தலைத் தமிழரெல்லாருமுணரும் பொருட்டுச் சில சூத்திரங்களையும் பாசுரங்களையும் ஆங்காங்கு உதாகரித்திருக்கின்றேன்.

அடியேன் உதாகரித்த மட்டிலே கீதா சுலோகார்த்தங்கொண்ட பாசுரங்கள் திராவிட வேதத்திலுள்ளனவென்று நினைக்கவேண்டா. அடியேன் கற்றது எவ்வளவு? அதினாலடியேனடைந்த அறிவு எவ்வளவு? அவ்விரண்டும் மிகச்சிறியவாகலால் அடியேனால் முடிந்தது இவ்வளவே. வடநூலிலும் திராவிடவேதத்திலும் வல்லராயினோர் இத்தொழிலை மேற்கொள்ளின் பாடபேதங்களையுணர்ந்து சுலோகங்களுக்குச் சரியான அர்த்தமும் ஒரு சுலோகத்திற்கேனும் பலவித அர்த்தங்களும் பாடியகார் உரைகாரர் ஆகி

---

* அத், கச, சு, உஎ.

† உரு-ம், திருவாய்மொழி ரு-ம், திருவாய்மொழி மொய்மாம் பாசுரம் (ரு) இப்பாசுரம் அத், கச, சு, உஎ-ல் உதாகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ய இவர்களது பாஷிய வியாக்கியானங்களைப் பரிசோதித்து அவற்றிற்குச்சரியான அர்த்தமுமெழுதிப் பிரதி சுலோகத்திற்கும் இணங்கிய பாசுரங்களை யெடுத்துதாகரித்துக் கீதாசாஸ்திரத்தின் பெருமையையும் திராவிட வேதத்தின் அருமையையும் யாவருக்கும் நன்கு புலப்படுத்துவர்.

* பகவத் வாக்கியத்தின்படி அப்பகவனது திருமுகவிலாச மொன்றனையே இதற்குப் பயனாக அடியேன் கருதினேனாகையின் இப்புத்தகத்தை யொருவாக்கும் விலைக்குக் கொடுத்தலில்லை. கீதாசாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையும் பகவத்பக்தியு முடையோர்க்கு இப்புத்தகம் அடியேன் வந்தனைதோடு சொடுக்கப்படும்.

கீதாசாஸ்திரம் பகவனாலருளப்பட்ட களம் காலம் முதலிய வற்றைப் பலரும் அறிவராகலால் அடியேன் அவற்றை ஈண்டு விரித்திலேன்.

இக்காலத்திலே சிலர் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்படுவதாகிய தமது சுயபாஷையைச் சிறிதுங் கல்லாது இம்மைக்கு மாத்திரம் பயன்படுகின்ற ஆங்கிலேய பாஷையை முற்றுங்கற்றுக் கிணற்றுத் தவளை கடலையறியாமல் அக்கிணற்றையே கொண்டாடுதல்போல அப்பாஷையே சிறந்த பாஷை யென்று கொண்டாடுவர். இன்னும், அவர் ஸ்ரீமகாபாரதம் முதலிய நூல்களை அவை ஆதியிற் பிறந்த பாஷையிலே படித்து அந்நூல்களின் உண்மையை யுணர்ந்து புண்ணியத்தையு மடையாமல் ஆங்கிலேய பாஷையில் தப்பாக மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்ற ஸ்ரீ மகாபாரதம் முதலிய வற்றைப் படித்து உண்மையை யுணராமலும் புண்ணியத்தை யடையாமலும் காலத்தை வியர்த்தமாகக் கழிக்கின்றார். ஸ்ரீமகாபாரதத்தை இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்தவரது அபிப்பிராயப்படி அநேக சுலோகங்கள் எடுக்கப்பட்டும் சேர்க்கப்பட்டும் திருத்தப்பட்டு மிருக்கின்றன. ஆதியிலே ஸ்ரீமகாபாரதத்திற்கு வியாக்கியானம் ஏற்பட்டிருந்தால் மேலேகண்டபடி செய்வதற்கொருவராலும் முடியாது. வியாக்கியானமில்லாத கிரந்தங்களைத் தமதிஷ்டப்படி திருத்திக் கொள்வது எல்லார்க்கு மெளிதேயாகும். ஆனால் இந்தக் கீதைக்குப் பாஷியமோ மூன்று. வியாக்கியானங்களோ பலவுள்ளனவாகலால் இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்தோரால் இந்தக்கீதை எவ்வித வேறுபாடுஞ் செய்திருக்கப் படமாட்டாதே. இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பைப் படிப்பதால் குறைவு என்னவென்றால் குறைவேயுண்டு. எந்நூல் எந்தப்பாஷையில் ஆதியில் உண்டாயிற்றோ அந்தப்பாஷையிலே படித்தால்தான் உண்மைவிளங்கும். ஒரு மநுஷனு

* பகவத்வாக்கியம், அத், ௰௮, ௪, ௬௪, ௬௫, இவற்றிலுள்ளன.

டைய அபிப்பிராயத்தைவெளித்து ஒருமனிதன் பேசுங்காலத்தில் அவன் கருத்தைச் சரியாய் வெளிப்படுத்தமாட்டாமல் தவறுகின்றான். பேசுங்காலத்திலே தவறக்கூடியதாயிருக்க ஒருபாஷையிலுள்ளதை மற்றொருபாஷையில் எழுதுங்காலத்தில் விஷயங்களில் தம்முடைய அபிப்பிராயத்தை நாட்டவேண்டுமென்கிற எண்ணமே மேலோங்கிப் புத்தியைச் சிறிதமழுக்கலாலும் மொழிபெயர்க்கின்ற பாஷையில் சரியான பதங்கள் கிடையாமையாலும் மொழிபெயர்ப்பில் பிழைகள் உண்டாகக்கூடியனவே. இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற கீதையுள்ளோ அவ்விரண்டுமுள்ளன. அன்றியும், கீதைமுற்றும் அத்வைதமதசித்தாந்தப்படியே இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. திரிமதசித்தாந்தஞ்செய்த பாஷியகாரர்களும் அவர்கள்மதத்தையநுசரித்து வியாக்கியானம் செய்தவர்களும் இறைவன் தந்தம் மதத்தையே உண்மை மதமாகக் கூறியருளினனென்று சித்தாந்தஞ்செய்திருக்கையில், காசிநாத திரியம்பக தெலங் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றபடி அத்வைதமதசித்தாந்தத்தையே இறைவனருளினனென்று எப்படி சொல்லக்கூடும். அத்வைதமதசித்தாந்தப்படி தெலங் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றவாறு விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தப்படியும் த்வைதமதசித்தாந்தப்படியும் யாரேனும் மொழிபெயர்த்திருந்தால் அப்பொழுது இந்த மூன்று மதத்தில் கீதாசாரியன் எதை விசேஷமாகத் திருவுள்ளம் பற்றியருளாநின்றான். எந்த மதத்தினுடைய கொள்கைவிவகாரம் பாரமார்த்திகம் இரண்டிற்கும் ஒத்ததாகக்கொள்கின்றது, எந்தமதத்தையநுசரித்தால் பழி பாவங்களை யடையாமல் உஜ்ஜீவிக்கலாம். எந்த மதக்கொள்கை புத்திக்கும் யுக்திக்கும் உசிதமாகத் தோன்றுகின்றது. என்பனவற்றையாலோசித்துத் தாம்நம்பிய ஓர்மதத்தை யநுசரிக்கக்கூடும்.

இக்கீதையுள் மூன்று பாஷியகாரர்களும் வியாக்கியாதாக்களும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவிற்கே பரத்துவங்கூறுகின்றார்களே யன்றி வேறெந்தத் தெய்வத்திற்குங் கூறவில்லை.

இன்னுங்கூறின், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரியசுவாமிகள் ருத்திராதி தெய்வங்களை யோகத்திற்கு விஷயமாகக்கொள்ளும் யோகிகளிலும் வாசுதேவனை யோகத்திற்கு விஷயமாகக் கொள்ளும் யோகியே சிரேஷ்டனென்று அத், ௬, ௪௭, பாஷியத்திலும் விஷ்ணு சம்பந்தமாகிய பதமே உத்தமபதமென்று மேற்படி அத், ௬, ௩௪, அடிக்குறிப்பிலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் பல தேவதாரூபராயிருக்கின்றார் என்று அத், ௯, ௪, ௭௦, அடிக்குறிப்பிலும் பிரான்றிக் கூறியிருக்கின்றார்.

இவ்விதம் கூறிவரும் தமது மதசித்தாந்தத்தைச் சிறிது செல்லும் வாயிலெல்லாருஞ் செலுத்திக்கூறுவர்.

அத், ௧௨, சு, ௧௩-ல் "சகலப்பிராணிகளுக்கும் அத்வேஷஞ் செய்யாதவனாகவும்" என்றுள்ளதற்கு, அடிக்குறிப்பில், தனக்குத் துக்கமுண்டாக்கினவனாயினும் அவனிடத்தில் த்வேஷமில்லாதவன்; ஏனென்றால், "சகல பூதங்களையும் தன்னாத்மாவாகப்பார்க்கின்றானாகலால் த்வேஷிக்கக்காரணமேயில்லை" என்று கூறினர். இதற்கு (ரா) "உபகாரி அபகாரி த்வேஷி ஆகிய இவர்களிடத்தில் த்வேஷமில்லாதவன்; ஏனென்றால், தனது கருமானுசாரமாகப்பகவானால் ஏவப்பட்டவர்களாக உபகாரம் அபகாரம் த்வேஷம் என்பவற்றைச்செய்பவர்களேயன்றி அவர்களிடத்தில் அபராதமில்லையென்று அறிதலாலே த்வேஷஞ்செய்தவில்லை" என்றார்.

விசிஷ்டாத்துவைத சித்தாந்தப்படியும் கீதை இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தாலன்றோ அந்தப்பாஷையை மாத்திரம் படித்தவர்கள் விசிஷ்டாத்துவைத சித்தாந்தத்திற்கும் அத்துவைதசித்தாந்தத்திற்குமுள்ள வேற்றுமையையுணர்ந்து தாம் விரும்பிய ஒன்றையநுசரிப்பார்கள். விசிஷ்டாத்துவைத சித்தாந்தப்படியும் அத்துவைத சித்தாந்தப்படியும் கீதை மொழிபெயர்க்கப்பட்டில்லாமையாலே தெலங்கால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றபடி கீதை அத்துவைத சித்தாந்தத்தையே கூறுவதாகக்கொள்ளினுங் கொள்வர். மேலேகண்டபடி இருவரபிப்பிராயங்களில் யாது பொருத்த முடைத்தென்பதை அத், ௧௨, சு, ௧௩. (தன்னில்) விரித்திருப்பதைக்கொண்டுணர்க.

விசிஷ்டாத்துவைதிகளிலும் அத்துவைதிகளிலும் ஆங்கிலேயபாஷை வல்லராகவும் தநிகராகவும் பலரிருக்கவும் அவரில்யாரேனும் ஒருவர் தமது மதசித்தாந்தப்படி கீதையை இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்த்துத் தமது மதக்கொள்கை இப்படிப்பட்டதென்பதைச் சுயபாஷையாலே யறிந்து கொள்ளத் தகாதவர்களுக்கும் பிறர்க்கும் உபயோகமாகும்படி செய்திலர்.

பாபு ரோமேஷ் சந்திரதத் என்பவர் செய்த History of Ancient Civilization in India. என்னும் புஸ்தகத்தில் நமது மதக்கொள்கைக்கு முற்றும் விரோதமாக எத்தனையோ சங்கதி யெழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசபுராணங்களில் விஷ்ணுவையுயர்த்திச் சொல்லப்பட்டிருப்பவை யெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டனவாகவும் திருத்தப்பட்டனவாகவும் எழுதியிருக்கின்றார்

இங்கிலீஷில் வல்லரான ஒருவர் தம் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களினுண்மையைக்குறித்து வேதசாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதைச்சில வடமொழி வித்துவான்களை வினவித்தெரிந்து கொண்டால் அப்புஸ்தகத்திலுள்ள அநேகவிஷயங்களை யெளிதிற்கண்டித்துவிடலாம். இந்த முக்கியமான விஷயத்தைச் செய்யாதிருப்பவரோ தமது மதசித்தாந்தப்படி கீதையை இங்கிலீஷில் மொழிபெயர்க்கப்போகின்றார்.

மொழிபெயர்த்தாலும் அதனாற்பயன் எவ்வளவிற்றென்பதை ஆராயவேண்டும். ஒருவாறு விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளமாத்திரம் பயன்படுமேயல்லது அது பூஜைக்கும் பாராயணத்திற்கும் அருகமாகாது. வடமொழி கீதையொன்றே பூஜைக்கும் பாராயணத்திற்கும் அருகமாகும்.

கீதாபாராயணம் யக்ஞத்திற்குச் சமானமாயதென்று (ச)-ம், கீதார்த்தத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாமலே கீதாபாராயணமாத்திரஞ்செய்பவனும் பகவானை யாராதித்தவனே யாவனென்று அதற்கு அஜாமிளன் கதையையுதாகரித்து (ஸ்ரீ)-ம், அத், ௧௮, சு, ௭௦-க்குத் தாம் செய்த பாஷ்யத்திலும் வியாக்கியானத்திலுங் கூறியிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் கூறுதலானும் வடமொழிகீதையே கொள்க.

முகவுரை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

இக்கீதையிலுள்ள முக்கியமான விஷயங்களுக்கு அட்டவணை.

பக்கம்.	சுலோகாங்கம்.	விஷயங்கள்.
		முதலாம் அத்தியாயம்.
க-உ.	ச-சா, ருகூ	மகாரதிகள், அதிரதன், ரதி, அர்த்தரதி, என்போரின் விபரமும் துரோபதைபுத்திரர்களின் பெயரும்.
உ.	அ-கூ, யக,	பிராமணோத்தமர்களான துரோணாசாரியரும் கிருபாசாரியரும் படைசொண்டு போர்புரிந்ததைக்குறித்துத் (தன்னில்) கூறியது.
ஙு	யரு, யசா, யஎ, யஅ,	பஞ்சஜன்னியத்தின் உத்பத்தி.
ச	உஅ, ஙுO,	அருச்சுனன் சோகமடைந்தது.
ரு	ஙுசா	ஆததாயிகளாவார் இன்னாரென்று (தன்னில்) கூறியது.
		இரண்டாம் அத்தியாயம்.
கக	சஉ	நான், நீ, இந்தராஜாக்கள், என்று பகவானருளியதும், அதற்குப்பாஷ்யவியாக்கியானங்களும் (தன்னில்) கூறியதும்.
கஎ	சO	சுவல்ப நிஷ்காமகருமமும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்று பகவானருளியதும் (ச)(ஸ்ரீ) இவர்கள் கருத்தும் (தன்னில்) கூறியதும்.
ககூ	ருO	"கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியம் யோகமென்று சொல்லப்படுகின்றது," என்று பகவானருளியதும் அதற்கு (ஸ்ரீ) கருத்தும், அவர் கருத்தை மறுசித்தது (தன்னில்) கூறியதும்.

பக்கம்.	சுலோகாங்கம்.	விஷயங்கள்.
உஙு-உசா	எஉ	"பிரம்மநிஷ்டையில் அந்த காலத்திலிருந்தபோதிலும் பிராகிருதசரீரமில்லாத பரப்பிரம்மத்தை அடைகின்றான்," என்றருளப்பட்டுள்ளதற்கு (ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் கூறியதும் (சஆ) கட்டுவாங்கமகாராஜனைச் சுட்டிக்கூறியதும், (தன்னில்) பாசுரம் உதாகரித்திருப்பதும்.
		மூன்றாம் அத்தியாயம்.
உசா	உ	"எத்தால் நான் மோக்ஷமடைவேனோ அவ்வொன்றையே நிச்சயித்தருளும்" என்று அர்ச்சுனன் வினவியதும் அதைக்குறித்து (தன்னில்) கூறியதும்.
உஎ-உஅ	கூ	(ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் யாகமென்பது விஷ்ணுவென்றும் யாகஞ்செய்தல் விஷ்ணுவாராதனமென்றும் கருமம் பந்திக்குமாதலால் அதைச் செய்யக்கூடாதென்று சிலர் செய்யுமாக்ஷேபத்தை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டுப் பகவானருளியதாகவும் கூறியது.
உஅ-உகூ	யச-யரு, யசா	"வேதம் பரப்பிரம்மத்தினின்று முண்டாகின்றது," என்றும் "எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரப்பிரம்மம் எப்பொழுதும் யாகத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது," என்றும் பகவானருளியதும் (தன்னில்) பாசுரங்களுதாகரித்திருப்பதும்.
ஙுஉ	ஙுO	சகலகருமங்களையும் தன்னிடத்தில் ஒப்பித்துப் பரமாத்துமாவின் வசக்காரனாய்ச் சகல கருமத்தையும் செய்யும்படி பகவானருளியது.
ஙுஙு	ஙுஉ	"இந்த அபிப்பிராயத்தை" என்று பகவானருளியதும் அதைக்குறித்து (தன்னில்) கூறியதும்.
ஙுரு	ஙுஙு-ஙுச	"ஞானியுங்கூட சொந்தமான பூர்வகருமவேகத்திற்கு அநுகூலமாகக் (கருமத்தில்) பிரவிர்த்திக்கின்றான்" என்றும் "பிராணிகள் [illegible]

பக்கம்.	ச்லோகார்த்தம்.	விஷயங்கள்.
௬௪-௬௫	௪௨	சந்திரன்முதல்ஆரம்பித்து விஷ்ணுவானவர் சிரேஷ்டரென்று (ராக) கூறியது.

நான்காம் அத்தியாயம்.

பக்கம்.	ச்லோகார்த்தம்.	விஷயங்கள்.
௬௬	௧	யோகத்தைத் தான் ஆதிகாலத்திற் சூரியனுக்குச் சொன்னதாகப் பகவானருளியது.
,,	௪	ஸ்ரீகண்ணபிரான் பிரமமென்பதை எல்லார்க்கும் அறிவிக்கும்பொருட்டு இவ்விதம் அருச்சனன் டோவிஞன் என்று (ச) கூறியது.
௬௭	௫	பகவன் நித்திய சுத்த புத்த முக்த சுபாவமுடையவனென்று (ச) கூறியது.
,,	௬	பிரகிருதியைச் சுவீகரித்துச்சொருப சக்தியாலே தான் அவதாரம் செய்வதாகப் பகவான் அருளியது.
,,	௭	தன்னைத்தானே சிருஷ்டித்துக் கொள்வதாகப் பகவனருளியது.
௬௮	௯	தனது அவதாரத்தையும் செய்கையையும் அறிந்தவன் மீண்டும் பிறப்பதில்லை, என்று பகவனருளியதும் (தன்னில்) பாசுரங்களுதாகரித்திருப்பதும்.
௬௮-௬௯	௧௦	"எனது சாயுச்சியத்தையடைந்தார்கள்" என்று பகவனருளியதற்கு (ச) முதலியோர் கூறியதும் (தன்னில்) கூறியதும்.
௬௯	௧௧	எவர்கள் தன்னை எவ்விதம் உபாசிக்கின்றார்களோ அவ்விதமாகவே அவர்களைத்தான் அநுக்கிரகிப்பதாகப் பகவனருளியதும்(ஸ்ரீ) கூறியதும் (தன்னில்) பாசுரமுதாகரித்திருப்பதும்.
௭௧	௧௭	கர்ம விகர்ம அகர்மங்களின் வேறுபாடு.
௭௧-௭௨-௭௩	௧௮	கருமத்தில் அகருமத்தையும் அகருமத்தில் கருமத்தையும் என்று பகவனருளியதற்கு,(ச) கருமம் செய்வது தேகாதிகளேஎன்றும் ஆத்மா கருமம் செய்தலில்லை யென்றும் அறிகின்றவன் கருமத்தில் அகர்மத்தைப் பார்க்கின்றான் என்றும் செய்யாமையாகிய அகருமத்தில் நான் அதைச் செய்யாமையாலே சுகியாயிருக்கின்றேன் என்னும் அகங்காரத்தின் கருமமிருக்கின்றமையால் செய்யாமையினும் கருமம் அடங்கி யிருக்கின்றதென்றும் கூறியனவும், (ஸ்ரீ) பந்தஞ்செய்வதாகிய கருமத்தைப் பகவதருப்பணமாகச் செய்பவனுக்குத் தனது சுபாவமான பந்தத்தைச்செய்யாமல் அவனது பிராசீன கருமபந்தத்தையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷப் பிரயோஜனத்தைஉண்டாக்குதலால் செய்கின்ற கருமமே அகருமமாகின்றது என்றும் கருமத்தைச்செய்யாது விடுதலே தோஷத்தையும் பந்தத்தையும் உண்டாக்குதலால் கருமத்தைச்செய்யாது விடுதலாகிய அகருமத்தில் பந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய கருமம் அடங்கியிருக்கிறதென்றும் கூறியனவும்.

பக்கம்.	ச்லோகார்த்தம்.	விஷயங்கள்.
௭௫	௨௪	யாகத்தில் நெய்யை யெடுத்துவிடும் அகப்பை முதலியனவும் பிரமமே என்று பகவனருளியது.
,,	௨௫	சில ஞானயோகிகள் பிரமமாகிய அக்கினியில் ஆத்மாவை ஓமஞ்செய்கின்றார்கள் என்று பகவனருளியது.
௭௬	௨௮	பத்து வாயுக்களின் பெயரை (ஸ்ரீ) கூறியது.
௭௭	௩௨	யாகங்கள் அநேகவிதமென்று பகவன் அருளியது.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

பக்கம்.	ச்லோகார்த்தம்.	விஷயங்கள்.
௮௧	௪	ஞானகருமயோகங்களுக்குப் பலன் ஒன்றேயென்று பகவனருளியது.
௮௨	௫	ஞானநிஷ்டர்களாலே அடையப்படும் ஸ்தானம் கருமயோகிகளாலும் அடையப்படும் என்று பகவனருளியதும் வாஸ்தவத்தில் ஞானயோகமே சிரேஷ்டம் என்று (ச) கூறியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

பக்கம்.	சுலோகாங்கம்.	விஷயங்கள்.
௫௯	௧௭	மீண்டும் சம்சாரத்திற்கு வராதஸ்தானத்தை யடைகின்றார்கள் என்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) பாசுரமுதாகரித்திருப்பதும்.
௬௦	௨௫	யதிகளுக்கு பிர்ம்மாநந்தம் நாலுபக்கங்களிலுமிருக்கின்றதென்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) கூறியதும்.
௬௦	௨௭-௨௮	முக்தனே என்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

ஆறாம் அத்தியாயம்.

௬௩-௬௪	௮	(ம) மோக்ஷஸாதனமாகிய ஐந்துவிதபேரஞானம் கூறியது.
௭௦-௭௧	௪௭	யோகத்திற்கு விஷயமாக ருத்திராதி தெய்வங்களைக் கொள்ளும் யோகியினும் வாசுதேவனைக் கொள்ளும் யோகியே சிரேஷ்டனென்று (௪) கூறியது.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

௭௩	௩	ஞானிகளுள் அனேகரில் ஒருவன் தன்னை உண்மையாயறிகின்றானென்று பகவானருளியது.
௭௪	௪	அபரப்பிரகிருதியைப் பகவானருளியது.
,,	௫	பரப்பிரகிருதியைப் பகவானருளியது.
,,	௬	முத்தொழிற்கும் காரணன் தானே யென்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) பாசுரங்களுதாகரித்திருப்பதும்.
௭௫	௧௦	ஞானம் தானேயென்று பகவானருளியது.
௭௬	௧௪	தன்னைச் சரணமடைவோரே மாயையைக் கடப்பரென்று பகவானருளியது.
,,	௧௫	தன்னைச் சரணமடையாதவர் இன்னாரென்று பகவானருளியது.
,,	௧௬	நான்கு வகைப்பட்டவர் தன்னைப் பஜிப்பரென்று பகவானருளியது.

௭௭	௧௮	ஞானியோ யானேயென்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) பாசுரங்களுதாகரித்திருப்பதும்.
௭௮-௭௯	௨௦	தங்கள் சுபாவத்தாலே இதர தெய்வங்களைப் பஜிக்கின்றார்கள் என்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்துக் கூறியதும்.
௭௯-௮௦	௨௩	தன் பக்தர்கள் தன்னையடைகின்றார்களென்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.
௮௦	௨௪	அவிவேகிகள் மநுஷ்யாதிருபங்களை யடைந்தவனாகத் தன்னை நினைக்கின்றார்களென்று பகவானருளியது.
௮௧-௮௨ ௮௩	௩௦	"மரணகாலத்திலும்" என்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

௮௪	௨	அதியக்ஞன் யாரென்று அருச்சுனன் வினவியது.
,,	௪	பகவானருளியது.
௮௫	௭	தன்னை எப்பொழுதும் தியானிக்கும்படியும் யுத்தத்தையும் செய்யும்படியும் பகவானருளியது.
௮௭	,,	பிரமனது ஆயுளின் விபரம்.
௮௮	௨௪	அர்ச்சிஸ்மார்க்கம்.
௮௯	௨௫	தூமாதிமார்க்கம்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

௯௦	௧	அசூயையில்லாத உன் பொருட்டென்று பகவானருளியதும் (ஸ்ரீ) வியாக்கியானமும் (தன்னில்) பாசுரமுதாகரித்திருப்பதும்.
,,	௩	பக்தியோடு கூடிய ஞானம் என்று பகவானருளியது.
௯௨	௧௧-௧௨	தன்னை யவமதிப்பதாகப் பகவானருளியதும் அவமதிக்கும் விதத்தைத் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.
௯௪	௧௩	தன்னைப் பஜிப்பவர் இன்னாரென்று பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.
௧௦௨	௧௪	தன்னைக் கீர்த்தனம் செய்து உபாசித்தலைப் பகவானருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௪௦ ௨௨ தன் பக்தர்களின் யோகக்ஷேமத்தைத் தா ன் வகிப்பதாகப் பகவனருளியது.

,, ௨௩ அந்நிய தேவதைகளை ஆராதிக்கின்றவர்களு ம்கிரமமான மார்க்கந்தப்பித் தன்னையே ஆரா திக்கின்ருர்கள் என்று பகவனருளியது.

௧௪௨ ௨௬ பக்தியோடு கொடுக்கும் துளசி முதலியவ ற்றைத் தான் சுவீகரிப்பதாகப் பகவனருளிய தும் (ச. ஆ.) வியாக்கியான்மும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௪௩ ௨௭ செய்வதையெல்லாம் தனக்கருப்பணமாகச் செய்யென்று பகவனருளியது.

,, ௨௮ கருமங்களைத் தன்னிடத்தில் ஒப்பிவித்தலா கிய சந்நியாசத்தோடு என்று பகவனருளி யது.

,, ௨௯ தனக்கு மித்ருவும் சத்ருவும் இல்லையென்று ம் தன்னைப் பஜிப்பவர்கள் தன்னிடத்திலிருக் கின்ருர்களென்றும் தானும் அவர்களிடத்திலி ருக்கின்றதாகவும் பகவனருளியது.

௧௪௫ ௩௰ அதிக துராசாரமுடையவனாயினும் அன்னி யதேவதையைப் பஜியாதவனாய்த் தன்னைப்ப ஜிப்பானாயின் அவன் சிரேஷ்டனென்று பக வனருளியதும் (தன்னில்) பாசுரமுதாகரித்தி ருப்பதும்.

,, ௩௧ தன் பக்தன் கெட்டுப்போதலில்லையென்று நீபிரதிக்ஞைசெய்யென்று அர்ச்சுனனுக்குப்ப கவனருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௪௭-௧௪௮ ௩௨ வைசியரை ஸ்திரீ சூத்திரர்களோடு சேர்த் துப் பகவனருளியதும் பகவத்பக்தியால் பே றெய்தினோர் எழுநூற்றெழுபதின்மர் என்று (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

௧௫௦-௧௫௧ ௯ பகவத்குணங்களைப்போதிக்கத் தகுந்தவர்க ள் சுகராதிமுனிவர்களேயென்றும் கீர்த்தனம் செய்ய வல்லவர்கள் நாரதாதிமுனிவர்களே என்றும் (தன்னில்) கூறியது.

௧௫௪ ௧௦ புத்தியோகத்தைத் தான் கொடுப்பதாகப் ப கவனருளியது.

௧௫௫ ௧௧ புத்தியிலிருந்துகொண்டு அந்தகாரத்தைப்

போக்கடிக்கின்றேனென்று பகவனருளியது.

,, ௧௨-௧௩ பகவானே பிரமமென்று அருச்சுனன் உட ன்பட்டுக் கூறியது.

௧௬௩ ௨௦ சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்திலிருக்கின் ற பரமாத்மா தானேயென்றும் முத்தொழிற் கும் காரணன் தானேயென்றும் பகவனரு ளியது.

௧௬௫ ௨௩ சங்கரனென்ற ருத்திரன் தானென்று பகவ னருளியது.

௧௬௮ ௩௧ கங்கைதானென்று பகவனருளியது.

௧௬௯ ௩௩ அக்ஷரங்களுள் அகாரம் தானென்று பகவன ருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௭௧ ௩௮ தண்டம் தானென்று பகவனருளியது.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

௧௭௪ ,, விஸ்வரூபங்காட்டியருளியது.

௧௭௯ ௩௩ நீ நிமித்தமாகமாத்திரமிரு என்றருளியது.

,, ௩௪ தன்னாலே கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற துரோ ணர் முதலியோரை யென்றருளியதும் (தன் னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௮௧ ௩௭ பரப்பிரமம் நீரேயென்று அருச்சுனன் கூ றியது.

,, ௩௮ பிரளயகாலத்தில் அடைகின்ற ஸ்தானமும் என்றும் உத்தமமானு (விஷ்ணு) ஸ்தானமும் என்றும் அருச்சுனன் கூறியது.

௧௮௩ ௪௨ அருச்சுனின் தனதபராதத்தை க்ஷமிக்கும் படி பிரார்த்தித்தது.

௧௮௩-௧௮௪ ௪௬ அருச்சுனன் நான்கு கரங்களோடு கூடிய ரூபத்தோடு ஆகக்கடவையென்று பகவனைப் பி ரார்த்தித்ததும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

௧௮௫-௧௮௬ ௫௩, ௫௪ அருச்சுனன் தன்னைப் பார்த்தபடி பார்ப்ப
௧௮௭ தற்குத்தான் பிறிதொன்ருனும் சாத்தியமான வனல்லனென்றும் தன்னிடத்தில் செய்யப்ப டுகின்றபக்தியாலே தான் அறியப்படுதற்கும் பார்க்கப்படுதற்கும் சக்கியனாக விருக்கின்றே னென்றும் பகவனருளியதும் (தன்னில்) விரி த்திருப்பதும்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

௧௮௯ ௧ சகுணப்பிரம்மோபாசகர்சிரேஷ்டராதலுக்கு

ரோபாசகர் சிரேஷ்டராவென்று அருச்சுனன் வினவியது.

கருஉ கூ அப்பியாசயோகம் பகவனருளியது.

கருங கஉ ஞானத்திலும் தியானம் சிரேஷ்டமென்றும் அதிலும் கருமபலத்தைப் பகவதருப்பணம் செய்தல் சிரேஷ்டமென்றும் பகவனருளியது.

கருச கங-கச சகலப்பிராணிகளுக்கும் துவேஷம் செய்யாதவனுயும் என்று பகவனருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

கருரு சரு தனக்குப் பிரியனின்னுனென்று பகவனருளியது.

,, கசு ஷை ஷை

,, கஎ ஷை ஷை

கருசா உ௦ ஷை ஷை

இந்த, அத், சு-சரு முதல் சு-சகூ வரையில் சொல்லப்பட்டவை மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாதலால் தருமாமிருதமென்று சொல்லப்பட்டனவென்று (ஸ்ரீ) கூறியது.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்.

சருஎ க பிரகிருதியையும் புருஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத்தையும் அறிய விரும்புவதாக அருச்சுனன் விரும்பியது.

,, உ பகவனருளியதும் (ச) (ரா) இவர்கள்பாஷியமும்.

சருஅ-சருகூ ௩ தன்னையே க்ஷேத்திரக்ஞனாக அறியென்று
சசா௦-சசாக ,, பகவனருளியதும் (ஸ்ரீ) வியாக்கியானமும்
சசாஉ-சசாந ,, (ச) பாஷியமும் (தன்னில்) கூறியதும்,
சசாச ,, (ரா) பாஷியமும் பின்பு (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

சசாரு-சசாசா ரு-எ க்ஷேத்திரத்தைப் பரமனருளியதும் (ச) மகா பூதங்கள்முதல் ஒவ்வொன்றும் க்ஷேத்திரம் என்று கூறியதும், (ரா) பாஷியமும்.

சசாஎ-சசாசு அ,கூ,க௦ ஞானத்தைப்பகவனருளியது.
,, கக, கஉ

சசாஅ கந ஞேயத்தைக்குறித்தும் பிரமம்சத்தாகவும் அசத்தாகவும் சொல்லப்படுகிறதில்லையென்றும் பகவனருளியதும்(ச) (ரா)பாஷியங்களும்

(தன்னில்) பாகரங்கள் உதாகரித்திருப்பதும்.

சஎ௦ ,, இதை வேதம்போன்றதென்று (ஸ்ரீ) கூறியது.

சஎக-சஎஎ கசு தன்பக்தன தன்போல அசம்சாரித்துவதருமத்தை அடைதற்கு யோக்கியனுகின்றனென்று பகவனருளியது.

சஎஎ உ௦ பிரகிருதி புருஷன் ஆகியவிரண்டையும் அனாதிகளாக அறியென்று பகவனருளியதும் (ச) பாஷியமும் (தன்னில்) கூறியதும்.

சஎஅ உக ஜீவன் சுகதுக்கங்களின் அநுபவவிஷயத்தில் ஏதுவாகச்சொல்லப்படுகின்றன் என்று பகவனருளியதும் பாஷியவியாக்கியானங்களும்.

சஎஅ-சஎகூ உஉ ஜீவன் தேகத்தாலுண்டாகின்ற சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கின்றனென்று பகவனருளியது.

சஅஉ ௩௦ (கருமங்களுக்குக்) கருத்தாவல்லனென்று எவனறிகின்றனோ அவன் தன்னையறிகின்றனென்று பகவனருளியது.

சஅஅ ௩௩ ஒருவனுகிய சூரியன் இந்தலோகத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் போல க்ஷேத்திரக்ஞன் சகல க்ஷேத்திரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றனென்று பகவனருளியது.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

சகூரு க பிரமமென்று சொல்லப்படுகின்ற பிரகிருதி தனக்குக்கருப்பத்தை வைக்கின்ற ஸ்தானமாயிருக்கின்றதென்று பகவானருளியதும் பாஷியங்களும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

,, ச பிரகிருதி தாயென்றும் தான் தந்தையென்றும் பகவானருளியது.

சகூ௦ சக குணங்களைக் கருத்தா வென்று பகவானருளியது.

சகூஉ உசா பக்தி யோகத்தாலே தன்னையுபாசிக்கின்றவன் முக்குணங்களை அதிக்கிரமித்துப் பிரமப்பிராப்திக்கு யோக்கியனுகின்றன் என்று பகவானருளியதும் (ச) (ரா) பாஷியங்களும்.

சகூந தான் பிரமத்திற்குப் பிரதிபிம்பமென்று ப

ரோபாசகர் சிரேஷ்டராவென்று அருச்சுனன் வினவியது.

சருஉ கூ அப்பியாசயோகம் பகவனருளியது.

சருங கஉ ஞானத்திலும் தியானம் சிரேஷ்டமென்றும் அதினும் கருமபலத்தைப் பகவதருப்பணம் செய்தல் சிரோஷ்டமென்றும்பகவனருளியது.

சருச கங-கச சகலப்பிராணிகளுக்கும் துவேஷம் செய்யாதவனும் என்று பகவனருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

சருரு சரு தனக்குப் பிரியனின்றனென்று பகவனருளியது.

,, கசா ஷை ஷை
,, கஎ ஷை ஷை
சருசா உ0 ஷை ஷை

இந்த, அத், சு-சங முதல் சு-சஉ வரையில் சொல்லப்பட்டவை மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாதலால் தருமாமிருதமென்று சொல்லப்பட்டனவென்று (ஸ்ரீ) கூறியது.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

சருஎ க பிரகிருதியையும் புருஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத்தையும் அறிய விரும்புவதாக அருச்சுனன் விரும்பியது.

,, உ பகவனருளியதும் (ச) (ரா) இவர்கள்பாஷியமும்.

சருஅ-சருகூ ங நன்னையே க்ஷேத்திரக்ஞனாக அறியென்று
சசா0-சசாக ,, பகவனருளியதும் (ஸ்ரீ) வியாக்கியானமும் (ச) பாஷியமும் (தன்னில்) கூறியதும்,
சசாஉ-சசாங ,, (ரா) பாஷியமும் பின்பு (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.
சசாச ,,

சசாரு-சசாசா சா-எ. க்ஷேத்திரத்தைப் பரமனருளியதும் (ச) மகா பூதங்கள்முதல் ஒவ்வொன்றும் க்ஷேத்திரம் என்று கூறியதும், (ரா) பாஷியமும்.

சசாஎ-சசாஅ அ,கூ,க0 ஞானத்தைப்பகவனருளியது.
,, கக, கஉ
சசாகூ கங ஞேயத்தைக்குறித்தும் பிரமம்சத்தாகவும் அசத்தாகவும் சொல்லப்படுகிறதில்லையென்றும் பகவனருளியதும்(ச) (ரா)பாஷியங்களும்

(தன்னில்)பாகாரங்கள் உதாகரித்திருப்பதும்.

சஎ0 ,, இதை வேதம்யோன்றதென்று (ஸ்ரீ) கூறியது.

சஎக-சஎஎ கக தன்பக்தன தன்போல அசம்சாரித்துவதருமத்தை அடைதற்கு யோக்கியனாகின்றானென்று பகவனருளியது.

சஎஎ உ0 பிரகிருதி புருஷன் ஆகியவிரண்டையும் அநாதிகளாக அறியென்று பகவனருளியதும் (ச) பாஷியமும் (தன்னில்) கூறியதும்.

சஎஅ உக ஜீவன் சுகதுக்கங்களின் அநுபவவிஷயத்தில் ஏதுவாகச்சொல்லப்படுகின்றான் என்று பகவனருளியதும் பாஷியவியாக்கியானங்களும்.

சஎஅ-சஎகூ உஉ ஜீவன் தேகத்தாலுண்டாகின்ற சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கின்றானென்று பகவனருளியது.

சஅஉ ங0 (கருமங்களுக்குக்) கருத்தாவல்லவென்று எவனறிகின்றானோ அவன் தன்னையறிகின்றானென்று பகவனருளியது.

சஅங ஙங ஒருவனாகிய சூரியன் இந்தலோகத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் போல க்ஷேத்திரக்ஞன் சகல க்ஷேத்திரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றானென்று பகவனருளியது.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

சஅரு ங பிரமமென்று சொல்லப்படுகின்ற பிரகிருதி தனக்குக்கருப்பத்தை வைக்கின்ற ஸ்தானமாயிருக்கின்றதென்று பகவானருளியதும் பாஷியங்களும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

,, ச பிரகிருதி தாயென்றும் நான் தந்தையென்றும் பகவானருளியது.

சகூ0 உங குணங்களைக் கருத்தா வென்று பகவானருளியது.

சகூஉ உசா பக்தி யோகத்தாலே தன்னையுபாசிக்கின்றவன் குணங்களை அதிக்கிரமித்துப் பிரமப்பிராப்தனாகிறதற்கு யோக்கியனாகின்றான் என்று பகவனருளியதும் (ச) (ரா) பாஷியங்களும்.

சகூங நான் பிரமத்திற்குப் பிரதிஷ்டையென்று ப

கவனருளியது.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

கசுச க சம்சாரத்தை அசுவத்தமாக அருளியது.

உ அசுவத்தத்தை சம்சார விருக்ஷமாக வருணித்தல்.

கசுஙு ங அந்தஸ்தானம் எனது உத்தமமான சொருப மென்று பகவனருளியது.

கசுசு எ ஜீவன் இந்திரியங்களை யிழுக்கின்றனென்றுபகவனருளியது.

கசுஅ அ ஜீவனை ஈசுவரனென்றுஞ் சொல்லாலே பகவன்ருளியது.

,, கூ ஜீவன் விஷயங்களை யனுபவிக்கின்றனென்று பகவனருளியது.

,, கO ஜீவனை அக்ஞானிகள் பார்ப்பதில்லை யென்றும் ஞானக்கண்ணுடையோர்கள் பார்க்கின்றார்களென்றும் பகவனருளியது.

,, கச நான் பிராணிகளின் தேகத்தை அசிரயத்தேனுய் என்று பகவனருளியது.

கசுகூ கரு சகலப்பிராணிகளின் இருதயத்தில் தான் அந்தர்யாமியாக இருப்பதாகவும் தன்னாலே நினைவும் அறிவும் மறவியுமுண்டாகின்றன வென்றும் பகவனருளியது.

,, கசு க்ஷராக்ஷரங்களைப் பகவனருளியது.

,, கஎ ஈசுவரன் க்ஷரா க்ஷராங்களைக் காட்டில் அன்னியனென்று பகவனருளியது.

,, கஅ தான் அசேதனத்தை அதிக்கிரமித்து சேதனத்தைக் காட்டிலும் உத்தமனென்று பகவனருளியது.

,, ககூ மேலேகூறிய விதமாகத் தன்னையறிகின்றவன் சர்வக்ஞனென்று பகவனருளியது.

உOO ,, சகல வேதசாஸ்திரார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இந்தஅத்தியாயமே சாஸ்திரமென்று உபசாரமாக சொல்லப்பட்டதாக (ச) கூறியது.

பதினாறாம் அத்தியாயம்.

உOஉ அ பகவன் சார்வாக மதத்தை யருளியது.

உOங எ,கூ, சிலரை அசுரயோனிகளிலே தான் ஜனிப்பிக்கின்றதாகப்பகவனருளியது.

உOச உஉ சாஸ்திரோக்தமான தர்மத்தை விட்டவன் மோக்ஷமடைதலில்லை யென்று பகவனருளியது.

,, உச இந்தலோகத்தில் கருமம்செய்ய யோக்கியனாயிருக்கின்றாயென்று பகவனருளியது.

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

உOரு ரு பூதக்கூட்டங்களையும் சரீரதில் அந்தர்யாமியாயிருக்கின்ற தன்னையும் துன்பம் செய்கின்றவர்களாயும் என்று பகவனருளியது.

உOசு அ சாத்துவிக ஆகாரதைப் பகவன் அருளியதும்(தன்னில்)தேசிகப் பிரபந்தம் ஆகார நியமப் பாசுரங்களை உதாகரித்திருப்பதும்.

உOஅ கO தாமசஆகாரத்தைப் பகவனருளியதும்(தன்னில்)ஆகார நியமப்பாசுரங்களை உதாகரித்திருப்பதும் .

உகக கச சரீரத்தால் செய்யத்தகுந்ததவத்தைப்பகவனருளியதும்பிரமசரியத்தைத் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்

,, கரு வாக்கால் செய்யத்தகுந் தவம்.

,, கசு மனத்தால் செய்யத்தகுந்த தவம்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

உகங ங சகலவேதார்த்தமாகிய கீதார்த்தமென்று (ச) கூறியது.

உகசு சு அபிமானத்தையும் பலனையும் விட்டுக்கர்மஞ்செய்யவேண்டுமென்பது தனது சிரேஷ்டமான அபிப்பிராயமென்று பகவனருளியது.

,, எ கருமபரித்தியாகம் கூடாதென்று பகவனருளியது.

உகஎ ,, நித்திய கருமத்திற்குப் பலனுண்டென்று (ச) கூறியது.

உகஅ கக கருமபலனை விட்டவன் தியாகியென்று பகவனருளியது.

,, கச ஐந்து கர்த்தாக்களைப் பகவனருளியது.

உஉO கஎ தான் கருத்தா அல்லன் என்னுங்கருத்துடையோன் இந்தலோகத்தைக்கொன்ற போ

திலும் கொன்றவனல்லன் என்று பகவனருளியதும் பாஷிய வியாக்கியானங்களும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

உஉ௫ உ0 ஒன்றாகவும் விகாரமற்றதாகவுமிருக்கின்ற அவ்யயத்தை யென்று பகவனருளியதும் பாஷியங்களும்.

உஉ௬ உக ஜீவர்களைப் பலரென்றும் வெவ்வேறானவர்களென்றும் அறியும ஞானம் ராஜஸமென்று பகவனருளியதும் பாஷியங்களும்.

உ௯க ௩உ சூத்திரரது தருமத்தைப் பகவன் சுருக்கியருளியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

உ௯௫ ௩௬ பகவனை மனிதன் தனக்குரிய கருமத்தாலே ஆராதித்துச்சித்தியடைகின்றானென்று பகவனருளியது.

,, ௩௭ தனது தருமம் குணமில்லாததாயினும் பிறரது தருமத்தைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமென்று பகவனருளியது.

உ௯௭ ௫௪ மனத்தைப் பிரமத்தினிடத்தில் வைத்தவன் தனது பக்தியை யடைகின்றானென்று பகவனருளியது.

,, உ௯௮ ௫௫ தன்னை உண்மையாக அறிந்து அறிந்தவுடனே பிரவேசிக்கின்றானென்று பகவனருளியதும் ஞானமடைந்து அதற்குப் பின்பு பிரமத்திற் பிரவேசிக்கின்றானென்று அர்த்தமாகிறதுபோலத்தோற்றுமென்றும்அதற்குப்பின்பு அடையவேண்டியது ஒன்றுமில்லையென்றும் (ச) கூறியதும், ஸ்தானத்தையடைவாயென்று பகவனருளிய, சு. எல்லாவற்றையும் (தன்னில்) தொகுத்திருப்பதும்.
உ௯௯, உ௱0

உ௩க ௫௬ தனது அநுக்கிரகத்தாலே சாசுவதமான ஸ்தானத்தை யடைகின்றானென்று பகவனருளியது.

,, ௫௭ சகலகருமங்களையும் மனத்தாலே தன்னிடத்திற் சமர்ப்பிக்கும்படி பகவனருளியது.

,, ௫௮ தனது அநுக்கிரகத்தாலே சகலதுக்கங்களையும் அதிக்கிரமிப்பாய் என்று பகவனருளியது.

உ௩உ ௫௯ பிரகிருதி உன்னை உயுத்தத்திற் பிரவர்த்திக்கும்படி செய்யுமென்று பகவனருளியது.

,, ௬0 உயுத்தத்தைப் பராதீனனாகச்செய்யப்போகின்றாயென்று பகவனருளியது.

,, ௬க ஈசுவரனானவர் சகலப்பிராணிகளையும் கருமங்களில் பிரவர்த்திக்கும்படி செய்கின்றாரென்று பகவனருளியது.

ஜீவர்கள் தன் அதீனர்களென்றும் தன் மதத்தைப் பகவன் கூறுதல் காண்க என்று (ஸ்ரீ) கூறியது.

,, ௬உ ஈசுவரானுக்கிரகத்தாலே சாந்தியையும் சாசுவதமானஸ்தானத்தையும் அடைவாயென்று பகவனருளியது.

உ௩௩ ௬௬ (ச) இதன் பாஷியத்தில் பரமரகசியமாகிய சரணாகதியை முடிவாகச் சொல்லியாய்விட்டதென்று கூறியதும் (ரா௧) வியாக்கியானமும் (ரா) பாஷியமும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

உ௩௪ ௬௮ கீதாசாஸ்திரத்தைத் தன் பக்தர்களிடத்திலே சொல்லுபவரைக் குறித்துப் பகவனருளியது.

உ௩௫ ,, பகவத்கைங்கிரியத்தை இவ்விதம் நான்செய்கின்றேனென்று கீதையையுபதேசிக்க வேண்டுமென்பது தாத்பரியமென்று (ச) கூறியது.

,, ௬௯ ௬, ௬௮-ல் கூறப்பட்டவாறே.

,, ௭0 கீதையைப்படித்தால் ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலேதான் ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனென்று பகவனருளியதும் (ச) யக்ஞம் நான்குவிதமென்று கூறியதும் (ஸ்ரீ) அஜாமிளன் கதையையும், நெருப்பையும், மருந்தையும் உதாகரித்துக் கீதார்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலே பாராயணமாத்திரம்செய்வதற்கும் புண்ணியமுண்டென்று கூறியதும் (தன்னில்) விரித்திருப்பதும்.

உ௩௮ ௭௧ இந்த சு-ல் உள்ள சில பதங்களைக் குறித்து பக்கம் உ௪௧ முதல் உ௫௪ வரையில் (தன்னில்) கூறியது.

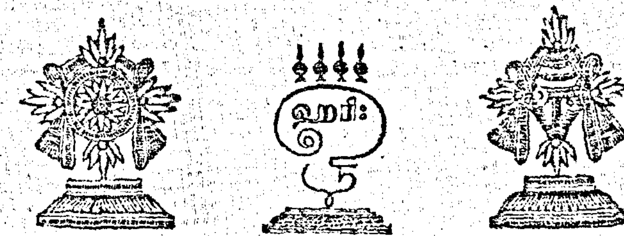

ஸ்ரீகிர்ஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ பகவற்கீதை வசனம்.

முதலாம் அத்தியாயம்

இவ்வத்தியாயம் என்ன பெயர்த்தோவெனின், அருச்சுனனது
சோகத்தை யுணர்த்துகின்றமையின், அருச்சுன
விஷாதயோகோநாமாத்தியாயமென்று
பெயராயிற்று.

(சு) க. திருதராஷ்டிரன் சொல்லுதல், சஞ்சய! தர்மத்திற்கு ஸ்தானமாயிருக்கின்ற குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தஞ்செய்ய ஆயுத்தமாயிருக்கின்ற (துரியோதனன் முதலிய) நம்மவர்களும் பாண்டுவின் குமாரன் யுதிட்டிரன் முதலிய பாண்டவர்களுஞ் சேர்ந்து என்செய்தார்கள்?

(சு) உ. சஞ்சயன் சொல்லுதல், அப்பொழுது ராஜாவாகிய துரியோதனன், கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற பாண்டவர்களது சேனையைப் பார்த்த பின்பு ஆசிரியராகிய துரோணரைச் சார்ந்து ஒரு வாக்கியஞ் சொன்னான்.

(சு) ங, ச, ரு, சு. துரோணாசாரியீரே! நம் சிஷ்யனான அதிபுத்திசாலியாகிய (திருஷ்டத்யும்னனாகிய) துருபதராஜகுமாரனாலே கிரமவரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய பாண்டுபுத்திரர்களது இந்தச் சேனையைப் பாரும். சண்டைப் போரில் வலிமையுடையவர்களாயும் பீமார்ச்சுனர்களுக்குச் சமானர்களாயும் பெரிய விற்களையுடையவர்களாயுமிருக்கின்ற (சாத்தகியாகிய) யுயுதானனும் விராடதேயத்தரச

னும் * மகாரதிகனான துருபததேயத்திறையும் திருஷ்டகேதுவும் சேகிதானனும் வலிபொருந்திய காசிராட்டினையும் புருஜித்தும் குந்திபோஜனும் நரசிரேஷ்டனான சைப்பியனும் பராக்கிரமசாலியான யுதாமந்யுவும் தொடங்கிய வினையை முடிக்கவல்ல உத்தமௌஜாவும் † சுபத்திரை சுதனும் ‡ துரோபதை மக்களும் ஆகிய இவர்களெல்லாரும் மகாரதிகர்களாயிருக்கின்றார்கள்.

(சு) ௭. பிராமணோத்தமரான துரோணாசாரியீரே! நம்முடைய பக்ஷத்தில் வல்லவர்கள் எவர்களோ எனது சேனைக்குத் தலைவர்களெவர்களோ அவர்களை உமக்குத் தெரியும்பொருட்டுச் சொல்லுகின்றேன் அவர்களைத் தெரிந்து கொள்க.

(தன்) நமது பக்ஷத்திலென்று ஆசிரியனையும் அகப்படுத்திக் கூறினான். மேலே கூறப்பட்டவெல்லாரையும் ஆசிரியர் அறிந்திருக்கவும் அறியாதார்க்கு அறிவிப்பான் போன்றுவாளா கூறினான்.

(சு) ௮, ௯, ௰. (துரோணாசாரியீராகிய) நீரும் பீஷ்மரும் கர்ணனும் கிர்பாசாரியரும் யுத்தத்திற் சயசாலியான அசுவத்தாமாவும் விகர்ணனும் சோமதத்தன் குமாரன் பூரிசிரவசும் ஜயத்திரதனும் வேறு பல வீரர்களும் என்பொருட்டு உயிரைவிடத் துணிந்து பலவித ஆயுதங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்ற எல்லாரும் போரிற் பலமுடையவர்கள்.

(சன்) பிராமணோத்தமரான துரோணாசாரியரும் கிர்பாசாரியரும் படைக்குரியராய் நின்று படைவழங்கிய விஷயத்தில் அறியாது ஐயப்படுவோரும் அறியாது ஐயப்படாதோருமே பலர். அறிந்து ஐயப்படாதோர் சிலர். § "நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே யாயுங் காலை யந்தணர்க்குரிய." என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்தணர் நூன்முதலிய வற்றிற்கே யுரியர். ஆயினும் || "அந்தணாளர்க் கரசுவரைவின்றே."

* விற்பிடித்துப் போர்புரிகின்ற பதினாயிரம் வீரனை யெதிர்க்கின்றவன், மகாரதிகன். அளவிறந்த ரதிகர்களை யெதிர்க்கின்றவன், அதிரதன். தானொரு தேரிலிருந்து மற்றொரு தேரிலிருக்கின்ற வீரனை யெதிர்க்கின்றவன், ரதி. அவற்குத் தாழ்ந்தவன் அர்த்தரதி.

† அபிமந்யு.

‡ துரோபதை வயிற்றில் தர்மபுத்திரர்க்குப் பிறந்தவன் பிரதிவிந்தியன். பீமனுக்குப் பிறந்தவன், சுதசோமன். அருச்சுனனுக்குப் பிறந்தவன், சுருதகீர்த்தி. நகுலனுக்குப் பிறந்தவன், சதானீகன். சகதேவனுக்குப் பிறந்தவன், சுருதசேனன். இவ்வாறு ஸ்ரீமகாபாரதம் ஆதிபருவம் அத். ௯௯. ௯௰ம்.

§ தொல், பொருள், மரபியல், ௭௰.

|| ,, ,, ,, ௮௨.

என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்தணர் அரசக்குமுரியர். உரியரேனும் * "படை கொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்றனுடல் சுவை யுண்டார் மனம்." என்றாராகலால் அந்தணர் வேல் வாள் வில் முதலிய கொல்லும்படைக் குரியரல்லர், நன்றூக்குதலவர்கடனாகலால். ஆயினும் † "இடையிரு வகையோ ரல்லது நாடிற் படைவகை பெறாஅ ரென்மனார் புலவர்." என்னுஞ் சூத்திர வுரையால் ஒரு சாரந்தணர் கொல்லும் படைக்குமுரியர். அவர் இயமங்கியாரும், இத்துரோணரும், கிருபரும், முதலாயினோரென்க.

(சு) ௰, ௧௧. எது பீஷ்மராற் செவ்வையாய்க் காக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த நமது சேனை வலியற்றது. பீமனாற் செவ்வையாய்க் காக்கப்பட்டிருக்கின்ற இவர்களது இந்தச் சேனையோ வலியுடையது. நீவிரெல்லீருஞ் சகல மார்க்கங்களிலும் அவரவர்களுக்கு நியமித்த இடங்களிலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே எல்லாப்பக்கங்களிலுங் காக்கவேண்டும்.

(தன்) தாங்கள் மாத்திரஞ் சேனைக்குட் பிரவேசிக்க வைத்திருக்கின்ற வழியை யறிந்து பகைவர் புகுந்து பீஷ்மரை அவரறியாமலூறு செய்யாவண்ணங் காக்கவேண்டுமென்பான் பீஷ்மரையே எல்லாப் பக்கங்களிலுங் காக்கவேண்டுமென்றான்.

(சு) ௧௨, ௧௩, ௧௪. பகைவரஞ்சத்தக்கவரும் குருகுலத்திலுள்ளவர்களுள்ளே பெரியவரும் பிதாமகருமாகிய பீஷ்மர் துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கிப் பெரிய சிங்கநாதம்போன்ற நாதஞ்செய்து சங்கத்தை யூதினார். அதற்குப் பின்பு சங்கங்களும் பேரிகளும் மிருதங்கங்களும் பறைகளும் கொம்புகளும் விரைவில் முழக்கப்பட்டன. அவ்வொலி யாண்டும் பரவிற்று. அதற்குப் பின்பு சுவேதாசுவங்கள் பூட்டிய பெரிய ரதத்திலே இருக்கின்ற மாதவனும் பாண்டுபுத்திரனான அருச்சுனனும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சங்கங்களை யூதினார்.

(சன்) இப்பாசுரம் பார்த்தசாரதியைக் குறிக்கின்றது.

பெரிய திருமொழி ௨-ம் பத்தில் ௩-வதுவிற் பெருவிழவும்.

விற்பெரு விழவுங் கஞ்சனும் மல்லும்
வேழமும் பாகனும் வீழச்
செற்றவன் றன்னைப் புரமெரி செய்த
சிவனுறு துயர்களை தேவைப்

* திருக்குறள், அதி, புலான் மறுத்தல், ௩.

† தொல், பொருள், மரபியல், ௭௨.

பற்றலர் வீயக் கோல்கையிற் கொண்டு
பார்த்தன்றன் தேர்முன் னின்றானைச்
சிற்றவை பணியால் முடிதுறந் தானைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. (௧)

(சு) க௫, க௬, க௭, க௮. ஏ! பிருதிவிபதே! ருஷீகேசர் பஞ்சஜந்யத்தையூதினார். தனஞ்சயன் தேவதத்தத்தையும் பயங்கரமான வினையுடைய * விருகோதரன் பௌண்டரமென்னும் பெரிய சங்கையும் ராஜாவும் குந்தி புத்திரருமாகிய யுதிஷ்டிரர் அநந்தவிஜயத்தையும் நகுலனும் சகாதேவனும் சுகோஷத்தையும் மணிபுஷ்பகத்தையும் சிரேஷ்டமான வில்லுடைய காசிராஜனும் மகாரதிகனாகிய சிகண்டியும் திருஷ்டத்யும்னனும் விராடதேயத்தரசனும் அபஜயமடையாத சாத்தகியும் துருபதராஜனும் பிரதிவிந்தியன் முதலிய துரோபதை குமாரர்களும் புஜபலமுடைய சுபத்திரை புதல்வன் அபிமந்யுவும் ஆகிய இவர்களெல்லாரும் தனித்தனியாய்த் தத்தஞ் சங்கங்களை யூதினார்கள்.

(தன்) பஞ்சஜனன் என்னும் அசுரனது வயிற்றைக் கிழித்து எலும்பினின்றுமெடுத்தமையாற் பஞ்சஜன்னியமென்னும் பெயரதற்குண்டாயிற்று. அச்சங்கைக்குறித்த பாசுரங்களிற் சில ஈண்டெடுக்குறிக்கப்படுகின்றன.

முதலாயிரம் ௭-வது கருப்பூரம் நாறுமோ.

கடலிற் பிறந்து கருதாது பஞ்சசனன்
உடலில் வளர்ந்துபோ யூழியான் கைத்தலத்துத்
திடரிற் குடியேறித் தீயவசுரர்
நடலைப் படமுழங்குந் தோற்றத்தாய்நற் சங்கே. (௨)

தடவரையின் மீதே சரற்கால சந்திரன்
இடையுலா வின்வந் தெழுந்தாலே போல்நீயும்
வடமதுரை யார்மன்னன் வாசுதேவன் கையில்
குடியேறி வீற்றிருந்தாய் கோலப் பெருஞ்சங்கே. (௩)

* எல்லாவற்றையும் ஜீரணஞ்செய்யும் விருகமென்னும் அக்கினியை வயிற்றிலுடையவன் அல்லது செந்நாய் வயிறுபோன்ற வயிறுடையவன்.

உண்பது சொல்லி லுலகளந்தான் வாயமுதம்
கண்படை கொள்ளிற் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே
பெண்படையா ருன்மேற் பெரும்பூசல் சாற்றுகின்றார்
பண்பலசெய் கின்றாய் பாஞ்ச சன்னியமே. (௪)

பதினாறு மாயிரவர் தேவிமார் பார்த்திருப்ப
மதுவாயிற் கொண்டாற்போல் மாதவன்றன் வாயமுதம்
பொதுவாக வுண்பதனைப் புக்குநீ யுண்டக்கால்
சிதையாரோ வுன்னோடு செல்வப் பெருஞ்சங்கே. (௫)

(சு) க௯. யாண்டும் பரவிய அவ்வொலி ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்கும் எதிரொலி கொடுத்துத் திருதராஷ்டிரன் குமாரர்களின் இதயங்களைப் பிளந்தது.

(தன்) தம்மிதயங்கள் பிளந்தாற்போல வருந்தினாரென்பது கருத்து.

(சு) ௨௦, ௨௧. (சஞ்சயன் திருதராட்டிரற்குச் சொல்லுதல்) ஏ! மகிபதே! பின்பு படைவழங்கத் தொடங்கியபொழுது அநுமத்கொடியோனாகிய பாண்டு புத்திரன் போர்புரிய சித்தமாயிருக்கின்ற கௌரவர்களைப்பார்த்து வில்லையுயரவெடுத்து ருஷீகேசனை நோக்கி இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான்.

(சு) ௨௨, ௨௩. அருச்சுனன், ஏ! அச்சுத! துர்புத்தியுடைய திருதராஷ்டிரன் மகனுக்கு உயுத்தத்திற் பிரியஞ்செய்ய விரும்பிய இந்தச் சனங்கள் இந்தப் போர்க்களத்திலே போர்திருக்கின்றார்களோ இந்த யுத்தாரம்பத்தி லென்னாலே யாரோடு உயுத்தஞ் செய்யப்பட வேண்டியதோ இங்கிருக்கின்ற போர்செய்ய விருப்பமுடைய இந்தச் சனங்களை நான் எதுவரையிற் பார்க்கின்றேனோ போர்புரியப் போகின்றவர்களை நான் எதுவரையிற் பார்க்கின்றேனோ அதுவரையில் இரண்டு சேனைகளினடுவில் எனது ரதத்தை நிறுத்துக.

(சு) ௨௪, ௨௫. சஞ்சயன் சொல்லுதல், ஏ! பாரத! நித்திரையைச் சயித்த அருச்சுனனாலே இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ருஷீகேசர், இருசேனைகளி னடுவில் எல்லா ராஜாக்கள் பீஷ்மத்துரோணரகியோர்க் கெதிரிற் சிரேஷ்டமான ரதத்தை நிறுத்தி ஏ! பார்த்த! சேர்ந்திருக்கின்ற இந்தக் கௌரவர்களைப் பாரென்று சொன்னார்.

(சு) ௨௬, ௨௭. அதற்குப் பின்பு பார்த்தன், ஆங்கு இருதாத்துச் சேனைகளிலுமிருக்கின்ற தந்தையரையும் தந்தைதந்தையரையும்

குருக்களையும் அம்மான்களையும் பிராதாக்களையும் புதல்வர்களையும் பேரர்களையும் மித்திரர்களையும் அவ்வாறே மாமனார்களையும் பிரதிப்ரயோஜநத்தை நோக்காத மித்திரர்களையும் பார்த்தான்.

(தன்) ஈண்டுக்கூறிய தந்தையர், பூரிசிரவஸ்முதலியோர். தந்தை தந்தையர், பீஷ்மர் முதலியோர். குருக்கள், துரோணாசாரியர்முதலியோர். அம்மான்கள், சல்லியன்முதலியோர். பிராதாக்கள், துரியோதனன் முதலியோர். புத்திரர், துரியோதனன் குமாரன் லக்ஷுமணன் முதலியோர். பேரர், லக்ஷுமணன் முதலியோர்புத்திரர். நண்பர், கிருதவர்மாமுதலியோர். மாமனார், துருபதராஜன் முதலியோர்.

(சு) ௨௮. கௌந்தேயனாகிய அருச்சுனன், நிற்கின்ற அந்த வெல்லாச்சுற்றத்தாரையும் பார்த்து அதிக அருளுடையவனாயும் விசனமுடையவனாயும் இதைச் சொன்னான்.

(சு) ௨௯, ௩௰, ௩௰-௧ அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கிருஷ்ண! போர்புரிய விருப்பமுடையவரும் வந்திருக்கிறவருமாகிய இந்தச் சுற்றத்தாரைப்பார்த்து எனது அவயவங்கள் சோர்வடைகின்றன; வாயும் புலர்கின்றது; எனது தேகத்தி னடுக்கமும் மயிர்ப்பொடித்தலுமுண்டாகின்றன; காண்டீவம் எனது கையினின்று நழுவுகின்றது; தேகத்தின் மேற்றோல் தபிக்கின்றது; உட்கார்ந்திருத்தற்குச் சக்தியற்றிருக்கின்றேன்; எனது மனம் பிரமையடைதல்போலிருக்கின்றது; ஏ! கேசவ! அபசகுனங்களையுங் காண்கின்றேன்.

(தன்) வருத்தமுற்றோனுக்குச் செய்யுள். "வருத்தமுற்றோனவிநயம் வகுப்பிற், பொருத்தமில்லாப் புன்கணுடைமையுஞ், சோர்ந்தயாக்கையுஞ், சோர்ந்த முடியுங், கூர்ந்த வியர்வுங், குறம்பல் துயாவும், வற்றிய வாயும், வணங்கிய வுறுப்பு, முற்றதென்ப வுணர்ந்திசினோரே."

(சு) ௩௰-௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪. போரிற் பந்துஜனங்களைக் கொன்று பின்பு சுபபலத்தை யான் காண்டவில்லை; ஏ! கிருஷ்ண! ஜயத்தையாவது ராச்சியத்தையாவது நான் விரும்புதலில்லை; ஏ! கோவிந்த! எங்கட்கு ராச்சியத்தாற் பயன் யாது? போகங்களினாலாவது உயிர்வாழ்தலினாலாவது பயன் யாது? எங்களால் எவர் பொருட்டு ராச்சியம் விரும்பப்படத் தக்கதோ போகங்களுஞ் சுகங்களும் எவர்பொருட்டு விரும்பப்படத்தக்கனவோ அந்தக் குருக்கள் தந்தையர் புத்திரர் அங்ஙனமே பாட்டனார்கள் அம்மான்கள் மாமனார்கள் பேரர் மைத்துனர் அவ்வாறே சம்பந்திகள் ஆகிய இவர்களெல்லாம் உயிர்களையும் பொருள்களையும் விட்டுப் போர்க்களத்தினிற்கின்றார்கள்.

(தன்) பொருள்களை விட்டு நிற்பர்; உயிர்களை விட்டு நிற்பரோவென்றால், தெளிவுபற்றிவிட்டென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்.

(சு) ௩௫. ஏ! மதுசூதன! என்னைக் கொல்பவராயினும் இவர்களைத் திரிலோகராச்சியாதிபத்தியத்தின் நிமித்தத்தாலும் கொல்லும்பொருட்டு நான் விரும்புதலில்லை. பூமிக்காக என்ன?

(தன்) உயிர் வாழ்தன்றே வளம்படக் கருதவேண்டும்; என்னைக் கொல்பவராயினு மிவர்களைக் கொல்லேன்; திரிலோகராச்சியாதிபத்தியத்தின் நிமித்தத்தாலுங் கொல்லேன்; அங்ஙனமாக இந்தத் துரியோதனனைக் பூமிக்காகவோ கொல்வேன் என்றுவென்பது. அத்துயிர் சொல்லின் அருச்சுனன் அடைவது புவிமுழுதுமன்றே; அத்துரியோதனற்குரிய புவிமாத்திரமன்றே; ஆகலால் ஈண்டுப் பூமியென்றது * "மாயோன் மேயகாடுறை யுலகமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அதன்கட்கூறப்பட்ட நிலத்தை யென்று கொள்க.

(சு) ௩௬. ஏ! ஜநார்த்தன! திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களைக் கொன்று எங்கட்கு என்ன சந்தோஷமுண்டாகப்போகின்றது? இந்த ஆததாயிகளாயினும் இவர்களைக் கொன்றால் எங்களைப் பாபமே சாரும்.

(தன்) ஆததாயிகளாவார், வீடுமுதலியவற்றில் நெருப்பு வைத்தவன், அன்னமுதலியவற்றில் விஷமிட்டவன், ஆயுதத்தாற் கொல்லவந்தவன், பொருளையபகரித்தவன், பூமியையபகரித்தவன், மனைவியையபகரித்தவன், எனவிவர். எதிர்த்தோன்றிய இவ்வறுவரையும் இவரைக் கொன்றவனுக்கு ஒரு நிதி விசாரிக்காமலே கொல்லலாம். இவ்வாறாகிய செயல்களும் கௌரவர்களாற் பாண்டவர் விஷயத்திற் செய்யப்பட்டன.

(சு) ௩௭, ௩௮, ௩௯. ஏ! மாதவ! ஆதலாற் பந்துக்களோடு கூடிய திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களைக் கொல்வதற்கு நாங்கள் யோக்கியர்களல்லேம்; பந்துக்களைக் கொன்று எங்ஙனஞ் சுகமுடையோமாவோம். ஆசையாலே விவேகமற்றிருக்கின்ற மனத்தையுடைய இவர்கள் குலநாசத்தாலுண்டாகுந் தோஷத்தையும் மித்திரதுரோகத்திற் பாதகத்தையும் அறியாவிடினும் குலநாசத்தாலுண்டாகும் பாபத்தை அறிகின்ற எங்களாலே இந்தப் பாபத்தினின்றும் நீங்கும்பொருட்டு ஏ! ஜநார்த்தன! எப்படி யறியாமற்போகக்கூடும்.

(சு) ௪௰, ௪௧, ௪௨, ௪௩, ௪௪, ௪௫, ௪௬. குலநசித்தால் அநாதியாயிருக்கின்ற அக்குலாசாரங்கள் நசிக்கும்; ஆசாரம் நசித்தால் குல

* தொல், பொருள், அகத்திணையியல், ௫.

முழுதையும் அனுசாரம் வியாபிக்கும்; ஏ! கிருஷ்ண! அனுசாரம் வியாபித்தால் குலஸ்திரிகள் பழிப்படைவார்கள்; ஸ்திரிகள் பழிப்படைந்தால் ஒரு ஜாதியோடு மற்றொரு ஜாதி கலக்கும்; ஏ! வார்ஷ்ணேய! ஜாதிக்கலப்புக் குலநாசஞ்செய்தவர்களுக்குங் குலத்திற்கும் நரக எதுவே யாகும்; குலநாசஞ் செய்தவர்களின் பிதிரர் பிண்டோதக கிரியைகளை யிழந்து கேடடைவார்கள்; ஜாதிக்கலப்புண்டாகும்படி செய்த குலத்தைக் கெடுத்தவர்களின் இந்தப் பாபங்களாலே அனுதியாகவிருக்கின்ற ஜாதியாசாரங்களும் குலாசாரங்களும் அழிந்து போகும்; ஏ! ஜநார்த்தன! குலாசாரங்களை யிழந்த மக்கட்கு நரகத்திலெப்பொழுதும் வாசமுண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கின்றோம். எந்தக் காரணத்தாலே நாம் ராஜ்யசுகவிருப்பத்தாற் பந்து ஜனங்களைக் கோறற்குத் துணிந்தேமோ அந்தக் காரணத்தாலே மகா பாபத்தைச் செய்ய நிச்சயித்தோம்; ஆச்சரியம்! கஷ்டம்! ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டிருக்கின்ற திருதராஷ்டிரன் குமாரர்கள், ஆயுதத்தைக் கொண்டிராதவனும் எதிர்க்காதவனுமான என்னைப் போர்க்களத்திற் கொல்வார்களாயின் அது எனக்கு அதிக க்ஷேமமாகும்.

(சு) ௪௭. சஞ்சயன் சொல்லுதல், அருச்சுனன் இந்தப்பிரகாரஞ் சொல்லித் துக்கத்தாலே துடிக்கின்ற மனமுடையவனாய் அம்போடு வில்லை யெறிந்து உயுத்தகளத்தில் ரதத்திலுட்கார்ந்தான்.

முதலாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் ஞானத்தை யுணர்த்துகின்றமையின்,
சாங்கியயோகநாமாத்தியாயமெனப்
பெயராயிற்று.

(சு) ௧. சஞ்சயன் சொல்லுதல், மதுசூதனன் அருளோடுகூடினவனும் புனலொழுகுகின்றனவும் விகாரமடைந்தனவுமான கண்களையுடையவனும் அவ்வாறே துக்கமுடையவனுமான அருச்சுனனைப் பார்த்து இந்த வார்த்தையை யருளினான்.

(சு) ௨, ௩. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! அருச்சுன! அஞ்ஞானிகளாலடையத்தக்கதும் பரலோகத்திற் கானியானதும் அபகீர்த்தியையுண்டாக்கத்தக்கதுமாகிய இந்தச் சஞ்சலம் எத்தாலே அகாலத்தி லுன்னையடைந்தது. ஏ! பார்த்த! அச்சமடையாதி, உன்னிடத்திலிது தகுந்ததன்று. * ஏ! பரந்தப! இழிவான மன அதைரியத்தை விட்டெழுந்திரு.

(சு) ௪, ௫. அருச்சுனன் சொல்லுதல், பகைவரைக் கொல்லும் மதுசூதன! பூஜிக்கத் தகுந்த பீஷ்மாசாரியரையும் துரோணாசாரியரையும் உயுத்தத்தில் நான் அம்புகளாலெப்படி யெதிர்த்து உயுத்தஞ் செய்வேன். மகாநுபாவர்களாகிய ஆசிரியர்களைக் கொல்லாமல் இந்த லோகத்திற் பிச்சை யன்னத்தை யுண்டாலும் அது உயர்வாகும். யாங்ஙனமென்றால் பொருளாசையுள்ள ஆசிரியர்களைக் கொன்றால் இவ்விடத்திலே ரத்தத்திலூறிய போகங்களை யுண்பேனாவேன்.

(தன்) பழியும் பாவமும் ஒருங்கேயுள்ளனவாதலால் ரத்தத்திலூறிய பொருள் எப்படி அசருசமோ அப்படி பெரியோரை வருத்தி யீட்டிய பொருளும் அசருசமென்றான்.

(சு) ௬, ௭, ௮. நாம் வெல்வோமோ திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்கள் எம்மை வெல்வார்களோ, இவ்விரண்டில் எமக்கு எது சிலாக்கியமானதென்பதை யறியோம்; எவர்களைக் கொன்று உயிர்வாழ விரும்

* பகைவரை யஞ்சச் செய்வோய்.

பேமோ அவர்களெதிரி லிருக்கின்றார்கள். * கார்ப்பண்ணியம் தோஷம் என்பனவற்றால் நசித்துப்போன சுபாவமுடைய நான் தருமத்திற் சந்தேகித்த மனமுடையேனாய்த் தேவரீரை வினவுகின்றேன். நிச்சயிக்கப்பட்டது எனக்குச் சுகமாக ஆகுமோ அதையருளும்; தேவரீருக்கு நான் சிஷியன். தேவரீரைச் சரணமாக அடைந்த என்னைத் தெளியச் செய்தருளும். புவியில் ஒப்பற்ற விருத்தியடைந்திராநின்ற ராச்சியத்தையும் தேவேந்திர பதவியையும் அடையினும் இந்திரியங்களுக்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கின்ற எனது விசனத்தையெது போக்குமோ அதை நான் காணவில்லை.

(தன்) காண்டல், மனத்தாற் காண்டல், கண்ணாற் காண்டல் எனவிரண்டு, ஈண்டு மனத்தாற் காண்டலே கொள்க. அஃதாவது நோக்கனோக்கம்.

(சு) ௯, ௧௦. சஞ்சயன் சொல்லுதல், சத்துருக்களைத் தபிப்பிக்கின்ற † குடாகேசன் ருஷிகேசனை நோக்கி யிவ்விதஞ்சொல்லி மீண்டுங் கோவிந்தனை நோக்கிப் போர்புரிய மாட்டேனென்று கூறி மௌனமாயிருந்தான். ‡ ஏ! பாரத! இருசேனைகளின் மத்தியில் துக்கமடைந்திருக்கின்ற அவனை (அருச்சுனனை நோக்கி) ருஷிகேசர் குறுமுறுவல்பூத்து இவ்வாக்கியத்தை யருளினார்.

(சு) ௧௧. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! அருச்சுன! நீ துக்கப்படத் தகாதவர்களைக் குறித்துத் துக்கப்படுகின்றாய். விவேகிகளின் வார்த்தைகள்போன்ற வார்த்தைகளையுஞ் சொல்கின்றாய். அல்லது உனது புத்திக்குத் தோன்றியவாறு சொல்கின்றாய். இறந்தவர்களைக் குறித்தும் உயிரோடிருப்பவர்களைக் குறித்தும் வித்வான்கள் துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

(தன்) ஆத்மா வேறு, தேகம் வேறு, ஆத்மா நித்தியமாயது தேகம் அநித்தியமாயது, ஆகலால் தேகத்தைப் பிரிந்த ஆத்மாவைக் குறித்தும் வித்வான்கள் துக்கிக்கமாட்டார்கள்; இஃதுண்மையே தேகத்தைப் பிரிந்த ஆத்மாவைக்குறித்துத் துக்கிக்கக் காரணமில்லாதபொழுது தேகத்தோடு கூடியிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் குறித்துத் துக்கிக்கக் காரணமே யில்லை. அங்ஙனமாக உயிரோடிருப்பவர்களாகிய துக்கப்படத் தகாதவர்களைக் குறித்து "வித்வான்கள் துக்கிக்கமாட்டார்

* கார்ப்பண்ணியம், குருமுதலியோரைக்கொன்று நாமுயிர்வாழ்தல் உசிதமன்றென்று படும் விசனம்.
† நித்திரையைச் சயித்தவன்.
‡ ஏ பாரத என்றது ஈண்டுத் திருதராஷ்டிரனை.

கள் என்றருளிய கருத்தென்னையெனின் இந்த அத். சு. ௬-ல், அருச்சுனன் "எவர்களைக் கொன்று உயிர் வாழ விரும்பேமோ அவர்கள் எதிரிலிருக்கின்றார்கள்" என்று துக்கித்தமையாலே நீயெல்லாம் நித்தியரானபடியால் எதிரிலிருக்கின்ற இவரைக்குறித்தும் நீ துக்கிக்கவேண்டாவென்றறிவித்தற்கென்க. இக்கருத்தை, அடுத்த சு. ௧௨-ல், "இந்த ராஜாக்களும் இல்லாமலிருந்ததில்லை" என்றருளினமையானுமுணர்க. இறப்பது யாக்கையாக இறந்தவர்களைக் குறித்தும்" என்றருளிய தென்னையெனின் உயிருமுடம்புமவரின் வேறன்றி யவராக வுணர்ந்து உயர்திணைக்கேற்ற முடிவுகொண்டருளினானென்க.

(சு) ௧௨. நான் ஒருகாலத்திலும் இல்லாமலிருக்கவேயில்லை; நீயும் இல்லாமலிருக்கவேயில்லை; இந்த ராஜாக்களும் இல்லாதிருந்ததில்லை; நாமெல்லாம் தேகமழிந்தபின்னும் இருப்பதில்லையென்பதில்லை. (எப்பொழுது மிருக்கின்றோமென்பது கருத்து.)

(ச) (ஸ்ரீ) இதிற் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பகுவசனப் பதங்கள் தேகத்தைப்பற்றியவைகளேயன்றி ஆத்மாவைப்பற்றியவையல்ல; பல தேகங்களிலுமுள்ள ஆத்மா ஒன்றே.

(ரா) சுருக்கம். இதன் தாத்பரியம் யாதென்றால், சர்வேசுவரனாகிய நான் எப்படி நித்தியனோ அப்படியே ஜீவாத்மாக்களாகிய நீங்களும் நித்தியராயிருக்கின்றீர்களென்பதும் பரமாத்மாவாகிய சர்வேசுவரனிடத்தினின்று ஜீவாத்மாக்களினொவ்வொன்றுக்கும் பரஸ்பரபேதம் வாஸ்தவமென்பதும் பகவானாலே அருளப்பட்டனவாகத் தோற்றுகின்றன. மோகமடைந்த அருச்சுனனுக்கு ஆத்மசொரூப நிச்சயமாகிய தத்துவத்தை யுபதேசிக்கின்ற இந்தச்சமயத்தில் நான் நீ இந்த ராஜாக்கள் என்றும் நாமெல்லாமென்றும் பகவன் அருளினமையாலே இவ்வித பேதம் வாஸ்தவமே. இந்த ஆத்மபேதம் பொய் உபாதியாற் கற்பிக்கப்பட்டது என்றால் வாஸ்தவமான ஆத்மதத்வோபதேசகாலத்திற் பகவான் பொய்யாகிய பேதஞானத்தை யுபதேசித்தருளினானென்பது அசம்பாவிதம்; நித்தியனாகியும் ஒருவனாகியுமிருக்கின்ற எந்தச்சுவாமி நித்தியர்களாயும் அநேகர்களாயுமிருக்கின்ற சேதநர்களான ஜீவர்களுக்கு அவரவரது இஷ்டங்களைக் கொடுத்தருளுகின்றாரோ என்ற இப்பொருள்கொண்ட வேதவாக்கியத்தாலும் ஜீவேசுவரபேதம் ஏற்படுகின்றது. அப்பேதம் அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிதமென்னும் பக்ஷத்தில் சர்வேசுவரனாகவும் சுத்த நித்திய சொரூபனாகவும் சொரூப சாக்ஷாத்காரத்தாலே அஞ்ஞானமும் அதனாலுண்டாகும் காரி

யமும் அற்றவனாகவுமிருக்கின்ற பகவானுக்கு நீ நான் இந்த ராஜாக்கள் என்னும் பேதஞானம் தத்துவோபதேசகாலத்தி லிருக்கக்கூடாது. பகவானுக்கு அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் இல்லாவிடினும் தீப்பட்டு வெந்த வஸ்திரம் உபயோகத்திற்கு யோக்கியமில்லாவிட்டாலும் வஸ்திரமாகக்காணப்படுதல்போல அஞ்ஞானம் அதன் காரியம் என்பனவற்றின் வாசனையால் பகவான் உபதேசிக்கிறாரென்னும் பக்ஷத்தில் அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் இல்லாதிருக்கின்ற அப்பகவானுக்கு அவற்றின் வாசனைமாத்திரம் வெந்த வஸ்திரம்போலிருக்குமென்பது சரியன்று. பகவான் சர்வக்ஞனென்றும் ஞானத்தையே சொரூபமாகவுடையவனென்றும் மாயாதீதனென்றும் சுருதிப் பிரமாணங்களுள்ளனவாதலாற் பகவானுக்கு அஞ்ஞானமுள்ளதென்று சொல்லக்கூடாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னைத்தவிர வேறொரு வஸ்துவுமில்லையென்று கருதியிருந்தால் தனது பிரதிபிம்பம்போன்ற அருச்சுனனுக்கு உபதேசிப்பதெப்படி. கண்ணாடியிற் காணப்படும் தனது ரூபமான பிரதிபிம்பம் தன்னினின்றும் வேறன்றென்னும் நிச்சயஞானமுடையவன், கண்ணாடியிலுள்ள தனது பிம்பத்திற்கு உபதேசஞ்செய்வானென்று சொல்லக்கூடுமோ. பகவானும் அருச்சுனனும் வேறல்லவென்றால் ஞானானந்த சொரூபியான பகவான் உபதேசிக்கக் காரணமில்லை. அருச்சுனன்போலக் கிருஷ்ணபகவானும் அஞ்ஞானியானால் அப்பகவான் உபதேசிப்பதிற் பயனில்லை.

(ராக) இவரும் சிலவேதவாக்கியங்களை யுதாகரித்துப் பரமாத்துமன்போலச் சீவனும் நித்தியனென்றும் தேகமே அழியுஞ் சுபாவமுடையதென்றும் தேகத்தையடைவதும் விடுவதும் ஜீவனது காரியமென்றும் அழியுஞ் சுபாவமுடைய தேகத்தைக் குறித்து நீ துக்கிக்கக் காரணமில்லையென்றும் பகவானருளியதாகக் கூறுகின்றார்.

(தன்) இந்த சு கஉ-ல், உள்ள தோநஞ், பிரகிருத அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்தும். பிரகிருத அர்த்தமாவது ஜீவேசுவர பேதமும் ஜீவாத்மா பல என்பதுமே "தேகமழிந்தபின்னும் இருப்பில்லையென்பதில்லை" என்று சு-ல், உள்ளமையால், "பகுவசனப்பதங்கள் தேகத்தைப்பற்றியவைகளேயன்றி ஆத்மாவைப்பற்றியவையல்ல" என்று (ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் கூறியது பொருந்தாமையுணர்க.

(மூ) கங, சஉ, கரு, கஅ, கஎ. தேகாபிமானமுள்ள ஜீவனுக்கு இத்தேகத்திற் பாலியமும் யௌவனமும் விருத்தாப்பியமும் எப்படி மாறுகின்றனவோ அப்படி மற்றொரு தேகத்தை யடைவது

மாகின்றது. இவ்வாறிருப்பதில் ஞானி மோகமடைதலில்லை. ஏ கௌந்தேய! இந்திரியங்கட்கு விஷயங்களோடு சம்பந்தங்கள், சீதோஷ்ணம் சுகதுக்கம் என்பனவற்றையுண்டுசெய்கின்றனவாயும் வரத்துப்போக்குள்ளனவாயும் நிலையற்றனவாயுமிருக்கின்றன. ஆதலால் ஏ! பாரத! அச்சீதோஷ்ணாதிகளைப் பொறுத்துக்கொள். ஏ! புருஷ சிரேஷ்ட! இவைகள் சுகதுக்கங்களைச் சமமாயெண்ணிய விவேகியான எந்தப் புருஷனைப் பாதிக்கமாட்டாவோ அந்தப் புருஷன் மோக்ஷமடைவதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கின்றான். இல்லாததற்கு இருப்பில்லை; இருப்பதற்கு இல்லாமையில்லை; இவ்விரண்டின் நிச்சயம் உண்மையறிந்தவர்களால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. * இவையெல்லாம் † எந்த வஸ்துவால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதை நாசமற்றதாக அறி. நாசமற்ற இதற்கு நாசத்தை உண்டுசெய்ய ஒருவனுஞ் சக்தனல்லன்.

(மூ) கஅ. நித்தியனும் நாசமற்றவனும் ‡ அறியப்படாதவனுமிருக்கின்ற தேகமுடையோனது இந்தத் தேகங்கள் முடிவுடைத்தானவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஏ! பாரத! ஆதலாற் போர்செய்.

(ரா) ஜீவன் அறிகின்றவனேயன்றித் தேகாதிகள்போல அறியப்படுகின்றவனல்லன்.

(ராக) இந்தத்தேகமென்று சுட்டியருளினமையின் இது அழிவுள்ளதென்றும் அழிவற்றவொருதேகம் முத்திதெசையில் ஜீவனுக்குள்ளதென்றுங் கொள்ளவேண்டும்.

(தன்) உயிர் எவ்வாற்றானும் அறியப்படாததே; உயிர் எத்தன்மைத்தென்பது அறியான்விழுவென்று * தமிழிலக்கண நூலாருங்கூறுப.

(மூ) ககூ. (ஏ! அருச்சுன!) எவன் இவனைக் கொல்கின்றவனாக அறிகின்றானோ எவனிவன் கொல்லப்பட்டவனாக அறிகின்றானோ அவ்விருவரும் உண்மையறிந்தவரல்லர்; இவன் கொல்லுதலுமில்லை; கொல்லப்படுதலுமில்லை.

---

* (ரா) ஜடமான சகல வஸ்துக்களெல்லாம்.

† (ரா) எந்தச் ஜீவேசுவர்களால்.

‡ பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சப்தம், அருத்தாபத்தி, அநுபலப்தி, ஆகிய இந்த ஆறு பிரமாணங்களாலு மறியத்தகாதவன்.

(ஸ) உ௦. இவன் பிறப்பற்றவன்; நாசமற்றவன்; ஒரேவிதமாயிருக்கின்றவன்; பழமையானவன்; அல்லது சரீரத்தையுடையவன். ஆகலால் தேகம் கொல்லப்பட்டாலும் இவன் ஒருபொழுதுங் கொல்லப்படுதலில்லை; பிறக்கிறதுமில்லை; இறக்கிறதுமில்லை; உண்டாகி மீண்டு இருக்கப்போகிறதுமில்லை.

(ச) (ஸ்ரீ) தேகத்திற்குள்ள பிறப்பு, இருப்பு, வளர்தல், குறைதல், திரிதல், நசித்தல் என்னும் ஆறு விகாரங்களும் ஆத்மாவுக்கில்லை யென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

(ராக) ஈசுவரன்போலச் சீவனும் பிறப்பிறப்பு முதலியவைகளற்றவன்; ஈசுவர சொரூபத்திற்குச் சமமான ரூபமுடையவன்; தேகத்தையடைகிறதும் விடுகிறதுமாயிருப்பதால் பிறப்பிறப்புள்ளவனாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(ஸ) உக. ஏ! பார்த்த! எவன் இவனைப் பிறப்பற்றவனாகவும் குறைதலற்றவனாகவும் நாசமற்றவனாகவும் உயர்தலற்றவனாகவும் அறிகின்றானோ அந்தப் புருஷன் எப்படி யாரைக் கொல்விக்கின்றான் யாரைக் கொல்கின்றான்.

(ஸ) உஉ, உங, உச. நரன் எப்படி பழைய வஸ்திரங்களை நீக்கி வேறு புதிய வஸ்திரங்களை கிரகிக்கின்றானோ அப்படியே தேகமுடையவன் பழையதேகத்தை விட்டு வேறு புதிய தேகங்களையடைகின்றான். ஆயுதங்கள் இவனை யொன்றுஞ்செய்தலில்லை; அக்கினி இவனைச் சுடுதலில்லை; ஜலங்கள் இவனை நனைத்தலில்லை; வாயு இவனை உலர்த்தலில்லை. இவன் வெட்டப்படத் தக்கவனல்லன்; இவன் எரிக்கப்படத் தக்கவனல்லன்; நனைக்கப்படத் தக்கவனல்லன்; உலர்த்தப்படத் தக்கவனுமல்லன். நித்தியன், எங்கு நிறைந்தவன், ஸ்திரமான சுபாவமுள்ளவன், சலிக்காதவன், இவன் அநாதி.

(ம) (ராக) எப்படி யெங்கு நிறைந்தவனாவன் எனின், எப்பொழுது மெங்கு நிறைந்திருக்கின்ற பிரமத்தின் ஆதாரத்தின் மேல் அணுவாயிருக்கின்றவன் என்பது கருத்து.

(ரா) ஆத்மாவை வெட்டுதல் முதலிய வினைபுரிய ஆயுதமுதலியவற்றிற்கு சக்தியில்லை யென்பது மேலே, உங-ம் சு-லும் ஆத்மாவும் அவ்வாயுத முதலியவற்றால் யாதுஞ் செய்யப்படத்தக்கதன்றென்பது இதனானருளப்பட்டது.

(ஸ) உரு. இவன் காணத்தக்கவனல்லன்; இவன் நினைத்தற்கெட்டினவனல்லன்; இவன் காதுமுதலிய அவயவங்களாலொன்றுஞ் செய்யப்படத்தக்கவனல்லன்; என்று சொல்லப்படுகின்றான். ஆக

லால் இவ்விதமாய் இவனை யறிந்து துக்கிப்பதற்கு நீ யோக்கியனல்லை.

(ராக) இதிற் கூறிய விசேஷங்களையுடைய ஈசுவரன் ஸர்வஸ்வதந்திரன். நான் அவனுடைய அதீனனாய்ச் சமர்செய்து அவற்குச் சமர்ப்பிக்கத்தக்கேன் என்று நினைத்தால் நீ துக்கிக்கக் காரணமில்லை யென்பது கருத்து.

(ஸ) உசு, உஎ, உஅ, உகூ. ஒருகாலிவனை யெப்பொழுதும் பிறப்புள்ளவனாகவும் எப்பொழுதும் இறப்புள்ளவனாகவும் நினைப்பினும் ஏ! மகாபாகோ! நீ இவனைக் குறித்துத் துக்கிக்க யோக்கியனல்லை. பிறந்தவனுக்கோ மரணம் நிச்சயம்; இறந்தவனுக்கோ ஜனனம் நிச்சயம்; ஆகலாற் பரிகாரஞ் செய்யக்கூடாத விஷயத்தில் நீ சோகிக்க யோக்கியனல்லை. ஏ! பாரத! தேகாதிகள் மாயையினின்றுமுண்டாய் மத்தியகாலத்திற் காணப்பட்டு மாயையிலே லயிக்கின்றன; இவ்விஷயத்தில் என்ன விசனம். ஒருவன் இவனை ஆச்சரிய வஸ்துபோலப் பார்க்கின்றான்; அவ்வாறே மற்றொருவன் இவனை ஆச்சரிய வஸ்துபோலச் சொல்லுகின்றான்; மற்றொருவன் இவனை ஆச்சரிய வஸ்துபோலக் கேட்கின்றான்; பார்த்துப் பேசிக் கேட்டபோதினு மவர்களிலொருவனும் அறியவே யில்லை.

(ஸ) ங௦. ஏ! பாரத! எல்லாருடைய தேகமுங் கொல்லப்படினும் தேகி, ஒருபொழுதுங் கொல்லப்படத்தக்கவனல்லன்; ஆகலால் நீ சகலப்பிராணிகளைக் குறித்துஞ் சோகிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லை.

(தன்) இந்த அத். சு. கஉ-ல் ஜீவாத்மா பலவென்னுந் திருவுளத்தனாய், நீ, இந்த ராஜாக்கள், என்றருளியதற்கிணங்க "நீ சகல பிராணிகளைக்குறித்தும்" என்று ஈண்டுமருளினன்.

(ஸ) ஙக. அருச்சுன! அன்றியும் உன் வருணத்தார்க்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தருமத்தை யறிந்து நடுங்க (நீ) யோக்கியனல்லை; அரசகுலத்தானுக்குத் தருமத்திற்குச் சாதனமான யுத்தத்தினுஞ் சிரேஷ்டமானது வேறில்லை.

(ரா) அக்கினிஷ்டோமாதியாகங்களிற் பசு இம்சை எப்படி தருமமானதோ அப்படி க்ஷத்திரியனாகிய உனக்கு யுத்தந் தருமமானதால் தோஷமில்லை யுத்தஞ் செய்யென்பது கருத்து.

(ஸ) ஙஉ. ஏ! பார்த்த! தற்செயலாய் நேர்ந்திருக்கின்றதும் திறந்திருக்கின்ற சுவர்க்கவாயிலுமாகிய இத்தன்மைத்தான யுத்தத்

தை பெற்ற க்ஷத்திரியர்கள் அடைகின்றார்களோ அவர்கள் சுகிகள்.

(ராக) போரிலுயிர் நீப்போர் துறக்கஞ்சேர்தல் நோக்கிச் சுகிகள் என்றருளினான்.

(சு) ௩௩. அன்றி நீ தருமத்திற்குச் சாதனமான இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாதுவிடின் அத்தால் உனது சுதருமத்தையும் புகழையும் இழந்து பாபத்தையுமடைவாய்.

(ச) ஈண்டுப் புகழ், மகாதேவன் முதலியோரோடு போர்செய்து அடைந்த புகழ்.

(சு) ௩௪. ஏ! பார்த்த! அன்றியும் பிராணிகள் நிலையான உனது அபகீர்த்தியையுங் கூறுவார்கள்; நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றவனுக்கு அபகீர்த்தி மரணத்தினும் அதிகமாம்.

(தன்) பிராணிகளென்றருளினானேனும் ஈண்டு மக்களையே கொள்க, கூறுவோர் அவரேயாகலால்.

(சு) ௩௫, ௩௬, ௩௭. ஏ! அருச்சுன! நீ எவர்களுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்டிருந்தாயோ அந்த மகாரதிகர்கள் அச்சத்தாற் போரிற் புறங்கொடுத்தவனாக வுன்னை நினைப்பார்கள்; ஆகலால் (நீ போர்வீரனாய்) இருந்தும் இழிவடைவாய், உன் பகைவர் உனது சாமர்த்தியத்தை நிந்திக்கிறவர்களாய் அநேகமான சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளையுஞ் சொல்லுவார்கள்; அதனினும் அதிக துக்கம் யாதுள்ளது. ஏ! கௌந்தேய! (நீ) கொல்லப்பட்டாலோ துறக்கஞ் சேர்வாய்; வென்றாலோ ராச்சியத்தை யநுபவிப்பாய்; ஆகலால் போரின் பொருட்டு நிச்சயித்தவனா யெழுந்திரு.

(சு) ௩௮. சுகதுக்கங்களைச் சமமாகச் செய்து லாப நஷ்டங்களையும் ஜயாபஜயங்களையும் சமமாகச்செய்து அதற்குப் பின்பு யுத்தத்திற்குச் சித்தனாகக்கடவாய்; இவ்வாறான நிச்சயமுடையயாயின் பாபத்தை யடையாய்.

(ஸ்ரீ) சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணம் லாப நஷ்டங்கள். லாப நஷ்டங்களுக்குக் காரணம் ஜயாபஜயங்கள். ஆகலாற் காரண காரியமிரண்டையும் விடவேண்டுமென்பது கருத்து.

(சு) ௩௯. ஏ! பார்த்த! ஆத்ம தத்துவத்தில் இந்தப் புத்தியுனக்குச் சொல்லப்பட்டது; எந்தப் புத்தியோடுகூடினையாயின் கருமபந்தத்தை விடுவாயோ அந்த யோகவிஷயத்திலிதைக்கேள்.

(சு) ௪௦. பலாபேக்ஷையின்றிப் பகவதர்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் கருமயோகத்தில் எத்தினிப்பது வியர்த்தமாகாது; தோஷமில்லை. இந்த நிஷ்காம கருமமாகிய தருமத்தின் சிறிய பாகமும் மிகப்பெரிய ஜநந மரண பயத்தினின்று நீக்கும்.

(ச) (ஸ்ரீ) வேறு கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்கி அவை பூர்த்தியாகாமற் போனாற் பயனற்றுப் போவதுபோல நிஷ்காம கருமம் போகாது. செய்தமட்டில் மோக்ஷசாதனமாகிய மிகப்பெரிய பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்குமென்பது கருத்து.

(தன்) இதனாலே அறம் வீடு பயக்குமென்பது பெறப்பட்டது; *“வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன், வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.” என்றார் பிறரும்.

(சு) ௪௧. ஏ! குருநந்தனா! இந்த நிஷ்காம கருமயோகத்தில் நிச்சயசொரூபமான புத்தியொன்றே; நிச்சயபுத்தியில்லாதவர்களது புத்திகள் பல பிரிவு உள்ளனவாயும் அநேகமாயுமிருக்கின்றன.

(சு) ௪௨, ௪௩, ௪௪. ஏ! பார்த்த! சுருதியிற் பலதனைச் சொல்லுகின்ற வாக்கியங்களிற் பிரீதி யுடையவரும் (துறக்கத்தைக்காட்டிலும்) வேறு விசேஷபலன்களில்லை யென்று கூறுகின்றவரும் ஆசையானிறைந்த மனத்தையுடையவரும் துறக்கமே எல்லாவற்றிலுஞ் சிரேஷ்டமான பிரயோஜனமென்றெண்ணி யிருக்கிறவருமான மூடர்கள், போகைசுவரியங்களை அடைவதற்கு அநேக கரும பேதங்களையுணர்த்துவதும் ஜநநத்தையும் கருமத்தையும் கருமபலன்களையும் கொடுப்பதும் புஷ்பமாத்திரமுடைய மரங்கள்போல விளங்குவதும் இவ்வாறானதுமான எந்த வார்த்தையைக் கூறுகின்றார்களோ அந்த வார்த்தையாலே அபகரிக்கப்பட்ட மனங்களையுடையவர்களாயும் போகைசுவரியங்களிலாசையுடையவர்களாயுமிருக்கின்றவர்களுக்கு நிச்சயசொரூபமான புத்தி மனத்திற் றோன்றவேமாட்டாது.

(சு) ௪௫, ௪௬. ஏ! அருச்சுன! வேதங்கள் முக்குணங்களை விஷயமாகவுடையன. நீ ஆசையற்றனையாகவும் துவந்துவங்களற்றனையாகவும் நித்திய சத்துவ நிலையை யுடையையாகவும் †யோகக்ஷேமங்க ளற்றனையாகவும் ‡அப்பிரமத்தனாகவும் ஆகக்கடவாய்.

* திருக்குறள், அறன்வலியுறுத்தல், ௮.

† (ரா) இல்லாத பொருளையடைவது யோகம்; அடைந்த பொருளை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம்.

‡ அப்பிரமத்தன் ஜாக்கிரமுள்ளவன்.

ஸ்நாநபாநம் முதலிய கருமங்களுக்குச் சிறிது புனலுள்ள கிணறு முதலியவற்றில் எவ்வளவு பயனுள்ளதோ அவ்வளவு நான்கு திசைகளினு நின்று வந்து சேர்கின்ற அதிக ஜலமுள்ள தடாகத்திலுண்டாதல்போல வேதோக்தமான சகல கருமங்களிலும் எவ்வளவு பிரயோஜனமுளதாமோ அவ்வளவு பிரயோஜனமும் ஆத்மதத்துவசொருப நிச்சயமுடைய பிரமநிஷ்டனுக்குண்டாகும்.

(சு) சஎ. உனக்குக் கருமஞ் செய்வதில்மாத்திரம் அதிகாரமிருக்கின்றது; எப்பொழுதும் பலன்களிலதிகாரமில்லை; கருமபலனுக்குப் பாத்திரனுகாமற் கருமஞ்செய்யாமலிருப்பதில் உனக்கு விருப்பங் கூடாது.

(ரா) பலாபேக்ஷையில்லாமலும் கருத்திருத்துவவாபிமானமில்லாமலும் ஈசுவராதீனமாக நீ கருமத்தைச் செய்தால் அதன் பலனையடையாமல் மோக்ஷத்தை யடைவாய்; நீ ஈசுவராதீனமாகக் கருமஞ்செய்ய வேண்டியவனுனபடியால் அதைச் செய்யாதொழிய உனக்கதிகாரமில்லை என்பது தாத்பரியம்.

(ராக) கருமஞ்செய்வதி லுனக்கதிகாரமுண்டென்றமையாலே பலனடைவதிலும் அதிகாரமுண்டென்று நினைக்காதை; கருமத்திற்குப் பலன் கொடுப்பது எனது இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது; மோக்ஷத்திலதிக ஆநந்தமுண்டாகும்பொருட்டு ஞாநியும் பலாபேக்ஷையின்றிச் செய்யவேண்டிய சத்கருமத்தை நீ செய்யாதுவிட யோக்கியனல்லை; நீ பலனடைய சுதந்திரனென்றெண்ணுமல் ஈசுவரன் எஜமானனென்றும் நீ தாசனென்றுமெண்ணி ஐச்வர்ய பாவத்தை விட்டு ஈசுவர ஆராதனை ரூபமாகக் கருமங்களைச் செய்யென்பது கருத்து.

(சு) சஅ. ஏ! தனஞ்சய! நீ பகவன்நிஷ்டையிலிருந்து கொண்டு அபிமானத்தை விட்டுச் சித்தியை அடையினும் அடையாவிடினும் அதிற் சமமாயிருந்து கருமங்களைச் செய். (சித்தியையடையினும் அடையாவிடினும்) அதிற் சமமாயிருப்பது யோகமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(தன்) இச்சுலோகத்திலுள்ள "சித்திய சித்தியோ:" என்னும் பதத்திற்குப் "பலனுகிய ஞானசித்தியை யடையினும் அடையாவிடினும்" என்று கீதார்த்தகிபிகையில் அய்யர் கூறியிருக்கின்றார்; அப்பதத்திற்குச் சித்தியையடையினும் அடையாவிடினும் என்று மாத்திரம் பொருள்படுகின்றதேயன்றிப் பலனுகிய ஞானசித்தியை

யென்று பொருள்படவில்லை; அவ்வாறுபடாதிருக்கவும் அடுத்த, சு. சகூ-ல், "காரணமான நிஷ்காம கரும யோகத்தை ஆசிரயிக்கக்கடவாய்" என்று பொதுப்பட அருளியிருக்கவும் அவற்றை நோக்காது அத்துவிதமொன்றையே தழுவிப் "பலனுகிய ஞானசித்தியை" என்று கூறினர். சுவற்பநிஷ்காமகருமமும் மிகப்பெரிய ஜநந மரண பயத்தினின்று நீக்குமென்றருளியதை இந்த, அத். சு. சு., ௯, முதலியவற்றாலுணர்க.

(சு) ச௯. ஏ! தனஞ்சய! நிச்சயசொருப புத்தியாலே செய்யப்படுகின்ற நிஷ்காம கருமயோகத்தைப் பார்க்கிலும் பலாபேக்ஷையாலே செய்யப்படுங் காமிய கருமம் மிகவுமிழிவாயது. ஆகலால் நிச்சய சொருப புத்தியிலே காரணமான * நிஷ்காம கரும யோகத்தை ஆசிரயிப்பாய்; பலனை யிச்சிக்கின்றவர்கள் † துக்கமடைவார்கள்.

(சு) ரு௦. அறிவுடையோன் புண்ணியபாவங்களிரண்டையும் இந்த லோகத்திலேயல்லது இந்தச் சன்மத்திலே நீக்கிக் கொள்கின்றான். ஆகலால் யோகத்தின் பொருட்டு முயற்சிசெய். கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியம் யோகமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(ஸ்ரீ) "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியம்" என்பது, கருமங்களின் சுபாவம் பந்தஞ்செய்யத்தக்கதாயினும் அவற்றைப் பலாபேக்ஷையின்றி ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியோடு செய்து அவற்றையே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமாகச் செய்து கொள்வதே.

(தன்) இதனுனே மோக்ஷத்திற்குச் சாதனம் கருமமென்றும் ஏற்பட்டது. அத். ச, சு. க௮-ல், "கருமத்தில் அகருமத்தை யெவன் பார்க்கின்றானே" என்றருளியதற்குப் பலாபேக்ஷையின்றியும் மமகார அகங்காரங்களை விட்டும் ஈசுவரார்ப்பணபுத்தியோடு செய்கின்ற கருமம், தன் சுபாவமான பந்தத்தைச் செய்யாமற் பிராசின கருமபந்தத்தையு நிவர்த்தித்து மோக்ஷ பிரயோஜனத்தை யுண்டாக்குதலாற் பந்தரூபமான கருமத்திற் பந்த நிவர்த்தியான அகருமத்தைப் பார்க்கின்

---

* (ச) பரமார்த்த ஞானத்தை சரணமடையக்கடவாய்.

(ஸ்ரீ) ஞானத்தின்பொருட்டுக் காரணமாகிய கருமயோகத்தை அல்லது ரக்ஷிக்கின்ற ஈசுரனை ஆசிரயிப்பாய்.

(ரா) காமியகருமம் ஜனனமரணத்திற்கே துவானதென்றும் நிஷ்காம கருமம் மோக்ஷத்திற்கே துவானதென்றும் அறிவை யடைவாய்.

† (ச) (ர) ஜனன மரண துக்கத்தையடைவார்கள். (ராக) ஈசுவர ஐச்வர்ய ஞானத்தை இச்சிப்போர் அந்தகாரத்தையடைவார்கள்.

றான். அதாவது செய்கின்ற கருமமே அகருமமாய் விடுகின்றது என்றும், "அகருமத்திற் கருமத்தை யெவன் பார்க்கின்றானோ" என்றருளியதற்குச் சோம்பலாலாவது தோஷபுத்தியாலாவது சத்கருமங்களைச் செய்யாது விடுதலே, தோஷத்தையும் பந்தத்தையுமுண்டுபண்ணுதலாற் கருமத்தை விடுதலாகிய அகருமத்தில் தோஷமாகிய பந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற கருமம் அடங்கியிருப்பதாகவும் கருமத்தை விடாது செய்யவேண்டுமென்றும் அறிகின்றவன் அகருமத்திற் கருமத்தை பார்க்கின்றான் என்றும் (ஸ்ரீ) கூறுதலையு மீண்டுக்கொண்டுணர்க.

(சூ) ௪௯. புத்தியோடு கூடினோர்கள் கருமத்தாலுண்டாகின்ற பயனை யொழித்து ஞானமுடையவர்களாகிப் பிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்கித் துன்பமற்ற பதவியை அடைகின்றார்களென்பது பிரசித்தம்.

(தல்) இந்த அத். ௨. ௧௨-முதல், ௨. ௩௦ வரையில் ஆத்மதத்துவத்தை விளக்குவதாகிய யோகஞ் சொல்லப்பட்டது; ௨. ௩௧ முதல், ௨. ௩௮ வரையில் லோகவிஷயமான ஞானங்கூறப்பட்டது. ௨. ௩௯ முதல் ௨. ௫௧ வரையில் எது கருமபந்தத்தை நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமோ அந்தக் கருமயோகம் அருளப்பட்டதென்பது (ச) (ரா) இவர்களபிப்பிராயம்.

(சூ) ௫௨, ௫௩. எப்பொழுது உனது புத்தி அக்ஞானமாகிய தோஷத்தைக் கடக்குமோ அப்பொழுது கேட்கவேண்டிய வேதாந்தார்த்தத்திலுங் கேட்ட வேதாந்தார்த்தத்திலும் வைராக்கியமடைவாய் அனேக அர்த்தங்களைக் கேட்டமையாலே கலங்கியிருக்கின்ற வுனது புத்தி எப்பொழுது சலிக்காமல் பரமாத்துமாவிடத்தில் அல்லது தியானத்தில் நிலையாய் நிற்குமோ அப்பொழுது ஞானயோகமாகிய ஆத்துமதரிசனத்தை அல்லது பகவத் யோகத்தை அல்லது தத்துவஞானயோகத்தை யடைவாய்.

(சூ) ௫௪. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கேசவ! சமாதியிலிருக்கின்ற நிலைத்த ஞானமுடையவனது லக்ஷணம் எப்படிபட்டது? நிலைத்த ஞானமுடையோன் எவ்விதம் பேசுவான்? எவ்விதம் இருப்பான்? எவ்விதம் நடப்பான்?

(சூ) ௫௫. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! பார்த்த! எப்பொழுது மனத்திலிருக்கின்ற சகல விருப்பங்களை முற்றும் விட்டொழி

கின்றானோ *ஆத்மாவிடத்திலே †தன்னாலே சந்தோஷமுள்ளவனாகின்றானோ அப்பொழுது நிலைத்த ஞானியென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(சூ) ௫௬. துக்கம் வந்தாலும் துடிக்காத மனமுடையவனும் சுகம் வந்தாலும் பற்றற்றவனும் விருப்பம் பயம் கோபம் என்பன அற்றவனுமிருக்கின்ற ‡மௌனி நிலைத்த ஞானியாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(சூ) ௫௭. எவன் ‖எல்லாவற்றிலும் அபிமானமற்றவனோ அந்தந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களை யடைந்தாலும் சந்தோஷப்படுதலில்லையோ வெறுப்படைதலில்லையோ அவனது ஞானம் நிலைத்தது.

(சூ) ௫௮. இவன் (நிலைத்த ஞானி) ஆமை அவயவங்களை (உள்ளுக்கிழுத்தல்) போலச் சகல விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை யெப்பொழுது இழுத்துக்கொள்கின்றானோ அப்பொழுது அவனது ஞானம் நிலைத்தது.

(ஸ்ரீ) ஆமை வருத்தமின்றித்தன் அவயவங்களை யிழுத்துக் கொள்ளுதல்போல ஞானியும் இந்திரியங்களைச் சுவாதீனப்படுத்துவானென்பதைக்காட்ட ஆமை யுதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

(சூ) ௫௯. இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களைக் கிரகிக்காமலிருக்கின்ற தேகமுடையானுக்கு இச்சையைத்தவிர விஷயாநுபவங்கள் நிவர்த்தியாகும். இந்த ஸ்திதபிரஜ்ஞனுக்கு இச்சையும் பரமாத்மாவைப் பார்த்து நிவர்த்தியாகின்றது.

(சூ) ௬௦. ஏ! கௌந்தேய! வீடு பெறுதற்குப் பிரயத்தினஞ்செய்கின்ற விவேகியான புருஷனது மனத்தையுங் கலங்கச்செய்கின்ற இந்திரியங்கள் பலவந்தமா யிழுத்துக்கொள்கின்றன.

(சூ) ௬௧. அவைகளை (இந்திரியங்களை) எல்லாம் அடக்கி மனநிலையுடையனும் §என்னையே பரமான தெய்வமென்றெண்ணினவ

* (ஸ்ரீ) தனது சொரூபானந்தத்திலே (ம) (ரா) (ச) பிரத்தியகாத்மசொரூபத்திலே.

† (ரா) மனத்தாலே.

‡ (ரா) ஆத்மதியானமுள்ளவன்.

‖ (ரா) இஷ்டமான வஸ்துகளில், (ஸ்ரீ) புத்திரமித்திராதிகளில் (ச) தேகம் பிராணன் முதலியவற்றில்.

§ (ச) பரமாத்மாதானென்று நினைத்தவனும்.

னாயும் இருக்கவேண்டும். எவனது சுவாதீனத்திலே இந்திரியங்களிருக்கின்றனவோ அவனது ஞானம் நிலையாயுள்ளது.

(கு) ௬௨, ௬௩. விஷயங்களைச் சிந்திக்கின்ற புருஷனுக்கு அவற்றிற் பிரியமுண்டாகின்றது. பிரியத்தினின்று ஆசையுண்டாகின்றது. ஆசையினின்றுங் கோபமுண்டாகின்றது. கோபத்தினின்றும் அறிவின்மை யுண்டாகின்றது. அறிவின்மையினின்று நினைவின்மையுண்டாகின்றது. நினைவின்மையினின்றும் புத்திக்கேடுண்டாகின்றது. புத்திக்கேட்டால் எல்லாங் கெட்டவனாவான். அல்லது நரகத்தைத்தையடைவான்.

(கு) ௬௪. விருப்பு வெறுப்பற்றும் தனக்குச் சுவாதீனங்களாயிருக்கின்ற இந்திரியங்களால் (அன்னபானாதி) விஷயங்களை அநுபவிப்பவனாயினும் சுவாதீனமான மனத்தையுடையவன் மனத்தெளிவை யடைகின்றான்.

(ஸ்ரீ) விஷயங்களை விடவேண்டுமென்று மேலே கூறப்பட்டிருந்தாலும் அவசியமானமட்டில் விஷயாநுபவஞ் செய்தலாற் பாதகமில்லையென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.

(கு) ௬௫, ௬௬. மனச்சமாதானமான பின்பு இவனுக்குச் சகல துக்கங்களின் நாசமுண்டாகின்றது. சமாதானமான மனமுடையானுக்குச் சீக்கிரம் புத்தி ஸ்திரமாய் நிற்கும். இந்திரியசுவாதீனமற்றவனுக்கு ஆத்மசொரூபஞானமில்லை. இந்திரியசுவாதீனமற்றவனுக்கு ஆத்மதியானமுமில்லை. ஆத்மதியானமற்றவனுக்கு ஆத்மாவிடத்தில் மனநிற்றலில்லை. நிலையற்ற மனமுடையானுக்குச் சுகமேது. (இல்லை)

(கு) ௬௭, ௬௮. விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கின்ற இந்திரியங்களை யாதொருமனம் அநுசரித்துப்போகின்றதோ அந்தமனம் இவனது (ஜீவனது) விவேகத்தைப் புனலிற் கப்பலை யிழுக்குங் காற்றுப்போல இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது. ஏ! மகாபாகோ! ஆகலால் எவனது இந்திரியங்கள் சகலவிஷயங்களினின்றும் விடப்படுகின்றனவோ அவனது ஞானம் நிலைத்திருக்கின்றது.

(கு) ௬௯. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எது (எந்தப் பிரமநிஷ்டை) இரவோ (இரவு போன்றதோ) அதில் (அந்தப் பிரமநிஷ்டையில்) இந்திரியங்களை யடக்கிய விவேகி விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். எதில் (எந்த அக்ஞான தசையில்) பிராணிகள் விழித்துக்கொண்டி

ருக்கின்றார்களோ அது (அந்த அக்ஞானவஸ்தை) ஆத்மஞானியான முனிக்கு இரவு. (இரவு போன்றது)

(கு) ௭௦, ௭௧. ஜலங்களாற் பூரணமாய் நிறைந்ததும் ஸ்திரமான இருப்புடையதுமான கடலைப் புனல்கள் எவ்வாறு பிரவேசிக்கின்றனவோ அவ்வாறு சமஸ்த விஷயங்களும் எந்தப் பிரமநிஷ்டனைப் பிரவேசிக்கின்றனவோ அவன் மோக்ஷமடைகின்றான். விஷயவாசையுள்ளவன் மோக்ஷமடைதலில்லை. எந்தப் (பிரமநிஷ்டனான) புருஷன் சமஸ்தவிஷயங்களையும் விட்டு சகலத்திலும் ஆசையற்றும் (தன்னுடையதென்னும்) மமதையற்றும் அகங்காரமற்றும் சஞ்சரிக்கின்றானோ அவன் சுகத்தை அல்லது மோக்ஷத்தை யடைகின்றான்.

(கு) ௭௨. ஏ! பார்த்த! பிர்மஞானநிஷ்டை இதுவரையிலுஞ் சொல்லிவந்ததாயிற்று. இந்தப் (பிரமஞான நிஷ்டையை) அடைந்து சம்சாரமோகத்தை யடைதலில்லை. இந்தப் பிரமநிஷ்டையில் அந்தகாலத்திலிருந்தபோதிலும் பிராகிருத சரீரமில்லாத பரபிர்மத்தை யடைகின்றான்.

(ச) மேலேகூறிய ஞானநிஷ்டை சிலாகிக்கப்படுகின்றது. பிர்மநிஷ்டையை யடைந்து மோகமடைகின்றானில்லை. மரணாந்த காலத்திற் பிரமநிஷ்டையிலிருந்தபோதிலும் பிர்மநிர்விர்த்தியாகிய மோக்ஷத்தையடைகின்றான். ஆகவே பிரமசரியகாலமுதல் (சந்நியாசனாய்ச்) சகலத்தையுந் துறந்து ஜீவகாலம்வரையிற் பிரமநிஷ்டையிலிருப்பவன், பிர்மநிர்வாணத்தையடைகின்றானென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ.

(ஸ்ரீ) மேலே சொன்ன ஞானநிஷ்டையைச் சிலாகிக்கும்பொருட்டு அதை இந்தச் சுலோகத்திற் சுருக்கிக் கூறுகின்றார். சுத்தாந்தக்கரணனாகிய புருஷன், பரமேசுவர ஆராதனத்தாலே பிர்மஞானநிஷ்டையையடைந்து மீண்டுஞ் சம்சாரமோகத்தையடைதலில்லை. மரணசமயத்திலுங்கூட க்ஷணமாவது பிர்மஞானநிஷ்டையிலிருப்பவன், பிர்மத்தினிடத்தில் லயத்தையடைகின்றான். ஆகவே பால்யமுதற் பிர்மநிஷ்டையிலிருந்தவன் அதையடைகின்றானென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ.

(சஆ) முமுக்ஷுவாகிய யதிக்குச் சிரவணத்தாலுண்டான ஞானம், காமக்குரோதாதிகளாலும் நான் எனது முதலிய அபிமான விசேஷங்களாலும் பிரபஞ்சவாசனைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் அந்த ஞானம் விதேகமுத்திக்குப் போதுமானதன்றென்று நிச்சயித்

துப் பரமகிருபாளுவாகிய ஸ்ரீபகவான் சமாதியிற் சலனமற்ற புத்தியென்று பிர்மநிஷ்டையைச் சிலாகித்து நிரந்தரமான பிர்மநிஷ்டையாற் சகல காமங்களையுமொழித்துச் சரீர யாத்திரையிலுங்கூடப் பிர்மபாவத்தோடு பிர்மத்தில் நிலைபெற்று நான் எனது என்கிற புத்தியாகிய பந்தத்தினின்றும் முக்தனான ஞானிக்குமாத்திரம் விதேக முக்தியுண்டென்று பிரதிபாதித்து இப்போது அதாவது இந்த சுலோகத்தாலே முமுக்ஷுவுக்கு இந்த நிஷ்டையே சம்பாதிக்கத் தகுந்ததென்றும் அதனாலே விதேகமுத்தி வேறுவிதமான உபாயங்களாலே சாதிக்கத்தகுந்ததன்றென்று காட்டவும் மேலே சொன்ன பிர்மநிஷ்டையைச் சுருக்கிச் சொல்லுகின்றான்.

பார்த்த என்னும் பதத்தின் பொருள் தனது சொரூபத்தைப் பிரகாசிப்பித்து முமுக்ஷுவைச் சம்சாரமிருத்துயுவினின்றுங் காக்கின்ற, ப:—பரமாத்துமா அந்தப் பரமாத்துமாவை யாசித்தலாலும் அபேக்ஷித்தலாலும் பார்த்த என்று பெயருடைய அருச்சுனனை நோக்கிச் சொல்லுகின்றான். ஏ! பார்த்த! முமுக்ஷுவே! நீ என்னாற் சொல்லப்படுவதைக்கேள். கேட்டபடிசெய். பிர்மப்ராப்திக்காக நியதமான அல்லது நிச்சயமான காரணமாதலாலும் பிர்மப்பிராப்திக்கு வழிகாட்டுதலாலும் முமுக்ஷுகளுக்காக பிர்மநிஷ்டை என்றாலே குறிப்பிடப்பட்டது. விதேக கைவல்லியத்தை யபேக்ஷிக்கும் பிர்மஞானியான முமுக்ஷு பிர்மநிஷ்டையை யனுஷ்டிக்குமளவில் மோகமடைதலில்லை. அம்மோகமாவது சகலப்பிராணிகளுக்கும் நான் என்னும் விசேஷத்தைக் கற்பிக்கும்படியான இம்மானிடதேகமே அந்தத் தேகத்தை அடைதலில்லை. அந்த நிஷ்டையில் நின்ற அளவில் பிர்மஞானி புநர்ஜன்மம் அடைதலில்லை. அன்றியும் பூர்வவயதிலே பிரசித்தமான சாதனயுக்தனாய்ச் சன்மார்க்கத்திற் செய்த சந்நியாச சிரவணமுதலிய புண்ணியகர்ம பரிபாகத்தால் ஞானி இந்தச் சன்மத்திற் பிராரப்தவிசேஷத்தின் சக்தியால் கிஞ்சித்காலம் சம்சாரத்தில் நின்று அந்திய காலத்திலும் அந்நிஷ்டையிலே நின்றவன் விகாரமற்ற நித்தியானந்த ஏகரசப்பிர்ம நிர்வாணத்தையடைகின்றான்.

ராஜசிரேஷ்டனும் ராஜருஷியுமான கட்டுவாங்கன் தனது மரணகாலத்தைத் தேவதைகளிடத்தினின்றுந் தெரிந்துகொண்டு அந்தச் சமயத்தில் நிஷ்டையிலிருந்து முக்தியடைந்தனனென்பது லோகப் பிரசித்தமே. ஆகலால் விதேக கைவல்லியார்த்திகளாகிய யதிகள் வெளிப்படையான பிரவர்த்தியை அல்லது சம்பந்தத்தை யொழித்து இந்நிஷ்டையிலே சதாகாலம் நிற்கக்கடவர் என்பது சித்தம்.

(தன்) இந்த சு. எஉ-ல் உள்ள "அந்தகாலே" என்ற பதத்திற்கு (ச) (ஸ்ரீ) இருவரும் மரணகாலத்திலென்று பொருள் கொண்டனர். (ரா) கருத்தும் அதுவே. (ராக) அபிப்பிராயம், ஜனனமுதல் மரணபரியந்தம் பிர்மஞானநிஷ்டையிலே யிருந்தால் மாத்திரம் மோக்ஷம் கிடைக்குமென்பது. பிராணப் பிரயாணகாலத்தில் பகவத்தியானஞ் செய்வோன் வீடு பெறுவனென்பதே பகவனுக்குத் திருவுள்ளமென்பதை அத். அ, சு. ரு-ல், அருளியவாற்றானும், "ஆசைவாய்" என்னும் பாசுரத்தானுமுணர்க.

முதலாயிரம், ரு-வது ஆசைவாய்.

ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையராகியன்னையத்தனென்புத்திரர்பூமி
வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கிமாளுமெல்லைக்கண்வாய்திறவாதே
கேசவாபுருடோத்தமாவென்றுங்கேழலாகியகேடிலியென்றும்
பேசுவாரவரெய்தும்பெருமைபேசவான்புகில்நம்பரமன்றே. (க)

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் கருமத்தையோதுகின்றமையின் கருமயோகநாமாத்தியாயமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

(சு) க. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! ஜநார்த்தன! கருமத்தைப்பார்க்கிலும் ஞானஞ் சிரேஷ்டமென்பது தேவரீர்க்குச் சம்மதமாயின் ஏ! கேசவ! அப்பொழுது யாதுகாரணத்தாற் பயங்கரமானதல்லது பிராணி இம்சகரமான கருமத்திலென்னைப் பிரவிர்த்திக்கச் செய்கின்றீர்.

(சு) உ. சந்தேகத்தை யுண்டாக்குவது போன்றுள்ள வாக்கியத்தாலே எனது புத்தியை மோகிக்கச் செய்கின்றீர்போலக் காண்கின்றீர். எத்தால் நான் மோக்ஷமடைவேனோ அஃதொன்றையே நிச்சயித்தருளும்.

(தன்) "அஃதொன்றையே நிச்சயித்தருளும்" என்று அருச்சுனன் பிரார்த்தித்ததற்கு இந்த அத். ௬. அ, கூ, கக, ௬௰. என்னுமவற்றாலும் பிறவற்றாலும் நிஷ்காமகருமத்தைச் செய்யும்படியும் அது மோக்ஷசாதனமென்றும் அருளினமையுணர்க. அத். ௪, ௬. கஅ-க்கு நிஷ்காமகருமம் பிராசீனகருமபந்தத்தை நிவர்த்தித்து மோக்ஷப்ரயோஜனத்தையுண்டாக்குமென்று (ஸ்ரீ) பொருள்கூறினமையுமுணர்க.

(சு) ௩. ஸ்ரீபகவானருளுதல், ஏ! பாபமற்றோய்! * முன்பு இந்த லோகத்தில் (ஞான யோகத்தோடு பிரமநிஷ்டை செய்ய முயற்சியுள்ளவர்களான) சாங்கியர்களுக்கு (ஞானஞ் சித்திக்கும்பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய தியானமாகிய) ஞானயோகத்தாலுங் கருமயோகிகளுக்கு (நிஷ்காம) கருமயோகத்தாலு மிரண்டுவிதமான நிஷ்டை என்னாலே சொல்லப்பட்டது.

(சு) ௪. புருஷன் † கருமானுஷ்டானமில்லாமையாலே ஞானத்

* (ச) சிருஷ்டிகாலத்தில் (ஸ்ரீ) முந்திய அத்தியாயத்தில்.

† (ச) சகல பாபங்களையு நிவர்த்திக்கத்தக்கனவும் சித்தசுத்தியையுண்டாக்கத்தக்கனவும் ஞானநிஷ்டைக்கு ஏதுவாயினவுமான கருமங்களுடைய (ஸ்ரீ) நிஷ்காமகருமங்களுடைய. (ரா) நிஷ்காமமாய்க் கோவிந்தனது ஆராதனரூபமாயிருப்பதும் அநாதிகாலபாபத்தை நிவர்த்திப்பதுமான கருமங்களுடைய.

தையடைதலுமில்லை. * கருமத்தை விடுதலாலே மோக்ஷமடைதலுமில்லை.

(தன்) கருமஞ்செய்யாத பசுவாதிகளுக்கு மோக்ஷமுண்டோ, இல்லையாகலால் கருமசந்நியாசமே மோக்ஷஹேதுவாகாது.

(சு) ரு. எக்காலத்திலும் நிமிஷமாயினும் ஒருவனும் கருமஞ்செய்யாதிருத்தலில்லை; ஏனென்றால் பராதீனராயிருக்கின்ற எல்லாரும் சுபாவத்தாலுண்டாகிய (ஆசைதுவேஷம் முதலிய) குணங்களாலே கருமஞ்செய்யப் பலவந்தஞ் செய்யப்படுகின்றார்கள்.

(சு) ௬. கருமேந்திரியங்களை யடக்கி எவன் மனத்தாலே விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றானோ விவேக சூனியனாகிய அவன் பொய்யாசாரமுடையவனாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(தன்) கருமேந்திரியங்களாவன வாய், கை, கால், பாயு, உபஸ்தம், எனவிவை. உபஸ்தம், ஆண்குறி பெண்குறி இரண்டிற்கும் பெயர்.

(சு) எ. எவன் ஞானேந்திரியங்களை மனத்தாலடக்கிக் கருமேந்திரியங்களாற் கருமயோகத்தைப் பலாபேக்ஷையின்றி ஆரம்பிக்கின்றானோ ஏ! அருச்சுன! அவன் சிரேஷ்டனாயிருக்கின்றான்.

(தன்) ஞானேந்திரியங்களாவன—கண், காது, நா, நாசி, துவக்கு என்பன.

(சு) அ. நித்தியமாய்ச் செய்யத்தகுந்த கருமத்தை நீ செய்; கருமஞ்செய்யாது விடுவதைப்பார்க்கிலும் கருமஞ்செய்வது சிரேஷ்டம்; கருமஞ்செய்யாதிருக்கின்ற உனது சரீரசம்ரக்ஷணையுஞ் சித்தியடையாது.

(சு) கூ. விஷ்ணுவாராதனரூபமான கருமத்தைக்காட்டிலும் மற்றைய காமிய கருமத்திலே பிரவிர்த்திக்கிருக்கின்ற இந்த லோகத்திலுள்ள ஜனங்கள் கருமத்தாற் கட்டப்பட்டவராகின்றார்கள். அந்த விஷ்ணு வாராதனமாகக் கருமத்தை ஏ! கௌந்தேய! பலாபேக்ஷையின்றிச் செவ்வையாய்ச் செய்.

(ச) (ஸ்ரீ) கருமம் பந்திக்குமாதலால் அதைச் செய்யக்கூடாதென்று சிலர் செய்யும் ஆக்ஷேபத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டுப் பகவான்

* (ரா) அநுஷ்டிக்கத் தகுந்ததும் சாஸ்த்ரோக்தமானதுமான கருமத்தை விடுதலாலே. (ச) ஞானமடைவதற்கு முன்பே கருமத்தை விடுதலாலே. (ஸ்ரீ) ஞானமில்லாத சந்நியாசத்தாலே.

யாகமென்பது விஷ்ணுவாதலாலும் யாகஞ்செய்தல் விஷ்ணு ஆராதனமாதலாலும் யாகாதிகருமங்களைச் செய்து பலனைப் பகவதருப்பணஞ் செய்தலாற் பந்த ஏது ஆகாதென்பதை இதனால் விவரித்ததாக தாத்பரியம்.

(தன்) பகவத்வாக்கியத்தாலும் (ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் கருத்தாலும் பகவதாராதனமாகச் செய்யப்படுகின்ற யாகாதிகருமங்கள் பந்த ஏது ஆகாதென்பது பெற்றும். பந்த ஏது ஆகாதெனவே மோக்ஷ ஏது ஆகுமென்பதும் பெற்றும். அத். ௨, சு. ௫௦-ல், "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியம்" என்றதற்குக் கருமம் மோக்ஷசாதனமாகுமென்று (ஸ்ரீ) கூறியதையும் கண்டுகொண்டுணர்க.

(சூ) ௧௦, ௧௧, ௧௨. பிரமன் வேள்விகளோடுகூடிய ஜனங்களை ஆதிகாலத்திற் சிருஷ்டித்து இந்த வேள்வியாலே விருத்தியடையுங்கள்; இந்த வேள்வி உங்கட்கு இஷ்டமான போகத்தைத் தரப்பட்டதாகுகவென்று கூறினன். இந்த வேள்வியால் *தெய்வங்களை ஆராதியுங்கள்; அந்தத் தெய்வங்கள் உங்களை ரக்ஷிக்க; (இங்ஙனம்) ஒருவரையொருவர் அபிவிர்த்திசெய்துகொண்டு சிரேஷ்டமான †சிரேயஸை அடைவீர்களாவீர்கள். யாகங்களாலே ஆராதிக்கப்பட்ட தெய்வங்கள் உங்கட்கு இஷ்டங்களான போகங்களைக் கொடுப்பார்கள்; அந்தத் தெய்வங்களாற் கொடுக்கப்படுமவைகளை இந்தத் தேவதைகளின் பொருட்டுதவாமல் எவன் (தானே) அநுபவிக்கின்றானோ அவன் திருடனே.

(சூ) ௧௩. யாகத்தில் தெய்வங்களுக்கு அருப்பணஞ் செய்து மிகுந்த அன்னத்தைப் புஜிக்கின்ற சத்புருஷர்கள், சகல பாபங்களினின்றும் விடப்படுகின்றார்கள். யார் தமக்காகவே பாகஞ்செய்து புஜிக்கின்றார்களோ அந்தப் பாபிகள் பாபத்தையே புஜிக்கின்றார்கள்.

(ராக) மிச்சாந்நம்-விஷ்ணுவுக்கும் இதர தெய்வங்கட்கும் நிவேதனமான அன்னம். (ரா) பகவந் நிவேதனமான பிரசாதம். (ச) தேவயக்ஞமிச்சாந்நம். (ஸ்ரீ) வைசுதேவ முதலிய யக்ஞமிச்சாந்நம்.

(சூ) ௧௪, ௧௫, ௧௬. அன்னத்தினின்றுஞ் ‡சரீரங்களுண்டாகின்றன. மேகத்தினின்றும் அன்னமுண்டாகின்றது. (மழையால்

* (ரா) என் சரீர பூதர்களான தெய்வங்களை.
† (ரா) (ராக) மோக்ஷத்தை. (ச) மோக்ஷத்தை அல்லது சுவர்க்கத்தை.
‡ க்ஷீணிக்குந் தன்மையால் அப்பெயராயிற்று.

நெல்முதலியன வுண்டாகின்றனவென்பது) யக்ஞத்தால் மேகமுண்டாகின்றது. (யக்ஞத்தால் மழை பெய்கின்றதென்பது) யாகஞ் செய்கையாலுண்டாகின்றது. செய்கை வேதத்தாலுண்டாகின்றது. வேதம் பரப்பிரமத்தினின்றுமுண்டாகின்றது. எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரப்பிரமம் எப்பொழுதும் யாகத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது. ஆகலாலிவ்விதம் (பிரமத்தால்) உண்டுசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற (கருமமுதலியன சேர்ந்த) சக்கரத்தை இந்த லோகத்திலெவன் அநுசரிக்கிறதில்லையோ பாபசொரூபமான ஆயுளுடையவனும் இந்திரியங்கள் மூலமாய் விஷயங்களை யெப்பொழுதும் அநுபவிக்கிறவனுமாகிய அவன் ஏ! பார்த்த! வியர்த்தமாய்ச் ஜீவிக்கின்றானென்றறி.

(தன்) வேதம் அறுதியென்பதும் மறைந்த வேதத்தைப் பாயிரமாகிய ஆதி யிறைவன் அருளினானென்பதும் எல்லார்க்கு முடன்பாடே.

ஆதியிறைவனிடத்தினின்றும் வேதமுண்டாயதற்குப் பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

புள்ளதாகி வேதநான்கு மோதினாய தன்றியும்
புள்ளின்வாய் பிளந்துபுட் கொடிப்பிடித்த பின்னரும்
புள்ளையூர்தி யாதலா லதென்கொல்மின்கொள் நேமியாய்
புள்ளின்மெய்ப் பகைக்கடற் கிடத்தல்காத லித்ததே. (௧௪)

பெரியதிருமொழி ௭-வது பண்டை.

மன்னுமாநிலனும்மலைகளும்கடலும்வானமுந்தானவருலகும்
துன்னுமா யிருளாய்த் துலங்கொளிசுருங்கித்தொல்லைநான்மறைகளுமறையப், பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்கும்நல்கிப்பிறங்கிருள்நிறங்கெடவொருநாள், அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. (௫)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், ஆரணிய காண்டம், சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குபடலம்.

அன்னமா யருமறைக ளறைந்தாய்நீ யவையுன்னை
முன்னமா ரோதுவித்தா ரெல்லாரு முடிந்தாரே
பின்னமா யொன்றாதல் பிறிந்தேயோ பிறியாதோ
வென்னமா மாயமிவை யெனமாய மண்ணிடந்தாய். (௬௦)

(சு) ௧௭. எந்த மனிதன் ஆத்மாவிடத்திலே பிரீதியுள்ளவனும் ஆத்மாவிடத்திலே திருப்தியடைந்தவனும் ஆத்மாவிடத்திலே சந்தோஷமடைந்தவனுமாய் ஆகின்றானோ அவனுக்குக் கருமமில்லை.

(தன்) கருமமில்லை யென்றருளினமையால் மோக்ஷசாதனமாகிய நிஷ்காமகருமமுமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது. பந்தஞ்செய்வதாகிய காமியகருமமில்லை யென்பது கருத்து. இக்கருத்தை இந்த அத். ௩. ௧௯-ல் பலாபேக்ஷையைவிட்டுக் கருமத்தைச் செய்யென்றும் பலாபேக்ஷையைவிட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்ற புருஷன் உத்தமமாயதையடைகின்றானென்றும், ௩. ௨௦-ல், ஜனகன் முதலானவர்கள் (நிஷ்காம) கருமத்தாலே சித்தியடைந்தார்களென்றும் அருளினமையானுமுணர்க.

(சு) ௧௮. அவனுக்கு (ஆத்மாவிடத்தில் திருப்தியடைந்தவனுக்கு) இந்த லோகத்தில் கருமத்தாற் பயனில்லை. கருமஞ்செய்யாமையாலே ஒரு தோஷமுமில்லை. இவனுக்குப் பிரமன் முதல் சகல பூதங்களிடத்திற் பிரயோஜனத்திற்காக ஆசிரயிக்கவேண்டுவதில்லை.

(தன்) மோக்ஷகாமிக்கு மோக்ஷ தாதாவாகிய தன்னையன்றி வேறு தெய்வமில்லை யென்பான் பிரமன் முதலாகிய பிறதெய்வங்களை ஆசிரயிக்கவேண்டுவதில்லையென்றான்.

(சு) ௧௯. ஆகலால் பலாபேக்ஷையைவிட்டு எப்பொழுதுஞ் செய்யவேண்டிய கருமத்தை நன்குசெய். ஏனெனின் பலாபேக்ஷையைவிட்டுக் கருமாநுஷ்டானஞ் செய்துவருகின்ற புருஷன் உத்தமமாயதையடைகின்றான்.

(சு) ௨௦. ஜனகன்முதலானவர்கள் (நிஷ்காம) கருமத்தாலே சித்தியடைந்தார்கள். ஜனங்களின் பிரயோஜனத்தை யுத்தேசித்தாயினுங் கருமஞ்செய்தற்கு யோக்கியனாயிருக்கின்றாய்.

(தன்) இதனானும் மேலது வற்புறுத்தப்பட்டது. மகான்களான ஜனகர் முதலானவர்களும் நிஷ்காம கருமத்தாலே சித்தியடைந்தார்கள். உன்னை அவர்களினுஞ் சிறந்தவனாக நினைத்து நிஷ்காம கருமமும் செய்யவேண்டுவதில்லை யென்று நீ யெண்ணியபோதிலும் இந்த, அத். ௩. ௨௫-ல், அருளியவாறு ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தின் பொருட்டாவது நீ கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஒருவரும் கருமத்தை விடாமலே செய்யவேண்டுமென்னுந் திருவுளத்தனாயருளினான்.

(சு) ௨௧. பெரியவன் எந்தெந்தக் கருமத்தைச் செய்கின்றானோ

அந்தந்தக் கருமத்தையே அந்நிய மனிதனுஞ் செய்கின்றான். அந்தப் பெரியவன் எதைப் பிரமாணமாகக் கொள்கின்றானோ உலகம் அதையேயநுசரிக்கும்.

(தன்) உலகமென்றது ஈண்டு மக்கட்டொகுதியை. இதனானே அது ஆகுபெயரன்று; உலகமென்னுஞ்சொல் எழுத்தொப்புமையுடையதேனும் இடத்திற்கும் இடத்தினிகழ்கின்ற பொருளுக்குமாக இரண்டு சொல்லாகவே வடநூலுளோதப்படுதலால் தமிழ் நூலார்க்கும் அதுவே கருத்தாயிற்றென்று. * "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் சேனாவரையர் கூறியவாற்றானுணர்க.

(சு) ௨௨, ௨௩, ௨௪. ஏ! பார்த்த! † எனக்குச் செய்யவேண்டுவதில்லை. மூன்று லோகங்களிலும் அடையாத பொருள் அடையவேண்டுவதா யொன்றுமில்லை. அவ்வாறாயினுங் கருமத்திற் பிரவிர்த்தித்தேயிருக்கின்றேன். ஏ! பார்த்த! நான் ஒருகாலத்திலாவது ஜாக்கிரதையாய்க் கருமஞ்செய்வதிற் பிரவிர்த்திக்காமற் போனால் மனிதர்கள் சகலவிதத்திலும் எனது மார்க்கத்தையே அநுசரிப்பார்களல்லவோ? நான் கருமத்தைச் செய்யாமற்போனால் இந்த (லோகத்திலுள்ள) ஜனங்கள் கருமலோபத்தாற் கெட்டுப்போவார்கள். (ஜாதி) சேர்க்கையைச் செய்தவனாவேன். இந்த லோகத்திலுள்ள ஜனங்களைக் ‡ கொன்றவனாவேன்.

(சு) ௨௫. ஏ! பாரத! ஆத்மஞானமில்லாதவர்கள் கருமத்திலே பலாபேக்ஷையுள்ளவர்களாய் அதை எப்படி செய்கின்றார்களோ அப்படியே ஆத்மஞானமுள்ளவன் பலாபேக்ஷை இல்லாதவனாய் ஜனங்களுடைய பிரயோஜனத்தைச் செய்ய இச்சித்தவனாய்ச் செய்யவேண்டும்.

(சு) ௨௬, ௨௭. ஆத்மஞானமுள்ளவன் கருமத்தில் விருப்பமுடைய அஞ்ஞானிகளுக்குப் புத்திபேதத்தை யுண்டாக்கக்கூடாது. கிரமமாய்க் கருமஞ்செய்பவனாய்ச் § சகல கருமங்களையுஞ் செய்விக்கவேண்டும். பிரகிருதியின் குணங்களாகிய இந்திரியங்களால் அநேக

---

* தொல், கிளவியாக்கம், சூ. ௫௭.

† (ஈ) சர்வேசுவரனாகவும் சர்வக்ஞனாகவும் திரிலோகங்களிலும் தேவமநுஷ்ய ரூபங்களாயவதாரஞ்செய்பவனாயும் என்னிடத்திலில்லாத பொருள் ஒன்றில்லையாதலால் அடையவேண்டியதொன்றுமில்லாதவனாயுமுள்ள எனக்கு.

‡ (தன்) கெடுத்தவனாவேன்.

§ (தன்) நித்தியநைமித்திய கருமங்களை.

விதமாய்ச் செய்யப்படுகின்ற கருமங்களை அகங்காரத்தாலே விவேக மற்ற மனமுடையவன் நான் செய்கின்றேனென்று நினைக்கிறான்.

(சு) ௨௮. ஏ! மகாபாகோ! குணங்களினதும் கருமங்களினதும் விபாகத்தின் வாஸ்தவத்தை யறிந்தவன் இந்திரியங்கள், விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றன வென்றுணர்ந்து அபிமானம் வைத்தலில்லை.

(ஸ்ரீ) குணகருமங்களின் விபாகத்தின் வாஸ்தவத்தைத் தெரிந்தவன் என்றால், முக்குணங்கள் தனதல்ல. ஆத்மாவாகிய தான் அக்குணங்களுமல்லன். கருமம் தனதன்று. கருமங்களைத் தான் செய்பவனுமல்லன். குணங்கள் கருமங்கள் என்பனவற்றுக்குத்தான் வேறானவன் என்று அறிந்தவனே குணகரும விபாகங்களைத் தெரிந்தவன் என்பது தாத்பரியம்.

(ராக) பகவத் இச்சை முதலிய குணங்களுக்கும் பிரகிருதியினது சத்வாதிகுணங்களுக்கும் பிரகிருதி விகாரமான தேகேந்திரிய மனங்களுக்கும் பரஸ்பரபேதத்தையும், பகவத் சிருட்டி முதலிய கருமங்களுக்கும் பகவத் அதீனனாகிய ஜீவனாற் செய்யப்படுங் கருமங்களுக்கும் பரஸ்பரபேதத்தையும், யதார்த்தமாயறிந்தவன் பகவத் இச்சாதி குணங்கள், ஜீவசுபாவ கருமாதிகளிலும் இந்திரியங்கள் பகவத் இச்சானுசாரமாய சப்தாதி விஷயங்களிலும் பிரவர்த்திக்கின்றனவென்று அபிமானம்வைத்தலில்லை.

(சு) ௨௯. பிரகிருதியினது குணங்களாலே மூடர்களாயிருக்கின்ற எவர்கள் இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களில் அபிமானம் வைக்கின்றார்களோ ஒன்றுந் தெரியாத அறிவீனர்களாகிய அவர்களை ஆத்மஞானி பிறழ்ந்து நடக்கும்படி செய்யக்கூடாது.

(சு) ௩௦. சகல கருமங்களையும் * என்னிடத்திலொப்பித்து நான் பரமாத்மாவின் ஏவற்காரனாய்ச் சகல கருமத்தையுஞ் செய்து பரமாத்மாவுக்கு ஒப்பிக்கவேண்டியவனென்னு மெண்ணத்தோடு பலாபேக்ஷையின்றியும் (தனதென்னும்) மமதையை விட்டும் தாபத்தை (விசனத்தை) விட்டும் உயுத்தத்தைச் செய்.

(சு) ௩௧. எந்த மனிதர்கள் என் வாக்கியத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களாயும் என்னிடத்தில் துவேஷமற்றவர்களாயும் எனது இந்த

* (ராக) பகவானே எனது இருதயத்திலிருந்து செய்கின்றானென்னுமெண்ணத்தோடு செய்து ஒப்பித்து.

அபிப்பிராயத்தை யெப்பொழுதும் அநுசரித்து நடக்கின்றார்களோ அவர்களுங்கூட கருமங்களாலே விடப்படுகின்றார்கள்.

(சு) ௩௨. எவர்கள் எனது இந்த அபிப்பிராயத்தைத் துவேஷிக்கின்றவர்களாய்அநுசரித்து நடப்பதில்லையோ அவிவேகிகளாயும் பிரமவிஷயமாயும் சகல கருமவிஷயமாயுமுள்ள ஞானத்தில் மூடர்களாயுமிருக்கின்ற அவர்களைக் கெட்டுப்போனவர்களாக அறி.

•(தன்) இந்த அபிப்பிராய மென்று, மேலே ௩. ௩௧-ல் அருளியது, ௩. ௩௦-ல், "சகல கருமங்களையு மென்னிடத்திலொப்பித்து" என்றதை. ௩. ௩௨-ல், "எனது இந்த அபிப்பிராயத்தை" யென்றருளியதும் அதனையே.

(சு) ௩௩, ௩௪. ஞானியுங்கூட சொந்தமான பூர்வ கருமசேஷத்திற்கு அநுகூலமாய்க் (கருமத்தில்) பிரவிர்த்திக்கின்றான். பிராணிகள் கருமசேஷத்தை யடைகின்றார்கள். இந்திரிய நிக்கிரகம் என்ன செய்யும். அந்த இந்திரியத்தின் சப்தாதி விஷயத்தில் ராகதுவேஷங்களிருக்கின்றன. அவைகளின் (அவ்வாசை துவேஷங்களின்) சுவாதீனத்தை அடையக்கூடாது. அவைகள் (அவ்வாசை துவேஷங்கள்) இவனுக்கு (ஆத்மஞானிக்குச்) சத்துருக்களாயிருக்கின்றன.

(சு) ௩௫. செவ்வையாயநுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறரது தருமத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத தனது தருமம் சிரேஷ்டமாகும். தனது தருமத்திலிருந்தவனுக்கு மரணம் சிரேஷ்டமாகும். பிறரது தருமம் நரகபயத்தை யுண்டாக்கும்.

(தன்) தனது தருமத்திலிருந்தவன் இறுதியில் நல்லுலகு பெறுவானாகலால் அவனுக்கு மரணம் சிரேஷ்டமாயிற்று.

(சு) ௩௬. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! வார்ஷ்ணேய! அங்ஙனமாயின் இந்தப் புருஷன் (பாபஞ் செய்ய) விரும்பாதிருந்தாலும் பலவந்தமாய் ஏவப்பட்டவன்போல எத்தாலேவப்பட்டவனாகப் பாபத்தைச் செய்கின்றான்.

(சு) ௩௭. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், நீ வினவிய காரணம் ரஜோகுணத்தாலுண்டான ஆசையே. இந்த ஆசை கோபமாகின்றது. அநுபவிக்கத்தக்க அநேக வஸ்துகளுக்கேதுவாகின்றது. மகாபாபங்களுக்குக் காரணமாகின்றது. இதை (இவ்வாசையை) இதில் (மோக்ஷமார்க்கத்தில்) சத்துருவாக அறி.

(மூ) ௩௮, ௩௯. நெருப்புப் புகையாலும் * ஆடி அழுக்காலும் எப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்றனவோ வயிற்றிலிருக்கின்ற சிசு கருப்பையாலே எப்படி மூடப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படி இந்த ஞானம் அத்தாலே (அவ்வாசையாலே) மூடப்பட்டிருக்கின்றது. ஏ! கௌந்தேய! நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதும் ஆசாசொரூபமாயதும் ஞானிக்கு எப்பொழுதுஞ் சத்துருவாயிருக்கின்றதுமான இந்த ஆசையால் ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கின்றது.

(மூ) ௪0. இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி (என்பன) இந்தக் காமத்திற்கு இருப்பிடமாகச் சொல்லப்படுகின்றன; இந்தக் காமம் இந்திரியங்களாலே ஞானத்தை மறைத்துத் தேகியை மயக்குகின்றது.

(மூ) ௪௧. ஏ! பரதரிஷப! ஆகலால் நீ முதலில் இந்திரியங்களையடக்கி † ஞானவிக்ஞானங்களை அழிக்கின்ற பாபகாரணமான இந்தக் காமத்தை விடு.

(மூ) ௪௨. (தேகாதிகளைக்காட்டிலும்) இந்திரியங்கள் சிரேஷ்டம். இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனஞ்சிரேஷ்டம். மனத்தைக் காட்டிலும் புத்தி சிரேஷ்டமென்று சொல்லுகின்றார்கள். எவன் புத்தியைக்காட்டிலுஞ் சிரேஷ்டனாயிருக்கின்றானோ ‡ அவனே ஆத்மா.

(ச) ஆத்மசொரூபத்தை யாசிரயித்தால் அதாவது ஆத்மநிஷ்டையையடைந்தால் காமத்தைச் சயிக்கலாமென்பது இதனாற் சொல்லப்படுகின்றது.

(ரா) ஞானமடைய முக்கிய விரோதி இந்திரியங்கள். அவற்றினும் அதிக விரோதி மனம். அதனினும் அதிக விரோதி புத்தி. அதனினும் மேலானதும் அதிகமானதுமான விரோதி காமம் என்று தாத்பரியம்.

(ராக) இந்திரியங்கள் எதைப்பார்க்கினும் பெரியவையென்றால் தேகத்தைக்காட்டிலுமென்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி தேவர்களான சந்திரன், குபேரன், சூரியன், வருணன், அசுவினீ தெய்வங்கள் அக்கினி, இந்திரன், ஜயந்தன்,

* கண்ணாடி.
† (ரா) ஆத்மசொரூபஞானம்.
‡ (ரா) காமம். (ச) (ராக) பரமாத்மா. (ஸ்ரீ) புத்திக்கு சாக்ஷியாயும் ஸர்வாந்தராயுமிருக்கிற தேகத்தையுடைய ஆத்மா.

யமன், தக்ஷன் என்னுமிவர்களினும் விஷயாபிமானி தெய்வங்களான சௌபாணி வாருணி பார்வதி என்னுமிவர்கள் சிரேஷ்டர்கள். இவர்களினும் மனோபிமானி தெய்வங்களான கருடன், சேஷன், ருத்திரன் என்போர் சிரேஷ்டர்கள். இவர்களினும் புத்தி அபிமானி தெய்வமான சரஸ்வதி சிரேஷ்டன். இவளினும் மகதத்துவாபிமானியாகிய பிரமன் சிரேஷ்டன். பிரமனினும் பிரகிருதி அபிமானி தெய்வமான லக்ஷ்மி சிரேஷ்டன். இவளினும் சகலகுண பரிபூரணரான விஷ்ணுவானவர் சிரேஷ்டர். இவருக்குப் பெரியவரொருவருமில்லை. இவர்தான் அடையத் தகுந்தவர்.

(ஆன) மேலே இவர் கூறியதற்காதாரமாயுள்ள கடோபநிஷத், ௩-வது, ௧0, ௧௧, வாக்கியங்களைக் குறிக்கின்றார். அவற்றை ஈண்டுக் குறிக்கவில்லை.

(மூ) ௪௩. ஏ! மகாபாகோ! இவ்விதம் புத்தியைக் காட்டிலும் சிரேஷ்டமான ஆத்மாவையறிந்து நிச்சய புத்தியாலே மனத்தை நிறுத்திக் காமரூபமான சத்துருவை நிவர்த்தி.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

நான்காம்அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் ஞானத்தையுணர்த்துகின்றமையின்
ஞானயோகோநாமாத்தியாயமென்னும்
பெயராயிற்று.

(மூ) க. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், நாசமற்றபலனைக்கொடுத்தற்கேதுவான * இந்த யோகத்தை நான் ஆதிகாலத்திற் சூரியனுக்குச் சொன்னேன், சூரியன் மநுவுக்குச் சொன்னான், மநு இக்ஷுவாகுக்குச் சொன்னான்.

(ரா) நீ போர்புரியும்பொருட்டிந்தக் கருமயோகத்தை யுனக்குச் சொன்னதாக நினைக்கவேண்டா. மநுவந்தரத்திலே கூறியிருக்கின்றேன்.

(மூ) உ, ௩. ஏ! பரந்தப! இவ்விதம் பரம்பரையாய் வந்த இந்த யோகத்தை † ராஜருஷிகளறிந்திருந்தார்கள். பலுகாலமானமையாலே அந்த யோகம் இந்த லோகத்தில் நஷ்டமாய் விட்டது. என் பக்தனும் தோழனுமிருக்கின்றாயாதலாற் பழமையான அதே யோகம் என்னாலே இப்பொழுது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இது ரகசியமுஞ் சிரேஷ்டமுமாயது.

(தன்) ஈண்டருளிய ரகசியம் யாதென்றால், அத். உ, சு. ௫௦-ல், "கருமங்களிலுள்ள சாமர்த்தியம்" என்றதே. சிரேஷ்டம் யாதென்றால், மோக்ஷசாதனமாவதே.

(மூ) ௪. அருச்சுனன் சொல்லுதல், தேவரீர் பிறவி இப்பொழுதுண்டாயது. சூரியன் பிறவி முந்தியது. தேவரீர் ஆதிகாலத்தே யருளினீரென்பதை யெப்படி யறிவேன்.

(ச) அருச்சுனன் ஸ்ரீகண்ணபிரானைப் பரப்பிரமமென்றறிந்திருந்த போதிலும் பிரமமென்பதை எல்லார்க்குந்தெரியச்செய்யும்பொருட்டு இவ்விதங் கடாவினான்.

(மூ) ௫. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! அருச்சுன! எனதும் உனதுமான அநேகங்களான ஜன்மங்கள் சென்றுபோயின. அவை

* (ம) (ராக) இந்தக் கருமயோகத்தை.
† (ராக) ராஜாக்களும் ருஷிகளும் அல்லது ராஜருஷிகள்.

யெல்லாவற்றையும் நானறிவேன். ஏ! பரந்தப! நீ அறியமாட்டாய்.

(ராக) அருச்சுனன் வினாவியதற்கிணங்க இறைவன்றனது ஜன்மத்தைக்குறித்து மாத்திரம் விடையருளவேண்டியிருக்க, அருச்சுனன் ஜன்மத்தையுமருளி, "நானறிவேன் நீ அறியமாட்டாய்" என்றருளியதின் கருத்தியாதென்றால், பரப்பிரமமாகிய நான் சகலத்தையுமறிவேன். ஜீவனாகிய நீ அறியமாட்டாயென்பதையும் ஜீவன் வேறு பரப்பிரமம் வேறு என்பதையுங் காட்டும்பொருட்டே.

(ச) நித்திய, சுத்த, புத்த, முக்த, சுபாவமுடையேனானமையாலே எனது ஞானம் எப்பொழுதும் எத்தாலும் மறைக்கப்படத்தக்கதன்றாகலால் நானறிவேன் என்றருளினானென்பது.

(தன்) அத்துவிதப்படி யெங்குநிறைந்த ஆத்மா ஒன்றேயானால், நித்திய, சுத்த, புத்த, முக்த, சுபாவமுடையதாய் எப்பொழுதும் எத்தாலும் மறைக்கப்படாத ஞானமுடைய ஆத்மா எது? மறைக்கப்பட்ட ஞானமுடைய ஆத்மா எது? ஆராய்க.

(மூ) கூ. நான் பிறப்பில்லாதவனாயினும் நாசமில்லாத சுபாவமுடையவனாயினும் பிராணிகளுக்கு ஈசுவரனாயினுஞ் சொந்தமான பிரகிருதியைச் சுவீகரித்துச் சொரூபசக்தியாலே அவதாரஞ் செய்கின்றேன்.

(தன்) பகவதவதாரங்களில் முக்கியமான அவதாரங்கள், பத்து. இதற்குப்பாசுரம்.

முதலாயிரம் கூ-வது மாவடியை.

தேவுடையமீனமாயாமையாயேனமாயரியாய்க்குறளாய்
மூவுருவிராமனாய்க்கண்ணனாய்க்கற்கியாய்முடிப்பான் கோவில், சேவலொடுபெடையன்னஞ்செங்கமலமலரேறி யூசலாடிப், பூவணைமேற்றுதைந்தெழுசெம்பொடியாடி விளையாடும் புனலரங்கமே. (கூ)

(மூ) எ. ஏ! பாரத! எந்தெந்தக்காலங்களில் தருமத்திற்குக் குறைவும் அதர்மத்திற்கு அபிவிர்த்தியுமுண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது என்னை நான் சிருஷ்டித்துக்கொள்கின்றேன்.

(தன்) தன்னைத்தான் படைத்துக்கொள்வதற்குப் பாசுரங்கள்.

பெரிய திருமொழி - ௯-ம் பத்தில் ௯-வது அம்பரம்.

தன்னாலே தன்னுருவம் பயந்த தானாய்த்
  தயங்கொளிசேர் மூவுலகுந் தானாய் வானாய்த்
தன்னாலே தன்னுருவின் மூர்த்தி மூன்றாய்த்
  தானாய னாயினான் சரணென் றுய்வீர்
மின்னாடு வேலேந்து விளைந்த வேளை
  விண்ணேறத் தனிவேலுய்த் துலக மாண்ட
தென்னாடன் குடகொங்கன் சோழன் சேர்ந்த
  திருநறையூர் மணிமாடஞ் சேர்மின் களே. (௬)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம்,
இரணியன்வதைப்படலம்.

தன்னைப்படைத்ததுவுந்தானேயெனுந்தன்மை
பின்னைப்படைத்ததுவேகாட்டும்பெரும்பெருமை
யுன்னைப்படைத்தாய்நீயென்றுவுயிர்படைப்பா
னென்னைப்படைத்தாயெனுமிதுவுமேதாமோ. (௧௫௭)

(மூ) ௮. சாதுக்களின் ரக்ஷணத்திற்காகவும் துஷ்டர்களின் நாசத்திற்காகவும் தருமத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டும் அந்தந்த யுகத்தில் அவதாரஞ் செய்கின்றேன்.

(மூ) ௯. ஏ! அருச்சுன! * திவ்யமான எனது அவதாரத்தையுஞ் செய்கையையும் எவன் இவ்வித முண்மையாயறிகின்றானோ அவன் தேகத்தை விட்டு மீண்டும் பிறப்பை யடைதலில்லை. என்னை யடைகின்றான்.

(மூ) ௧௦. ஆசை, அச்சம், கோபம் என்பவைகளற்ற மனத்தை யென்னிடத்தில் வைத்திருக்கின்றவரும் என்னையே யுபாசித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும் ஆகிய அனேகர் ஞானமாகிய தவத்தாலே பரிசுத்தர்களாய் எனது சாயுச்சியத்தை யடைந்தார்கள்.

(தன்) "மனத்தை யென்னிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற" என்றதற்கு,

(ச) தானே ஈசுவரனென்றறிந்தவர்களாயிருக்கின்ற எனவும், "உபாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற" என்றதற்கு, ஞானநிஷ்டையாலறிகின்ற எனவுங் கூறினர். "என்னையே" என்னுஞ் சொல்லிடையிற் கிடந்

* (ச) (ரா) அப்பிராகிருதமான.

தலையும் "எனது சாயுச்சியத்தை யடைந்தார்கள்" என்றருளியதையுமோர்ந்து பொருந்துமாறுணர்க.

(ம) "மனத்தை யென்னிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற" என்றதற்கு என்னைத் தவிர மற்ற வஸ்துகளில் திருஷ்டியில்லாத என்றும். (ராக) நானே சர்வோத்தமனென்றும் சகல ஜகத்திற்கும் முக்கிய காரணனென்றும் அறிந்திருக்கின்ற என்றுங் கூறினர்.

(ச) சாயுச்சியத்தை, மோக்ஷத்தை யென்றார். (ராக) ஸ்ரீமந்நாராயணனது சமீபத்திலிருப்பது சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படுமென்றார்.

(தன்) இந்தச் சாயுச்சியத்தைக் குறித்து விரிப்பின் வாதமே விரியும்; கம்பநாட்டிகள் விராதன் வாயிலாக "அன்னமாய்" என்னும் பாட்டாலிவ்விஷயத்தை இறைவனையே வினவினர், ஒன்றானுணராது உள்ளபடியை உணர்த்துவோன் அவனேயாகலானும் சாயுச்சியத்தை யறிந்து வந்து கூறுவோரின்மையானும் பாடியகாரரெல்லாம் மாறுபட்டுத் தத்தம் மதத்தையே நாட்டுதலானுமென்க.

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம்,
சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்.

அன்னமா யருமறைக ளறைந்தாய்நீ யவையுன்னை
முன்னமா றோதுவித்தா ரெல்லாரு முடிந்தாரே
பின்னமா யொன்றுதல் பிறிந்தேயோ பிறியாதோ
என்னமா மாயமிவை யேனமாய் மண்ணிடந்தாய். (௬௦)

(மூ) ௧௧. ஏ! பார்த்த! எவர்கள் எவ்விதமாய் என்னை யுபாசிக்கின்றார்களோ அவர்களை அவ்விதமாகவே நான் அநுக்கிரகிக்கிறேன். மனிதர்கள் எனது மார்க்கத்தைச் சகல விதத்தாலும் அநுசரிக்கின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ) "எவ்விதமாய்" என்ற பதத்தாற் பலனை விரும்பியேனும் விரும்பாமலேனும் இந்திராதி தெய்வங்கள் சொரூபமான என்னை அந்தத் தெய்வங்களாகவாயினும் உபாசித்தால் அவர்களுக்கு அவர்களது விருப்பத்தை யநுசரித்து யானே பலன் கொடுக்கின்றேனென்றானென்பது.

இக்கருத்தை இப்பாசுரத்தானு முணர்க.

நான்காம் திருவந்தாதி.

தேருங் காற்றேவ னொருவனே யென்றுரைப்பன்
யாரு மறியா ரவன்பெருமை——ஓரும்
பொருண்முடிவு மித்தனையே யெத்தவஞ்செய் தார்க்கும்
அருண்முடிவ தாழியான் பால். (௨)

(சு) ௧௨, ௧௩. இந்த லோகத்திற் கருமங்களின் பலனை அபேக்ஷிக்கின்றவர்கள் இந்திராதி தேவர்களை ஆராதிக்கிறார்கள். காரணம் யாதென்றால், மநுஷிய லோகத்திற் கருமத்தாலுண்டாகும் பலன் சீக்கிரமுண்டாகின்றது. நான்கு வருணங்களும் என்னாலே குண கருமங்களைப் பாகஞ்செய்தலாலே யுண்டு செய்யப்பட்டன. அதற்குக் கருத்தாவானபோதிலும் என்னைப் பற்றுதலற்றவனென்றும் உண்டுசெய்தவனல்லனென்றும் அறி.

(சு) ௧௪. என்னைக் கருமங்களடைதலில்லை. எனக்குக் கரும பலத்திலாசையில்லை. இவ்வாறென்னை யெவன் தெரிந்து கொள்கின்றானோ அவன் கருமங்களாலே கட்டப்படுதலில்லை.

(ராக) ஜீவன்போலப் பலாபேக்ஷையாலே நான் கருமங்களைச் செய்யாமையாற் கருமங்களாவது பலனாவது என்னைக் கட்டுதலில்லை. அந்தந்தப் பிராணியின் பிராசீன கருமத்தை யநுசரித்துச் சிருஷ்டித்தலாற் பல விசித்திர சிருஷ்டி செய்த பக்ஷபாத தோஷமென்னை யடைதலில்லை. இவ்வாறென்னை யறிந்தவனுக்கே பந்தமில்லாத பொழுது எனக்குப் பந்தமேது? "இவ்வாறென்னை" என்ற வாக்கியத்தால் ஸ்ரீகண்ணபிரான் பரமாத்துமன் என்பதும், அறிகின்றவன் ஜீவன் அறியப்படுகின்றவன் அந்தப் பரமாத்துமன் என்பதும், தெரிகின்றமையாற் ஜீவேசுவரபேத முறுதிசெய்யப்பட்டது.

(ரா) பிராணிகளின் பிராசீன கருமங்களுக்குத் தக்கபடி, தேவ மநுஷிய பசு பக்ஷியாதி தேகங்களாய்ச் சிருஷ்டிக்கின்றேனே யல்லது வைஷம்மியத்தாலே அவ்வாறு சிருஷ்டிக்கின்றேனல்லேன். பிராணிகளின் தேகத்திற்குக் காரணம் அவற்றின் பிராசீன கரும்மாதலாற் பக்ஷபாததோஷ மென்னைச் சார்தலில்லை. பிராணிகளின் பிராசீன கருமத்திற்குத் தக்கபடியே அவற்றிற்குப் போக்கிய வஸ்துகளையுஞ் சிருஷ்டிக்கின்றேன்; இங்ஙனம் நான் நிமித்தியகாரணமாகமாத்திரமிருத்தலாற் பலன் என்னைச் சார்தலில்லை.. இவ்வாறென்னை அறிகின்றவன், அவனது கருமயோகத்திற்கு விரோதியான பிராசீன கருமத்தாற் கட்டப்படுதலில்லை யென்பது கருத்து.

(ச) அகங்காரமாவது பலாபேக்ஷையாவது பகவானுக்கில்லாமையாற் கருமபலன் அவனைச் சார்தலில்லை. தானே பிரமமென்பதையும் ஒரு கருமத்திற்குந்தான் கருத்தா அல்லனென்பதையுமுணர்ந்து அகங்கார மமகார ஆசை முதலியனவில்லாமலிருக்கின்றவனையுங் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்தலில்லை.

(சு) ௧௫. இவ்விதமறிந்து முன்னோர்களான மோக்ஷ இச்சையுள்ளவர்களாலுங்கூட கருமஞ்செய்யப்பட்டது. ஆகலால் முன்னோர்களாலே செய்யப்பட்டதும் நீடித்து (நடந்து) வந்ததுமான கருமத்தையே நீ செய்.

(தன்) மேலே, ௪. ௧௪-ல், "என்னைக் கருமங்களடைதலில்லை." என்று காரணங் கூறும்லே அருளியதற்கிணங்க ஈண்டும் "இவ்விதமறிந்து" என்றருளினான். காரணங் கூறுமிடத்துப் பாஷியகாரர்கள், தத்தம் மதக்கொள்கைக்கிணங்கக் கூறுதலாற் காரண விஷயத்திலிறைவன் றிருவுள்ளம் யாதோ? ஆராய்ந்துணர்க.

(சு) ௧௬. கருமம் எப்படிபட்டது. அகர்மம் எப்படிபட்டது. என்று மிந்த விஷயத்திற் பண்டிதர்களுங்கூட மோகிக்கின்றார்கள். எதையறிந்து அல்லது அநுஷ்டித்துச் சம்சாரபந்தமாகிய பாபத்தினின்றும் நீங்குவாயோ அந்தக் கருமாகருமங்களை யுனக்குச் சொல்லுகின்றேன்.

(சு) ௧௭. * கருமத்தின் சொரூபம் தெரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். † விகருமத்தின் சொரூபமும் அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். ‡ அகருமத்தின் சொரூபமும் அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். ஏனென்றால் கருமம் விகருமம் அகருமம் என்பனவற்றின் சொரூபத்தினுண்மை தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பிரயாசமாயது.

(சு) ௧௮. கருமத்தில் அகருமத்தை யெவன் பார்க்கின்றானோ அகருமத்திற் கருமத்தை யெவன் பார்க்கின்றானோ அவன் மனிதர்க

---

* (ச) (ஸ்ரீ) (ம) (ராக) வேதோக்தமான சத்கருமம், (ரா) மோக்ஷசாதனமான கருமம்.

† (ச) (ஸ்ரீ) (ம) (ராக) செய்யக்கூடாதென்று வேதத்தால் நிஷேதிக்கப்பட்ட நிஷித்த கருமம் (ரா) நித்திய நைமித்திக காமியகருமங்களும், அவற்றிற்குக் காரணமான பொருளீட்டல் முதலிய பலவித கருமங்களும்.

‡ (ச) (ஸ்ரீ) (ம) (ராக) கருமத்தைச் செய்யாமை. (ரா) கருமத்திலடங்கியிருக்கின்ற அகர்த்தாவாகிய தனது ஆத்ம சொரூப ஞானம்.

ளில் விவேகமுள்ளவன். மனச்சமாதானமுள்ள யோகி. அவன் சகல கருமங்களையுஞ் செய்தவனுமாகின்றான்.

(ச) ஆத்மாவுக்குச் செய்வதுஞ் செய்யாமலிருப்பதுமாகிய கருமா கருமங்களிரண்டுமில்லையாகலால், தேகம் மனம் இந்திரியங்கள் என் பனவற்றின் வியாபாரம் அல்லது செய்கை கருமமென்றும் அவற்றாற் செய்யப்படாமை அகருமமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவிவேகிகள் கருமாகருமங்களை ஆத்மாவிடத்திலாரோபித்து அகங்கார மமகாரங்க ளால் நான் செய்கின்றேன் செய்யாமலிருக்கின்றேன் என்று வியவ கரிக்கின்றார்கள். அத்தால் ஆத்மா கருமஞ்செய்தல்போலக் காணப் பட்டாலும் கருமஞ்செய்வது தேகாதிகளென்றும் ஆத்மா கருமஞ் செய்தலில்லை யென்றும் அறிகின்றவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கின்றான். எவ்வாறெனின், நதியில் நாவாயில் வேகமாய்ப் போகின்றவன், அந்நதிக்கரையிலுள்ள மரங்கள் வேகமாய்ப் போதல் போலத் தனக்குத் தோன்றுதலாலே, வேகமாய்ப் போகின்ற செய் கை ஓடத்திலிருக்கின்ற தன்னிடமிருக்க அஃதுணராது செய்கை யற்ற மரங்களிற் செய்கையைப் பார்க்கின்றான்; அவ்வாறு தேகாதி கள் செய்யுங் கருமத்தை ஆத்மா செய்வதாகப் பார்க்கின்றான். மரங் களிற் கருமமில்லாமைபோல ஆத்மாவிலுங் கருமமில்லையென்று பார் க்கின்றவன் கருமத்தில் அகருமத்தைப் பார்க்கின்றான்.

செய்யாமலிருத்தலும் அகங்காரத்தின் குணமாயிருக்க, அதைத் தான் செய்யவில்லையென்று மூடன் வியவகரிக்கின்றான். எங்ஙன மெனின், நான் அதைச் செய்யாமையாலே சுகியாயிருக்கின்றேன் என்கின்றான். அந்தச் செய்யாமையாகிய அகருமத்தில் "நான் அதை ச்செய்யாமையாலே சுகியாயிருக்கின்றேன்" என்னும் அகங்காரத்தின் கருமமிருக்கின்றமையாற் செய்யாமையிலுங்கூட கருமம் அடங்கி யிருக்கின்றதென்று விவேகி அறிகின்றான்.

(தன்) ஆத்மா கருமஞ்செய்தற்கு அதற்கென்னுள்ளன? கை கால் முதலியன வுண்டோ? அவையில்லாமையால் அது ஒருகருமமுஞ் செய்தற்கில்லை; கருமஞ்செய்தல் தேகாதிகளே யென்றால் ஆத்மா வைப் பிரிந்த தேகம் கருமஞ்செய்யுமோ? செய்யாது. இவ்வாறாகக் கருமஞ்செய்தல் தேகாதிகளேயன்றி ஆத்மா அன்றென்றாயினும் கரு மஞ்செய்தல் ஆத்மா என்றாயினும் சொல்வதற்கில்லை; ஆனால் "சப் தாதி விஷயங்களை இந்திரியங்கள் கிரகித்து மனசில் சேர்ப்பிக்கின் றன. மனம், தான் விஷயங்களை கிரகித்தவுடனே புத்தியினிடத்தி ல் சேர்ப்பிக்கிறது. புத்தி, ஆத்மாவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறது" என்

௫, அத். ௩, சு. ௬௦-க்கு (ஸ்ரீ) வியாக்கியானத்திற் கூறுதலானும் * "அன்றறிவாமென்னா தறஞ்செய்க மற்றது பொன்றுங்காற் பொன் றாத்துணை" என்னுங்குறளின் விசேடவுரையில் "பொன்றாத் துணை யென்றார், செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி வினையுடம்பினுஞ் சேறலின்." என்றும் † ஒருமைக் கட்டான் கற்ற கல்வி யொருவற் கெழுமையு மேமாப்புடைத்து." என்னுங்குறளின் விசேடவுரையில் " வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றார்." என்றும் பரிமேலழகர் கூறுத லானும் ஆத்மாவுக்குக் கரும சம்பந்தமில்லை யென்பது பொருந்தாது. ஆத்மாவுக்குக் கருமசம்பந்தமில்லை யென்பதே உண்மையானாற் புண் ணிய கருமமின்னது பாபகருமமின்னதென்று பகுத்தலே வேண்டா. பகுத்தலாற் பயனில்லை. "அறஞ்செய்து துறக்கம் புக்கான்" என்ற வழி அறஞ்செய்தது யார்? துறக்கம் புக்கது யார்? செய்தது உடம் பு, புக்கது உயிரென்று கூறாமலே உணரக் கிடத்தலால் தேகாதிகள் செய்யுங் கருமத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கும் சம்பந்தமுண்டென்பது. (ஸ்ரீ) கருத்தும் இவ்வாறே என்பதை மேலே எடுத்துக் காட்டி யிருத் தலானும் அவர் முன்னர்க் கூறுதலானுமுணர்க.

(ஸ்ரீ) பிராணியானவன் கருமத்தாற் கட்டப்படுகின்றானென்னும் பிரமாணத்தாற் கரும சுபாவமே பந்தப் படுத்துவதாக விருக்கின்றது. பந்தஞ்செய்வதாகிய கருமமே, பலாபேக்ஷையில்லாமலும் மமகார அக ங்காரங்களை விட்டும் பகவதருப்பணபுத்தியோடு செய்பவனுக்குத் தன் சுபாவமான பந்தத்தைச் செய்யாமற் பிராசீன கருமபந்தத்தையுங் கூட நிவர்த்தித்து மோக்ஷ பிரயோஜனத்தை யுண்டாக்குகின்றது. ஆகலாற் பந்தரூபமான கருமத்திற் பந்த நிவர்த்தியான அகர்மத்தைப் பார்க்கின்றான். அதாவது செய்கின்ற கருமமே அகருமமாகின்றது.

சோம்பலாலாவது தோஷபுத்தியாலாவது சத்கருமங்களைச் செய்யாது விடுதலே, தோஷத்தையும் பந்தத்தையுமுண்டு பண்ணுத லாற் கருமத்தைச் செய்யாது விடுதலாகிய அகருமத்தில் தோஷமாகி ய பந்தத்தைக் கொடுப்பதாகிய கருமம் அடங்கியிருக்கின்றதென்றும் கருமத்தை விடாமற் செய்யவேண்டுமென்றும் அறிகின்றவன் அகரு மத்திற் கருமத்தைப் பார்க்கின்றான்.

(தன்) இக்கருத்தை அத். ௧, சு. ௨௮-ம், பின்னும் பல சு. களும் ஆதரிக்கின்றன.

---

* திருக்குறள், அறன்வலியுறுத்தல், (௬)
† " கல்வி, (௮)

கம்பநாட்டிகளும் பிரகலாதாழ்வான் வாயிலாக இப்பாட்டால் இப் பொருளைப் பாடினர்.

உயுத்தகாண்டம் இரணியன் வதைப்படலம்.

கருமமுங் கருமத்தின் பயனுங் கண்ணிய
தருமுநற் றலைவனுந் தானுந் தானவ
வருமையும் பெருமையு மறிவ ரேலவ
ரிருமையென் றுரைசெயுங் கடனின் றேறுவார். (கூச)

(சு) கக, உ0. எவனது சகல கருமங்களும் ஆசை சங்கற்பம் என்பன அற்றிருக்குமோ ஞானமாகிய அக்கினியாலெரிக்கப்பட்ட கருமத்தையுடைய அவனை ஞானிகள் விவேகியாகச் சொல்லுகின்றார்கள். கருமத்தில் அபிமானம் பலனிலாசை யென்பனவற்றை விட்டு எப்பொழுதும் நித்திய திருப்தியுள்ளவனாயும் ஒருவரையும் ஆசிரயிக்காமலுமிருக்கின்றவன், கருமத்திற் பிரவிருத்தித்திருந்தபோதிலும் அவன் ஒரு கருமத்தையுஞ் செய்யவே யில்லை. (கருமபந்தமில்லையென்பது கருத்து).

(சு) உக. ஆசையில்லாமலும் மனம் இந்திரியங்கள் என்பனவற்றையடக்கியும் சகல சம்பாத்தியத்தை விட்டும் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கான கருமத்தைமாத்திரம் செய்கின்றவன் * பாபத்தை யடைதலில்லை.

(தன்) இதற்குப் பாசுரம்.

திருமாலை.

மேம்பொருள் போகவிட்டு மெய்ம்மையே மிகவுணர்ந்து
ஆம்பரி சறிந்துகொண்டு ஐம்புல னகத்தடக்கிக்
காம்பறத் தலைசிரைத்துன் கடைத்தலை யிருந்துவாழும்
சோம்பரை யுகத்திபோலுஞ் சூழ்புனலரங்கத்தானே. (கூஅ)

(சு) உஉ, உங. விரும்பாமற் கிடைத்த லாபத்தால் திருப்தியடைந்தவனாகவும் சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிகளில் விருப்பு வெறுப்பற்றவனாகவும் மாச்சரியமில்லாதவனாகவும் (அநிச்சையாபிராப்தநிவர்த்திக்கு வேண்டியவை) கிடைப்பினுங் கிடையாவிடினும் உவப்பாவது வெறுப்பாவது இல்லாமற் சமமாயுமிருக்கின்றவன், கருமங்களைச் செய்தபோதிலுங் கருமபந்தத்தை யடைதலில்லை. அபிமானங்களைவிட்டும் காமக்குரோதங்களைத் தவிர்த்தும் ஞானத்தாலே ஸ்திரமான மனமுடையவனாய்ப் பகவதாராதனார்த்தமாகவே செய்கின்றவனது கருமம் பலனோடு நசிக்கும்.

* (ச) பாபபுண்ணியங்களின் பலனாகிய சம்சாரத்தை யடைதலில்லை. (ரா) பாபபுண்ணியங்களின் பலனாகிய சம்சாரத்தை யடைதலில்லையென்றால் கருமயோகத்தாலே ஆத்மாவைப் பார்க்கின்றானென்பது தாத்பரியம்.

(சு) உச. யாகத்தில் நெய் எத்தாலெடுத்து அக்கினியில் விடப்படுகின்றதோ அந்த வஸ்துவும் பிரமமே. அன்னம் முதலியவும் பிரமமே. பிரமமாகிய அக்கினியில் யக்ஞ கர்த்தாவாகிய பிரமத்தாலே செய்யப்படுகின்ற ஓமமும் பிரமமே. அந்த பிரமமாகிய யக்ஞ கருமத்தில் நிலையுள்ள மனத்தையுடையவனாலே யடையப்படுவதும் பிரமமே.

(தன்) இதிற் கூறியவாறு யக்ஞத்திலுள்ள வஸ்து பிரமமென்பதற்குச் செய்யுள்.

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம் ஆரணியகாண்டம்,
சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்.

மதகல்யா னையனையான் நிலம்வகிர்ந்த சூழிவாய்
நதமுலாவு நளிநீர் வயினமுழ்ந்த நவைதீர்
அதவமாய் நறுநெயுண் டுலகிலன்பர்க் கருதிற்
றுதவுசே வடியினு லமலனுந் துதத்துமே. (சரு)

அதவம்—அத்திமரம், அத்திமரத்தாற் செய்த அகப்பையென்று கூறுப.

(சு) உரு. சில கருமயோகிகள் தெய்வங்களை யுத்தேசித்த யாகத்தையே செவ்வையாய்ச் செய்கின்றார்கள். சில ஞானயோகிகள் பிரமார்ப்பணமானயாகத்தாலே ஆத்மாவைப் பிரமமாகின்ற அக்கினியில் ஓமஞ்செய்கின்றார்கள்.

(சு) உசு. சிலர் காது முதலிய இந்திரியங்களை விஷயங்களிற் பிரவேசியாமல் அடக்குதலாகிய அக்கினியில் ஓமஞ்செய்கின்றார்கள். வேறு சிலர் சப்தமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில் ஓமஞ்செய்கின்றார்கள்.

(ராக) விஷயங்களை அநுபவித்தாலும் அநுபவிக்கின்ற விஷயங்களை ஈசுவர ஆராதனமாக வெண்ணுதலே ஓமம்.

(சு) உஎ. சிலர் ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய வியாபாரங்களையும் பிராணவாயுமுதலிய பத்து வாயுக்களின் வியாபாரங்களையும் ஞானத்தாற் பிரகாசிக்கின்ற பிரமஞான நிஷ்டையில் மனத்தை நிறுத்தலாகிய யோகமென்னும் அக்கினியில் ஓமஞ்செய்கின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ) பத்து வாயுக்களும் அவற்றின் செய்கையும்.

க. பிராணன், தேகத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்கள் மூலமாய்ச் சிலபாகம் போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.

உ. அபானன், அபானத்தின் வழியாய்ச் சிலபாகம் போவதும் வருவதுமாயிருப்பது.

ங. வியானன், மேனியெல்லாம் பரவிக்கொண்டிருப்பது; இந்த வாயுதான் ரத்தத்தைத் தேகமுழுதும் பரவச்செய்வது.

ச. உதானன், நாபியிலிருந்து கபாலம்வரையிற் போய் வந்துகொண்டிருப்பது.

ரு. சமானன், அன்னாதிகளைச் சீரணஞ் செய்து அவற்றின் சத்தைச் சேர்க்கவேண்டிய இடத்திற் சேர்த்து அசத்தை மலஜலரூபமாய் வெளிப்படுத்துவது.

சு. நாகன், வாந்திசெய்விப்பது.

எ. கூர்மன், கண்களை மலரச் செய்தல்.

அ. கிருகரன், தும்மலுண்டாக்குதல்.

கூ. தேவதத்தன், கொட்டாவியுண்டாக்குதல்.

க0. தனஞ்சயன், பிராணன் போனபின்பும் தேகத்திலிருப்பது.

(சு) உஅ. சிலர் பொருளிதனை யாகமாகச் செய்கின்றார்கள். சிலர் தவத்தை யாகமாகச் செய்கின்றார்கள். சிலர் யோகத்தையே யாகமாகச் செய்கின்றார்கள். சிலர் அவ்வாறே வேதசாஸ்திரங்களைப் பாராயணஞ்செய்தல் அவற்றின் அர்த்தவிசாரஞ் செய்தல் இவற்றையே யாகமாகச் செய்கின்றார்கள். இவ்விதயாகங்களைச் செய்பவர்கள் கடினமான விரதத்தையுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள்.

(சு) உகூ. பிராணாயாமம் செய்பவர்களாகிய வேறு சிலர், பிராணாபான வாயுக்களின் நடைகளைத் தடுத்து அபானவாயுவிற் பிராணவாயுவையும் அப்படியே பிராணவாயுவில் அபானவாயுவையும் ஓமஞ்செய்கின்றார்கள்.

(ரா) இந்த, அத். சு. உகூ, முதலியதுவரையிலும் கருமயோகம் பலவிதமென்றருளினான்.

(சு) ங0. சிலர் மிதமான ஆகாரஞ்செய்துகொண்டு இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களைத் (தமக்கு) வசப்பட்ட இந்திரியங்களிலே ஓமஞ்செய்கின்றார்கள். இவர்களெல்லாம் யாகத்தை அறிந்தவர்கள். யாகத்தால் தமது பாபத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டவர்கள்.

(ஸ்ரீ) மிதமான ஆகாரமென்பது, ஒருவன் தனது வயிற்றை அன்னாதிகளாற் பாதியும் ஜலத்தாற் காற்பங்கும், நிரப்பி மற்றக்கால் வயிற்றை வாயு சஞ்சரிக்கும்படி விடுவது.

(தன்) ஆயுர்வேதத் துணிபுபடி (ஸ்ரீ) ஈண்டு ஆகாரத்தியல்பு கூறினார்; இந்த, சு. இல்லறத்தானைக் கருதிற்றேல் இவ்வுணவு பொருந்தும்; யோகியைக் கருதிற்றேற் பொருந்தாது; அன்னபானாதிகளால் முக்கால் வயிற்றை நிரப்பிக் கால் வயிற்றை வாயுசஞ்சரிக்கும்படி விடுதலால் நோய்க்கிடமின்றி ரத்தவிருத்தியாகித் தேகத்திற் பலம் அதிகமுண்டாம்; இந்தப் பலம் காமநுகர்ச்சியை விரும்பும். ஆதலால் யோகி தான் இருந்து யோகஞ்செய்யவேண்டியதற்கு வேண்டிய அளவான உணவை யுண்ணவேண்டும். இந்த சு-ல், இவர்களெல்லாம் என்றது இந்த அத். சு. உரு, முதற்கூறப்பட்டவர்களை.

(சு) ஙக. நித்தியநைமித்திக முதலிய யாகங்கள் செய்து மிச்சமாகிய அமிர்தமான அன்னத்தை யுண்பவர்கள், சாசுவதமான பிரமத்தை யடைவார்கள். ஏ! குருவம்சசிரேஷ்ட! யாகஞ்செய்யாதவனுக்கு இந்த லோகமில்லை. மற்றது எது.

(தன்) இந்த லோகத்திற் சுகமில்லை. வேறு புண்ணிய லோக பிராப்தியுமில்லை யென்பது கருத்து.

(சு) ஙஉ. இப்படிப்பட்ட அநேகவிதங்களான யாகங்கள் வேதத்தின் முகத்தில் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வெல்லா யாகங்களையும் கருமத்தாலுண்டானவையாக அறி. இவ்விதம் அறிந்து கருமபந்தத்தினின்றும் விடப்படுவாய்.

(ச) "இவ்விதம் அறிந்து" என்றதின் தாத்பரியம், யாகமுதலிய கருமங்கள் ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல. மனோவாக்குக் காயங்களின் செய்கையென்றறிந்து ஆத்மஞானநிஷ்டையிலிருந்தால் கருமந் தொடராதென்பது.

(ரா) அநேகவித கருமயோகங்கள், ஆத்மசொரூப நிச்சயமடைதற்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. மேலே கூறிய எல்லாக் கருமயோகங்களும், தினந்தோறும் அநுஷ்டிக்கின்ற நித்தியநைமித்திக கருமங்களாலுண்டாயினவென்று அறி. இவ்விதமறிந்து அநுஷ்டித்து வந்தால் மோக்ஷமடைவாய்.

(ஸ்ரீ) கூகூ. ஏ! பரந்தப! திரவியத்தாற் செய்யக்கூடிய யாகத்திலும் ஞானமாகிய யாகஞ் சிரேஷ்டமாகும். ஏ! பார்த்த! பகவதருப்பணமாகச் செய்யப்படுஞ் சகல கருமங்களும் பலன்களோடு ஞானத்திலே யடங்கியிருக்கின்றன.

(ரா) திரவியமுதலியவைகளாற் செய்யப்படுகின்ற (கருமமாகிய) யாகத்தில் ஞானம் அடங்கியிருக்கின்றது. எவ்வாறேயெனின், யக்ஞரூபமான ஒவ்வொரு கருமத்திலும் ஒரு பாகம் கருமமாயும் மற்றொரு பாகம் ஞானமாயுமிருக்கின்றது. கருமபாகத்திலும் ஞானபாகஞ் சிரேஷ்டமாயது. ஏ! பார்த்த! சகல கருமங்களும் அவற்றிற்குபயோகமான சகல வஸ்துகளும் ஞானத்திலடங்கியிருக்கின்றனவென்றால், இப்படி கருமஞ் செய்து வந்தால் அந்தக் கருமமே ஞானாகாரமாய் விடுமென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ) கூ௪, கூ௫. ஏ! பாண்டவ! ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்த பிரமஞானிகள் எந்தப் பிரமஞானத்தை உனக்கு உபதேசிப்பார்களோ எந்த ஞானத்தை யடைந்து மீண்டும் இவ்வித மோகத்தை யடையமாட்டாயோ அடையமாட்டாயானமையாலே எத்தால் (எந்த ஞானத்தாலே) சகலப் பிராணிகளையும் அந்தர்யாமியான என்னிடத்திலே பார்ப்பாயோ அந்த ஞானத்தை, அல்லது, (எத்தால் (எந்த ஞானத்தால்) சகல பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலும் அப்படியே என்னிடத்திலும் பார்ப்பாயோ அந்த ஞானத்தை) சாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தாலுஞ் செவ்வையாய்க் கேட்பதாலும் ஆசாரிய சேவையாலும் அறிந்துகொள்.

(தவ) இவ்விதமோகமென்று சுட்டியது இன்னதையென்று தெரியவில்லை.

(ஸ்ரீ) சகல பூதங்களையும் உன்னிடத்தில் அபேதமாய்ப் பார்த்துப் பின்பு உன்னையும் என்னிடத்தில் அபேதமாய்ப் பார்ப்பாய்.

(ரா) சுருக்கம் இப்பொழுது சொல்லிப்போந்த விதமாய்க் கருமயோகத்தை நீ அநுஷ்டித்து வந்தால் அவ்யோகத்தின் சித்தியுண்டாகும். அந்தச் சித்தியுண்டாகுங் காலத்திற் பெரியோர்களைச் சார்ந்து

சேவை செய்வாயாயின் அவர்களுனக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்வார்களென்பது கருத்து.

எந்த ஞானத்தை யடைந்தால் தேகாதிகளில் ஆத்மாபிமானமும் அதனாலுண்டாய மமதை முதலியவைகளுமாகிய மோகத்தை யடையமாட்டாயோ, எந்த ஞானத்தையடைந்தால் தேவ மநுஷ்ய மிருகாதி ஆகாரத்தோடிருக்கின்ற சகல பூதங்களையும் உன்னிடத்திற் பார்ப்பாயோ என்றால், பிரகிருதியினின்று நீங்கிய ஜீவாத்ம சொரூபமெல்லாம் ஒரு தன்மையாய் உன் ஆத்ம சொரூபம்போலே ஞானாகார சொரூபமென்று பார்ப்பாயோ என்பது கருத்து. இந்த அர்த்தம், அத். ௬, சு. ௨௯-ல் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே என்னிடத்திற் சகல பிராணிகளையும் பார்ப்பாயோ என்றால், பிரகிருதி விமுக்தமான சகல ஜீவசொரூபத்தையும் எனது சொரூபத்திற்குச் சமமென்று பார்ப்பாயோ என்பது கருத்து. இந்த அர்த்தம், அத். ௧௪, சு. ௨-லும்——என்ற சுருதி வாக்கியத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாக்கியங்களாலே சகல ஜீவாத்ம சொரூபம் ஒன்றோடொன்று சமானமாயதென்றும் அச்சொரூபம் பரமாத்ம சொரூபத்திற்குச் சமானமாயதென்றும் பார்ப்பாய் என்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ) கூ௬. நீ அதிக பாபஞ் செய்தவனாயிருந்தபோதிலும் சகல பாபத்தையும் ஞானமாகிய நாவாயாலே கடப்பாய்.

(தவ) "ஞானமாகிய நாவாய்" என்றதற்கேற்பப் பாபமாகிய கடலை என்றமையால் ஏகதேசவுருவகம்.

(ஸ்ரீ) கூ௭. அருச்சுன! கன்றெரிகின்ற அக்கினி, காஷ்டங்களை யெப்படி யெரித்துச் சாம்பராக்குமோ அப்படி ஞானமாகிய அக்கினி, சகல கருமங்களையும் சாம்பராக்கும்.

(ஸ்ரீ) கூஅ, கூகூ, ௪0. இந்த லோகத்தில் ஞானத்தோடு சமானமாய்ப் பரிசுத்தமாயது வேறொன்றில்லை. கருமயோகசித்தியையடைந்தவன் பருகாலத்திற்குப் பின்பு தன்னிடத்தில் அந்த ஞானத்தைத் தானாகவே அடைகின்றான். குருபதேசத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவனும் ஞானமடைதலிலே முயற்சியுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனுமாயிருக்கின்றவன் ஞானத்தை யடைகின்றான். ஞானத்தை யடைந்து உத்தமமான மோக்ஷத்தைச் சீக்கிரமடைகின்றான். குரு உபதேசத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனும் அதில் நம்பிக்கை யில்லாதவனும் (குரு உபதேசித்த விஷயத்தில்) பலனுண்டாகுமோ மாட்டாதோ என்னும் ஐயமுடையவனும் கெடுவான். ஐயமுடை

யவனுக்கு இந்த லோகப்பிரயோசனமுமில்லை. பரலோகப்பிரயோசனமுமில்லை. சுகமுமில்லை.

(சு) ௪௧, ௪௨. ஏ! தனஞ்சய! பலாபேக்ஷையை விட்டுப் பகவத்சருப்பணபுத்தியோடு செய்கின்ற கரும யோகியாயும் ஞானத்தாலே சகல ஐயங்களையும் போக்கிக்கொண்டவனாயும் பிரமநிஷ்டனாயுமிருப்பவனைக் கருமங்கள் பந்தஞ்செய்யமாட்டா. ஏ! பாரத! ஆகலால் உனது புத்தியிலிருக்கின்றதும் அஞ்ஞானத்தாலுண்டாயதுமான இந்த ஐயத்தை ஞானமாகிய வாளாலே சேதித்துக் கரும யோகத்தை அநுஷ்டானஞ்செய். எழுந்திரு.

நான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் கருமத்தை விடுதலைக் கூறுதலாற் கருமசந்நியாச யோகோநாமாத்தியாயமென்று பெயராயிற்று.

(சு) ௧. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கிருஷ்ண! கருமங்களை விடுதலையும் மீண்டுங் கருமயோகத்தையும் அருளுகின்றீர்; இவற்றிலெது சிரேஷ்டமோ செவ்வையாய் நிச்சயிக்கப்பட்ட அஃதொன்றையே எனக்கு அருளும்.

(சு) ௨. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், கருமத்தை விடுதலும் கருமஞ்செய்தலுமாகிய இவ்விரண்டும் மோக்ஷங் கொடுக்கத்தக்கவை; அவற்றிற் கருமத்தை விடுதலினும் கருமஞ்செய்தல் சிரேஷ்டம்.

(தன்) ஈண்டுக் கூறிய கருமம் பலாபேக்ஷையின்றிப் பகவதருப்பணமாகச் செய்யப்படுங் கருமம், வீடு தருவது அதுவேயாகலின்.

(சு) ௩. ஏ! மகாபாகோ! எவன் துவேஷித்தலில்லையோ விரும்புதலில்லையோ சுகதுக்கமுதலியவை அற்றவனோ அவன் நித்திய சந்நியாசியாக அறியத்தக்கவன்; அவன் பிரயாசமின்றிக் கருமபந்தத்தினின்றும் விடப்படுவான்.

(சு) ௪. ஞானகரும யோகங்களுக்குப் பலன் வெவ்வேறென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகின்றார்கள்; விவேகிகள் (அவ்வாறு) சொல்லுதலில்லை; ஏனென்றால் இரண்டிலொன்றையாயினுஞ் செவ்வையாயநுஷ்டித்தவன் இரண்டின் பலத்தையும் அடைகின்றான்.

(தன்) இரண்டின் பலமாவது மோக்ஷம். "பலத்தை (மோக்ஷத்தை)" என்று கீதார்த்த தீபிகையிலுள்ளமையால் ஐயர் கருத்துமிதுவே. ஆனால் கருமம் மோக்ஷ சாதனமென்பது அவர் மதத்திற்கு விரோதமாகலால் "கருமத்தை சிலாகித்ததாகக் கொள்ளவேண்டும்" என்று கூறினர். இவ்வாறு தாம் கூறுதல், இந்த, ௪-ல், "ஞானகருமயோகங்களுக்குப் பலன் வெவ்வேறென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகின்றார்கள் விவேகிகள் (அவ்வாறு) சொல்லுதலில்லை" என்றருளியதற்கும், அடுத்த ௫. ௬, ௭. இவற்றில் ஞானயோகியையும் கருமயோகியையும் வீடு பெறுவதில் ஒருதன்மையராகவும் ஞானயோகத்திற்கும் கருமயோகத்திற்கும் பலன் ஒன்றேயென்றும் கருமத்தோடுகூடி

ய மாநசீலன் பிரமத்தைச் சீக்கிரமடைகின்றான் என்றருளியதற்கும், முற்றும் விரோதமாகுமென்பதைக் கருதாது தம்மத சித்தாந்தம் ஈண்டுச் சிதைவுபடுதலைமாத்திரங் கருதி யிங்ஙனங்கூறினார். அதைக் கொள்ளற்க. அ௩. ௨. சு. கஅ-ல், "கருமத்தில் அகருமத்தை எவன் பார்க்கின்றானோ" என்றருளியதற்கு (ஸ்ரீ) கருமத்தைப் பகவதர்ப்பணமாகச் செய்பவனுக்குத் தன் சுபாவமான பந்தத்தைச் செய்யாமற் பிராசீன கருமத்தையும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷப் பிரயோஜனத்தையுண்டாக்குகின்றது. ஆதலாற் பந்த ரூபமான கருமத்திற் பந்த நிவர்த்தியான அகருமத்தைப் பார்க்கின்றான். என்று தாம் கீதாசாரியனை வினவி யுணர்ந்தார்போன்று கூறினர். இதனானும் பகவதர்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் சத்கருமம் மோக்ஷ சாதனம் என்பதில் ஐயப்படவேண்டா.

(சு) ரு. ஞானநிஷ்டர்களான சந்நியாசிகளாலே எந்தஸ்தானம் அடையப்படுமோ அந்தஸ்தானம் கருமயோகிகளாலும் அடையப்படும். * சாங்கியயோகத்தையுங் கருமயோகத்தையும் ஒரே பலனுடையவையென்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் அறிகின்றான்.

(ச) கருமயோகம் சிரேஷ்டமென்று மேலே சொல்லி இப்போது ஞானயோகம் கருமயோகமிரண்டும் ஒன்றென்றும் ஒரே பலனையுடையனவென்றும் எவ்வாறு கூறலாமெனின் கரும யோகம் ஞானத்தையுண்டாக்கி முடிவில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஞானமும் மோக்ஷத்தைத்தான் கொடுக்கின்றது. முடிவான பலன் இரண்டற்குமொன்றேயாகலால் இரண்டுமொன்றெனக் கூறப்பட்டது. ஞானயோகத்தினுங் கருமயோகம் ஒரு படி தாழ்ந்ததாகவிருக்கக் கருமயோகஞ் சிரேஷ்டமென்று கூறலாமோவெனின், கருமசந்நியாசம் சிரேஷ்டமா? கருமம் சிரேஷ்டமா? என்று நீ வினவியபடியாலும் இப்பொழுது நீ கருமாதிகாரியாயிருப்பதாலும் உனக்குக் கருமஞ் சிரேஷ்டமென்று சொன்னோம். வாஸ்தவத்தில் ஞானயோகமே சிரேஷ்டம்.

(தன்) "மேலே சு. ச-ல், ஞானகருமயோகங்களுக்குப் பலன் வெவ்வேறென்று அவிவேகிகள் சொல்லுகின்றார்கள். விவேகிகள் அவ்வாறு சொல்லுதலில்லை" என்றும், இந்த ரு-ல், "ஞானநிஷ்டர்களான சந்நியாசிகளாலே எந்தஸ்தானம் அடையப்படுமோ அந்தஸ்தானம் கருமயோகிகளாலுமடையப்படும்" என்றும், "சாங்கிய யோகத்தையுங் கருமயோகத்தையும் ஒரே பலனுடையனவாக எவன் அறிகின்றானோ" என்றும், அருளினமையாலே கருமயோகம் ஞானத்திற்

* ஞானம்.

கொருசிறிதுந் தாழாது மோக்ஷ சாதனமேயாகும். "ஒரே பலனுடையனவென்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் அறிகின்றான்" என்றருளியது, யாதை யறிகின்றானென்று சுட்டியுள்ளதென்றால் "அந்தஸ்தானம் கருமயோகிகளாலும் அடையப்படும்" என்பதை யென்றுணர்க. கம்பநாட்டடிகளும் இதனையுட்கொண்டே "சாங்கிய யோகம்" என்ற பாட்டைப் பாடினார்.

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம் இரணியன்வதைப்படலம்.

சாங்கிய யோகமென் றிரண்டு தன்மைய
வீங்கிய பொருளெலாம் வேறு காண்பன
வாங்கவை யுணர்ந்தவர்க் கன்றி யன்னவை
யோங்கிய மேனிலையு ணாற் பாலதோ. (கூங)

"எந்தஸ்தானம் அடையப்படுமோ" என்றருளினமையாலே தானே பிரமமென்றுணரு ஞானமே மோக்ஷமல்லென்பதும் அது அந்தமிலாத நலமுடைய அப்பிராகிருத ஸ்தானமென்பதும் ஏற்பட்டன. இக்கீதையுள்ளே மோக்ஷம், ஸ்தானமென்றே பலவிடங்களிற் கூறுதலையுமுணர்க. இதனை மறுத்துக் கூறுவார் கூறுக. தமிழ் நூலாரெல்லாருஞ் சிரமேற் கொள்ளுமாறு எந்நூலினுமுள்ள நல்லனவெடுத்துச் செய்யப்பட்ட திருக்குறளிற் கூறியவாற்றை யீண்டுணர்க.

திருக்குறள், அதி. புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்
றாமரைக் கண்ணா னுலகு. (ங)

இ-ள்.—தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலின் இனிதுகொல்=ஐம்புலன்களையு நுகர்வார்க்குத் தாம் விரும்பு மகளிர் மெல்லிய தோளின் கட்டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாமலெய்தலாமோ. தாமரைக் கண்ணான் உலகு=அவற்றைத் துறந்த யோகிகளெய்துஞ் செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையு நுகர்வாரென்னும் பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எம்மனோர்க்காகாதென்னுங் கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரனுலகென்றுரைப்பாருமுளர்: தாமரைக் கண்ணனென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையறிக.

வடநூலவகையில், "புலத்தலிற் புத்தேளு ளுண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னை ரகத்து" என்றோர் புத்தேளு லகைக்கூறியவாறு இதுவுமோர் புத்தேளுலகே என்பாருளராயின், "புலத்தலில்" என்னுங்குறள், "புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான் வருந்துவதென்னை யென்றாட்கு அவன் சொல்லியது" ஆகலானும் "தாம் வீழ்வார்" என்னுங் குறள், "நிரதிசயவின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற் கின்னையாதல் தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது" ஆகலானும் "புத்தேளுலகு" துறக்கமே; "தாமரைக் கண்ணா னுலகு" நிரதிசயவின்ப வீடே என்க. மோக்ஷலோகத்தைக் குறித்த இப்பாட்டையுமுணர்க.

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல
மாயைகடந் தப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந்
தடியார்கள் குழாங்கூடி யுனதடிக்கீழ்
அடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்தான்
கொடியாடு மணிமாடவ யோத்திமூதூர்
குடிதுறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட
நெடியோனே யடியேனுன் முயற்சியின்றி
நின்னருளே பார்த்திருப்ப னீசனேனே. (௬௩)

(மூ) ௬. ஏ! மகாபாகோ! பரமார்த்த சந்நியாசம் கருமயோகியல்லாதவனால் அடைதற்குப் பிரயாசையாயிருக்கின்றது; கருமயோகத்தோடுகூடிய மநநசீலன் பிரமத்தைச் சீக்கிரம் அடைகின்றான்.

(மூ) ௭. கருமயோகத்தோடுகூடினவனும் பரிசுத்த மனத்தையுடையவனும் தேகசுவாதீனமுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனும் சகலப்பிராணிகளுக்கும் சுவாமியாயிருப்பவன் தனக்குஞ் சுவாமியென்று கொண்டவனுமிருக்கின்றவன், அல்லது (சகல பூதங்களிலுள்ள பரமாத்துமாவையும் தன்னாத்துமாவையும் ஒன்றாயறிந்தவனுமிருக்கின்றவன்) கருமங்களைச் செய்யினுங் கருமபந்தஞ் சாருகின்றதில்லை.

(தன்) இந்த, சு-ல், "சகல பூதங்களிலுள்ள ஆத்மாவை" என்றதற்கு, (மா) (ராக) இவர்கள் பிரமன் முதற் சகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஈசுவரன் எவனோ அவனே தனக்கும் ஈசுவரனென்றறிகின்றவன் என்

றும் (ரா) ஞானாகாரத்தால் ஆத்மாக்கள் சமானமானவர்களென்றறிகின்றவன் என்றுங் கூறினர்.

(மூ) ௮, ௯. கருமயோகி தத்துவத்தை யறிந்தவனாய்ப் பார்க்கின்றவன், கேட்கின்றவன், தொடுகின்றவன், மோகர்கின்றவன், புஜிக்கின்றவன், நடக்கின்றவன், தூங்குகின்றவன், உயிர்க்கின்றவன், பேசுகின்றவன், (மலஜலங்களை) விடுகின்றவன், எடுக்கின்றவன், கண்களை விழிக்கின்றவன் மூடுகின்றவனாகவிருந்தபோதிலும் இந்திரியங்கள் சப்தாதிவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றனவென்று நிச்சயித்துக்கொண்டவனாக ஒரு காரியத்தையாவது நான் செய்யவில்லையென்றறிகின்றான்.

(தன்) முக்காலத்தையு முணர்த்தவேண்டிப் "பார்க்கின்றவன் கேட்கின்றவன்" என்று நிகழ்காலத்தாற் கூறியருளினான்.

(மூ) ௧௦. எவன் கருமங்களைப் பரமாத்மாவிடத்தி லொப்பித்துப் பலனிலாசையை விட்டுச் செய்கின்றானோ அவன் ஜலத்தாலே தாமரையிலை யொட்டாமைபோலப் பாப புண்ணியங்களா லொட்டுதலில்லை.

(மூ) ௧௧. கரும யோகிகள் பலாபேக்ஷையை விட்டு மனச்சுத்திக்காக தேகத்தாலும் மனத்தாலும் புத்தியாலும் அபிமானமற்றிருக்கின்ற இந்திரியங்களாலும் கருமத்தைச் செய்கின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ) தேகத்தாற் செய்பவை, நீராட்டமுதலியவை, மனத்தாற் செய்பவை, தியானமுதலியவை, புத்தியாற் செய்பவை, தத்துவநிச்சயம், இந்திரியங்களாற் செய்பவை, சிரவணகீர்த்தனாதிகள்.

(மூ) ௧௨. கருமயோகி (நிஷ்காம கருமி) கருமத்திற் பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஆத்மநிஷ்டையாலுண்டாய மோக்ஷத்தை அடைகின்றான், ஆசையா லேவப்பட்டுப் பலனிலாசையுடைய கருமயோகி (காமிய கருமி) (கருமத்தாற்) கட்டப்படுகின்றான்.

(மூ) ௧௩. இந்திரியங்கள் மனம் என்பனவற்றைச் சுவாதீனமாயுடையவன் சகல கருமங்களையும் மனத்தாலே விட்டு ஒன்பது வாயில்களையுடைய பட்டினம் போன்றிருக்கின்ற தேகத்தில் (ஒன்றும்) செய்யாமலும் செய்விக்காமலும் ஆநந்தமாக இருக்கின்றான்.

(தன்) தேகத்தைப் பட்டினமென்று இப்பாசுரமுதல் (௧௦) பாசுரங்கள் கூறும். அவற்றுள் முதற்பாசுரமொன்றே யீண்டுக் குறிக்கப்பட்டது.

முதலாயிரம்—உ-வது நெய்க்குடத்தை.

நெய்க்குடத்தைப்பற்றியேறுமெறும்புகள்போல்நிரந் தெ ங்கும், கைக்கொண்டுநிற்கின்றநோய்காள்காலம்பெறவுய்யப் போமின், மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்துவேதப்பிரானார்கிடந் தார், பைக்கொண்டபாம்பணையோடும்பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. (க)

(ரு) கச. * பிரபு, ஜனங்களுக்குக் கருத்திருத்துவத்தை யுண்டாக்குதலில்லை; கருமங்களை யுண்டாக்குதலில்லை; கருமபலனிற் பற்றுதலையுண்டாக்குதலில்லை. சுபாவமானது பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றது.

(ரு) கரு. † விபு, ஒருவனது பாபத்தையும் கிரகித்தலில்லை; புண்ணியத்தையும் கிரகித்தலில்லை; அஞ்ஞானத்தாலே விவேகம் மூடப்பட்டிருக்கின்றது; அதனாலே மனிதர்கள் மோகித்திருக்கிறார்கள்.

(ரு) கசு. பிரமஞானத்தாலே எவரது அந்த அஞ்ஞானம் நசிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அவர்களுக்கு ஞானம் சூரியன்போல பரப்பிரமஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது.

(ரு) கஎ. நிச்சயமான பிரமஞானத்தையுடையவர்களாயும் பிரமத்தினிடத்தில் நிலைத்த மனத்தையுடையவர்களாயும் பிரமநிஷ்டையுடையவர்களாயும் பிரமத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாயும் ஞானத்தாலே சகல பாபங்களையும் நிவர்த்தித்துக்கொண்டவர்களாயுமிருக்கின்றவர்கள் மீண்டும் சம்சாரத்திற்கு வாராத ஸ்தானத்தை அடைகின்றார்கள்.

(தன்) இப்பாசுரம், அப்ராகிருதஸ்தானத்தையடைந்தவர் மீண்டு வருவதாகப் பிணை கொடுத்தாலும் அவரை விடாரென்கின்றது.

முதலாயிரம், ரு-வது ஆசைவாய்.

சீயினார்செறிந்தேறியபுண்மேற்செற்றலேறிக்குழம்பிருந் தெங்கும், ஈயினாலரிப்புண்டுமயங்கியெல்லைவாய்ச் சென்று சேர்வதன்முன்னம், வாயினால்நமோநாரணாவென்றுமத்தகத் திடைக்கைகளைக்கூப்பிப், போயினாற்பின்னையித்திசைக்கென் றும்பிணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டாரே. (உ)

---

* (ச) ஆத்மா அல்லது தேகி.
† விபு = பிரபு, இறைவன்.

(ரு) கஅ. கல்வியும் விநயமுமுள்ள பிராமணனிடத்திலும் ஆவினிடத்திலும் யானையினிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயையுண்போனிடத்திலும் பிரமத்தைச் சமமாய்ப் பார்ப்பவர்கள் ஞானிகளென்று சொல்லப்படுகின்றார்கள்.

(தன்) மனிதரினுயர்ந்தோனையும் இழிந்தோனையும் மிருகங்களினுயர்ந்ததையும் இழிந்ததையும் உயர்விழிவு இல்லாததையும் அருளினமை காண்க. ஆவைப்போல வுயர்ந்ததாகவாவது நாயைப்போல இழிந்ததாகவாவது சொல்லக்கூடாதாகலின் யானை உயர்விழிவு இல்லாததாயிற்று.

இறைவன் நிலைத்திணைக்கண்ணும் இயங்குதிணைக்கண்ணும் இருத்தலை இப்பாசுரங்களாலுமுணர்க.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

நின்றியங்கு மொன்றலாவுருக்கடோறு மாவியாய்
ஒன்றியுட் கலந்துநின்ற நின்னதன்மை யின்னதென்
றெண்ணும்யார்க்கு மெண்ணிறந்த வாதியாய்நின் னுந்திவாய்
அன்றுநான் முகற்பயந்த வாதிதேவ னல்லையே. (ரு)

ஊனின்மே யவாவிநீ யுறக்கமோ டுணர்ச்சிநீ
யானின்மே யவைந்துநீ யவற்றுணின்ற தூய்மைநீ
வானினோடு மண்ணுநீ வளங்கடற் பயனுநீ
யானுநீய தன்றியெம் பிரானுநீயி ராமனே. (ககூ)

நான்காம் திருவந்தாதி.

தேவராய் நிற்குமத் தேவுமத் தேவரில்
மூவராய் நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும்——யாவராய்
நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமாலென் றோரார்
கற்கின்ற தெல்லாங் கடை. (ருச.)

(ரு) ககூ. எவர்களது மனம் பிரமம் சர்வத்திலும் சமமென்கின்ற விஷயத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கின்றதோ அவர்களாலே இந்தத் தேகத்தோடிருக்கும்பொழுதே ஜனன மரண சம்சாரம் ஜயிக்கப்பட்டது. நிர்த்தோஷமான பிரமம் சர்வத்திலும் சமானமாயினதன்றே; ஆதலாற் பிரமத்தினிடத்திலவர்களிருக்கின்றார்கள்.

(கு) ௨௦. பிரமத்தினிடத்தில் ஸ்திரபுத்தியுடையவனும் முற்றிலும் மோகமற்றவனும் பிரமநிஷ்டையுள்ளவனுமிருக்கின்ற பிரமஞானி இஷ்டத்தையடைந்தும் சந்தோஷித்தலில்லை; அநிஷ்டத்தையடைந்தும் விசனப்படுதலில்லை.

(கு) ௨௧. உலகிலுள்ள வஸ்துகளில் ஆசையற்ற மனமுடையவன் தனது அந்தக்கரணத்தில் எந்தச் சுகமுண்டோ அந்தச் சுகத்தையடைகின்றான். பிரமத்தியானத்தில் மனமுடையவன் (ஆயின்) அவன் நாசமற்ற சுகத்தை (மோக்ஷசுகத்தை) யடைகின்றான்.

(தன்) இதில் இருதிறத்தார்க்கும் இரண்டுவித சுகம் அருளப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பிரித்துணர்த்த வல்லார்வாயுணர்க.

(கு) ௨௨. ஏ! கௌந்தேய! விஷயங்களாலுண்டான போகங்களெவையோ அவை, துக்கத்திற்குக் காரணமானவைகளே; ஏனென்றால் தோன்றி அழிதலுமாயிருக்கின்றன; உண்மையறிந்த விவேகி அவற்றிற் சந்தோஷித்தலில்லை.

(கு) ௨௩. அவா, வெகுளி, என்றுமிவற்றாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பைச் சரீரத்தை விடுதற்கு முன்பு அப்பொழுதுக்கப்பொழுதே சகித்தற்கு எந்த மனிதன் சக்தியுடையவனோ அவன் மனச்சமாதானமுள்ள யோகி; அவன் சுகமுள்ளவன்.

(ஸ்ரீ) உயிர் நீங்கிய பின்னர் மகளிர் தழுவலாலும் புத்திரன் தகனஞ்செய்தலாலும் மனோவிகாரம் அடையாமைபோல உயிர் இருக்கும்பொழுதும் சுகதுக்காதிகளால் விகாரமடையாமலிருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

(ச) ஆசையாவது, தனக்குப் பிரியமாயதைப் பார்த்தல், கேட்டல் முதலியவற்றாலுண்டாகும் விருப்பம். கோபமாவது, தனக்கு விரோதமாயதைப் பார்த்தல், கேட்டல், நினைத்தல் முதலியவற்றாலுண்டாகும் வெறுப்பு, மனத்துடிப்பு, அவாவாலுண்டாதலும், வெகுளியாலுண்டாதலுமாக இரண்டு வகைப்படும்; அவற்றுள் அவாவாலுண்டாகு மனத்துடிப்பால், புளகமும் கண்களும், முகமும் மலர்தலும், கண்ணீர் வார்தலும், முறுவலும் உளவாகும்; வெகுளியாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பால், தேகத்திற் பதைப்பும், வேர்வும், இதழதுக்கலும், கண்சிவத்தலும், வாய்குழறலும் உண்டாகும். சகிப்பது எப்படியென்றால், காமக்குரோதங்களாலுண்டாகும் மனத்துடிப்பை விவேகத்தாலடக்குவது தான்.

(தன்) ஈண்டு (ச) கூறியதற்கிணங்க உவந்த மனமுடையோனுக்குச் செய்யுள்.

உவந்தோ னவிநய முரைக்குங் காலை, நிலந்தினி தாகிய கண்மல ருடைமையு, மினிதி னியன்ற வுள்ளமுடைமையு, முனிவி னகன்றமு றுவலகை யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு, மொருங்குட னமைந்த குறிப்பிற் றன்றே.

வெகுண்ட மனமுடையோனுக்குச் செய்யுள்.

வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை, மடித்த வாயு மலர்ந்த மார்புந், துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின வுள்ளமொ டுகைபுடைத் திடுதலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.

(தன்) "சரீரத்தை விடுதற்கு முன்பு" என்றருளியதற்கு, (ஸ்ரீ)(ச) இவர்கள் வியாக்கியான பாஷியங்களிற் பொருள்கூறவில்லை; சரீரத்தை விட்டபின்பு அவாவும் வெகுளியும் ஒருவனிடமிருப்பினல்லவோ சரீரத்தை விடுதற்கு முன்பு அவற்றை விடவேண்டுமென்று கூறவேண்டும்; அவ்வாறின்மையின் மென்று பயனின்மையாய் முடியும்; அதற்கேதுவின்றி (ம) (ராக) இவர்கள் பாஷிய வியாக்கியானங்களைக் காண்க.

(ம) (ராக) பசுபக்ஷி முதலிய தேகங்களைப் பெற்றோர் காமக்குரோதாதிகளை யடக்குவதற்குக் கூடாதாகலால் மனுஷிய தேகத்திலிருக்கும்பொழுதேயவற்றையடக்க வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.

(கு) ௨௪. தனதாத்மாவிடத்திலே சுகமுடையவனாகவும் தனதாத்மாவிடத்திலே விளையாடலுடையவனாகவும் எவனிருக்கின்றானோ அவ்வாறே தனதாத்மாவிடத்திலே பிரகாசமுடையவனாக எவனிருக்கின்றானோ அந்தப் பிரமநிஷ்டனான யோகி பிரமத்தை யாசரித்தவனாய்ப் பிராகிருத சரீரரகிதமான பிரமத்தைப் பூரணமாயடைகின்றான்.

(தன்) இந்த சு-ல் உள்ள "பிரம பூதக" என்ற பதத்திற்குச் "சீவன்முக்தனாய் அல்லது பிரம சொரூபமாய்" என்றும், பிரம நிர்வாணம் என்ற பதத்திற்குப் "பிரமத்தில் லயத்தை அல்லது பிரமானந்தத்தை" என்றும், கீதார்த்த தீபிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு கொள்ளின், ஜீவன்முக்தனாகி அல்லது பிரமசொ

ரூபயாகி பிரமத்தில் லயத்தை அல்லது பிரமாநந்தத்தைப் பூர்ணமா யடைகின்றான் என்று கொள்ளவேண்டியதாகின்றது. அத்துவைத சித்தாந்தப்படி முக்தனாகிய ஜீவன் ஒன்றையடையவேண்டியதின் மையாலும் ஈண்டுப் "பூர்ணமாயடைகின்றான்" என்றிருத்தலாலும் ஜீவன்முக்தனாய் அல்லது பிரமசொரூபமாய் என்று கூறியது பொருந்தாமை யுணர்க.

(ரு) உ௫. பாபங்களை நிவர்த்தித்திருக்கின்ற சந்தேகம் அஞ்ஞானம் என்பன அற்றிருக்கின்ற இந்திரியங்கள் மனம் என்பனவற்றைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற சகலப் பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கோரிக்கொண்டிருக்கின்ற ருஷிகள் பிரமானந்தத்தை அல்லது மோக்ஷத்தை அல்லது பிரமத்தில் லயத்தையடைகின்றார்கள்.

(ரு) உசு. அவா வெகுளிகளினின்றும் விடப்பட்டவர்களாயும் மனத்தை யடக்கினவர்களாயும் ஆத்தும தத்துவத்தை யறிந்தவர்களாயிருக்கின்ற யதிகளுக்கு பிரமானந்தம் அல்லது மோக்ஷம் அல்லது பிரமத்தில் லயம் நாலு பக்கங்களிலுமிருக்கின்றது.

(தன்) இந்த சுலோகத்திலுள்ள "அபித:" என்னும் பதத்திற்கு "இரு பக்கத்திலும் (தேகத்தோடிருக்கையிலும் தேகம் போன பின்பும்) இருக்கின்றது" என்று கீதார்த்த தீபிகையிலுள்ளது. அத்துவைதத் திற்கிணங்க இருபக்கத்திலுமென்று கூறப்பட்டதாயினும் அபித: என்ற பதத்திற்கு நாலுபக்கங்களிலும் என்றலே பொருளென்பதை யுணர்க. அன்றியும் "அபித:" என்னும் பதம் இம்மை மறுமைகளை யுணர்த்தாமையுமுணர்க.

இதற்குப் பாசுரம், திருச்சந்தவிருத்தம்.

எத்திறத்து மொத்துநின் றுயர்ந்துயர்ந்த பெற்றியோய்
முத்திறத்து மூரிநீர ராவணைத்த வின்றநின்
பத்தருத்த சிந்தையோடு வின்றுபாசம் விட்டவர்க்கு
எத்திறத்து மின்பமிங்கு மங்குமெங்கு மாகுமே. (அஉ)

(ரு) உஎ, உஅ. தேகத்திற்கு வெளியிலுள்ள விஷயங்களை வெளியிற்றள்ளிக் கண்களைப் புருவமத்தியிலே நிறுவிப் பிராணாபானவாயுக்களை மூக்குக்குள் சஞ்சரிக்கும்படி சமமாகச்செய்து இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி ஆகிய இவற்றை யடக்கிய ஆசைபயம் கோபம் ஆகியவற்றைவிட்ட மோக்ஷத்தையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற மௌனமுடைய யோகி எவனோ அவன் எப்பொழுதும் முக்தனே.

(தன்) மோக்ஷத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றவன் எப்படி முக்தனாவன் முக்தியடைந்தவனன்றோ முக்தன் எனின், இத்திறத்தான் வீடு பெறுதல் திண்ணமாதல் பற்றி "எப்பொழுதும் முக்தனே" என்றருளினான். இனி அரசனாகப் போகின்றவனை அரசனென்றல் போலவும், கங்கையைத் தரித்த பின்பு *சிவமுடைய சங்கரனை அதற்கு முன்பே சிவனென்றது போலவும், முக்தியடையப்போகின்றவனை முக்தனே என்றருளினான் எனவுமாம். இங்ஙனம் அடியேன் கற்பித்துக் கூறியதாய்க் கொள்ளற்க. "எசசவச" என்னும் ஸ்ரீபாகவத சுலோகத்திற்கு (ஸ்ரீ) அரசனென்ற பெயர்மாத்திரம் பெற்ற ஒருவன் பின்பு அரசும் பெற்றாற்போலச் சிவனென்று நாமம் மாத்திரம் பெற்ற சம்பு, இறைவனது பாதபிரக்ஷாளண தீர்த்தத்தைச் சிரசிற் றரித்தபின்பு அந்நாமப் பொருளாகிய மங்களத்தை யடைந்தனனென்று பொருள் கூறினர்; அதுபற்றி ஆரியப்ப புலவரும் "புவியளந்தவன்" என்னும் பாட்டில் "சிவனுமோர் சிவனாகித் திகழ்ந்தனன்" என்று பாடினர்.

கபிலர் தத்துவமுரைத்த அத்தியாயம்.

புவிய ளந்தவன் பொன்னடித் தாமரை
தவழுங் கங்கையத் தண்புனல் பொன்னென
அவிர்ச டாமுடி மீதுவைத் தன்றுகொல்
சிவனு மோர்சிவ னாகித்தி கழ்ந்தனன். (ருக)

(ரு) உகூ. யாகம் தவம் (ஆகிய) இவற்றின் பலன்களை அநுபவிக்கின்றவனும் அல்லது ரக்ஷிக்கின்றவனும் சகல லோகங்களுக்கும் மகேசுவரனாயிருக்கின்றவனும் சகலப் பிராணிகளுக்கு முபகாரியாக இருக்கின்றவனும் (ஆகிய) என்னை அறிந்து மோக்ஷத்தை யடைகின்றான்.

ஐந்தாமத்தியாயம்

முற்றிற்று.

*. சிவம்—மங்களம்.

ஆறும் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் மனத்தைச் சுவாதீனப்படுத்தலை அல்லது பகவந்நிஷ்டையில் நிறுத்துதலையுணர்த்துகின்றமையின் ஆத்ம ஸம்யமயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயர்த்தாயிற்று.

(சு) க. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், கருமபலனை அபேக்ஷியாதவனுய்ச் செய்யவேண்டிய கருமத்தை யெவன் செய்கின்றனோ அவனே சந்நியாசியும் யோகியும் ஆகின்றான்; அக்கினியை விட்டவனும் (சந்நியாசி) அல்லன்; கிரியையை விட்டவனும் (யோகி) அல்லன்.

(ச) அக்கினியையும் கிரியைகளையும் விட்டு லோகத்திற் பிரசித்தமாயிருக்கின்ற சந்நியாசாசிரமத்தை நிஷேதிக்கும் பொருட்டு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதன்று. பலாபேக்ஷையை விட்டுக் கருமங்களைச் செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்யுங் கருமயோகியுங்கூட சந்நியாசியாகின்றானென்பதைச் சொன்னதாக தாத்பரியம்.

(சு) உ. ஏ! பாண்டவ! எதைச் சந்நியாசமென்று சொல்லுகின்றார்களோ அதை யோகமென்றறி; எனெனின், சகல விருப்பத்தையும் விடாத எவனும் கருமயோகியாக ஆதலில்லை.

(ச) பரமார்த்த சந்நியாசியையும் நிஷ்காம கருமயோகியையும் ஒரு தன்மையராய்க் கூறலாமோவெனின், பலாபேக்ஷையை விட்ட விஷயத்திலிருவரும் ஒருதன்மையரே என்பதுபற்றி என்க.

(சு) ௩. * ஞான யோகத்தை அடைய விரும்புகின்ற யோகிக்குக் கருமயோகம் காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஞானயோகத்தை யடைந்திருக்கின்றவனுக்கு மனத்தை நிறுத்தலே (நிலைத்த தியானத்திற்குக்) காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

(சு) ௪. எப்பொழுது விஷயங்களில் விருப்பம் வைத்தலில்லையோ கருமங்களைச் செய்தலி லிச்சைவைத்தலில்லையோ அப்பொழுது சகல அபேக்ஷைகளையும் விட்டவனாகிய அவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

* யோகம்—தனது ஆத்மசொரூப தரிசனம்.

(சு) ௫. தன்னாலே அல்லது விவேகமுள்ள மனத்தாலே தன்னைக் கரையேற்றிக் கொள்ளவேண்டும்; தன்னைக் கெடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது; எனெனின், தனக்குத்தானே அல்லது தன் மனமே பந்து; தனக்குத்தானே அல்லது தன்மனமே சத்துரு.

(சு) ௬. எந்த ஆத்மாவாலே மனம் ஜயிக்கப்பட்டதோ அந்த ஆத்மாவுக்கு மனம் பந்து; மனத்தைச் சயிக்காதவனுக்கு மனம் பகைபோல அபகாரத்திலே யிருக்கும்.

(சு) எ. மனத்தைச் சயித்தவனும் காமக்குரோதாதிகளை யடக்கினவனுமிருக்கின்றவனது மனம் சீதோஷ்ண சுக துக்கங்களை யடைந்தாலும் அவ்வாறே மானவமானங்களை யடைந்தாலும் அதிகமாய்த் தன் ஆத்மாவில் நிஷ்டையையுடையதாகவே யிருக்கும்.

(ச) (ஸ்ரீ) இத்தன்மையுடையவனது இருதயத்திற் பரமாத்மாவானவர் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

(சு) அ. ஞான விக்ஞானங்களை யறிந்து திருப்தியான மனமுடையவனும் மனோவிகாரமற்றவனும் இந்திரியங்களைச் செவ்வையாய்ச் சயித்தவனும் மண் பொன் கல் என்பனவற்றைச் சமமாய் நினைத்தவனுமிருக்கின்ற யோகி * யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(ம) ஞானமென்பது, பகவத் சொரூபத்தை யறிதலே, அல்லது பகவத் விஷயமான சிரவணமனனாதிகளாலுண்டாவது. விக்ஞானமென்பது, பகவத் மகிமைகளை விசேஷமாயறிவது; அல்லது சிரவணாதிகளாலுண்டாய ஞானத்தாற் கிடைக்கும் பகவத் தரிசனம்.

(ராக) பகவான் சர்வோத்தமனென்பதை வேதங்களாலறிவது ஞானம். பகவான் மகிமைகளை வேதங்களாலறிவது விக்ஞானம்.

(ரா) ஞானமென்பது, ஆத்மசொரூபஞானமே. விக்ஞானமென்பது சகல கிரியைகளையும் நடத்துவது பிரகிருதியேயன்றி ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லை யென்றறிதலே. இவ்வாறான ஞானத்தாலே திருப்தியடைந்த மனத்தையுடையவனும்.

(ம) மண்முதலிய சகல வஸ்துகளையும் அவற்றின் சுபாவப்படி அறிவது. என்றால், இந்த மதசித்தாந்தப்படிக்கு ஐந்துவித பேதஞானங்கள் மோக்ஷ ஏதுவாயின. பேதங்களாவன. (க) ஜீவேசுவரபேதம்.

* சம்பூரணமான யோகத்தையுடையவன்.

(உ) ஜீவபரஸ்பரபேதம். (௩) ஜீவஜடபேதம். (௪) ஜடபரஸ்பரபேதம். (௫) ஜடேசுவரபேதம். ஈண்டு மண் முதலியன நான்காவதான ஜடபரஸ்பரபேதத்திற் சேருகின்றன; மண்ணை மண்ணாகவும் பொன்னைப் பொன்னாகவும் இவ்வாறே மற்றுமுள்ள ஜடவஸ்துகளை யவற்றின் சுபாவப்படி யறிதலே சமமான ஞானம்; இவ்வாறன்றி மண்ணைக் கல்லாகவும் கல்லைப் பொன்னாகவும் இவைபோன்று வேறுபட உணர்வது விபரீத ஞானம்.

(தன்) உயர்ந்ததையும் இழிந்ததையும் சமமாயெண்ணவேண்டுமென்னும் திருவுளத்தனாய் ஈண்டு அருளினானே (ம) கருத்துப்படியருளினானே பொருந்துமாறுணர்க.

(சு) ௯. சுகிர்த்து, மித்திரன், அரி, உதாசீநன், மத்தியஸ்தன் துவேஷி, பந்து, ஆகிய இவர்களிடத்திலும் சாத்வீக குணமுள்ளவர்களிடத்திலும் பாபிகளிடத்திலும் சமமான புத்தியையுடையவன் சிரேஷ்டனாயிருக்கின்றான்.

(சு) ௧௦, ௧௧, ௧௨. மனம், தேகம், இந்திரியங்கள் ஆகியவற்றைச் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டவனாயும் அவாவற்றவனாயும் தனக்கு வேண்டுமென்று எந்த வஸ்துகளையும் வைத்துக்கொள்ளாதவனாயுமிருக்கின்ற யோகி ஏகாந்தமான இடத்தில் ஒருவனாகவே ஸ்திரமாகவிருந்துகொண்டு மனத்தை யெப்பொழுதும் (தியானத்தில்) நிறுத்தவேண்டும். பரிசுத்தமான இடத்தில் அதிக உயரமில்லாமலும் அதிகத் தாழ்வில்லாமலும் குசை மான்றோல் வஸ்திரம் ஆகியவற்றை யொன்றின்மே லொன்றிலடுக்கிய ஸ்திரமான ஆசனத்தைத் தனக்குச் செய்துகொண்டு அதிலுட்கார்ந்து மனத்தை யொருப்படுத்தி மனோ இந்திரியங்களின் செய்கைகளை யடக்கி மனத்தூய்மைக்காக யோகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

(சு) ௧௩, ௧௪. யோகி தேகம் கழுத்துத் தலை ஆகியவற்றை அசையாமற் சமமாய் வைத்து ஸ்திரமாயிருந்து தனது மூக்கு நுனியைப் பார்த்துக்கொண்டு திக்குக்களைப் பாராதவனாய் மனச்சமாதானத்தை யடைந்தவனாய்ப் பயங்களை விட்டவனாய் பிரமசரிய விரதத்திலிருந்துகொண்டு மனத்தை விஷயங்களிற் செல்லாமல் திருப்பி என்னிடத்திற் சித்தத்தை வைத்தவனாயும் என்னையே நம்பினவனாய் அல்லது என்னையே தியானஞ்செய்கின்றவனாயுமிருக்க வேண்டும்.

(தன்) தியானத்திற்கு விஷயமாய் பிறதெய்வங்களைக் கொள்வதினும் பரமாத்துமனாகிய தன்னையே கொள்ளவேண்டுமென்பான் "என்னையே" என்றானாதலால் ஏகாரம் பிரிநிலை. இக்கருத்தை இந்த அத். சு. ௪௭-க்கு (ச) செய்த பாஷியத்தானுமுணர்க.

(சு) ௧௫. விஷயங்களினின்றும் மீட்கப்பட்ட மனத்தையுடைய யோகி யெப்பொழுதும் மேலே கூறிய விதமாய் மனத்தை நிறுத்தினவனாய் மோக்ஷத்தை யுடையதும் * எனது அதீனமாயதுமாகிய துக்கத்தின் முடிவை அல்லது பிறப்பிறப்புக்களின் முடிவை யடைகின்றான்.

(சு) ௧௬. ஏ! அருச்சுன! யோகம் அதிகமாயுண்பவனுக்குமில்லை; சிறிதுமுண்ணாதவனுக்குமில்லை; அதிகநித்திரைசெய்பவனுக்குமில்லை; கிரமமான நித்திரை செய்யாதவனுக்குமில்லை.

(தன்) கழிபேரிரையானுக்கு யோகமில்லாதது போல இன்பமுமில்லை; ஆனாற் றுன்பமாத்திரமுண்டு. இதனை இக்குறளானுமுணர்க.

அதி - மருந்து.

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். (௬)

(சு) ௧௭. மிதமான உணவு நடைகளையுடையவனாயும் கிரியைகளை அவசியமானமட்டிற் செய்கின்றவனாயும் மிதமான தூக்கவிழிப்புக்களையுடையவனாயுமிருக்கின்றவனுக்குத் துக்கத்தைப் போக்குகின்றதாகிய யோகமுண்டாகின்றது.

(சு) ௧௮. எப்பொழுது மனம் சுவாதீனப்பட்டுப் பரப்பிரம சொரூபத்திலே நிற்குமோ எப்பொழுது சகலவிஷயங்களினின்று முண்டாகும் விருப்பை விட்டிருப்பானோ அப்பொழுது யோகசித்தியையடைந்தவனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(சு) ௧௯. தியானத்தை அப்பியாசஞ் செய்கின்ற சுவாதீனமான மனத்தையுடைய யோகிக்குக் காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கின்ற தீபம் எப்படி அசையாமலிருக்குமோ அது உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(சு) ௨௦, ௨௧, ௨௨, ௨௩. யோகாப்பியாசஞ்செய்தலால் விஷயங்களினின்று மீட்கப்பட்டமனம் எந்தயோகத்தில் நிற்குமோ எந்த

* (ஸ்ரீ) எனது சொரூபமாக இருத்தலுமாகிய (ரா) (ம) என்னிடத்திலிருப்பை.

யோகத்திலிருக்கின்றவன் மனத்தாலே பரமாத்மாவைப்பார்த்துத் தன்னிடத்திலே உவப்படைகின்றானோ எந்த யோகத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கின்ற இப்படிப்பட்ட யோகி இந்திரியங்களுக்குத்தோன்றாததும் அறிவால் அறியத்தக்கதும் அளவிறந்ததும் அந்தமிலாததுமான சுகத்தை அறிகின்றானோ எந்த அநுபவத்தினின்று பிரிதலே இல்லையோ எதையடைந்து அதைக்காட்டிலும் வேறொன்றை அதிகப் பிரயோசனமாக நினைப்பதில்லையோ எந்த யோகத்திலிருக்கின்றவன் அதிக துக்கத்தாலுங்கூட சலிப்பிக்கப்படுதலில்லையோ சகல துக்கங்களின் சம்பந்தத்தை நிவர்த்திக்கின்ற அதை யோகமென்னும் பெயரையுடையதாக அறியவேண்டும். உறுதியோடு சலிக்காத மனமுடையவனாலே அவ்வித யோகம் அடையத்தகுந்தது.

(ஸ) உச, உரு. சங்கற்பத்தாலுண்டாகின்ற சகல காமங்களையும் முற்றும் விட்டு மனத்தாலே சகல இந்திரியங்களையும் சகல விஷயங்களினின்றும் மீட்டுத் தைரியத்தால் சுவாதீனஞ் செய்து கொள்ளப்பட்ட புத்தியாலே மனத்தை பரமாத்மாவிடத்திலே நிற்கச்செய்து மெள்ள மெள்ள (அதை) நிறுத்தவேண்டும்; ஒன்றையுஞ் சிந்திக்காமலிருக்கவேண்டும்.

(ா) காமங்கள், சங்கற்பத்தாலுண்டாவது ஸ்பர்சத்தாலுண்டாவதென இருவகைப்படும். சங்கற்பமாவது இன்னகாரியத்தைச் செய்தால் இன்னபலனை யடையலாமென்று மனத்திலுண்டாகுந் தோற்றம்; அல்லது மனத்தினால் நினைப்பது. ஸ்பர்சமாவது ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய விஷயங்களிற் சம்மந்தப்படுவது. இதலாலுண்டாவன சீதோஷ்ணாதிகள். இவ்விரண்டு விதமாகவே காமங்களுண்டாகின்றன. முந்தியதை முற்றும் விடவேண்டும். பிந்தியதை முற்றும் விடுவது அசாத்தியமானபடியால் அதன் மூலமாயுண்டாகும் சுக துக்கங்களை விடவேண்டும்.

(ஸ) உசு. நிலையற்றதும் சஞ்சலசுபாவமுள்ளதுமான மனம் எந்தெந்த விஷயங்களிற் பிரவேசிக்கின்றதோ அந்தந்த விஷயங்களினின்றும் இந்த மனத்தை மீட்டுப் பரமாத்மாவிடத்தில் அல்லது தனதாத்ம சொரூபத்தில் நிற்கும்படி செய்யவேண்டும்.

(ஸ) உஎ. சாந்தமான மனத்தையுடைய ரஜோகுணமற்றிருக்கின்ற பிரமத்தை ஆசிரயித்தவனாயிருக்கின்ற பாபமற்றவனாயிருக்கின்ற இவ்வாறான யோகியை சிரேஷ்டமான சுகம் அடைகிறதென்பது வேதத்திற் பிரசித்தமாயிருக்கின்றது.

(ஸ) உஅ. இவ்விதமாக மேலேசொல்லியவிதமாக எப்பொழுதும் மனத்தைச் சுவாதீனஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற பாபங்களற்ற யோகி பிரயாசமின்றி பிர்மதரிசனமாகிய சிரேஷ்டமான சுகத்தையடைகின்றான்.

(ஸ) உகூ. (பிர்மாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) சகல வஸ்துகளிலுஞ் சமமாக பிர்மத்தைப் பார்க்கின்ற தியான யோகத்திலே மனத்தையுடைய யோகி தன்னை சகல வஸ்துகளில் இருப்பவனாகவும் தன்னிடத்திலே சகல வஸ்துகளும் இருப்பனவாகவும், அல்லது (யோகி பரமாத்மாவை சகல வஸ்துகளிலுமிருக்கின்ற பரமாத்மாவிடத்தில் சகல வஸ்துகளும் இருக்கின்றனவாக) பார்க்கின்றான்.

(ச) சகல பூதங்களிலுமுள்ள ஆத்மா தானேயென்பதாகவும் தன்னிடத்திற் சகல பூதங்களைச் சமமாகவும் (என்றால்) ஆத்மா ஒன்றேயென்பதாகப் பார்க்கின்றவனே யோகியென்பது தாத்பரியம்.

(ம) (ராக) பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல வஸ்துகளிலும் பிர்மம் ஒரேவிதமாக விருப்பதாகவுஞ் சகல வஸ்துகளும் பிர்மத்தினிடத்திலிருப்பதாகவும் அறிகின்றவன் யோகி யென்பது தாத்பரியம்.

(தன்) இந்த சு-ல், அர்த்தசந்திரவேலையத்திற்குட் குறித்திருக்கின்ற அர்த்தம் இவ்விருவர் கருத்துக்கு பிணங்கியது. அடுத்த சு. ௩0, இவ்விருவர் கருத்தையுமாதரித்து மற்றைய பொருளை விரோதிக்கின்றது.

(ா) பிரகிருதிவிமுக்தமான (பிரகிருதியினின்றும் நீங்கிய) மற்றைய ஜீவசொரூபமும் பிரகிருதி விமுக்தமான தனது ஜீவசொரூபமுஞ் சமமாயினவென்பதாகவும், பிரகிருதிவிமுக்தமான தனது ஜீவசொரூபமும், பிரகிருதி விமுக்தமான மற்றைய ஜீவசொரூபத்திற்குச்சமமாயினதென்பதாகவும் பார்க்கின்றவன் யோகி. (என்றால்) தனது பிரகிருதி விமுக்த சொரூபத்தைப் பார்க்கின்றவன், மற்றவர்களும் பிரகிருதி விமுக்தர்களானால் தனது விமுக்தசொரூபத்திற்குச் சமமானவர்களென்று நிச்சயங்கொள்கின்றவன் என்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தம் அத். ரு, சு. ௧௧, இந்த அத். சு. ௩௩, ஆகியவற்றிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ஸ) ௩0. சகல வஸ்துகளிலும் எவன் என்னைப் பார்க்கின்றானோ சகல வஸ்துகளையும் என்னிடத்திற் பார்க்கின்றானோ அவனுக்கு நான் காணாமற் போதவில்லை; அவனும் எனக்குக் காணாமற் போதவில்லை.

(ச) நான் அவனுக்கும் அவன் எனக்கும் காணாமற் போதலில்லை யென்றால், நானே அவன் அவனே யானாக ஒன்றுகின்றோமென்பது கருத்து.

(ம) என்னிடத்திற் சகல பூதங்களையும் சகல பூதங்களில் என்னையும் பார்க்கின்றவனது யோகக்ஷேமங்களுக்கு நான் பாத்தியப்படாமற் போதலில்லை; அவனும் எனக்குப் பத்தனாகாமற் போதலில்லை.

(ரா) பிரகிருதி விமுக்தர்களாயிருக்கின்ற சகல பிராணிகளின் சொருபங்களுக்குச் சமமான சொருபத்தையுடையவனாக என்னை யெவன் பார்க்கின்றானோ அல்லது அறிகின்றானோ எனது சொருபத்திற்குச் சமமான சொருபமுடையதாகப் பிரகிருதி விமுக்தமான சகல ஆத்ம சொருபத்தையும் எவன் பார்க்கின்றானோ அப்படிபட்ட ஆத்மதரிசனமுள்ள யோகிக்கு நான் பிரத்தியக்ஷமாகவே யிருக்கின்றேன்; அவனும் எனக்குப் பிரத்தியக்ஷனாகவே யிருக்கின்றான்.

(கு) ௩௧. சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கின்ற என்னை ஒருவனாக ஆசிரயித்து அல்லது * அபேதத்தை ஆசிரயித்து எவன் பஜிக்கின்றானோ அந்த யோகி † எந்த மார்க்கத்திற் பிரவர்த்தித்திருந்தபோதிலும் || என்னிடத்திலே யிருக்கின்றான்.

(தன்) இந்த, ௩௧-ல், உள்ள ஆஸ்திதக என்னும் பதம் அபேதத்தை யாசிரயித்தென்னும் பொருளையுங் கொடுக்குமாயினும் "அபேதத்தை யாசிரயித்து எவன் பஜிக்கின்றானோ அந்த யோகி, என்னிடத்திலே யிருக்கின்றான்" என்றருளினமையாலே பேதமே சத்தியமென்று தோற்றுகின்றது.

(கு) ௩௨. ஏ! அருச்சுனா! எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் சுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது தன்னிடத்திற்போலச் சமமாக எவன் பார்க்கின்றானோ அந்த யோகி சிரேஷ்டனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றான்.

(கு) ௩௩, ௩௪. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! மதுசூதனா! (சமமாயறிவதென்னும்) சாமியமாகிய யாதொரு யோகம் உம்மாலே அருளப்பட்டதோ இந்த யோகத்தின் ஸ்திரமான இருப்பை (மனம்)

* (ரா) பூர்ணமான ஞானாகாரமாய் ஒரேவிதமாயிருக்கின்ற

† (ரா) எந்தக் காலத்திலும் என்றால், தியானகாலத்திலும் தியானமல்லாத காலத்திலும்.

|| (ச) விஷ்ணு சம்பந்தமாகிய உத்தமபதத்திலிருக்கின்ற நித்திய முத்தனாக இருக்கின்றான்.

சஞ்சலமுள்ளதாதலால் நான் அறியவில்லை. ஏ! கிருஷ்ணா! மனம் சஞ்சலமுள்ளதாயும் கலங்கச் செய்கின்றதாயும் அடங்காததாயும் (விஷயங்களில்) விசேஷ பற்றுதலுடையதாயுமிருக்கின்றது; அந்த மனத்தை யடக்குவதைக் காற்றைச் சஞ்சரிக்காது அடக்குவதுபோல மிகவும் அசாத்தியமாக நான் நினைக்கின்றேன்.

(கு) ௩௫, ௩௬. பகவான் சொல்லுதல், ஏ! கௌந்தேயா! மனம், அடக்குவதற்கு மிகவும் பிரயாசமானது; சஞ்சலமுள்ளது; என்பதிற் சந்தேகமில்லை; அப்படி யிருந்தபோதிலும் பழக்கத்தாலும் விஷயங்களை வெறுப்பதாலும் அடக்கப்படுகின்றது. அடக்கப்படாத மனமுடையவனாலே யோகம், அடையக்கூடியதல்லவென்பது எனது நிச்சயம்; அடக்கப்பட்ட மனமுடையவனாய் முயற்சி செய்பவனாலே (அப்பியாசாதி) உபாயங்களாலே அடைதற்குச் சாத்தியமாயது.

(கு) ௩௭. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கிருஷ்ணா! நம்பிக்கையோடுகூடி யோகத்திற் பிரவேசித்து (பூர்த்திசெய்ய) முயற்சியில்லாதவனாய் யோகத்தினின்றும் நழுவி விஷயத்திற் பிரவேசித்த மனமுடையவன் யோகத்தாலுண்டாகும் பலனை யடையாமல் எக்கதியை யடைகின்றான்?

(கு) ௩௮. (பகவான் சொல்லுதல்) ஏ! மகாபாகோ! இரண்டிற் கெட்டு ஆசிரயம் அற்றுப் பிரமத்தை யடையுமுபாயத்தில் ஞானமில்லாதவன் சிதறிய மேகம்போல நாசமடையமாட்டானோ?

(ராக) இரண்டில் கெட்டு—ஸ்வர்க்கமுமில்லை; மோக்ஷமுமில்லை; அல்லது ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சாதனமான காமிய கருமமுமில்லை; மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமான பூரணத்தியான யோகமுமில்லை; அல்லது இகலோக சுகமுமில்லை; பரலோக சுகமுமில்லை; ஆகையாலிரண்டிற் கெட்டவனென்பது கருத்து.

(கு) ௩௯. ஏ! கிருஷ்[illegible]! எனது இந்தச் சந்தேகத்தை முற்றும் நிவர்த்திக்க அருகராயிரு[illegible]கின்றீர் இந்தச் சந்தேக நிவர்த்திசெய்கின்றவன் உம்மைத் த[illegible]வேறொருவனில்லை.

(கு) ௪௦, ௪௧, ௪௨. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், குழந்தாய்! ஏ! பார்த்த! அவனுக்கு ([illegible]ந்த யோகபிரஷ்டனுக்கு) இந்த லோகத்திலும் * நாசமுண்டாகிற[illegible]யில்லை; பரலோகத்திலும் நாசமுண்டாகிறதேயில்லை; சத்கருமத்[illegible] செய்கின்ற எவனும் கேடடைதலில்லை;

* (ஸ்ரீ) தோஷமாவது நரகப் பிராப்தியாவது.

௪௧. யோகப்ரஷ்டன் புண்ணியஞ் செய்தவர்களின் லோகங்களை யடைந்து பலகாலஞ் சுகமாயிருந்து சதாசாரமுள்ள செல்வர்களின் கிருகத்திற் பிறக்கின்றான் அல்லது ஞானிகளான * யோகாப்பியாசஞ் செய்கின்றவர்களின் † குலத்திலே பிறக்கின்றான்; இந்த லோகத்தி லிவ்வாறான பிறவி எதுவோ இது மிகவும் துர்லபமாயது.

(ஶ) ௪௩. ஏ! குருநந்தன! அதில் (அந்தச்சன்மத்தில்) பூர்வ தேகவாசனையாய்த் தனக்குண்டாய அவ்வாறான புத்தி சம்பந்தத்தை அடைகின்றான்; அதற்குப் பின்பு மீண்டும் (யோகசித்தியடைவதிற்) பிரயத்தினஞ் செய்கின்றான்.

(தன்) இக்கருத்தை, ‡ ஒருமைக் கட்டான் கற்ற கல்வி யொரு வற் கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. என்னு மிக்குறளானு முணர்க.

(ஶ) ௪௪. அந்தப் பூர்வ ஜன்ம அப்பியாசத்தாலே பராதீனனாய் அவன் (விஷயங்களினின்றும் யோகத்திற்கு) இழுக்கப்படுகின்றான்; யோகாப்பியாசஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவனானு லுங்கூட வேதோக்த கருமபலத்தை அதிக்கிரமிக்கின்றான்.

(ச) (ஸ்ரீ, சுருக்கம், வேதோக்த கருமங்களின் பலனைக்காட்டிலும் அதிக பலனை அடைகின்றானென்பது கருத்து.

(ஶ) ௪௫, ௪௬. முயற்சியாலே யோகாப்பியாசஞ் செய்கின்ற யோகி பாபத்தினின்றும் விடப்பட்டவனாய் அநேக ஜன்மங்களிற் சித் தியையடைந்தவனாய் அதற்குப் பின்பு உத்தமமான கதியை யடை கின்றான். யோகி தவஞ்செய்கின்றவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிகன்; சாஸ்திர ஞானமுள்ளவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிகன்; யோகி கருமஞ் செய்பவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிகனென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின் றான்; ஆகலால் ஏ! அருச்சுன! யோகியாகக்கடவாய்.

(ஶ) ௪௭. சகலவித யோகிகளுள்ளும் எவன் என்னிடத்தில் திருத்தப்பட்ட மனத்தாற் பக்தியோடு கூடினவனாய் என்னைப் பஜிக் கின்றானோ அவன் சிரேஷ்டமான யோகியாக எனக்குச் சம்மதனாயி ருக்கின்றான்.

(ச) சிலயோகிகள் யோக சமாதியில் தியானத்திற்கு விஷயமாக உருத்திரன், இந்திரன், சூரியன், சுப்பிரமண்ணியன், கணபதி முதலிய

*, † (ச) யோகிகளான தரித்திரர் குலத்திலே

‡ இக்குறள், அத். ௪, சு. ௧௩-ல், விசேட வுரையோடு பதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது.

தெய்வங்களிலொன்றைக் குறித்துக்கொள்கின்றார்கள்; சில யோகி கள் தியானத்திற்கு விஷயமாக வாசுதேவனையே குறித்துக்கொண்டு அதிக பக்தி விசுவாசத்தோடு தியானஞ் செய்கின்றார்கள்; இவர்க ளுள் வாசுதேவனைத் தியானிக்கின்ற யோகியே சிரேஷ்டன். இந்த அருத்தத்தை, அத். எ, சு. ௨௫-லும் காண்க.

(தன்) ஈண்டருளிய யோகி, அஷ்டமாசித்தியைக் கருதாமல் மோ க்ஷம் ஒன்றனையே கருதி வாசுதேவனைத் தியானிக்கின்ற தியான யோகி; இத்திருவுள்ளத்தனாகவே "சகலவித யோகிகளுள்ளும்" தன்னைத் தியானிக்கின்ற யோகி சிரேஷ்டனென்றருளினான். உருத் திராதி தெய்வங்களிலொன்றைத் தியானிக்கும் யோகி அஷ்டமா சித்தியைப் பெறுவதோடு அத்தெய்வசொரூபத்தை யடைவானேய ன்றிப் பரமாத்மனாகிய வாசுதேவ சொரூபத்தை யடையான். அச் சொரூபத்தை யடையாதவனுக்கு நிச்சயமாக மீண்டும் பிறப்புண்டு. (ச) இக்கருத்தினாலேயே மேலே கூறியாங்குகூறி, அத். எ, சு. ௨௫- யும், உதாகரித்தார். ஸ்ரீதார்த்த தீபிகையில் (ச) பாஷியத்தில் ஐயர் "பரமாத்மாவை" என்றார். வாசுதேவனே பரமாத்மன், பரமாத்மனே வாசுதேவன் என்னுங் கருத்தினாலேயே "பரமாத்மாவை" என்று கூறியிருப்பாரேயன்றி மனத்திலோர் வேற்றுமைகொண்டு கூறியிரு க்கமாட்டார். ஆயினும் ஒருவர் கூறியதைக் கூறுங்கால் அவர் கூறி ய கூற்றாலே கூறுதலே யுசிதமாம்.

ஆறாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் விசேஷ ஞானத்தை யுணர்த்துகின்றமையின் விஞ்ஞானயோகோநாமாத்தியாயமென்று பெயராயிற்று.

(மூ) க. பகவான் சொல்லுதல், ஏ! பார்த்த! (பரமாத்மனாகிய) என்னிடத்திற் பற்றுள்ள மனமுடையையாயும் யோகஞ்செய்கின்றனையாயும் என்னையே சரணாகதி யடைந்தனையாயு மிருந்துகொண்டு * பூரணமாயிருக்கின்ற என்னை எவ்விதம் சந்தேகமில்லாமல் அறிவாயோ அவ்விதத்தைக் கேள்.

(ஸ்ரீ) இதுவரையில் ஆத்மதத்துவத்தைச் சொல்லி இனி யுபாசிக்க யோக்கியமான ரூபத்தைச் சொல்லப்போகின்றார்.

(ரா) முதல் ஆறு அத்தியாயங்களாற் பரமாத்மாவாகிய நாராயணனை யடைவதற்குக் காரணமாகிய யுபாசனையைச் சொல்லும்பொருட்டு ஜீவாத்மசொரூப நிச்சயத்தோடுகூடிய கருமானுஷ்டானஞ் சொல்லப்பட்டது. இதுமுதல் ஆறு அத்தியாயங்களாற் பரமாத்ம சொரூபமும் அப்பரமாத்மாவை யடைதற்குக் காரணமாகிய உபாசனையென்று சொல்லப்படுகின்ற பக்தி சொல்லப்படும்.

இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்திற் பரமாத்மசொரூப நிச்சயமும் பிரகிருதியால் பரமாத்மசொரூபம் ஜீவனுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற விதமும் அப்பிரகிருதியைப் போக்கடித்துக்கொள்வதற்குச் செய்ய வேண்டிய சரணாகதியின் விபரமும் சரணாகதி செய்யப்பட்டவர்களுள் பேதமும் ஞானம் சிரேஷ்டமென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

இந்தச் சுலோகத்தின் பொருள் என்னவென்றால் என்னை யெதிர்பார்த்தும் என்னிடத்திற் பிரீதிவைத்தும் எனது சொரூபம் குணம் செய்கை மகிமை இவைகளில் எப்பொழுதும் பற்றியிருக்கின்ற மனமுடையையாயும் என்னையே ஆதாரமாகவுடையையாயும் என் விஷயமான யோகத்தை ஆரம்பிக்கின்றனையாயுமிருக்கின்ற நீ சந்தேகமின்றிப் பூரணமாயிருக்கின்ற என்னை எப்படி யறிவாயோ அதைக் கேள்.

(மூ) உ. எதையறிந்து என்னிடத்தில் மீண்டும் வேறொன்று

---

* (ச) (ஸ்ரீ) சகல விபூதி, பலம், சக்தி, ஐசுவரியம், முதலிய குணசம்பன்னனாயிருக்கின்ற.

று தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதாய் சேஷமிருக்கமாட்டாதோ அநுபவ ஞானத்தோடுகூடிய இந்த ஞானத்தைக் குறைவின்றி நான் உனக்குச் சொல்லுகின்றேன்.

(மூ) ங. மனிதர்களுள் அநேகர்களிலொருவன் ஞானமடையும் பொருட்டு முயற்சி செய்கின்றான், முயற்சிசெய்கின்ற ஞானிகளுள் அநேகர்களிலொருவன் என்னை யுண்மையாய் அறிகின்றான்.

(மூ) ச. எனது சக்தியாகிய இந்தப்பிரகிருதியே, பூமி ஜலம் நெருப்புக் காற்று ஆகாசம் மனம் புத்தி அகங்காரம் இவ்வாறு எட்டு விதமாகப் பிரிந்திருக்கின்றது.

(மூ) ரு. ஏ! மகாபாகோ! இந்தப் பிரகிருதி நிகிர்ஷ்டமாயது. இதைப் பார்க்கிலும் வேறாயதும் எந்தப் பிரகிருதியாலே இந்தப்பிரபஞ்சம் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படிபட்டதும் ஜீவசொரூபமானதும் எனது அதீனமானதுமான பிரகிருதியைச் சிரேஷ்டமென்றறி.

(ச) (ரா) எனது ஜடப்பிரகிருதியை எனது சேதனப் பிரகிருதி தரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

(ஸ்ரீ) அபரப்பிரகிருதியைச சொல்லிப் பரப்பிரகிருதியைச்சொல்லுகின்றார். எந்தப்பிரகிருதி மேலே சொல்லப்பட்டதோ அந்தப் பிரகிருதி ஜடமாகலால் அறுதாழ்ந்தது, அதினின்றும் ஜீவசொரூபமான பிரகிருதியைச் சிரேஷ்டமென்றறி.

(மூ) சா. சகலபூதங்களையும் இவ்விருவகை பிரகிருதியாலே யுண்டானவைகளாக அறிந்துகொள். அவற்றின் மூலமாய்ச் சகலசகத்திற்கு உற்பத்தி காரணமும் லயத்திற்குக் காரணமும் யானே.

(தன்) இப்பாசுரங்கள் இப்பொருளுடையன.

முதலாயிரம் சி.வ.அ உய்யவுலகு.

உய்ய வுலகுப டைக்துண்ட மணிவயிறா
ஊழிதோ றூழிபல் லாலினிலை யதன்மேல்
பையவு யோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே
பங்கய நீள்நயனத் தஞ்சன மேனியனே
செய்யவள் நின்னகலஞ் சேமமெனக் கருதிச்
செல்விபொலி மகரக்கா துதிகழுந் திலக

ஐயவெனக் கொருகா லாடுகசெங் கீரை
ஆயர்கள் போரேறே யாடுக வாடுகவே. (௧)

திருச்சந்தவிருத்தம்.

தன்னுளே திரைத்தெழுந்த தரங்கவெண் தடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந்த டங்குகின்ற தன்மைபோல்
நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவுந் திரிபவும்
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மைநின்க ணின்றதே. (௧௦)

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம் - ஆரணியகாண்டம்.

கவந்தன் வதைப்படலம்.

நிற்குநெடு நீத்தநீ ரின்முளைத் தெழுந்த
மொக்குளே போலமுறா ணிற்றவண் டங்கள்
ஒக்கவுயர்ந் தானுளே தோன்றியொ ளிக்கின்ற
பக்கம றிதற்கெ ளிதோப ரம்பரனே. (௪௮)

(கு) ௭. ஏ! தனஞ்சய! என்னைப்பார்க்கிலும் மகாசிரேஷ்டம் வேறொன்றுமில்லை; நூலில் மணிகளைக் கோர்த்தாற்போல என்னிடத்தில் இந்தச் சகலபிரபஞ்சங்களும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது கருத்து.)

(ரா) "மகாசிரேஷ்டம்" எவ்வாறெனின், பரமாத்மா, ஜடசேதனங்களுக்குச் சேஷியாகவும் அவற்றிற்குக் காரணமாகவுமிருத்தலாலும் ஞானசக்தி பலம்முதலியகுணங்களோடிருத்தலாலும் சிரேஷ்டமென்றுசொல்லப்பட்டது. "நூலில் மணிகளைக் கோர்த்தாற்போல என்னிடத்தில் இந்தச் சகலபிரபஞ்சங்களும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றவை" எப்படியென்றால், காரிய காரண அவஸ்தைகளோடுகூடிய இந்த ஜடசேதனரூபமான சகலபிரபஞ்சங்களும் எனக்குச் சரீரம். சகலத்திற்கும் ஆத்மாவான (சரீரியான) என்னிடத்திற் சகலப் பிரபஞ்சங்களும் ஆசிரயித்திருக்கின்றன வென்பது தாத்பரியம். இந்த அர்த்தம் இது முதலிய சுருதி வாக்கியங்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(கு) ௮. ஏ! கௌந்தேய! ஜலங்களில் ருசியும் சந்திர சூரியர்களிடத்திற் காந்தியுஞ் சகல வேதங்களுள்ளே பிரணவமென்கின்ற ஓங்காரமும் ஆகாயத்திலொலியும் மனிதர்களிடத்திற் பௌருஷமும் நானாக இருக்கின்றேன்.

(தன்) இதிற் கூறியவற்றிற் சிலவற்றிற்குப் பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

பூநிலாய வைந்துமாய்ப் புனற்கணின்ற நான்குமாய்த்
தீநிலாய மூன்றுமாய்ச் சிறந்தகா லிரண்டுமாய்
மீநிலாய தொன்றுமாகி வேறுவேறு தன்மையாய்
நீநிலாய வண்ணநின்னை யார்நினைக்க வல்லரே. (௧)

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம் மீட்சிப்படலம்.

ஓங்காரப் பொருடேரு வோர்தாமுன் னையுணர்வோ
ரோங்காரப் பொருளென்று ணர்ந்திருவி னையுருப்போ
ரோங்காரப் பொருளாமென் றென்றாழி சென்றாலும்
ஓங்காரப் பொருளேபொ ருளென்கி லாவுரவோர். (௧௧௦)

(கு) ௯. பூமியில் நன்மணமும் அக்கினியிற் பிரகாசமும் நானாக இருக்கின்றேன்; சகல பிராணிகளிடத்திலும் ஆயுளைத் தரிப்பதும் தவஞ்செய்பவர்களிடத்திற் றவமும் நானாக இருக்கின்றேன்.

(கு) ௧௦. ஏ! பார்த்த! நித்தியனான என்னை சகல பூதங்களுக்கும் வித்தாக அறி. புத்திசாலிகளின் நிச்சய ஞானமும் தேஜஸ்விகளின் தேஜஸும் நானாக இருக்கின்றேன்.

(கு) ௧௧. ஏ! பரதரிஷப! பலவான்களின் பிரியமும் பலமும் பிராணிகளின் தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையும் நானாக விருக்கின்றேன்.

(கு) ௧௨. சத்துவகுணத்தாலுண்டான வஸ்துகளெவையோ ரஜோகுணத்தாலுண்டாயினவும் தமோகுணத்தாலுண்டாயினவுமான வஸ்துகளெவையோ அவற்றை யென்னாலே யுண்டானவை யென்றறி; அவற்றில் நானில்லை; அவை என்னிடத்திலிருக்கின்றன.

(ரா) இதன் கருத்தியாதெனின், ஆத்மாவின்றிச் சரீரமிருக்கமாட்டாது; ஆத்மா சரீரமின்றி யிருக்கும்; அவ்வாத்மா தேகத்தாற் போகவிஷயமாய் உபகாரமடைகின்றது; எனக்கோ தேகத்தாலாகவேண்டுவதொன்றுமில்லை; லீலையின் பொருட்டுத் தேகத்தைத் தரிக்கின்றேன் என்பதே.

(தன்) இப்பாசுரம் இந்த (கு)க்கு முற்று மிணங்கியது.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

உலகுதன்னை நீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கி வைத்துமீண்
டுலகுதன்னு ளேபிறத்தி யோரிடத்தை யல்லையால்
உலகுநின்னொ டொன்றிநிற்க வேறுநிற்றி யாதலால்
உலகுநின்னை யுள்ளசூழல் யாவருள்ள வல்லரே. (கஉ.)

(மூ) கங. *மூன்றுவித குணவிகாரங்களாயுள்ள இந்த வஸ்துக்களாலே மோகமடைந்த இந்தச் சகல பிரபஞ்சமும், இவற்றினின்றும் † வேறாயிருக்கின்ற நாசமற்ற என்னை யறிகிறதில்லை.

(மூ) கச. தெய்வசம்பந்தமுள்ள குணத்திரய ரூபமான இந்த எனது பிரகிருதி கடக்கக் கூடாதது; என்னையே எவர்கள் சரணமடைகின்றார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைக் கடக்கின்றார்கள். (நிவர்த்தித்துக் கொள்கின்றார்களென்பது கருத்து.)

(ரா) மாயை மித்தையென்பது சரியன்று; மந்திரத்தாலும் வெடிமருந்து முதலியவற்றாலும் பார்க்கப்படுகின்ற பலவிசித்திரங்கள் பொய்யானாலும் அம்மந்திராதிகள் பொய்யன்மைபோல மாயைபொய்யன்று என்ற இச்சுருதியிலும். சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மாயையைத் தாண்டுகிறதென்றது அதனாலுண்டாகும் துன்பங்களை நிவர்த்திசெய்து கொள்வதை.

(தன்) என்னையே என்னுமீற்றிலுள்ள ஏகாரம் பிறதெய்வங்களைச் சரணமடைவோர் மாயையைக் கடவாரென்பது தோன்ற நிற்கின்றது.

(மூ) கரு. பாபிகளாயும் மூடர்களாயும் மாயையாலபகரிக்கப்பட்ட ஞானமுள்ளவர்களாயும் அசுரபாவத்தை ஆசிரயித்தவர்களாயும் மனிதரிற் கீழோராயுமிருக்கின்றவர்கள் என்னைச் சரணமடைதலில்லை. (உபாசித்தலில்லை.)

(மூ) கசு. ஏ! பரதரிஷப! நோய் முதலிய துன்பமடைந்தவன், சொரூபஞானமடைய விருப்பமுள்ளவன், பொருளை யிச்சிக்கின்றவன், ஞானி, ஆகிய இந்நான்குவித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்கள் என்னைப் பஜிக்கின்றார்கள்.

(மூ) கஎ. இவர்களில் நிலையான யோகத்தையும் என்னொருவ

* (ரா) தேகம், இந்திரியம், போக்கியசொரூபமான வஸ்துகளென மூன்று விதம். † (ரா) சிரேஷ்டனாயிருக்கின்ற.

னிடத்திலே பக்தியையுமுடைய ஞானி சிரேஷ்டனாகின்றான். அந்த ஞானிக்கு நான் மிகவும் பிரியமாயுள்ளேன்; அவனும் எனக்குப் பிரியமுள்ளவனே.

(மூ) கஅ. இந்தச் சகலருஞ் சிலாக்கியமானவர்களே. (அவர்களில்) ஞானியோ யானே; என்பதாக எனது நிச்சயம். காரணம் யாதெனின், அவன் என்னிடத்தில் மனத்ஸ்த நிலையாய் நிறுத்தினவன். என்னையே சர்வோத்தமமான கதியாக நம்பி யிருக்கின்றான்.

(ரா) என்னைத் தவிர ஞானிக்குப் பிராணதாரணை யில்லையாகலால் எனக்கு அவனைத் தவிர ஆத்மதாரணை யில்லையென்பது கருத்து.

(ராக) தனக்கு அதிகப் பிரியமுள்ள ஒருவனை யொருவன் அவனே நான் என்று சொல்லுதல்போலப் பகவனுக்கு ஞானிகளிடத்திலுள்ள பிரியத்தாலே "ஞானியே நானே" என்றருளினனென்பது.

(தன்) இப்பாசுரங்கள் இந்த, சு-க்கு இணங்கியன.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

ஊனின்மேய வாவிநீ யுறக்கமோ டுணர்ச்சிநீ
யானின்மேய வைந்துநீ யவற்றுணின்ற தூய்மைநீ
வானினோடு மண்ணுநீ வளங்கடற்ப யனுநீ
யானுநீய தன்றியெம் பிரானுநீயி ராமனே. (கூச.)

நான்காம் திருவந்தாதி.

இன்றாக நாளையே யாகவினிச் சிறிதும்
நின்றாக நின்னருளென் பாலதே — நன்றாக
நானுன்னை யன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே
நீயென்னை யன்றி யிலை. (எ)

அ-க-ம் திருவாய்மொழி.

தானேயாகி நிறைந்தெல்லா வுலகுமுயிருந் தானேயாய்த்
தானேயானென் பானாகித் தன்னைத்தானே துதித்தெனக்குத்
தேனேபாலே கன்னலேயமு தேதிருமா லிருஞ்சோலைக்
கோனேயாகி நின்றொழிந்தா னென்னைமுற்று முயிருண்டே. (உ)

தேசிகப் பிரபந்தம் மும்மணிக்கோவை.

பயின்மதி நீயே பயின்மதி தருதலின், வெளியு நீயே வெளியுற நிற்றலின், தாயு நீயே சாயைதந் தருதலின், தந்தையு நீயே முந்தி நின் றளித்தலின், உறவு நீயே துறவா தொழிதலின், உற்றது நீயே சிற்றின்ப மின்மையின், ஆறு நீயே யாற்றுக் கருடலின், அறமு நீயே மறநிலை மாய்தலின், இணைவனு நீயே யிணையில்லை யாதலின், துய்யனு நீயே செய்யா னாதலின், காரண நீயே நாரண னாதலின், கற்பக நீயே நற்பதந் தருதலின், இறைவனு நீயே குறையொன் றிலாமையின், இன்பமு நீயே துன்பந் துடைத்தலின், யானு நீயே யென்னு னாதலின், எனது நீயே யுனதன்றி யின்மையின், நல்லாய் நீயே பொல்லாங் கிலாமையின், வல்லாய் நீயே வையமுண் டுமிழ்தலின், எங்ஙனு மாகு மெய்யநின் வியப்பே, அங்ஙனே யொக்க வழிவதா ரணமே. (எ)

(மூ) ௧௯. பகுஜன்மங்களெடுத்தபின்பு எல்லாம் வாசுதேவ சொரூபமென்ற ஞானமடைந்தவனாய் என்னைப் பஜிக்கின்றான்; அவ்வாறான மனத்தையுடையவன் மிகவும் துர்லபமாயவன்.

(மூ) ௨௦. தங்கள் சுபாவத்தாலே (அதாவது பூர்வ ஜன்ம வாசனையாலே) ஏவப்பட்டவர்களாய்விரும்பிய) அந்தந்த விஷயங்களாலே * ஞானமற்றிருக்கின்ற ஜனங்கள் அந்தந்த நியமத்தை ஆசிரயித்து † இதர தெய்வங்களைப் பஜிக்கின்றார்கள்.

(தாற்) ஈண்டு "இதர தெய்வங்களை" என்றிறைவனருளியதற்கு யாகத்தால் பஜிக்கப்படும் தெய்வங்களைக் கருதி யருளியதாக ஐயர் நினைத்து யாகஞ்செய்தல் பிரயாசமான காரியமென்றும் அதனாற் பெறும் பேறும் மிகவும் அற்பமானதென்றும் யாகஞ் சரியாய் நிறைவேறாவிடின் பலனின்மையோடு தோஷமுமுண்டாகுமென்றும் ஈசுவரனைத் தியானிக்கும் விஷயத்தில் ஒரு சிறிதும் பிரயாசமில்லையென்றும் அன்றியும் பிரமத்தியானத்தைச் சிறிது செய்து பின்பு செய்யாதுவிட்டாலும் செய்த அளவுக்குப் பலனுண்டேயன்றித் தோஷமுண்டாகாதென்றும் கீதார்த்த தீபிகையுட் கூறியிருக்கின்றார். இஃது எல்லார்க்குமுடன்பாடே.

ஆனால் இதர தெய்வங்களை யென்றருளியதற்கு ஐயர்கொண்ட

* (பா) எனது சொரூபஞானமற்றவர்கள்.
† (ச) தனது ஆத்ம சொரூபியான பிரமத்தை விட்டு இதர தெய்வங்களை. (ஸ்ரீ) பூதப்பிரேத பைசாசமுதலிய அற்ப தெய்வங்களை.

கருத்துச் சரியன்று. எங்ஙனேயெனின் யாகமுதலிய கருமங்களைப் பகவதர்ப்பணமாகச் செய்யவேண்டியதென்றும் செய்யாது விடுதல் கூடாதென்றும் பகவனருளுதலாலும் (ஸ்ரீ) அத். ௩, சு. ௧௮. வியாக்கியானத்தில் சோம்பலாலாவது தோஷபுத்தியாலாவது சத்கருமங்களைச் செய்யாது விடுதலே தோஷத்தையும் பந்தத்தையும் உண்டுபண்ணுமென்று கூறுதலானும் யாகத்தாலாராதிக்கப்படும் தெய்வங்களைப் பகவன் ஈண்டுக் கூறியருளினனென்றுகொள்வது அசம்பாவிதம்.

பின்னையோவெனின் வாசுதேவனையன்றிப் பிறதெய்வங்களைப் பஜிப்போர்க்குப் பிறவாப் பேறில்லை யென்பது திரிமதசித்தாந்தஞ் செய்த பாஷியகாரர்களோடு சான்றோரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததாகலால் ஈண்டு இதர தெய்வங்களை யென்றருளியது பல சமயங்களுக்குரியனவாய் நிற்கும் தெய்வங்களை யென்றுகொள்ளவேண்டும்.

இப்பாசுரம் "தங்கள் சுபாவத்தாலே" என்ற பகவத் வாக்கியத் திற்கிணங்கியது.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து.
௧-ம் திருவாய்மொழி உயர்வு.

அவரவர் தமதமது அறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவில ரிறையவர்
அவரவர் விதிவழி யடையநின் றனரே. (ரு)

(மூ) ௨௧. எந்த எந்தப் பக்தன் எந்த எந்த தெய்வ விக்கிரகத்தை விசுவாசத்தோடு பூஜிப்பதற்கு விரும்புகின்றானோ அந்தந்தப் பக்தனுடைய அந்த விசுவாசத்தை ஸ்திரமானதாகவே நான் செய்கின்றேன்.

(மூ) ௨௨. அவன் அவ்வாறான விசுவாசத்தோடுகூடினவனாய் அந்தத் தேவதையின் ஆராதனத்தைச் செய்ய விரும்புகின்றான்; என்னாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த இஷ்டமான வஸ்துகளை அந்தத் தெய்வத்தாலடைகின்றான்.

(மூ) ௨௩. தெய்வங்களைப் பூஜிக்கின்றவர்கள் அத்தெய்வங்களையடைகின்றார்கள்; அற்ப புத்தியுள்ள அவர்களது அந்தத் தேவதாபூஜையாலுண்டாகும் பலன் முடிவுடைத்தானதாகவே ஆகின்றது; என் பக்தர்களோ என்றால் என்னை யடைகின்றார்கள்.

(தன்) இதர தெய்வங்களை யாராதித்து அத்தெய்வங்களை யடைந்தோர் மீண்டும் பிறப்பர். தன்னை யடைந்தோர் மீண்டொருகாலும் பிறவார் என்பது இதன் கருத்து. இக்கருத்தேபற்றி (ச) இதனை அத் சு, சு. சஎ-ல், உதாகரித்தார்.

(சு) உரு. நாசமற்றதும் சர்வோத்தமமாயதும் லோகவிலக்ஷணமாயதுமான எனது சொரூபத்தை அறியாத அவிவேகிகள். காணப்படாத என்னைக் காணப்படுதலை (மநுஷியாதிரூபங்களை) அடைந்தவனாக நினைக்கின்றார்கள்.

(ச) ஈசுவரனாயும் மாயையைச் சுவாதீனத்தில் வைத்திருக்கின்றோனாயுமுள்ள வென்னை மாயைக்குட்பட்ட சாதாரண மனிதனாக நினைக்கின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ) பிரபஞ்சாதீதனாயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் லீலையாலே பிரகாசிக்கின்ற பலவித ரூபமுடையவனாயும் சுத்த சத்துவ சொரூபனாயுமிருக்கின்ற என்னைக் கருமத்தாலுண்டான பாஞ்ச பௌதிக தேகத்தையுடையவனாயும் தேவதைகளுக்குச் சமானனாயும் நினைக்கின்றார்கள்.

(சு) உரு. யோக மாயையாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நான் எல்லார்க்கும் பிரத்தியக்ஷனல்லேன்; ஆனபடியாலே விவேகமற்ற இந்தச் சனங்கள் என்னைப் பிறப்பற்றவனாகவும் நாசமற்றவனாகவும் அறிதலில்லை.

(சு) உசு. ஏ! அருச்சுன! சென்றுபோயினவும் இருக்கின்றனவும் வரப்போகின்றனவுமாகிய பிரபஞ்சங்களை நான் அறிவேன்; என்னையோ ஒருவனும் அறியமாட்டான்.

(சு) உஎ. ஏ! பாரத! ஏ! பரந்தப! தேகத்தையடையும்பொழுதே காமக்குரோதங்களாலுண்டாயிருக்கின்ற சுகதுக்கங்களாலுண்டான அவிவேகத்தாலே சகல பிராணிகளும் விஷயாபிமானத்தை அடைகின்றார்கள்.

(சு) உஅ. புண்ணியசாலிகளான எந்தச் சனங்களின் பாபம் நசித்ததோ அந்தச் சனங்கள் த்வந்த்வமோகத்தினின்றும் விடப்பட்டு திருடமான விரதத்தையுடையவர்களாய் என்னைப் பஜிக்கின்றார்கள்.

(சு) உகூ. யார் என்னை ஆசிரயித்து வார்த்தகத்தையும் மரணத்தையும் நிவர்த்தித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு முயலுகின்றார்களோ

அவர்கள் சகல கருமத்தையும் சகலவித அத்தியாத்மத்தையும் அந்தப் பிரமத்தையும் அறிகின்றார்கள்.

(சு) நO. எவர்கள் அதிபூத அதிதெய்வங்களோடுகூடினவனாகவும் அதியக்ஞத்தோடுகூடினவனாகவும் என்னை அறிகின்றார்களோ அவர்கள் மரணகாலத்திலும் என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களாய் என்னை அறிகின்றார்கள்.

(தன்) மரணகாலத்தில் தியானிக்கவொண்ணாதென்னுந் திருவுளத்தனாய் மரணகாலத்திலுமென்றருளினானாயின் உண்மை எதிர்மறை. அன்றித் தியானிக்கவொண்ணாத அக்காலத்திலும் தன்னை அறிகின்றவர்கள் தன்னைத் தியானிப்பார்களென்னுந் திருவுளத்தனாய் அருளினானாயின் உம்மை சிறப்பு. உம்மைக்கு முற்கூறிய பொருளினும் பிற்கூறிய பொருளே சிறந்தது.

அதி-மெய்யுணர்தல்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் (அ)
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

இக்குறளின் விசேடவுரையிற் பரிமேலழகர், "உயிர் உடம்பினின் நீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அது வாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின் வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடச் செம்பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான் அதுபொருட்டுக் கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான் அதுபொருட்டு முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்க வுபாயமில்லை யென்பதறிவு" என்றாராகலானும் முன்னே தியானம் பயின்றவர்கள் பிராணப் பிரயாணகாலத்திலும் பரம்பொருளைத் தியானிக்க வல்லரென்பது பெற்றாம்; பெறினும் தியானிக்க வல்லராயிருந்து பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் பரம்பொருளைத் தியானிக்காது வழுவுவாரே பலர். மகாத்மாவான * ஜடபரதரே பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் பரமனைத் தியானிக்காது வழுவினராயின், வழுவாது தியானிக்கவல்லார் யார்? பிராணப் பிரயாணகாலத்தில் மனோவாக்குக் காயங்களின் வலிகுறைதலானும் அப்பொழுதும் அம்மனம் பரம்பொருளைப் பற்றாது பிறபொருள்மேற் செல்லுதல் அதற்கியல்பாகலால், ஆழ்வார்கள் பகவத்சின்னங்களை பூசரளாயினும் லோகநன்மையின்பொருட்டுப் பத்தியைத் தோற்றுவித்து மரணகாலத்திற் றம்மை காக்கவேண்டுமென்று பரமனையே வேண்டினர். இங்குக் கூறியதற்கிணங்கிய இப்பாசுரங்களைக் காண்க.

* விஷ்ணு புராணம், இரண்டாம் அம்சம், அத். கரு பார்க்க.

முதலாயிரம் ௩0-வது துப்புடையாரை.

துப்புடை யாரை யடைவதெல்லாஞ் சோர்விடத்துத் துணையாவ ரென்றே, ஒப்பிலே னாகிலும் நின்னடைந்தே னானைக்கு நீயருள் செய்தமையால், எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போ தங்கேது நானுன்னை நினைக்க மாட்டேன், அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லிவைத்தே னரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (க)

சாற்றை விடையனும் நான்முகனு முன்னை யறியாப் பெருமையோனே, முற்ற வுலகெலாம் நீயேயாகி மூன்றெழுத் தாய முதல்வனேயோ, அற்றதுவாணா ளிவற்கென் றெண்ணி யஞ்ச நமன்றமர் பற்றலுற்ற, அற்றைக்கு நீயென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (ச)

தன்னான வில்லை நமன்றமர்கள் சாலக் கொடுமைகள் செய்யாநிற்பர், மண்ணொடு நீரு மெரியுங்காலு மற்றுமாகாச முமாகி நின்றாய், எண்ணலாம் போதேயுன் நாமமெல்லா மெண்ணினே னென்னைக் குறிக்கொண்டென்றும், அன்னவலே நீயென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (கூ)

செஞ்சொல் மறைப்பொரு ளாகிநின்ற தேவர்கள் நாயகனே யெம்மானே, எஞ்சலி லென்னுடை யின்னமுதே யேழுலகு முடையாயென்னப்பா, வஞ்ச வுருவின் நமன்றமர்கள் வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது, அஞ்சலென் றென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (எ)

நானேது முன்மாய மொன்றறியேன் நமன்றமர் பற்றி நலிந்திட்டிந்த, ஊனே புகேயென்று மோதும்போ தங்கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன், வானே வானவர் தங்களீசா மதுரைப்பிறந்த மாமாயனே யென், ஆனாய் நீயென்னைக் காக்கவேண்டு மரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே. (அ)

திருமாலை.

மறஞ்சுவர் மதிளெடுத்து மறுமைக்கே வெறுமைபூண்டு
புறஞ்சுவ ரோட்டைமாடம் புரளும்போ தறியமாட்டீர்
அறஞ்சுவ ராகிநின்ற வரங்கனார்க் காட்செய்யாதே
புறஞ்சுவர் கோலஞ்செய்து புட்கவ்வக் கிடக்கின்றீரே. (கூ)

திருவேங்கடத்தந்தாதி.

சேர்ந்து கவிக்கும் முடிகவித்தாய் சிறியே னிதயம்
சார்ந்து கவிக்கும் வாமனித்தாய் கொண்ட தண்டலைமேல்
ஊர்ந்து கவிக்கும் வடமலையாய் பஞ்சொழுக் கியபால்
வார்ந்து கவிக்கும் பொழிலஞ்சே லென்று வந்தருளே. (எ)

பெண்ணாக்கு விக்கச் சிலைமே லொருதுகள் பெய்த பொற்றாள்
அண்ணாக்கு விக்க லெழும்போ தெனக்கருள் வாய் பழிப்பு
கண்ணாக்கு விக்கச் சிள முலைப் பூமக ளாயகனே
எண்ணாக்கு விக்கக் குழலூதும் வேங்கடத் தெண் கண்ணனே. (எரு)

(தல்) இந்த க. ௩0-ல் அருளிய அதிபூர முதலியானவை யாவையென்று அடுத்த அத்தியாயத்தில் நான் விஷ்ணு நாராயணன் அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுகின்றானெனவாலாங்குணர்க.

ஏழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

———(ﾟ∺ﾟ)———

எட்டாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் நாசரஹிதமான பரபிரமத்தை யுணர்த்துகின்றமையின் அக்ஷரபர்பிரம்மயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

(சு) ௧. அருச்சுனன் சொல்வது, ஏ! புருஷோத்தம! அந்தப் (மேலே அருளிய) பிரமமென்பது யாது? அத்தியாத்மமென்பது யாது? கருமமென்பது யாது? அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டதுயாது? அதிதெய்வமென்பது எதாகச் சொல்லப்படுகின்றது?

(சு) ௨. ஏ! மதுசூதன! இந்தச் சரீரத்தில் அதியக்ஞன் (இருக்கிறவனும், ஏவுகிறவனும், பலனைக் கொடுப்பவனும்) யார்? அவர் எப்படிப்பட்டவர்? மாணகாலத்தில் மனத்தை ஒருப்படுத்தினவர்களாலே எப்படி உணரத்தக்கவராகின்றீர்?

(சு) ௩. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், உத்தமமான நாசமற்றது அல்லது உலகத்திற்கு மூலகாரணமானது பிரமம். ஜீவசுபாவம் அத்தியாத்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது. பூதங்களாகிய வஸ்துகளுக்கு உற்பத்தியைச் செய்கின்ற யக்ஞத்தில் ஓமஞ்செய்தல் கருமமென்னும் பெயரையுடைத்து.

(சு) ௪. ஏ! தேகபிர்தாம்வர! நாசமடையத் தகுந்த வஸ்துகள் அதிபூதமென்று சொல்லப்படுகின்றன. விராட்புருஷன் அதிதெய்வதமாகச் சொல்லப்படுகின்றான். * இந்தத் தேகத்தில் (அந்தரியாமியாயிருக்கின்ற) நானே அதியக்ஞன்.

(சு) ௫. எவன் அந்தியகாலத்திலும் என்னையே தியானிக்கின்றவனாய்ச் சரீரத்தை விட்டுப் போகின்றானோ அவன் எனது சொருபத்தை யடைகின்றான். இந்த விஷயத்திற் சந்தேகமில்லை.

(சு) ௬. ஏ! கௌந்தேய! எவன் அந்தியகாலத்தில் எந்தெந்த ரூபத்தைத் தியானிக்கின்றவனாய்த் தேகத்தை விடுகின்றானோ

* (ச) தேகத்தாற் செய்கின்ற யக்ஞங்களுக்கு அபிமானியான விஷ்ணு அதியக்ஞன்; அவனே நான் (ஸ்ரீ) தேகத்தில் அந்தரியாமியாயிருந்துகொண்டு யக்ஞத்திற் பிரவிருத்திக்கும்படி யேவுகின்றவனாயும் பலனைக் கொடுக்கின்றவனாயுமிருக்கின்ற யானே அதியக்ஞன்.

அவன் எப்போதும் அந்தந்த ரூபத்தின் தியானத்தோடு கூடினவனாய் அந்தந்த ரூபத்தையே அடைகின்றான்.

(சு) ௭. ஆகலால் எல்லாக் காலங்களிலும் என்னைத் தியானித்துக்கொண்டிரு; யுத்தத்தையுஞ் செய்; என்னிடத்தில் மனம் புத்தி ஆகியவற்றை வைத்தவனாக என்னையே அடைவாய் சந்தேகமில்லை.

(சு) ௮. ஏ! பார்த்த! அப்பியாசமாகிய வுபாயத்தோடுகூடிய வேறு விஷயங்களிற் பிரவேசமற்ற மனத்தாலே பிரகாச ரூபமான பரம புருஷனைத் தியானிக்கின்றவன் அந்தப் பரம புருஷனையே அடைகின்றான்.

(சு) ௯, ௰. சஞ்சலமற்ற மனத்தோடும் பக்தியோடும் தியான பலத்தோடும் கூடிய எவன் அந்திய காலத்திற் பிராணவாயுவை புருவங்களின் மத்தியிற் செவ்வையாய் நிறுத்திச் சர்வக்ஞனும் அநாதிகாலமாயிருக்கின்றவனும் சகலத்திற்கும் பிரேரகனும் அணுவைப்பார்க்கிலும் அணுவாயிருக்கின்றவனும் சகல பிரபஞ்சத்திற்கும் ரக்ஷகனும் சிந்திக்கக்கூடாத ரூபமுடையவனும் சூரியன்போலப் பிரகாசமுடையவனும் மாயையைக் கடந்தவனுமாகிய புருஷனை இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கின்றானோ அவன் திவ்வியமான அந்தப் பரமாத்மாவை அடைகின்றான்.

(சு) ௧௧. வேதார்த்தங்களை யறிந்தவர்கள் எதை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகின்றார்களோ காமக் குரோதங்களை விட்டிருக்கின்ற யதிகள் எதை யடைகின்றார்களோ எதை யறிய விரும்புவோர் பிரமசரிய விரதத்தை அநுஷ்டிக்கின்றார்களோ அந்த ஸ்தானத்தைச் சுருக்கமாயுனக்குச் சொல்லுகின்றேன்.

(சு) ௧௨, ௧௩. எவன் தனது சகல இந்திரியங்களையுமடக்கி மனத்தை * இருதயத்தில் நிறுத்திச் சிரசிற் பிராணவாயுவை நிறுவி ஸ்திரமான யோகநிலையை யடைந்தவனாய்ப் பிரமத்தைச் சொல்லுகின்ற ஓம் என்கின்ற ஓரெழுத்தை உச்சரிக்கின்றவனாய் [illegible] என்னை இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கின்றவனாய்த் தேகத்தை விடுகின்றவனாய்ப் போகின்றானோ அவன் சிரேஷ்டமான கதியை அடைகின்றான்.

(தன்) மேலேகூறிய ஓரெழுத்திலுள்ளவன் நானே என்பான் " ஓரெழுத்தை யுச்சரித்தவனாய் என்னை இடைவிடாமல் ஸ்மரிக்கி

* (ா) (ம) (ாக) இருதயத்திலிருக்கின்ற என்னிடத்தில்.

ன்றவனாய்" என்றருளினான். இதற்கிணங்கிய இப்பாட்டையுமுண ர்க.

* ஓமெனு மோரெழுத் ததனி னுள் ளுயி
ராமவ னறிவினுக் கறிவு மாயினான்
றாமமு வுலகமுந் தழுவிச் சார்தலாற்
றாமமுங் கனலும்போற் றொடர்ந்த தோற்றத்தான்.

(சு) கச. ஏ! பார்த்த! எப்பொழுதும் வேறு பற்றில்லாதவனாய் எவன் என்னைப் பிரதிதினமும் ஸ்மரிக்கின்றானோ அப்படிப்பட்ட ஸ்திரமான யோகிக்கு நான் சுபலன்.

(சு) கரு. சிரேஷ்டமான மோக்ஷத்தையடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னையடைந்து மீண்டும் துக்கங்களுக் கிருப்பிடமும் அநித்தியமு மாகிய பிறப்பை யடைதலில்லை.

(தன்) மோக்ஷத்தை யடைதலும் அவனை யடைதலுமாகிய இரண்டும் ஒரே பொருளாயிருக்க "மோக்ஷத்தையடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை யடைந்து" என்றருளியதின் திருவுள்ளமின்னதென்பதை யுணர்த்த வல்லார்வாயுணர்க. மோக்ஷத்தை யடைந்த மகாத்மாக்கள் விடுதலை யடைந்த மகாத்மாக்கள், என்று கொள்ளவுமமையும்.

(சு) கசு. ஏ! அருச்சுன! பிரமலோக முதலாயுள்ள சகல லோகங்களும் மீண்டு உற்பத்தியையுடையன. ஏ! கௌந்தேய! என்னையடைந்தாலோ மறுபிறப்பில்லை.

(சு) கஎ. பிரமனுக்கு எந்தப் பகலை ஆயிரயுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும் இரவை ஆயிர யுகங்களை முடிவாயுடையதாகவும் எந்தச் சனங்கள் அறிந்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் (பிரமனது) பகலிரவை அறிந்தவர்கள்.

(ச) பிரமலோகங்கூட கால அளவையை யுடைத்தானமையின் மற்றைய [illegible] லோகங்க[illegible]ெல்லாம் அழியத் தகுந்தனவே என்பதை அறிவிக்கும் [illegible] [illegible]ந்த, சு. சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ) பிரமலோகம் பருகாலம் நீடித்திருக்குமென்பதையும் சிரேஷ்டமாயதென்பதையும் அறிவிக்கும்பொருட்டிந்த, சு. கூறப்பட்டது.

* ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், இரணியன் வதைப் படலம், எசு.

ஆயிர யுகங்களென்றது ஆயிரஞ் சதுர்யுகங்களை.

(தன்) பிரமனது ஆயுள் விபரத்தை யீண்டுக் காண்க.

கண்ணிமைப்பொழுது (கரு) ஒரு காஷ்டை. காஷ்டை (௩0) ஒரு கலை. கலை (௩0) ஒரு முகூர்த்தம். முகூர்த்தம் (௩0) இராப்பகலுள்ள ஒரு நாள். நாள் (கரு) ஒரு பக்ஷம். பக்ஷம் (உ) ஒரு மாதம். மாதம் (உ) ஒரு இருது. இருது (௩) ஒரு அயனம். அயனம் (உ) ஒரு வருஷம். இந்த மனிதவருஷம் (க) ஒரு தேவ நாள். இந்த தேவ நாள் (௩௬0) ஒரு தேவ வருஷம்.

யுகக்கணக்கு.

யுகத்திற்கு	தேவவருஷம்	மனிதவருஷம்
கிருதயுகத்திற்கு	சஅ00	கஎஉஅ000
திரேதாயுகத்திற்கு	௩௬00	கஉகசு000
துவாபரயுகத்திற்கு	உசு00	அ௬ச000
கலியுகத்திற்கு	கஉ00	சகஉ000
ஆகயுகம் ச-க்கு வருஷம்,	கஉ000	சகஉ0000.

பிரமனது ஆயுளின் கணக்கு

இவ்வாறு ஆயிரஞ் சதுர்யுகம் பிரமனுக்கு ஒரு பகல். இந்தப் பக
வில், ஒவ்வொன்றும் (எக) சதுர்யுகங்கொண்ட மநுவந்திரங்கள் (கச)
ஆகின்றன. பிரமனது இரவுக்கும் அவ்வாறே சதுர்யுகம், (க000).
(உ000) சதுர்யுகம் பிரமனுக்கொரு நாள். இவ்வித நாள் (௩௬0) அவ
ற்கொரு வருஷம். இவ்வித வருஷம் (க00) பிரமனது ஆயுள். இந்த
ஆயுட்காலம் பரா என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு பராவுக்கு (௩௧௧
0ச0000000000) மூன்று கோடியே பதினொரு லக்ஷத்து நான்காயிரம்
கோடி மனுஷிய வருஷங்கள்.

(சு) கஅ. பிரமனது பகற்காலாரம்பத்திற் காணப்படாததிலி ருந்து (சூக்ஷுமபிரகிருதியிலிருந்து) காணப்பட்ட சகல பிரபஞ்சங்களுமுண்டாகின்றன. இரவு வரும்பொழுது காணப்படாததென்று சொல்லப்பட்ட அந்தப் பிரகிருதியினிடத்திலே அடங்குகின்றன.

(சு) கக. ஏ! பார்த்த! பூதக்கூட்டம் பராதீனமாய்ப் பகலாரம்பத்திலுண்டாகின்றது; இரவு வரும்பொழுது அடங்குகின்றது. அதே பூதக்கூட்டம் பிறந்து பிறந்து அடங்குகின்றது.

(சு). உ0. எது அந்த * அவ்வியக்த்தத்தைக்காட்டிலும் † விலக்ஷணமாயும் உத்தமமாயும் காணப்படாததாயும் அநாதியாயுமிருக்கின்றதோ அந்தப் பிரமம் சகல பூதங்களும் நாசமடைகின்றபொழுதும் நாசமடைதலில்லை.

(சு) உக. எவர் (எந்தப் பரமாத்மா) காணப்படாதவரென்றும் நாசரஹிதரென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றாரோ அவரைப் பரமபுருஷார்த்தமாக (மேலான பிரயோஜனமாக) வேதங்கள் கூறுகின்றன. எதையடைந்து திரும்புதலில்லையோ அந்த உத்தம சொரூபம் என்னுடையது.

(சு) உஉ. ஏ! பார்த்த! பிராணிகள் எவனுக்குளிருக்கின்றனவோ எவனாலே இந்தச் சகல பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தப் பரமபுருஷன் வேறு பற்றிலாத பக்தியாலே அடையத்தருந்தவன்.

(சு) உ௩. ஏ! பரதரிஷப! எந்தக் காலத்திலிறந்த யோகிகள் ‡ அபுனர் ஜனனத்தையும் புனர் ஜனனத்தையும் அடைகின்றார்களோ அந்தக் காலத்தைச் சொல்லுகின்றேன்.

(சு) உச. § அக்கினியபிமானி தேவதை ¶ பிரகாசத்திற்கு அபிமானி தேவதை பகற்காலத்திற்கு அபிமானி தேவதை சுக்கிலபக்ஷாபிமானி தேவதை உத்தராயணத்திற்கு அபிமானி தேவதை ஆகிய அந்தத் தேவதைகளது லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் சென்ற பிரமஞானிகளான ஜனங்கள் பரபிர்மத்தை அடைகின்றார்கள்.

(தன்) ஒருசாரார் இதனைக் கிரமமுக்தி என்பர். அதாவது உபாசகர்கள் கிரமக்கிரமமாய் அந்தந்த லோகங்களை யடைந்து பின்பு பிரமத்தை யடைவது. இந்த மார்க்கந்தான் மோக்ஷலோகத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கம். இது அர்ச்சிராதிமார்க்கம். இப்பாசுரம் இம்மார்க்கத்தைக் குறித்தது.

திருச்சந்த விருத்தம்.

சண்டமண்ட லத்தினூடு சென்றுவீடு பெற்றுமேல்
கண்டுவீடி லாதகாத லின்பநாளு மெய்துவீர்
புண்டரீக பாதபுண்ய கீர்த்திநுஞ் செவிமடுத்
துண்டுநும் முறுவினைத்து யருள்நீங்கி யுய்மினோ, (சுஎ)

---

* பிரகிருதி.
† வேறானது.
‡ ஜன்மமில்லாததையும்.
§, ¶ அர்ச்சிஸ் என்னும் தேவதை.

(சு) உரு. புகைக்கு அபிமானி தேவதை இரவுக்கு அபிமானி தேவதை அவ்வாறே கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானி தேவதை தக்ஷிணாயனாபிமானி தேவதை ஆகிய அந்தத் தேவதைகளது லோகங்களின் மார்க்கமாய்ச் சென்ற காமியகரும யோகி சந்திரப்பிரகாசத்தோடுகூடிய சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்து திரும்புகின்றான்.

(தன்) இது தூமாதிமார்க்கம்.

(சு) உசு. சுக்கில கிருஷ்ணபக்ஷமுதலியவற்றின் அபிமானி தேவதைகளின் லோகங்களான இந்த மார்க்கங்கள் ஜகத்திற்குச் சாசுவதமானவை யென்றெண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. முந்திய ஒருமார்க்கத்தால் அபுனர் ஜன்மத்தை யடைகின்றான். பிந்திய ஒரு மார்க்கத்தால் மீண்டும் ஜன்மத்தை யடைகின்றான்.

(சு) உஎ. ஏ! பார்த்த! இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிகின்ற யோகி ஒருவனும் மோகமடைதலில்லை. ஆகலால் ஏ! அருச்சுன! எல்லாக் காலங்களிலும் யோகியாகக் கடவாய்.

(சு) உஅ. வேதங்களாலும் யக்ஞங்களாலும் தவங்களாலும் தானங்களாலும் உண்டென்று எந்தப் புண்ணிய பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தச் சகல பலனையும் யோகி அதிக்கிரமிக்கின்றான். அதாவது இதனிலும் மேலான பலனை யடைகின்றான் அல்லது இது அற்ப பலனென்று நினைக்கின்றான் பின்னும் இதை யறிந்து மூலகாரணமான உத்தம ஸ்தானத்தை அடைகின்றான்.

எட்டாமத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் சிரேஷ்டமான ஞானத்தையும் சிரேஷ்டமான ரகசியத்தையும் ஓதுகின்றமையின் ராஜவித்யாராஜகுஹ்ய யோகநாமாத்தியாயமெனப்பெயராயிற்று.

(கீ) க. பகவான் சொல்லுதல், எதையறிந்து சம்சாரத்தினின்றும் விடப்படுவாயோ அப்படிப்பட்ட அதிரகசியமான உபாசனையோடு கூடிய இந்த ஞானத்தை அசூயையில்லாத உன்பொருட்டுச் செவ்வையாய்ச் சொல்லுகின்றேன்.

(ஸ்ரீ) பகவான் அடுத்தடுத்துத் தன் மகிமையையே சொல்லிக்கொள்கின்றானென்று அசூயை கொள்ளாத உன் பொருட்டு.

(தன்) மேலே கூறிய (ஸ்ரீ) கருத்து, இப்பாசுரத்தால் ஆழ்வார் கருத்தோடொத்தது.

கூஎ - எ-ம் திருவாய்மொழி.

தானேயாகி நிறைந்தெல்லா வுலகுமுயிருந் தானேயாய்த்
தானேயானென் பாலுகந்த நன்னைத்தானே துதித்தெனக்குத்
தேனேபாலே கன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக்
கோனேயாகி நின்றொழிந்தா னென்னைமுற்று முயிருண்டே. (உ)

(கீ) உ. இந்த ஞானம் வித்தைகளுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்; ரகசியங்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டம்; உத்தமமாயது; பரிசுத்தமாயது; * பிரத்தியக்ஷமாயறியப்படுவது; † தருமமார்க்கத்தினின்றும் விலகாதது; செய்தற்கு (அனுஷ்டிப்பதற்கு) மிகவும் சுலபமாயது; ‡ அழிவற்றது.

(கீ) ௩. ஓ! பரந்தப! பக்தியோடுகூடிய ஞானமாகிய தருமத்தை § நம்பாமலிருக்கின்ற புருஷர்கள், என்னையடையாமல் மிருத்யுவோடுகூடிய சம்சார மார்க்கத்தில் திரும்பி வருகின்றார்கள்.

* (ரா) (ம) பிரத்தியக்ஷமாயென்னைக் காண்பிப்பது.
† (ரா) மோக்ஷ சாதனமாயது.
‡ (ராக) அழிவற்ற பலத்தைக் கொடுப்பது.
§ மோக்ஷ மதுஎன்னும் விஷயத்திற் சிரத்தையற்றிருக்கின்ற.

(தன்) இறைநிலையையும் தன்னிலையையும் அல்லது இறையோத வென்று அறியுஞானமொன்றுமே வீட்டிற்கமையாது பக்தியும் வேண்டுமென்பான் "பக்தியோடுகூடிய ஞானமாகிய தருமத்தை" என்றான்.

(கீ) ௪, ரு. தெரியப்படாமலிருக்கின்ற ரூபமுடைய * என்னாலே இந்தச் சகலப் பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சகல பூதங்களும் என்னிடத்திலிருக்கின்றன. நான் அவைகளிடத்திலிருப்பதில்லை. பூதங்கள் என்னிடத்திலிருப்பனவல்ல. எனது அற்புதமான சக்தியைப் பார்; எனது சொரூபம், பூதங்களைத் தரிக்கின்றதும் பூதங்களை யுண்டாக்குகின்றதும் அல்லது ரக்ஷிக்கின்றதுமானபோதிலும் பூதங்களிடத்திலிருப்பதன்று.

(கீ) சு. சர்வவியாபியாயிருக்கின்றதும் நிறைந்திருக்கின்றதுமான வாயு, எப்போதும் எப்படி ஆகாயத்தில் (ஒட்டாமல்) இருக்கின்றதோ அப்படியே சகல பூதங்களும் † என்னிடத்திலிருப்பனவாகத் தெரிந்துகொள்.

(கீ) எ. ஓ! கௌந்தேய! பிரளயகாலத்திற் சகல பூதங்களும் எனது பிரகிருதியையடைகின்றன. சிருஷ்டி காலத்தில் அவற்றை மீண்டும் நான் சிருஷ்டிக்கின்றேன்.

(கீ) அ. எனது பிரகிருதியைச் சுவீகரித்துப் பிராசீன கர்மாதீனமான சகல இந்தப் பூதக்கூட்டங்களை மீண்டும் பிராசீன கரும சுபாவத்தை யனுசரித்துச் சிருஷ்டிக்கின்றேன்.

(ரா) எனது சுவாதீனமான பிரகிருதியை எட்டுவிதமாகப் பரிணமிக்கச்செய்து பிரகிருதிக்குச் சுவாதீனமாயிருத்தலாலே பராதீனமாயிருக்கின்ற தேவ மனுஷ்ய திரியக்ஸ்தாவர சகலமான பூதங்களை மறுபடி சிருஷ்டிக்கின்றேன்.

(தன்) ஜீவன் பிறத்தற்குப் பிராசீன கருமமே காரணமென்பது இதனானே ஏற்பட்டது.

(கீ) கூ. ஓ! தனஞ்சய! அந்தச் சிருஷ்டிகருமங்கள், அக்கருமங்களாலே அபிமானமற்றும் சம்பந்தமற்றவன்போலவுமிருக்கின்ற என்னைப் பந்திக்கமாட்டா.

* (ஸ்ரீ) ஜகத்காரணமாயிருக்கின்ற என்னாலே. (ரா) அதீந்திரியமாயிருக்கின்ற என்னாலே.
† (ரா) காணப்படாத மூர்த்தியையுடைய என்னிடத்தில்.

(ா) சகல பிராணிகளையும் சமமாய்ப் படைக்காமல் தேவமநுஷ்யாதி பலவித விஷம சிருஷ்டியாகப் படைத்தலாலே என்னைப் புண்ணிய பாவங்களாலது அருளற்றவன், பக்ஷபாதமுள்ளவன் என்னும் அபவாதமாவது சார்தலில்லை. காரணம் யாதென்றால், அந்தந்தப் பிராணியின் பூர்வ கருமத்திற்குத் தக்கபடி சிருஷ்டித்தலானும் பலாபேக்ஷையில்லாமையானுமென்க.

(கு) ௧௦. ஏ! கௌந்தேய! சாக்ஷியாயிருக்கின்ற என்னாலே (எனது சந்நிதி நிமித்தத்தாலே) பிரகிருதி ஸ்தாவரஜங்கமங்களோடு கூடிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டுசெய்கின்றது. இந்த நிமித்தத்தாலே பிரபஞ்சம் திரும்பிக்கொண்டேயிருக்கின்றது.

(கு) ௧௧. எனது பரமதத்துவத்தை (சிரேஷ்டமான சொரூபத்தைத்) தெரியாத மூடர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மகேசனாகிய என்னை மனுஷ தேகத்தை ஆசிரயித்திருப்பவனாக (நினைத்து) அவமதிக்கின்றார்கள்.

(கு) ௧௨. * வீணாசையுடைய † வீணாகருமங்களையுடைய வீணாஞானங்களையுடைய அவிவேகிகள் மோகிக்கச்செய்கின்றதும் ராக்ஷசமாயும் ஆசுரமாயுமிருக்கின்ற சுபாவத்தையே ஆசிரயித்தவர்களாய் (என்னை அவமதிக்கின்றார்கள்.)

(சன்) மேலே ௯, ௧௧, ௧௨-ல் அருளியவாறு ஸ்ரீகண்ணபிரானை யோகிஜனாகவும் பிறவானாகவும் சிலர் அவமதித்தலை ஈண்டுச் சிறிதுணர்க.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்துமன் உபமந்யு முநிவரிடத்தி லுபதேசம் பெற்றனனென்றும் தனக்குப் பிள்ளை வேண்டிக் கைலாயஞ் சென்று சங்கரனை நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்தித்தானென்றும் இவனோ இறைவனென் பர்.

இவர் யாரென்றால், சங்கரனை பிரமனிடத்திலும் மலைமகள் வாமதேவ முநிவரிடத்திலும் பைரவன் தெரிசிங்கரிடத்திலும் உபதேசம் பெற்றதையும், பிள்ளைவேண்டி ஆலயஞ்சென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவிக்கிரகத்தைப் பக்தியோடு மார்பிலணைத்தோரும் மகப்பெறுதலையும், அக்கண்ணபிரானை அச்சங்கரன் அப்பொழுது பிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்

* (ஸ்ரீ) அந்நிய தெய்வங்களை ஆசிரயித்தால் சீக்கிரம் பலன்கிடைக்குமென்னும் வீணான ஆசை.

† (ஸ்ரீ) வீணாசையால் செய்யுங் கருமம் எனது ஆராதனமன்றாகலால் அது வீணானது.

செய்து பிரமனும் யானும் நின்னிடத்திற் றோன்றுதலாலும் எய்திரு
வோமையும் நீ எவதலானும் நினக்குக் கேசவன் என்னும் நாமம் உண்
டாயிற்று. பிள்ளைவரங் கேட்டு என்னை மயக்கலாமோவென்று அருளி
த்ததையும் அறியாதாரென்க.

வரங்கேட்டலைக் குறித்து வராகபுராணத்துட் கூறப்பட்டுள்ளதை
யும் உணர்க. அப்புராணத்துள் ருத்திரகீதையில் உமாபதி, சர்
வேசனை நோக்கிக் கேசவ! எனக்கு இவ்வொரு வரமீயவேண்டும்.
அதாவது நீ மனிதனாக அவதரித்து என்னை யாராதித்துச் சகலதேவர்
களும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களிலும் அதிகமாகப்பூஜிக்கத்தக்கவனாக பல
வினைச் செய்து என்னிடத்தில் வரமும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென
றுபிரார்த்தித்தலும், சர்வேசன் யான் தேவகாரியமாகச் செய்யும் அவ
தாரங்களில் மநுஷ்யாவதாரஞ் செய்து உன்னை யருச்சித்து வரமும்
பெறுகின்றேனென்றருளினன்.

கம்பநாட்டிகளும் இப்புராணப் பொருளை யுட்கொண்டே * "அர
ரால் வரங்கள் பெறுவாய்" என்று பாடினர்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம் நாகபாசப்படலம்.
எழுவா ரெவர்க்கு முதலாகியெ ழுடையாயொ ரொன்று மிலையாய்
வழுவாத வர்க்கும் வரமீய வல்லை யரனாரெ யான் பெறவாய்
தொழுவா யுணர்ச்சி யடையாத தன்மை யுருவாய் மறைந்து துயரா
லழுவா பொருத்த லுனபோலு மாரில் விலோகமாவையறிவார். (௨௦௨)

ஸ்ரீராமபிரான் சிவபிரதிஷ்டைசெய்து பிரமஹத்தியை நிவர்த்தித்
துக்கொண்டனனென்பர்.
அவர் யாரோவெனின், அரன் தனக்குண்டாகிய பிரமகத்தியை
ஸ்ரீகாசி திருக்கண்டியூர் முதலிய விஷ்ணு க்ஷேத்திரங்களையும் நாரத
ப்பரமன் கட்டியருளிய திருவணையையுஞ் சேவித்து நிவர்த்தித்துக்
கொண்டதையும், ஸ்ரீகாசியிலிறப்போர் பிரமஹத்திதோஷமுடையோ
ராயினும் அவ்வரன் அவர் காதில் ஸ்ரீராமதாரகமந்திரோபதேசஞ்செய்
து முத்தி பெறுவித்தலையும் தெரியாதாரென்க.

சங்கரன் திருக்கண்டியூரையுந் திருவணையையுஞ் சேவித்து பிரம
கத்தியை நிவர்த்தித்துக்கொண்டதற்கும் ஸ்ரீகாசியில் ஸ்ரீராமதாரகமந்
திரோபதேசஞ் செய்தற்கும் பாசுரங்களும் பிரமாணங்களும் காண்க.

திருக்குறுந்தாண்டகம்.
பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்
உண்டியான் சாபந்தீர்த்த வொருவனூ ருலகமேத்தும்

கண்டியூ ரரங்கம்மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று
மண்டினா ருய்யலல்லால் மற்றையார்க் குய்யலாமே. (௪௧)

நாற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி.

பேசவரிற் றென்னரங்கன் பேரெல்லாம் பேசுகவாய்
கேசவனைக் காண்கவிழி கேட்கசெவி—ஈசனார்
உண்டியூர் சோறு முழன்றிரவா மற்றயிர்த்தான்
கண்டியூர் கூப்புகவென் கை. (௪௫)

ஸ்ரீராமனைபகவத்தாமயே கூறுகின்றவாறு முன்னர்க் கூறப்படுகின்றது.

சுக்கில யஜுர்வேதம் அ-வது சதகத்திலுள்ள ஸ்ரீராம பிரமோபநிஷத்தில், எந்தப் பிரமம், சூரிய குலத்திலுதித்த ராஜதம்பதிகளுக்கு வரமருளியவண்ணம் கோசலாதேவியின் முகாம்போஜத்தில் அயோநிஜமாய் அவதரித்ததோ சிவதனுசைத் கரும்பை முறித்தல்போல முறித்து சக்திரூபையான சீதாபிராட்டியை அங்கீகரித்ததோ திரித்துவஜனை வதஞ்செய்ததோ சரபங்கமுனிவர்க்கு முத்தி கொடுத்ததோ அத்திரி சுதீக்ஷ்ணன் சுதரிசனன் அகத்தியன் ஆகிய இவர்கட்கு மோக்ஷ ஏதுவாக எது சேவைசாதித்ததோ வருணதேவன் பிரார்த்தனையின்படி எது சேதுபந்தனஞ் செய்து அதன் மூலமாய் உருத்திர மூர்த்தியின் பிரமகத்தியை நிவர்த்தித்ததோ மனோவாக்குக்கெட்டாத அந்தப் பிரமமே ஸ்ரீராமனாக அவதரித்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முக்திகோபநிஷத்தில் ராமதத்துவ நிர்ணயப் பிரகரணத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் அநுமானைப்பார்த்துச் சொல்லுதல், அநுமானே! யாவனொருவன் துராசாரனாக இருந்தாலும் எனது நாமத்தை உச்சரிப்பானாயின் சாலோக்கிய முக்தியை அடைவான். அவன் இதர லோகத்தையடையமாட்டான். காசியில் பிராமணனாம் என்னுமிடத்தில் எனது தாரக நாமத்தை ஜபித்து மரிக்கும் பக்திமான்கள் புநராவர்த்திரஹிதமாகிய முக்தியை யடைவார்கள். காசியில் எந்தவிடத்திலாயினும் மரணமடையும் ஜந்துகளின் வலச்செவியில் பார்வதிபதியானவர் எனது தாரக நாமத்தை உபதேசித்தலால் அவைகள் சகல பாபங்களினின்றும் நீங்கி எனது சாரூபத்தையடைகின்றன. சதாசாரமுள்ள பிராமணன் சர்வபரிபூரணனாகிய என்னை வேறொன்றிலும் புத்தியைச் செலுத்தாமல் தியானிப்பானாயின் எனது சாமீப்பியத்தைப் பெறுவான். குருபதேச மார்க்கப்படி நாசரஹிதமான எனது ரூபத்தைத் தியானிக்கும் பிராமணன் பிரமகீடம்போல எனது சாயுச்சியத்தை யடைவான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

நரசிங்கத்தைச் சரபம் அடக்கியதாகச் சொல்லுவர்.

அவர் யாரென்றால், இறைவன்கண்ட போண்டமாக அமைந்த அச்சரபத்தைக் கிழித்தமையை புணராதாரென்க.

அரன், சர்வதோமுகம் என்னும் அவதாரம் எடுத்துக் கண்டபோது அவ்வடத்தை யழித்தவனென்றும் அரி, சர்வதோபத்திரம் என்றும் அவ்வடத்தை யழித்தனனென்றும் பிரபஞ்சசாரத்திலும் சர்வதோமுகத்தை யழித்தனனென்றும் பிரபஞ்சசாரமென்னும் மந்திர சாஸ்திரம் கூறுகின்றமையுமுணர்க.

வராகவதாரப் பெருமாள் அரனது திருவடியைத் தேடினனென்பர்.

அவர்யாரென்றால், யஜுர்சாகையில் ஆதிபருச்சேதம் முதலும் அனுவாகத்திலும் பரமார்த்தம் முதலியவற்றிலும் கூறியவாறு புவியை யெடுப்பதற்காகவே சர்வேசன் வராகவதாரஞ் செய்தருளினமையை யெடுப்பதற்காகவே இன்றுங்கூறுகின் திருவனென்றுமில்லையென்பதை யோராதாரென்க. இன்னுங்கூறின் திருவனென்றுமிலை ஆதியில் விஷ்ணு வேதத்திரமாகிய அதர்வணசிகையென்பதையும் பிறை அணியும் புகழையறிந்த பொழுது சங்கர்ஷணதேவதையாகலே சர்வதேவ மகுடமில்லன் புவியைத்தபொழுது அங்ஙனமே செய்து எல்லாம் அவ்வுருவமாய் வெளிவந்திருந்தவனென்பது திரியக்குலவெல்லாம் அவ்வுருவமாய் வெளிவந்திருந்தன வென்பதையும் சிவன் சிவனாக வேண்டி இறைவனது பாதப்பிரகாசனை திக்கையும் சிவன் சிவனாக வேண்டி இறைவனது பாதமென்னும் தமாகிய கங்கையை எப்பொழுதும் சிரசில் தரித்திருந்தலையுமுணராதாரென்க.

சர்வேசனது வராகாவதாரத்தைக் குறித்த பாசுரங்களையுணர்க.

முதலாயிரம் உ-வது தேட்டருந்திறல்.

எடுத்து மேனமாய் நிலங்கீண்டதும் முன்னிராமனாய் [பேர்
மாறடர்த்ததும் மண்ணளந்ததுஞ் சொல்லிப்பாடிவண் பொன்னிப்
ஆறுபோல்வரும் கண்ணநீர் கொண்டரங்கன் கோயிற்றிருமுற்றம்
சேறுசெய்தொண்டர் சேவடிச்செழுஞ்சே றென்சென்னிக் கணிவனே. [சே. (௩)

திருச்சந்தவிருத்தம்.

ஏனமாய வெட்டுதிக்கி லேதமின்றி மீதுபோய்
வானமான வல்லிலேயல் வணங்கியொழுக்கின் செந்தவே
ஞானமாகி ஞாயிறாகி ஞாலமுற்று மோரெயிற்
றேனமா யிடந்தமூர்த்தியெந்தைபாதமெண்ணியே. (௧[illegible])

பெரிய திருமொழி ௨-ம் பத்தில் ௫-வது பாசுரமாவது.

கொந்தலோர் குடங்கடலும் பனைங்கள் மேவிக்
கொள்பொழிய மதிகிறிய வுதனின் மேனிலை

படர்ந்தானைப் படுமதத்த களிற்றின் கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தை யெயிறு கீற
விடந்தானை வளைமருப்பி லேன மாகி
யிருநிலனும் பெருவிசும்பு மெய்தா வண்ணங்
கடந்தானை யெம்மானைக் கண்டு கொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடன்மல்லைத் தலச யனத்தே. (௯)

பெரிய திருமொழி உ-ம் பத்தில் கூ-வது நன்னுதல்.

ஏனத்தி னுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்
வானத்தி லவர்முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி வலங்கொள்ளக்
கானத்தின் கடன்மல்லைத் தலசயனத் துறைகின்ற
ஞானத்தி னொளியுருவை நினைவாரென் னாயகரே. (௬)

பெரிய திருமொழி ௩-ம் பத்தில் உ-வது ஊன்வாட.

வெம்புஞ் சினத்துப் புனக்கேழ லொன்றாய்
விரிநீர் முதுவெள்ள முள்புக் கழுந்த
வம்புன் பொழில்சூழ் முலகன் றெடுத்தா
னடிப்போ தணைவான் விருப்போ டிருப்பீர்
பைம்பொன்னு முத்தும் மணியுங் கொணர்ந்து
படைமன்ன வன்பல்ல வர்கோன் பணிந்த
செம்பொன்மணி மாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித் திரகூடஞ் சென்றுசேர் மின்களே. (௬)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம்
கிளைகண்டுநீங்குபடலம்.

கிளைகன் புனலணியின் றரியோர் கேழலாய்
இளைமெனுந் திருவினை யேந்தி னானரோ
உளைவரும் பெருமையோ ரெயிற்றி னுட்புனை
வளரிளம் பிறையினை மறுவில் தோன்றவே. (௧௧௫)

சங்கரன் மோகினி யவதாரப்பெருமாளைக் கூடினானென்றும் சாத்தன் பிறந்தானென்றும் கூறுவர்.

அவர் யாரென்றால், அச்சிவன் சர்வேசனை நோக்கிக் கடல் கடைந்த அன்று, நீ எடுத்தருளிய மோகினியவதாரத்தைக் காண விரும்பு

கின்றேனென்று பிரார்த்திக்கப், பக்தவத்சலன் அவ்விரத்தனுக்கிரங்கிப்பெண்ணுருவெடுக்க, அரன் காமங்கொண்டு பெண்ணுருவெடுத்தவன் புருஷோத்தமன் என்பதை யறியாது புணரக்கிட்டலும், இறைவன் பெண்ணுருவை நீக்கித் தன்னுருவமாய் நின்றருளச், சம்பு கண்டு தன்னிந்திரியத்தை யொழுகவிட்டு நாணிச் சென்றதை யுணராதாரென்க.

சர்வேசன் சங்கரனை விடையாய்ச் சுமந்தானென்றும் அவற்கம்பானென்றும் கூறுவர்.

அவர் யாரென்றால், சிவன் திரிபுரதகனஞ் செய்வதற்கு விஷ்ணுவாராதனமாகிய யாகத்தைச் செய்து அதிற் பிரசந்நனான திருமாலிடத்திலும் பிறதெய்வங்களிடத்திலும் வரம்பெற்றதையும், அத்திரிபுரதகனகாலத்திற் பூமியாகிய தேர் பாதாளஞ் செல்ல எல்லாருந் தயித்தலை நோக்கி அப்பாதாளத்திற் றவஞ்செய்துகொண்டிருந்த விஷ்ணுவவதாரமாகிய கபிலர் விடையாய்ப் புவியைச் சுமந்துகாத்த உபகாரத்தையும், அரன் அநுமனாக வவதரித்து ரகுநாதனைச் சுமந்ததையும், சர்வேசன் வரமருளியபடி அம்பாய் வந்து முப்புரத்தை யெரித்ததையும், அறியாதாரென்க.

அநுமானாகப் பிறந்தவன் நந்திதேவனாகலால், அரன் அநுமானாக அவதரித்தனனென்பது எலாதென்பாருளராயின், நந்திதேவன் வேறொரு குரங்காய்ப் பிறந்ததையும் சங்கரனே அநுமானாக அவதரித்ததையும் ஸ்ரீஆஞ்சநேயாவதாரதீபிகையாலுணர்க.

இவ்வவதாரங்களைக் குறித்தவை இம்மட்டில் நிற்க. மற்றைய அவதாரங்களைக் குறித்தும் உண்மையுணர்க. விஷ்ணு அவதாரங்களெல்லாம் அயோநிஜமென்றும் அப்பிராகிருதமென்றும் ஜோதிசொரூபமென்றும் அமிர்தரூபமென்றும் கூறுதலை, ஸ்ரீஆஞ்சநேயாவதாரதீபிகை நூலார் வேதசாஸ்திரங்களைக் கொண்டு ஐயமின்றித் தெளியுமாறு தொகுத்துக் கூறுவர் அந்நூலாலுணர்க.

சர்வேசன் தனது கண்ணைப் பிடுங்கி அரனை யருச்சித்துத் திருவாழியைப் பெற்றானென்று சொல்லுவர்.

அவர் யாரென்றால், அத்திருவாழி சுதரிசி என்பதையும் அரன் அதனை யருச்சித்துச் சூலம் பெற்றதையும் அச்சங்கரன் சகஸ்ரநாமத்தால் ஒருநாளொருநாளொரு நாமங்கொண்டு ஆதியிறைவனை யருச்சித்து வருநாளி லொருநாளொரு மலர் குறைய அச் சம்பு தனது மூக்கை யறுத்து அருச்சித்ததையுமுணராதாரென்க.

திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தகாலை விடமெழுந்தபொழுது திருமாலிருக்கவும் தேவர்கள் சம்புவையே சரணமடைந்தார்கள். அச்சங்கரனே அவ்விடத்தை யுண்டு உலகைக் காத்தருளினனென்பர்.

அவர் யாரென்றால், ருத்திரனாகிய பாத்திரத்தால், திருமாலே விடத்தை யுண்டருளியதையும், சிவன் அவ்விடத்தை யுண்ணும்பொழுது உமாதேவியைப் பார்த்து உலகிலே ஒருவருக்கொருவர் செய்யு முபகாரங்களைச் சர்வாந்தர்யாமியாகிய நாராயணன் உவந்தருளுதலால் அவன் உவப்பின்பொருட்டு விடத்தை யுண்டு இத்தேவர்களது துன்பத்தை நீக்குவேன் என்று கூறியதையும், அறியாதாரென்க.

விஷ்ணுவைக் குறித்துச் சைவர்களும் சிவனைக் குறித்து வைஷ்ணவர்களும் பலவாறிகழ்ந்துகூறி வாதஞ்செய்தலை, இந்த அத். கூ, ச. கக-ல், "என்னை மநுஷ தேகத்தை ஆசிரயித்திருப்பவனாக (எண்ணி) அவமதிக்கின்றார்கள்" என்றுள்ள பகவத் வாக்கியத்தை வாயிலாகக்கொண்டு ஈண்டுச் சிறிது விரித்து அடியேன் கூறியது யாது பற்றியெனின், *"தேறுங்காற் றேவனொருவனே" என்றவாறு இறைவனொருவனே யென்பது எல்லா மதத்தார்களுக்கு முடன்பாடாதலால், தன்தெய்வத்தை யுயர்த்திப் பிறதெய்வத்தை யிழித்தால் தன்தெய்வத்தையே யிழித்ததாய் முடிதலை யுணர்ந்து, பரதேவதா நிந்தனைசெய்து அபசாரப்படாமல், தன்தெய்வத்தினிடத்தில் அசஞ்சலமான பக்திமாத்திரஞ் செய்யவேண்டுமென்பதையும், பரதேவதா நிந்தனை செய்யின் †"பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழியுள்ளுந் திறன்றெரிந்து கூறப்படும்" என்றவாறு நிந்தனை செய்வோரது குற்றத்தைப் பிறர் வருந்துந்திறமெடுத்துரைக்கப்படுமென்பதையும், நன்குணர்ந்து எவரும் வாதஞ்செய்யாதொழிகவே யல்லது வாதத்தை விருத்திசெய்வதற்கன்று.

(அ) கங. ஏ! பார்த்த! மகாத்மாக்களோ தேவதைகள் சம்பந்தமான சுபாவத்தை (சாத்துவீக சுபாவத்தை) ஆசிரயித்தவர்களாய்ப் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவனும் நாசமற்றவனுமான என்னையறிந்து வேறிடத்தில் மனம் பற்றாதவர்களாய்ப் பஜிக்கின்றார்கள்.

(தன்) சாத்துவீக சுபாவமுடையவர்களாய் அமிர்தரூபமான பகவதவதாரங்களினுண்மையை யுணர்ந்து பகவானைப் பஜித்தோரிற் சிலர் பாடிய பாசுரங்களை யீண்டுணர்க.

---

* நான்காந் திருவந்தாதி (உ)

† திருக்குறள், அதி—புறங்கூறாமை க.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

அம்புலாவு மீனுமாகி யாமையாகி யாழியார்
தம்பிரானு மாகிமிக்க தன்புமிக்க தன்றியும்
கொம்பராவு நுண்மருங்கு லாயர்மாதர் பிள்ளையாய்
எம்பிரானு மாயவண்ண மென்கொலோவெம் மீசனே. (௩௬)

காய்த்தநீள் விளங்கனியு திர்த்தெதிர்ந்த பூங்குருந்தம்
சாய்த்துமா பிளந்தகைத்த லத்தகண்ண னென்பரால்
ஆய்ச்சிபாலை யுண்டுமண்ணை யுண்டுவெண்ணை யுண்டுபின்
பேய்ச்சிபாலை யுண்டுபண்டு சேனமாய வாமனா. (௩௭)

கடங்கலந்த வன்கரி மருப்பொசித்தொர் பொய்கைவாய்
விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்ற நாதனே
குடங்கலந்த கூத்தனாய கொண்டல்வண்ண தண்டுழாய்
வடங்கலந்த மாலைமார்ப காலநேமி காலனே. (௩௮)

ஆனைகாத்தொ ரானைகொன்ற தன்றியாயர் பிள்ளையாய்
ஆனைமேய்த்தி யானெயுண்டி யன்றுகுன்ற மொன்றினால்
ஆனைகாத்து மையரிக்கண் மாதரார் திறத்துமுன்
ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயமென்ன மாயமே. (௩௯)

ஆயனாகி யாயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்
ஆயபின்னை யாவர்வல்ல ரம்பரத்தொ டிம்பராய்
மாயமாய மாயைகொல்ல தன்றிநீ வகுத்தலும்
மாயமாய மாக்கினாயுன் மாயமுற்று மாயமே. (௪௰)

வெஞ்சினத்த வேழவெண் மருப்பொசித்து ருத்தமா
கஞ்சனைக் கடந்துமண் ணளந்துகொண்ட காலனே
வஞ்சனத்து வந்தபேய்ச்சி யாவிபாலுள் வாங்கினாய்
அஞ்சனத்த வண்ணனாய வாதிதேவ னல்லையே. (௪௧)

மோடியோடி லச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணான்
கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டுமண்டி வெஞ்சமத்
தோடவாண னாயிரங்க ரங்கழித்த வாதிமால்
பீடுகோயில் கூடுநீர ரங்கமென்ன பேசுதே. (௪௨)

இன்றுசாத னின்றுசாத லன்றியாரும் வையகத்
தொன்றிநின்று வாழ்தலின்மை கண்டுநீச னென்கொலோ
அன்றுபா ரளந்தபாத போதையுன்னி வானின்மேல்
சென்று சென்று தேவரா யிருக்கிலாத வண்ணமே. (௬௬)

வண்டுலாவு கோதைமாதர் காரணத்தி னால்வெகுண்
டிண்டவாணை னீரைந்நூறு தோள்களைத் துணித்தநாள்
முண்டனீறன் மக்கள்வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக்
கண்டநாணி வாணனுக் கிரங்கினானெம் மாயனே. (௭௧)

திருமாலை.

புலையற மாகிநின்ற புத்தொடு சமணமெல்லாம்
கலையறக் கற்றமாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்
தலையறுப் புண்டுஞ்சாவேன் சத்தியங் காண்மினையா
சிலையினா லிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனாவான். (௭)

ஒருவில்லா லோங்குமுந்நீ ரடைத்துல கங்களுய்யச்
செருவிலே யரக்கர்கோனைச் செற்றநஞ் சேவகனார்
மருவிய பெரியகோவில் மதிட்டிரு வரங்கமென்னாக்
கருவிலே திருவிலாநீர் காலத்தைக் கழிக்கின்றீரே. (௧௧)

மழைக்கன்று வரைமுன்னேந்தும் மைந்தனே மதுரவாறே
உழைக்கன்றே போலநோக்க முடையவர் வலையுட்பட்டு
உழைக்கின்றேற் கென்னைநோக்கா தொழிவதே யுன்னையன்
அழைக்கின்றே னாதிமூர்த்தி யரங்கமா நகருளானே. [றே
(௩௬)

பெரிய திருமொழி ௨-வது விற்பெருவிழவும்.

வேதத்தை வேதத்தின் சுவைப்பயனை விழுமிய முனிவர் விழுங்கு
கோதிலின் கனியைநந்த னார்களிற்றைக் குவலயத்தோர் தொழுதே
ஆதியையமுதையென்னையாளுடையப்பனையொப்பவரில்லா [த்தும்
மாதர்கள்வாழும்மாடமாமயிலைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. (௨)

௬-ம் திருவாய்மொழி—செய்ய.

மூவராகிய மூர்த்தி யைமுதன் மூவர்க்கு முதல் வன்றன்னைச்
சாப முள்ளன நீக்குவானைத் தடங்கடற் கிடந்தான் றன்னைத்

தேவ தேவனைத் தென்னிலங்கை யெரியெழச் செற்ற வில்லியைப்
பாவ நாசனைப் பங்கயத்தடங் கண்ணனைப் பரவுமினோ. (௨)

௭-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

கற்பாரி ராம பிரானையல் லால்மற்றுங் கற்பரோ
புற்பா முதலா புல்லெறும்பாதி யொன்றின்றியே
நற்பா லயோத்தியில் வாழுஞ் சராசரம் முற்றவும்
நற்பாலுக் குய்த்தனன் நான்முகனார் பெற்ற நாட்டுளே. (௪)

திருவேங்கடத்தந்தாதி.

உன்னைக் கரிய மிடற்ற னயன்முத லும்பரெல்லாம்
பொன்னைக் கரியொத்த போதுமொவ் வார்புகழ்க் கோசலையாம்
அன்னைக் கரியமுத் தேயப்ப னேயுன்னை யன்றிப்பின்னை
முன்னைக் கரியளித் தாய்க்குவமான மொழியில்லையே. (௪௨)

சிலப்பதிகாரம் - ஆய்ச்சியர் குரவை.

வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றாற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே. (௧)

அறுபொரு ளிவனென்றே யமரர்கணந் தொழுதேத்த
வுறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே
யுண்டவாய் களவினா லுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே. (௨)

இ - ள்.—அறுபொருள், அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐய
மற்ற பொருளென்றவாறு. இனி அறுபொருள் தீர்ந்த பொருளெ
ன்றுமாம்; "அற்றகாரியம்" என்றாற்போல. இனி அறுபொருள்
அறுவகைச் சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளெனவுமாம்.

திரண்டமரர் தொழுதேத்துந் திருமாலின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடீர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே. (௫)

அமரர் திரண்டெனமாறுக. மடங்கல்—நரசிங்கம் மாறு பகை.

மூவுலகு மீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து
சோவரணும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே. (௧)

செவி யென்னசெவி யென்றார்; மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். செவியுஞ் செவியேயென்று பாடமாயின், செவியுமென்னு மும்மை இழிவு சிறப்பு.

பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வுந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணுந்
திருவடியுங் கையுங் கனிவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார் தங்கண்ணென்ன கண்ணே. (௨)

என்ன கண்கொென்றதற்கு முன்னர்க் கூறியவாறே கூறுக; பீலிக்கண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக் காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள் கண்ணையெனினுமமையும்.

மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானை நூற்றுவர் பாணற்றிசையும் போற்றத்
தொடர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராயணா வென்னா நாவென்ன நாவே. (௩)

என்ன நாவோ வென்றது மது; சிற்கைநாக் கலப்பைநா இவையுமுண்டாகலின்.

(௫) ௧௪. இந்திரியநிக்கிரகம், * சமம் † தமம் தயை என்னுந் தருமங்களோடு எப்பொழுதும் என்னைக் கீர்த்தனஞ் செய்கின்றவர்களாயும் ஸ்திரமான விரதமுடையவர்களாயும் ஜாக்கிரதையுடையவர்களாயும் பக்தியாலே என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாயுமுபாசிக்கின்றார்கள்.

(௬) சிலர் ஈசுவர பூஜைமுதலியவற்றிற் பிரயத்தனஞ் செய்கின்றவர்களாயுந் திடமான விரதத்தையுடையவர்களாயுஞ் சிலர் எப்பொழுதும் என்னை ஜாக்கிரதையோடும் பக்தியோடுங் கீர்த்தனஞ் செய்ப

* சமம்—சாந்தி. † தமம்—இந்திரியநிக்கிரகம்.

வர்களாயுஞ் சிலர் ஜாக்கிரதையோடு பக்தியாலே எப்போதும் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாயு முபாசிக்கின்றார்கள்.

(௭) எப்பொழுதும் எனது குணவிசேஷங்களைச் சொல்லுகின்ற எனது நாமங்களை ஸ்மரிக்கின்றமையாலே யுண்டாகிய புளகம் தழுதழுத்த வாக்கு என்பவற்றோடு கூடினவர்களாயும் நாராயண கிர்ஷ்ண வாசுதேவாதி நாமங்களை யுச்சரிக்கின்றவர்களாயும் எனது ஆராதனைகளிலும் ஆராதனைக் குபயோகமாகக் கோயிலெடுத்தல் நந்தவனம் வைத்தல் முதலிய கைங்கரியங்களிலுந் திடமான முயற்சியுள்ளவர்களாயும் அதிக பக்தியால் சாந்தமான மனம், புத்தி, அகங்காரம், கால்கள், கைகள், சிரசு, ஆகிய இந்த எட்டு அங்கங்களாலே கல் முள் புழுதி முதலியனவுள்ள இடங்களென்று பாராமலே தண்டாகாரமாய் என்னை நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாயும் என்னையே யடையவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு எப்பொழுதுங்கூடித் தம்மையுந் தம்மைச் சார்ந்த சகல வஸ்துகளையும் பரமாத்மாவுக்கு அர்ப்பிதஞ் செய்கின்றோமென்னும் நிச்சயத்தோடு உபாசிக்கின்றார்கள்.

(௮) இந்த ௯, ௧௪-ல், அருளியவாறு கீர்த்தனத்தையே முக்கியமாகக்கொண்ட சில பாசுரங்கள் முன்னர்ப் பதிக்கப்படுகின்றன.

பெரியதிருமொழி.

எழுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்.

சங்கராபரணராகம்——திரிபுடைதாளம்.

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தாற் பெருந்துய ரிடும்பையிற்
பிறந்து, கூடினேன் கூடி யிளையவர் தம்மோ டவர்தருங் கலவியே
கருதி, ஓடினே னோடி யுய்வதோர் பொருளா லுணர்வெனும் பெ
ரும் பதந்தெரிந்து, நாடினேன் நாடி நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராய ணாவென்னும் நாமம். (௧)

ஆவியே யமுதே யெனநினைந் துருகி யவரவர் பணைமுலை துணையாப்
பாவியே னுணரா தெத்தனை பகலும் பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசே ரன்னந் துணையொடும் புணருஞ் சூழ்புனற் குடந்தையே
தொழுதென், நாவினா லுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா
வென்னும் நாமம். (௨)

சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித் தெரிவைமா ருருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதா யொழிந்தன கழிந்த வந்நாள்கள்
காமனார் தாதை நம்முடை யடிகள்தம் மடைந்தார் மனத்திருப்பார்

நாமம்நா னுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னு நாமம். (௩)

வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி, நின்றவா நில்லா நெஞ்சினை யுடையே னென்செய்கே னெடுவிசும்பணவும், பன்றியா யன்று பாரகங் கீண்ட பாழியா னாழி யானருளே, நன்றுநா னுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னு நாமம். (௪)

கள்வனே னானேன் படிறுசெய் திருப்பேன் கண்டவா திரிதந் தேனேலும், தெள்ளியே னானேன் செல்கதிக் கமைந்தேன் சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன், உள்ளெலா முருகிக் குரல்தழுத் தொழிந்தே னுடம்பெலாங் கண்ண நீர்சோர, நள்ளிரு ளளவும் பகலுநா னழைப்பன் நாராயணா வென்னு நாமம். (௫)

எம்பிரா னெந்தை யென்னுடைச் சுற்ற மெனக்கர செனன்னுடை வாழ்நாள், அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி யவருயிர் செகுத்தவெம் மண்ணல், வம்புலாஞ் சோலை மாமதிட் டஞ்சை மாமணிக் கோயிலே வணங்கி, நம்பிகா ளுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம். (௬)

இற்பிறப் பறியீ ரிவரவ ரென்னீ ரின்னதோர் தன்மையென் றுணரீர் கற்பகம் புலவர் களைகணென் றுலகிற் கண்டவா தொண்டரைப் பாடும், சொற்பொரு ளாளீர் சொல்லுகேன் வம்மின் சூழ்புனற் குடந்தை யேதொழுமின், நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்மின் நாராயணா வென்னும் நாமம். (௭)

கற்றிலேன் கலைக ளைம்புனல் கருதுங் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தைப், பெற்றிலே னதனாற் பேதையே னன்மை பெருநிலத் தாருயிர்க்கெல்லாஞ், செற்றமே வேண்டித் திரிதருவேன் றவிர்ந்தேன் செல்கதிக் குய்யுமா றெண்ணி, நற்றுணை யாகப் பற்றினே னடியேன் நாராயணா வென்னும் நாமம். (௮)

குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடு மடியார் படுதுய ராயின வெல்லாம் [ம் நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசும் பருளும் அருளொடு பெருநில மளிக்கு வலந்தரும் மற்றுந் தந்திடும் பெற்ற தாயினு மாயின செய்யும் நலந்தருஞ் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம். (௯)

மஞ்சுலாஞ் சோலை வண்டறை மாநீர் மங்கையார் வாட்கலி கன்றி செஞ்சொலா லெடுத்ததெய்வ நன்மாலை யிவைகொண்டு சிக்கெனத்

தொண்டீர், துஞ்சும்போ தழைமின் றுயர்வரில் நினைமின் றுயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணா வென்னும் நாமம். (௧௦)

௧௭-ம் திருவாய்மொழியில் ௭-ம் திருவாய்மொழி கேசவன்

கலித்துறை தக்கராகம்—தாளம் வழொத்து.

கலியாணிராகம்—ரூபகதாளம்.

கேசவன் றமர்கீழ்மே லெமரே ழெழுபிறப்பு
மாசதிரிது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா
ஈசனென் கருமாணிக்க மென்செங்கோ லக்கண்ணன் விண்ணோர்
நாயக னெம்பிரா னெம்மா னாராயணனாலே. (௧)

நாரணன் முழுவேழுல குக்குநாதன் வேதமயன்
காரணன் கிரிசை கருமமிவை முதல்வனெந்தை
சீரணங்க மரர்பிறர் பலருந்தொழு தேத்தநின்ற
வாரணத்தை மருப்பொசித்த பிரானென் மாதவனே. (௨)

மாதவ னென்றதே கொண்டென்னை யினியிப்பாற் பட்டது
யாதவங்களுஞ்சேர் கொடேனென்றென்னுள் புகுந்திருந்து
தீதவங்கெடுக்கு மமுதஞ் செந்தாமரைக் கட்குன்றம்
கோதவமிலன் கன்னற்கட்டி யெம்மானென் கோவிந்தனே. (௩)

கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலனென் றென்றே குனித்துத்
தேவுந் தன்னையும் பாடியாடத் திருத்தியென்னைக் கொண்டென்
பாவந் தன்னையும் பாறக்கைத்தெம ரேழெழு பிறப்பு
மேவுந் தன்மையு மாக்கினான் வல்லனெம்பிரான் விட்டுவே. (௪)

விட்டிலங்கு செஞ்சோதி தாமரைபா தங்கைகள் கண்கள்
விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர் மலையே திருவுடம்பு
விட்டிலங்கு மதியஞ்சீர் சங்கு சக்கரம் பரிதி
விட்டிலங்கு முடியம்மான் மதுசூதனன் றனக்கே. (௫)

மதுசூதனையன்றி மற்றிலேனென் றெத்தாலுங் கருமமின்றித்
துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாட நின்றூழி யூழிதொறும்
எதிர்சூழல் புக்கெனைத்தோர் பிறப்பு மெனக்கே யருள்செய்ய
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கே லெம்மான்றிரு விக்கிரமனையே. (௬)

திருவிக்கிரமன் செந்தாமரைக்கண்ண னெம்மான் செங்கனிவாய்
உருவிற் பொலிந்த வெள்ளைப் பளிங்குநிறத்தனனென்றென் றுள்ளிப்

பரவிப் பணிந்து பல்லூழி யூழிநின் பாதபங்கயமே
மருவித்தொழு மனமே தந்தாய் வல்லைகாணென் வாமனனே. (எ)

வாமனனென் மரகதவண்ணன் றாமரைக் கண்ணினன்
காமனைப் பயந்தா யென்றென்றுன் கழல்பாடியே பணிந்து
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித் துழதி நீங்கவென்னைத்
தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கே னென்சிரீதரனே. (அ)

சிரீதரன் செய்ய தாமரைக் கண்ணனென்றென் றிராப்பகல்வாய்
வெரீய லமர்ந்து கண்கணீர் மல்க வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து
மரீய தீவினை மாளவின்பம் வளர வைகல்வைகல்
இரீயுன்னை யென்னுள் வைத்தனை யென்னிருடீகேசனே. (கூ)

இருடீகேச னெம்பிரா னிலங்கை யரக்கர் குலம்
முருடுதீர்த்த பிரானெம் மானமரர் பெம்மா னென்றென்று
தெருடியாகி னெஞ்சே வணங்கு திண்ணமறியறிந்து
மருடியேலும் விடேல் கண்டாய் நம்பி பற்பநாபனையே. (க0)

பற்பநாப னுயர்வற வுயரும் பெருந் திறலோன்
எற்பரனென் னையாக்கிக் கொண்டெனக்கே தன்னைத் தந்த
கற்பக மென்னமுதங் கார்முகில் போலும்வேங் கடநல்
வெற்பன் விசும்போர் பிரானெந்தை தாமோதரனே. (கக)

தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை
ஆமோ தரமறிய வொருவர்க்கென்றே தொழுமவர்கள்
தாமோதரனுரு வாகிய சிவற்குந் திசைமுகற்கும்
ஆமோ தரமறிய வம்மானை யென்னாழி வண்ணனையே. (கஉ)

வண்ண மாமணிச் சோதியை யமரர் தலைமகனைக்
கண்ணனை நெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்
பண்ணிய தமிழ்மாலை யாயிரத் துள்ளிவை பன்னிரண்டும்
பண்ணிற் பன்னிரு நாமப்பாட் டண்ணல் தாளணைவிக்குமே. (கங)

திருமாலை.

நமனும்முற் கலனும்பேச நரகில்நின் றார்கள்கேட்க
நரகமே சுவர்க்கமாகும் நாமங்க ளுடையநம்பி
அவனதூ ரரங்கமென்னா தயர்த்துவீழ்ந் தளியமாந்தர்
கவலையுட் படுகின்றாரென் றதனுக்கே கவல்கின்றேனே. (கஉ)

எறியுநீர் வெறிகொள்வேலை மாநிலத் துயிர்களெல்லாம்
வெறிகொள்பூந் துளபமாலை விண்ணவர் கோனையேத்த
அறிவிலா மனிசரெல்லா மரங்கமென் றழைப்பராகில்
பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந் தொழியுமன்றே. (கங)

(தன்) இவ்விரண்டு பாசுரங்களும் எவ்வாறாயினும் பகவந் நாம மகிமையையே கூறுதலாலே யீண்டுப்பதிக்கப்பட்டன.

(ஊ) சங். பின்னுஞ் சிலர் *விசுவதோமுகனுன என்னை † ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலே பூஜித்துக்கொண்டு ‡ ஏகத்துவத்தாலும் || பிருதக்த்துவத்தாலும் அநேக விதமாக வுபாசிக்கின்றார்கள்.

(ஈ) சில மகாத்மாக்கள் முந்திய சுலோகத்திற் கூறியவாறு கீர்த்தன நமஸ்காராதிகளாலும் ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலும் என்னைப் பூஜித்து உபாசிக்கின்றார்கள். எப்படியென்றால், ஜகதாகாரத்தாலே சகல சேஷியான என்னை அநேகவிதமாக ஒன்றே யென்றறிந்து உபாசிக்கின்றார்கள். அதெப்படியென்றால், பகவானாகிய வாசுதேவன், நாமரூபங்களற்றிருந்த சூக்ஷ்மசித், சூக்ஷ்ம அசித், வஸ்துகளைச் சரீரமாகவுடைத்தாயிருந்து சத்திய சங்கற்பனாகிய அவ்வாசுதேவன், ஸ்தூலசித், ஸ்தூல அசித், வஸ்துகளின் தேகியாகத் தானாகவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த மாத்திரத்தில், தேவ மநுஷ்ய பசு பக்ஷி மிருக ஸ்தாவரமாகிய வெவ்வேறு விசித்திரமான வஸ்துகளைச் சரீரமாகவுடையனாய் அப்பரமனொருவனே இருக்கின்றானென்று அநுசந்தானஞ்செய்து உபாசிக்கின்றார்கள்.

(ம) (ராக) எங்கு நிறைந்திருக்கின்ற நாராயணன் ஒருவனே என்று சிலரும், அந்த நாராயணன் சகல வஸ்துகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனென்று சிலரும் அந்த நாராயணன் அநேக ரூபங்களையுடையவனென்று சிலரும் உபாசிக்கின்றார்களென்பது கருத்து.

---

* (ச) விசுவ ரூபியான.

† (ச) பகவத் விஷய ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலே (ஸ்ரீ) சகலமும் பிரம சொரூபமென்னும் ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலே.

‡ (ச) பரமாத்மா ஒருவனே யென்கின்ற பரமாத்ம தரிசனத்தாலே.

|| (ச) ஒரே விஷ்ணுவானவர் சூரிய சந்திராதி தேவதா ரூபியாயிருக்கின்றாரென்னும் பாவனையாலே (ஸ்ரீ) நான் ஈசுவரனுடைய தாசன் என்னும் பாவனையாலே.

(தன்) இந்த, ௪. ௧௫-ல், உள்ள ஏகத்துவம் பிருதக்த்துவம் என்னும் பதங்கள், கீதார்த்த தீபிகையுள் அய்யர் கூறியவாறு ஜீவேசுவர பேதாபேதங்களைக் குறியாது ஒரே இறைவன் பல தெய்வரூபங்களாக விருக்கின்றானென்பதைக் குறிக்கின்றன. (ச) அடிக்குறிப்பிற் கூறியவாற்றானு முணர்க.

(சூ) ௧௬. வேதோக்தமான அக்நிஷ்டோமாதிகள் யானே. ஸ்மிருதிகளால் விதிக்கப்பட்ட பஞ்சமகாயக்ஞங்கள் நானே பிதிரரை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படுஞ் சிராத்தாதிகள் நானே. மருந்து அல்லது தானியாதிகள் நானே. வேத மந்திரம் நானே. நெய் (முதலிய ஓமத்திரவியங்கள்) நானே. (ஆகவநீயம் காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி என்ற) அக்கினி நானே. ஓமம் நானே.

(ரா) க்ருக்கம், க்ரது முதலியன தானே என்றருளியதின் கருத்தியாதெனின், தான் அவற்றிற்கு நியாமகனாகவும் அவற்றின் அவி முதலியவற்றைப் புஜிப்பவனாகவுமிருத்தல்பற்றி யென்க.

(சூ) ௧௭. இந்தச் சகத்திற்குத் தந்தையுந் தாயும் பிதாமகனுந் தரிக்கின்றவனும் அறியவேண்டிய வஸ்துவும் பரிசுத்த வஸ்துவும் ஓங்காரமும் ருக்கு வேதமும் சாமவேதமும் யஜுர் வேதமும் நானே.

வேதங்கள்தானே என்றருளியதற்குப் பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

ஆதியாதி யாதிநீயோ ரண்டமாதி யாதலால்
சோதியாத சோதிநீய துண்மையில் விளங்கினாய்
வேதமாகி வேள்வியாகி விண்ணினோடு மண்ணுமாய்
ஆதியாகி யாயனாய மாயமென்ன மாயமே. (௬௪)

பெரிய திருமொழி ௫-ம் பத்தில், ௭-வது பண்டை.

பண்டைநான் மறையும் வேள்வியும் கேள்விப் பதங்களும் பதங்களின் பொருளும், பிண்டமாய் விரித்த பிறங்கொளி யனலும் பெருகிய புனலொடு நிலனும், கொண்டல்மா ருதமுங் குரைகடலேழு மேழுமா மலைகளும் விசும்பும், அண்டமுந் தானாய்நின்ற வெம்பெரு மானரங்க மாநக ரமர்ந்தானே. (௪)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

பின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேத நான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்ப்

பின்னுருவாய் முன்னுருவிற் பிணிமூப் பில்லாப்
பிறப்பிலியா யிறப்பதற்கே யெண்ணா தெண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவிற் பூத மைந்தாய்ப்
புனலுருவா யனலுருவிற் றிகழுஞ் சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவில் நின்ற வெந்தை
தளிர்புரையுந் திருவடியென் றலைமே லவே. (௧)

(சூ) ௧௮. அடையத் தகுந்தவனும் போஷகனும் நியாமகனும் * சாக்ஷியும் † இருப்பிடமும் சரணமடையத் தகுந்தவனும் பிரியஞ்செய்கின்றவனுஞ் சிருஷ்டிகர்த்தாவும் ஸ்திதிகர்த்தாவும் நாசஞ்செய்கின்றவனும் லயமடையும் ஸ்தானமும் ‡ நாசமற்ற விதையும் நானே.

(தன்) இந்த, ௬-ல், கூறியுள்ளவற்றிற்குப் பாசுரங்கள் காண்க.

பெரிய திருமொழி ௫-ம் பத்தில், ௭-வது பண்டை.

இந்திரன் பிரமனீச னென்றிவர்க ளெண்ணில்பல் குணங்களே யியற்றத், தந்தையுந் தாயும் மக்களும் மிக்க சுற்றமுஞ் சுற்றி நின்றகலாப், பந்தமும் பந்தமறுப்ப தோர்மருந்தும் பான்மையும் பல்லுயிர்க் கெல்லாம், அந்தமும் வாழ்வுமாய வெம்பெருமா னரங்கமா நகரமர்ந்தானே. (௨)

௯-௭-ம் திருவாய்மொழி செஞ்சொல்.

ஊழிமுதல்வ னொருவனே யென்னு மொருவ னுலகெல்லாம்
ஊழிதோறுந் தன்னுள்ளே படைத்துக் காத்துக் கெடுத்துழலும்
ஆழிவண்ண னென்னம்மா னந்தண் டிருமா லிருஞ்சோலை
வாழி மனமே கைவிடே லுடலு முயிரு மங்கவொட்டே. (௬)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம், மீட்சிப்படலம்.

என்னுருக்கொண் டிவ்வுலகினைப் பூணாதி யிடையே
யுன்னுருக் கொண்டு புரந்துநின்றேம் புதியுமையோன்
றன்னுருக் கொண்டு துடைத்திமற் றிதுதனியருக்கன்
முன்னுருக்கொடு பகற்செய்யுந் தாத்தா முதலோய். (௧௦௬)

* (ச) (ஸ்ரீ) செய்தலையும் செய்யாதிருத்தலையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றவனும்.

† (ச) (ரா) பிராணிகளுக் கிருப்பிடமும்.

‡ (ச) சம்சாரமாகிய விருக்ஷத்திற்கு விதையும்.

பெரிய திருவந்தாதி.

தாம்பாலாப் புண்டாலு மந்தழும்பு தானிவகப்
பாம்பாலாப் புண்டபோ டற்றலுஞ்——சோம்பாதிப்
பல்லுருவை யெல்லாம் படர்வித்த வித்தாயுன்
தொல்லுருவை யாரறிவார் சொல்லு. (கஅ)

க-ம் திருவாய்மொழி வளவேழ்.

தானே ருருவே தனிவித்தாய் தன்னின் மூவர் முதலாய
வானோர் பலரும் முனிவரும் மற்றும் மற்றும்முற்று மாய்த்
தானோர் பெருநீர் தன்னுள்ளே தோற்றி யதனுட் கண்வளரும்
வானோர் பெருமான் மாமாயன் வைகுந்த னெம்பெரு மானே. (ச)

(சு) கக. ஏ! அருச்சுன! நான் தாபத்தை யுண்டாக்குகின்றேன்; நான் மழையை வருஷிக்கின்றேன்; வருஷியாமலு நிறுத்துகின்றேன்; ஜீவித்திருப்பதும் நாச எதுவும் ஸ்தூலமும் (காணப்படுதலும்) சூக்ஷ்மமும் (காணப்படாததும்) யானே.

(சு) உ0. ருக்கு, யஜுஸ், சாமம், என்னும் மூன்று வேதங்களையு மறிந்தவர்கள் யக்ஞங்களாலே என்னைப்பூஜித்துச் சோமபானஞ் செய்தவர்களாயும், பாபமற்றவர்களாயும், சுவர்க்கத்தை யபேக்ஷிக்கின்றார்கள்; அவர்கள் புண்ணியபலனாகிய தேவேந்திரலோகத்தை யடைந்து சுவர்க்கத்தி லுத்தமமான தேவதைகளின் போகங்களை அநுபவிக்கின்றார்கள்.

(சு) உக. அவர்கள் விஸ்தாரமான அத்துறக்கவின்பத்தை யநுபவித்துப் புண்ணியம் நசித்த பின்பு மநுஷிய லோகத்தை அடைகின்றார்கள்; இவ்வாறு வேதோக்த கருமத்தை யநுசரித்தவர்களாகிய விஷய இச்சையுள்ளவர்கள் (போக்கு வரவை) பிறப்பிறப்பை யடைகின்றார்கள்.

(சு) உஉ. எந்தச் சனங்கள் அந்நியதேவதைகளை யுபாசியாமல் என்னையே சிந்திக்கின்றவர்களாய் இடைவிடாம லுபாசிக்கின்றார்களோ எப்பொழுது மெனது நிஷ்டையிலிருக்கின்ற அவர்களது *யோகக்ஷேமத்தை நான் வகிக்கின்றேன்.

(சு) உங. ஏ! கௌந்தேய! எந்தப் பக்தர்கள் விசுவாசத்தோடு கூடியவர்களாய் அந்நிய தேவதைகளை ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களும் கிரமமான மார்க்கந் தப்பி என்னையே ஆராதிக்கின்றார்கள்.

(ச) அந்நிய தேவதைகளை ஆராதிக்கின்றவர்களும் என்னையே ஆராதிக்கின்றவர்களாயினும் அக்ஞானமார்க்கமாய் ஆராதிக்கின்றார்கள்.

(தன்) இப்பாசுரங்கள் இந்த சு. உங-க்கு, இணங்கியன.

முதல்-திருவந்தாதி.

தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந் தானே
தமருகந்த தெப்பேர்மற் றப்பேர்——தமருகந்த
தெவ்வண்ணஞ் சிந்தித் திமையா திருப்பரேல்
அவ்வண்ண மாழியா னாம். (சஎ)

அவரவர் தாந்தா மறிந்தவா றேத்தி
இவரிவ ரெம்பெருமா னென்று——சுவர்மிசைச்
சாத்தியும் வைத்தும் தொழுவ ருலகளந்த
மூர்த்தி யுருவே முதல். (கஎ)

முதலாவார் மூவ ரம்மூவ ருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்——முதலாய
நல்லா னருளல்லால் நாமநீர் வையகத்துப்
பல்லா ரருளும் பழுது. (கரு)

நான்காந் திருவந்தாதி.

தேருங்காற் றேவ னொருவனே யென்றுரைப்பன்
யாரு மறியா ரவன்பெருமை——ஓரும்
பொருள்முடிவு மித்தனையே யெத்தவஞ்செய் தார்க்கும்
அருண்முடிவ தாழியான் பால். (உ)

பெரிய திருவந்தாதி.

அவனு மிவனு முவனு மற்றம்பர்
அவனு மவனென்றி ராதே——அவனும்
அவனே யெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால்
அவ்வனே யவனேலு மாம். (ருசு)

(தன்) சர்வேசனை வணங்காமற் பிறதெய்வங்களை வணங்குதல் செய்ந்நன்றி கொன்றதாகுமாதலால் அவனையே வணங்குமினென்று ஆழ்வார் இப்பாசுரத்தால் உலகரை நோக்கிப் பணிக்கின்றார்.

* (ஸ்ரீ) தனுதிகளை யடைவது யோகம். அடைந்தவற்றை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம். (ச) அடையாததை அடைவது யோகம். அடைந்ததை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம்.

பெரிய திருமொழி ௧௧-ம் பத்தில், ௬-வது, மைந்நின்ற.

மைந்நின்ற கருங்கடல்வா யுலகின்றி வானவரும் யாவு மெல்லாம்
நெய்ந்நின்ற சக்கரத்தன் றிருவயிற்றி னெடுங்காலங் கிடந்த தோரீர்
எந்நன்றி செய்தாரா வேதிலோர் தெய்வத்தை யேத்து கின்றீர்
செய்ந்நன்றி குன்றேன் மின்றொண்டர் காளவன் டனையே யேத்தீர்க
ளே. (௧)

(சூ) ௨௪. சுருதியானும் மிருதியானும் விதிக்கப்பட்ட யக்ஞங்களைப் (அவிஸ் முதலியவற்றை) புஜிக்கின்றவனும் சுவாமியும் பலன் கொடுப்பவனும் நானேயன்றே; என்னை யதார்த்தமாக (ஜனங்கள்) அறிவதில்லை யாதலால் அவர்கள் நழுவுகின்றார்கள்.

(தன்) இதற்குச் செய்யுள்,

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம், ஆரணிய காண்டம், கவந்தன் படலம்.

மண்பால் அமரர் வரம்பாரும் காணாத
எண்பால் உயர்ந்த எரிஓங்கு நல்வேள்வி
உண்பாய்நீ யூட்டுவாய் நீஇரண்டும் ஒக்கின்ற
பண்பார் அறிவார் பகராய் பரமேட்டி. (௪௭)

(சூ) ௨௫. தேவதைகளை யுத்தேசித்து விரதங்களைச் செய்கின்றவர்கள், அத்தேவதைகளை யடைகின்றார்கள். பிதிரர்களைக் குறித்து விரதஞ் செய்கின்றவர்கள், அப்பிதிரர்களை யடைகின்றார்கள். (விநாயகாதி) பூதங்களைப் பூஜிக்கின்றவர்கள், அப்பூதங்களை அடைகின்றார்கள். என்னைப் பூஜிக்கின்றவர்களோ என்னையே அடைகின்றார்கள்.

(சூ) ௨௬. எவன் என்பொருட்டுப் பக்தியோடு துளசி முதலிய பத்திரத்தைப், புஷ்பத்தைப், பழத்தைப், புனலைக் கொடுக்கின்றானோ (நிவேதிக்கின்றானோ) சுத்தமாயிருக்கின்ற மனமுடைய அவனது பக்தியாலே கொடுக்கப்பட்ட அப்பத்திராதிகளை நான் சுவீகரிக்கின்றேன்.

(ச. ஆ.) அதிகாரிகளான மகாத்மாக்களுக்குப் பிரமஞானம் சுலபம். அதன் பலமாகிய அநாவிர்த்திலக்ஷணம் அநந்தம் அகண்டம் ஆநந்தம் அத்வயமான மோக்ஷம் என்று சொல்லப்பட்டனவும் அதி சுலபமே. ஆயினும் மந்தப்பிரக்ஞர்களாகிய முமுக்ஷு ஜனங்களான அதிகாரிகளல்லாதவர்களுக்குக் கதி யாதென்று கேட்டால், யோகமடைய எத்தனிக்கும் சத்ஜனங்களான பக்தர்களுக்கு நான் அநாயாசமாய் அடை-

யத் தகுந்தேனென்று சொல்லத் தொடங்குகின்றார். பத்திரம் புஷ்பம் பலம் ஜலம் என்பனவற்றை என்னை யுத்தேசித்துச் சாளக்கிராமப் பிரதிமையில் எந்த முமுக்ஷு பக்தியோடும் சிரத்தையோடும் அர்ப்பணஞ் செய்கின்றானோ அந்தச் சுத்த விர்த்தியுடையவனது சத்பக்தியாலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவைப் பரமேசுவரனாகிய நான் செவ்வையாய் அங்கீகரிக்கின்றேன். அந்த வஸ்துவால் சந்துஷ்டனாகின்றேன். ஈசுவரார்ச்சனை செய்யாத ஜன்மம் வியர்த்தமென்பது சுருதிசித்தம். ஆகலானும் ஈசுவராராதனம் ஷட்கருமங்களில் ஒன்றாகலானும் அவ்வாராதனம் முமுக்ஷு ஜனங்களால் அவசியம் செய்யத் தகுந்ததென்று குசிப்பிக்கப்படுகின்றது. அல்லது "அப்யாகத: சுவயம் விஷ்ணு:" என்ற பிரசித்தமான ஸ்மிருதி வசனத்தின்படி காலத்தில் வந்தடைந்த என் சொரூபமான அதிதிக்கு, தானமே கிரகஸ்தனுக்கு உரித்தானதென்று நியமமிருக்கின்றபடியாலே பத்திரம் போஜனம் பலம் புஷ்பம் அல்லது ஜலம் ஆகியவற்றில் தான் எதைக் கிரகிக்கின்றானோ அதை சுதர்மநிஷ்டனாய் பூஜையோடும் சுத்த பக்தியோடும் சிரத்தையோடும் அர்ப்பணஞ்செய்தால் பரமேசுவரனாகிய நான் அந்த அதிதிமூலமாகப் புஜிக்கின்றேன்.

(தன்) பத்திர முதலியவற்றைப் பகவனுக்குச் சமர்ப்பித்துப் பேறுபெற்றவர் பலருளராயினும் நால்வரைக் குறிப்பிட்டுப் பெரியோர் கூறுவர்.

பத்திரம் சமர்ப்பித்தவன், நீச ஸ்திரீயைப் புணர்ந்து அவளோடு வாழ்ந்து மண்ணிற் புதைந்திருந்த ஒரு சாளக்கிராமத்தின்மேலே துளசிச் செடியோடு மண்ணை வெட்டிக்கொட்டிய ஒரு பிராமணன். இக்கதையை ஆக்நேய புராணம் காவேரி மாகாத்மியத்திற் காண்க.

புஷ்பங்கொடுத்தவன், கஜேந்திராழ்வான்.
பழங்கொடுத்தவள், சவரி.
தோயங்கொடுத்தவன், ரந்திதேவராஜன். இக்கதை ஸ்ரீமகாபாரதம் ஆரணிய பருவத்திலுள்ளது.

பத்திராதி அற்ப வஸ்துகளைப் பக்தியோடு பகவனுக்குச் சமர்ப்பித்தவர்கள் பேறு பெற்றமை யுணர்க.

பகவான் பக்தர்களிடத்திலுள்ள அன்பால் அற்பமாகிய பச்சிலையையும் புஷ்பத்தையும் பழத்தையும் ஜலத்தையும் அக்காலத்திலே சுவீகரித்து அவர்களிடரைப் போக்கி யருளினான். இக்கலிகாலத்தே பச்சிலையாதிகளைச் சுவீகரித்தோ பகவன் நமக்கருள்செய்வான் என்

றையப்படவேண்டா. நிஜபக்திசெய்யும் பக்திமான்களுக்குக் கலிகாலமென்பதுமொன்றுண்டோ? இல்லையென்றே ஆழ்வாரும் இப்பாசுரத்தாற் பணித்தார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி ௨-ம் திருவாய்மொழி பொலிக.

கலியுக மொன்று மின்றித் தன் னடியார்க் கருள்செய்யும்
மலியுஞ் சுட ரொளிமூர்த்தி மாயப் பிரான் கண்ணன்றன்னைக்
கலிவயற் றென்னங் குருகூர்க் காரிமா றன்சட கோபன்சொல்
ஒலிபுக ழாயி ரத்திப்பத் துள்ளத் தைமா சறுக்குமே. (௧௦)

(௯) ௨௭. ஏ! கௌந்தேய! எதைச் செய்கின்றாயோ எதைப் புஜிக்கின்றாயோ எதை ஓமஞ்செய்கின்றாயோ எதைத் தானஞ்செய்கின்றாயோ எந்தத் தவத்தைச் செய்கின்றாயோ அதை எனக்கருப்பணமாகச் செய்.

(ஸ்ரீ) எவனுக்கு எது கிடைக்கின்றதோ எவன் எதைச் செய்கின்றானோ அவற்றை யெல்லாம் தனக்கு அருப்பணம் செய்யலாமென்பது கருத்தாகலால் மேலே கூறியவாறு துளசி முதலியவற்றைச் சம்பாதிக்கவேண்டிய பிரயாசங்கூட வேண்டுவதில்லையென்பதாயிற்று.

(ரா) லௌகிக வைதிகமான சகல விஷயங்களிலுஞ் செய்யப்படுங் காரியமெல்லாவற்றையும் பகவனுக்கு அருப்பணஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

(௯) ௨௮. இவ்விதமாகக் கருமங்களை யென்னிடத்தி லொப்பித்தலாகிய சந்நியாசத்தோடு கூடினையாயின் சுபாசுபபலன்களுக்கேதுவான கருமபந்தங்களினின்றும் விடப்படுவாய்; விடப்பட்ட (நீ) என்னையடைவாய்.

(௯) ௨௯. நான் சகல பிராணிகளிடத்திலுஞ் சமமாயிருக்கின்றவன்; எனக்குச் சத்துருவுமில்லை; இஷ்டனுமில்லை; யார் என்னைப் பக்தியாலே பஜிக்கின்றார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கின்றார்கள்; நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கின்றேன்.

(ச) (ஸ்ரீ) அக்கினி எல்லார்க்கும் பொதுவாயினும் அதைக் கிட்டினவனுக்குக் குளிரைப் போக்கி வெளிச்சத்தைக் கொடுத்தல்போலவும் பொதுவான கற்பக விருக்ஷம் தன்னை விரும்பி வந்தவனுக்குப் பலமீதல்போலவும் பகவானது மகிமை யவனை யடுத்தவனை ரக்ஷிக்கும்.

(தன்) இப்பாசுரங்கள், இந்த, ௯. ௨௯-ன் கருத்துக்கிணங்கியன.

முதலாயிரம் - ௪-வது சென்னியோங்கு.

பொன்னைக்கொண் டுரைகல் மீதே நிறமெழ வுரைத்தாற் போல்
உன்னைக்கொண் டென்னா வகம்பால் மாற்றின்றி யுரைத்துக் கொண்
டேன், உன்னைக்கொண் டென்னுள் வைத்தே னென்னையு முன்
னி லிட்டேன், என்னப்பா வென்னிருடிகேசா வென்னுயிர் கா
வலனே. (௯)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

நீரகத்தாய் நெடுவரையி னுச்சி மேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய் நிறைந்த கச்சி
யூரகத்தா யொண்டுறைநீர் வெஃகா வுள்ளா
யுள்ளுவா ருள்ளத்தா யுலக மேத்துங்
காரகத்தாய் கார்வானத் துள்ளாய் கள்வா
காமருபூங் காவிரியின் றென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய் பேராதென் னெஞ்சி னுள்ளாய்
பெருமானுன் றிருவடியே பேணி னேனே. (௮)

நான்காந் திருவந்தாதி.

இன்றாக நாளையே யாக வினிச்சிறிதும்
நின்றாக நின்னருளின் பாலதே——நன்றாக
நானுன்னை யன்றி யிலேன்கண்டாய் நாரணனே
நீஎன்னை யன்றி யிலை. (௭)

௯-ம் திருவாய்மொழி ௯-ம் திருவாய்மொழி.

கோவை வாயாள் பொருட்டேற்றி னெருத்த மிறுத்தாய் மதிளிலங்
கைக், கோவை வீயச் சிலைகுனித்தாய் குலநல்யானை மருப்பொசி
த்தாய், பூவை வீயா நீர்தூவிப் போதால் வணங்கே னேலுநின்
பூவை வீயா மேனிக்குப் பூசுஞ் சாந்தென் னெஞ்சமே. (௧)

௮-ம் திருவாய்மொழி ௮-ம் திருவாய்மொழி.

யானுந் தானா யொழிந்தானை யாது மெவர்க்கு முன்னோனைத்
தானுஞ் சிவனும் பிரமனு மாகிப் பணைத்த தனிமுதலைத்
தேனும் பாலுங் கன்னலு மமுது மாகித் தித்தித்தென்
னூனி லுயிரி லுணர்வினில் நின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனே. (௪)

௯-ம் திருவாய்மொழியில் ௬-ம் திருவாய்மொழி.

என்னெஞ்சத் துள்ளிருந் திங்கிருந் தமிழ்நூ லிவை மொழிந்து
வன்னெஞ்சத் திரணியனை மார்பிடந்த வாட்டாற் றான்
மன்னஞ்சப் பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய் படை தொட்டான்
நன்னெஞ்சே நம்பெருமா னமக்கருடான் செய்வானே. (௪)

(சு) ௩௰. அதிக துராசாரமுடையவனாயினும் அந்நிய தேவதையைப் பஜியாதவனாய் என்னைப் பஜிப்பானாயின் அவன் *தெளிவான †மனநிச்சயமுள்ளவனானமையின் அவன் சிரேஷ்டனாகவே தெரிந்து கொள்ளத் தக்கவன்.

(தன்) இப்பாசுரங்கள் இதன்கருத்தை யுடையன.

திருமாலை.

அடிமையிற் குடிமையில்லா வயற்சதுப் பேதிமாரில்
குடிமையிற் கடமைபட்ட குக்கரில் பிறப்பரேனும்
முடியினிற் றுளபம் வைத்தாய் மொய்கழற் கன்பு செய்யும்
அடியரை யுகந்தி போலு மரங்கமா நகருளானே. (௩௯)

பழுதிலா வொழுக லாற்றுப் பலசதுப் பேதி மார்கள்
இழிகுலத் தவர்க ளேனு மெம்மடி யார்க ளாகில்
தொழுமினீர்கொடுமின்கொள்மினென் றுநின் னோடுமொக்க
வழிபட வருளினாய் போல் மதிட்டிருவரங்கத் தானே. (௪௨)

(ரு) ௩௧. அவன் சீக்கிரமாக மனநிச்சயமுடையனாகின்றான். ஸ்திரமான நிஷ்டையை அடைகின்றான். ஏ! கௌந்தேய! என் பக்தன் கெட்டுப்போதலில்லை. இவ்விதமாக (நீ) பிரதிக்ஞை செய்.

(ச) நிச்சயமான பிரதிக்ஞை செய். (ஸ்ரீ) வாதஞ்செய்கின்ற சபையில் முரசு முழக்கிக்கொண்டுங் கரங்களை யுயரத் தூக்கிக்கொண்டுந் துராசாரமுடையனாயினும் என் பக்தன் கெட்டுப்போதலில்லை யென்று நீ சத்தியஞ் செய்.

(தன்) மேலே கூறியவாறு துராசாரமுடையனாயினும் பகவத் பக்தன் கெடாததற்குக் காரணம் யாதெனின்,

---

* (ஸ்ரீ) ஈசுவரபஜனை செய்தலாலே நான் கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்னுந் தெளிவான.

† (ச) சாஸ்திரங்களின் நிச்சயமுள்ளவனானமையின்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

இரந்துரைப்ப துண்டுவாழி யேமநீர் நிறத்தமா
வரந்தருந் திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகின் மன்னுசீர்ப்
பரந்தசிந்தை யொன்றிநின்று நின்னபாத பங்கயம்
நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீநினைக்க வேண்டுமே. (௯௰)

என்றவாறு தன் பக்தன் பிரார்த்தித்தால் குற்றத்தையுங் குணமாகவேகொண்டருளுவான். பகவன் அவ்வாறருளியபின்னர்ப் பக்தன் ஒரு விதத்தானுங் கேடடைதலில்லை. ஆயின் பகவன் தன் பக்தனது குற்றத்தை நோக்காது அவன் பிரார்த்தித்தவாறே யருளுவானோவெனின்,

முதலாயிரம், ௪-வது மாலடியை, ௨.

தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையா ளாகிலுஞ் சிதகுரைக்குமேல், என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர் போலும், மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசை நோக்கி மலர்க்கண் வைத்த, என்னுடைய திருவரங்கற் கன்றியுமற் றொருவர்க்கா ளாவரே. (௨)

என்றவாறு பக்தனிடத்திற் குற்றங்கண்டு திருமகளுரூபியான பிராட்டி விண்ணப்பஞ் செய்யினும் பகவன் "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தார்" என்றருளும் பரமகாருணிகனானமையாலே பக்தன் பிரார்த்தித்தவாறேயருளுவானென்க. ஆகலால், பகவத் பக்தன் துராசாரமுடையனாயினுங் கேடடைதலில்லை.

தேவதாந்திர பக்தர்களாகிய பாணாசுரனாதியாய அசுரர்களும் ராவணனாதியாய ராக்கதர்களுங் கேடகெடந்தவாறும் பிரகலாதாழ்வானும் விபீஷணாழ்வானும் அவ்வசுர ராக்கதகுலத்தினரேனும் பகவத் பக்தி செய்து ஒரு சிறிதுங் கேடடையாது பரமபாகவதர்களாகிப் பேறு பெற்றவாறு முணர்க. அன்றியும், பகவத்துவேஷியான கண்டாகருணன்போலத் துராசாரமுடையவன் யாவன்? கொடிய துராசாரமுடைய அக்கண்டாகருணனுந் தேவதாந்திர பக்திவிட்டுப் பின்பு பகவத் பக்தனாகிப் பேறுபெற்றவாறுமுணர்க. கண்டாகருணன் பகவத் பக்திசெய்து பரமபாகவதனாகிப் பேறுபெற்ற பின்பு பகவத் பக்தியாலே பேறு பெறாது கேடடைவோர் யாவர்?

(மூ) ௩௨. ஏ! பார்த்த! ஸ்திரீகளும் வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் அவ்வாறே எவர்கள் நீசப்பிறவியாக விருக்கின்றார்களோ அவ

ர்களுங்கூட என்னை விசேஷமாகச் சேவித்து (ஆராதித்து) உத்தமமான கதியை நிச்சயமாக அடைகின்றார்கள்.

(தன்) துவிசராகிய வைசியரை ஸ்திரீ சூத்திரரோடு சேர்த்தருளியதற்குக் காரணந் தோற்றவில்லை. சில கருமங்கள் வைசியர்க்குஞ் சூத்திரர்க்குமுரியனவாகக் கூறப்பட்டிருத்தலானுங் கலத்திற் சேறன்முதலிய விழிந்த செய்கையுடையவரானபடியானும் பிரம க்ஷத்திரிய குலத்தாரிற் பகவத் பக்தியுடையார்போல அதிகமில்லாமையானும் வைசியரை நீசப்பிறவியராக அருளினனென்று கொள்ள அமையும். பிறவியானுங் கருமத்தானு மிழிவடைந்து பகவத் பக்தியானுயர்வடைந்து பேறுபெற்றோர் பலராவர். அவருள், விதுரர் தர்மவியாதர் சபரி முதலியோர் பிறவியாலிழிந்து பகவத்பக்தியானுயர்ந்து பேறுபெற்றவர். வான்மீகர் அஜாமிளன் முதலியோர் பிறவியானுயர்ந்து கருமத்தாலிழிந்து பின்பு பகவந்நாமத்தானுயர்ந்து பேறுபெற்றவர். மேலே கூறியவாறு பிறவியானுங் கருமத்தானுமிழிந்து பகவத் பக்தியானுயர்ந்தவர்களும், கருமம் பகவத்பக்தி பிறவி ஆகிய மூன்றானுமுயர்ந்தவர்களும், பகவத் சின்னஞ்சமூகர்களான ஆழ்வார்களும், ஆக எழுநூற்றெழுபதின்மர் பகவத்பக்திசெய்து பேறுபெற்றவர்.

(சு) ௩௩. புண்ணியவான்களாயும் பக்தியுடையவர்களாயுமுள்ள பிராமணர்களும் அவ்வாறே ராஜருஷிகளும் உத்தம கதியையடைவார்களென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? நிலையற்றதுஞ் சுகமற்றதுமான இந்தத் தேகத்தை யடைந்து இருக்கின்ற நீ என்னைப் பஜிக்கக்கடவாய்.

(சு) ௩௪. என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தனையாயும் என்னிடத்திற் பக்தியுடையையாயும் என்னை ஆராதிக்கின்றனையாயும் ஆகக்கடவாய்; என்னை நமஸ்காரஞ் செய்; இவ்விதம் என்னைச் சரணமடைந்தனையாய் மனத்தை என்னிடத்தில் வைத்து என்னையே அடைவாய்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பத்தாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், நாநாவிதமான விபூதிகளைக் கூறுதலால் விபூதியோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயர்த்தாயிற்று.

(சு) க. ஏ! மகாபாகோ! * பிரீதியோடுகூடிய உனக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்னும் உத்தேசத்தால் மீண்டும் எந்த வாக்கியத்தை நான் சொல்லப் போகின்றேனோ எனது † சிரேஷ்டமான அந்த வாக்கியத்தைக் கேள்.

(சு) உ. எனது ‡ உத்தமமான அவதார மகிமையை தேவசமூகங்கள் (தேவ கூட்டங்கள்) அறியவில்லை; மகருஷிகளும் அறியவில்லை; ஏனென்றால், நான் தேவதைகளுக்கும் மகருஷிகளுக்கும் சர்வவிதங்களாலும் காரணமாயிருக்கின்றேன்.

(சு) ௩. எவன் என்னை ஆதியற்றவனென்றும் பிறப்பற்றவனென்றும் சகலலோகத்திற்கு மீசனென்றும் அறிகின்றானோ அவன் மனிதர்களிலே *அக்ஞானமில்லாதவன்; சகல பாபங்களினின்றும் விடப்படுகின்றான்.

(சு) ௪, ௫. நன்மை தீமைகளை அறியும் அறிவு, ஞானம், மயக்கமின்மை, க்ஷமை, சத்தியம், வெளியிந்திரியங்களை யடக்குதல், அந்தக்கரணத்தை யடக்குதல், சுகம், துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், பயநிவர்த்தி, பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமை, (பகைநட்புக்களிடத்திற்) சமமாயிருப்பது, சந்தோஷம், தவம், தானஞ்செய்தல், கீர்த்தி அபகீர்த்தி, ஆகிய நானாவிதங்களான வஸ்துகள் பிராணிகளுக்காகவே என்னாலே யுண்டாகின்றன.

(தன்) இக்கருத்தை யுட்கொண்டே கம்பநாட்டடிகளும் இந்திரன் வாயிலாக "நிலையில்லாத் தீவினையு நீ தந்ததன்றே" என்று பகவனையே வினவினர்.

---

* (ச) என் வார்த்தையைக் கேட்டு அமிர்தபானம் செய்தவன்போற் சந்தோஷிக்கின்ற. (ரா) என் மகிமைகளைக் கேட்டுப் பிரீதியடைந்திருக்கின்ற.

† (ச) பரமாத்ம சொரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற. (ரா) எனது மகிமையைத் தெரிவிக்கின்ற.

‡ (ச) எனது பிரபு சக்தியினதிசயம்.

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குபடலம்.

ஒன்றாகி மூலத்தோருருவம் பலவாகி
உணர்வும் உயிரும் பிறிதாகி ஊழி
சென்றாச அம்காலத் தந்நிலைய தாகித்
திறத்துலகம் தான்ஆகிச் செஞ்செவே நின்ற
நன்றாய ஞானத்தனிக்கொழுந்தே எங்கள்
நவைதீர்க்கும் நாயகமே நல்வினையே நோக்கி
நின்றாரைக் காத்தியயற் பேரைக் காய்தி
நிலையில்லாத் தீவினையும் நீதந்த தன்றே. (௩௦)

(சு) ௬. பூர்வீகர்களான (பிருகு முதலிய) ருஷிகள் எழுவரும் அவ்வாறே (சாவர்ணி முதலிய) நான்கு மனுக்களும் எனது மனச்சங்கற்பத்தாலுண்டானவர்கள்; எனது தியானத்தையுடையவர்கள்; உலகத்திலே இந்தப் பிரஜைகளெல்லாம் எவர்களுடையவர்களோ (எந்த ருஷிகளாலும் மநுக்களாலுமுண்டானவர்களோ)

(தன்) மநுக்கள் நால்வரென்றருளினேனும் மநுக்கள் பதினால்வரையுங் கொள்க.

(சு) ௭. எனது மேற்கூறிய பிருகுவாதி விபூதி ரூபத்தையும் சர்வக்ஞத்துவமுதலிய யோகைசுவரியத்தையும் வாஸ்தவமாக எவன் அறிகின்றானோ அவன் சலிக்காத அல்லது சந்தேகமற்ற தெளிவான ஞானத்தோடு கூடினவனாகின்றான்; இந்த விஷயத்திற் சந்தேகமில்லை.

(சு) ௮. * நான் சகல ஜகத்திற்கும் † உற்பத்தி காரணன்; என்னாலே சகலமும் பிரவிர்த்திக்கின்றன; இவ்விதமாகத் தெரிந்து விவேகிகள் பிரீதியோடுகூடினவர்களாய் என்னைப் பஜிக்கின்றார்கள்.

(சு) ௯. மேலேகூறிய விவேகிகள் என்னிடத்தில் மனமுடையவர்களாயும் பிராணன்களை யென்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும் என்னை யொருவருக்கொருவர் போதிக்கின்றவர்களாயும் கீர்த்தனஞ்செய்கின்றவர்களாயும் எப்பொழுதும் சந்தோஷத்தையுமடைகின்றார்கள்; சுகத்தையுமடைகின்றார்கள்.

* (ச) வாசுதேவனென்கின்ற பரபிரமமாகிய நான்.
† (ஸ்ரீ) பிருகு மநு முதலியோர் மூலமா யுற்பத்தி காரணன்.

(தன்) பகவத் குணங்களை உள்ளவாறு போதிக்கத் தகுந்தவர்கள் சுகாதிமுனிவர்களே; சுகமுனிவர் போதித்ததற்குச் செய்யுள்.

ஆரியப்பப்புலவர் பாகவதம்—சிறப்புப்பாயிரம்.

சுழித்துநல் லமுதொழுகி யஞ்சுசமு கஞ்சேர்ந்து
தழைத்தநான் மறைத்தடஞ் சினைக்கற்ப கத்தருவின்
பழுத்துதிர்ந் ததுபாம பாகவத மென்றிசைக்கும்
விழுப்பெருங் கனிநுகர்ச்சி யேவிரும்பு வார்மேலோர். (௮)

பகவத் குணங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்ய வல்லவர்கள் நாரதாதி முனிவர்களே. நாரதர் கீர்த்தனஞ் செய்ததற்குப் பாசுரங்கள்.

சிலப்பதிகாரம் - ஆய்ச்சியர் குரவை ஒன்றன்பகுதி.

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
மதிபுரையு நறுமேனித் தம்முன்னோன் வலத்துளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் பிஞ்ஞைசீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்.

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
பயிலிதழ் மலர்மேனித் தம்முன்னோ னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டிய நம்பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
குயிலுவரு ணாரதனார் கொளைபுணர்சீர் நரம்புளர்வார்.

(சு) ௧௦. எதனாலே அவர்கள் (மேலே கூறப்பட்ட விவேகிகள்) என்னை யடைவார்களோ அவ்வாறான புத்தி யோகத்தை என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் மனமுடையவர்களாயும் பிரீதியோடு பஜிக்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றேன்.

(தன்) * "பயின்மதி நீயே பயின்மதி தருதலின்" என்றதும் இக் கருத்தே பற்றிவந்தது. இப்பாசுரமும் அப்பொருளுடைத்து.

பெரிய திருமொழி, எ-ம் பத்தில் ௬-வது சினவில்.

தாயை நினைந்த கன்றேயொக்க வென்னையுந்
தன்னையே நினைக்கச் செய்துதா னெனக்
காய நினைந்தருள் செய்யு மப்பனை
யன்றிவ் வையக முண்டு மிழ்ந்திட்ட

* இப்பாசுரம் அத். எ, சு. ௧௮-ல், உதாகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வாயனை மகரக் குழைக் காதனை
மைந்தனை மதிட் கோவ லிடைகழி
யாயனை யமரர்க் கரியேற் றையென்
னன்பனை யன்றி யாதரி யேனே. (௨)

(சு) ௧௧. அவர்களது (மேலே கூறப்பட்ட அந்தப் பக்தர்களது) அக்ஞானத்தாலுண்டாகிய சம்சாரமாகிய அந்தகாரத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஞானமாகிய தீபத்தாலே அநுக்கிரகார்த்தமாகவே அவர்களது புத்தியிலிருந்துகொண்டு போக்கடிக்கின்றேன்.

(தன்) இப்பாசுரம் இக்கருத்தையுடைத்து.

திருமாலை.

சூதனாய்க் கள்வனாகித் தூர்த்தரோ டிசைந்த காலம்
மாதரார் கயற்க ணென்னும் வலையுட்பட் டழுந்துவேனை
போதரே யென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து தன்பால்
ஆதரம் பெருக வைத்த வழகனூ ரரங்கமன்றே. (௧௬)

(சு) ௧௨, ௧௩. அருச்சுனன் சொல்லுதல், பரப்பிரமமும் உத்தமமான ஆசிரயமும் உத்தமமான பரிசுத்த வஸ்துவும் நீரே; உம்மை நித்தியனாகவும் பிரகாச சொரூபியாகவும் தேவதைகளுக்காதியாகவும் பிறப்பற்றவனாகவும் * சர்வவியாபியாகவும் † புருஷனாகவும் சகல ருஷிகளும் தேவருஷியான நாரதரும் அசிதரும் தேவலரும் வேதவியாசரும் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்; அவ்வாறே நீரும் எனக்குச் சொல்லுகின்றீர்.

(சு) ௧௪. ஏ! கேசவா! என்னைக் குறித்து எதைச் சொல்லுகின்றீரோ அந்தச் சகலத்தையும் வாஸ்தவமென்றறிகின்றேன், ஏ! பகவந்! உமது ஆகாரத்தை அல்லது அவதாரத்தைத் தேவதைகள் அறியவில்லை; தானவர்களும் அறியவில்லை.

(சு) ௧௫. ஏ! புருஷோத்தம! ஏ! பூதங்களை யுண்டாக்கினாய்! ஏ! சகல பிராணிகளின் நியாமக! ஏ! சூரியாதி தேவதைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்! ஏ! சகல பிரபஞ்சங்களையும் பரிபா-

* (ச) ஆளுந்தன்மையுடைய.

† (ராக) பூரணஷாட்குணன், பூரணமான ஐசுவரியம், வீரியம் கீர்த்தி, சம்பத்து, ஞானம், வைராக்கியம், அல்லது விக்ஞானம்.

லனஞ் செய்கின்றாய்! நீராகவே உம்மை உம்மாலே நீரே யறிகின்றீர்

(சு) ௧௬. உமது விபூதி ரூபங்கள் அதிக அற்புதமானவையல்லவா? எந்த விபூதி ரூபங்களாலே இந்த லோகங்களை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றீரோ அவற்றை முற்றுஞ் சொல்வதற்கு நீரே தகுந்தீராயிருக்கின்றீர்.

(சு) ௧௭. ஏ! சகல ஐசுவரிய பூரணனானாய்? எப்படி நான் எப்பொழுதும் தியானிக்கின்றவனாய் உம்மை யறிவேன். ஏ! பகவந்! எந்தெந்த வஸ்துகளில் என்னாலே சிந்திக்க அல்லது தியானிக்கத் தகுந்தீராகவிருக்கின்றீர்.

(ரா) பக்தியோகநிஷ்டனாய் எப்பொழுதும் உம்மைச் சிந்திக்கத் தொடங்கியிருக்கின்ற நான் பரிபூரண ஐசுவரியம் அநந்த கலியாண குணங்கள் [illegible]னவற்றையுடைய உம்மை எப்படி யறிவேன்: முந்தி நீர் சொன்ன புத்தி, ஞானம், அஸம்மோகம், முதலிய வஸ்துகளைக் காட்டிலும் அன்னியங்களான வஸ்துகளிலே எந்தெந்த வஸ்துகளிடத்தில் எவ்விதமாய் வருகின்றீராக என்னாலே தியானிக்கத் தகுந்தீராக விருக்கின்றீர்.

(சு) ௧௮. * ஏ! ஜநார்த்தன! உமது † யோகத்தையும் விபூதியையும் விரிவாய் மீண்டுஞ் சொல்லும். ஏனென்றால் (உமது வாக்காகிய) அமிர்தை உண்பவனாகிய எனக்குத் திர்ப்திகிடையாது.

(சு) ௧௯. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! குருகுலசிரேஷ்ட! தயவுக்குப் பாத்திரனாகிய உனக்கு அற்புதங்களான எனது விபூதி ரூபங்களில் முக்கியமானவைகளைச் சொல்லுகின்றேன்; ஏனென்றால் எனது (விபூதிகளின்) விஸ்தாரத்திற்கு முடிவில்லை.

(சு) ௨௦. நித்திரையைச் சயித்தோய்! சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்திலிருக்கின்ற பரமாத்துமா நானே. பூதங்களுக்கு ஆதியும் (உற்பத்தி காரணனும்) ஸ்திதியும் (ரக்ஷிக்கின்றவனும்) முடிவும் (லயகாரணனும்) நானே.

* (ச) பிரஜைகளால் சுவர்க்க மோக்ஷ புருஷார்த்தங்களை யாசிக்கப்படுகின்றவன்.

† (ச) யோகைசுவரியமாகிய சர்வசக்தி சர்வக்ஞத்துவ முதலியவற்றையும்.

(ச) இருதயத்திலிருப்பவனாக என்னைத் தியானஞ்செய்ய வேண்டியது. அதற்குச் சக்தியற்றவன் சிருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமானவனென்று தியானிக்கலாமென்பது இதனால் வெளியிடப்பட்டது.

(ரா) எனது சரீரமான சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் ஆத்மாவாகவிருக்கின்றேன். என்றால், சரீரம் இருக்கின்றதற்குச் சகலவிதத்திலும் ஆதாரமாகவும் நியாமகனாகவும் சாக்ஷியாகவுமிருக்கின்றேனென்பதே. இவ்வாறாகிய நான் சகலப் பிராணிகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணனாகவிருக்கின்றேன்.

(தன்) தானே சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்திலிருக்கின்றேனென்றருளியதற்கிணங்கிய பாசுரங்கள்.

முதல் - திருவந்தாதி.

உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே யுத்தம னென்றும்
உளன்கண்டா யுள்ளுவா ருள்ளத்——துளன்கண்டாய்
வெள்ளத்தி னுள்ளானும் வேங்கடத்தின் மேயானும்
உள்ளத்தி னுள்ளானென் றோர். (௯௯)

மூன்றாம்——திருவந்தாதி.

இறையாய் நிலனாகி யெண்டிசையுந் தானாய்
மறையாய் மறைப்பொருளாய் வானாய்ப்——பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத் தருவி விளக்கொளிநீர் வேங்கடத்தான்
உள்ளத்தி னுள்ளே யுளான். (௩௯)

(ரு) உக. துவாதச ஆதித்தியர்களுள் விஷ்ணுவென்ற ஆதித்தனும் பிரகாசமுள்ள வஸ்துகளுள் எங்கும் பரவிய கிரணங்களையுடைய சூரியனும் நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரனும் நானே. மருத்துக்களுள் மரீசியாக நானிருக்கின்றேன்.

(தன்) சூரியனும் சந்திரனும் தானே என்றருளியதற்குப் பாசுரம்.

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்திரர்க்கும் பிரமற்கும் முதல்வன் றன்னை
யிருநிலங்காற் றீநீர்விண் பூத மைந்தாய்ச்

செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல் லாகித்
திசைநான்கு மாய்த்திங்கள் ஞாயி றாகி
அந்தரத்திற் றேவர்க்கு மறிய லாகா
வந்தணனை யந்தணர் மாட்டந்தி வைத்த
மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவா தென்றும்
வாழ்தியேல் வாழலாம் மட நெஞ்சமே. (௨)

(ரு) உஉ. வேதங்களுள் சாமவேதமாக இருக்கின்றேன். தேவதைகளுள் இந்திரனாகவிருக்கின்றேன். இந்திரியங்களுள் மனமாகவிருக்கின்றேன். பூதங்களுள் ஞானசக்தி அல்லது புத்தியின் விருத்தியாகவிருக்கின்றேன்.

(ரு) உரு. ஏகாதச ருத்திரர்களுட் சங்கரனென்ற ருத்திரனாகவிருக்கின்றேன். யக்ஷராக்ஷசர்களுள் குபேரனாக விருக்கின்றேன். வசுக்களுள் அக்கினியாகவிருக்கின்றேன். சிகரங்களையுடைய பருவதங்களுள் மேருபருவதம் யானே.

(தன்) ருத்திரனாகவிருக்கின்றேன் என்றருளியதற்குப் பாசுரங்கள்.

பெரிய திருமொழி, எ-ம் பத்தில், ௧0-வது பெரும்புற.

எங்க ளுக்கருள் செய்கின்ற வீசனை
வாச வார்குழ லாள்மலை மங்கைதன்
பங்க னைப்பங்கில் வைத்துகந் தான்றனைப்
பான்மை யைப்பனி மாமதி யந்தவழ்
மங்கு லைச்சுடர் வட மாமலை யுச்சியை
நச்சி நாய்வணங் கப்படுங்
கொங்கு லைப்பக லைச்சென்று நாடிக்
கண்ண மங்கையுட் கண்டுகொண் டேனே. (௫)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

வங்கத்தால் மாமணி வந்துந்து முந்நீர்
மல்லையாய் மதிட்கச்சி யூராய பேராய்
பங்கத்தாய் பாற்கடலாய் பாரின் மேலாய்
பனிவரையி னுச்சியாய் பவள வண்ணா
கொங்குத்தார் வளங்கொன்றை யலங்கல் மார்பன்
குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பாற் கொண்டான்
எங்குற்றா யெம்பெருமா னுன்னை நாடி
யேழையே னிங்ஙனமே யுழிதரு கேனே. (௧)

நான்காம்—திருவந்தாதி.

ஆறுசடைக் கரந்தா னண்டர்கோன் றன்னோடும்
கூறுடைய னென்பதுவுங் கொள்கையற்றேன்——வேறொருவர்
இல்லாமை நின்றானை யெம்மானை யெப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன் றொகுத்து. (ச)

ருகூ-ம் திருவாய்மொழி.

நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடு வானாய்ச்
சீரார் சுடர்க ளிரண்டாய்ச் சிவனா யயனாய்க்
கூரா ராழிவெண் சங்கேந் திக்கொடி யேன்பால்
வாரா யொருநாள் மண்ணும் விண்ணும் மகிழவே. (க)

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்
பாலகாண்டம், வரைக்காட்சிப்படலம்.

மண்ணுற விழுந்துநெடு வானுற வெழுந்து
கண்ணுதல் பொருந்தவரு கண்ணனில் வருங்கார்
உண்ணிற நறும்பொடியை வீசியொரு பாகம்
வெண்ணிற நறும்பொடி புனைந்தமத வேழம். (கக)

(சு) உச. ஏ! பார்த்த! புரோகிதர்களுள் சிரேஷ்டனான பிரகற்பதியாக என்னையறி. நான் சேனாபதிகளுள் சுப்பிரமணியனாகவும் ஜலாசயங்களுள் சமுத்திரமாகவுமிருக்கின்றேன்.

(தன்) தான் சமுத்திரமாயிருப்பதாய் அருளியதற்குப் பாசுரம்.

முதல் - திருவந்தாதி.

வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்
தேனாகிப் பாலாந் திருமாலே——ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே முன்னொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு. (கஉ)

(சு) உரு. மகருஷிகளுள் பிருகும்கருஷியானேன்; வாக்கியசொரூபமான பதங்களுள் ஓரெழுத்தான ஓங்காரமாகவிருக்கின்றேன்; யக்ஞங்களுள் ஜபமாகிய யக்ஞமாகவும் ஸ்தாவரங்களுள் இமயமலையாகவுமிருக்கின்றேன்.

(சு) உசு, உஎ. சகல விருக்ஷங்களுள் அசுவத்தமாகவும் தேவருஷிகளுள் நாரதம்ருஷியாகவும் கந்திருவர்களுள் சித்திரரதனாகவும்

பிறந்தது முதல் ஞானமுடையவர்களில் * கபிலமுனியாகவுமிருக்கின்றேன்; அசுவங்களுள் அமிர்தோடு பிறந்த உச்சைசிரவசாகவும் சிரேஷ்டமான யானைகளுள் ஐராவதமாகவும் மனிதர்களுள் ராஜாவாகவும் என்னை அறி.

(தன்) தேவர்க்கு ஆதி இறைவனே மக்கட்கிறைவனாதலை இப்பாசுரத்தாலுமுணர்க.

ருச—திருவாய்மொழி.

திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்
உருவுடை வண்ணங் கள்காணி லுலகளந்தா னென்று துள்ளுங்
கருவுடைத்தே வில்களெல்லாங் கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும்
வெருவிலும் வீழ்விலுமோ வாள்கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே. (அ)

கபிலமுனிவர்தானென்றருளியதற்குப் பாட்டு
ஸ்ரீஆரியப்பப்புலவர் பாகவதம் மாயவனமிசர்வதாரமுரைத்தவத்தியாயம்.

இறைவனான மாலேன மாயிரு நிலமெடுத்தான்
மறைசொனா ரதனைப் பஞ்சராத் திரம்வகுத்தான்
விறல்செய்மா நரநாரண ராய்த்தவம் விரித்தான்
உறையுந்தாய்க்கு நற்கபிலனாய்த் தத்துவ முரைத்தான். (உரு)

(சு) உஅ. ஆயுதங்களுள் வச்சிராயுதம் நான் பசுக்களுள் காமதேனுவாகவிருக்கின்றேன். பிரஜைகளின் உற்பத்திக்குக் காரணனான மன்மதனாகவிருக்கின்றேன். (ஒரு தலையையுடைய) சர்ப்பங்களுள் வாசுகி என்கிற பாம்பாகவிருக்கின்றேன்.

(ரா) விஷ்ணு சக்கரமுதலிய மகாமகிமை பொருந்திய ஆயுதங்களைச் சொல்லாமல் வச்சிராயுதத்தைச் சிரேஷ்டமாகச் சொல்லியதின் கருத்து யாதென்றால் சக்கரமுதலிய ஆயுதங்கள் உண்டாக்கப்படாமல் நித்தியமானவைகளானபடியாலும் ஈண்டு உண்டாக்கப்பட்ட வஸ்துகளையே சொல்லுகின்றமையாலும் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களில் வச்சிராயுதம் சிரேஷ்டமானபடியாலும் அது சொல்லப்பட்டது.

(சு) உகூ. நாகங்களுள் (விஷமில்லாமல் பல தலைகளையுடைய

* கபிலர் சாங்கிய சாஸ்திரஞ் செய்திருக்கின்றார். தத்துவ நிச்சயத்தை யுணர்வதற்கு அதற்குச் சமமான சாஸ்திரம் வேறொன்றாயில்லை. அதில் ஸ்ரீவேசுவர பேதமே கூறப்பட்டுள்ளது.

பாம்புகளுள்) ராஜாவான சேஷனாகவிருக்கின்றேன். ஜலத்தில் சஞ்சாரஞ்செய்கின்ற ஜந்துக்களுள் ராஜாவான வருணன் நான். பிதுர் தேவதைகளுள் ராஜாவான அரிய மானாகவுமிருக்கின்றேன். தண்டனை விதிப்பவர்களுள் யமன் நான்.

(தன்) யமன் தான் என்றருளியதற்குப் பாசுரம்.

பெரிய திருமொழி ௭-ம் பத்தில் ௰-வது பெரும்புற.

ஏற்றினையிம யத்துளெம் மீசனை
  யிம்மையை மறு மைக்கு மருந்தினை
ஆற்றினையண்டத் தப்புறத் துய்த்திடு
  மையனைக் கையி லாழியொன் றேந்திய
கூற்றினைக்குரு மாமணிக் குன்றினை
  நின்றவூர்நின்ற நித்திலத் தொத்தினைக்
காற்றினைப்புன லைச்சென்று நாடிக்
  கண்ண மங்கையுட் கண்டு கொண்டேனே. (௫)

(ஸ்ரீ) ௩௰. தைத்தியர்களுள் பிரகலாதனாகவு மிருக்கின்றேன்; கணிப்பவருள் கணிக்கப்படுகின்ற காலம் நான்; மிருகங்களுள் ராஜாவாகிய சிங்கமும் பக்ஷிகளுள் கருடனும் யான்.

(ஸ்ரீ) ௩௧. பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வஸ்துகளுள் வாயுவாகவிருக்கின்றேன்; படைகொண்ட வீரருள் (தசரத) ராமன் நான்; மீன்களுள் மகரமாகவிருக்கின்றேன்; நதிகளுள் கங்கையாகவிருக்கின்றேன்.

(தன்) தனது திருவுருவிற் றோன்றிய சங்கரனையுஞ் சந்திரனையுந் தானே என்றருளியவாறு தனது திருவடியிற் றோன்றிய கங்கையையுந் தானே யென்றருளினன். கங்கைதானே என்றருளியதற்கும் அது அவன் திருவடியிற் றோன்றியதற்கும் பாசுரங்கள் காண்க.

முதலாயிரம், ௯-வது மாவடியை.

ஆமையாய்க் கங்கையா யாழ்கடலா யவனியா யருவரை களாய்
நான்முகனாய் நான்மறையாய் வேள்வியாய்த் தக்கணையாய்த் தானு
  மானான், சேமமுடை நாரதனார் சென்று சென்று துதித்திறைஞ்
  சக் கிடந்தான் கோயில், பூமருவிப் புள்ளினங்கள் புள்ளரையன்
  புகழ் குழறும் புனலரங்கமே. (௫)

முதலாயிரம், ௭-வது தங்கையை மூக்கும்.

சலம்பொதி யுடம்பிற் றழலுமிழ் பேழ்வாய்ச் சந்திரன் வெங்கதி ரஞ்
  ச, மலர்ந்தெழுந் தணவு மணிவண்ண வுருவின் மால்புரு டோத்
  தமன் வாழ்வும், நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்
  நாரணன் பாதத்துழாயும், கலந்திழி புனலாற் புகர்படு கங்கைக்
  கண்ட மென்னுங்கடி நகரே. (௨)

அதிர்முக முடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி யழலுமி ழாழிகொண் டெறி
  ந்தங், கெதிர்முக வசுரர் தலைகளை யிடறு மெம்புரு டோத்தம னி
  ருக்கை, சதுமுகன் கையிற் சதுப்புயன் றாளிற் சங்கரன் சடையி
  னிற் றங்கிக், கதிர்முக மணிகொண் டிழிபுனற் கங்கைக் கண்ட
  மென்னுங் கடிநகரே. (௩)

(ஸ்ரீ) ௩௨. ஏ! அருச்சுன? ஆகாசமுதலிய பூதங்களின் உற்பத்தியும் சம்ரக்ஷணையும் நாசமும் நான்; கல்விகளுள் ஆத்மசொரூபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கல்வியும் வாதிப்பவர்களது * வாதமும்நானே.

(ஸ்ரீ) ௩௩. அக்ஷரங்களுள் அகரமாக இருக்கின்றேன். அறுவகை சமாசங்களுள் துவந்துவம் என்கின்ற சமாசமும் நாசமற்ற காலமும் அல்லது கடவுளும் நான்; கருமபலன்களைக் கொடுக்கின்ற நான்முகன் யானே.

(தன்) அகரம்தானேயென்று பகவானருளியதை யுட்கொண்டே † "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு" என்று திருவள்ளுவரும், "இறைவனியங்கு திணைக்கண்ணு நிலைத்திணைக்கண்ணும் பிறவற்றின்கண்ணு மவற்றின் றன்மையாய் நிற்குமா றெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தாற்போல அகரமுயிர்க்கண்ணுந் தனிமெய்க்கண்ணுங் கலந்தவற்றின் றன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க்கெல்லா மொப்பமுடிந்தது. அகரமுதலவென்னுங் குறளான் அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுத்துக்களெல்லா மதுபோல இறைவனாகிய

* (ஸ்ரீ) வாதம், ஜல்பம், விதண்டாவாதம், எனவாதம் மூன்று. அவற்றுள் வாதம், ராகத்துவேஷமற்ற குருசிஷ்யர்களாயினும் வேறுயாராயினும் தத்துவநிச்சயத்தின்பொருட்டு உத்தரப் பிரத்தியுத்தரரூபமாய்ச் செய்கின்ற சம்பாஷணை, ஜல்பம், சாஸ்திரப்பிரமாணங்கள் யுக்திகள் என்பனவற்றால் தன்வாதத்தை ஸ்தாபித்து எதிரிபக்ஷத்தைக் கண்டிப்பதான இருகக்ஷியாருடைய வாதம், விதண்டாவாதம், தன்மதமின்னதென்பதைச் சொல்லாமல் எதிரியின் மதத்தைத் தூஷணையால் நிராகரிப்பது.

† திருக்குறள், கடவுள் வாழ்த்து, ௧.

முதலையுடைத் தலகமென வள்ளுவனு ருவமை கூறிய வாற்றானுங் கண்ணனெழுத்துக்களி லகரமாகின்றேன் யானே யெனக் கூறிய வாற்றானும் பிறநூல்களானு முணர்க. என்று தொல், எழுத், மொழி மரபு, ௪௩-ம் சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியரும், கூறினமைகாண்க.

அறுவகை சமாசங்களாவன, தத்புருஷம், துவந்துவம், ஏகசேஷம், உபமிதசமாசம், அவ்யயீபாவசமாசம், பகுவ்ரீகிசமாசம், ஏகசேஷத்தைச்சேர்க்காமல் பிராதிசமாசத்தைச்சேர்த்துக் கணக்கிடுவது முண்டு.

ஈண்டுக் "காலமும்நான்" என்றருளியதை யுட்கொண்டே சேனாவரையர் * "காலமுலகம்" என்னுஞ்சூத்திர வுரையிற் "காலமென்றது காலக்கடவுளை" என்றார்.

நான்முகன்தானே என்றருளியதற்குப் பாசுரம்.

௪00-ம் திருவாய்மொழி ௪0-ம் திருவாய்மொழி முனியே.

முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா வென்பொல்லாக்
கனிவாய் தாமரைக்கட் கருமாணிக்கமே யென்கள்வா
தனியே னாருயிரே யென்றலை மிசையாய் வந்திட்டு
இனிநான்போகவொட்டேனொன் றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே (௧)

(ரு) ௩௪. சகலத்தையும் நாசஞ் செய்கின்ற மிருத்தியுவும் பிறக்கும் வஸ்துகளின் பிறவியும் ஸ்திரி தெய்வங்களுள் கீர்த்தியபிமானி தேவதையும் லக்ஷ்மியும் சரசுவதியும் ஞாபகத்திற்கபிமானி தேவதையும் புத்திக்கபிமானி தேவதையும் தைரியத்திற்கபிமானி தேவதையும் பொறுமைக்கபிமானி தேவதையும் நான்.

* தானே லக்ஷ்மியென்றருளியதற்குப் பாசுரம்.

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

வானிடைப் புயலை மாலை வரையிடைப் பிரச மீன்ற
தேனிடைக் கரும்பின் சாற்றைத் திருவினை மருவிவாழா
மானிடப் பிறவி யந்தோ மதிக்கிலர் கொள்கத் தந்தம்
ஊனுடைக் குரம்பை வாட்கைக் குறுதியே வேண்டி னாரே. (அ)

(ரு) ௩௫. சாமவேதகானங்களிற் பிரகத்ஸாமம் என்னும் ஸாமமும் சந்தஸ்களிற் காயத்திரி யென்னும் சந்தஸும் நான்; அவ்வாறே மாதங்களில் மார்கழி மாதமும் ஷட்ருதுக்களில் வசந்த ருதுவும் நான்.

* தொல், சொல், கிளவியாக்கம், ரு, டுஎ.

(ரு) ௩௬. பலவித மோசஞ்செய்பவர்களின் சூதாடல் என்கின்ற மோசமாயிருக்கின்றேன்; தேஜஸுடையவர்களின் தேஜஸ்யான்; (ஜயமுடையவர்களின்) ஜயமாகவிருக்கின்றேன்; முயற்சியுடையோரின் முயற்சியாகவிருக்கின்றேன்; சாத்துவீகர்களின் சத்துவகுணம் நான்.

(ரு) ௩௭. யாதவர்களுள் வாசுதேவனாகவும் பாண்டவர்களுள் அருச்சுனனாகவுமிருக்கின்றேன்; முனிவர்களுள் வேதவியாசரும் கவியமைத்தவர்களுள் சுக்கிராசாரியரும் நான்.

(தன்) வாசுதேவனென்றது தன்னையே, இதற்குப் பாசுரம்.

பெரிய திருமொழி ௪0-ம் பத்தில், ௬-வது எங்கானும்.

எங்கானு மீதொப்ப தோர்மாய முண்டே நரநாரணனா யுலகத் தறநூல்,
சிங்காமை விரித்தவ னெம்பெருமா னதுவன்றியுஞ் செஞ்சுடரு
நிலனும், பொங்கார் கடலும் பொருப்பும் நெருக்கிப்புக
ப் பொன்மிட றத்தனைபோ, அங்காந்தவன் காண்மி னின்றாய்ச்
சியரா லளைவெண்ணெ யுண்டாப்புண் டிருந்தவனே. (௧)

(ரு) ௩௮. தண்டிப்பவர்களின் தண்டனையாகவிருக்கின்றேன்; ஜயத்தை விரும்பினவர்களின் சாமதானபேததண்டமென்னும் உபாயமாகவிருக்கின்றேன்; ரகசியங்களுள் * மௌனமாகவிருக்கின்றேன்; ஞானவான்களின் ஞானமும் யானே.

தண்டனையும் ஞானமும் தானேயென்றருளியதற்குப் பாசுரங்கள்.

௫௩. திருவாய்மொழி.

கண்ட வின்பந் துன்பங் கலக்கங்களுந் தேற்றமுமாய்த்
தண்டமுந் தண்மையுந் தழலு நிழலுமாய்க்
கண்டு கொள்வதற் கரிய பெருமா னென்னை யாள்வானூர்
தெண்டி ரைப்புனல் சூழ்திரு விண்ணகர் நன்னகரே. (௨)

ஆரணியகாண்டம், அயமுகிப்படலம்; தீக்குபடலம்.

தோய்ந்தும் பொருளனைத்துந் தோயா தநின்ற
சுடரே தொடக்கறுத்தோர் சுற்றமே பற்றி

* (ஸ்ரீ) ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருக்க மௌனம் ஏதுவாகலால் அது விசேஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

ஏய்ந்த அரியநெடுங் கருணைக் கெல்லாம்
 நிலயமே வேதநெறி முறையின் நேடி.
ஆய்ந்த உணர்வின் உணர்வே பகையால்
 அலைப்புண் டடியேம் அடிபோற்ற அந்நாள்
ஈய்ந்தவரம் உதவ எய்தினையே எந்தாய்
 இருநிலத்த வோர்நின் இணைஅடித் தாமரைதாம். (உஎ)

(ரு) ௩௯. ஏ! அருச்சுன! சகல பூதங்களுக்கும் காரணம் அல்லது விதை எதுவோ அதுதான்; ஜங்கமஸ்தாவரமான எந்தப் பூதமிருக்கின்றதோ அது என்னையன்றி யில்லை.

(தவ்) இதன் கருத்தைத் தழுவியன இப்பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

நின்றியங்கு மொன்றலா வுருக்கடோறு மாவியாய்
ஒன்றியுட் கலந்துநின்ற நின்னதன்மை யின்னதென்
றென்றும் யார்க்கு மெண்ணிறந்த வாதியாய் நின்னுந்திவாய்
அன்றுநான் முகற்பயந்த வாதிதேவ னல்லையோ. (ரு)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம் உயுத்தகாண்டம், இரணியன்
வதைப்படலம்.

உலகு தந்தானும் பல்வேறுயிர் கடந்தானு முள்ளுற்
றலகிலா வுயிர்கடோறு மங்கங்கே யுறைகின் றானும்
மலரினில் வெறியு மெள்ளினெய்யுமாய் வழுத்தவொல்லா
அலகிருல் புகழும்பற்றி முற்றியவரி காணத்தா. (௧௨௦)

சாணினு முளனோர் பெற்றி யணுவினைச் சதகூறிட்ட
கோணினு முளன்மா மேருக் குன்றினு முளனிந் நின்ற
தூணினு முளன்முன் சொன்ன சொல்லினு முளனித்தன்மை
காணுதி விரைவி னென்று னன்றெனக் கனகன்சொன்னான்.
(௧௨௪)

(ரு) ௪௦. ஏ! பரந்தப! எனது அற்புதங்களான விபூதி ரூபங்களுக்கு முடிவில்லை; விபூதி ரூபத்தின் இந்த விஸ்தாரம் சுருக்கமாக என்னாற் சொல்லப்பட்டது.

(ரு) ௪௧. ஐசுவரியத்தையுடையதும் கார்த்தியையுடையதும் அதிசயங்களையுடையதுமான வஸ்துகள் யாவையோ அவையெல்லாம் எனது தேஜஸ்ஸினது பாகத்தாலுண்டாயினவென்றே நீ அறி.

(ரு) ௪௨. ஏ! அருச்சுன! அவ்வாறன்றி (சுருக்கமாயன்றி) விஸ்தாரமாக அறியப்பட்ட இந்த விபூதியாலே உனக்குப் பிரயோஜனம் யாது? நான் சகலமான இந்தச் சகத்தையொரு அம்சத்தாலே தரித்திருக்கின்றேன்.

பத்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், விசுவரூபத்தைக் காட்டியதைக் கூறுதலால் விசுவரூபஸந்தரிசனயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

(சு) க. அருச்சுனன் சொல்லுதல், என்னை அநுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு உத்கிருஷ்டமாயதும் ரகசியமாயதும் ஆத்மசொரூபத்தை விளக்குவதாயதுமான எந்தவாக்கியம் உம்மாலே சொல்லப்பட்டதோ அந்தவாக்கியத்தாலே எனது இந்த * மோகம் போய்விட்டது.

(சு) உ. ஏ! புண்டரிகாக்ஷ! உம்மிடத்திலே பிராணிகளின் உற்பத்தி நாசங்களும் என்னாலே விஸ்தாரமாகக் கேட்கப்பட்டன; சாசுவதமான (உமது) † மகிமையுங் கேட்கப்பட்டது.

(சு) ௩. ஏ! பரமேசுவரா! நீர் உம்மைக்குறித்து எவ்வாறனமகிமையுடையீரென்று சொன்னீரோ அவ்வாறுண்மையே; ஏ! புருஷோத்தம! உமது அநேக மகிமைபொருந்திய சொரூபத்தைப் பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

(சு) ௪. பிரபுவே! அந்த ரூபம் என்னாலே பார்த்தற்குச் சாத்தியமாயதென்று எண்ணுவீராயின், ஏ! யோகேச! அழிவற்ற உம்மை (உமது சொரூபத்தை) எனக்குக் காட்டும்.

(சு) ௫. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! பார்த்த! நானாவிதங்களாயும் லோகவிலக்ஷணங்களாயும் பல நிறங்களையும் பலவித அவயவங்களையுடையனவாயும் நூறு (அநேக) விதங்களாயும் பின்னும் அநேகங்களாயுமிருக்கின்ற எனது ரூபங்களைப் பார்.

(சு) ௬. ஏ! பாரத! ஆதித்தியர்களையும் வசுக்களையும் ருத்திரர்களையும் அசுவினி தேவதைகளையும் மருத்துக்களையும் பார்; அப்ப

* (ச) அவிவேகபுத்தி. (ரா) தேகமே ஆத்மா என்னும் அபிமான ரூபமான மோகம். (ராக) பந்துஸிநேகரூபமான மோகம்.

† (ஸ்ரீ) முத்தொழிற்கு முதல்வனும் சர்வநியந்தாவும் சுபாசுபகருமங்களைச் செய்விக்கின்றவனும் பந்தமோக்ஷ விசித்திர பலன்களைக் கொடுக்கின்றவனுமிருந்தபோதிலும் அவற்றால் விகாரமடையாததும் பக்ஷபாதமற்றதும் பற்றுதலற்றதும் உதாசீனமுள்ளதுமான பலவித மகாத்மியத்தையும்.

டியே அநேகங்களாயும் முன் பார்க்கப்படாதவைகளாயுமுள்ள ஆச்சரியங்களையும் பார்.

(சு) ௭. ஏ! குடாகேச! ஸ்தாவரஜங்கமங்களோடுகூடிய சகலமான ஜகத்தையும் வேறெவற்றைப் பார்த்தற்கு நீ விரும்புகின்றாயோ அவற்றையும் இந்த எனது தேகத்தில் ஓரிடத்திலிருப்பனவாக இப்பொழுது பார்.

(சு) ௮. இந்த உனது கண்ணாலே (விசுவரூபியான) என்னைப் பார்த்தற்குச் சக்தனாகமாட்டாய்; (அப்பிராகிருதமான) கண்ணை யுனக்குக் கொடுக்கின்றேன்; எனது அசிந்திய சாமர்த்தியாதிசயத்தைப் பார்.

(சு) ௯, ௰, ௧௧. சஞ்சயன் திருதராட்டிரனை நோக்கிச் சொல்லுதல், ஏ! ராஜந்! மகாத்மாவாயும் யோகேசனுமாயிருக்கின்ற அரியானவர் இவ்விதங்கூறி அதற்குப் பின்பு அநேக முகங்களையுங் கண்களையுமுடையதும் அநேக அற்புதங்களான காக்ஷிகளையுடையதும் அநேகங்களாயும் திவ்வியங்களாயுமிருக்கின்ற ஆபரணங்களையுடையதும் திவ்வியங்களாயும் அநேகங்களாயுமிருக்கின்ற உயரவெடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்களையுடையதும் திவ்வியங்களான ஆரங்களையும் வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கின்றதும் சிரேஷ்டமான வாசனைத்திரவியங்களைப் பூசியிருக்கின்றதும் சகலருக்கும் ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குகின்றதும் பிரகாசமாயதும் முடிவில்லாததும் சகல திக்குகளிலும் முகங்களையுடையதும் உத்தமமாயதுமான விசுவரூபத்தைப் பார்த்தன் பொருட்டுக் காண்பித்தார்.

(சு) ௧௨, ௧௩, ௧௪. ஆகாயத்தில் அநேகவாயிரஞ் சூரியர்களின் காந்தி ஏககாலத்திலுண்டானால் அது அந்த விசுவரூபத்தைத் தரித்த மகாத்மாவின் காந்திக்குச் சமமாகும். அப்பொழுது பலவிதங்களாயும் தனித்தனியாயுமிருக்கின்ற சகல ஜகத்துக்களை தேவ தேவேசனது அந்த விசுவரூபத்தில் ஓரிடத்திலிருப்பனவாகப் பாண்டவன் பார்த்தான். பின்னர் ஆச்சரியமடைந்தவனும் புளகாங்கிதனுமுள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் விசுவரூபியான தேவனைச் சிரசால் நமஸ்கரித்துக் கரங்குவித்துப் பேசத் தொடங்கினான்.

(சு) ௧௫. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! தேவ! உமது தேகத்தில் இந்திராதி தேவதைகளையும் நான்முகனையும் நான்முகனை ஆசிரயித்திருக்கின்ற ருத்திரனையும் (அல்லது, தேவதைகளெல்லாம்

ச்சனையும் கமலாசனத்திலிருப்பவனையுமு[torn]ன்முகனையும்) சகலமான வசிஷ்டாதிருஷிகளையும் சகலமான பலவித ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாயுள்ள பூதத்திரள்களையும் விசித்திரமான சர்ப்பங்களையும் பார்க்கின்றேன்.

(ஸ) ௧௬. ஏ! விசுவேச! ஏ! விராட்புருஷ! அநேக கைகள் வயிறுகள் முகங்கள் கண்கள் ஆகியவற்றை யுடையீரும் அநேக ரூபங்களையுடையீருமான உம்மை எவ்விடத்திலும் பார்க்கின்றேன்; உமது ஆதியை நான் காணவில்லை; அப்படியே மத்தியத்தைக் காணவில்லை; முடிவையுங் காணவில்லை.

(ஸ) ௧௭. கிரீடத்தையுடையீரும் கதாயுதத்தை யுடையீரும் சக்கிராயுதத்தையுடையீரும் தேஜோராசியாய் எங்கும் பரவியிருக்கின்ற காந்தியையுடையீரும் அதிக கஷ்டப்பட்டுப் பார்க்கத்தக்கீரும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினி சூரியன் ஆகிய இவர்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையீரும் அளவிடக்கூடாதீருமான உம்மை யெவ்விடத்திலும் பார்க்கின்றேன்.

(ஸ) ௧௮. நீர் மோக்ஷ விச்சையுள்ளவர்களாலறியத்தகுந்த பரப்பிரமம்; நீர் இந்தச் சகலப்பிரபஞ்சத்திற்கும் உத்தமமான ஆதாரம்; நீர் நாசமில்லாதீர்; சாசுவதமான தருமத்தை ரக்ஷித்தலுடையீர்; நீர் எப்பொழுதுமுள்ள பரமபுருஷனென்றே எனக்குச் சம்மதராயிருக்கின்றீர்.

(ஸ) ௧௯. உற்பத்தி ஸ்திதி நாசம் அற்றீராய் அபரிமிதமான சாமர்த்தியமுடையீராய் மகாவீரியமுள்ள கரங்களையுடையீராய் * சந்திர சூரியர்களை நேத்திரங்களாகவுடையீராய் ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினியை முகமாகவுடையீராய் தனது காந்தியாலே (அம்முககாந்தியாலே) இந்தச் சகல பிரபஞ்சத்தையும் தபிப்பிக்கின்றீராய் உம்மைப் பார்க்கின்றேன்.

(ஸ) ௨௦. ஏ! மகாத்மக்! ஆகாசம் பூமி ஆகிய இவற்றின் மத்தியப்பிரதேசமாகிய இந்த அந்தரிக்ஷம் நீமொருவீராலே வியாபிக்

* (ரா) பக்தர்களாகிய தேவதைகள் முதலியோர்கள் விஷயத்தில் சந்திரன்போலவும் துவேஷிக்கின்ற அசுரர் முதலியோர்கள் விஷயத்தில் சூரியன்போலவும் கண்களையுடையீரென்பது கருத்து. (ம) (ராக) சந்திர சூரியர் பரமாத்மாவின் நேத்திரத்தினின்று முண்டானமையால் அவர்களே நேத்திரமென்று உபசாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

கப்பட்டிருக்கின்றது; சகல திக்குக்களும் உம்மாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; பயங்கரமாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கின்ற உமது இந்த ரூபத்தைப் பார்த்துத் திரிலோகங்களும் அதிக மச்சமடைகின்றன.

(ஸ) ௨௧. இந்தத் தேவ கூட்டங்கள் உம்மைச் சரணமடைகின்றன; சிலர் பயந்தவர்களாய்க் கரத்தைக் குவித்துக்கொண்டவர்களாய் ரக்ஷிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றார்கள்; மகருஷிகளின் சித்தர்களின் கூட்டங்கள் (உலகத்திற்கு) க்ஷேமமுண்டாகுகவென்று சொல்லி பூரணமான துதிகளாலே துதிக்கின்றன.

(ஸ) ௨௨. ஏகாதசருத்திரர்களும் துவாதசாதித்தியர்களும் வசுக்களும் சாத்தியரென்னுந் தேவர்கள் யாரோ அவர்களும் விசுவேதேவதைகளும் அசுவினிதேவதைகளும் மருத்துக்களும் * பிதுர்தேவதைகளும் கந்திருவ யக்ஷ அசுர சித்தராகிய இவர்கள் கூட்டங்களும் சகலமான பெயர்களும் ஆச்சரியமடைந்து உம்மைப் பார்க்கின்றார்கள்.

(ஸ) ௨௩. ஏ! மகாபாகோ! அநேக முகங்களையும் கண்களையுமுடையதும் அநேக கை துடை பாதங்களையுடையதும் அநேக வயிறுகளையுடையதும் அநேக வக்ரதந்தங்களாற் பயங்கரமாயதுமான உமது இந்தப் பெரிய ரூபத்தைப் பார்த்துச் சனங்கள் அதிக பயமடைந்திருக்கின்றார்கள்; நானும் அப்படியே.

(தன்) மைத்துனமுறைகொண்டு பரிகாசஞ்செய்து விளையாடிவந்த நானும் என்று பொருள்படுதலால் உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

(ஸ) ௨௪. ஏ! விஷ்ணு! † ஆகாயத்தை யளாவியிருக்கின்றீரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்றீரும் பலவருணங்களையுடையீரும் திறந்திருக்கின்ற வாய்களையுடையீரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற விசாலமான கண்களையுடையீருமான உம்மைப் பார்த்து மிசப்பயந்த மனமுடைய நான் தைரியத்தையும் மனச்சமாதானத்தையும் அடையவேயில்லை.

(ஸ) ௨௫. ஏ! தேவேச! ஏ! ஜகந்நிவாச! வக்ரதந்தங்களாற் பயங்கரமாயினவும் பிரளயகாலாக்கினிக்குச் சமானமாயுள்ளவுமாகி

* (ஸ்ரீ) உஷ்ணமாயுண்போர் பிதிரானமையின்—என்ற பதத்திற்குப் பிதிரென்று பொருள் கூறப்பட்டது.

† (ரா) முக்குணப் பிரகிருதிக்கு அதீதமான பரமாகாசம்.

ய உமது முகங்களைப் பார்த்துத் திக்குக்களை நானறியவில்லை; சுகத்தையும் அடையவேயில்லை; பிரசன்னராவீராக.

(சு) ௨௬, ௨௭. சகலமான இந்தத் திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களும் பீஷ்மாசாரியரும் துரோணாசாரியரும் இந்தச் சூதபுத்திரனை கர்ணனும், ராஜாக்களின் கூட்டங்களோடும், அவ்வாறே எங்களைச் சேர்ந்த யுத்தத்தில் முக்கியமானவர்களோடு மும்மை (நோக்கி) அவசரமுடையவர்களாக வக்ரதந்தங்களாற் குரூரமாயிருக்கின்றனவும் பயங்கரமாயிருக்கின்றனவுமாகிய உமது வாய்களிற் பிரவேசிக்கின்றார்கள்; சிலர் பற்களின் சந்துகளிலகப்பட்டுப் பொடியான தலைகளோடு காணப்படுகின்றார்கள்.

(சு) ௨௮. நதிகளின் அநேகங்களான ஜலப்பிரவாகங்கள், சமுத்திரத்தையே நோக்கினவைகளாக எப்படி பிரவேசிக்கின்றனவோ அப்படியே இந்த மனிதலோகத்திலுள்ள வீரர்கள் மிகச் சுவலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உமது வாய்களிற் பிரவேசிக்கின்றார்கள்.

(சு) ௨௯. விளக்கு வெட்டுப்பூச்சிகள் (தமது) நாசத்தின்பொருட்டு அதிவேகமுள்ளனவாய்ச் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்கினியை (விளக்கை) எப்படி பிரவேசிக்கின்றனவோ அப்படியே இந்தச் சனங்கள் உமது வாய்களில் அதிவேகமுடையவர்களாய்த் (தமது) நாசத்தின்பொருட்டுப் பிரவேசிக்கின்றார்கள்.

(சு) ௩௦. ஏ! விஷ்ணு! தேஜசுகளாலே சகலப் பிரபஞ்சத்தை வியாபித்துச் சகல சனங்களையும் சுவலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற முகங்களாலே நான்கு பக்கங்களிலும் பக்ஷித்து ருசிபார்க்கின்றீர்; உமது குரூரமான காந்திகள் தாபத்தைச் செய்கின்றன.

(சு) ௩௧. ஏ! தேவேச! குரூரமான ரூபத்தையுடைய நீர் யார்? எனக்குச் சொல்லும்; உமக்கு நமஸ்காரமாகட்டும்; பிரசன்னராவீராக; ஆதியாயிருக்கின்ற உம்மை விசேஷமாயறிதற்கு விரும்புகின்றேன்; உமது செய்கையை யான் அறியவேயில்லை.

(சு) ௩௨. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஜனங்களுக்கு நாசத்தையுண்டாக்குகின்ற மிகக்குரூரனான காலனாயிருக்கின்றேன்; ஜனங்களைச் சம்காரஞ்செய்வதற்கு இப்பொழுது பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றேன்; அந்தந்தச் சேனைகளிலுயுத்தஞ் செய்கின்றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்களோ அவரெல்லாம் உன்னைத்தவிர இருக்கப்போதலில்லை.

(தன்) அருச்சுனன், நீர் யாரென்று மேலே வினவுதற்கு இறைவன் "காலனாயிருக்கின்றேன்" என்றும், உமது செய்கையை யான் அறியவேயில்லை என்றதற்குச் "சனங்களைச்சம்காரஞ்செய்வதற்கு இப்பொழுது பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றேன்" என்றும், அருளினான். தனது பரமாத்ம சொரூபத்தையும் செய்கையையும் இதற்கு மேலே யருளியவாறும் முன்னாருளுமாறும் போலாது காலனாயிருக்கின்றேனென்றும் சம்காரஞ் செய்வதற்கு இப்பொழுது பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றேன் என்றும் அருளிய திருவுள்ளப்பாங்கு என்னையெனின், முக்கியமாய்ப் பூபாரத்தைப் போக்கவே கிருஷ்ணவதாரஞ் செய்தருளினமையைத் தன் முகத்தானு முணர்த்தவென்க. குலாசலம் முதலியனவிருக்கத் துரியோதனனாதியர்களோ புவிக்குப்பாரமாயினரென்று கடாவுவாருளராயின் அவர், இக்குறளையும் உரையையுமுணர்ந்து பாவயாக்கைகளே புவிக்குப் பாரமென்பதைத் தெளிக.

* "ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போமளவு மோர் நோய். (அ)

(சு) ௩௩. ஆகலால் (நான் காலனாகவு மெனது செய்கை கொல்லுதலாகவுமிருத்தலால்) நீ (யுத்தத்திற்கு) எழுந்திரு; சத்துருக்களைச் சயித்துக் † கீர்த்தியையடை; சகல போகங்களால் நிறைந்திருக்கின்ற ராச்சியத்தை யநுபவி; இவர்கள் என்னாலே முன்பே கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இடது கையாலும் பாணப் பிரயோகஞ்செய்ய வல்லோய்! (நீ) நிமித்தமாகமாத்திரமிரு.

(சு) ௩௪. என்னாலே கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற துரோணரையும் பீஷ்மரையும் ஜயத்திரதனையும் கர்ணனையும் அப்படியே வேறு வீரராய் யுத்தஞ்செய்பவர்களையும் நீ கொல்லக்கடவாய். விசனமடையாதை. யுத்தஞ்செய். யுத்தத்திற் சத்துருக்களைச் சயிப்பாய்.

(தன்) துரோணர் முதலியோர் கொல்லப்படுதற்கு முன்பே, என்னாலே கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற துரோணர் முதலியோரை நீ கொல்லக்கடவாய் என்றருளியதின் திருவுள்ளம் யாதெனின், தன்னாலேயவர் கொல்லப்படுதல் திண்ணமாதல்பற்றி என்னாலே கொல்லப்பட்ட என்றருளினான். இக்கருத்தை மேலே, சு. ௩௩-ல், "(நீ) நிமித்தமாகமாத்திரமிரு." என்றருளினமையானுமுணர்க. பாரதப் போரில் பகவனே கொன்றருளினனென்பதற்குப் பாரதங்கள் காண்க.

* திருக்குறள் அதி, புல்லறிவாண்மை, (அ)
† (சு) (ஸ்ரீ) தேவதைகளாலும் வெல்லவொண்ணாத பீஷ்மத்துரோணாதியோரை வென்றுபெறுகின்ற கீர்த்தியை.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

பாரிருந்த பாரதன் தெருதிதுவா வருச்சுனன்
தேரிருந்து மாயமாக்கி நின்றுகொன்று வென்றிசேர்
மாரதர்க்கு வான்கொடுத்து வையமைவர் பாலதாம்
சீரிருந்த நின்னையல்லால் தெய்வநான் மதிப்பனே. (அக)

பெரிய திருமொழி உ-ம் பத்தில் கo-வது மஞ்சாடு.

பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் பண்டு
பாரதத்துத் தூதியங்கிப் பார்த்தன் செல்வத்
தேரேறு சாரதியா யெதிர்ந்தார் சேனை
செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றான் றன்னைப்
போரேறொன் றுடையானு மளகைக் கோனும்
புரந்தரனும் நான்முகனும் பொருந்து மூர்போல்
சீரேறு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவ லூரதனுட் கண்டேன் நானே. (அ)

சஎ-ம் திருவாய்மொழி எ-ம் திருவாய்மொழி கோற்ற.

மாறுசேர் படைநூற்றுவர் மங்கவோ ரைவர்க்கா யன்றுமாயப் போர்ப
நீறுசெய்த வெந்தாய் நிலங்கீண்ட வம்மானே [ண்ணி
தேறுஞானத்தர் வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்
ஏறிவீற் றிருந்தாயுன்னை யெங்கெய்தக் கூவுவனே. (ச)

(க) ஙடு. சஞ்சயன் சொல்லுதல், நடுங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கிரீடி, கேசவனது இந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுக் கைகுவித்துக் கிருஷ்ணனை நமஸ்காரஞ்செய்து பயப்பட்டு வணங்கித் தழதழுத்த வாக்கோடு மீண்டுஞ் சொல்லுகின்றான்.

(உ) ஙசு. அருச்சுனன் சொல்லுதல்; ஏ! ருஷீகேச! உமது * மகாகீர்த்தியாற் பிரபஞ்சம் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைகின்றது; மிகப்பிரீதியோடுங்கூடுகின்றது; ராக்ஷஸர்கள் பயந்தவர்களாய்த் திக்குக்களை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள்; சித்தகூட்டமெல்லாம் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றன; இவை யுக்தமே.

* (ச) மகாத்மியத்தைக் கேட்டலால் மகாத்மியத்தைக் கீர்த்தனஞ்செய்தலாம்.

(ங) ஙஎ. ஏ! மகாத்மந்! ஏ! நாசமற்றோய்! ஏ! தேவேச! ஏ! ஜகந்நிவாஸ! ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்கள் யாவையோ அவற்றிற்கு மூலகாரணமான பரப்பிரமம் நீரே; சிரேஷ்டரும் சதுர்முகப் பிரமனுக்குங்கூட ஆதிகாரணருமான உம்மைக் குறித்து எப்படி நமஸ்காரஞ் செய்யாதிருப்பார்கள்.

(ச) ஏ! மகாத்துமந்! உத்தமரானவரும் பிரமதேவனுக்கும் ஆதியானவருமான உம்மின்பொருட்டு ஏன் நமஸ்காரஞ்செய்யாதிருப்பார்கள்? தேவதேவரும் நாசமற்றவரும் ஜகத்திற்காதாரபூதருமாகிய ஏசுவாமிந்! அறிவற்றதும் இருக்கின்றதென்று சொல்லப்படுவதும் இல்லையென்று சொல்லப்படுவதும் இவற்றிற்கு வேறாயதுமாகியவெல்லாம் நீரே.

(ரு) இவர் ஈண்டுச் செய்த பதவுரைக்கு சரியான பொழிப்புரை காண்க.

நாசமற்ற ஜீவாத்ம தத்துவமும் நீரே. நாமரூப விகாரமற்ற காரணப் பிரகிருதி ரூபமும் நீரே. பிரகிருதி தத்துவம் பிரகிருதி சம்பந்தத்தோடு கூடிய ஜீவதத்துவம் இவற்றைக்காட்டிலும் அந்நியமான முக்தாத்மதத்துவமும் நீரே.

(சு) ஙஅ. ஏ! விசுவரூபமுடையோய்! தேவதைகளுக்கு ஆதியானவனும் பரமபுருஷனும் நீரே; இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சிரேஷ்டமானதாகிய பிரளயகாலத்திலடைகின்ற ஸ்தானமும் அறிகின்றவனும் அறியத்தகுந்த வஸ்துவும் உத்தமமான (விஷ்ணு) ஸ்தானமும் நீராகவே இருக்கின்றீர்; சகலப் பிரபஞ்சங்களும் உம்மாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(எ) பிரளயகாலத்தில்டைகின்ற ஸ்தானம் என்று மேலே அருளினமையாலே உத்தமமான ஸ்தானம் என்றருளியது மோக்ஷத்தையென்றுகொள்க.

பிரளயகாலத்திலடையும் ஸ்தானமும் முக்திதசையிலடையும் ஸ்தானமும் அவனே என்றதற்குப் பாசுரங்கள் காண்க.

பெரிய திருமொழி உ-ம் பத்தில் கo-வது மஞ்சாடு.

மஞ்சாடுவரை யேழுங் கடல்களேழும் வானகமும் மண்ணகமும் மற்
றுமெல்லாம், எஞ்சாமை வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோ ரிளந்தளி
ரிற் கண்வளர்ந்த வீசன்றன்னைத், துஞ்சாநீர் வளஞ்சுரக்கும் பெண்

திருச்சந்தவிருத்தம்.

பார்மிகுத்த பாரமுன் னொழிச்சுவான் மருச்சுனன்
தேர்மிகுத்து மாயமாக்கி நின்றுகொன்று வென்றிசேர்
மாரதர்க்கு வான்கொடுத்து வையமைவர் பாலதாம்
சீர்மிகுத்த நின்னலாலோர் தெய்வநான் மதிப்பனே. (அக)

பெரிய திருமொழி உ-ம் பத்தில் கo-வது மஞ்சாடு.

பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் பண்டு
பாரதத்துத் தூதியங்கிப் பார்த்தன் செல்வத்
தேரேறு சாரதியா யெதிர்ந்தார் சேனை
செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றான் றன்னைப்
போரேறொன் றுடையானு மளகைக் கோனும்
புரந்தரனும் நான்முகனும் பொருந்து மூர்போல்
சீரேறு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவ லூரதனுட் கண்டேன் நானே. (அ)

சஎ-ம் திருவாய்மொழி எ-ம் திருவாய்மொழி கோற்ற.

மாறுசேர் படைநூற்றுவர் மங்கவோரைவர்க்காயன்றுமாயப் போர்ப [ண்ணி
நீறுசெய்த வெந்தாய் நிலங்கீண்ட வம்மானே
தேறுஞானத்தர் வேதவேள்வியராய்ச் சிரீவரமங்கலநகர்
ஏறிவீற் றிருந்தாயுன்னை யெங்கெய்தக் கூவுவனே. (ச)

(ச) ௩ரு. சஞ்சயன் சொல்லுதல், நடுங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கிரீடி, கேசவனது இந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுக் கரங்குவித்துக் கிருஷ்ணனை நமஸ்காரஞ்செய்து மிகப்பயந்து வணங்கித் தழுதழுத்த வாக்கோடு மீண்டுஞ் சொல்லுகின்றான்.

(ரு) ௩சு. அருச்சுனன் சொல்லுதல்; ஏ! ருஷீகேச! உமது * மகாத்மியத்தால் பிரபஞ்சம் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைகின்றது; மிகப்ப்ரீதியோடுங்கூடுகின்றது; ராக்ஷதர்கள் பயந்தவர்களாய்த் திக்குக்களை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள்; சித்தகூட்டமெல்லாம் நமஸ்காரஞ்செய்கின்றன; இவை யுக்தமே.

* (ச) மகாத்மியத்தைக் கேட்டலால் மகாத்மியத்தைக் கீர்த்தனஞ்செய்தலால்.

(சு) ௩எ. ஏ! மகாத்மன்! ஏ! நாசமற்றோய்! ஏ! தேவேச! ஏ! ஜகந்நிவாஸ! ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மங்கள் யாவையோ அவற்றிற்கு மூலகாரணமான பரப்பிரமம் நீரே; ஸ்ரேஷ்டரும் சதுர்முகப் பிரமனுக்குங்கூட ஆதிகாரணருமான உம்மைக் குறித்து எப்படி நமஸ்காரஞ் செய்யாதிருப்பார்கள்.

(எ) ஏ! மகாத்மன்! உத்தமரானவரும் பிரமதேவனுக்கும் ஆதியானவருமான உம்மின்பொருட்டு ஏன் நமஸ்காரஞ்செய்யாதிருப்பார்கள்? தேவதேவரும் நாசமற்றவரும் ஜகத்திற்காதாரபூதருமாகிய ஸ்வாமிந்! அறிவற்றதும் இருக்கின்றதென்று சொல்லப்படுவதும் இல்லையென்று சொல்லப்படுவதும் இவற்றிற்கு வேறாயதுமாகியவெல்லாம் நீரே.

(அ) இவர் ஈண்டுச் செய்த பதவுரைக்கு சரியான பொழிப்புரை காண்க.

நாசமற்ற ஜீவாத்ம தத்துவமும் நீரே. நாமரூப விகாரமற்ற காரணப் பிரகிருதி ரூபமும் நீரே. பிரகிருதி தத்துவம் பிரகிருதி சம்பந்தத்தோடுகூடிய ஜீவதத்துவம் இவற்றைக்காட்டிலும் அந்நியமான முக்தாத்மதத்துவமும் நீரே.

(கூ) ௩அ. ஏ! விசுவரூபமுடையோய்! தேவதைகளுக்கு ஆதியானவனும் பரமபுருஷனும் நீரே; இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சிறந்த இடமானதாகிய பிரளயகாலத்திலடைகின்ற ஸ்தானமும் அறிகின்றவனும் அறியத்தகுந்த வஸ்துவும் உத்தமமான (விஷ்ணு) ஸ்தானமும் நீராகவே இருக்கின்றீர்; சகலப் பிரபஞ்சங்களும் உம்மாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ய) பிரளயகாலத்திலடைகின்ற ஸ்தானம் என்று மேலே அருளினமையாலே உத்தமமான ஸ்தானம் என்றருளியது மோக்ஷத்தையென்றுகொள்க.

பிரளயகாலத்திலடையும் ஸ்தானமும் முக்திதசையிலடையும் ஸ்தானமும் அவனே என்றதற்குப் பாசுரங்கள் காண்க.

பெரிய திருமொழி உ-ம் பத்தில் கo-வது மஞ்சாடு.

மஞ்சாடுவரை யேழுங் கடல்களேழும் வானகமும் மண்ணகமும் மற்
றுமெல்லாம், எஞ்சாமை வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோ ரிளந்தளி
ரிற் கண்வளர்ந்த வீசன்றன்னைத், துஞ்சாநீர் வளஞ்சுரக்கும் பெண்

னைத் தென்பாற்றாய நான்மறையாளர் சோமிச் செய்யச், செஞ்சா
லி விளைவய லூட்டிகழ்ந்து தோன்றுந் திருக்கோவலூ ரதனுட்
கண்டேன் நானே. (ச)

பெரிய திருமொழி கக-ம் பத்தில் சு-வது மைந்நின்ற.

பனிப்பரவைத் திரைததும் பப்பாரெல்லாம் நெடுங்கடலேயானகாலம்
இனிக்களைக ணிவர்க்கில்லை யென்றுலக மேழினையு மூழில் வாங்கி
முனித்தலைவன் முழங்கொளிசேர் திருவயிற்றி லவைத்தும் மையுய்
யக்கொண்ட, கனிக்களவத் திருவுருவத் தொருவனையே கழல்தொ
ழுமாகல்லீர்களே. (ரு)

மண்ணுமும் விண்ணுமும் வானவருந் தானவரு மற்றுமெல்லாம்
உண்ணாத பெருவெள்ள முண்ணாமற்றான் விழுங்கியுய்யக் கொண்ட
கண்ணாளன் கண்ணமங்கைநக ராளன் கழல்சூடியவனை யுள்ளத்
தெண்ணாத மானிடத்தை யெண்ணாதபோதெல்லாமினியவாறே. (எ)

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

இம்மையே மருமைதன்னை யெமக்குவீ டாகிநின்ற
மெய்ம்மையை விரிந்தசோலை வியன்திரு வரங்கமேய
செம்மையைக் கருமைதன்னைத் திருமலை யொருமையானை
தன்மையை நினைவா ரென்தன் றலைமிசை மன்னுவாரே. (எ)

உஅ-ம் திருவாய்மொழி, ௬-புகழும்.

வானவ ராதியென்கோ வானவர் தெய்வமென்கோ
வானவர் போகமென்கோ வானவர் முற்றமென்கோ
ஊனமில் செல்வமென்கோ ஊனமில் சுவர்க்கமென்கோ
ஊனமில் மோக்ஷமென்கோ வொளிமணி வண்ணனையே. (எ)

(சு) ௩௯. வாயுவும் இயமனும் அக்கினியும் வருணனும் சந்திர
னும் பிரமனும் பிரமனுக்குத் தந்தையும் நீரே; உம்மைக்குறித்து ஆயி
ரந்தரம் நமஸ்காரம் ஆகக்கடவன; மீண்டும் மீண்டும் உம்மைக்குறித்
து நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

(சு) ௪௦. ஏ! அமிதமான சாமர்த்தியமுடையோய்! முன் பக்
கத்திலும் பின் பக்கத்திலும் உம்பொருட்டு நமஸ்காரம்; அப்படியே
சகலமான திக்குக்களிலும் உம்பொருட்டு நமஸ்காரம்; ஏ! சர்வாத்ம!
அளவிடமுடியாத பராக்கிரமத்தையுடைய நீர் சகலத்தையும் வியாபி
த்திருக்கின்றீர்; அதனாலே சர்வசொரூபராயிருக்கின்றீர்.

(ரா) சித் அசித் வஸ்துகளான சகலப் பிரபஞ்சமும் உமக்குச் சரீர
மானபடியாலும் எல்லாம் உமது சேஷ அம்சமானபடியாலும் நீர் சர்
வாத்மாவாகவும் சர்வப்பிரகாரியாகவுமிருக்கின்றபடியாலும் நீர் சர்வ
மென்று சொல்லப்படுகின்றீர்.

(சு) ௪க, ௪உ. ஏ! அச்சுத! உமது மகிமையையும் இந்த விச
வருபத்தையும் அறியாத என்னாலே அஞ்ஞானத்தாலாவது சிநேகத்
தாலாவது அலக்ஷியமாய்த் தோழனென்றெண்ணி ஏ! கிருஷ்ண!
ஏ! யாதவ! ஏ! நண்ப! என்பனவாகிய எந்த வார்த்தைகள் சொல்
லப்பட்டனவோ விளையாடும்போதும் படுக்கும்போதும் உட்காரும்
போதும் அல்லது உண்ணும்போதுமாவது ஒருவனாயிருக்கும்போதா
வது பலர்முன்னாகவாவது பரிகாசத்திற்காக அவமதிக்கப்பட்டீ
ரென்பனவுண்டோ அவற்றை யெல்லாம் மகாமகிமை பொருந்திய
உம்மை நான் க்ஷமிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

(சு) ௪௩. ஏ! ஒப்பற்ற பிரபாவமுடையோய்! நீர் ஜங்கமஸ்
தாவரங்களாகிய இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பிதாவாயும் பூஜிக்கத்தக்
கவராயும் குருவாயும் குருவினும் சிரேஷ்டராயுமிருக்கின்றீர். மூன்று
லோகங்களிலும் உமக்குச் சமானமானவனில்லை; உமக்கு மேலானவ
னாக வேறொருவன் ஏது.

(சு) ௪௪. ஆதலால் ஈசனாயும் துதிக்கத் தகுந்தவராயுமிருக்கின்
ற உம்மை நான் (எனது) சரீரத்தைப் புவியிற் கிடத்தி நமஸ்காரஞ்
செய்து க்ஷமிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்; புத்திரனது அபராதத்
தைத் தந்தைபோலவும் சிநேகிதனது அபராதத்தைச் சிநேகிதன்போ
லவும் இஷ்டமான ஸ்திரியின் அபராதத்தைப் பிரியமுள்ள புருஷன்
போலவும் பிரியனான என் பொருட்டு ஏ! தேவ! பிரியனான நீர்
அபராதத்தை க்ஷமிப்பதற்கு யோக்கியராயிருக்கின்றீர்.

(சு) ௪௫. இன்று காறும் பாராமலிருந்த விசுவரூபத்தைப் பார்
த்துச் சந்தோஷித்தவனாயிருக்கின்றேன்; அச்சத்தாலே எனது மன
ம் நடுங்கியிருக்கின்றது; ஏ! தேவேச! ஏ! ஜகந்நிவாஸ! ஏ! தே
வே! அந்தப் பூர்வ ரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும்; பிரசன்னரா
வீராக.

(சு) ௪௬. முன் பார்த்தபடியே உம்மைக் கிரீடத்தை யுடையீ
ராயும் கதையையுடையீராயும் கையிற் சக்கிரத்தையுடையீராயும் பார்
த்தற்கு நான் விரும்புகின்றேன்; ஏ! அநேகங்கைகளையுடையீரே!

ஏ! விசுவரூபத்தையுடையீரே! நான்கு கரங்களோடுகூடிய அந்த ரூபத்துடனே ஆகக்கடவீர்.

(ர) இந்த சுலோகத்தால் விசுவரூபமெடுப்பதற்கு முன்னம் சங்கு சக்கர முதலியவற்றைத் தரித்த நான்கு கரங்களோடெழுந்தருளியிருந்தனனென்று தோற்றுகின்றது. திருவவதாரஞ் செய்தகாலத்தில் நான்கு புயங்களோடு அவதரித்ததாகவும் வசுதேவர் தேவகி இவ்விருவருடைய பிரார்த்தனையின்பேரில் கம்சவதமாகிற வரையில் இரண்டு புயங்களோடெழுந்தருளியிருந்ததாகவும் ஸ்ரீபாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கம்சவதமான பின்பு ருக்குமணி கலியாண காலத்தில் சிசுபாலன் திபானித்த ரூபம் சங்கு சக்கர முதலியவற்றையுடைய சதுர்புஜத்தோடுகூடியதென்று ஸ்ரீபாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டு அருச்சுனனும் அவ்வாறே கூறுகின்றான்.

(தன்) (ஸ்ரீ) பாகவதம் கo-ம் ஸ்கந்தத்திலுள்ள பவுண்டரவாசுதேவன் கதையாலும் ஸ்ரீகண்ணபிரான் நான்கு புயங்களோடே எழுந்தருளியிருந்தனனென்க.

பவுண்டரன் என்னுமரசன் வாசுதேவன்போலத் தான் ஆகவேண்டுமென்று சிவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து வரம்பெற்று நான்கு புயங்களோடு சங்கு சக்கிரம் கதை தண்டுகளை அடைந்து தான் வாசுதேவனே என்றிருந்தான்; இதனைப் பொறுத நாரதமாமுனிவர் எழுந்தருளிப் பவுண்டர வாசுதேவனை நோக்கி நீ துவாரகாபுரி சென்று வாசுதேவனை வெல்லின் நினக்குப் பவுண்டர வாசுதேவனென்னும் பெயர் நிலைக்குமென்றருள, அவன் படையோடு துவரை சென்று போர்புரிய, ஸ்ரீகண்ணபிரானது திருக்கரத்திலிருந்த உண்மைச் சக்கிரம் பவுண்டர வாசுதேவனது தலையை அறுத்து வீழ்த்திற்று.

ஸ்ரீகண்ணபிரான் நான்கு புயங்களோடு எழுந்தருளி இருந்தமையாலே பவுண்டரன் தானும் அப்பரமன்போலாகவேண்டுமென்று வரம்பெற்றுவிழுந்தான். ஆயின், இந்த அத். சுூ ருக-ல், "இந்த மநுஷ்யரூபத்தை" என்று கூறியதென்னையெனின், பார்த்தசாரதியான அவசரத்தில் இருபுயமேயுடையனானமையின் அருச்சுனன், இந்த, அத். சு. சசு-ல், பிரார்த்தித்தவாறு நான்கு புயமேர்டுகூடிய சொரூபத்தைக் காட்டாது இருபுயமுடைய சொரூபத்தையே காட்டியருளினனென்க.

(சு) சஎ. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், பிரகாச ரூபமானதும் சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்ததும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும் உன்னைத் தவிர மற்றொருவராலும் முன் பார்க்கப்படாததுமான எனது இந்த உத்தமமான ரூபம் எதுவோ அது, அநுக்கிரகஞ்செய்ய விரும்பிய என்னாலே ஏ! அருச்சுன! உனக்கு எனது * ஆத்மயோகத்தாலே காண்பிக்கப்பட்டது.

(சு) சஅ. ஏ! குருகுலசிரேஷ்ட! மநுஷ்ய லோகத்தில் உன்னைத் தவிர மற்றவனாலே இந்த விசுவரூபத்தையுடையேனாகிய நான், வேதங்கள் கல்ப சூத்திரங்கள் முதலிய யக்ஞசாஸ்திரங்களை அப்பியாசஞ் செய்தலாலும் பார்க்கச் சாத்தியமானவனல்லேன்; தானங்களாலும் சாத்தியமானவனல்லேன்; யக்ஞங்களாலும் சாத்தியமானவனல்லேன்; குரூரமான தவங்களாலும் சாத்தியமானவனல்லேன்;

(சு) சகூ. இவ்விதம் பயங்கரமான எனது ரூபத்தைப் பார்த்து உனக்குப் பயம் வேண்டுவதில்லை; அஞ்ஞானமும் (சஞ்சலமும்) வேண்டுவதில்லை; நீ அச்சந்தவிர்ந்தவனாய் மனமுவந்தவனாய் எனது பூர்வ ரூபத்தை மீண்டுஞ் செவ்வையாகப் பார்.

(சு) ருo. சஞ்சயன் சொல்லுதல், வாசுதேவரானவர் அருச்சுனனை நோக்கி இவ்விதங்கூறித் தனது சொந்த ரூபத்தை மீண்டுங் காண்பித்தார்; அபரிமிதமான அருளுடைய அவர், சாந்த ரூபத்தோடு கூடினவராய்ப் பயந்திருக்கின்ற அருச்சுனனை மீண்டுஞ் சமாதானப்படுத்தினார்.

(சு) ருக. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! ஜநார்த்தனனே! உமது சௌம்மியமான இந்த மனுஷ்ய ரூபத்தைப் பார்த்து இப்பொழுது உவந்த மனமுடையேனாகவும் சுபாவத்தை யடைந்தவனாகவுமிருக்கின்றேன்.

(சு) ருஉ. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், எனது எந்தரூபத்தைப் பார்த்தாயோ அந்த விசுவரூபம் எவர்க்குங் காணக்கிடையாதது; தேவர்களுங்கூட எப்பொழுதும் இந்தரூபத்தின் தெரிசனத்தின் பொருட்டு விரும்பிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

(சு) ருஙு, ருச. என்னை யெவ்விதம் பார்த்திருக்கின்றாயோ இவ்விதம் நான் பார்க்கப்படுதற்கு வேதங்களாலே சாத்தியமானவனல்லேன்; தவத்தாற் சாத்தியமானவனல்லேன்; தானத்தாற் சாத்திய

* (ச) எனது ஈசுவராசம்பந்தமான சாமர்த்தியத்தாலே. (ராக) சொரூபசாமர்த்தியத்தாலே. (ரா) எனது சத்திய சங்கற்பத்தாலே.

மானவனல்லேன்; யாகத்தாலுமல்லேன். ஏ! அருச்சுன! ஏ! பரந்தப! * என்னிடத்திலே செய்யப்படுகின்ற பக்தியாலே இந்தவிசுவரூபியாகிய நான் யதார்த்தமாக அறியப்படுதற்கும் பார்க்கப்படுதற்கும் எனது சொரூபத்தை யடைதற்கும் சக்கியனாகவிருக்கின்றேன்.

(தன்) ஈண்டு (ஈ) இந்த, சு. ருகூ-ல், கூறப்பட்டுள்ளனவற்றிற்காதாரமாகச் சில வேதவாக்கியங்களை யுதாகரித்துப் பக்தியாலன்றிப் பிறவற்றால் சாத்தியமன்றென்பது கருத்தென்று பாஷியஞ்செய்திருக்கின்றார்.

இதனானே வேதாத்தியயன முதலியன செய்பவரைப் பகவன் இகழ்ந்தருளினானல்லன். அவரும் பகவத்பக்தி செய்யவேண்டுமென்பதையும், வேதாத்தியயன முதலியன செய்து பகவத்பக்தி செய்யாவிடின், அவற்றா லவர்க்குப் பயனில்லையென்பதையும், வேதாத்தியயன முதலியன செய்யாமற் பகவத்பக்தி யொன்றையே செய்தவர் பேறெய்துவரென்பதையும், ஈண்டுக் கூறியருளினான். வேதாத்தியயன முதலியன செய்வோரும் பிறருமாத்திரமோ பக்திசெய்யவேண்டுவது. பராவரதத்துவங்களை யுணர்ந்த ஞானி பகவத்பக்தி செய்யவேண்டுவதில்லையோ? பகவத்பக்தி செய்யாமலே அவன் பேறெய்துவானோ? என்றால், பக்திசெய்யாமற் பேறெய்துதலுண்டோ? அவனும் பகவத்பக்தி செய்யவேண்டியவனே. †"மிக்கவிறை நிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும், தக்கநெறியுந் தடையாகித்," என்றவாறு பகவத்சொரூபத்தையுந் தன்சொரூபத்தையும் பகவனை அடையவேண்டியதற்கான சாதனத்தையும் அறிந்து பிரதிபந்தத்தை நிவர்த்தித்துப் பகவத்பக்தி செய்ய வல்லவன் ஞானி யொருவனே. ஆனபடியாலே மூடபக்தி செய்வோரிடத்தினின்றும் ஞானியிடத்திற் பகவனுக்கு விசேஷப் பிரீதியுண்டு. உண்டென்பதை, அத். எ, சு. கஎ-ல், "இவர்களில் நிலையான யோகத்தையும் என்னொருவனிடத்திலே பக்தியையுமுடைய ஞானி சிரேஷ்டனாகின்றான். அந்த ஞானிக்கு நான் மிகவும் பிரியமாயுள்ளேன். அவனும் எனக்குப் பிரியமுள்ளவனே" என்றும், மேற்படி அத். சு. கஅ-ல் "இந்தச் சகலருஞ் சிலாக்கியமானவர்களே. (அவர்களில்) ஞானியோ யானே என்பதாக எனது

* (ச) சகல இந்திரியங்களுக்கும் வாசுதேவனைத் தவிர வேறேயாதொன்றும் விஷயமாகாததாயுள்ள அபேதமான.

† மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்——தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத்தி யல்.

நிச்சயம். காரணம் யாதெனின், அவன் என்னிடத்தில் மனத்தை நிலையாய் நிறுத்தினவன். என்னையே சர்வோத்தமமான கதியாக நம்பி இருக்கின்றான்." என்றும், அருளினமையாலுமுணர்க.

இன்னும் கூறின், ஞானயோகிகளிற் சுகர் விதுரர் தர்மவியாதர் போன்ற சிறந்தவர் யார்? அப்படியே பக்தி யோகிகளிலும் அம்மூவர்போலச் சிறந்தவர் யார். விதுரரும் தர்மவியாதரும் ஞானயோகிகள் பக்தியோகிகளென்பது, பாகவதாதி கிரந்தங்களால் தெரிகின்றது. ஞானயோகியாகிய சுகமுனிவர் பக்தியோகியுமென்பது எதனால் தெரிகின்றதெனின்; அவர் ஸ்ரீபாகவதத்திற் கூறிய பக்தியாலே அவரும் அவ்வித பக்தியுடையவரென்பது தெரிகின்றது. சுகமுனிவரைச் சுவானுபவமின்றிப் பிறர்க்குமாத்திர முபதேசஞ் செய்யுஞ் சாமானிய புராணிகராகவெண்ணக்கூடுமோ? ஸ்ரீபாகவதத்திற் கூறிய ஞானபக்திகளிரண்டும் அவரனுபவசித்தமாயினவே. பராவர தத்வங்களையுணர்ந்த ஞானயோகியே ஞானமாகிய யக்ஞத்தாலே பகவானை யாராதித்துப் பரமபக்தி செய்வானாகலால் பகவானுக்கு ஞானத்தோடுகூடிய பக்தர்களிடத்திலுள்ள பரமப்பிரீதியை ஈண்டுத் தோற்றுவித்தருளினான். இத்திருவுள்ளத்தனாகவே, சு. ருகூ-ல், வேதங்களாலும் தவத்தாலும் தானத்தாலும் யாகத்தாலும் என்றருளினவன் ஞானத்தாலுமென்றருளானாயினான். பக்தியுடையோரே சிரேஷ்டரென்பதை, ஆனிரை மேய்த்துக்கொண்டிருந்த பகவனுக்கு, யாகசாலையினின்றும் போய், அன்னமிட்டுமீண்ட அவ்யாகபத்தினியரை, வேதம் தானம் யாகம் ஆகியவற்றையுடைய அவர்கணவர் துதித்தமையாலுமுணர்க.

இப்பிரகாரம் கூறியவாறு பகவன் கோல்கொண்டு சாதியாயதும் பார்த்தனது பக்தியாலே என்க.

பெரிய திருமொழி, உ-ம் பத்தில், கூ-வது.

விற்பெரு விழவுங் கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச்
செற்றவன் றன்னைப் புரமெரி செய்த சிவனுறு துயர்களை தேவைப்
பற்றலர் வீயக் கோல்கையிற் கொண்டு பார்த்தன்றன் றேர்முன் னின்றானைச், சிற்றவை பணியான் முடிதுறந் தானைத் திருவல்லிக் கேணிக் கண்டேனே. (க)

(ரு) இ-இ. பாண்டவ! என்பொருட்டுக் கருமங்களைச் செய்கின்றவனும் என்னையே பரமபுருஷார்த்தமென்று நம்பி யிருக்கின்றவனும் என்னிடத்திலே யுறுதியான பக்தியையுடையவனும் சகல விஷயாபிமானங்களையும் விட்டவனும் சகலப் பிராணிகளிடத்திலும்

* த்வேஷமற்றவனும் எவனோ அவன் என்னை அடைகின்றான்.

(தன்) குலமகள் தன் கணவன் எத்திறத்தனாயினும் தனக்கென்று ஒன்றுஞ் செய்துகொள்ளாது *எல்லாவற்றையும் அவன்பொருட்டே செய்து அவனொருவனிடத்திலே எப்படி அசஞ்சலமானபக்திசெய்வாளோ அப்படி தன்னொருவனிடத்திலே பக்திசெய்யவேண்டுமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டதாகின்றது. இதற்குச் செய்யுள்.

முதலாயிரம் ௫-வது திருவாய்மொழி.*

கண்டா ரிகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும்
கொண்டானை யல்லா லறியாக் குலமகள்போல்
விண்டோய் மதிள்புடைசூழ் வித்துவக்கோட் டம்மானீ
கொண்டாளா யாகிலுமுன் குரைகழலே கூறுவனே. (உ)

* (ச) தன்னைத் த்வேஷித்தவனிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவன். (மா) என்னைச் சரணமடைந்திருக்கின்றது. என்னை துக்கம் விட்டிருக்கின்றது என்றும், தனக்குத் துக்கநேரிட்டால் அது தனது அபராதத்தாலுண்டாயதென்றும் சகலப் பிராணிகளும் ஈசுவரனினையென்றும் எப்பொழுதும் இவ்வாறுசந்தானத்தோடிருத்தலாற் பிராணிகளிடத்தில் த்வேஷித்தற்குக் காரணமில்லையாகலால் த்வேஷமற்றவன்.

பதினொராம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம் பக்தியை யுணர்த்துகின்றமையால் பக்தியோகநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

(அ) க. அருச்சுனன் சொல்லுதல், இவ்வாறு எப்பொழுதும் உம்மிடத்தில் மனத்தை வைத்த எந்தப் பக்தர்கள் உம்மை யுபாசிக்கின்றார்களோ எவர்கள் காணப்படாமலிருக்கின்ற *அக்ஷரத்தைத் தியானஞ் செய்கின்றார்களோ அவ்விருதிறத்தாரில் யோகத்தை யறிந்தவர்களுள் சிரேஷ்டர்கள் யார்.

(ச) சுருக்கம். இடைவிடாமற் பகவத் விஷயமான கருமங்களைச் செய்து பகவானையே சரணமாகவடைந்த எவர்கள் நீர் காண்பித்த விசுவரூபத்தைத் தியானிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் எல்லாவற்றிலும் அபிமானத்தை விட்டுச் சகல கருமங்களை விட்டுக் காணப்படாமலும் நிர்க்குணமாயுமிருக்கின்ற பிரமத்தைத் தியானிக்கின்றார்களோ, இந்த இருவரில் அதிகமாக யோகத்தை யறிந்தவர் யார் ?

(ஸ்ரீ) அத், கக, சு. ௫௫, அத். சு, சு. ௩௪. இவற்றில் பக்திநிஷ்டையோடு கூடினவன் சிரேஷ்டனென்றும், அத். எ, சு. கஎ, அத். சு, சு. ௩௯. இவற்றில் ஞானநிஷ்டன் சிரேஷ்டனென்றும் சொன்னீர். இந்த இருவகை நிஷ்டர்களும் சிரேஷ்டர்களாயினும் சகுணோபாசகர்கள் சிரேஷ்டர்களா நிர்க்குணோபாசகர்கள் சிரேஷ்டர்களா என்பது அருச்சுனனது வினா. எப்படியென்றால், சத்கருமங்களைப் பலாபேக்ஷையின்றிச் செய்து ஈசுவரார்ப்பணஞ் செய்கின்ற பக்தர்கள், விசுவரூபியாகவும் சர்வக்ஞராகவும் சர்வசக்தி யுள்ளவராகவுமிருக்கின்ற சகுணப் பிரமமாகிய உம்மை யுபாசிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் அப்பிரத்தியக்ஷமான நிர்க்குணப் பிரமத்தை யுபாசிக்கின்றார்களோ, அவர்களில் அதிகமாய் யோகத்தை யறிந்தவர்கள் யார் ?

(ம) சுருக்கம், இச்சுலோகத்தின் முற்பாகம் பரமாத்மாவான நாராயணனையும் பிற்பாகம் லக்ஷ்மியையும் பற்றியது. எவர்கள் பிரமாகிய உம்மை யுபாசிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் அவ்யக்தம் அக்ஷரம்

* (ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் நிர்க்குணப்பிரமமென்றும் (ம) லக்ஷ்மி யென்றும் (மா) பிரத்தியகாத்மசொரூபம் என்றும்கொண்டு பாஷியவியாக்கியானங்கள் செய்திருக்கின்றமை காண்க.

என்று சொல்லப்படுகின்ற லக்ஷ்மியை யுபாசிக்கின்றார்களோ இவர்களிற் சிரேஷ்டர்கள் யார் என்பது அருச்சுனனது கேள்வி. அவ்யக்தம் அக்ஷரம் என்ற பதங்கள் லக்ஷ்மியைக் குறித்தனவென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனின், இந்திரியங்களினும் பொருள் சிறந்தது. பொருளினும் மனஞ் சிறந்தது. மனத்தினும் புத்தி சிறந்தது. புத்தியினும் நான்முகன் சிறந்தவன். நான்முகனினும் அவ்யக்தம் (லக்ஷ்மி) சிறந்தது. அவ்யக்தத்தினும் புருஷன் சிறந்தவன். (நாராயணன்) புருஷனினுஞ் சிறந்தவொன்றுமில்லை. இவ்வாறு கூறும் கடோபநிஷத்திலுள்ள வாக்கியங்களால் அவ்யக்தம் லக்ஷ்மியென்று சொல்லக்கூடும். லக்ஷ்மியை யுபாசித்தலால் மோக்ஷமடையலாமோ வென்றால் கடோபநிஷத்திலும் ருக்கு வேதத்திலும் சாமவேதத்திலும் யஜுர் வேதத்திலும் உள்ள வாக்கியங்களால் அவ்யக்தவுபாசனை மோக்ஷகாரணமென்று சொல்லப்பட்டிருத்தலால் லக்ஷ்மீயுபாசனையால் மோக்ஷம் பெறலாமென்க.

(ரா) சுருக்கம், எந்தப் பக்தர்கள் அளவிடக்கூடாதிரும் சிலாக்கியமானீரும் சௌந்தரியம் சற்குணம் சர்வக்ஞத்துவம் சத்திய சங்கற்பம் இவைமுதலிய குணசாகரமானீருமான உம்மைப் பூரணமாயுபாசிக்கின்றார்களோ, எந்தப் பக்தர்கள் கண்முதலியவற்றிற்குக் காணப்படாத பிரத்தியகாத்மசொருபத்தை (ஜீவசொரூபத்தை) உபாசிக்கின்றார்களோ, அவர்களில் தாம் விரும்பியதைச் சீக்கிரம் அடையத் தகுந்தவர் யார்? என்பது வினா.

(தன்) பாஷியகாரர்கள் மூவரும் தமது மதசித்தாந்தத்திற்கேற்ப அக்ஷரத்திற்கு முறையே பிரமமென்றும் லக்ஷ்மி யென்றும் ஜீவசொருபமென்றும் பொருள் கூறினர். அருச்சுனன் கருத்தியாதோ? அடுத்த, க. ௩-லும், ௫-லும், அம்முப்பொருளையுமுணர்த்துவனவாகிய அக்ஷரமென்னும் அவ்வியக்தமென்னும் பதங்களே யிருத்தலால் ஒன்றுணரக்கூடவில்லை. ஆராய்ந்து பொருந்துமாறுணர்க.

(கு) உ. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்திச் சகல கருமங்களையும் என்பொருட்டுச் செய்து பலனை எனக்கு அருப்பணஞ் செய்கின்றவர்களும் சிரேஷ்டமான சிரத்தையோடு கூடினவர்களுமான எவர்கள் என்னை யுபாசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அத்யந்த * சிரேஷ்டர்களென்று எனக்குச் சம்மதமானவர்கள்.

* (ச) எப்போது மென்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தும், இராப்பகலிடைவிடாமலென்னைத் தியானித்தும், இவ்விதமாகவே எப்போதும் காலத்தைக் கழிக்கின்றபடியால் சிரேஷ்டர்கள். (ரா) சுகமாயும் சீக்கிரமாயும் என்னை யடையத்தக்கவர்கள். (ராக) மோக்ஷ உபாயந் தெரிந்தவர்களில் சிரேஷ்டரானவர்கள்.

(கு) ௩, ௪. இந்திரியங்களின் கூட்டத்தைச் செவ்வையாயடக்கிச் சகலத்திலும் சமபுத்தியையுடையவர்களும் சகலப் பிராணிகளுக்கும் இதத்தைக் கோருகின்றவர்களுமான எவர்கள் வாக்குக் கெட்டாததும் கண்களாற் காணக்கூடாததும் மனத்தால் நினைக்கக் கூடாததும் சாசுவதம் கூடஸ்தம் அதாவது நிர்விகாரமானதும் அசைவற்றதும் மாயதும் சகலத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றதுமான அக்ஷரத்தை உபாசிக்கின்றார்களோ அவர்களும் என்னையே அடைகின்றார்கள்.

(தன்) அவர்களுமென்று மீற்றிலுள்ள உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவன் மற்றொருவனை நோக்கி வாமதேவர் சிரேஷ்டரோ? சுகர் சிரேஷ்டரோ? என்று வினயவழி வினவப்பட்டவன், அவ்விருவரையு மொருதன்மையராகவே கருதுவானேல் இருவரும் சிரேஷ்டரே யென்பான். வாமதேவரை மாத்திரம் சிரேஷ்டரென்று கருதுவானேல் வாமதேவர்தாம் சிரேஷ்டரென்பான். அன்றிச் சுகரை வாமதேவர்க்குச் சிறிது தாழ்ந்தவராகக் கருதுவானேல் வாமதேவர்தாம் சிரேஷ்டர். சுகரும் சிரேஷ்டர்தாமென்பான். இவ்வாறன்றி வாமதேவரையுஞ் சுகரையுமொருதன்மையராகக் கருதினானோ அல்லது சுகரை வாமதேவர்க்குச் சிறிது தாழ்ந்தவராகக் கருதினானோ என்பதை, வினவினவன் உணராவண்ணம் வாமதேவர் சிரேஷ்டர். சுகர் சிரேஷ்டர். எனக் கூறுவானோ கூறான். அவ்வாறாக, ஐயப்பட்டு வினவியவருச்சுனற்குக் கீதாசாரியன், ஐயமற உணர்த்தாது சகுணப்பிரமோபாசகர் சிரேஷ்டர், அக்ஷரோபாசகர் சிரேஷ்டர், என்று இன்னார் சிரேஷ்டரெனத் துணியாத விதமாகவோ கூறுவான். கூறானாகலால் இந்த, ௬. ௪-ல் உள்ள "ம்" உம்மை வருவித்தே கூறவேண்டும். இந்த உம்மை, அவாவி நிற்றலையுமென்றுமோரெழுத் தொருமொழி உம்மையை அவாவி நிற்றலையுமுணர்க. இதனானே சகுணப்பிரம உபாசகர்தாம் சிரேஷ்டரென்பது பகவனுக்குத் திருவுள்ளமென்பதாயிற்று.

என்னையே என்று மீற்றிலுள்ள ஏகாரம், நிர்க்குணப்பிரமோபாசகரும் அவனையே அடைவரென்பது தோன்றநின்றது.

(கு) ரு. அவ்வியக்தத்தினிடத்தில் மனோநிஷ்டையை யபேக்ஷிப்பவர்களுக்குப் பிரயாசம் மிகவுமதிகமாயது. ஏனென்றால், அவ்வியக்தவிஷயமான நிஷ்டை தேகாபிமானமுள்ளவர்களாற் கஷ்டசாத்தியத்தாலடையப்படுகின்றது.

(கு) ௬, எ. எவர்கள் * சகல கருமங்களையும் என்னிடத்திற்

*(ரா) லௌகீக வைதீக கருமங்களை.

சமர்ப்பித்து * என்னைச் சரணமடைந்தவர்களாய் † ஒரேவிதமாயிருக்கின்ற பக்தியோகத்தாலே என்னைத் தியானஞ்செய்கின்றவர்களாய் உபாசிக்கின்றார்களோ என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனத்தையுடைத்தான அவர்களை ஏ! பார்த்த! மிருத்தியுவாகிய சம்சாரசாகரத்தினின்றுஞ் சீக்கிரமாக நான் கரையேற்றுகின்றவனாகின்றேன்.

(கு) ௮. என்னிடத்திலே சங்கற்பவிகற்பமாயுள்ள மனத்தை ஸ்திரப்படுத்து; என்னிடத்தில் நிச்சயாத்மகமான புத்தியை நிறுத்து; இதற்குமேல் என்னிடத்திலே வாசஞ்செய்வாய்; சந்தேகமில்லை.

(சு) ௯. ஏ! தனஞ்சய! மனத்தை என்னிடத்தில் நிலையாக நிறுத்தற்குச் சக்தியற்றனையாயின் பின்பு ‡ அப்பியாச யோகத்தாலே என்னை அடையும்பொருட்டு விரும்பு.

(சு) ௧௦. அப்பியாசத்திலும் அசமர்த்தனாயிருப்பாயாயின் || எனக்குப் பிரீதி செய்யும் கருமங்களை உத்தமமென்றறிந்து அநுஷ்டிக்கின்றனையாகக்கடவாய்; எனது பிரீதிக்காகவே கருமங்களைச் செய்கின்ற (நீ) மோக்ஷத்தை யடைவாய்.

(சு) தனது பிரீதிக்காகவே என்றருளினமையின் நிஷ்காமகருமமேயாயிற்று, வீடுபெறுவிப்பது அதுவேயாகலால்.

(சு) ௧௧. இதையுங்கூடச் செய்தற்குச் சக்தியற்றனையாயின் அதற்குப் பின்பு என்னைச் சரணமடைந்தனையாய் நிச்சயமான மனத்தையுடையையாய்ச் சகல கருமபலனைப் பகவதருப்பணஞ் செய்வதாகிய தியாகத்தைச் செய்.

---

* (ச) யானே உத்தமமான கதியென்றெண்ணினவர்களாய்.

† (ச) விசுவரூபியாயிருக்கின்ற என்னைத் தவிர வேறொன்றையும் ஆசிரயியாமலிருக்கின்ற சமாதியாலே.

‡ (ஸ்ரீ) சலிக்கின்ற மனத்தை யிழுத்துப் பகவானிடத்தில் நிறுத்துவது.

|| (ஸ்ரீ) ஏகாதசி உபவாசம், நாமசங்கீர்த்தனம், முதலிய கருமங்களை உத்தமமாகத் தெரிந்து. (ரா) ஆலய நிர்மாணஞ்செய்தல், கோவிலைத்துடைத்து மெழுகிக்கோலமிட்டு அலங்கரித்தல், திருவாராதனம் நடப்பித்தல், அகண்டதீபம் வைத்தல், நந்தவனமுண்டாக்குதல், புஷ்பகைங்கரியஞ் செய்தல், நாமசங்கீர்த்தனம், பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் முதலியன செய்தல்.

(ரா) எனது குணாநுசந்தானஞ் செய்துகொண்டு எனக்குப் பிரியமான பக்தியோகத்தை யாசிரயித்தவனாய் அந்தயோகத்திற்கு மூலமாயிருக்கின்ற கருமத்தைச்செய்ய அசக்தனானால் அதற்குப் பின்பு மனத்தை யடக்கினவனாய் ஆத்மசொரூபாநுசந்தானரூபமாயும் பரமபக்தியையுண்டு செய்வதாயும் இதன்முதல் ஆறு அத்தியாயங்களிற் சொல்லப்பட்டதாயுமிருக்கின்ற அக்ஷரயோகத்தை ஆசிரயித்து அதற்குபாயமான சகலகருமங்களின் பலன்களைத் தியாகஞ்செய். நானே மிகப்பிரியமான வஸ்து. நானொருவனே முக்கியமாயடையத் தகுந்தவன் என்னும் புத்தி, சகல பாபங்களும் நசித்திருக்கின்றவனுக்குண்டாகுமாகலாற் பலாபேக்ஷையின்றி எனது ஆராதனரூபமாயிருக்கின்ற கருமத்தாலுண்டாகுந் தனது ஆத்மதியானத்தாலே பிரத்தியகாத்மசொரூப சாக்ஷாத்காரமாகின்றது. அதாவது எனது சேஷபூதமான பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சொரூபத்தை யடைகின்றான். அதையடைந்தால் என்னிடத்திற் சிரேஷ்டமான பக்தி தானாகவே யுண்டாகின்றது. இந்த அர்த்தத்தை அத். ௧௮, ௬.௩௬, ௫௩, ௫௪. இவற்றிற் காண்க.

(சு) ௧௨. அப்பியாசத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் சிரேஷ்டம். ஞானத்தைக்காட்டிலும் தியானஞ் சிரேஷ்டம். தியானத்தைக்காட்டிலுங் கருமபலத்தைப் பகவதர்ப்பணஞ் செய்வது சிரேஷ்டம். கருமபலத்தைப் பகவதர்ப்பணஞ் செய்தலால் சீக்கிரம் பந்தநிவர்த்தியுண்டாகும்.

(ஸ்ரீ) ஞானமில்லாமற் செய்கின்ற அப்பியாசத்தைக்காட்டிலும் குருவினாற் போதிக்கப்பட்ட ஞானஞ் சிரேஷ்டம். இவ்வித ஞானத்தைக்காட்டிலும் ஞானத்தோடுகூடிய தியானஞ் சிரேஷ்டம். இந்தத் தியானத்தைக்காட்டிலும் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற கருமபலத் தியாகஞ் சிரேஷ்டமென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) பிரீதியற்ற அப்பியாசத்தைக்காட்டிலும் அக்ஷர (பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம) சொரூப நிச்சய அநுசந்தான பூர்வகமான திடப்படாத அக்ஷர அபரோக்ஷஞானஞ் சிரேஷ்டம். இந்த ஞானத்தைக்காட்டிலும் இதற்காதாரமான திடப்படாத ஆத்மத்தியானஞ் சிரேஷ்டம். அந்தத் தியானத்தைக்காட்டிலும் பகவதர்ப்பணமாகச் செய்யுங் கருமபலத்தியாகஞ் சிரேஷ்டம். கருமபலத்தியாகத்தைச் சிரேஷ்டித்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் யாதென்றால் பிரீதியற்ற அப்பியாசயோகம், திடப்படாத அக்ஷர அபரோக்ஷ ஞானம், திடப்படாத ஆத்மத்தியானம், ஆகிய இவைகள் அசக்தர்களின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டப

டியால் அவர்கள் பலாபேக்ஷையின்றிப் பகவதர்ப்பணமாகக் கருமஞ் செய்வது சிரேஷ்டமே. அது மோக்ஷத்திற் காதிகாரணமாயிருக்கின்றது. எப்படியென்றால், கருமபலத்தியாகத்தால் பாபநிவர்த்தியாகும். பாபநிவர்த்தியால் மனஞ் சமாதானத்தை யடையும். மனஞ் சமாதானத்தை யடைந்தால் ஆத்மத் தியானந் திடப்படும். ஆத்மத்தியானந் திடப்பட்டால் ஆத்ம அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகும். அபரோக்ஷ ஞானமுண்டானால் திடபக்தியுண்டாகும். திடபக்தியுண்டானால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்பது தாத்பரியமேயன்றி கருமபலத்தியாகமே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்பதன்று. அது மோக்ஷத்திற் காதிகாரணமென்பது கருத்து.

(ஞா) ௧௩, ௧௪. சகலப் பிராணிகளுக்கும் * துவேஷஞ் செய்யாதவனும் மித்திரனுங் கருணையுள்ளவனும் மமதையில்லாதவனும் அகங்காரமில்லாதவனுஞ் சுகதுக்கங்களைச் சமமாயெண்ணினவனும் பொறுமையுள்ளவனும் எப்பொழுதுஞ் சந்தோஷமுள்ளவனுந் தியானஞ் செய்பவனும் அடக்கமுடையவனுந் திடமான எனது சொரூப நிச்சயமுடையவனும் மனம் புத்தி ஆகியவற்றை என்னிடத்தில் அர்ப்பித்தவனுமிருக்கின்ற என் பக்தன் எவனோ அவன் எனக்குப் பிரியன்.

(தன்) பொருள் சிறவாவிடினும் பொருந்தாவிடினும் தம்மத சித்தாந்தத்தையே யாண்டும் நாட்டவேண்டுமென்பது (ச) சுவாமிகளின் கருத்து. யாதானுமொன்றில் தனக்குள்ள சிறுமைபற்றியல்லது பகைமைபற்றித் தன்னைத்தானே துவேஷித்துக்கொள்பவனும் உலகிலுண்டோ. இல்லையாகலின் இந்த, சுலோ, "துவேஷஞ் செய்யாதவனும்" என்றதற்கு "சகல பூதங்களையும் தனதாத்மாவாகப் பார்க்கின்றானாகலால் துவேஷிக்கக் காரணமேயில்லை" என்று (ச) அடிக்குறிப்பிற் கூறியது சிறவாமைகாண்க. (ச) கருத்தே கீதாசாரியனுக்குத் திருவுள்ளமாயின் "மித்திரனுங் கருணையுள்ளவ

* (ஸ்ரீ) உத்தமனிடத்தில் துவேஷமற்றவனும் (ச) தனக்குத் துக்கமுண்டாக்கினவனாயினும் அவனிடத்தில் துவேஷமில்லாதவன். ஏனென்றால் சகல பூதங்களையுந் தனதாத்மாவாகப் பார்க்கின்றானாகலால் துவேஷிக்கக் காரணமே யில்லை. (ரா) உபகாரி, அபகாரி, துவேஷி, என்போர்களிடத்தில் துவேஷமற்றவன். ஏனென்றால் தனது கருமாநுசாரமாய்ப் பகவானால் ஏவப்பட்டவர்களாய் உபகாரம் அபகாரம் துவேஷம் என்பனவற்றைச் செய்பவர்களேயன்றி அவர்களிடத்தில் அபராதமில்லையென்று அறிதலாலே துவேஷஞ் செய்தலில்லை. (ரா) ஒருவருக்கும் அப்பிரியஞ் செய்யாதவன்.

னும்" என்று இந்த, சுலோ கூறப்படுதலால் தன்னைத்தானே துவேஷித்துக்கொள்ளாதவனும் தனக்குத்தானே மித்திரனும் தன்னிடத்தில் கருணையுள்ளவனுமிருக்கின்ற என் பக்தன் எவனோ அவன் எனக்குப் பிரியன் என்றருளினானெனினும் இக்குணங்களுடையனே பகவத் பக்தனாவான்.

தேவதத்தனைக் குறித்துக் கூறுமிடத்துத், தேவதத்தன் தன்னைத்தான் துவேஷித்துக் கொள்ளுதலில்லை. அவனுக்கவன் அமித்திரனுதலில்லை. அவனுக்கவன் மிக நல்லன். அவன் தன்னிடத்தில் விசேஷ கருணையுள்ளவன் என்று கூறின் யாதுபற்றித் தேவதத்தனைச் சொலிப்பது. இத்திறத்தானைப் பகவனும் யாதுபற்றித் தனக்குப் பிரியனென்று கொள்வது. அடிக்குறிப்பில் மற்ற மூவருங் கூறியவாறு தன்னை வேறாகவுஞ் சகலப் பிராணிகளை வேறாகவும் வைத்துப் பொருள் கூறின் அருளுடைமை தோன்றிப் பொருள் சிறத்தலுணர்க.

(ஞா) ௧௫. எவனிடத்தினின்றும் ஜனம் (ஜனங்கள்) பயமடைதலில்லையோ * ஜனங்களிடத்தினின்றும் எவன் பயமடைதலில்லையோ சந்தோஷம் கோபம் பயம் மனக்கலக்கம் ஆகியவற்றால் எவன் விடப்பட்டவனோ அவனும் எனக்குப் பிரியன்.

(ஞா) ௧௬. அபேக்ஷையற்றவனும் சுத்தமுள்ளவனும் சாமர்த்தியமுள்ளவனும் பக்ஷபாதமற்றவனும் மனோவியாதியற்றவனும் சகலப் பிரயத்தனங்களையும் விட்டவனுமிருக்கின்ற என் பக்தன் எவனோ அவனெனக்குப் பிரியன்.

(ஞா) ௧௭. எவன் (இஷ்டத்தையடைந்தாலும்) சந்தோஷித்தலில்லையோ (அநிஷ்டத்தை யடைந்தாலும்) வருத்தமடைதலில்லையோ (புத்திரகளத்திராதிவியோகத்தால்) துக்கித்தலில்லையோ (ஒருவஸ்து தனக்கு வேண்டுமென்று) அபேக்ஷித்தலில்லையோ எவன் சுபாசுபங்களிற் பற்றற்றவனாய் (என்னிடத்தில்) பக்தியுள்ளவனோ அவன் எனக்குப் பிரியன்.

(ஞா) ௧௮, ௧௯. பகைவனிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் அவ்விதமே மானாவமானங்களிலும் சமமாயிருக்கின்றவனும் சீதோஷ்ண சுகதுக்கங்களிற் சமமாயிருக்கின்றவனும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாதவனும் இகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலும் சமமாயெண்ணுகின்றவனும் மௌனி

* (ரா) இவன் ஒருவருக்கும் விரோதியன்மையாலே ஜனங்களாற் பயமடையக் காரணமில்லை.

யாயிருப்பவனும் (முயற்சியின்றி உணவுமுதலிய) எந்த வஸ்து எவ்வளவு கிடைப்பினும் அதனாலே சந்தோஷமுடையவனும் ஓரிடத்தில் ஸ்திரமாய் வாசஞ்செய்யாதவனும் சலனமற்ற புத்தியை யுடையவனும் பக்தியையுடையவனுமான மநுஷ்யன் எனக்குப் பிரியன்.

(ஞ) உ०. மேலே கூறிப்போந்த இந்தச் சாஸ்திரத்தை விட்டு விலகாத மோக்ஷ தர்மத்தை நம்பினவர்களாயும் என்னையே உத்தமனென்றடைந்தவர்களாயும் எவர்கள் அநுஷ்டிக்கின்றார்களோ அந்தப் பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியர்கள்.

(ச) தர்மத்தோடுகூடியதாயும் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயுமிருத்தலால் "தர்மாமிருதம்" என்று சொல்லப்பட்டது.

(ம) (ராக) விஷ்ணுவிஷயமாதலாலிது தருமமென்றும் மரணமுதலிய சகல துக்கங்களையும் நிவர்த்தித்து முக்தியைக் கொடுத்தலால் அமிருதமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ) மோக்ஷ தருமம் யாவையென்றால், இந்த அத். ௧. ௩௩, முதல் ௧, ௧௧. வரையிலுள்ளவற்றிற் சொல்லப்பட்டவைகளே. அந்தத் தருமங்கள் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாதலால் தர்மாமிர்தமென்று சொல்லப்பட்டன.

(தன்) ஈண்டு (ஸ்ரீ) கூறியவாறு மோக்ஷதருமமருளிய, ௧. எ-லும் ஸ்ரீவேசுவரபேதமே யருளினமைகாண்க.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் கூறுதலாற் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞவிபாகயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

* (ஞ) ௧. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கேசவ! பிரகிருதியையும் புருஷனையும் க்ஷேத்திரத்தையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானத்தையும் இன்னுமறியவேண்டியதையுமாகிய இவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

(ஞ) உ. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! கௌந்தேய! இந்தச் சரீரம் க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த க்ஷேத்திரத்தை யெவன் (தான் தனது என்று) நினைக்கின்றானோ அவனை க்ஷேத்திரக்ஞனென்று க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

(ச) அத். எ, ௪. ரு-ல், கூறியதும், சம்சார ஏதுவானதும் எட்டுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டதும் முக்குணங்களையுடையதுமான ஈசுவரனது அபராப்பிரகிருதி க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகின்றது. மேற்படி அத். ௪. ௬-ல் கூறிய பராப்பிரகிருதி ஜீவபாவத்தையடைந்த ஈசுவரனது சொரூபமாயிருக்கின்றது. இந்தஇரண்டு பிரகிருதிகளாலே ஈசுவரன் ஜகத்தின் உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாகின்றான். க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்ஞன் என்னுமிரண்டு பிரகிருதிகளையுடைய ஈசுவரனது தத்துவநிச்சயத்தின்பொருட்டும் ஞானிகள் எந்தத்தருமத்தை யநுஷ்டித்தலாலே பகவானுக்குப் பிரியமானவராவார்களோ அதையுணர்த்தும்பொருட்டும் இந்த அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. இச்சுலோகத்தின் கருத்தியாதெனின், முக்குணமுடைய பிரகிருதி, காரியகாரண ரூபமாய்ப் பரிணமித்துத் தேகேந்திரியாதி ஆகாரங்களைப் புருஷனுக்குப் போகம் மோக்ஷம் என்பன வுண்டாதற்கு க்ஷேத்திரமாயாகின்றது. அந்த க்ஷேத்திரமாகிய தேகம், பயிர் முதலிய பலனைப் பூமி கொடுத்தல்போலக் கருமபலனைக் கொடுத்தலாலும் குறைதல் முதலிய விகாரத்தை யடைதலாலும் க்ஷேத்திரமென்று சொல்லப்படுகின்றது. "இந்த க்ஷேத்திரத்தை யெவன் அறிகின்றானோ"

---

* இந்த, ௧, சிலபிரதிகளிலில்லையெனத் தெரிகின்றது.

என்றால், சுபாவ ஞானத்தாலாவது உபதேச ஞானத்தாலாவது சிரசு முதல் பாதம்வரையிலுமுள்ள அந்தந்த அவயவங்களோடுகூடிய சரீரம் இப்படிபட்டதென்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் க்ஷேத்திரக்ஞனென்று க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களைத் தனித்தனியே அறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

(௱) இந்த அத்தியாயத்தில், தேகாத்மாக்களின் சொரூபமும் தேகத்தின் வாஸ்தவ ஞானமும் தேகத்தை விட்டு ஆத்மசொரூபத்தை அடையவேண்டிய உபாயமும் விமுக்தாத்மாவின் சோதனையும் ஆத்மாவுக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமுண்டாயதற்குக் காரணமும் இவற்றையுணர்ந்து விவேகத்தோடு அநுசந்தானஞ் செய்யவேண்டிய விதமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த, ௧, சுருத்தியாதெனின், போகத்திற்குக் காரணமாயது தேகம். போகத்தை யநுபவிப்பது ஜீவாத்மா. தேகமும் ஆத்மாவும் வெவ்வேறாகவும், அக்ஞானிகள் நான் தேவன், நான் மனிதன், நான் பருத்திருக்கின்றேன், நான் இளைத்திருக்கின்றேன், என்று தேகத்தைச் சிவனோடு சேர்த்துத் தேகமே ஆத்மாவென்று விவகரிக்கின்றார்கள். தேகம்வேறு ஆத்மாவேறு என்றறிந்தவர்கள், அந்தத் தேகத்தை க்ஷேத்திரமென்று கூறுகின்றார்கள். எவன் அவயவங்களோடுகூடிய தேகம் தனதென்றும் தேகமேதானென்றும் அறிகின்றானோ அவனைத், தேகம்வேறு ஆத்மாவேறு என்றறிந்தவர்கள் க்ஷேத்திரக்ஞனென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஜீவாத்மசொரூபம் இந்திரியங்களாலறியப்படாததாயும் மனத்தால் தியானித்து அறியத்தகுந்ததாயுமிருந்தலால் தியானித்து மனத்தாலறிய சக்தியற்ற அவிவேகிகள் தேகமே ஆத்மாவென்று நினைக்கின்றார்கள்.

(௩) ௨. ஏ! பாரத! சகல க்ஷேத்திரங்களிலும் என்னையே க்ஷேத்திரக்ஞனாக அறி. தேகம் ஆத்மா ஆகியவற்றின் விவேகஞானம் யாதோ அதுவே ஞானமென்பது எனது மதம்.

(ஸ்ரீ) நிஷ்காம கருமமே கருமம்; மற்றைய சகாமகருமம் கருமமல்லாதவாறுபோல மோக்ஷசாதனமான ஆத்மானாத்மஞானமே ஞானம்; மற்றைய ஞானமெல்லாம் அக்ஞானமே. அந்த ஆத்மா யாரென்றால் முதலில் தகரத்தையும் கடையிற் சகர இகரத்தையுமுடைய வாக்கியத்தின் லக்ஷியார்த்தமான சிதசொரூபமாயும் சகல தேகங்களிலும் தொடர்ச்சியாயுமிருக்கின்றது யாதோ அதுவே. இவ்வாறான அறிவுதான் ஞானம்.

(ச) க்ஷேத்திரக்ஞன் நானே என்றமையாலும் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞ விவேகமே ஞானமென்றமையாலும் ஈசுவரனே க்ஷேத்திரக்ஞ

னென்றும் அவ்வீசுவரன் இத்தன்மையன், க்ஷேத்திரம் இத்தன்மைத்து, என்றறிதலே ஞானமென்றும் ஏற்படுகின்றன. இதனானே ஈசுவரனுக்கே சம்சாரபந்தமும் மோக்ஷமுமாயின. ஈசுவரனுக்குச் சம்சாரபந்தமில்லையாதலாற் சம்சாரபந்தமுடையவன் ஈசுவரனாகான். ஆகலால் ஈசுவரனே க்ஷேத்திரக்ஞனென்பது கூடாதென்று செய்யும் ஆக்ஷேபஞ் சரியன்று. ஈசுவரனுக்குச் சம்சாரமுதலியன எப்பொழுதுமில்லை. கானலிற் சலமுங் கிளிஞ்சலில் வெள்ளியும் பழுதையிற் பாம்பும் அக்ஞானத்தாலே எப்படி ஆரோபிதமோ அப்படி ஈசுவரனிடத்தில் அவித்தையாலே சம்சாரமுதலியன ஆரோபிக்கப்படுகின்றன. சுபாவமாய்ச் சம்சாராதிபந்தமுள்ள ஒரு வஸ்து இருக்குமாயின் அதற்கு நிவர்த்தியென்பதே கூடாது. நிவர்த்தியுண்டென்றும் பக்ஷத்தில் அநுசுபாவமன்று. ஆகந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும். எங்ஙனே எனின் அக்கினிக்கு உஷ்ணம் சுபாவம். உஷ்ணம் நீங்கி அக்கினிக்கு இருப்புண்டோ இல்லை. ஜலத்திற்குச் சீதளம் சுபாவம். அக்கினி சம்பந்தப்பட்டால் தனது சீதளசுபாவம் மாறி அக்கினியின் சுபாவமான உஷ்ணமாய் மாறுகின்றது. அவ்வுஷ்ணம் நீங்கியவுடனே மீண்டுஞ் சீதளமாகின்றது. ஜலத்திற்கு உஷ்ணம் ஆகந்துகமானபடியால் நிவர்த்தியுண்டு. ஆகலால் ஈசுவரனிடத்திற் சம்சாரம் ஆரோபிதமே. அப்படி ஆரோபத்திற்குக் காரணம் அவித்தையாகிய அக்ஞானமே. ஆத்மா வாஸ்தவத்தில் அவித்தையுடையதன்று. சந்திரன் இரண்டாகத் தோற்றப்பட்டால் அது தோஷமாகிய கண்ணின் உபாதியாலேயன்றி வாஸ்தவமன்று. கண்ணின் தோஷமாகிய உபாதியை நீக்கிப் பார்த்தால் * திங்களிரண்டென்பது ஆரோபிதமேயென்று விளங்கும். அவ்வாறு சம்சாரமுதலிய பந்தமும் மோக்ஷமும் வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவுக்கில்லை. ஆத்மா ஒன்றை விடவேண்டியதுமில்லை. பிறிதொன்றை யடையவேண்டியதுமில்லை. ஆகலால் ஆத்மாவாகிய ஈசுவரன் அக்கிரியன். (கிரியையற்றவன்) அவித்தையாற் சம்சாரம் அவனிடத்தில் ஆரோபிக்கப்படுகின்றது. சகல விக்கிரியைகளும் அவ்வித்தியாகாரியம் என்று அறியும் ஞானமே ஞானமென்பது என்மதம் என்பது கருத்து.

(கன்) சம்சாரபந்தமுடையவன் எப்படி ஈசுவரனாவானோ அப்படியே அவித்தையுடையவனும் ஈசுவரனாகான். வாஸ்தவத்தில் ஆத்மா ஒன்றேயாகி அது அவித்தையுடையதன்றாயினபொழுது அவித்தையாகிய அக்ஞானத்தாலே ஈசுவரனிடத்திலே அதாவது தன்னிடத்திலே வேறு யாராலே சம்சாரம் ஆரோபிதஞ் செய்யப்படுகின்றது?

* சந்திரன்.

அன்றி, அத். ௪, ௬. ௩-ல், (௪) கூறியவாறு "நித்திய, சுத்த, புத்த, முக்த," சுபாவமுடைய ஈசுவரனுக்கு எப்பொழுதாயினும் அவித்தையாகிய அஞ்ஞானமுமுண்டாமோ? அவனது ஞானமும் யாதாயினுமொன்றுலே மறைக்கப்படுமோ? இல்லையாகலால் ஆராய்ந்துணர்க. பந்தமும் மோக்ஷமும் ஆத்மாவுக்கில்லையென்று ஈண்டுக் கூறிய (௪) இந்த, அத். ௬. ௨௦, பாஷியத்திற் கருமபந்தமுண்டென்றும் பந்தமில்லாவிடின் மோக்ஷமேதென்றுங் கூறினமை காண்க.

(௫) க்ஷேத்திரக்ஞன் ஜீவனென்று முதலிற் கூறியதற்கு விரோதமாக க்ஷேத்திரக்ஞன் நானென்று இதிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதேயெனின் விரோதமன்று. எப்படியென்றால், ஜீவன் பகவானது சரீரம். ஜீவனுக்குப் பகவான் சரீரி. ஆகலால் தன் சரீரமேதானென்றருளினன். அவ்வாறருளலாமோவெனின், ஜீவனும் பகவானும் வேறாயினும் ஜீவனை விட்டுப் பரமாத்மாவும் பரமாத்மாவை விட்டு ஜீவனும் பிரியாதிருத்தலாகிய அபிருதக்சித்தத்துவத்தாலும் சரீர சரீரி பாவத்தாலும் விசேஷண விசேஷிய பாவத்தாலும் ஜீவனைத் தானென்றே பகவன் அருளினன். எவ்வாறெனின், நான் தேவன் நான் மநுஷியன் என்று சொல்லுகையில், தேவ மனுஷிய ஆகாரம் தேகத்தைப்பற்றியதேயன்றி ஆத்மாவைப்பற்றியதன்று. தேகமும் ஆத்மாவும் வேறாயிருக்க, அந்தத் தேகத்தை நான் என்று சொல்லுதல்போலத் தன்னையும் ஜீவனையும் அபேதமாகக்கொண்டு பகவான்தானே க்ஷேத்திரக்ஞன் என்றருளினன். க்ஷேத்திரக்ஞன் தானென்று எந்தக் காரணத்தாலே பகவன் அருளினனே அதே காரணத்தாலே க்ஷேத்திரமும்தானென்று அருளியதாக இந்த, ௬-ல், உள்ள அபிசப்தத்தாலே கிரகிக்க வேண்டும். க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களின் சொரூபபேதத்தையும் அவைகள் பரமாத்மாவை ஆத்மாவாகவுடையனவென்பதையும் அறிதலே உத்தமமானதும் இந்த, ௬-ல், சொல்லியதுமான ஞானம்.

(௬) மேலே (௫) கூறியவாறு கொள்ளாது பகவானே க்ஷேத்திரக்ஞன் என்று கொள்ளும்பக்ஷத்தில் நித்திய சுத்த புத்த முக்த சுபாவமுடைய அப்பகவான், பிராமணோத்தமனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் பிராமணாதமனென்னும்படி பல க்ஷேத்திரங்களிலும் சக்கிரவர்த்தியென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் உழைத்துண்ணு மூடரென்னும்படி பல க்ஷேத்திரங்களிலும் சிவிகையூர்வோனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் சிவிகை சுமப்போனென்னும்படி பல க்ஷேத்திரங்களிலும் தர்மிஷ்டனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் அதர்மிஷ்டனென்னும்படி பலக்ஷேத்திரங்களிலும் முத்துக்கொழிப்

போனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் மலம் திரட்டுவோனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் பூவிற்போனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் புலால் விற்போனென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் ஆணென்று சொல்லும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் பெண்ணென்றும் அலியென்றுஞ் சொல்லும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும், இம்மட்டோ, கட்டிய ஸ்தலமும் பரிசுத்தமாயதென்று புகழ்த்தருந்த பசுவென்னும்படி பல க்ஷேத்திரங்களிலும் அடிவைத்த இடமும் அசுத்தமாயதென்றிகழ்த் தருந்த நாயென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் வண்டியிற் பூட்டப்பட்டும் இவரப்பட்டும் கசையடியுண்ணுங் குதிரையென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் செக்கிலும் ஏரிலும் வண்டியிலும் பூட்டப்பட்டுத் தார்க்கோலாற் குத்துண்ணும் எருதென்னும்படி சில க்ஷேத்திரங்களிலும் க்ஷேத்திரக்ஞனாகி இன்பமுறவுந் துன்பமுறவுங் காரணம் யாது?

இன்னும் க்ஷேத்திரங்களைக் குறித்து ஆராயின் பலவாறு கொள்ளக்கிடத்தலால் கருமவயத்தர்களான ஜீவர்களை க்ஷேத்திரக்ஞர்களென்று கொள்வதன்றிப் பகவானே க்ஷேத்திரக்ஞனென்று எவ்வாறு கொள்ளக்கூடும்.

இந்த அத். ௬. ௨. பாஷியத்தில் (௪) ஈசுவரனது அபராப்பிரகிருதி, பராப்பிரகிருதி என்னுமிரண்டில் முன்னையது க்ஷேத்திரமென்றும் பின்னையது ஜீவபாவத்தையடைந்த ஈசுவரனது சொரூபமென்றும் இந்த விரண்டு பிரகிருதிகளால் ஈசுவரன் ஜகத்தின் உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்களுக்குக் காரணமாகின்றனென்றும் முக்குணரூபமான பிரகிருதி காரியகாரண ரூபமாய்ப் பரிணமித்துத் தேகேந்திரியாதி ஆகாரங்களாய்ப் புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்களுண்டாதற்கு க்ஷேத்திரமாயாகின்றது என்றுங் கூறினர்.

இதை யுட்கொண்டு ஜீவபாவமடைந்த ஈசுவரன் க்ஷேத்திரக்ஞன் என்று கொள்வோமென்றால், ஈசுவரன் ஜீவபாவமடைதற்குக் காரணம் யாது? அன்றியும், அவ்வாறுகொள்ளின் ஜீவபாவமடைந்த ஈசுவரன் ஜீவபாவமடையாத ஈசுவரன் என ஈசுவரன் இருவராகின்றன். அன்றியும், கருப்பத்திலிருக்கும்பொழுதும் பிறந்தவுடனும் பிறந்த சின்னாளிலும் க்ஷேத்திரங்களிருந்து ஈசுவரன் அவற்றைப் பிரிதற்குங் காரணம் வேண்டும். ஈசுவரனே க்ஷேத்திரக்ஞன் என்றற்குள்ள இவ்வித ஆக்ஷேபங்களை யுட்கொள்ளுவோர்க்கு (௫) பாஷியம் உசிதமாகப்படும். பிர்மத்தினிடத்தில் அவித்தையை ஆரோபித்தாயி

னும் தம்மையே பிரமமென்று கூறிக்கொள்ளவேண்டுவோர்க்கு உசிதமாகப்படாது.

மேலே (௩௰) கூறியவாறு உயிர்க்குயிராய் இறைவன் க்ஷேத்திரக்ஞனாகவே முன்னர்க் குறித்திருக்கின்ற பகவத் வாக்கியங்களாலும் பாசுரங்களாலுமுணர்க.

அத். ௯, சு. ௨௯-ல், "நான் சகலப் பிராணிகளிடத்திலும் சமமாயிருக்கின்றவன்" என்றும், இதே, அத். ௧௩. சு. ௨௭-ல் "சகலப் பிராணிகளிடத்திலுஞ் சமமாய் நாசமற்ற சொரூபியாயிருக்கின்ற ஈசுவரனைப் பார்க்கின்றவன்" என்றும், அத். ௧௫, சு. ௧௪-ல் "நான் பிராணிகளின் தேகத்தை யாசிரயித்தேனாய்" என்றும், மேற்படி அத். ௧௦. சு. ௨௦-ல், "சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் நான் அந்தர்யாமியாயிருக்கின்றேன்" என்றும், அத். ௧௭, சு. ௬-ல், "சரீரத்திலிருக்கின்ற பிருதிவி முதலிய பூதக் கூட்டங்களையுஞ் சரீரத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கின்ற என்னையும்" என்ற முன்னனவற்றையும் இவ்வாறேயுள்ள பிறவற்றையுமுணர்க.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

மூன்றுமுப்ப தாறினோடொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
மூன்றுமூர்த்தி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்
தோன்றுசோதி மூன்றுமாய்த் துளக்கமில் விளக்கமாய்
என்றனாவி யுட்புகுந்த தென்கொலோவெம் மீசனே. (௪)

காட்டினான்செய் வல்வினைப்ப யன்றனால் மனந்தனை
நாட்டிவைத்து நல்லவல்ல செய்யவெண்ணி னாரெனக்
கேட்டதன்றி யென்னதாவி பின்னைகேள்வ நின்னொடும்
பூட்டிவைத்த வென்னைநின்னுள் நீக்கல்பூவை வண்ணனே. (௯௫)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானாய்ப்
பின்னுருவாய் முன்னுருவிற் பிணிமூப் பில்லாப்
பிறப்பிலியா யிறப்பதற்கே யெண்ணா தெண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவிற் பூதமைந்தாய்ப்

புனலுருவா யனலுருவிற் றிகழுஞ் சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவில் நின்ற வெந்தை
தளிர்புரையுந் திருவடியென் றலைமே லவே. (௧)

௧௩-ம் திருவாய்மொழி, ஊனில்.

அறியாக்காலத் துள்ளே யடிமைக்க ணன்புசெய்வித்
தறியா மாமாயத் தடியேனை வைத்தாயால்
அறியாமைக் குறளாய் நிலம்மாவலி மூவடியென்
றறியாமை வஞ்சித்தா யெனதாவி யுட்கலந்தே. (௩)

எனதாவியுட் கலந்தபெரு நல்லுதவிக் கைம்மாறு
எனதாவி தந்தொழிந்தே னினிமீள்வ தென்பதுண்டே
எனதாவி யாவியுநீ பொழிலேழு முண்டவெந்தாய்
எனதாவி யார்யானார் தந்தநீகொண் டாக்கினையே. (௪)

௨௬-ம் திருவாய்மொழி, செய்ய.

எழுமைக்கு மெனதாவிக் கின்னமுதத் தினையெனதாருயிர்
கெழுமிய கதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக் குடக்கூத்தனை
விழுமிய வமரர் முனிவர் விழுங்குங் கன்னற் கனியினைத்
தொழுமின் றூய மனத்தரா யிறையு நில்லா துயரங்களே. (௭)

௬௦-ம் திருவாய்மொழி, உலகம்.

உலகமுண்ட பெருவாயா வுலப்பில் கீர்த்தி யம்மானே
நிலவுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி நெடியா யடியே னாருயிரே
திலதமுலகுக் காய்நின்ற திருவேங் கடத்தெம் பெருமானே
குலதொல் லடியே னுன்பாதங் கூடுமா றுகூ றாயே. (௧)

௭௮-ம் திருவாய்மொழி, கண்கள்.

அடியே னுள்ளா னுடலுள்ளா னண்டத் தகத்தான் புறத்து
ள்ளான், படியே யிதுவென் றுரைக்கலாம் படியனல்லன்
பரம்பரன், கடிசேர் நாற்றத் துள்ளாலை யின்பத் துன்பக்
கழிநேர்மை, ஒடியா வின்பப் பெருமையோ னுணர்விலு
ம்ப ரொருவனே. (௨)

யானுந் தானா யொழிந்தானை யாதுமெவர்க்கு முன்னோனைத்
தானுஞ் சிவனும் பிரமனுமாகிப் பணைத்த தனிமுதலைத்
தேனும் பாலுங் கன்னலு மமுதுமாகித் தித்தித்தென்
னூனினுயிரினு ணர்வினில் நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே (௯)

கூ-ம் திருவாய்மொழி, செஞ்சொல்.

தானேயாகி நிறைந்தெல்லா வுலகு முயிருந் தானேயாய்த்
தானேயா னென்பானுகித் தன்னைத் தானே துதித்தெனக்குத்
தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமாலிருஞ் சோ
லைக், கோனேயாகி நின்றொழிந்தா னென்னைமுற்று முயி
ருண்டே. (உ)

என்னை முற்று முயிருண்டென் மாய வாக்கை யிதனுட்புகு
ந், தென்னை முற்றுந் தானேயாய் நின்ற மாயவம்மான்சே
ர், தென்னன் திருமாலிருஞ் சோலைத் திசைகைகூப்பிச் சே
ர்ந்த யான், இன்னம் போவேனோ கொலோவென்கொல்
பான் திருவருளே. (ரு)

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம், இரணியன் வதைப்படலம்.

உலகு தந்தானும் பலவேறுயிர் கடந்தானு முள்ளுற்
றலைவிலா வுயிர்கடோறு மங்கங்கே யுறைகின்றானும்
மலரினில் வெறியு மெள்ளி லெண்ணெயு மற்றும் போலா
யலகிலாற் புகழும் பற்றி முற்றிய வரிகாணத்தா. (௧உ0)

(க) ௩. அந்த க்ஷேத்திரம் எவ்வித சொரூபமுள்ளதோ எவ்வித குணங்களையுடையதோ எவ்வித விகாரமுடையதோ எதனாலுண்டானதோ அந்த க்ஷேத்திரக்ஞனும் எவ்வித சொரூபமுடையவனோ எவ்வித மகிமைகளையுடையவனோ அதை (க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களின் சொரூபத்தைச்) சுருக்கமா யெனது வாக்கியத்தாலே கேள்.

(ங) ௪. பகுவிதமாய் ருஷிகளாலும் பிரத்தியேகமாய்ப் பலவிதங்களான வேதங்களாலும் யுக்தியோடுகூடிய சந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை ஸ்தாபிக்கின்ற பிரமசூத்திரபதங்களாலும் (க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களின் சொரூபம்) சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(௫௩) சுருக்கம், விஷ்ணுபுராணத்தில், அம்சம், உ, அத். கா-ல் கூ-தியவாறும் அரசனே! இவ்வுடம்பிற்கு நீ யார்? நான் யாரென்று சிந்தித்துக்கொள்.

வேதங்களாலே, பிரத்தியேகமாயும் பகுவிதமாயும் கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்றால், நான்கு வேதங்களாலும் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞசொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தைத்திரியோபநிஷத்திலே, ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசம், அதினின்றும் வாயு, அதினின்றும் அக்நி, அதினின்றும் ஜலம், அதினின்றும் பிருதிவி, அதினின்றும் பயிர்கள், அவற்றால் அன்னம், அவ்வன்னத்தாலே தேகம் என்று க்ஷேத்திரமாகிய தேகத்தைக் கூறி இந்தத் தேகத்தைப்பார்க்கிலும் அந்நியனாய் உள்ளேயுள்ளவன் பிராணமயன்; அவனுக்குமுள்ளேயுள்ளவன் மனோமயன்; என்றுசொல்லி இவனைப்பார்க்கிலும் உள்ளேயுள்ளவன் விக்ஞானமயன்; இவனே க்ஷேத்திரக்ஞன்; இவனே ஜீவன்; க்ஷேத்திரத்தையும் அதற்கு அந்நியனாகிய ஜீவனையும் பார்க்கிலும் அந்நியன் ஆநந்தமயன்; இவனே பரமாத்மா க்ஷேத்திரக்ஞனைப்பற்றி இவ்வாறு வேதாந்திகளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரமசூத்திரபதங்கள் என்றால், சில சூத்திரங்களால் க்ஷேத்திர சொரூபத்தையும் சில சூத்திரங்களால் க்ஷேத்திரக்ஞ சொரூபத்தையும் சில சூத்திரங்களால் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களிருவரும் பகவத் சொரூபமே என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஞ) ரு, எ. ஆகாசாதி பஞ்சமகாபூதங்கள், அகங்கார தத்துவம் மகத்தத்துவம், * அவ்வியக்தம், ஞானகருமேந்திரியங்கள் பத்து, மனம் இந்திரியங்களின் விஷயங்களான சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்தங்கள் ஐந்து, இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், சரீரம், ஞானாத்மகமான மனோவிர்த்தி, தைரியம், ஆகிய விகாரங்களோடுகூடிய இந்த க்ஷேத்திரம் சம்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்பட்டது.

(ச) சுருக்கம், ஐம் பஞ்சமகாபூதங்களென்று சொல்லப்பட்டதென்றால், சகலவிதமான விகாரத்திலும் வியாபித்தலாலே யென்க. இந்திரியங்களுக்குத் தோற்றமனவற்றை முன்னர்க் கூறுதலால் ஐந்து இந்திரியங்களுக்குத் தோற்றுத ஸூக்ஷ்ம பூதங்களைக் கூறியதாகக் கொள்க. அத். எ, க, ௯-ல் கூறிய எட்டும், சங்கற்பவிகற்ப சொரூபமான மனமுன்பட இந்திரியங்கள் பதினொன்றும், விஷயங்களைந்து

* பிரகிருதி.

ம், ஆக இருபத்துநான்கு தத்துவங்களென்று சாங்கியர்களாற் சொல்லப்பட்டன.

இச்சைமுதல் தைரியம் ஈறாயுள்ள குணங்களேழும் ஆத்மாவைச் சேர்ந்தனவென்று தார்க்கிகர்கள் சொல்லுவதைக் கொள்ளற்க; ——— என்ற இச்சுருதிப்படி அவை, மனத்தைச் சார்ந்தனவென்று பகவான் சொன்னதாகவே கொள்க. ஆயின், இந்த, அத். ௬. உ-ல், தேகம் க்ஷேத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்பதென்னை, மகாபூதாதி முதல் தைரியம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் க்ஷேத்திரமே; அந்த க்ஷேத்திரங்களெல்லாஞ் சேர்ந்த கூட்டம் க்ஷேத்திரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவாலே தேகம் க்ஷேத்திரமென்று பொதுவாய்ச் சொல்லப்பட்டது; தேகமே க்ஷேத்திரமென்று சொல்லக்கூடாது; தேகமும் க்ஷேத்திரமே.

(ரா) சுருக்கம், சரீரமே க்ஷேத்திரம். பஞ்சமகா பூதங்கள், அகங்காரதத்துவம், மகத்தத்துவம், பிரகிருதி, ஆகிய இந்த எட்டாலும் தேகமுண்டானபடியாலே அவற்றையும் க்ஷேத்திரமென்பது கூடாது. இந்திரியங்கள் பத்தும், விஷயங்கள் ஐந்தும், மனம், ஒன்றுமாகப் பதினாறும், க்ஷேத்திரத்தை ஆசிரயித்திருக்கின்றவைகள். இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், ஆகிய நான்கும் தேகத்தாலுண்டாக்கப்பட்டவைகள். அவைநான்கும் ஆத்மாவைச் சார்ந்தவேயன்றித் தேகத்தைச் சார்ந்தனவல்லவாயினும் ஆத்மா தேகத்தை யடைந்தபின்பே அவ்வாத்மாவுக்கு இச்சை முதலிய குணங்களுண்டாகின்றமையால் தேகத்தைச் சார்ந்தனவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; இந்த, அத். ௬. உ-ல், இச்சைமுதலியன ஆத்மாவைச் சார்ந்தனவென்று கூறப்பட்டிருத்தலையுமுணர்க. பஞ்சமகாபூதாதி தத்துவக் கூட்டங்களாகிய இந்தச் சரீரம், சுவர்க்காதிகளையும் மோக்ஷத்தையும் அடையும் சேதனனாகிய ஆத்மாவுக்கு ஆதாரமாயிருத்தலால் இந்த ஆதாரத்தின் மூலமாய் ஆத்மா சுகதுக்காதிகளை யநுபவிக்கின்றான்.

(சு) ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨. தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளாமை, டம்பமின்மை, *பரஹிம்சை செய்யாமை †பொறுமை, கபடமின்மை,

சத்குருசேவை, மனச்சுத்தி, சரீரசுத்தி, * சன்மார்க்கத்தில் விடாமுயற்சி, தேகசுவாதீனம், இந்திரியங்களின் விஷயங்களில் வெறுப்படைதல், தானென்னும் அகங்காரமின்மை, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, நோய், என்பவைகளில் துக்கத்தையும் தோஷத்தையும் அறிதல், புத்திரகளத்திர கிருகமுதலியவற்றில் பிரியமற்றிருத்தல், அவைகளில் அபிமானமற்றிருத்தல், இஷ்டாநிஷ்டங்கள் நேரிட்ட காலங்களிலும் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான மனத்தோடிருத்தல், என்னிடத்திலே † அநந்நியயோகத்தாலே ஸ்திரமான பக்திசெய்தல், ‡ ஜனங்களில்லாத தனி இடத்தில் வாசஞ்செய்தல், § ஜனக்கூட்டத்தில் விருப்பமற்றிருத்தல், ஆத்ம தத்துவ ஞானத்திலெப்பொழுதுமிருத்தல், தத்துவஞானத்திற்கு உத்தமபலன் || தத்துவஞானார்த்த தரிசனம் இந்த இருபதும் ஞானமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; இவற்றையன்றி அந்நியமாயது யாதோ அது ¶ அக்ஞானமே.

---

* (ரா) மனோவாக்குக் காயங்களாற் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாமை.

† (ச) (ரா) தனக்குக் குற்றஞ்செய்தவனைக் குறித்து மனத்தாலும் சினையாதிருத்தல்.

* (ச) மோக்ஷசாதனமான மார்க்கத்தில் ஸ்திரமாயிருத்தல். (ரா) வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தத்தில் திடமான நம்பிக்கையோடிருத்தல்.

† (ச) வாசுதேவனைத் தவிர வேறு உத்தமனில்லையென்றும் நிச்சய பக்தியோடுகூடிய அபேதசமாதியாலே. (௱௩) ஏகாந்த பிரமன்முதலியவெல்லாருஞ் சுதந்திரரல்லர் ஈசுவரனே சுதந்திரனென்றும் எண்ணத்தோடு ஏகாந்த பக்தி செய்தலாலே. (ரா) ஏகாந்தயோகத்தாலே. அதாவது தேவதாந்தரபக்தி செய்யாமல் பகவானொருவனிடத்திலே.

‡ (ஸ்ரீ) சித்தசுத்தியை யுண்டாக்குந் தேசத்தில், (ரா) ரகசியமான ஸ்தலத்தில்.

§ (ச) மூடர்களையும் அசத்தர்களையும் வணக்கமற்றவர்களையுமுடையிருக்கின்ற.

|| (ச) தத்துவ ஞானத்திற்கு உத்தமபலம் மோக்ஷமென்றறிதல். (ரா) தத்துவஞானத்தின் பிரயோஜனத்தை எப்பொழுதுஞ் சிந்தித்தல். (ம) (௱௧) தத்துவஞானத்தைச் சம்பாதிக்க சாஸ்திர விசாரணை செய்தல், அல்லது (௱௩) தத்துவஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்கிற விஷ்ணுவின் தெரிசனம்.

¶ (ச) (ஸ்ரீ) ஞானகாரணமாயுள்ளவற்றிற்கு எதிர்மறையாயுள்ளவெல்லாம் அக்ஞானமே; அந்த அக்ஞானம் துக்கத்தைக் கொடுத்தலால் அதை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டறியவேண்டும்.

(கூ) கஉ. ஞேயமென்பது (அறியவேண்டியதென்பது) யாதோ அதையறிந்து மோக்ஷத்தை அடைவாரோ அதைச் சொல்லுகின்றேன். ஆதியற்ற பரப்பிரமமாகிய அது சத்தாகச் சொல்லப்படுதலில்லை. அசத்தாகச் சொல்லப்படுதலுமில்லை.

(ச) சுருக்கம், தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய பிரமம், சத்துமன்று; அசத்துமன்று; சத்தென்றால் இருப்பது; அசத்தென்றால் இல்லாதது; ஆகலாற் பிரமம் இருப்பதுமன்று; இல்லாததுமன்று; என்றுகின்றது; இவ்விதஞ் சொல்லலாமோவெனின், சிலசுருதி வாக்கியங்களாலே சொல்லலாம்; எந்த வஸ்து இருக்கின்றதோ அது இருக்கின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது. இருக்கின்றதென்று எது சொல்லப்படுதலில்லையோ அது எப்பொழுதுமில்லை. ஆகலால் சகல வஸ்துகளும் இருக்கின்றதென்பதையாவது இல்லையென்பதையாவது அநுசரித்தே யிருக்கின்றன. அவ்வாறாக பிரமம் இருக்கின்றதென்னும் புத்திக்கு விஷயமானதா? இல்லையென்னும் புத்திக்கு விஷயமானதா? என்றால், எப்பொழுது இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாதலில்லையோ அப்பொழுது இரண்டு புத்திக்கும் விஷயமாவதன்று; அறிந்துகொள்ளவேண்டிய பிரமம் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாதபடியால் அது, சப்தத்தாலே (வேதத்தாலே) அறியத்தகுந்தது; அதனாலே சத்துமன்று; அசத்துமன்று; என்று சொல்லப்பட்டது. கேநோபநிஷத் வாக்கியத்தில், பிரமம் தெரிந்தபொருளுக்கும் தெரியாத பொருளுக்கும் அந்நியமாயது என்று கூறப்பட்டுள்ளது; ஒரு வஸ்துவைக் குறித்துக் கூறவேண்டுமாயின், மாடு குதிரை, பாடகன் பாகஞ்செய்கின்றவன், செவப்பு கறுப்பு, அதிகச் செல்வமுடையவன் அதிகப் பசுக்களையுடையவன், எனச் சாதி கிரியை குணம் சம்பந்தம் ஆகியவற்றை யொட்டிக் கூறவேண்டும்; பிரமமோ ஜாதிமுதலியவற்றாற் சொல்லப்படத்தக்கதன்று; இரண்டு வஸ்துகள் இருந்தாலன்றோ ஒன்றோடு மற்றொன்றுக்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லக்கூடும்; சுருதிவாக்கியப்படி பிரமம் ஒன்றேயன்றி இரண்டாவதாகிய வஸ்து இல்லையாகலால் பிரமத்திற்கு வேறொன்றோடு சம்பந்தஞ் சொல்லக்கூடாது; ஆகலால் பிரமத்தைச் சத் என்றாவது அசத் என்றாவது சொல்லக்கூடாது; எதற்கு லக்ஷணங்கூறமாட்டாமல் வாக்கு, மனத்தோடு பின்னடைகின்றதோ அந்தப் பிரமம் தனது ஆத்மாவாதலால் அதை யொரு பிரமாணமுங் குறித்துக் காட்டமாட்டாது.

(தன்) பிரமம் ஒன்றே; அந்தப் பிரமமே தனதாத்மா; அந்தப் பிரமத்தையன்றி இரண்டாவதாகிய வஸ்து இல்லையென்று சண்டிக் கூறி

ய (ச) இத்த, அத். சு. உ-ல், ஈசுவரன் பராபரப்பிரகிருதிகளென்னுமிரண்டு பிரகிருதிகளையுடையனென்றும், இத்த, அத். சு. உ௦-ல் பிரகிருதியும் ஜீவனும் அநாதிநித்தியர்களென்றும், அவ்விருவருமில்லாத பக்ஷத்திற் பிரமத்திற்குச் சகத்காரணத்துவமும் ஈசுவரத்துவமுமில்லையாதலால் அவர்கள் அநாதிநித்தியர்களேயென்றுங் கூறினமையுமுணர்க.

மேலே (ச) கூறியவாறு சத் அசத் என்பனவற்றின் ஒருவிதப் பொருளையுடைய இப்பாசுரங்களைக் காண்க.

கூ-ம், திருவாய்மொழி, அந்தாம

ஆணல்லன் பெண்ணல்ல னல்லா வலியுமல்லன்
காணலு மாகா னுளனல்ல னில்லை யல்லன்
பேணுங் காற்பேணு முருவாகு மல்லனுமாங்
கோணை பெரிதுடைத்தெம் பெம்மானைக் கூறுதலே. (௧௦)

ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், கோலங்காண்படலம்.

சில்லிய லோதியொய்ந்தைத் திரள்மணிக் கனகச் செப்பில்
வல்லிபு மனங்கன் வில்லு மான்மதச் சாந்திற் றீட்டி
பல்லியனெறியிற் பார்க்கும் பரம்பொரு ளென்ன யார்க்கும்
இல்லையுண் டென்ன நின்ற விடையிலைக் கெய்கண் செய்தார். (ஃ.உ)

(ரா) சுருக்கம், எந்தப் பிரத்தியகாத்மசொரூபத்தை (ஜீவசொரூபத்தை) அறிந்தால் ஜனன மரணமுதலிய பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருந்து நீங்கிச் சுத்தாத்மசொரூபத்தை யடைவாரோ அந்த அறியவேண்டிய முக்தாத்மசொரூபம் ஆதியற்றது. இதனாலே அந்தமற்றதென்றுங்கொள்ளவேண்டும்—என்ற சுருதி வாக்கியத்தோடு, அத், உ, சு, உ௦-யும் பார்க்க; ஜீவசொரூபம் வேறென்றும் அது என்னைப் பரமாக வுடையதென்றும் அருளிய, அத், எ, சு. ரு-யும், பார்க்க. ஆத்மாவும் ஜடவஸ்துகளும், பரமாத்மாவுக்குச் சரீரமென்றும் பரமாத்மா ஜீவாதிகளுக்குச் சுவாமி யென்றும்—இந்தச்சுருதி வாக்கியங்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆத்மா பூரணத்வம் அல்லது மகத்துவமுடைமையாலே அவற்குப் பிரமம் என்றும் பதம்பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சத், காரியம், அசத் காரணம், ஜீவன் தனது பிரகிருதிவிமுக்தாத்ம சொரூபத்தை யடைந்தால் அப்போது அவனைக் காரியமென்றாவது கார

ணமென்றுவது சொல்லக்கூடாது. இந்தக்காரிய காரணவஸ்தை, கரும சொரூபமான அவித்தையின் சம்பந்தத்தாலே யுண்டானபடியால், சத், அசத் சப்தங்களாலே ஆத்ம சொரூபம் சொல்லப்படுதவில்லை.

(தன்) இக்கருத்தை யுட்கொண்டே கம்பநாட்டடிகளும் *"தன்னைத்தானுணரத்திரும்" என்றுபாடினார்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

தன்னைத்தா னுணரத்திருந் தகையறு பிறவியென்ப
தென்னத்தான் மறையுமற்ற துறைகளுமிசைத்த வெல்லாம்
முன்னைத்தான் றன்னையோரா முழுப்பிணி யழுக்கின்மேலே
பின்னைத்தான் பெறுவதம்மா நறவுண்டு திகைக்கும்பித்தோ. (கூஉ)

(ஸ்ரீ) இந்த சு-ல், மத் என்ற பதத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லை; இக்கீதை சாந்தஸமானதால் (வேதம் போன்றதால்) இப்படி பிரயோகிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் கேட்கக் கூடாது; அல்லது, ஆதியற்ற விஷ்ணு வாகிய சகுணனுயிருக்கின்ற, எனது நிர்குண சொரூபம் பிரமம்; அது இந்திரிய கோசரமல்லவாகலாற் பிரமாணத்தாலே விதிக்கப்படுதவில்லை; பிரமாணுதி விலக்காலே விலக்கப்படுதலு மில்லை.

(சு) கக. அது எவ்விடத்திலுங் கைகளையுங் கால்களையுமுடையது; எவ்விடத்திலுங் கண்களையுந் தலைகளையும் முகங்களையுமுடையது; எவ்விடத்திலும் காதுகளையுடையது; உலகத்திற் சகலவற்றையும் வியாபித்துக்கொண்டிராநின்றது.

(சு) கசு, கசு, கள, கஅ. அறியத்தக்க அந்த வஸ்துவான பிரமம் † சகல இந்திரியங்களையுங் குணங்களையும் அவ்வவற்றின் விஷயங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதாயுந் ‡ சகலவித இந்திரியங்களற்றதாயும் * ஒன்றிலுமொட்டாததாயுந் † சகலத்திற்கும் ஆதாரமாயும் சத்துவாதி குணங்களற்றதாயுஞ் சத்துவாதி குணங்களை ரக்ஷிப்பதாயுஞ் சராசர வஸ்துகளின் வெளியிலும் உள்ளிலுமிருக்கின்றதாயும் ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமாயுஞ் சூக்ஷ்மமாயிருத்தலால் அறியக்கூடாததாயும் அந்த பிரமம் (அக்ஞானிகளுக்கு) தூரத்திலிருக்கின்றதாயும் (ஞானிகளுக்குச்) சமீபத்திலிருக்கின்றதாயும் ஸ்தாவரஜங்கமங்களாயுள்ள பூதங்களிலே (காரணசொரூபத்தாலே) அது பிரிவற்றதாயினுங் (காரிய சொரூபத்தாலே) பிரிந்திருத்தல்போலத் தோற்றுவதாயும் (சம்ரக்ஷணை காலத்தில்) பூதங்களை ரக்ஷிக்கின்றதாயும். (பிரளய காலத்தில்) சகலத்தையும் விழுங்குகின்றதாயும் (சிருஷ்டிகாலத்தில்) சகலத்தையும் உண்டாக்குவதாயும் (சூரிய சந்திராதி) பிரகாசங்களுக்கும் அந்தப் பிரமம் பிரகாசங்கொடுக்கின்றதாயும் அக்ஞானத்திற்குப் புறம்பானதாயும் ஞானசொரூபமானதாயும் ஞானத்திற்கு விஷயமானது யாதோ அந்த விஷய சொரூபமாயும் ஞானத்தாலே அடையத்தகுந்த ஸ்தானமாயும் சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் விசேஷமாயிருக்கின்றதாயுந் சொல்லப்படுகின்றது.

மேலே யுள்ள, சு. கசு, கசு, கள, கஅ. ஆகியவற்றிலுள்ள சிலவற்றிற்குப் பாசுரங்கள் காண்க.

பகவன் ஒன்றிலும் ஒட்டாமைக்குப் பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

உலகுதன்னை நீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கி வைத்துமீண்
டுலகுதன்னு ளேபிறத்தி யோரிடத்தை யல்லையால்
உலகுநின் னொடொன்றி நிற்கவேறு நிற்றியாதலால்
உலகுநின்னை யுள்ளசூழல் யாவருள்ள வல்லரே. (கஉ)

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம்
சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குபடலம்.

தோய்ந்தும் பொருள் அனைத்தும் தோயாது நின்ற
சுடரே தொடக்கறுத் தோர்சுற்றமே பற்றி

* ஸ்ரீமத், கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தாகாண்டம், மேற்படி படலம், கூஉ.

† (ரா) முக்தாத்மன், சகல இந்திரியங்களாலும் விஷயங்களையறிய சக்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்களில்லாமலே விஷயங்களை யறிய சக்தியுள்ளவனுமிருக்கின்றான்.

‡ (ச) (ஸ்ரீ) —என்றசுருதி வாக்கியத்தாலே கைகால் முதலியன இல்லையென்றுகின்றது; கிரகித்தல் நடத்தல் முதலிய செய்கை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே எனின், அவ்வாறு சொல்லிய சுருதி, உபாதியை யநுசரித்துச் சொல்லியது; வாஸ்தவத்திற் கிரகிப்பது நடப்பது முதலியன பிரமத்திற்கில்லை. (ராக) பிராகிருதங்களாயும் பின்னங்களாயுமுள்ள இந்திரியங்களற்றது.

* (ரா) சுபாவத்தாலே தேவாதி தேக சம்பந்தமில்லாததாயும்.

† (ரா) தேவாதி தேகம் முதலிய சகலத்தையுந் தரிக்கச் சாமர்த்தியமுள்ளதாயும்.

நீய்ந்த அரியநெடுங் கருணைக் கெல்லாம்
நிலயமே வேதநெறி முறையின்தேடி

ஆய்ந்தஉணர்வின் உணர்வே பகையால்
அலைப்புண்டடியேம் அடிபோற்ற அந்நாள்
ஈய்ந்தவரம் உதவவந்தனையே எந்தாய்
இருநிலத்தவோர்நின் இணைஅடித்தாமரைதாம். (உஎ)

இறைவன் சராசரங்களிலிருத்தற்குப் பாசுரங்கள்.

௩-ம் திருவாய்மொழி.

இவையு மவையுமுவையுமிவரு மவருமுவரும்
எவையு மெவருந் தன்னுள்ளேயாகிய மாக்கியுங்காக்கும்
அவையுட்டனி முதலெம்மான் கண்ணபிரானென்னமுதஞ்
சுவையன்திரு விம்மணாள னென்னுடைச் சூழலுளானே (க)

௬௩-ம் திருவாய்மொழி-௩-ம் திருவாய்மொழி.

ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவுந் திரிவனவும்
நீயேமற்றொரு பொருளு மின்றி நீ நின்றமையால்
நோயேமூப் பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென் றிவையொழியக்
கூயேகொள் ளடியேனைக் கொடுவுலகங் காட்டேலே. (எ)

௭௩-ம் திருவாய்மொழி-௩-ம் திருவாய்மொழி.

நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய்ச்
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய்க்
கூராராழி வெண்சங் கேந்திக்கொடியேன்பால்
வாராயொருநாள் மண்ணும் விண்ணும் மகிழவே. (க)

௩௮-ம் திருவாய்மொழி அ-ம் திருவாய்மொழி.

மாயாவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்
தீயாய் நீராய் நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்
தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்
நீயாய் நீநின்ற வாறிவை யென்ன நியாயங்களே. (க)

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம்,
இரணியன் வதைப்படலம்.

உள்ளுற வுணர்வினி துணர்ந்த வோசையோர்
தெள்விளி யாழிடைத் தெரியுஞ் செய்கைய
னுள்ளுளன் புறத்துள னென்று நண்ணலான்
றள்ளரு மறைகளு மருளுந் தன்மையான். (எ௫)

ஓமெனு மோரெழுத் ததனி னுள்ளுயி
ராமவ னறிவினுக் கறிவு மாயினான்
றாமமூ வுலகமுந் தழுவிச் சார்தலாற்
றாமமுங் கனலும்போற் றொடர்ந்த தோற்றத்தான். (எ௬)

பிரமம் தூரத்திலுஞ் சமீபத்திலுமிருப்பதற்குப் பாசுரங்கள்.

பெரிய திருமொழி க-ம் பத்தில், க௦-ம் திருமொழி.

சேய னணியனென் சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவா ளொளிவெண்டரளங்கள்
வேய்விண் டுதிர்வேங்கட மாமலை மேய
ஆயனடி யல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பெரிய திருமொழி ௫-ம் பத்தில் எ-வது பண்டை.

பேயினார்முலை யுண்பிள்ளையாயொருகால் பெருநிலம் விழுங்
கிய துமிழ்ந்த, ஆயனாய் மாலாய் ஆலிலை வளர்ந்து மணிமு
டிவானவர் தமக்குச், சேயனாயடியேற் கணியனாய் வந்தெ
ன் சிந்தையுள் வெந்துயரறுக்கும், ஆயனாயன்று குன்ற
மொன் றெடுத்தா னரங்கமா நகரமர்ந்தானே. (௬)

நான்காந் திருவந்தாதி.

சேய னணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன்
ஆயன் துவரைக்கோ னாய்நின்ற——மாயனன்
றோதிய வாக்கதனைக் கல்லா ருலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞான மில். (எக)

பரப்பிரமம் உண்டுமிழ்ந்து படைத்ததற்குப் பாசுரங்கள்.

முதலாயிரம் ௬-வது உய்யவுலகு.

உய்ய வுலகு படைத்துண்ட மணிவயிறா
ஊழிதோ றூழிபல வாலினிலை யதன்மேல்
பையவு யோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே
பங்கயநீள் நயனத் தஞ்சன மேனியனே
செய்யவள் நின்னகலஞ் சேமமெனக்கருதிச்
செல்விபொலி மகரக்காது திகழ்ந்திலக
ஐய வெனக்கொரு காலாடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே யாடுக வாடுகவே. (க)

பெரியதிருமொழி- ௨-ம்பத்தில். ௫. வது. பாராயதுண்டு

பாராய துண்டுமிழ்ந்த பவளத்தூணைப்
படுகடலி லமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானை யெம்மானைத் தொண்டர் தங்கள்
சிந்தையுள்ளே முளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போரானைக்கொம் பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்த பொற்குன்றினைக்
காரானையிடர் கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டது நான் கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே. (க)

பெரியதிருமொழி. ௯-ம்- பத்தில் ௯-வது மூவரில்.

மூவரில்முன்முதல்வன் முழங்கார்கடலுட் கிடந்து
பூவளருந்தி தன்னுட்புவனம் படைத்துண்டுமிழ்ந்த
தேவர்களுநாயகனைத் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற
கோவலர் கோவிந்தனைக் கொடியே யிடை கூடுங்கொ
லோ. (க)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

தேராளன்வாளரக்கன் செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கை முன்மலங்கச் செந்தீயொல்கி
போராளனாயிரந் தோள்வாணன் மாளப்
பொருகடலை யரண்கடந்து புக்குமிக்க

பாராளன்பாரிடந்து பாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்து பாரளந்து பாரையாண்ட
பேராளன் பேரோதும் பெண்ணைமண் மேற்
பெருந்தவத்த ளென்றல்லார் பேசலாமே. (௨௦)

௨௪-ம் திருவாய்மொழி-௧-ம் திருவாய்மொழி, முடிச்சோதி.

பரஞ்சோதி நீ பரமாய்நின்னிகழ்ந்த பின்மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையிற் படியோவி நிகழ்கின்ற
பரஞ்சோதி நின்னுள்ளே படருலகம் படைத்தவெம்
பரஞ்சோதி கோவிந்தா பண்புரைக்க மாட்டேனே. (௩)

௩எ-ம் திருவாய்மொழி எ-ம் திருவாய்மொழி,செஞ்சொல்.

ஊழிமுதல்வனொருவனே யென்னு மொருவனுலகெல்லாம்
ஊழிதோறுந் தன்னுள்ளே படைத்துக்காத்துக் கெடுத்துழ
லும், ஆழிவண்ண னென்னம் மானந்தண் டிருமாலிருஞ்
சோலை, வாழிமனமே கைவிடேலுடலு முயிருமங்க வொ
ட்டே. (௬)

பரப்பிரமம் ஒளிக்கு ஒளியாயிருத்தற்குப் பாசுரங்கள்.

திருமாலை.

உம்பராலறியலாகா வொளி யுளாரானைக் காய்ச்
செம்புலா லுண்டு வாழும் முதலைமேற் சீறி வந்தார்.
நம்பரமாயதுண்டே நாய்களோஞ் சிறுமை யோரா
எம்பிரார்க்காட் செய்யாதே யென் செய்வான் றோன்றினே
னே. (௨௮)

தெளிவிலாக்கலங்கல் நீர் சூழ்திருவரங்கத்து ளோங்கும்
ஒளியுளார்தாமே யன்றே தந்தையுந் தாயுமாவார்
எளியதோ ரருளுமன்றே யென்றிறத் தெம்பிரானார்
அளியநம்பைய லென்னாரம்ம வோ கொடியவாறே. (௩எ)

௪௦-ம் திருவாய்மொழி ௪௦-ம் திருவாய்மொழி உலகமுண்ட

உலகமுண்ட பெருவாயாவுலப் பில்கீர்த்தியம்மானே

நிலவுஞ்சுடர் சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனுயிரே
திலதமுலகுக்காய் நின்றதிருவேங்கடத் தெம்பெருமானே
குலதொல் லடியேனுன் பாதங்கூடுமாறு கூறுயே. (௧)

பெரியதிருமொழி-எ-ம் பத்தில் ௧0-வது பெரும்புற

பேய்முலைத்தலை நஞ்சுண்டபிள்ளையைத்
தெள்ளியார் வணங்கப் படுந்தேவனை
மாயனைமதிட் கோவலிடை கழி
மைந்தனை யன்றியந்தணர் சிந்தையு
ளீசனையிலங்குஞ் சுடர்ச் சோதியை
யெந்தையையெனக் கெய்ப்பினில் வைப்பினைக்
காசினைமணியைச் சென்று நாடிக்
கண்ணமங்கையுட் கண்டுகொண்டேனே. (௪)

பண்ணினைப் பண்ணினின்றதோர் பான்மையைப்
பாலுள் நெய்யினை மாவுருவாய்நின்ற
விண்ணினை விளங்குஞ் சுடர்ச் சோதியை
வேள்ளியைவிளக்கி னொளிதன்னை
மண்ணினை மலையையலை நீரினைமாலை
மாமதியை மறையோர்தங்கள்
கண்ணினைக் கண்களாரளவு நின்று
கண்ணமங்கையுட் கண்டுகொண்டேனே. (௯)

பரப்பிரமம் பிராணிகளின் இருதயத்திலிருப்பதற்குப் பாசுரம்

திருமாலை.

உள்ளத்தே யுறையு மாலையுள்ளு வாருணர் வொன்றில்லாக்
கள்ளத்தே நானுந் தொண்டாய்த் தொண்டுக்கே கோலம்பூண்
டு, உள்ளுவாருள்ளத் தெல்லாமுடனிருந் தறிதி யென்
று, வெள்கிப் போயென்னுளே நான் விலவறச்சிரித்திட்
டேனே.
(௩௪)

(௬) ௧௧. இவ்விதம் க்ஷேத்திரமும் அவ்விதமே ஞானமும் ஞேய

மும் சங்கிரகமாகச் சொல்லப்பட்டன. * என்பக்தன் இவற்றையறி
ந்து என்னைப்போல் அசம்சாரித்துவதர்மத்தை யடைதற்கு அல்லது
என்னிடத்தி லிருப்பையடைதற்கு அல்லது மோக்ஷத்தை யடைதற்
கு யோக்கியனாகின்றான்.

(௬) ௨0. பிரகிருதி புருஷன் ஆகிய இரண்டையுங்கூட அநாதி
களாகவறி; தேகேந்திரியாதி விகாரங்களையும் சுகதுக்கமோகாதிகளை
யும் பிரகிருதியினின்று முண்டானவைகளாக அறி.

(௪.) அ௭, எ, ௬, ௬-ல், கூறியவாறு மாயை ஈசுவரனுக்கு அபரப்பி
ரகிருதி; மேற்படி அ௭, ௬,௫-ல், கூறியவாறு ஜீவன் ஈசுவரனது பரப்
பிரகிருதி. இந்தமாயை ஜீவன் என்னுமிவர்களை முறையே பிரகிருதி
புருஷர்களாகவும் க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களாகவுங் கூறியதுமன்றி
அநாதிகளாகவும் நித்தியர்களாகவும் இந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லப்
பட்டார்கள்: ஈசுவரனை நித்தியனாகவும் அநாதியாகவும் அங்கீகரிக்க
வேண்டியதாம், அந்த ஈசுவரனது பராபரப் பிரகிருதிகளாகிய மாயை
ஜீவன் என்போரையும் நித்தியர்களாகவும் அநாதிகளாகவும் ஒப்புக்
கொள்ளவேண்டியதே. இந்த விவரப்படி பிரகிருதிகளாலே ஈசுவரனுக்
குச் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரமுதலிய காரணத்துவஞ் சொல்லப்படு
கின்றது. இந்தப் பிரகிருதி புருஷர்களுக்கு அநாதி நித்தியத்துவஞ்
சொல்லக்கூடாதென்றால், பிரமத்திற்கு ஈசுவரத்துவம் ஜகத்காரணத்
துவஞ் சொல்லக்கூடாது. பிரகிருதி புருஷர்களையுடையவனென்றே
அவனை ஈசுவரன். வேறொன்று இல்லாவிட்டால் வயும் ஏஜமா
னத்துவமென்பதில்லை; பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியல்லர். உண்
டானவர்களே என்னும்பக்ஷத்தில் அவர்களுண்டாதற்கு முன் ஈசுவரத்
துவமில்லாதிருக்கவேண்டும். புருஷனுக்கு அநாதியான கருமபந்த
முமில்லாதிருக்கவேண்டும். அன்றியும், ஈசுவரன் ஒரு ஜீவனைச் சுகியாக
வென்பதுவுங் கூடாது. அன்றியும், ஈசுவரன் ஒரு ஜீவனைச் சுகியாக
வும் மற்றொருவனைத் துக்கியாகவும் பூர்வகருமமாகிய காரணமின்றிப்
படைக்கும்பக்ஷத்தில் அவ்வீசுவரனுக்குப் பக்ஷபாதமும் நிர்த்தயமும்
உண்டாகும்பக்ஷத்தில் அவ்வீசுவரனுக்குப் பக்ஷபாதமும் நிலையில்லா
மையுஞ் சம்பவிக்குமாகலாற் பந்தமேயில்லையென்றாகும். பந்தமில்லா
விட்டால் மோக்ஷமேது? மோக்ஷாதிகளைச் சொல்லும் வேதத்தாலே பி
ரயோஜனம்யாது? ஆகலாற் பிரகிருதி புருஷர்கள் அநாதியென்று
சொல்லியது சரியே.

* (௪) பரமேசுவரனும் பரமகுருவாயும் வாசுதேவனுமாய் சர்வக்
ஞனுமிருக்கின்ற என்னிடத்திலே கேட்டுப் பார்த்து அறியவேண்டிய
வருகின்ற சகல காரியங்களையுஞ் சமர்ப்பித்து அனைவரெல்லாம் வா
சுதேவசொரூபமென்னும் உறுதியோடுகூடிய பக்தன்.

(கஎ) புருஷனுக்குக் கருமபந்தமும் மோக்ஷமுமுண்டென்று சொல்லக் கூறுகின்ற (ச) இந்த, அத், க, க, பாஷியத்தில் ஆத்மாவுக்கு வாஸ்தவத்திற் பந்தமும் மோக்ஷமுமில்லையென்று கூறியதற்குக் காரணந் தோன்றவில்லை.

(கஅ) உக. தேகேந்திரியாதிகளை யுண்டுசெய்கின்ற விஷயத்திற் பிரகிருதி காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்றது; ஜீவன் சுகதுக்கங்களின் அநுபவவிஷயத்தில் ஏதுவாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(கசு) கருக்கம், சரீரமுதலியவற்றிற்கு மாயையுபாதானமாகலால் அது கருத்தாவாகச் சொல்லப்பட்டது. ஜீவன் சுகதுக்காதிகளை அறிகின்றவனாதலாற் சுகதுக்காதிகளுக்கு அவன் போக்தாவாகச் சொல்லப்பட்டான். பிரகிருதி தேகேந்திரியாதி ரூபமாயுஞ் சுகதுக்காதிரூபமாயும் பரிணமிக்காவிட்டால் ஜீவனுக்குச் சம்சாரமாகிய பந்தமேயில்லையென்று சொல்லலாம். ஜீவனுக்குப் பிரகிருதி, சம்சாரத்திற்குக் காரணமாதலால் அந்தப் பிரகிருதி கருத்தாவாகச் சொல்லப்பட்டது; பிரகிருதி காரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிலுஞ் சுகதுக்கங்களிலும் புருஷன் தான் தனதென்னும் அகங்கார அபிமானங்களோடு கூடியபடியால் அப்புருஷன் சம்சாரத்திற்கேதுவாகின்றான்.

(உ0) சுருக்கம், பிரகிருதியாகிய ஜடம் ஒன்றை யுண்டாக்குமென்று சொல்லக்கூடுமோ வெனின், ஜீவனாகிய பிள்ளை பிறந்தவுடனே அதன் ஆகாரத்திற்கு ஜடமாகிய பாலுண்டாதல்போலச் ஜீவனது அவித்தையின் காரியமாகிய அநாதி கருமமாகிய அதிருஷ்டவசத்தாலே பிரகிருதி விகாரப்பட்டுச் ஜீவனுக்குத் தேகேந்திரியாதிகளாகவும் பலஜடபதார்த்தங்களாகவும் பரிணமிக்கின்றபடியாற் பிரகிருதி காரணமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஜீவனுக்கு, இந்திரியங்கள் மனம் சித்தம் அகங்காரம் முதலியனவும் பசிமுதலியனவும் வாஸ்தவத்திலில்லையாதலால் அவன் அநுபவிக்கின்றானென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனின், ஜீவன் ஞானத்தையே சொரூபமாகவுடையவனாயினும் அவனது ஞானம் சுகதுக்காதிசம்பந்தமான விஷயஞானமல்லாயினும் கருமத்தாலுண்டாகுந் தேகேந்திரியாதிகளின் மூலமாக சுகதுக்காதி விஷயஞானத்தை யடைதலாற் சுகதுக்காதிகளை அநுபவித்தற்கு ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டான். புருஷ சந்நிதானத்தாலே பிரகிருதிக்குக் கருத்திருத்துவமும் பிரகிருதி சம்யோகத்தாலே புருஷனுக்குப் போக்திருத்துவமுமுண்டாயினவென்பது கருத்து.

(உக) உஉ. பிரகிருதிகாரியமாகிய தேகத்திலிருக்கின்ற ஜீவன்,

தேகத்தாலுண்டாகின்ற சுகதுக்காதிகளை யநுபவிக்கின்றான். குணசங்கம் அதாவது சத்துவாதிகுணசம்பந்தம் அல்லது இந்திரியகுணசம்பந்தம் இந்தச் ஜீவனுக்குத் தேவமிருக ஜாதிகளிற் பிறப்படையக் காரணமாயிருக்கின்றது.

(உஉ) காரிய காரணரூபமாயிருக்கின்ற அவித்தையாலுண்டானமான பிரகிருதியைத் தனதென்று நினைக்கின்ற சுகதுக்காதிகளை அநுபவிக்கின்ற புருஷன், பிரகிருதியாலுண்டான சுகதுக்கமோகாகாரங்களாய்க் காணப்படுகின்ற குணங்களை யடைகின்றான்; தான் தனதென்னும் மமகார அகங்காரமாகிய குணசம்பந்தம், அநுபவிக்கின்றவனாகிய ஜீவனுக்குத் தேவமநுஷிய பசுபக்ஷி முதலிய ஜன்மங்களிலே காரணமாகவிருக்கின்றது; இவ்வாறு கூறிய இச்சுலோகத்தின் உத்தேசம் யாதென்றால், இவைகளை யெல்லாமறிந்து பந்தத்தினின்று நீங்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதே.

(உ௩) பூர்வ ஜன்ம கருமத்தாற் ஜீவன் தேவமநுஷிய தேகாதிகளிலிருந்துகொண்டு அவற்றின் மூலமாகச் சத்துவாதிகுணங்களாலுண்டாகிய சுகதுக்காதிகளில் விருப்பங்கொண்டு தேகங்களையும் சுகதுக்காதிகளையும் அநுபவித்தற்குக் காரணமான புண்ணிய பாபங்களைச் செய்வதிற் பிரவர்த்திக்கின்றான். அதனால் உத்தம அதம ஜன்மங்களையடைந்து அந்தச் சன்மங்களிற் சுகதுக்கங்களை யநுபவித்தலன்றி மீண்டுங் கருமங்களைச் செய்கின்றான். அந்தக் கருமத்திற்குத் தக்கவாறு தேகமுஞ் சுகதுக்காதி யநுபவமும் ஜீவனுக்குத் திரும்பத் திரும்ப வந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. அமானித்துவாதிகுணங்களை யடைந்தாலல்லாமல் ஜனனம் நீங்காது.

(உச) உ௩. ஜீவன் இந்தத் தேகத்திலிருப்பினும் தேகத்தைக் காட்டிலும் அந்நியனாகவுஞ் சமீபத்திலிருந்து பார்க்கின்றவனாகவும் ஆமோதிக்கின்றவனாகவுந் தேகத்தைத் தரிக்கின்றவனாகவுஞ் சுகதுக்காதிகளை அநுபவிக்கின்றவனாகவும் மகேசுவரனாகவும் பரமாத்மாவாகவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றான்.

(உரு) உச. இவ்விதம் புருஷனையும் சுகதுக்கமோகாதிகளோடு கூடிய பிரகிருதியையும் எவன் அறிகின்றானோ அவன் எவ்விதமாயிருந்தபோதிலும் மீண்டும் பிறப்படைதலில்லை.

(உசு) புருஷனுடைய பிரமம்தானென்றுஞ் சுகதுக்காதிகளோடுகூடிய பிரகிருதி ஞானத்தாலே நாசமடைந்ததென்றும் எவனறிகின்றானோ

அந்த ஞானி விதியைக் கடந்தவனாயினும் பிறப்பையடைதலில்லை யென்று சொல்லப்பட்டது. ஞானமடைந்த காலத்திற்கு முந்தியும் பிந்தியுஞ் செய்த ஆகாமி சஞ்சித கருமங்கள் அவற்றின் பலனாகிய சுகதுக்காதிகளோடுகூடிய ஜன்மங்களைக் கொடாமல் நசிக்குமோவெனின், அத். ௪, ௯. கள ஆறும் மற்றுமுள்ள சுருதி வாக்கியங்களாலும் ஞானம் சகல கருமங்களையும் நாசப்படுத்துமென்று வெளியாகின்றமையால் மீண்டும் ஜனனத்திற்கேதுவில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

(மூ) மேலே கூறியவாறு எவன் பரமாத்மாவைப் பிரத்தியக்ஷமாயறிகின்றானோ அவன் பிறக்கிறதில்லையென்பதற்கு, எவன்தானே பிரமமென்றறிகின்றானோ அவன் பிறக்கிறதில்லை யென்று சிலர் அர்த்தஞ் செய்திருப்பது சரியன்று; புருஷனை நானென்று சொல்லக்கூடாது, ஸ்ரீமகாபாரதம், மோக்ஷதர்மத்தில் ஜனமேஜயனுக்கும் வைசம்பாயனருக்கும் நடந்த அடியிற்குறிக்கப்பட்ட உத்தரப் பிரதியுத்தரங்களானுமுணர்க.

பிராமணோத்தமரே! புருஷர்களநேகரோ? அல்லது புருஷன் ஒருவனோ? அநேகர்களானால் அவர்களிற் சிரேஷ்டன் யார்? அவனை நீரெனக்குச் சொல்லவேண்டும்.

புருஷர்களெல்லாரும் ஒருவனென்னும் மதத்தை ஞானிகள் ஒப்புக்கொண்டதில்லை; அநேக புருஷர்களிற் சகலத்திற்குங் காரணமாயொருவனே சொல்லப்படுகின்றான்; அப்படி சகலத்திற்குங் காரணமாயும் அநேக குணங்களோடுகூடியுமிருக்கின்ற புருஷனை ஞானிகள் அங்கீகரிக்கின்ற பிரகாரம் நானுமக்குச் சொல்லுகின்றேன் கேளும்.

(மூ) ௨௫. பரமாத்மாவைச் சிலர் தியானத்தாலும் தேகத்திற்குள் மனத்தாலும் வேறு சிலர் சாங்கியயோகத்தாலும் வேறு சிலர் கருமயோகத்தாலும் அறிகின்றார்கள்.

(மூ) ௨௬. இவ்விதந் தெரியாதவர்களாயிருக்கின்ற வேறு சிலரோ குருமுதலிய பிறரிடத்திற் கேட்டு உபாசிக்கின்றார்கள்; அவர்களுங்கூட குருஉபதேசத்தை யெப்பொழுதும் ஆசிரயித்தவர்களாய்ச் சம்சாரபந்தத்தைக் கடக்கின்றார்கள்.

(மூ) ௨௭. ஏ! பரதகுலசிரேஷ்ட! ஸ்தாவரஜங்கமமாயிருக்கின்ற யாதொரு வஸ்து உண்டாகின்றதோ அதை க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களின் சம்யோகத்தாலுண்டாகின்றதாக அறி.

(ஸ்ரீ) அவிவேகத்தால் தேகாதிகளிற் கொள்ளும் ஆத்மபுத்தியே

க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களின் சம்பந்தமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(ச) சம்யோகமென்பது அத்தியாசமென்னுஞ் சம்பந்தம்; அதாவது க்ஷேத்திரத்தின் சுபாவகருமங்களை க்ஷேத்திரக்ஞனிடத்திலும் க்ஷேத்திரக்ஞனது சுபாவகருமங்களை க்ஷேத்திரத்தினிடத்திலும் ஆரோபிப்பது. இந்த ஆரோபமென்னும் அத்தியாசம் அவிவேகத்தாலுண்டாயது எவ்வாறெனின், தேகாதிகளின் காரியங்களான நடத்தல் பார்த்தல் முதலியவற்றை (ஆத்மா) தனது காரியங்களாகத் தன்னிடத்திலும் தேகத்தைப் பார்த்து நான் அறிகின்றேன் நான் தெரிந்துகொண்டேன் என்று தானே தேகம்போல நினைக்கின்றபடியாலே தனது தருமங்களான ஞானமுதலியவற்றைத் தேகத்தினிடத்திலும் ஆரோபிப்பதுதான் அத்தியாசம்; கயிற்றிற் பாம்பும் கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியும் எவ்வாறு பிரமையாலுண்டாகின்றனவோ அவ்வாறு இதற்கேது அக்ஞானமே.

(மூ) ௨௮. சகல பூதங்களிலுஞ் சமமாயிருக்கின்ற பரமேசுவரனைப் பூதங்கள் நாசமடைகின்றனவாயிருக்க நாசமடையாதவனென்று எவன் அறிகின்றானோ அவனறிகின்றான்.

(ச) அவித்தையை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு ஆத்தும சொரூபஞானம் மேலே கூறப்பட்டிருந்தாலும் வேறு சப்தங்களாலே சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றது. தேகேந்திரிய மனோபுத்தி அவ்வியக்தம் ஆத்மா ஆகியவற்றைப் பார்க்கிலும் விலக்ஷணனாயும் நியந்தாவாயுமிருத்தலாலே பரமேசுவரனென்று சொல்லப்பட்டான். அந்த பரமேசுவரன், பிரமன்முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள சகல பூதங்களிலுஞ் சமமாயிருக்கின்றவன் காணப்பட்ட சகல வஸ்துகளும் அந்த வஸ்துகளெல்லாம் எதிலுடைய விகாரங்களோ அந்த மூலமும் நாசமடையப்பட்டவைகளே, அவைகள் நாசமடைந்தபோதிலும் பரமேசுவரன், நாசமடைதலில்லை. இதனாலே அந்தக் காணப்பட்ட வஸ்துகளுக்கும் அவற்றின் மூலத்திற்கும் பரமேசுவரன் விலக்ஷணனென்று கூறியதுபோலாயிற்று. இவ்வாறான பரமேசுவரனும் நானும் ஒன்றே எவ்வும் ஆத்துமா அநேகமென்றெனவும் ஜீவேசுவரர்களை அபேதமாக எவன் அறிகின்றானோ அவனே விஸ்தாரமாயறிகின்றவன். பேதமாய்ப் பார்க்கின்றவன், பார்க்கின்றவனல்லனேயெனின், அவனும் பார்க்கின்றவனே; ஆனால் பேததிருஷ்டியாய்ப் பார்க்கின்றவன், ஆனால் பரமேசுவரனைச் சகலத்திலுஞ் சமமாய்ப் பார்க்கின்றவனல்லன். எங்ஙனமெனின், ஒருவனுடைய கண்ணினை ஒரு சந்திரனை ஒருவனும் இரண்டு சந்

திரங்களிருப்பதுபோல ஒருவனும் பார்க்கின்றார்—இருவரும் பார்க்கின்றவராயினும் ஒருவனுசப் பார்க்கின்றவனே வாஸ்தவத்தைச் சரியாய்ப் பார்க்கின்றவன் மற்றொருவனோ அவனது கண்ணிலுள்ள தோஷத்தாலே ஒருவனையே இருவனாகப் பார்க்கின்றவன். அவ்வாறு அவித்தியாசம்பந்தத்தாலே பேதஇருஷ்டி யுண்டாயதென்பது தாத்பரியம்.

(ங) ௨௮. சகலப் பிராணிகளிடத்திலும் சமமாய் நாசமற்ற சொரூபியாயிருக்கின்ற ஈசுவரனைப் பார்க்கின்றவன் (அறிகின்றவன்) தன்னாலே தன்னைத் தீங்குக்குள்ளாக்கிக் கொள்ளுவதில்லை; பின்பு உத்தமமான கதியை யடைகின்றான்.

(ச) விஞானி தனது ஆத்ம சொரூபத்தை யறியாமல் வேறு விதமா யறிகின்றவன், தன்னைத்தானே சம்சார பந்தத்திற்குள்ளாக்கிக் கொள்கின்றான்.

(ஞ) எவனிவ்விதமறிகின்றானோ அவன் சச்சிதானந்த சொரூபியான தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை; இவ்விதமறியாதவன் தேகமே ஆத்மாவென்றறிந்தவனாகையால் அவன் தேகத்தைப்போல ஆத்மாவையும் கெடுத்துக்கொள்கின்றான்.

(ஶ) ரக்ஷித்துக்கொள்கின்றான், என்றால், பந்தத்தினின்றும் தன்னை நீக்கிக் கொள்கின்றான். தன் சொரூபத்தை இவ்விதமாயறிகவனே பந்தத்தினின்றும் நீங்கிய தான் அடையத் தகுந்த சொரூபத்தை யடைகின்றான். இவ்விதமறியாதவன் தன்னைச் சம்சாரத்தில் அழுத்திக்கொள்கின்றான்.

(ங) ௨௯. பலவிதகருமங்கள் (தேஹேந்திரியாதி சொரூபமாயிருக்கின்ற) பிரகிருதியாலேயே செய்யப்படுகின்றனவென்றும் ஆத்மாவோ தானாக (கருமங்களுக்குக்) கருத்தாவல்லவென்றும் எவன் அறிகின்றானோ அவனறிகின்றான்.

(ஏ) மாயை தேஹேந்திரியாதி ரூபமாகிக் கருமங்களைச்செய்கின்றது; ஆத்மாவாகிய தான் கருமங்கள் செய்வதில்லை; தானோ சுத்தனாய் நிர்க்குணனாயுள்ளவனென்று எவன் எப்போது அறிகின்றானோ அப்போது தான் அவன் பரமாத்மாவை யறிந்தவனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(ஞ) ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவம் தேஹாபிமானத்தாலேயன்றிச் சுபாவத்தில் கருத்திருத்துவமில்லை.

(ஈக) தான் செய்கின்ற சகல கருமங்களும் தனது பூர்வ கருமாநுசாரமாகவே ஈசுவரன் செய்விக்கின்றானென்றும் அந்த ஈசுவரனுக்குக் கருத்தாவேறு யாருமில்லையென்றும் எவனறிகின்றானோ அவன் ஈசுவரனைக் காண்கின்றான். ஈசுவரன் ஜீவனது பூர்வகருமத்தையநுசரித்து அந்தந்தக் கருமாநுசாரமாகக் கருமங்களைச் செய்விக்கின்றபடியால் ஈசுவரனிடத்தில் வைஷம்மியமில்லை. அல்லது இத்பிரகிருதியாலும் ஈசுவரனாலும் கருமங்கள் செய்விக்கப்படுகின்றனவென்றும் ஜீவன் தான் சுதந்திரனல்லவென்றும் எவன் பார்க்கின்றானோ அவன் வாஸ்தவத்தை பார்க்கின்றவன்.

(ஈ) இந்த, அத். ௬. ௨௯ல், கூறியவாறு சகல காரியங்களையுஞ் செய்வது பிரகிருதியேயன்றித் தானல்லவென்றுந் தான் ஞானசொரூபியென்றுந் தனக்குப் பிரகிருதி சம்பந்தமுஞ் சரீரியாய்ப் பிரகிருதியினிடத்திலிருப்பும் அவ்விரண்டின் மூலமாகச் சுகதுக்காதி அநுபவமுங் கருமரூப அஞ்ஞானத்தாலுண்டாயிருக்கின்றனவென்றும் அறிகின்றவன் அறியவேண்டிய தன்னாத்மாவை உள்ளவாறறிந்தவன்.

(ஏ) ௩௦. பிரபஞ்சத்தின் பேதத்தைப் பிரகிருதியோடு லயித்தொன்றாயிருப்பதாகவும் அந்தப் பிரகிருதியிலிருந்தே அந்தப் பிரபஞ்சத்தின் விஸ்தாரத்தையும் எப்போது பார்க்கின்றானோ அப்போது பிரமத்தையடைகின்றான்.

(ஈ) பிரகிருதி, புருஷன் ஆகிய இவர்களிற் பிரகிருதியொன்றே தேவ மநுஷ்யாதி ரூபங்களாயிருக்கின்றதென்றும் அந்தந்தத் தேகங்களிலுள்ள தேவத்துவம் மநுஷ்யத்துவம் வளர்தல் குறைதல் முதலிய தருமங்கள் ஆகியவெல்லாந் தேகத்தைச் சார்ந்தவையேயன்றி ஆத்மாவைச் சார்ந்தனவல்லவென்றும் பிரகிருதி ரூபமான தேகங்களிலிருந்தே புத்திர பௌத்திராதி ரூபங்களாய்ப் பிரபஞ்சம் விஸ்தாரமடைகின்றதென்றும் எப்பொழுது எவனறிகின்றானோ அப்பொழுது அவன் பரிபூரண ஞானப்பிரகாசத்தோடுகூடிய பிரகிருதிவிமுக்தமான தன் ஜீவசொரூபத்தை யடைகின்றான்.

(ஆ) ௩௧. ஓ கௌந்தேய! அநாதியானபடியாலும் நிர்க்குணமானபடியாலும் நாசமற்ற இந்தப் * பரமாத்மா தேகத்திலிருப்பினும் ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை; ஒன்றிலுஞ் சார்வதுமில்லை.

(ச) கருமங்களைச் செய்வதுஞ் சுக துக்காதிகளை யநுபவிப்பதும்

* (ஈ) பிரகிருதி விமுக்தாத்மா.

யார்? ஜீவனா? அல்லது ஈசுவரனா? ஜீவனாயின் அவன் ஈசுவரனினும் அந்நியனா? அல்லது ஒன்றா? அந்நியனென்றால், அத்துவைதமழிந்து. ஒன்றென்றால் கருமஞ்செய்வதும் பலனை யநுபவிப்பதும் ஈசுவரனே யென்று சொல்லவேண்டியதாகின்றது. ஆகலாற் பரமாத்மா ஒன்றுஞ் செய்வதுமில்லை; ஒன்றிலொட்டுவதுமில்லை யென்று எவ்வாறு சொல்லக்கூடுமெனின், —————— முதலிய சுலோகங்களிற் கருமஞ்செய்வது பிரகிருதியேயன்றி ஆத்மா அன்றென்று சொல்லியிருத்தலாற் கருமஞ்செய்வதுஞ் சுகதுக்காதி பலனை யநுபவிப்பதும் ஆத்மா அன்று; பிரகிருதியே என்றும், அநாதி அவித்தையாற் கருத்திருத்துவம் முதலியன ஆத்மாவிடத்தி லாரோபிதமென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(சு) ௩௩. சகலவிடத்திலும் வியாபித்திருக்கின்ற ஆகாசம் சூக்ஷுமமாயிருத்தலாலே எவ்வாறு ஒட்டுதலில்லையோ அவ்வாறே சகல தேகங்களிலுமிருக்கின்ற ஆத்மா ஒட்டுதலில்லை.

(ரா) தேவ மனுஷிய பசு பக்ஷி முதலிய தேகங்களிலிருந்த போதிலும் அந்தந்தத் தேகசுபாவம் ஜீவாத்மாவுக்கு ஒட்டுதலில்லை.

(சு) ௩௪. ஏ! பாரத! ஒருவனாகிய சூரியன் சகல இந்தலோகத்தை யெவ்வாறு பிரகாசிப்பிக்கின்றானோ அவ்வாறே க்ஷேத்திரஞன் சகல க்ஷேத்திரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றான்.

(ச) ஒரே சூரியன் சகலலோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதுபோலப் பரமாத்மா சகலமாயாப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. சூரியப்பிரகாசம் எந்த வஸ்துவிற்பட்டபோதிலும் அந்த வஸ்துவின் குணம் சூரியனை யொட்டாதவாறுபோல ஆத்மா எந்தத் தேகத்திலிருந்தாலும் அந்தத் தேகசுபாவகுணங்கள் ஆத்மாவை யொட்டுதலில்லையென்றும் ஒரே ஆத்மா சூரியன்போலச் சகலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதென்றும் திருஷ்டாந்தத்தாற் றெரிக்கத்தக்கன.

(ரா) ஒரே சூரியன் சகல லோகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றதுபோல ஆத்மா சிரசு முதல் பாதம்வரையிலுமுள்ள தனது தேகத்தைத் தனது ஞானத்தாலே உள்ளும் வெளியும் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. இதனாலே சூரியப் பிரகாசத்தாற் பிரகாசிக்கின்ற வஸ்துக்களைப் பார்க்கினும் அச்சூரியன் எவ்வாறு அந்நியனோ அவ்வாறு தேகத்தைப்பார்க்கினும் தேகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற ஜீவாத்மா வேறென்பது தாத்பரியம்.

(சு) ௩௫. ஞானமாகிய கண்ணாலே க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரஞர்களின் இவ்வித பேதத்தையும் பூதங்களுக்குக் காரணமானப் பிரகிருதியினின்று நிவர்த்தித்துக் கொள்வதையும் எவர்கள் அறிகின்றார்களோ அவர்கள் பரமபதத்தை யடைகின்றார்கள்.

பதின்மூன்றும் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், சத்துவாதிகுணங்களின் வேறுபாடுகளை யோதுதலால் குணத்திரயவிபாகயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

(சு) ௧. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், எதையறிந்து சகலஞானிகளும் இந்தப் பந்தத்தினின்றும் உத்தமமான சித்தியை யடைந்தார்களோ அந்தச் சிரேஷ்டமான பலவித ஞானங்களி லுத்தமமான ஞானத்தை மீண்டுஞ் சொல்லுகின்றேன்.

(சு) ௨. இந்த ஞானோபாயத்தை யநுஷ்டித்து எனது சமத்துவத்தை யடைந்தவர்கள் சிருஷ்டிகாலத்திற் பிறப்பை யடைதலில்லை; பிரளயகாலத்திலும் வருத்தமடைதலில்லை.

(சு) ௩. ஏ! பாரத! சகல தேசகாலங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற * பிரமம் எனக்குக் கருப்பத்தை வைக்கின்ற ஸ்தானமாயிருக்கின்றது; அப்பிரகிருதியிற் கருப்பத்தை (ஜகத்விஸ்தாரத்தின் காரணத்தை) நான் வைக்கின்றேன்; அதனாலே பிரமன்முதலிய சகலப் பிராணிகளின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது.

(ரா) அத், ௭, ௩. ௪-ல், கூறிய எட்டுவிதப் பிரகிருதி மகதகங்காரங்களுக்குக் காரணமாகலாற் மகத் என்றும் இந்தப் பிரகிருதியைச் சுருதியிற் பிரமமாகவே சொல்லியிருத்தலாற் பிரமமென்றும் அது சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாறுள்ள அசேதனமான பிரகிருதியிற் கருப்பத்தை வைக்கின்றேனென்றால், அத், ௭, ௫. ௬-ல், கூறியவாறு சேதனசமூகமான (ஜீவக்கூட்டமான) பரப்பிரகிருதி சகலப் பிராணிகளுக்கும் விதையாயிருத்தலால் இந்தப் பரப்பிருதி என்ற சேதனனை அபரப் பிரகிருதி என்ற அசேதனப் பிரகிருதியோடு கூட்டுவிக்கின்றேனென்பது தாத்பரியம். என் சங்கற்பத்தாலுண்டான இவ்விருவிதப் பிரகிருதியின் சேர்க்கையாற் பிரமன்முதற் கிருமிவரையிலுமுள்ள சகல பூதங்களுமுண்டாகின்றன.

(ஸ்ரீ) சகலப் பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமாகலாற் பிரமமென்னும் பெயருள்ள பிரகிருதி கருப்பஸ்தானமாயிருக்கின்றது. அவித்தை காமம் கருமங்கள் ஆகியவற்றோடு சம்பந்தித்துப் பிரளயகாலத்தி

* பாஷ்யகாரர்களெல்லாம் நன்றே பிரகிருதி யென்றனுரைக்க.

லென்னிடத்தி லடங்கியிருக்கின்ற சிதாபாசனாகிய க்ஷேத்திரக்ஞனை ச் சிருஷ்டிசமயத்தில் அவனுக்குப் போக்கியமாகிய பிரகிருதிரூபமான க்ஷேத்திரத்தில் (தேகத்தில்) சேர்க்கின்றேனென்பது தாத்பரியம்.

(௪) எனது அதீனமாகிய மாயை சகல பூதங்களுக்குங் காரணம்; அது காரியரூபமான பிரபஞ்சத்தைக்காட்டிற் பெரிதானமையின் மகத் என்றும் காரியவிருத்திக்கேதுவாகலாற் பிரமம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அதிற் சகல பூதசிருஷ்டிக்குங் காரணமான இரணியகருப்பனது உற்பத்திக்குக் காரணமான விதையைப் போடுகின்றேன். அதுதான் கருப்பத்தை வைக்கின்றேனென்பது. க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களாகிய இரண்டு சக்திகளையுடைய ஈசுவரனாகிய நான் அவித்தை காமம் கருமம் ஆகியவற்றோடு ஒட்டியிருக்கின்ற க்ஷேத்திரக்ஞனை க்ஷேத்திரத்தோடு சேர்க்கின்றேன். அந்த விரணியகருப்பன் மூலமாகச் சகலப் பிராணிகளுக்கு முற்பத்தியாகின்றது.

(௬) அத். ௧௩, ௬. ௯-ல், ஆத்மா ஒன்றே என்றும், மேற்படி அத். ௬. ௧௯-ல், பிரமமன்றி வேறு வஸ்து இல்லை யென்றும், கூறிய (௪) மேற்படி அத். ௬. ௨௦-ல், பிரகிருதி புருஷர்களை அநாதிநித்தியர்களென்று கூறி அதற்கிணங்க ஈண்டும் "க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞர்களாகிய விரண்டு சக்திகளையுடைய ஈசுவரனாகிய நான்" என்றும், "க்ஷேத்திரக்ஞனை க்ஷேத்திரத்தோடு சேர்க்கின்றேன்" என்றுங், கூறினர். அன்றி மேற்படி அத். ௧௩, ௬. ௯-ல், பகவனே க்ஷேத்திரக்ஞனென்று கூறினவர், ஈண்டுப் பகவானையும் க்ஷேத்திரக்ஞனையும் வேறாக் கூறுகின்றார். இவ்விதம் பரஸ்பரவிரோதமாகக் கூறியதின் கருத்தை நன்காராய்ந்தாயினுஞ் சான்றோரை வினவியாயினுந் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அத். ௧௩, ௬. ௯-ல், "சகல க்ஷேத்திரங்களிலும் என்னையே க்ஷேத்திரக்ஞனாக அறி" என்றுள்ளதற்கும் இந்த, அத். ௬. ௯-ல், "அப்பிரகிருதியிற் கருப்பத்தை நான் வைக்கின்றேன்" என்றுள்ளதற்கும் (௭) பாஷியம் ஒரு சிறிதும் விரோதியாமையுமுணர்க.

(௫) ௪. எ! கௌந்தேய! சகல * யோனிகளிலும் எந்தஸ்தாவரஜங்கமமான வஸ்துகள் உற்பத்தியாகின்றனவோ அவற்றிற்குப் பிரகிருதி தாய். நான் விதைபோட்ட தந்தை.

(௭) கருப்பாதானத்திற்கிடமான ஜடப்பிரகிருதியிற் பீஜமான சே

* ஜாதிகளிலும்.

தனப்பிரகிருதியை அதன் கருமாநுசாரமாய்ச் சேர்க்கின்றேனாகலாற் பிரகிருதி தாய்; நான் தந்தை.

(௬) பகவனருளியவாறு அவனே தந்தை யென்றற்குப் பாசுரங்கள்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

அத்தனாகி யன்னையாகி யாளுமெம் பிரானுமாய்
ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழித்துநம்மையாட்கொள்வான்
முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்துநம்முள் மேவினார்
எத்திறா விடர்க்கடற் கிடத்தியேழை நெஞ்சமே. (௧௫)

பெரிய திருமொழி, ௭-ம் பத்தில் ௯-வது சினவில்.

தாயநினைந்த கன்றே யொக்க வென்னையுந்
தன்னையே நினைக்கச் செய்து தானெனக்
காய நினைந்தருள் செய்யு மப்பனை
யன்றிவ் வையக முண்டுமிழ்ந் திட்ட
வாயனை மகரக் குழைக் காதனை
மைந்தனை மதிட்கோவ லிடைகழி
யாயனை யமரர்க் கரியேற் றையென்
னன்பனை யன்றி யாதரி யேனே. (௨)

௧௯-ம் திருவாய்மொழி, ௯-ம் திருவாய்மொழி ஊனில்.

ஒத்தார் மிக்காரை யிலையாய மாமாயா
ஒத்தா யெப்பொருட்கு முயிரா யென்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த் தந்தையா யறியா தனவறிவித்த
அத்தாநீ செய்தன வடியே னறியேனே. (௨)

௨௭-ம் திருவாய்மொழி, ௭-ம் திருவாய்மொழி பயிலும்.

சன்மசன் மாந்திரங் காத்தடி யார்களைக் கொண்டுபோய்த்
தன்மை பெறுத்தித் தன்றாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளு மப்பனைத்
தொன்மை பிதற்ற வல்லாரைப் பிதற்றுமவர் கண்டீர்
நன்மை பெறுத்தெம்மை நாளுய்யக் கொள்கின்ற நம்பரே.
(௭)

(மூ) ரு. ஏ! மகாபாகோ! பிரகிருதியினின்று முண்டாகிய சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னுங் குணங்கள், தேகத்திலிருக்கின்ற நாசமற்ற தேகியைக் கட்டுகின்றன.

(ச) ஆத்மா ஒன்றிலும் ஒட்டுதலில்லையென்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுகதுக்கமோகாதிகளாற் கட்டப்படுகின்றானென்றமையாலே குணங்களிலும் அவற்றின் காரியங்களிலும் ஒட்டுகின்றானென்றாகின்றதேயெனின்; ஆத்மசுபாவம் ஒன்றிலும் பற்றுதலுடையதன்று; ஆனால் தேகசம்பந்தமுண்டானை நிமித்தியத்தால் அவன் கட்டுப்படுதல்போலக் காணப்படுகின்றான்.

(மூ) சு. ஏ! பாபமற்றோய்! அந்தச் சத்துவ ரஜஸ் தமஸ்களாகிய குணங்களுள்ளே பரிசுத்தத்தாலே பிரகாசிக்கின்றதும் சாந்தமாயிருக்கின்றதுமான சத்துவகுணம், சுகத்தின் சம்பந்தத்தாலும் ஞானத்தின் சம்பந்தத்தாலுங் கட்டுகின்றது.

(ச) சுகம் க்ஷேத்திர சம்பந்தம், ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லை. அவ்வாறாக ஆத்மாவை சுகம் தனதென்று பிரமிக்கச் செய்கின்றது. ஞானமும் அப்படியே. இந்த ஞானம் ஆத்ம சொரூபமான ஞானமன்று; விருத்திஞானம். விருத்திஞானமாவது ஆத்மசொரூபஞானமல்லாத மற்ற உலகவிஷயமான ஞானமே.

(ரா) சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்கின்ற குணங்களுள்ளே சத்துவகுணம் பரிசுத்தத்தால் ஆத்மாவுக்குச் சுகத்தையும் ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. என்றால், வஸ்துகளின் சொரூபங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்கின்றது. ரோகங்களைத் தடுக்கின்றது. இவ்வாறான சத்துவகுணம் ஆத்மாவை சுகசம்பந்தத்தாலும் ஞானசம்பந்தத்தாலும் பந்திக்கின்றது. என்றால், சுகம் ஞானம் ஆகியவற்றைச் சம்பாதிக்க வைதிக லௌகிக காரியங்களைச் செய்வித்து அதனால் சுகம் ஞானம் என்பனவற்றை யுண்டாக்குகின்றது. அந்தக் கருமாநுசாரமாகப் பலன்களை யடையமீண்டும் ஜனனத்தைக் கொடுக்கின்றது இதனாலே பந்திக்கின்றதாகச் சொல்லப்பட்டது.

(மூ) எ. ஏ! கௌந்தேய! ரஜோகுணத்தை, இச்சாசொரூபமானதாயுங் கிடையாத வஸ்துவின் ஆசையையுங் கிடைத்த வஸ்துவி லபிமானத்தையுமுண்டாக்கப்பட்டதாயும் அறி. அந்த ரஜோகுணம் கருமசம்பந்தத்தாலே தேகியைக் கட்டுகின்றது.

(மூ) அ. ஏ! பாரத! தமோகுணத்தையோ அக்ஞானத்திலிருந்

துண்டானதாகவுஞ் சகலப் பிராணிகளுக்கும் மோகத்தை யுண்டாக்கப்பட்டதாகவும் அறி. அந்தத் தமோகுணம் அஜாக்கிரதை சோம்பல் நித்திரை ஆகியவற்றாற் கட்டுகின்றது.

(மூ) கூ. ஏ! பாரத! சத்துவகுணம் சுகத்திலும் ரஜோகுணம் கருமத்திலுஞ் சேர்க்கின்றது. தமோகுணமோ ஞானத்தை மறைத்து அஜாக்கிரதை முதலியவற்றிற் சேர்க்கின்றது.

(மூ) க௦. ஏ! பாரத! சத்துவகுணம், ரஜோகுணத்தையுந் தமோகுணத்தையும் ரஜோகுணம், சத்துவகுணத்தையுந் தமோகுணத்தையும் அவ்வாறே தமோகுணம், சத்துவகுணத்தையுந் ரஜோகுணத்தையுமடக்கியுண்டாகின்றது.

(ச) (ரா) (ஸ்ரீ) (ராக) ஒவ்வொரு பிராணிகளிடத்திலுமுள்ள சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்கள் மூன்றில் எந்தக்குணம் எந்தக்காலத்தில் மேலிடுகின்றதோ அப்பொழுது அந்தக்குணம் மற்றைய விரண்டு குணங்களையுமடக்கித் தனது காரியங்களையே அதிகமாகச் செய்விக்கும்; எவ்வாறெனின், சத்துவகுணம், மேலிட்டால் சுகத்தையும் ஞானத்தையுமுண்டாக்கும். ரஜோகுணம் மேலிட்டால் கருமத்திலே அதிகப்பிரவிர்த்தியை யுண்டாக்கும். தமோகுணம் மேலிட்டால் அஜாக்கிரதை சோம்பல் நித்திரை ஆகியவற்றை அதிகமாயுண்டாக்கும். (ரா) பூர்வகர்மாநுசாரத்தாலும் ஆகாராதி பேதத்தாலும் இக்குணங்களிலொன்று மேலிடுகின்றது.

(மூ) கக. இந்தத் தேகத்திற் காதுமுதலிய சகல துவாரங்களில் ஞான சொரூபமானப் பிரகாசமுஞ் சுகமும் எப்போதுண்டாகின்றனவோ அப்போது சத்துவகுணம் மேலிட்டிருக்கின்றதென்று அறியவேண்டும்.

(மூ) கஉ. ஏ! பாரதசிரேஷ்ட! ரஜோகுணம் அபிவிர்த்தியடைந்தால் பொருளாசை காரியத்தில்முயற்சி கருமங்களைத்தொடங்குதல் சித்தசமாதானமின்மை இச்சை ஆகியஇவைகளுண்டாகின்றன.

(மூ) கங. ஏ! குருநந்தந! தமோகுணம் அபிவிர்த்தியடைந்தால் அவிவேகம் காரியத்தில் முயற்சியின்மை அஜாக்கிரதை விபரீதஞானம் ஆகிய இவைகளுண்டாகின்றன.

(மூ) கச. சத்துவகுணம் விர்த்தியடைந்திருக்கின்ற எந்தக் காலத்தில் தேகி மரணமடைகின்றானோ அந்தக் காலத்தில் உத்தமஞானிகளின் பரிசுத்தங்களான லோகங்களை யடைகின்றான்.

(சூ) ௧௫. ரஜோகுணம் அபிவிர்த்தியடைந்திருக்கின்ற காலத்தில் மரணமடைந்தவன் கருமத்தில் விருப்பமுடைய மனிதவர்க்கத்திற் பிறக்கின்றான். அவ்வாறே தமோகுணம் அபிவிர்த்தியடைந்த காலத்தில் மரணமடைந்தவன் பசு முதலிய ஜாதிகளிற் பிறப்படைகின்றான்.

(சூ) ௧௬. சாத்துவிக கருமத்திற்குச் சத்துவகுணத்தாலுண்டான பரிசுத்தமான சுகத்தைப் பலனாகவும் ரஜோகுணத்தாலுண்டான கருமத்திற்குத் துக்கத்தைப் பலனாகவும் தாமதகுணத்தாலுண்டான கருமத்திற்கு அக்ஞானத்தைப் பலனாகவுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்.

(சூ) ௧௭. சத்துவகுணத்தினின்று ஞானமும் ரஜோகுணத்தினின்று ஆராத ஆசையுமுண்டாகின்றன. தமோகுணத்தினின்று அஜாக்கிரதையும் விபரீதஞானமுமுண்டாகின்றன; அக்ஞானமுமுண்டாகின்றது.

(ரா) அபிவிர்த்தியடைந்த சத்துவகுணத்தினின்று பிரகிருதி விமுக்தாத்மதரிசனமும் அபிவிர்த்தியடைந்த ரஜோகுணத்தினின்று சுவர்க்காதிலோகங்களிலாசையும் அபிவிர்த்தியடைந்த தமோகுணத்தினின்று ஆலசியமும் அத்தாலே அகாரியத்திற் பிரவிர்த்தியும் விபரீதஞானமும் பின்பு அறிவின்மையுமுண்டாகின்றன.

(சூ) ௧௮. சத்துவகுணத்தை யடைந்திருப்பவர்கள் மேல் லோகத்தை அடைகின்றார்கள். ரஜோகுணமுடையவர்கள் மநுஷ்ய லோகத்திலிருக்கின்றார்கள். நீசகுணத்திற் பிரவிர்த்தியுடைய தமோகுணமுடையவர்கள் கீழ் லோகத்தை அல்லது நரகத்தையடைகின்றார்கள்.

(சூ) ௧௯. விவேகி புத்தியாதி ஆகாரங்களாய்ப் பரிணமித்திருக்கின்ற குணங்களையன்றி வேறொருவனைக் கருத்தாவாக எப்போது அறிகிறதில்லையோ ஆத்மாவைக் குணங்களினின்றும் அந்நியனாக அறிகின்றானோ அந்தவிவேகி எனது சொரூபத்தை யடைகின்றான்.

(ச) சகலகாரியங்களுக்குங் கருத்தா குணங்களேயன்றி ஆத்மா அல்லவென்றறிகின்றவன், வாசுதேவத்துவத்தை யடைகின்றான். என்றால், சகலமும் வாசுதேவ சொரூபமென்று பார்க்கின்றவனாகி வாசுதேவ மயமாகின்றானென்பது தாத்பரியம்.

(ஸ்ரீ) குணங்களின் செய்கைக்குத்தான் காரணமுங் கருத்தாவுமல்லன்; குணங்களே கருத்தா. தான் கேவலம் சாக்ஷி மாத்திரமாயிருப்பவன்; குணங்களினின்றும் அந்நியமானவன் என்றறிகின்றவன் பிரமமாகின்றான்.

(ம) குணங்கள் பரிணாமகருத்தா வென்றும் ஈசுவரன் சுதந்திர கருத்தாவே யன்றிப் பரிணாம கருத்தாவல்லனென்றும் அறிகின்றவன் என்னை யடைகின்றான்—என்ற சுருதியில் ஈசுவரனைக் கருத்தாவாகச்சொல்லப்பட்டிருத்தலால் ஈசுவரன் கருத்தா வல்லனென்று சொல்லக்கூடாது. ஆனால் ஈசுவரன் பரிணாம கருத்தாவல்லன்; (சுதந்திரகருத்தா)

(ராக) இவரும் குணங்கள் கருத்தாவல்ல; கருத்தா ஈசுவரனே யென்பர்.

(ரா) சாத்துவிக ஆகாரஞ்செய்து பலாபேக்ஷையின்றிச் சகலகருமங்களையும் பகவத் ஆராதனரூபமாகவே செய்து அதனாற் சுத்தமாயும் அபிவிர்த்தியடைந்து மிருக்கின்ற சத்துவகுணத்தை யுடைய விவேகி பரிசுத்தமான ஆத்மாவுக்கு அநாதியான கருமசம்பந்தத்தாலுண்டான குணங்களாற் கருத்திருத்துவ முண்டாயிருக்கின்றது இந்தக் குண சம்பந்தமே பந்தம். இந்தப் பந்தத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்ட சுத்தாத்மன் கருத்தாவல்லன். அவன் பூரணமான ஞான சொரூபியென்று எவன் தன்னை யறிகின்றானோ அவன் எனது தருமமாகிய துக்கமற்றிருத்தலை யடைகின்றான்.

(தன்) இந்தக் கருத்திருத்துவ விஷயத்தில் (ச) (ஸ்ரீ) இவர்கள் கருத்தையும் (ம) (ராக) இவர்கள் கருத்தையும் (ரா) கருத்தையுமுணர்ந்து பொருந்துமாறு கொள்க.

(ம) பாஷியத்திற் கூறிய பரிணாமகருத்தா, அனேக ஆபரணங்களாய் விகாரப்பட்டிருக்கின்ற பொன் போன்றவன். சுதந்திர கருத்தா, அந்தப் பொன்னாலே ஆபரணங்களைச் செய்கின்ற பொற்கொல்லன் போன்றவன். இவ்வாறு பரிணாமகருத்தா, குணங்கள். சுதந்திர கருத்தா, அக்குணங்களாலே சிருஷ்டி முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்ற பகவான்.

(சூ) ௨௦. தேகி தேகத்திற்குற்பத்தி எவற்றாலுண்டாகின்றனவோ அந்த மூன்றான இந்தக் குணங்களை அதிக்கிரமித்து (கடந்து) பிறப்பிறப்பு மூப்புத் துக்கங்களால் விடப்பட்டவனாய்ப் பிரமானந்தத்தை யடைகின்றான்.

(சூ) ௨௧. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! பிரபோ! இந்த மூக் குணங்களை யதிக்கிரமித்தவன் எந்த லக்ஷணங்களோடிருப்பான்?

எவ்வித ஆசாரமுடையவன்? எப்படி இந்த முக்குணங்களை யதிக்கிரமிப்பான்?

(௨) உஉ, உ௩, உ௪, உ௫. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், ஏ! பாண்டவ! எவன் சுபாவத்தாலுண்டான பிரகாசத்தையும் பிரவிர்த்தியையும் மோகத்தையுந் துவேஷிக்கிறதில்லையோ நீங்கிப்போன அவற்றை அபேக்ஷிக்கிறதில்லையோ (பக்ஷபாதமில்லாத) சாக்ஷிபோல விருந்துகொண்டு குணகாரியங்களாகிய சுகாதிகளாற் சலிக்கப்படுதலில்லையோ குணங்கடாமே பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றனவென்று எவன் தெரிந்திருக்கின்றானோ எவன் சொரூபநிஷ்டையிலிருந்து சலிக்கிறதில்லையோ துக்கசுகங்களிற் சமமாயுஞ் சொரூபநிஷ்டையிலே சந்துஷ்டனாயிருக்கின்றவனாயும் மண்கட்டி கல் சுவர்ணம் ஆகிய இவற்றிற் சமமாயும் இஷ்டாநிஷ்டங்களிற் சமமாயுந் தைரியமுள்ளவனாயும் (தன்னை) இகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலுஞ் சமமாயும் மானாவமானங்களிற் சமமாயும் மித்திர சத்துரு பக்ஷங்களிற் சமமாயும் சகலவித பிரயத்தினங்களை விட்டவனாயும் எவனிருக்கின்றானோ அவன் குணாதீதனெனச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(௩) உ௬. எவன் என்னையே சவியாமலிருக்கின்ற பக்தி யோகத்தாலே உபாசிக்கின்றானோ அவன் இந்த முக்குணங்களை அதிக்கிரமித்துப் பிரமப்பிரியனாகிறதற்கு யோக்கியனாகின்றான்.

(௪) எந்த யதி அல்லது கருமி சகலபூதங்களின் இருதயவாசியான ஈசுவரனும் காராயணனுமான என்னை, ஒருபோதும் வேறு விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியின்றிப் பஜிப்பதாகிய யோகத்தாலே, என்றால், விவேகவிஞ்ஞானமாகிய யோகத்தாலே (ஐக்கியாநுசந்தானத்தாலே) உபாசிக்கின்றானோ அவன் பகவத் அநுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனாகிக் குணங்களை அதிகரித்துப் பிரமப்வனமாகிய மோக்ஷத்தையடைய யோக்கியனாகின்றான்.

(௫) இந்த, அத், சு. கஉ-ல், கூறிய பிரகிருதி ஆத்மா ஆகியவற்றின் விவேகாநுசந்தானத்தாலேமாத்திரம் குணங்களை அதிக்கிரமிக்க மாட்டான். ஏனெனின், பிரகிருதிவாசனை பஹுகாலமாய்த் தொடர்ந்து வந்திருத்தலாலே அதைக் கடப்பது மிகவுமரிது. ஆனமையாலே பக்தவாத்சல்லியம் கிருபை முதலிய குணங்களோடுகூடிய என்னை யெவன் ஆசிரயிக்கின்றானோ அவன் குணங்களை அதிக்கிரமித்து என்னைப்போலாக யோக்கியனாகின்றான்.

(௬) உஎ. ஏனென்றால், நான் பிரமத்திற்குப் பிரதிபிம்பம். அழிவற்றமோக்ஷத்திற்குஞ் சாசுவதமான தருமத்திற்கும் அகண்டமான சுகத்திற்கும் ஆசிரியன்.

(௭) விகாரமற்றதும் நாசமற்றதும் நித்தியமானதும் ஞானயோகமாகிய தருமத்தாலடையத் தகுந்ததும் ஆனந்த சொரூபமானதும் மாறுத சுபாவமுள்ளதுமான பரப்பிரமத்தின் சொரூபம் நானே. எந்த சக்தியாலே பக்தாநுக்கிரகார்த்தமாகப் பிரமம், பிரவிர்த்தித்திருக்கின்றதோ அந்த சக்தியே பிரமம். அந்தப் பிரமமே யான். சக்தியையுடையவனுக்குஞ் சக்திக்கும் பேதமில்லையாகலால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

(௮) என்னை யுபாசிக்கின்றவன் எப்படி பிரமமாவானெனின், அது சொல்லப்படுகின்றது. பிரகாசங்களின் கூட்டம், சூரியமண்டலமாக எவ்வாறு காணப்படுகின்றதோ அவ்வாறு நான் பிரமத்திற்குப் பிரதிமையாக விருக்கின்றேன். என்றால், பிரமமே நானென்பது தாத்பரியம். (சத் சித் ஆனந்தங்களாகிய பிரகாசகூட்டங்கள் சேர்ந்த ஒரு ரூபமாய் அவதாரஞ் செய்திருக்கின்றேனென்பது கருத்து)

(௯) விகாரமற்றதும் நாசமற்றதுமான பிரமத்திற்கு நான் சொரூபமாயிருக்கின்றேன். பூரணமான ஐசுவரியத்திற்கும் ஞானிகளாலடைபத்தகுந்த சுகத்திற்கும் ஆசியனாயிருக்கின்றேன். அத், ௭, சு, கஉ, முதலியவற்றால் குணங்களை அதிக்கிரமிக்கிறதற்கும் அக்ஷரஐசுவரிய சுகத்திற்கும் பகவானையடைகிறதற்கும் விவேகமாகிய பகவானநுசாதனே முக்கிய காரணமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமனுகடிமே முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளவேண்டும் போவதற்கும் அதையே முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(௰) பிரமத்திற்கு நான்பிரதிபிம்பம் என்றருளியதற்குப பாசாம்.

உ௪-ம் திருவாய்மொழி-௫-ம் திருவாய்மொழி மொய்மாம்.

ஏதாசனத்தை நவியுங்கஞ் சனைச்சாதிப் பதற்கா
யாதியஞ் சோதி யுருவை யங்கு வைத்திருப் பிறந்த
வேதமுதல்வனைப் பாடி வீதிகள் போதுந் துள்ளாதார்
ஓதியுணர்ந்தவர் முன்னு வென்சவிப் பார் மனிசரே. (௫)

பதினான்காம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், பரமபுருஷனையடைதலைக் கூறுதலால் புருஷோத்தமப்ராப்தியோகோநாமாத்தியாயமெனப்பெயராயிற்று.

(ஸ) க. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், மேலான புருஷோத்தமனாகிய நாராயணனை மூலமாகவுடையதும் கீழ்ப்பட்ட பிரமாதிகளைக் கிளைகளாகவுடையதுமாகவிருக்கின்ற ஸ்திரமில்லாத சம்சாரமாகிய அரசமரத்தை நாசமற்றதாக வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. வேதங்கள் எந்த சம்சாரவிருக்ஷத்திற்கு இலைகளோ அந்த விருக்ஷத்தை யெவன் அறிகின்றானோ அவன் வேதார்த்தத்தை யறிந்தவன்.

(ச) கருமாநுஷ்டானமுள்ளவர்களுக்கும் ஞானிகளுக்கும் அவரவர்களது அநுஷ்டானத்தாலுண்டாகும் பலன் தனது அதீனமாயுள்ளதென்பதையும் பக்தியோகத்தால் தன்னைப் பஜிக்கின்றவன் தனது பிரசாதத்தாலே கிரமக்கிரமமாகப் பிரமஞானத்தை யடைந்து குணாதீதனாய் மோக்ஷமடைகின்றானென்பதையும் முந்திய அத்தியாயத்திற் பகவான் கூறினான். இப்பொழுது அருச்சுனன் விரக்தனாயிருக்கவுந் தனது நிஜஸ்வரூபத்தை அவனுக்குத் தெரிவிக்கக் கருதிச் சம்சாரத்தில் விரக்தியடைந்தவனே, பிரமஞானத்திற்கு அதிகாரியாகவிருக்கின்றானாதலால் சம்சாரத்தில் விரக்தியுண்டாகும்பொருட்டு அந்த சம்சாரஸ்வரூபத்தைப் பகவான் விருக்ஷரூபமாக வருணித்துச் சொல்லுகின்றான். எவ்வாறெனின், காலத்தினால் க்ஷயமில்லாமையும் அல்லது காலத்தைக் காட்டிலும் சூக்ஷ்மமாயும் நித்தியமாயும் சகலத்திற்கும் காரணமாயும் அவ்வியக்தமென்னும் மாயையை சக்தியாகவுடையதாயுமிருக்கின்ற பிரமம், அவ்வாறான பிரமத்தை மூலமாகவுடைய சம்சாரவிருக்ஷம், மகத்தத்துவம் அகங்காரதத்துவம் பஞ்சபூதங்கள் சப்தாதி விஷயங்கள் ஆகியவற்றைக் கிளைகளாகவுடையது. இந்த சம்சார மாயாஸ்வரூபம் நாசமற்றது. எவ்வாறெனின், மாயை அநாதியாகலால் அந்த மாயாமயமான சம்சாரமும் ஆதியுமந்தமுமற்ற தொடர்ச்சியையுடையது. எந்த சம்சார விருக்ஷத்திற்கு வேதங்கள் இலைகள்போன்றிருக்கின்றனவோ, என்பது எங்ஙனமெனின், மரத்தை இலைகள் எப்படி வெயில் முதலியவற்றினின்றும் பாதுகாக்கின்றனவோ அப்படி வேதங்கள், கருமாதர்மங்களை வெளிப்படுத்திச் சுகத்தையடையவும் துக்கத்தை நிவர்த்திக்கவும் வழிகாட்டுதலால் இலைகளாகச் சொல்லப்பட்

டன. இவ்வாறு சமூலமான சம்சார விருக்ஷத்தை எவனறிகின்றானோ அவன் வேதார்த்தத்தைப் பூரணமாகவறிந்தவன். என்றால், பிரமமாகிய மூலத்தையும் அதற்கன்னியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிந்த சர்வஞ்ஞனாகின்றான். பிரமாக்களுமுள்ளவாக அசுவத்தமரத்தைக் கூறிய தென்னையெனின், அடுத்த தினமிருக்கின்றதன்றென்னும் பொருளைக் கொடுக்கின்றபடியாலும் சம்சாரமும் அத்தகையசுபாவமுடைமையாலும் அசுவத்தமே சொல்லப்பட்டது.

(தவ்) அசுவத்தமும் சம்சாரமும் ஒன்றாந்தன்மையுடையனவென்பதைச் சொல்லுகின்ற சில புராண வசனங்களையும் சுருதிவாக்கியங்களையும் உதாகரித்திருக்கின்றார்.

இந்த, அ-க்கு, (ம) (ரா) இவர்கள் பாஷியங்களும் (ராக) (ஸ்ரீ) இவர்கள் வியாக்கியானங்களும் (ச) பாஷியத்தினின்றும் சிறிது வேறுபடுமாயினும், விரிவஞ்சியும் சம்சாரத்தை விருக்ஷமாக மாத்திரம் அறிதற்கு (ச) பாஷியமே போதுமென்பது கருதியும் அவற்றை யீண்டுப் பதிக்கவில்லை.

(கு) உ. சத்துவாதி முக்குணங்களாலே விருத்தியடைந்தனவும் சப்தாதிவிஷயங்களைத் தளிர்களாகவுடையனவுமாயிருக்கின்ற அந்த சம்சார விருக்ஷத்தின் கிளைகள் கீழுலகங்களிலும் மேலுலகங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன. மநுஷிய லோகத்திற் கருமசம்பந்தத்தையுண்டுபண்ணியவேர்கள் கீழ்மேலுலகங்களிலெவ்விடத்திலும் பரவியிருக்கின்றன.

(ஸ்ரீ) நான்முகனும் அவற்குக் கீழ்ப்பட்ட சகல ஜீவகோடிகளும் சம்சார விருக்ஷத்திற்குக் கிளைகளாகச் சொல்லப்பட்டார்கள். அந்தச் ஜீவகோடிகளிற் பாவஞ்செய்தவர்கள் பூலோகத்திற் பசுபக்ஷி முதலிய ஜன்மங்களை யடைந்து பரவியிருக்கின்றார்கள். புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் மேலுலகத்தில் தேவதைமுதலிய ஜன்மங்களை யடைந்து பரவியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு மேலுங்கீழுமாய்ப் பரவியிருக்கின்றவர்களே, இந்த சம்சார விருக்ஷத்திற்கு மேலுங்கீழுமாயுள்ள கிளைகள். மரத்தின் கிளைகள் ஜலத்தால் விருத்தியடைதல்போலச் சீவர்களாகிய சம்சார விருக்ஷத்தின் கிளைகள் குணங்களாலே விருத்தியடைந்திருக்கின்றன. விஷயங்களாகிய சப்தாதிகள், அந்தக் கிளைகளுக்குத் தளிர்கள். அந்த விருக்ஷத்தின் வேர்கள் கீழ்மேலுலகங்களிற் பரவியிருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமான ஆணிவேர் ஈசுவரன். மற்றைய பக்கவேர்களோ, கீழ்மேலுலகங்களிற் சீவகோடிகளாலநுபவித்

து யிருந்த கருமவாசனையே. அந்தக் கருமவாசனை தனது பற்றுதலோடு பூலோகத்திற் சனனத்தையுண்டாக்கித் தனது சுபாவத்திற்குத் தக்கபடி கருமங்களைச் செய்விக்கின்றது.

(கூ) ௩, ௪. இந்த சம்சாரத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலே இந்தச் சம்சார விருக்ஷத்தின் மேலேகூறியவிதமாயுள்ள சொரூபமும் அறியப்படுதலில்லை. ஆதியும் அறியப்படுதலில்லை. முடிவும் அறியப்படுதலில்லை. இருப்பும் (ஸ்திதியும்) அறியப்படுதலில்லை. வலிய வேர்களையுடைய இந்த அசுவத்தவிருக்ஷத்தைத் திடமான வைராக்கியமாகிய ஆயுதத்தாலே வெட்டிப் பின்பு எந்தப் புருஷனிடத்திலிருந்து பழங்காலமாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்ற சம்சாரபிரவிர்த்திப் பரவியிருக்கின்றதோ அந்த ஆதிபுருஷனையே சரணமடைகின்றேனென்று எந்த ஸ்தானத்தை யடைந்தவர்கள் மீண்டும் பிறத்தலில்லையோ அந்த ஸ்தானம் தேடத்தக்கது.

(கூ) ௫. அகங்காரம் துராபிமானம் என்பன அற்றவர்களும் புத்திரமித்திராதி அபிமானமாகிய தோஷமற்றவர்களும் ஆத்ம நிஷ்டையுள்ளவர்களும் ஆசையினின்று நிவர்த்தியடைந்தவர்களும் சுகதுக்கமென்னும் பெயருடைய இரண்டால் விடப்பட்டவர்களும் மூடத்தன்மையை நிவர்த்திசெய்துகொண்டவர்களுமானவர்கள், மேலேகூறிய நாசமற்ற ஸ்தானத்தை யடைகின்றார்கள்.

(கூ) ௬. எந்த ஸ்தானத்தை யடைந்து மீண்டுந் திரும்புதலில்லையோ அந்த ஸ்தானத்தைச் சூரியன் பிரகாசஞ்செய்தலில்லை. சந்திரன் பிரகாசஞ் செய்தலில்லை. அக்கினி பிரகாசஞ் செய்தலில்லை. அந்த * ஸ்தானம் † எனது ‡ உத்தமமான || சொரூபம்.

(கூ) ௭. எனது அம்சமாகவும் அநாதியாகவுமிருக்கின்ற ஜீவன் பிரகிருதியாகிய சரீரத்திலடங்கியிருக்கின்ற மனத்தை ஆறாவதாகவுடைய இந்திரியங்களைச் சம்சாரத்திலே போகார்த்தமாக இழுக்கின்றான்.

(ச) பரமாத்மாவாகிய எனது அம்சமான ஜீவன் ஏகதேசரூபமாயிருக்கின்றான். அவன் என்னினின்றும் அந்நியனல்லன், ஆயினும் அவன் அவித்தையாகிய உபாதியாலே சம்சாரத்திலே தான்கருத்தா தான்போக்தாவென்று பழங்காலமாகப் பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றான். அந்தச் ஜீவன் அகண்டாகாரமாயும் ஒரே வஸ்துவாயுமுள்ள என்

* † ‡ || (ச) தேஜோரூபமாயதும் உத்தமமாயதுமான விஷ்ணுவாகிய எனது ஸ்தானம்.

து அம்சமாகவும் அந்நியனல்லாமலும் எப்படியிருக்கக்கூடுமென்றால், ஒருவனாகிய சூரியன் ஜலத்திற் றோற்றுகின்றான். ஜலத்திற் றோற்றுஞ் சூரியன், ஆகாசமார்க்கத்திற் றோற்றுகின்ற சூரியனது பிரதிபிம்பமேயன்றி வேறல்லன். ஜலமாகிய உபாதியாலே வேறுபோலத் தோற்றினாலும் அந்த உபாதியான ஜலமில்லாவிட்டாற் சூரியபிரதிபிம்பம் தோற்றுவதாலே சூரியன், ஒருவனேயன்றி யிருவரல்லன். அவ்வாறே ஒரு பாத்திரத்திலுள்ள ஆகாசமும் சர்வவியாபகமான மகாகாசமும் ஒன்றாயினும் பாத்திரமாகிய உபாதியாலே கடாகாசம் மகாகாசத்தினின்றும் வேறாகத் தோன்றுகின்றது. கடமுடைந்தால் மகாகாசத்தினின்றும் வேறான கடாகாசமென்பதே யில்லை. இவ்வாறு பிரமத்தின் அம்சமானவனும் பிரமத்தினின்றும் வேறல்லாதவனுமாகிய ஜீவன், மாயாகாரியமான அவித்தையாகிய உபாதியாலே தேகாதிகளில் வேறாகத் தோற்றியபோதிலும் உபாதி நிவர்த்தியானால் அந்தச் ஜீவன் எதினுடைய அம்சமோ அந்த அம்சியான பிரமமே. அம்சம் அம்சியையடைந்தால் திரும்பி வருதலில்லை. ஜீவன்; சகலவற்றினும் வேறானவன்; அவன் கருத்தா போக்தா ஜனனமரணமடைகின்றவன்; என்னுந் தோற்றமெல்லாம் அவித்தையாலேசொரூபமான அஞ்ஞானத்தாலுண்டானவையே. அவித்தை நீங்கினால் நிலைத்திருப்பது பிரமசொரூபமொன்றே; இரண்டாவதில்லை.

(கூ) சூரியன், மகாகாசம், என்பனவற்றைக் காட்டி ஆத்மா ஒன்றேயென்று உவமையானவாலே (ச) சாதிக்காராயினும், பரமாத்மாவின் அம்சமாகவும் அப்பிரிந்தவிருபமாகவும் அப்பரமாத்மாவினின்றும் அந்நியனல்லனாகவுமிருக்கின்ற ஜீவனுக்கு அவித்தை யாங்ஙனமுண்டாயிற்று? மேலேகூறியவாற்றானும் இந்த, ௪, பாஷியத்தினிறுதியில் " அவித்தை நீங்கினால் நிலைத்திருப்பது பிரமசொரூபமொன்றே இரண்டாவதில்லை " என்றதனாலும் பிரமத்திற்கன்றே அவித்தையுண்டென்று கொள்ளவேண்டியதாகின்றது. ஆராய்ந்துணர்க.

(ரு) அநாதியாகவும் எனது அம்சமாகவுமிருக்கின்ற ஒரு ஜீவன் அநாதி கருமரூபமான அவித்தையாலே குழப்பட்டு ஞானேந்திரியங்கள் குறைந்து ஜீவனென்றும் நாமம் பெற்றுச் சீவர்கள் வசிக்கும் லோகங்களிலிருந்துகொண்டு பூர்வகருமானுசாரமாகப் பிரகிருதியிலிருந்துண்டான தேவமனுஷியாதி தேகங்களிலிருக்கின்ற மனமுள்ளிட்ட ஆறு இந்திரியங்களையும் விஷயங்களை அநுபவிக்கும்பொருட்டு இழுத்துக்கொள்கின்றான். மற்றொரு ஜீவன் மேலேகூறிய அவித்தையை நிவர்

த்தித்துக்கொண்டு சொரூபத்தோடிருக்கின்றான். என்றால், பிரகிருதி விமுக்தாத்ம சொரூபத்தை யடைகின்றான்.

(அ) அ. ஈசுவரன் (ஜீவன்) எந்தச் சரீரத்தை யடைகின்றானோ எந்தச் சரீரத்தினின்றும் வெளிப்படுகின்றானோ (அந்தச் சரீரத்தினின்றும்) வாசமுடைய புஷ்பத்தினின்று காற்று வாசத்தைக் கொண்டுபோதல்போல இந்திரியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டு போகின்றான்.

(கூ) கூ. இந்தச் ஜீவன் காதையுங் கண்ணையுந் துவக்கையும் நாவையும் மூக்கையும் மனத்தையும் ஆசிரயித்து விஷயங்களை யநுபவிக்கின்றான்.

(ரு) ௧௦. தேகத்திலே யிருக்கின்றவனும் ஒரு தேகத்தை விட்டு மற்றொரு தேகத்தை யடைகின்றவனும் விஷயங்களை யநுபவிக்கின்றவனும் இந்திரியங்களோடு சேர்ந்திருக்கின்றவனுமான ஜீவனை அக்ஞானிகள் பார்ப்பதில்லை. ஞானக்கண்ணுடையோர்கள் பார்க்கின்றார்கள்.

(ரு) கக. (தியானாதிகளால்) முயலுகின்ற ஞானிகள் தேகத்திலிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கின்றார்கள். முயலினும் சித்தசுத்தியில்லாத அற்ப ஞானிகள் ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை.

(ரு) கஉ. சூரியனிடத்திலிருக்கின்ற எந்தத் தேஜஸ்ஸும் சந்திரனிடத்திலிருக்கின்ற எந்தத் தேஜஸ்ஸும் அக்கினியிடத்திலிருக்கின்ற எந்தத் தேஜஸ்ஸும் சகலமான ஜகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனவோ அந்தத் தேஜசுகளெல்லாம் எனதென்றறி.

(ச) சுருக்கம், மரம் சுவர் முதலியவற்றில் முகம் தெரியாவிடினும் அம்முகத்தின் தாரதம்மியப்படிக்குக் கண்ணாடியிற் றோன்றுதல்போலச் சகல வஸ்துகளிலும் எனது சைதன்னியம் பிரகாச சொரூபமாயிருந்தபோதிலும் சத்துவாம்சத்தை யதிகமுடைய சூரிய சந்திர அக்கினிகளில் எனது சைதன்னியப் பிரகாசம் அதிகமென்றறியத்தக்கது.

(௯) கங. நான் பலத்தாற் பூமியைப் பிரவேசித்துப் பிராணிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ரசசொரூபமான சந்திரனாகவிருந்துகொண்டு சகலப் பயிர்களையும் போஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

(ரு) கச. நான் பிராணிகளின் தேகத்தை யாசிரயித்தேனும் அக்கினியாகவிருந்துகொண்டு (அக்கினியைச் சுவலிக்கச் செய்கின்

ற) பிராணாபானவாயுக்களோடுகூடினேனாய் நான்குவித உணவைப் பக்குவஞ் செய்கின்றேன்.

(தன்) நான்குவித வுணவாவன, உண்டல், தின்றல், நக்கல், பருகல், எனவிவை.

(கூ) கரு. சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் நான் அந்தரியாமியாயிருக்கின்றேன். என்னாலே நினைவும் அறிவும் மறவியும் உண்டாகின்றன. சகல வேதங்களாலும் அறியத்தகுந்தவன் யானே. வேதார்த்தங்களை யறிந்தவனும் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தைச் செய்தவனும் நானே.

(க) கசு. உலகத்தில் க்ஷரனென்றும் அக்ஷரனென்றும் இரண்டுவித புருஷர்களுளர். தேகமுதலாயுள்ள சகல அசேதனங்களும் க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றன. சேதனன் அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(ஸ்ரீ) சுருக்கம், கூடஸ்தனென்கிற ஜீவனே அக்ஷரன். கற்களின் ராசியடங்கிய மலைபோலவிருக்கின்றவன் என்றால், தேகமழியினும் இவன் அசையாமல் மலைபோலிருக்கின்றவன் என்பது கருத்து.

(ச) சுருக்கம், பூதங்களெல்லாம் க்ஷரம். மலைபோலவிருக்கப்பட்டவன் அக்ஷரன்.

(ா) பிரகிருதி சம்பந்தத்திலிருக்கின்றவன் அமுக்தஜீவன்; அவன் க்ஷரன் என்று சொல்லப்படுகின்றான். பிரகிருதி சம்பந்தத்தினின்று நீங்கிய விமுக்தஜீவன் அக்ஷரன்.

(௩) கஎ. நாசமற்ற ஈசுவரனாகிய எந்த ஆத்மாவானவர் திரிலோகங்களையும் பிரவேசித்து ரக்ஷிக்கின்றாரோ அந்தப் பரமபுருஷரானவர் க்ஷராக்ஷரங்களைக்காட்டில் அந்நியராகவும் பரமாத்மாவாகவும் வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்.

(௧) கஅ. நான் எதனாலே அசேதனத்தை அதிக்கிரமித்தேனாகவும் சேதனத்தைக்காட்டிலும் உத்தமனாகவுமிருக்கின்றேனோ அதனாலே பிரபஞ்சத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று பிரசித்தியடைந்தேனாயிருக்கின்றேன்.

(௬) ககூ. ஏ! பாரத! எவன் நிச்சய ஞானத்தோடுகூடினவனாய் மேலே கூறிய விதமாய் என்னைப் புருஷோத்தமனாக அறிகின்ற

ளே அவன் சர்வக்ஞன். என்னைச் சகல விதத்தாலும் ஆராதிக்கின்றான்.

(ச) எவன் மேலே சொன்ன விதமாக என்னைப் புருஷோத்தமனென்று மோகத்தை விட்டவனாய் என்னையே தானென்றறிகின்றானோ அவன் சர்வக்ஞன். அவனென்னைச் சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாகத் தியானிக்கின்றான்.

(ரா) சுருக்கம், என்னைப் புருஷோத்தமனென்றும் நாசமற்றவனென்றும் க்ஷராக்ஷரங்களினும் வேறானவனென்றும் பிரபஞ்சத்தில் வியாபித்திருக்கின்றவனென்றும் அப்பிரபஞ்சத்தைத் தரிக்கின்றவனென்றும் ஈசுவரனென்றும் எவனறிகின்றானோ அவன் சகலத்தையுமறிந்தவன். என்றால், என்னை அடைதற்குள்ள சகல உபாயங்களையு மறிந்தவன்.

(ஸ்ரீ) ௨௰. ஏ! பாரத! இவ்விதம் அதிரகசியமான இந்தக் (கீதா) சாஸ்திரம் என்னாலே சொல்லப்பட்டது. ஏ! விசனமற்றோய்! இந்தச் சாஸ்திரத்தை யறிந்து நல்ல ஞானத்தையுடையவனாகவும் (மோக்ஷத்திற்கு) செய்துகொள்ளவேண்டிய சகலத்தையுஞ் செய்துகொண்டவனாகவுமாவான்.

(ச) சுருக்கம், இந்த, அத். சில ச. முதலியவற்றால் சகல வேதசாஸ்திரார்த்தங்களுஞ் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இந்த அத்தியாயமே சாஸ்திரமென்று உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டது.

(தன்) ஈண்டு (ச) கூறியவாறே சகல வேதசாஸ்திரங்களுங் கூறப்பட்ட இந்த அத்தியாயத்திலே ஜீவேசுவர பேதமே ஐயமின்றிக் கூறப்பட்டுள்ளமை யுணர்க.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினாறாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், சாத்துவீகதாமசகுணங்களின் வேறுபாடுகளைச் சொல்லுதலால் தைவாசுரஸம்பத்விபாகயோகோநாமாத்தியாயமெனப்பெயராயிற்று.

(ஸ்ரீ) ௧, ௨, ௩. பயமின்மை மனநிர்மலம் அல்லது பிரசன்னமாயிருத்தல் ஞானயோகத்தை விசாரித்தல் தானஞ்செய்தல் இந்திரியங்களை யடக்குதல் யக்ஞஞ்செய்தல் ஜபயக்ஞஞ்செய்தல் தவஞ்செய்தல் நேர்மை பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்யாமை பொய்யின்மை கோபமின்மை கொடை மனத்தையடக்குதல் புறங்கூறாமை பிராணிகளிடத்தி லருளுடைமை விஷயவாசையற்றிருத்தல் குரூரமின்மை வெட்கம் சபலமின்மை பெருந்தகைமை பொறுமை தைரியம் சரீரமனசுத்தி துரோகஞ்செய்யாமை கர்வமின்மை ஆகிய இவைகள் ஏ! பாரத! தேவதைகள் அடையத்தகுந்த சம்பத்தை அடையத்தகுந்த யோக்கியதையோடு பிறந்தவனுக்குண்டாகின்றன.

(ஸ்ரீ) ௪. ஏ! பார்த்த! டம்பமும் ஐசுவரியம் வித்தைமுதலியவற்றால் தன்னை மதித்தலுந் தற்புகழுங் கோபமுங் கொடுமையும் அஞ்ஞானமுமே அசுர சம்பத்தையுடையவனாகச் சனித்தவனுக்குண்டாகின்றன.

(ஸ்ரீ) ௫. தைவசம்பத்துப் பந்தநிவர்த்திக்கும் அசுரசம்பத்துப் பந்தமுண்டாதற்குங் காரணமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏ! பாண்டவ! (நீ) தைவசம்பத்தையடையப் பிறந்தவனாகவிருக்கின்றாய் விசனப்படாதை.

(ஸ்ரீ) ௬. இந்த லோகத்தில் தைவமென்றும் ஆசுரமென்றும் பூதங்களின் சிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாயுள்ளன. தைவசிருஷ்டி விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஏ! பார்த்த! ஆசுரசிருஷ்டியையு மென்னிடத்தினின்றுங் கேள்.

(ஸ்ரீ) அத், ௯, ௪. ௧௨-ல், அசுர ராக்ஷஸ சுபாவங்களைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்க, ஈண்டும் ராக்ஷஸ சுபாவத்தையுஞ் சொல்வதாகச் சொல்லாமல் அசுரசுபாவத்தைச் சொல்கின்றேனென்றது, ராக்ஷஸசுபாவம் அசுரசுபாவத்திலடங்குதலாலென்க.

(ச) சருக்கம், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பூதங்களி லிரண்டுவிதமென்றால் தெய்வசம்பத்தை யடையத் தருந்தவர்களாகச் சிலரும் அசுரசம்பத்தை யடையத்தருந்தவர்களாகச் சிலரும் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றார்கள். என்பது கருத்து. இவ்வுலகத்தில் என்றால், சம்சாரத்திலென்பது கருத்து.

(ரா) கருமாசிரயமான இந்த லோகத்திற் கருமிகளான பூதங்களின் பிறப்பு, தைவம் ஆசுரமென இருவகைத்து. பூர்வ கருமாநுசாரமாய்ப் பகவதாக்ஞைப்படிக்கு நடந்தவர்கள் தெய்வப்பிறவி யென்றும் பகவதாக்ஞையை மீறி நடந்தவர்கள் அசுரப்பிறவியென்றும் சொல்லப்படுகின்றார்கள். தெய்வசம்பந்தமான பிறவி எந்த ஆசாரத்தை யநுஷ்டிக்கும்பொருட்டோ அந்த ஆசாரம் கருமயோகம் ஞானயோகம் பக்தியோகம் என்பனவே. இவைகள் மேலே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அசுரசம்பத்தை யடைந்தவர்களின் ஆசாரத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகின்றேனென்பது கருத்து.

(ஸு) ௭. அசுரசுபாவமுடைய ஜனங்கள் தருமத்திற் பிரவிர்த்தியையும் அதர்மத்தினின்று நிவர்த்தியையும் அறியமாட்டார்கள்; அவர்களிடத்திற் சுத்தமென்பதில்லை; ஆசாரமுமில்லை; சத்தியமுமில்லை.

(ஸு) ௮. அவர்கள் ஜகத் வேதாதிப் பிரமாணங்களையுடையதன்றென்றும் தருமாதர்மங்களின் விவஸ்தையை யுடையதன்றென்றும் ஈசுவரனை யுடையதன்றென்றும் ஸ்திரீ புருஷர்கள் சம்பந்தத்தாலுண்டாயதென்றும் ஸ்திரீ புருஷர்களின் காமத்தையே காரணமாகவுடையதென்றும் வேறியாது காரணமிருக்கின்றதென்றும் சொல்லுகின்றார்கள்.

(ஸு) ௯. இந்தச் சார்வாகமதத்தை ஆசிரயித்துக் கெட்ட மனத்தையுடையவர்களாயும் அற்பபுத்தியையுடையவர்களாயும் குரூரமான கருமங்களையுடையவர்களாயும் லோகவிரோதிகளாயுமிருக்கின்றவர்கள் பிரபஞ்சத்தின் நாசத்தின்பொருட்டுண்டாகின்றார்கள்.

(ஸு) ௧0. நிரப்பத்தகாத காமத்தை ஆசிரயித்து டம்பம் கர்வம் மதம் ஆகியவற்றோடு கூடினவர்களாயும் * அசுத்தமான விரதத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கின்றவர்கள் அக்ஞானத்தால் துராக்கிரகங்களை அவலம்பித்துப் பிரவிர்த்திக்கின்றார்கள்.

* (ஸ்ரீ) மதுமாம்சங்களைப் புஜிக்கின்ற விரதங்களை யுடையவர்களாயும்.

(ஸு) ௧௧, ௧௨. அளவிடக்கூடாததும் மரணம்வரையில் தொடர்ந்து வருகின்றதுமான சிந்தையை (கவலையை) அடைந்தவர்களாயும் காமாநுபவத்தையே புருஷார்த்தமாகக்கொண்டவர்களாயும் அவ்வநுபவந் தவிர வேறில்லையென்று நிச்சயித்தவர்களாயும் ஆசையாகிய அநேகங் கயிறுகளாற் கட்டப்பட்டவர்களாயும் காமக்குரோதங்களை முக்கியமாய் ஆசிரயித்தவர்களாயுமிருக்கின்றவர்கள் காமபோகத்திற்காகவே அந்நியாயத்தால் திரவியக் குவியலை விரும்புகின்றார்கள்.

(ஸு) ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬. இந்தப் பொருள் இப்பொழுது என்னாலே யடையப்பட்டது. இந்த விருப்பத்தை அடைவேன். இந்தப் பொருளிருக்கின்றது. * இந்தப் பொருளும் எனக்குப் பின்னுமுண்டாகும். இந்தப் பகைவன் என்னாலே கொல்லப்பட்டான் பிறபகைவரையுங் கொல்வேன். நான் சாமர்த்தியமுடையேன் அல்லது பிரபு. நான் போகத்தை யநுபவிக்கின்றேன். நான் உத்தேசித்தபடி காரியங்களை நிறைவேற்றுவேன். பலமுடையேனும் சுகமுடையேனும் சம்பத்துடையேனும் உயர்குலத்தேனுமிருக்கின்றேன். என்னை யொப்பவனும் வேறு யாவனிருக்கின்றான். யாகஞ்செய்வேன் தானஞ்செய்வேன், சந்தோஷப்படுவேன். இவ்விதம் அக்ஞானத்தாலே மோகித்தவர்களாயும் பலவித சஞ்சலத்தோடுகூடிய மனத்தாற் பிரமையடைந்தவர்களாயும் மோகவலையாற் சூழப்பட்டவர்களாயும் விஷய போகங்களிலே அதிகவாசையுடையவர்களாயுமிருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகின்றார்கள்.

(ஸு) ௧௭, ௧௮, ௧௯. தற்புகழுடையோர்களாயும் வணக்கமற்றவர்களாயும் பொருளாலுண்டான கர்வம் மதம் ஆகியவற்றோடு கூடினவர்களாயும் அகங்காரத்தையும் வலியையும் அகந்தையையும் ஆசையையும் கோபத்தையும் ஆசிரயித்தவர்களாயும் தமதும் பிறருமான தேகங்களிலிருக்கின்ற என்னைத் துவேஷிக்கின்றவர்களாயும் அவதூறுசெய்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற அவர்கள் டம்பத்தாலே வேதவிதிப்படியின்றிப் பெயருக்குமாத்திரம் யக்ஞமாகிய கிரியைகளைச் செய்கின்றார்கள். துவேஷமுடையவர்களாயும் குரூரசுபாவமுடையவர்களாயும் அசுத்தமானவர்களாயும் மனிதரிற் கீழோராயுமிருக்கின்ற அத்தன்மையர்களை ஜனனமரணமார்க்கங்களிலே அசுரயோனிகளிலே எப்பொழுதும் நான் ஜனிப்பிக்கின்றேன்.

* (தன்) இந்தப் பொருளுமென்றது - தன் மனத்திலே கற்பித்துக்கொண்ட பொருளை.

(சு) உ0. ஏ! கௌந்தேய! ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் அசுரசுபாவமான பிறவியை அடைந்த மூடர்கள் என்னை யடையாமலே முன் ஜன்மத்தைக்காட்டில் கீசமான ஜன்மங்களை யடைகின்றார்கள்.

(சு) உக. காமம் குரோதம் அவ்வாறே லோபம் என்னும் மூன்று விதமான இவைகள் நரகத்திற்கு வாசலாயும் தனக்கு நரகத்தைக் கொடுக்க ஏதுவாயுமிருக்கின்றனவாகலால் இந்த மூன்றையு நீக்கவேண்டும்.

(சு) உஉ. ஏ! கௌந்தேய! நரகத்திற்குக் காரணமான இந்த மூன்றுகளால் விடப்பட்ட மனிதன் தனக்கு நன்மையைச் செய்து கொள்கின்றான். அதனாலே மோக்ஷத்தை யடைகின்றான்.

(சு) உ௩. எவன் சாஸ்திரோக்தமான தருமத்தை விட்டு மனோபீஷ்டபடி பிரவிர்த்திக்கின்றானோ அவன் தத்துவஞானத்தை யடைதலில்லை. சுகத்தை யடைதலில்லை. மோக்ஷத்தை யடைதலில்லை.

(சு) உ௪. ஆகலாற் செய்யத்தகுந்தது செய்யத்தகாதது என்னும் விவஸ்தையில் சாஸ்திரம் பிரமாணமாயிருக்கின்றது. சாஸ்திரவிதியிற் சொல்லப்பட்டதை யறிந்து இந்த லோகத்திற் கருமஞ்செய்ய யோக்கியனாயிருக்கின்றாய்.

பதினாறாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

―――(☺)―――

பதினேழாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், முக்குணசம்பந்தமான சிரத்தையை யோதுதலால் சிரத்தாத்திரயவிபாகயோகோநாமாத்தியாயமெனப் பெயராயிற்று.

(சு) க. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! கிருஷ்ணா! எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டுச் சிரத்தையோடு கூடினவர்களாய்ப் (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களது பிரவிர்த்தி சாத்துவிகமா ராஜஸமா அல்லது தாமஸமா எப்படிப்பட்டது?

(சு) உ. பகவான் சொல்லுதல், தேகத்தை யுடையவர்களின் பூர்வகருமவாசனையாலுண்டான, அந்தச்சிரத்தைச் சாத்துவிகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்றுவிதமாக விருக்கின்றது. அதைக்கேள்.

(ஸ்ரீ) சுருக்கம், சாஸ்திரவிதியை அநுசரியாமற் பரம்பரை ஆசாரத்தை யநுசரித்த சிரத்தை முக்குணங்களுடையதாய்ப் பிராணிகளின் பூர்வகர்மவாசனையாலுண்டாயது. அந்தச்சுபாவத்தைச் சாஸ்திரஞானம் மாற்றிவிடும்.

(சு) ௩. ஏ! பாரத! சகலப்பிராணிகளுக்கும் (அவரவர்) அந்தக்கரணத்தை யநுசரித்த சிரத்தையுண்டாகின்றது. இச்சப்புருஷன் சிரத்தையோடு கூடினவன். எவன் எவ்வாறான சிரத்தையோடு கூடினவனோ அவ்வாறான சிரத்தையோடு கூடினவனே.

(சு) ௪. சத்துவகுணமுடையவர்கள் தேவதைகளைப்பூஜிக்கின்றார்கள். ரஜோகுணமுடையோர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணமுடையோர்கள் பிரேதங்களையும் பூதகணங்களையும் பூஜிக்கின்றார்கள்.

(சு) ரு. சு. சரீரத்திலிருக்கின்ற பிருதிவி முதலிய பூதக்கூட்டங்களையும் *சரீரத்திலந்தரியாமியாயிருக்கின்ற †என்னையும் துன்பஞ்

---

* † (அ) கருமம் புத்தி என்பவைகளுக்குச் சாக்ஷிபூதனுயிருக்கின்ற நாராயணனுகிய என்னையும் (ஆக) அந்த அபிமானி தேவர்களையும் அவர்களுக்கு நியாமகனுயிருக்கின்ற என்னையும் (எ) என் அம்சமாயிருக்கின்ற ஜீவனையும்.

செய்கின்றவர்களாயும் டம்பாகரங்களோடு கூடினவர்களாயும் விஷயாபேகைஷ அபிமானம் பிடிவாதம் ஆகியவிற்றையுடையவர்களாயும் அவிவேகிகளாயுமிருக்கின்ற எந்தச்சனங்கள் சாஸ்திரத்தால் விதிக்கப்படாததாயும் குரூரமானதாயுமிருக்கின்ற தவத்தைச்செய்கின்றார்களோ அவர்களை அசுரசுபாவமுள்ளவர்களென்றறி.

(௧௭) ௭. சகலமான பெயர்களுக்கும் பிரியமான ஆகாரமும் (உணவும்) மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றது. யக்ஞமுந் தவமுந் தானமும் அப்படியே. அவைகளின் இப்படிப்பட்ட பேதத்தைக் கேள்.

(௧௭) ௮. ஆயுள் உற்சாகம் பலம் ஆரோக்கியம் சுகம் பிரீதி ஆகியவற்றை விருத்திசெய்கின்றனவாயும் ரசமுள்ளனவாயும் தைலமுள்ளனவாயும் (தேகத்தில் ரக்தமாம்ச ரூபமாக) ஸ்திரமாயுள்ளனவாயும் மனத்திற்கின்பமுள்ளனவாயுமுள்ள ஆகாரங்கள் சாத்துவிகர்களுக்குப் பிரியமானவை.

(தன்) பதார்த்தங்களின் பெயரைக் குறிக்காமலே பொதுப்படக் கூறி இவ்வாகாரங்கள், "சாத்துவிகர்களுக்குப் பிரியமானவை" என்றருளினாராயினும் மேலே கூறியவாறு ரசமுதலியனவுள்ளவற்றுள் ராசத தாமதகுணங்களையும் காமத்தையும் விருத்திசெய்யும் முருக்கங்காய் போன்றுள்ள பதார்த்தங்களை யொழித்துச் சத்துவகுணத்தை விருத்திசெய்யும் பதார்த்தங்களைக் கொள்க.

சாத்துவிகர்கள் உண்ணத்தக்கவை இன்னவையென்பதை இப்பாசுரங்களாலுணர்க.

தேசிகப்பிரபந்தம், ஆகாரநியமம்.

தாதைநல் லாசிரியன் முதற்றமைய னெச்சி
தரணிசுரர் சோமத்தி லருந்து மெச்சில்
மாதர்கட்குக் கணவ னிதமான வெச்சின்
மயிர்புழு நால் விழுந்தாலும் புனித மாகும்
மாதவத்துங் கூவிளங்காய் முதவா சத்து
மாதுளங்காய் மாவும்வரிற் கழித்த வெல்லாம்
ஓதிவைத்த வுண்ணு நாளுகந்த வெட்டு
முளவன்று கழித்தவற்றி னன்று முனே. (௧௨)

மாகருமபின் சாறுதயிர் பால்நெய் பாக்கு
வழையிளகு தேனெலம் பனிநீராதி
ஆகாசந் தூய்தாகு மறியா வெல்லா
மறியாதார்க் கறியளவுந் தூய வாகும்
சாகாங்க யேவா மூவாக்கள் கூடிற்
சலமெல்லாங் கங்கையா முபாரா கத்தில்
மாகரங்கள் பிணைமுதலா மனைத்துங் கொண்டு
வரும்புனலுந் தூய்தாகும் வேகத்தாலே. (௧௩)

நியாலே நீரொழிய வெந்த வெல்லாம்
நியிடுத லொழிந்திடவே பழுத்த வெல்லாம்
நியாலு நீராலும் வெந்த வற்றிற்
நேறவுலர் நெல்லுமுதலான வெல்லாம்
ஊசாத மாவடக மப்பஞ் சிடை
புரட்டிமுத லாம்வற்றிற் பழைய தேனும்
கூசாதே கொண்டிடுமின் புதிய தேனுங்
கொள்ளேன் மின் றன்னிறநங் குலைந்த தாலே(௧௪)

தலைப்பயறும் விகாரங்கள் சாக டங்கள்
சக்காங்க டனக்கடைத்த மருந்து தானும்
கலக்கமில்லா நன்னீரில் வைத்த சோறுங்
கறிமோர்நெய் பாறயிர்கள் கலந்த சோறும்
விலககமிலா மாக்கன்னற் கோதா மத்தால்
விளைவுறவாக் கியநல்வி காரந் தானும்
இலைக்கறிபோ விவையனைத்தும் பழைய வேனு
மெந்நாளும் வைத்துண்ண விசைகின்றாரே. (௧௫)

தயிர்தன்னில் விகாரங்கள் பூவிற் காயிற்
பழத்தில்வருஞ் சாறுரச றாய வாகும்
உயிரழியா மைக்குன்று ஆச னுண்ணி
னுறக்கழுவி நெய்தேனிட் டுண்ண லாகும்
பயிர்மறையைப் போலெடுத்த பழைய ஆசல்
பழிப்பிலதா நெய்யாலென் றுரைத்தான் சங்கன்
மயிர்முதலா னவையின்னும் பட்ட தாகின்
மண்ணீர்மற் றுரைத்தவற்றால் வாங்க லாமே. (௧௬)

ஒருகுளம்பி யிருகன்றி யொட்ட கப்பா
  வப்புடன்பான் மோருடன்பான் மாதர் தம்பால்
கருவுடைய வற்றின்பால் கன்றில் லாப்பால்
  மறுகன்றாற் கறந்திடும்பாற் றிரிந்திடும் பால்
திருமகளார் கணவனல்லாத் தெய்வத் தின்பேர்
  சின்னமுடை யவற்றின்பால் செம்மறிப்பால்
பரிவதிலத் தணர்விலைப்பால் செம்பினிற் பாற்
  றீதாம்பா லிவையனைத்தும் பருகாப் பாலே. (கஎ)

(சு) கூ. அதிகக் கசப்புப் புளிப்பு உப்பு சூடு காரம் பசையின்மை தாகமுண்டுசெய்தல் ஆகியனவும் துக்கம் சோகம் ரோகம் என்பனவற்றைக் கொடுப்பனவுமாகிய ஆகாரங்கள் ராஜஸசுபாவமானவனுக் கிஷ்டமானவை.

(சு) க0. (பாகஞ்செய்து) ஒரு ஜாமநேரஞ் சென்றதாயுஞ் சாரமற்றுப்போனதாயுந் துர்வாசமுள்ளதாயும் (பாகஞ்செய்து) ஒரு ராத்திரி வைத்திருந்ததாயும் (குருமுதலியோரன்றிப் பிறர்) உண்டு மிகுந்ததாயும் அசுத்தமானதாயுமிருக்கின்ற ஆகாரம் யாதோ அது தாமசனுக்குப் பிரியமாயது.

(தன்) தாமஸ சுபாவமுடையோர்க்கு அவ்வகை ஆகாரம் பிரியமானவையாயினும், ஒருவருண்டுசேஷமானதும் அசுத்தமானதும் யாதுபற்றிப் பிரியமாயினவெனின், தாமஸர் அவற்றை வெறுக்காது உண்ணுதல்பற்றிப் பிரியமானவையென்றருளினரென்க.

சாத்துவிகர்கள் உண்ணத்தகாதவைகளின்னவை யென்பதை இப்பாசுரங்களாலுணர்க.

தேசிகப்பிரபந்தம், ஆகாரநியமம்.

வாசலல் லாவாச லால்வந்த சோறும்
  வருமுதலாகாதென் றுரைத்த சோறும்
வாயினின் றும்விழுமவை தாம்பட்ட சோறும்
  வாய்க்கொண்ட கவளத்தின் மிகுந்த சோறும்
நியவர்கண் படுஞ்சோறுந் நிதற் சோறும்
  நீரையுரை றும்மலிவை பட்ட சோறும்

நாய்முதலா னவைபார்க்குந் தீண்டுஞ் சோறு
  நாடெய்தல் லாச்சோறு நன்றூச் சோறே. (உ)

மனிசர்பசு முதலானோர் மோந்த சோறும்
  மனிசர்தமி லாகாதார் தீண்டுஞ் சோறும்
இனிமையுட னாதரமில் லாதார் சோறு
  மிப்புழுதான் மயிருயிர்க ளிருக்குஞ் சோறும்
முனிவரெனுந் துறவறத்தோ ரீய்ந்தசோறு
  முனிவர்தங்கள் பாத்திரத்திற் பட்ட சோறும்
மனாரவெலி குக்குடங்கள் காகம் பூனை
  வாய்க்கொண்ட குறிசோறு மருவாச் சோறே. (ங)

அத்திகள்பே ரார்க்கிறவி வெண்தக் காரி
  யாலாக நறுவிலிபூங் காயி லாவை
புத்திகொல்லி குறிஞ்சிநான்றி குசும்பை வேளை
  புனமுருங்கை முருங்கைசுக முளரி புள்ளி
ஒற்றவரை கொம்படி [illegible]
  சிங்காடன் றோறனாவை பனைமை பூரன்
சுத்தியில்லா நிலத்திலவை கடம்பு காளான்
  சுரைபிர்க்குச் சணக்கின்னோர் சுருதி யோரே. (ச)

மாலமுது செய்யாமல் வந்த வெல்லாம்
  வருவிருந்தில் வழங்காமல் வைத்த வெல்லாம்
காலமிது வன்றென்று கழித்த வெல்லாம்
  கடையில்வருங் கறிமுதல கழுவா வெல்லாம்
நாவிசையா வழிகளினால் வந்த வெல்லா
  நாகாத ருடன் பாகஞ் செய்த வெல்லாம்
சீலமில் லாச்சிறியோ ராக்கினவு நல்லோர்
  செலமலங்கள் பட்டனவுந் தின்னார்தாமே. (ரு)

தேவர்களுக் கிவையென்று வைத்த வெல்லாம்
  திலன்முதலாத் தேவர்களுக் கிட்ட வெல்லாம்
அவிமுத லானவற்றுக் காகா வெல்லா
  மருவிறவென் றறியனி தான வெல்லாம்

நாளிவிடு வதற்கரிதா யிருப்ப வெல்லா
  நன்றென்று தம்முள்ள மிசையா வெல்லாம்
ஒவியநா ளொவ்வாத பூவுங் காயு
  முத்தமர்க ளட்டுப்பு முகவார் தாமே. (௭)

மோரலறு சாரங்கள் வாங்கிற் றெல்லா
  முழுப்பகலில் விளங்கனியுந் தானேத்தானும்
ஓரிரவி லென்றுடனே கூடிற் றெல்லா
  மென்றுகளி லெண்ணெய் தயிர்தர்ப்ப ணங்கள்
ஓர்நலத்தை மந்திரத்தை யொழிப்ப வெல்லா
  முன்றுடனாள் களிலா வைத்திப் போதான்
நாகனை ரடிபணியு நல்லோர் நாளு
  நடுவிரவி லூணுமிவை யுண்ணார் தாமே. (௯)

குளிமுதலா னவைசெய்யா துன்னு முனுங்
  கூட்டல்லாப் பந்திமிலுான் பிறர்கை யூனும்
நளிர்மதி நிவிளக்கா கவுண்ணு முணுங்
  நள்ளிரவில் விளக்கின்றி யுண்ணு முனும்
கிளிமொழியா ளுணுநிற்கக் கணவனா னுங்
  கிழானை நோக்கூ னுயிட்கை யூனும்
ஒளிர்மறையோர் மற்றுமுக வாத வூனு
  மொளிமலர்க்க ரடிபணிவா ருகவார் தாமே. (௰)

எச்சிறன் னில்வார்க்கு நெய்யிருபா கங்க
  ளிரும்பானும் கையானு மிட்ட வெல்லாம்
பச்சைபொன் றுற்கடித்த குறைபழைய வூசல்
  பிறாகத்தப் பாகஞ்செய் தெடுத்த வன்னம்
நச்சினவை பழுத்தவை மண்ணூற் றத்தி
  நகத்தாலே விண்டவைதாங் காணு முப்பும்
பிச்சுளதா மவைகாடி பின்ன பாகம்
  பிரிந்க டன்னிற் விலக்கதுவும் பிழையுணுமே. (௧௧)

(சு) ௧௧. யக்ஞஞ் செய்யவேண்டியதென்று மனத்தை ஸ்திரப்ப
டுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தா லறியப்பட்ட எந்த யக்ஞம் பலாபே

க்ஷை யில்லாதவர்களால் அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ. அந்தயக்ஞம் சா
த்துவிகமாயது.

(சு) ௧௨. ஏ! பாரதகுலசிரேஷ்ட! பலனை அபேக்ஷித்தாவது டம்பத்திற்காவது எந்த யக்ஞம் அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ அந்த யக்ஞத்தை ராஜஸமென்றறி.

(சு) ௧௩. விதிக்கு விலக்காகவும் அன்னதானஞ் செய்யாமலும் மந்திரமோதாமலுந் தக்ஷிணை கொடாமலுஞ் சிரத்தையில்லாமலுஞ் செய்யப்படுகின்ற யக்ஞத்தைத் தாமஸமென்று சொல்லுகின்றார்கள்.

(சு) ௧௪. தேவர்கள் பிராமணர்கள் குருக்கள் ஆகியோரைப் பூஜிப்பதுந் தேகசுத்தியுங் குணமும் பிரமசரியமும் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாமையுமாகிய இவைகள் சரீரத்தாற் செய்யத்தகுந்த தவமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(தன்) பிரமசரிய மென்பது, ஸ்திரீயை நினைத்தலும் ஸ்திரீயின் பெயரையுச்சரித்தலும் போகத்திற் கநுகூலமான விதமாய் ஸ்திரீயோடு விளையாடுதலும் போகஞ்சருதி ஸ்திரீயைப் பார்த்தலும் அக்கருத்துக்கொண்டு ஸ்திரீயோடு ரகசியமாகப் பேசுதலும் போகவிஷயமாய் இவ்விதஞ் செய்யவேண்டுமென்றுத்தேசித்தலும் அதுவிஷயமாயொருவித நிச்சயங்கொள்ளலும் நிச்சயித்தபடி நிறைவேற்றலும் ஆகிய இவ்வெட்டையுஞ் செய்யாமையே. இவ்வெட்டில் யாதாமொன்றைச் செய்யினும் பிரமசரியவிரதபங்கமாம் ஸ்திரீபோகஞ் செய்ததாகவேமுடியும்.

(சு) ௧௫. பிறரை வருத்தாததும் உண்மையானதும் இனிமையானதும் பிரயோஜனமுள்ளதுமான வார்த்தையும் வேதசாஸ்திராப்பியாசமும் யாவையோ அவை வாக்காற் செய்யத்தகுந்த தவமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

(சு) ௧௬. மனம் நல்வழியில் நிலைத்திருத்தலுங் குரூரமின்மையும் பேசாதிருத்தலும் (அதாவது பகவத்தியானஞ்செய்து கொண்டிருத்தலும்) மனத்தை விஷயங்களி னின்று மீட்டலுங் கபடமின்மையுமாகிய இவை மனத்தாலே செய்யத்தகுந்த தவமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

(சு) ௧௭. பலாபேக்ஷை யற்றிருக்கின்றவரும் ஒரேமனத்தோடு கூடியவருமான ஜனங்களாற் சிரேஷ்டமான சிரத்தையாலேசெய்யப்பட்ட, அம்மூன்று விதமான தவத்தைச் சாத்துவிகமென்று சொல்லுவர்.

(க) கஅ. வாக்காலும் தேகத்தாலும் பிறர்செய்யுந் துதிமுதலியவற்றையும் பொருளையுமுத்தேசித்து டம்பத்தாலே எந்தத் தவஞ்செய்யப்படுகின்றதோ சஞ்சலமானதும் ஸ்திரமற்றதுமான அது இந்த லோகத்தில் ராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(க) கக. அவிவேகத்தாலுண்டாகுந் துராக்கிரகத்தாலாவது தன் தேகத்தை வருத்தப்படுத்திக்கொண்டாவதாவது அந்நியனது நாசத்தின்பொருட்டாவது எந்தத் தவஞ்செய்யப்படுகின்றதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(க) உ௦. கொடுக்கவேண்டியதென்னும் நிச்சயத்தோடு எந்தத் தானம் புண்ணிய தேசங்களிலும் புண்ணிய காலங்களிலும் * பிரதியுபகாரஞ் செய்யாததான † தகுதியுள்ள பிராமணன்பொருட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அது சாத்துவிகமாயதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(க) உக. பிரதியுபகாரத்தை யுத்தேசித்தாவது பலனை யுத்தேசித்தாவது மனவருத்தத்தோடு எந்தத் தானம் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அது ராஜஸமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(தன்) இந்த, கூ-ல், அருளியவாறு மூன்றுமொன்றுடையோனுக்கு, ருசேர், க, உ௦-ல் அருளியவாறு உத்தமதேசகால பாத்திரங்களில் தானஞ் செய்யினும் அது ராஜஸ தானமாகுமென்பது இதனாற் பெற்றும்.

(க) உஉ. அசுத்தமான தேசத்திலுங் காலத்திலும் ‡ அயோக்கியர்களின் பொருட்டுப் பூஜைமுதலியவைகளைச் செய்யாமல் அவமரியாதையோடு எந்தத் தானங் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(க) உங. பிரமத்திற்கு ஓம் தத் சத் எனமூன்றுவிதப்பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அந்தப்பெயர்களாற் பிராமணர்களும் வேதங்களும் யக்ஞங்களும் ஆதிகாலத்திற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்.

* (ச) பிரதியுபகாரஞ் செய்யத்தகாதவன், அல்லது பிரதியுபகாரஞ் செய்யத்தகுந்தவனாயினும் தானஞ்செய்தவனுக்கே பிரதியுபகாரத்தை யெதிர்பார்க்கத்தகாதவன். † (ஸ்ரீ) ரக்ஷிக்கின்றவன் பொருட்டே பிரதியுபகாரஞ் செய்கின்றவனாகில், தானங்கொடுத்தவனைத் தோஷத்தினின்று நீக்குகின்றவன் பொருட்டு.

‡ (ர) மூர்க்கர், திருடர், (ஸ்ரீ) நடனஞ்செய்வோர் விடர்பா ...

(க) உச. (ஓம் முதலியமூன்றும் பிரமத்தின்நாமம்) ஆகலால் வேதத்தைச் செவ்வையா யறிந்தவர்கள் செய்யுஞ் சாஸ்திரோக்தங்களான யக்ஞ தான தவங்களாகிய கிரியைகள் எப்போதும் ஓம் என்று உச்சரிக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

(ஸ்ரீ) (ராக) யக்ஞாதிகிரியைகளில் ஓம் என்று உச்சரித்தலால் மந்திரதந்திரலோபங்களாலுண்டாகுந் தோஷநீங்குமென்பது.

(க) உரு. மோக்ஷாபேக்ஷையுள்ளவர்களால் தத் உச்சரிக்கப்பட்டுப் பலாபேக்ஷையின்றி அநேகவித யக்ஞ தவங்களாகிய கிரியைகளுந் தானக்கிரியைகளுஞ் செய்யப்படுகின்றன.

(க) உசு. ஏ! பார்த்த! * உண்மையென்னும் பொருளிலும் † யோக்கியமென்னும் பொருளிலும் சத் என்னும் பதம் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே மங்களகரமான விவாககாரியங்களிலும் சத் என்னுஞ்சப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

(க) உஎ. யக்ஞத்திலுந் தவத்திலுந் தானத்திலும் நிஷ்டை சத் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. அம்மூன்றிற்குமுரிய கருமங்களும் சத் என்பனவாகவே சொல்லப்படுகின்றன.

(க) உஅ. அசிரத்தையாலே ஓமமாவது தானமாவது செய்யப்பட்ட தவமாவது செய்யப்பட்ட மற்றக் கருமமாவது யாதோ அது, ஏ! பார்த்த! அசத் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதற்குப் பரத்திலும் பிரயோஜனமில்லை; இகத்திலும் பிரயோஜனமில்லை.

(ரா) இகத்திலும் பரத்திலும் பலனைக் கொடாமையாலே அசத்தென்று சொல்லப்பட்டது.

* (த) (ஸ்ரீ) (ம) (ராக) ஒருவனுக்கில்லாத வஸ்து உண்டாயின் அந்த வஸ்து ஸத் என்று சொல்லப்படுகின்றது. எப்படியென்றால் பிள்ளையில்லாதவனுக்குப் பிள்ளையுண்டானால் அந்தப் பிள்ளையை ஸத் என்று சொல்வதுண்டு.

† (ச) அயோக்கியன் யோக்கியனாய்விட்டால் அவனை ஸத் என்று சொல்லலாம். (ம) உத்தமமான வஸ்துவிலும். (ரா) நல்லதென்னும் அர்த்தத்திலும்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயம், மோக்ஷத்தையும் பலத்தியாகத்தையுங் கூறுதலால் மோக்ஷசந்நியாசயோகோநாமாத்தியாயமெனப்பெயராயிற்று.

(சு) க. அருச்சுனன் சொல்லுதல், இந்திரியங்களுக்கு நியாமகனும் கேசி யென்னும்ராக்ஷசனைக் கொன்றவனுமான ஏ! மகாபாகோ! சந்நியாசத்தினதுந் தியாகத்தினதும் உண்மையைப் பிரத்தியேகமாய்த் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு விரும்புகின்றேன்.

(ச) சகல வேதார்த்தமாகிய கீதார்த்தமெல்லாவற்றையுஞ் சுருக்கி இந்த அத்தியாயத்திற் கூறுகின்றார்.

(ரா) மோக்ஷசாதனமாக இந்த அத்தியாயத்திற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சந்நியாசம் தியாகம் இரண்டுமொன்றென்பதுந் தியாகத்தின் சொரூபமுஞ் சகல கருமத்திற்குங் கருத்தா பகவானென்னும் அநுசந்தானமுஞ், சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னுங் குணங்களை வருணிப்பதாற் சத்துவத்தை அவசியங் கிரகிக்கவேண்டுமென்பதும், ஒவ்வொரு வருணத்தாரும் அவரவர்க்குச் சுபாவமாயுள்ள கருமத்தை அநுஷ்டித்தலாலே பரமபுருஷப் பிராப்திக்கு அது ஏதுவாமென்பதுஞ், சகல சாஸ்திரார்த்தசாரமாகிய பக்தியோகமுஞ், சொல்லப்படுகின்றன. அடியிற் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சுருதிகளிற் சந்நியாசமுந் தியாகமும் மோக்ஷ ஏதுவாகச் சொல்லப்படுதலால் அவ்விரண்டும் ஒன்றோ? அல்லது வேறோ? என்று இந்த சு-ஆல்,' வினவுகின்றான்.

(சு) உ. ஸ்ரீபகவான் சொல்லுதல், காமியகருமங்களின் பரித்தியாகத்தை (விடுதலை) சந்நியாசமென்று பண்டிதர்கள் அறிகின்றார்கள். சகல கருமங்களின் பலனைத் தியாகஞ்செய்தலைத் தியாகமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ) சுவர்க்கமடைய விரும்புவோன் ஜோதிஷ்டோமத்தையும் புத்திரனை யடையவிரும்புவோன் புத்திரகாமேஷ்டியையுஞ் செய்யவேண்டுமென்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா. அவ்வாறான பலனையுடைய கருமம் காமியகருமமென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தக் காமியகருமத்தைச் செய்யாமலிருத்தலே சந்நி

யாசமென்று சிலரும், வேதோக்தமான நித்தியநைமித்திக காமியங்களான சகல கருமங்களையுஞ் செய்து பலனைப் பகவதர்ப்பணஞ் செய்தலே யாசமென்று சிலருஞ் சொல்லுகின்றார்கள். வேதத்தில் ஜோதிஷ்டோமாதிகளுக்குப் பலன் சொல்லப்பட்டிருத்தல்போல நித்திய கருமங்கட்குஞ் சில நைமித்திககருமங்களுக்கும் பலன் சொல்லப்படவில்லையே; பலனில்லாத கருமத்தைச் செய்து பலனைத் தியாகஞ் செய்யென்று எப்படி சொல்லலாமென்றால் அந்த நித்தியநைமித்திக கருமங்களை விதித்திருக்கின்ற வேதபாகத்தில் பலன்சொல்லாவிட்டாலும்——இவ்வாறான வேதவாக்கியங்களால் அவற்றிற்கு விசேஷ புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றமையால் பலனுண்டென்றேகொள்ளவேண்டும்.

இவ்விதஞ் சொன்னமையாலே கருமஞ்செய்யவேண்டியது அவசியமென்று ஏற்படுகின்றது. அத். ங, சு. கஎ-ஆல், பரமாத்மாவிடத்தில் மனத்தை வைத்து அந்த ஆத்மாவிடத்திலே திருப்தியடைந்திருப்பவன் கருமஞ்செய்யவேண்டியதில்லையென்றுகின்றதே. இது பரஸ்பர விரோதமல்லவாவென்றால், ஆத்மாவிடத்திலே திருப்தியடைந்திருக்கின்ற ஆத்மத்தியான சமாதியிலிருப்பவனுக்குக் கருமந்தானே விட்டுப்போகின்றது. அவன் கருமஞ்செய்யவேண்டுமென்பதில்லை.

(சு) ங. விவேகிகளான சிலர், கருமம் தோஷத்தையுண்டாக்குவதாகலால் விடத்தக்கதென்றும் வேறு சிலர் யக்ஞ தான தவங்களாகிய கருமம் விடத்தக்கதன்றென்றுஞ் சொல்லுகின்றார்கள்.

(சு) ச. ஏ! பரதகுலசிரேஷ்டா! மேற்சொன்ன தியாக விஷயத்தில் என்னு நிச்சயத்தைக்கேள். ஏ! புருஷசிரேஷ்டா! தியாகம் மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(சு) ரு. யக்ஞ தான தவங்களாகிய கருமம் விடத்தக்கதன்று; அது செய்யப்படவேண்டியதே; யக்ஞமுந் தானமுந் தவமுமே விவேகிகளுக்குச் சித்த சுத்தியை யுண்டாக்கத்தக்கவை.

(ரா) யக்ஞ தான தவம் முதலிய வேதோக்த கருமங்கள், பிரமோபாசனை செய்கின்ற முமுக்ஷுக்களின் உபாசனைக்கு விரோதியான பிராசீன கருமங்களைப் போக்கிப் பரிசுத்தத்தை யுண்டாக்குதலால் அக்கருமங்கள், முமுக்ஷுக்களாலே தேகமுள்ளவரையிலுஞ் செய்யப்படவேண்டியவையே, எக்காலத்திலும் விடத்தக்கவையல்ல.

(ஆ) ௬. ஏ! பார்த்த! இந்த யக்ஞ தான தபங்களாகிய கருமங்கள் செய்யப்படவேண்டியவைகளே. ஆனால் அபிமானத்தையும் பலன்களையும் விட்டுச் செய்யவேண்டுமென நிச்சயிக்கப்பட்ட எனது சிரேஷ்டமான அபிப்பிராயம்.

(ஈ) பிரமோபாசனை போலவே யக்ஞ தான தபங்களாகிய கருமாதிகளைப் பகவதாராதனமாகச் சங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுத் தேகமுள்ளவரையிற் செய்ய வேண்டுமென்பது நிச்சயமானதும் உத்தமமானதுமான பகவத் அபிப்பிராயம்.

(உ) சங்கத்தையும் பலனையும் அபேட்சித்துச் செய்கின்ற யக்ஞ தான தபங்களாகிய கருமங்கள் பந்தஞ் செய்யப்பட்டவையாயினுஞ் சங்கத்தையும் பலனையும் அபேட்சியாமலே முமுக்ஷுவும் அக்கருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக (இந்த ௬-ல்) அபிசப்தம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதேயன்றி அன்னியகருமங்களையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கன்று. சிலர் நித்தியகருமங்களுக்குப் பலனில்லையென்றும் பலனில்லாத அக்கருமங்களைப் பலனையுஞ் சங்கத்தையும் விட்டுச் செய்யவேண்டுமென்பது அசம்பாவிதமென்றுங் கூறி மேலேசொல்லிய அபிசப்தத்தாலே யக்ஞ தான தபங்களாகிய கருமங்களுங் காமியகருமங்களுஞ் சங்கத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யப்படவேண்டியவையேயென்று அர்த்தஞ் செய்திருக்கின்றார்கள். அது சரியன்று. இந்த அத். ௫-ல் யக்ஞ தான தபங்களாகிய கருமங்கள் மனீஷிகளைப் பரிசுத்திசெய்கின்றன என்றமையாலே நித்திய கருமங்கட்குப் பலனுண்டென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் நித்தியகருமங்கள் பந்தஹேதுவாகலால் அவற்றைச் செய்யாது விட விரும்புகின்ற முமுக்ஷு, காமியகருமத்தைச் செய்யவிரும்புவான் என்பது சரியன்று. அத். ௨, ௪. ௨௪-ல் காமியகருமம் நிந்திக்கப்பட்டிருத்தலாலும், அத். ௩, ௯. ௯-இலும், அத். ௨, ௪. ௪௯-இலும், அத். ௯, ௪. ௨௰-இலும், மேற்படி அத். ௯. ௪. ௨௧-இலும், காமியகருமம் பந்தஹேதுவாயதென்று சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும் அபிசப்தத்தால் காமியகருமஞ் சேர்க்கப்பட்டதாகாது.

(ஊ) ௭. அவசியஞ் செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கருமத்தின் பரித்தியாகங்கூடாது; அவிவேகத்தாலே அதன் (கருமத்தின்) பரித்தியாகந் தாமதமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ஊ) ௮. எவன் துக்கமுண்டாகுமென்றே சரீரப்பிரயாசத்திற்கு அஞ்சி எந்தக்கருமத்தை விடுகின்றானோ அவன் ராஜஸத்தியாகத்தைச் செய்து தியாகபலத்தையடைதலேயில்லை.

(ஏ) கருமம் பரம்பரையாக மோக்ஷசாதனமாயிருந்தாலுங் கருமஞ் செய்யும் பொருட்டு வருந்திப் பொருளீட்டவேண்டியதாயும் தேகப்பிரயாசப்படவேண்டியதாயுமிருத்தலால் அக்கருமம் மனத்திற்குத் துன்பமுண்டாக்கத் தக்கதாயிருக்கின்றதென்னும் அச்சத்தாலே யோகசித்தியின் பொருட்டு ஞானாப்பியாசத்திலே முயலவேண்டுமென்று எவன், பஞ்சமகாயக்ஞாதிவருணாச்சிரமதருமங்களைத் தியஜிக்கின்றானோ, அந்தத் தியாகம் ராஜஸம். என்றால், சாஸ்திரார்த்தத்தையுள்ளபடி தெரிந்துகொள்ளாமையாலே செய்த தியாகமாகின்றது. இந்த ராஜஸத்தியாகத்தாலே ஞானோற்பத்தி சொரூபமாகிய தியாகபலனையடையமாட்டான். இன்ன கருமத்திற்கு இன்ன பலன் என்று ஒருவன் தெரிந்து கொண்டமையாலே மாத்திரம் அவனுக்குச் சித்தசுத்தியுண்டாகமாட்டாது. கருமங்களைச் செய்து பலத்தியாகஞ் செய்தாலே பகவத் பிரசாதமுண்டாகி அதனாலே மனப்பிரசாதமுண்டாகும். ஆகலால் தேகப்பிரயாசைமுதலிய துக்கங்களை யோசித்துக் கருமங்களை விடக்கூடாது.

(ஐ) ௯. ஏ! அருச்சுன! நித்தியஞ் செய்யவேண்டியதென்று விதிக்கப்பட்ட எந்தக் கருமமுஞ் செய்யப்படவேண்டியதே என்று நினைத்து அபிமானத்தையும் பலனையும் விட்டுச் செய்யப்படுகின்றதோ அந்தத் தியாகஞ் சாத்துவிகமாயதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(ஒ) நித்தியகருமத்திற்குப் பலன் சித்தசுத்தி அல்லது தோஷநிவர்த்தியென்று அந்நூர்கள் கற்பிக்கின்றார்கள். அவ்வாறு கற்பிக்கவேண்டுவதில்லை. பலனில்லாதிருந்தாற் பலனைத் தியாகஞ்செய்யவேண்டுமென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? இந்தப் பகவத் வாக்கியத்தாலே நித்தியகருமத்திற் பலனுண்டென்று ஏற்படுகின்றது. மேலே, ௪, ௪-ல், கருமத்தியாகம் மூன்றுவிதமெனக்கூறி, ௪, ௭-ல், தாமசத்தியாகத்தையும், ௪, ௮-ல், ராஜஸத்தியாகத்தையுங்கூறியதற்கிணங்கக் கருமசொரூபத் தியாகத்தையே சன்னிக்கூறாது பலத்தியாகத்தைக் கூறுதல், கருமத்தியாகம் மூன்றுவிதமென்றதற்குப் பொருந்துமோவெனின், கருமத்தைச் செய்யாது விடுதலும் கருமத்தைச்செய்து பலனை விடுதலுமாகிய இரண்டும், தியாகமென்றுஞ் சப்தார்த்தமாதலாற்பொருந்துமென்க. சாத்துவிகத்தியாகம், கருமசொரூபத்தியாகமன்று; கருமபலத்தியாகமே.

(ஓ) ௧௦. சத்துவகுணப்பிரதானமுடையவனும் ஸ்திரபுத்தியுள்ளவனும் சந்தேகமற்றவனுமான தியாகி, துக்ககரமான கருமத்

லைத் த்வேஷிக்கிறதில்லை, சுககரமான கருமத்தை இச்சிக்கிறதி யில்லை.

(மூ) கக. தேகாபிமானமுள்ள ஜீவனாற் கருமபலன்கள் முற்றும் விடப்படுதற்கு அசாத்தியமானவை. எவன் கருமபலனை விட்டவனோ அவன் தியாகியாகச் சொல்லப்படுகின்றான்.

(ரா) ஆகாராதிகள் விச்சுயமான கருமங்களைச் செய்யாவிடின் தேக சவரக்ஷணை நடவாதாகலாலும் ஆகாராதி கருமங்களைத் தொடர்ந்தே சகல கருமங்களுஞ் செய்யப்படவேண்டிய வாகலாலும் ஒருவன் சகலகருமங்களையும் விடுதலென்பது அசாத்தியமாயது. கருமபலத் தியாகமே தியாகமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு சொல்லியிருப்பினும் கருத்திருத்துவ அபிமானங்களுஞ் சொல்லப்பட்டனவாகக் கிரகிக்கவேண்டும்.

(ஸ்ரீ) சகல கருமங்களின் பலனைவிட்டவனே முக்கியதியாகி. கருமங்களைவிட்டவன் தியாகியாகமாட்டான்.

(மூ) கஉ. துக்ககரமானது (நரகம்) சுககரமானது (சுவர்க்கம்) மிசிரமானது (மநுஷ்யஜந்மம்) என மூன்றுவிதமான கருமபலன், பலாபேக்ஷையோடு கருமஞ்செய்பவர்களுக்கு மரணத்திற்குப் பின்னுண்டாகின்றன. பலாபேக்ஷையின்றிக் கருமஞ்செய்பவர்களுக்குப் பலன் ஒருபொழுது முண்டாகவில்லை.

(மூ) கங. ஏ! மகாபாகோ! சகலகருமங்களின் சித்தியின் பொருட்டுக் கருமத்தை நசிக்கச் செய்கின்றனவும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்டனவும் இனி யென்னாற் சொல்லப்படப்போகின்றனவுமாகிய ஐந்து காரணங்களை யென துவாக்கியத்தாலே யறிந்துகொள்.

(மூ) கச *சரீரமும் அப்படியே †கர்த்தாவும் அநேக விதமான ‡கண் வாய் முதலியனவும் பலவிதங்களாயும் பிரத்தியேகமாயுமிருக்

---

*(ச) இச்சாத்துவேஷ சுகதுக்க ஞானாதிகள் பிரகாசிப்பதற்கு ஆசிரயமான தேகம். (ரா) ஜீவனுக் கிருப்பிடமான சரீரம்.

†(ச) உபாதிலக்ஷண போக்தா. (ரா) ஜீவன்.—என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் சிவனைக் கருத்தாவென்றும் அறிகின்றவனென்றுங் கூறியிருத்தலாற் சிவனென்று அர்த்தஞ் செய்யப்பட்டது.

‡(ச) ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து. கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து. மனம் புத்தி ஆகப்பன்னிரண்டு. (ரா) கருமேந்திரியங்களும் மனமும்.

கின்ற *பிராணாபாநாதி செய்கைகளும் (ஆகிய) இக்காரணங்களில் தெய்வம் †ஐந்தாவது (காரணம்.)

(தன்) இதிலுள்ள ஐந்தாம் காரணமாகிய தெய்வம் (ச) இந்திரியாதி நியாமகர்களான சூரியாதிகள் என்றும் (ரா) முக்கிய காரணனும் அந்தரியாமியுமான பரமாத்மா என்றுந் தமது சித்தாந்தத்திற் சேற்பக்கொண்டு கூறினர். அடிக்குறிப்பிற்காண்க. அத், கய, சு, உய—ல், "சகலப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் (வசிக்கின்றவனாய்) இருக்கின்ற பரமாத்மாநானே" என்றருளியிருத்தலாலும் (ரா) கூறியவாற்றானும், ஐந்தாம் கர்த்தா பரமாத்மாவென்றே தோற்றுகின்றது. அன்றியும், கண் வாய்முதலிய இந்திரியங்களை யொரு கர்த்தாவாகக் கூறியிருக்கையில், அவற்றின் நியாமகர்களான சூரியாதிகளையுமொரு கர்த்தாவாகக் கூறுதலிற் பயன்யாது? ஆராய்ந்துணர்க.

(மூ) கரு. மனிதன் சரீரம் வாக்கு மனம் என்பனவற்றால் யுக்தமானதாயாவது அயுக்தமானதாயாவது எந்தக் கருமத்தை யாரம்பிக்கின்றானோ அந்தக் கருமத்திற்கு மேலே சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்துங் காரணங்களாயிருக்கின்றன.

(மூ) கசு. அந்தக்கருமவிஷயத்தில் இவ்வைந்துகாரணங்களிருக்க நிருபாதிகனாகவும் சங்கமற்றவனாகவு மிருக்கின்ற ஆத்துமனைக் கருத்தாவாக எவன் அறிகின்றானோ துர்புத்தியையுடைய அவன் விவேகமற்ற புத்தியையுடையனாதலால் அறிகிறதில்லை.

(ச) தேகம்வேறு ஆத்மாவேறென்கிற ஞானமின்றித்தேகமே ஆத்மா வென்னும் ஞானமுடையவனாகலாலும் ஆத்மா வேறென்றறிந்தவனாயினும் கருத்தா ஐந்தாக இருக்கத் தன்னைக் கருத்தாவாக நினைத்தலாலும் நிந்திக்கத்தக்கதும் விபரீதமாயதும் ஜனனமரணங்களுக்குக் காரணமாயதுமானபுத்தியை யுடையனாதலால் துர்புத்தியுடையவனாகச் சொல்லப்பட்டான். அவனுக்குச் சாஸ்திரஞானமாவது ஆசாரியோபதேசஞானமாவது இல்லாமையாலே பழகிய புத்தியையுடையவனல்லன். ஆகலாலவன், கரும சொரூபத்தையாவது ஆத்ம சொரூபத்தையாவது அறிதலில்லை,

---

*(ராக) கையின் செய்கை அல்லது மானச கிரியையான தியானமும் மற்றைய அவாந்தரக்கிரியைகளும்.

†(ச) இந்திரியாதி நியாமகர்களான சூரியாதிகள். (ரா) முக்கிய காரணனும் அந்தர்யாமியுமான பரமாத்மன். அத், கரு, சு, கரு, இந்த அத், சு, கக, இவ்விரண்டையும் பார்க்க.

(ரா) (ராக) சகலகருமங்களையும் ஈசுவராதீனனாகச் செய்யவேண்டியவன், தானே கருத்தாவென்று நினைத்தலாலும் சாஸ்திரஞானமில்லாமையாலும் துர்புத்தியையுடையவனாகச் சொல்லப்பட்டான். அவன் உண்மையை அறிந்தவனல்லனென்பது கருத்து.

(ரு) கஎ. எவனுக்குத் தான்கருத்தா வென்னு மெண்ணமில்லையோ எவனது புத்தி விஷயங்களிற் பற்றுதலில்லையோ அவன் இந்த * லோகத்தைக் கொன்ற போதிலும் கொன்றவனல்லன்; பந்திக்கப் படுதலில்லை.

(ஸ்ரீ) கருமஞ் செய்தல் தேகேந்திரியங்களேயன்றி நிஸ்ஸங்கனான ஆத்மன் கருமஞ்செய்தலில்லை யென்றுந் தான் கருத்தா அல்லனென்றும் அறிந்த ஆத்மஞானி, கொல்லுதலாகிய காரியத்தைச் செய்யினும் பிறர்க்கு அவனிடத்தில் அக்காரியமிருக்கின்றதாகத் தோற்றுமேயன்றி ஆத்மதிர்ஷ்டியுள்ளவன் கொல்லுதலாகிய செய்கை தனதென்றாவது தான் ஒருகாரியத்தைச் செய்ததாகவாவது அறிய மாட்டானாகலாற் கொன்றதாலுண்டாகுந் தோஷம் அவனுக்கில்லை. அவ்வாறாக, நித்திய கருமத்தாலிவன் பந்திக்கப்படுவானென்று சொல்ல இடமேயில்லை.

(ச) கொன்றவனைக் கொன்றவனல்லனென்று எவ்வாறு கூறலாமெனின், தேகமே ஆத்மா என்றும் சகலத்தையுந்தானே செய்கின்றவனென்றும் நினைக்கின்றவன் யாவனோ அவன் விஷயத்திற் கொன்றவன் அவனேயென்று சொல்வது சாதாரணமாயினும், ஆத்மன், சுத்தன் கேவலன் சாட்சிமாத்திரமாயிருப்பவன் அனுவக்குச் செய்கையில்லை. செய்கைகளெல்லாம் தேகாதிகளைச் சேர்ந்தன வென்னும் ஆத்மதிருஷ்டி யுடையவன், கொன்றவன்போல் ஆத்மதிருஷ்டி யில்லாதவனுக்குக் காணப்பட்டாலும், கொல்லுதலாகிய செய்கை, தேகாதிகளைச் சேர்ந்ததாகலால் ஆத்மஞானிக்கு அந்தச் செய்கையின் தோஷமில்லை. கேவல ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவமில்லை யென்றமையின், தேகாதிகளோடு சேர்ந்த ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவ முண்டென்றாகின்றமையாற் கருத்திருத்துவமில்லை யென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனின், ஆத்மன் அஸங்க சுபாவமானவனாயினும் ஸங்கமென்பது ஆரோபிதமாகலானும் கருத்திருத்துவஞ் சொல்ல விடமேயில்லை. அவித்தையாசம்பந்தத்தையொட்டிக் கருத்தாவாகச் சொல்லப்பட்டான். சொல்லப்பட்டாலும் சுத்தாத்மனுக்குக் கருத்திருத்துவஞ் சொல்லவிடமில்லை; ஐந்து கருத்தாக்களில் அவன் ஒருவனல்லன்; அவனைக் கருமங்கள் தொடர்கின்றனவில்லை. மேலே, அத், உ, ச, உரு, அத், கரு, ச, ருஉ. இவற்றில் இந்த அர்த்தஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவித்தையாசம்பந்தத்தால் ஆத்மாவுக்குக் கருத்திருத்துவம் எப்படி ஆரோபிதமென்றால், கிளிஞ்சிலில் வெள்ளியென்னும் பிரமை தோற்றுவது போலக் கொள்க. கேவலமென்ற சுத்தாத்மஞானிக்கே சர்வகருமசந்நியாசஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அத், உ, ச, கக, மேற்படிஅத், ச, உக, இவற்றிலிருந்து சுத்தாத்மாவான ஞானிக்குச் சகல கருமசந்நியாசத்தை யாரம்பித்துப் பின்பு பலவிடங்களிலதைக் குறித்துக் கூறி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலத் தேகாபிமானமுடைய அவிவேகிக்குச் சகல கருமங்களுமுண்டென்பதைக் கூறி யிதனுல் முடிக்கப்படுகின்றது.

(ராக) லோகத்திற் கொல்லுதலைச் செய்யும் பொருட்டே ஜநித்திருக்கின்ற உருத்திரன் யமன் என்போர்க்குக் கொல்லுதலால் தோஷமில்லை யென்பது இந்த, ச, தாத்பரியம். மற்றவர்கள் விஷயத்திலே எத்துணை பிர்மஞானியாயினும் அவனுக்கு சுவற்பமாவது அபிமானமும் அகங்காரமுமில்லாமற் போகா. மகா பிர்மஞானியான தேவேந்திரனையும் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற விஷயத்திற் பிர்மஹத்தி தோஷம் பீடித்தது. எப்படிப்பட்ட ஞானியாயினும் கொல்லுதலாகிய தோஷம் அவனை விடாதாகலால் ஞானிகள் விஷயத்தில் இந்த, ச, பொருந்தாது. இதனாலே அபிமானத்தியாகமே சந்நியாச சப்தார்த்தமென்று கிரகிக்கவேண்டும்.

(ரா) ஈசுவரன் முக்கிய கருத்தாவேயன்றித் தான்கருத்தா அல்லனென்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் கருமங்களாலே கட்டப்படுதலில்லை. இந்தப் போர்க்களத்திலிருக்கின்ற பீஷ்மாதிகளை மாத்திரமேயன்றி லோகத்திலுள்ள சகலரையுங் கொல்லினும் உனக்குத் தோஷமில்லை யென்பது தாத்பரியம்.

(தன்) ஈண்டு (ராக) இந்திரனைச் சுட்டிக் கூறியதற்குக் காரணம் யாதெனின், பிரதர்தந: என்பவர் இந்திரனிடஞ் சென்று தமக்குறுதி கூறும்படி பிரார்த்தித்தனர். அப்பொழுது அவ்விந்திரன் தன்னை ஜகத்காரணனாகவும் பிரக்ஞாத்துமாவாகவும் ஜகத்துக்குப் பிராணனாகவும் ஆயுசாகவும் அமிர்தமாகவும் உபாசியென்று உபதேசித்தான். இப்படி இந்திரன் ஞானோபதேசஞ் செய்தானென்று கௌஷீதகீபிராமண

* லோகமென்றது ஈண்டு உயிர்களை, உலகமென்னும் சொல் இடத்தையும் இடத்தினிகழ்கின்ற பொருளையும் உணர்த்து மென்று சேனாவரையர் தொல்காப்பியத்துட் கூறியவாறு அத், ரு, ச, உக, (தன்னில்) கூறப்பட்டுள்ளது.

யென்னும் உபதிடதங்கூறுதலாலே இவ்வாறுதன்னைப் பிரமமாகவுணர்ந்த ஆத்மஞானியான தேவராஜனையுங் கொலைப்பாவம் விடாமலே சூழ்ந்து வருத்தினபடியால் எப்படிப்பட்ட பிர்மஞானியையுங் கொலைப்பாவஞ் சூழ்ந்தேவிடுமென்பதற்கு அவனைச் சுட்டிக் கூறினார்.

சுலோ (ஸ்ரீ) (ச) இவ்விருவாறு கருத்தாலே, தேகம் வேறு ஆத்மா வேறென்றும் ஆத்மாவாகிய தான் ஒரு கருமமுஞ் செய்தலில்லையென்றுங் கருமஞ்செய்தல் தேகாதிகளேயென்றறுமுணர்ந்தவன், கொல்லுதல் முதலிய கொடிய பாபகருமங்களைச் செய்யினுந் தோஷம் அவனைச் சாராதென்பதாயிற்று.

திருக்குறள் அதி-கொல்லாமை.

நிலையஞ்சி நீத்தாருள் ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. (ரு)

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்பு நின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப் பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும், கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை—கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்புநின்ற நிலையாவது இயங்குவதிற்பவென்னு மிருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. அறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறு பாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருள்ளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

கொல்லாத விரதத்தானைத் துறவறத்தாரினு முயர்த்திக் கூறினமையுணர்க. கொல்லாமையைக் கூறுகின்ற மற்றைய பாட்டுக்களையுங்காண்க.

ஷெ. அதி - கொல்லாமை.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். (க)

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. (ங)

நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. (ச)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (எ)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குங்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. (அ)

என்றிவ்வாறு கூறப்பட்ட கொடிய கொலைப்பாவமே கருமஞ்செய்தல் தேகாதிகளே என்றுணர்ந்தவனைச் சாராதென்றபோது பிறனில் விழைதல் பிறன்பொருளைக் கவர்தல் முதலிய பாவங்களைப் புணர்தல் ~~~ அவனைச் சாரும். அவற்றை யீண்டு விரித்தலிற்பயனில்லை, ஆயின், அத், ச, சு, கக—ல், "சகலபாபத்தையும் ஞானமாகிய நாவாயாலே கடப்பாய்" என்றும், மேற்படி அத், சு. கஎ-ல், "ஞானமாகிய அக்கினி சகல கருமங்களையும் சாம்பலாக்கும்" என்றும் அருளப்பட்டுள்ளனவே என்றால், பகவான் முக்கியகருத்தா தானேயென்னுங் கருத்தானே, அத், ரு, சு. ௰-ல், "சகல கருமங்களையும் என்னிடத்தி லொப்பித்து நான் பரமாத்மாவின் ஏவற்காரனாய்ச் சகல கருமங்களையுஞ் செய்து பரமாத்மாவுக்கு ஒப்பிக்கவேண்டியவனென்னும் எண்ணத்தோடு" என்றும், அத், ரு, சு. க௦-ல், "எவன் கருமங்களைப் பரமாத்மாவிடத்தி லொப்பித்துப் பலனிலாசையை விட்டுச் செய்கின்றானோ அவன் ஜலத்தாலே தாமரையிலை யொட்டாமைப்போலப் பாபபுண்ணியங்களா லொட்டுதலில்லை." என்றும், அத், க, சு. கஅ-ல், "என்றால்," "நியாமகனும் நானே" என்றும், அத், கக, சு. ௩ச-ல், "யுத்தஞ் செய்பவர்களால் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற துரோணரையும்——எவர்களையும் நீ கொல்லக்கடவாய்" என்றும், அத், கஉ, சு, ௬-ல், "எவர்கள் சகல கருமங்களையும் என்னிடத்திற் சமர்ப்பித்து என்னைச் சரணமடைந்தவர்களாய்" என்றும், இந்த, அத், சு. ௫எ-ல், "சகல கருமங்களையும் மனத்தாலே என்னிடத்திற் சமர்ப்பித்து" என்றும், அருளுதலாலே, அத், ச, சு. ௩௬, ௩எ. இவற்றில் அருளிய ஞானம் தேகாதிகளைக் கருத்தாவாகக்கொள்ளும் ஞானமன்று; அதுவும் இறைவனையே முக்கிய கருத்தாவாகக்கொள்ளும் ஞானமென்றுணர்க.

அன்றியும், மேலே புதாகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற, அத், ரு, சு. ௰.

அத், ௩, சு, ௧௦. அத், ௬, சு, ௧௮. அத், ௧௧, சு, ௩௩. அத், ௧௨, சு, ௯. இந்த, அத், ௬, ௭. ஆகியவற்றிற் பகவானருளியவாறு சகலகருமங்களையும் அப்பகவனிடத்திலொப்பித்துக்கர்த்தருமென்று அப்பகவனை நம்பினால் கருமபந்தத்தினின்று நீங்கலாமோ? தேகாதிகளேகருத்தாவென்று கைகால் முதலியவற்றை நம்பினால் கருமபந்தத்தினின்று நீங்கலாமோ? ஆராய்ந்துணர்க.

முன்னர்ப்பதித்திருக்கின்ற பாசுரம் மேலேயுதாகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற, சு, களின், கருத்தோடொத்தது.

திருமாலை.

திருமறு மார்பனின்னைச் சிந்தையுட் டிகழவைத்து
மருவிய மனத்தராகில் மாநிலத் துயிர்களெல்லாம்
வெருவறக் கொன்றுசுட்டிட் டீட்டிய வினையரேனும்
அருவினைப் பயன துய்யார் செங்கமா லகருளானே. (௪௦)

(க) ௧௮. கருமத்தைச் செய்யவது, * அறிவு † அறியத்தக்கதென்று ‡ அறிகின்றவன் என மூன்று விதமாயிருக்கின்றது. கருமத்திற்கு ஆசிரயம் அல்லது ஆதாரம் § காணங்கள் இஷ்டமான வஸ்து செய்கின்றவன் என இவ்வாறு மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றது.

(ஙு) ௧௯. குணங்களின் சொரூபத்தைச் சொல்லுகின்ற சாங்கிய சாஸ்திரத்திலே ஞானமுங் கருமமுங் கருத்தாவுஞ் சத்துவாதி குணபேதத்தாலே மூன்றுவிதமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையுமுன்னவாறு கேள்.

(ச) கபிலர் செய்த சாங்கியசாஸ்திரம் ஜீவேசுவர பேதவிஷயத்தில் விருத்தமானாலும் குணங்களையும் அவற்றாலுண்டாகும் காரியங்

* (ஸ்ரீ) இஷ்ட சாதன இஷ்டத்திற்குக் சாதனமென்னுமறிவு. (ரா) இன்னது செய்யவேண்டியதென்னுமறிவு.

† (ஸ்ரீ) இஷ்டத்திற்கேதுவானது (ரா) செய்யத்தகுந்தது. இந்த ஞேயமோ காணம் கருமம் கருத்தாவெனப் பிரிந்திருக்கின்றது.

‡ (ஸ்ரீ) இஷ்ட ஏது இன்னதென்றஞானத்திற்கு ஆசிரயன். (ச) அவித்தையிலிருக்கின்ற ஜீவன். (ரா) இன்னது செய்யவேண்டுமென்பதையு மின்னது செய்யத்தகுந்ததென்பதையும் அறிகின்றவன்.

§ (ச) காதுமுதலிய இந்திரியங்களும் புத்தியும். (ரா) யக்ஞ சாதனங்களாகள்.

களையும் நிரூபணவிஷயத்தில் பிரமாணமாகப் பிரகிருதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஞானம் கிரியை கர்த்தா ஆகிய மூன்றும் முக்குணங்களுக்குட்பட்டவைகளேயன்றி வெளிப்பட்டவைகளல்லவென்பதை யறிவிக்க. "எவ" என்னும் பதம் இந்த, சு-ல் சேர்க்கப்பட்டதாகவிருக்கின்றது.

(ஸ்ரீ) இந்த சு-ல், உள்ள "எவ" என்னும் பதத்தால் கருத்திருத்துவம் குணங்களின் சம்பந்தத்தாலே யென்றும், ஆத்மாவுக்கு சுபாவமாகக் கருத்திருத்துவமில்லை யென்றுஞ் சொல்லப்பட்டனவாகின்றன. பந்தத்திற்குக் குணங்களே காரணமென்று அத், ௧௪, சு, ௫, ௬, இவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத், ௧௭-ல் முக்குணசுபாவநிருபணத்தால் சாத்துவிகஆகாராதிசெய்து சாத்துவிகசுபாவத்தை அடையவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்திலோ கிரியைகள் சாதனங்கள் பலன்கள் என்பவை ஆத்மாவுக்கு இல்லையென்று காண்பிக்கும்பொருட்டு அவற்றிற்கு முக்குணங்களின் தன்மை சொல்லப்படுகின்றது.

(ஙு) ௨௦. வெவ்வேறாயிருக்கின்ற சகல வஸ்துகளிலும் இடைவிடாமல் தொடர்ந்திருக்கின்றதாகவும் ஒன்றாகவும் விகாரமற்றதாகவுமிருக்கின்ற * அவ்யயத்தை எத்தால் பார்க்கின்றானோ அந்த ஞானத்தை சாத்துவிகமென்றறி.

(ச) ஆகாசம் சகல வஸ்துகளிலு நிறைந்திருத்தல்போல ஒன்றாயிருக்கின்ற பரமாத்மசொரூபம் மாயைமுதல் ஸ்தாவரம் வரையிலும் வெவ்வேறாயுள்ள சகல வஸ்துகளிலும் பேதமில்லாமல் நிறைந்திருக்கின்றதாகவும் சத்தியமானவஸ்து பிரமமொன்றேயென்பதாகவும் பிரமத்திற்காவது அதன் கருமத்திற்காவது விகாரமில்லை யென்பதாகவும் எந்த ஞானத்தாலறிகின்றானோ அந்த ஞானம் சாத்துவிகமாயதென்றறி. இவ்வித அத்துவைதஞானமே சாக்ஷாத்மோக்ஷ ஏதுவாயதுஞ் சாத்துவிகமாயதுமென்க. துவைதஞானம்மோக்ஷ ஏதுவாகாது; ஆகலாலதை ராஜஸ தாமஸ மென்றறியவேண்டும்.

(ரா) பிர்மக்ஷத்திரிய பிரமசாரி வானப்பிரஸ்த கிருகஸ்தர்கள் முதலிய பேதங்களாற் பலவிதமானவர்களாயிருக்கின்ற வேதோக்த கருமாதிகாரிகளாகிய சகலரிடத்திலுமிருக்கின்ற ஆத்மா, பிர்மக்ஷத்திரியாதி பேதத்தையுடையதன்றென்பதாகவும் பூதங்கள் பலவிதங்

* (ச) பரமாத்மசொரூபம் என்னுங் கருத்துடையார். (ரா) ஜீவனென்னுங் கருத்துடையார்.

களாயிருந்தபோதிலும் ஆத்மா, அப்பூதங்கள் போல உயரம் குட்டை முதலிய பலவிதஆகாரமுடையதன்று ஒரேவிதமாயுடையதென்பதாகவும் பூதங்கள் நாசமடையத் தகுந்தவைகளாயினும் அவற்றிலுள்ள ஆத்மா, நாசமடையத் தகுந்ததல்லவென்பதாகவும் அல்லது பூதங்கள் விகாரமடையத் தகுந்தனவாயினும் ஆத்மா விகாரமடையத் தகுந்தன வல்லவென்பதாகவும் கருமத்திற்கும் அதன் பலனுக்கும் பூதங்கள் எவ்வாறு பாத்தியப்பட்டனவோ அவ்வாறு ஆத்மா, பாத்தியப்பட்டன வல்லவென்பதாகவும் கருமபந்தகாலமாகிய சம்சாரதசையிலறி கின்ற அறிவு யாதோ அந்த அறிவைச் சாத்துவிகமென்றறி, இதில் ஆத்மாவென்றது ஜீவனை.

(ரு) உக. சகலதேகங்களிலு மிருக்கின்ற ஜீவர்களைச் சொரூபத்தாலே பலரென்றுஞ் சுகதுக்காதி பேதங்களாலே வெவ்வேறானவர்களென்றுந் தனித்தனியாக எந்தஞானம் அறிகின்றதோ அந்தஞானத்தை ராஜஸமென்றறி.

(௪) ஒவ்வொரு சரீரத்தில் ஒவ்வொரு ஜீவனென்று சகல சரீரங்களிலும் பிரத்தியேகமாயிருத்தலாற் சிலர்களைப் பின்ன பின்னர்களாயிருப்பதாகவும் பிரத்தியேகமான லக்ஷணங்களை யுடையர்களாகவும் எந்த ஞானத்தாலே அறிகின்றானோ அந்த ஞானத்தை ராஜஸமென்றறி.

(ஙா) ஆத்மாக்களைப் பிராமணாதிகளிற் பிராமணன் முதலிய பிரத்தியேகமான ஆகாரத்தோடு பின்னர்களாகவும் வெளுப்புக் கறுப்பு உயரம் குட்டை முதலியவற்றால் வேறுபட்டவர்களாகவுங் கருமபலனையுடைய யோக்கியர்களென்பதாகவுஞ் சம்சாரத்திலிருக்கும்பொழுது எந்தஞானம் அறிகின்றதோ அந்தஞானத்தை ராஜஸமென்றறி.

(ரு) உஉ. எந்தத் தேகத்தில் அல்லது பிரதிமாதிகளிற் பரிபூரணம்போலச் சிலனுவது ஈசுவரனுவது இவ்வளவுதானென்னும் அபிப்பிராயத்தோடுகூடினதும் யுக்தியற்றதும் உண்மைப்பொருளைத் தெரியாததும் அற்பவிஷயமாயிருக்கின்றதுமான ஞானம் யாதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(௪) தேகத்திற் சீவனும் வெளியிலிருக்கின்ற பிரதிமாதிகளில் ஈசுவரனும், சகல வஸ்துகளும் ஈசுவரன் என்னும் ஞானம்போலத் தேகம் எவ்வளவோ அவ்வளவுதான் ஜீவனுமிருக்கின்றான்; பிரதிமாதிகள் (விக்கிரகங்கள்) எவ்வளவினவோ அவ்வளவே ஈசுவரனிருக்கின்றான் என்னும் அபிப்பிராயத்தோடுகூடியும் அவ்வாறு வன் இருக்க

வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் யுக்தியில்லாமலும் உண்மையல்லாத
விஷயத்தையுடையதும் அற்பவிஷயமாயும் அற்பபலனுயுமிருக்கின்
ற ஞானம் யாதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகின்றது. தாம
ஸர்களான அவிவேகிகளுக்குண்டாகப்பட்ட ஞானம் இப்படிப்பட்
டது.

(ராக) சம்சாரியான ஜீவன் முக்தனுகச் செய்யப்படுதலாலே கா
ரியமெனப்படுகின்றான். ஜீவனுகிய தன்னிடத்திற், பரிபூரணமான
பிரமமே தானென்றறிகின்றதும் பின்னும் ஜகத் சொரூபமே தா
னென்றறிகின்றதும் ஜீவன் ஒருவனே அவனே பிரமசொரூபமென்
றறிகின்றதும் அவனே ஜகத்சொரூபமென்றறிகின்றதும் யுக்திக்குப்
பொருந்தாததும் பொய்யானதும் அநேக அக்ஞானங்களோடு கூடி
யிருக்கின்றதுமான ஞானம் தாமஸமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

(ஙா) பூதப் பிரேத பைசாசாதி ஆராதனரூபமான பூஜையென்னு
மொருகருமத்திற் பூரணபலத்தைக் கொடுக்குமென்று அபிமானத்தோ
டு கூடியதாயும் பூரணமானபலனைக் கொடுக்குமென்னும் விஷயத்தில்
தகுந்த காரணமற்றதாயும் தான் (ஆத்மா) பிராமணன்முதலிய வருண
முடையவனு யில்லாவிடினும் அவ்வித வருணமுதலியவற்றை யு
டையவனென்று அறிகின்றதாயும் மிகவும் அற்பபலனைக் கொடுக்கத்
தக்கதாயும் அற்பதேவதையை அறிகின்றதாயுமிருக்கின்ற எந்தஞா
னமுண்டோ அது தாமசமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ரு) உங. * நித்தியமாகச் செய்யவேண்டிய எந்தக் கருமம் பலா
பேக்ஷை யில்லாதவனாலே அபிமானமில்லாமலும் ராகத்துவேஷமில்
லாமலுஞ் செய்யப்பட்டதோ அந்தக் கருமம் சாத்துவிகமாயதென்று
சொல்லப்படுகின்றது.

(ரு) உச. பலாபேக்ஷை யுடையவனுலாவது † தான் கருத்தா
வென்னும் அகங்காரமுடையவனுலாவது ‡ அதிகப்பிரயாசத்தோடு

---

* (ஙா) வருணாச்சிரமத்திற்கு யோக்கியமான; (ராக) அரியானவர் சர்வோத்தம ரென்னும் ஞானபூர்வமாய் அவர்க்கு அர்ப்பணமாகவே செய்யப்படுகின்றதும் வருணாச்சிரமத்திற்குசிதமானதுமான.

† (௪) (ஸ்ரீ) என்னைத்தவிர சுரோத்திரியன் எவனிருக்கின்றான் என்னும் அகங்காரம். அவ்வகங்காரம் இரண்டு விதம். தான் கருத்தாவென்பதும், தான் சுரோத்திரியன் அதாவது வேதாத்தியயனஞ்செவ்வையாகச் செய்தவன் என்பதுமென.

‡ (ஙா) வேறொருவனாலுஞ் செய்யப்படாததாகிய இந்தக்கருமத்தை அதிகப்பிரயாசையோடு நான் செய்கின்றேன் என்னும் அகங்காரம்.

கூடிய எந்தக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ அந்தக் கருமம் ராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(மூ) ௨௫. இனிவருஞ் சுபாசுபங்களையுந் திரவிய நாசத்தையும் பிறர்க்குண்டாகுந் துன்பத்தையுந் தனது சத்தியையும் யோசியாமல் அக்ஞானத்தாலே எந்தக் கருமம் தொடங்கப்படுகின்றதோ அந்தக்கருமம் தாமஸமென்பதாக சொல்லப்படுகின்றது.

(மூ) ௨௬. பலாபேக்ஷையை விட்டவனாகவுந் தான் கருத்தா வென்று சொல்வதை விட்டவனாகவுந் தொடங்கிய கருமத்தில் தைரியமும் விடாமுயற்சியுமுடையவனாகவுந் தொடங்கிய காரியம் நிறைவேறினுந் நிறைவேறாவிடினுஞ் சந்தோஷம் விசனம் என்பன இல்லாதவனாகவுமிருக்கின்ற கருத்தா சாத்துவிகனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(மூ) ௨௭. * அபிமானமுடையவனாகவுங் கருமபலத்திலாசையுடையவனாகவும் பிறர் பொருளிலாசையுடையவனாகவும் பரஇம்சை செய்யுஞ் சுபாவமுடையவனாகவுஞ் சாஸ்த்ரோக்தமான ஆசாரமற்றவனாகவுங் காரியசித்தியிற் சந்தோஷமும் அசித்தியில் விசனமுமுடையனாகவுமிருக்கின்ற கருத்தா ராஜஸனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(மூ) ௨௮. * மனச்சமாதானமற்றவனாகவும் விவேகமற்றவனாகவும் வணக்கமற்றவனாகவும் மோசக்காரனாகவும் அல்லது தன்சத்தியிவ்வளவென்பதைப் பிறரறியாமல் மறைக்கின்றவனாகவும் பிறரைஅவமானஞ்செய்கின்றவனாகவுஞ் †சோம்பலுடையவனாகவும்விசனமுடையனாகவுங் ‡ காலவிளம்பஞ் செய்கின்றவனாகவுமிருக்கின்ற கருத்தா தாமஸனென்று சொல்லப்படுகின்றான்.

(மூ) ௨௯. ஏ! தனஞ்சய! சத்வாதிகுணங்களால் மூன்று விதமாயுள்ளனவும் பூரணமாகவுந் தனித்தனியாகவுஞ் சொல்லப்படப்போகின்றனவுமான புத்தியினதும் தைரியத்தினதும் பேதத்தைக்கேள்.

(மூ) ௩௦. ஏ! பார்த்த! தருமத்திற் பிரவிர்த்தியையும் அதர்மத்தினின்று நிவர்த்தியையுங் ‡காரியாகாரியங்களையும் பயாபயங்களையும்

* (ராச) (ரா) கீர்த்தியைக்கோருகின்றவன்.

† (ரா) தொடங்கிய கருமத்தை முடிக்கவேண்டிய காலத்தில் முடிக்காமலிருப்பவன்.

‡ (ச) ஒரு நாளிற் செய்யக்கூடிய காரியத்தை ஒரு மாதத்திலுஞ் செய்யாதவன்.

பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எந்தப்புத்தி அறிகின்றதோ அந்தப் புத்தி சாத்துவிகமாயது.

(ச) பந்தஹேதுவாகிய சாஸ்திரவிகிதமான கருமமார்க்கமும் மோக்ஷஹேதுவான சந்நியாசமார்க்கமுமேபிரவிர்த்தி நிவர்த்தியென்பன. இவற்றையும் அந்தந்தத் தேசகாலங்களில் (இகபர) திருஷ்டாதிருஷ்டபலன்களைக் கொடுக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்வதையுஞ் செய்யாமல் விடுவதையும் பயத்திற்குக் காரணமான புலிமுதலியவற்றையும் பயமுண்டாக்காதவஸ்துக்களையும் பந்தத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் அறிகின்ற புத்தி சாத்துவிகமாயதென்பது தாத்பரியம்.

(ரா) சுவர்க்காதிபிரயோசனத்திற்கு அவசியமானதருமத்தையும் மோக்ஷ காரணமான தருமத்தையும் வருணாச்சிரமதருமத்தையுந் தேசகாலஅவஸ்தைகளை அநுசரித்துச் செய்யவேண்டியதையும் விடவேண்டியதையுஞ் சாஸ்திரவிரோதமாக நடந்தால் பயமுண்டாகுமென்பதையுஞ் சாஸ்திரோக்தமாக நடந்தாற் பயமுண்டாகாதென்பதையுஞ் சம்சாரத்தினுண்மையையும் பந்தத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்வதாகிய மோக்ஷத்தினுண்மையையும் அறிகின்ற புத்தி சாத்துவிகமாயது.

(மூ) ௩௧. ஏ! பார்த்த! எந்தப்புத்தியாலே தருமத்தையும் அதருமத்தையுஞ் செய்யத்தகுந்ததையுஞ் செய்யத்தகாததையுஞ் சந்தேகமாக அறிகின்றானோ அந்தப்புத்தி ராஜஸமாயது.

(மூ) ௩௨. ஏ! பார்த்த! எந்தப்புத்தி அக்ஞானத்தாலே மூடப்பட்டு அதருமத்தைத் தருமமென்றுஞ் சகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் நினைக்கின்றதோ அந்தப்புத்தி தாமஸமாயது.

(மூ) ௩௩. ஏ! பார்த்த! மனம் ஒரேநிலையிலிருப்பதால் சலிக்காமலிருக்கின்ற அல்லது விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியாமலிருக்கின்ற எந்தத்தைரியத்தாலே மனம் பிராணன்கள் இந்திரியங்கள் ஆகியவற்றின் செய்கைகளை நிறுத்துகின்றானோ அந்தத்தைரியம் சாத்துவிகமாயது.

(மூ) ௩௪. ஏ! பார்த்த! எந்தத் தைரியத்தாலே தருமார்த்த காமங்களைத் தவறவிடுதலில்லையோ அவற்றிலுள்ளபற்றுதலாலே பலனையபேக்ஷிக்கின்றவனாகின்றானோ அந்தத் தைரியம் ராஜஸமாயது.

(மூ) ௩௫. ஏ! பார்த்த! துஷ்டபுத்தியையுடையவன் நித்திரையையும் பயத்தையும் விசனத்தையும் வியாகுலத்தையும் மயக்கத்தையு

மனந்தத் தைரியத்தாலே விடுதலில்லையோ அந்தத்தைரியம் தாமஸமாயது.

(சு) ௩௬. ௩௭. ஏ! பரதகுலஸ்ரேஷ்ட! மூன்றுவிதமான சுகத்தை இப்பொழுது எனது வாக்கியத்தாலே கேள். எதில் அப்பியாசத்தால் சந்தோஷமடைவானோ துக்கத்தின் பரிகாரத்தையுஞ் செவ்வையாயடைவானோ எந்தச்சுகந்தொடங்குங்கால் (துன்பமாயிருத்தலால்) விஷம் போலவும் முடிவில் (இன்பமாயிருத்தலால்) அமிர்தம்போலவுமிருக்கின்றதோ *சொரூபத்தின் ஞானத்தால் அழுக்குக்கள் நீங்கிச் சுத்தமாயிருப்பதாலுண்டான அந்தச்சுகம் சாத்துவிகமாயதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(சு) ௩௮. பிரசித்தமான எந்தச்சுகம் விஷயங்களும் இந்திரியங்களுஞ் சம்மந்தப்படுதலாலே ஆரம்பத்தில் அமிர்தத்திற்குச் சமானமாகவும் முடிவில் விஷத்தைப் போலவுமிருக்குமோ அந்தச்சுகம் ராஜஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ச) சொஸ்திரீயிடத்தி லநுபவிக்கும் விஷயசுகம், பலம் பராக்கிரமம் ரூபம் ஞானம் ஞாபகசக்தி தனம் உற்சாகம் ஆகியவற்றைப் போக்கடிக்கும். பரஸ்திரீ விஷயத்திலோ பாபபலமாகிய நரகத்திற்கு மேதுவாகும். ஆகலால்விஷத்திற் கொப்பாகச் சொல்லப்பட்டது.

(சு) ௩௯. எந்தச் சுகம் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் தனக்கு மோகத்தையுண்டாக்குவதாயும் நித்திரை சோம்பல் வீண்யோசனை என்பவற்றா லுண்டானதாயு மிருக்கின்றதோ அந்தச் சுகம் தாமஸமாயதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(சு) ௪௦. பிரகிருதியினின்று முண்டான இந்தச் சத்துவாதிமுக்குணங்களால் விடப்பட்ட ஸ்தாவரஜங்கமரூபமானவஸ்து யாதுண்டோ அது மநுஷிய லோகத்திலாவது சுவர்க்க லோகத்தில் தேவதைகளிலாவது பின்னு மெவ்விடத்திலாவது கிடையாது.

* (ச) பரிசுத்தமான எந்த ஆத்மசொரூப ஞானமுண்டோ அந்த நிர்மலமான ஞானத்தாலுண்டாகிய அல்லது அகண்டாத்மசொரூபந்தவிர வேறுவிஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்காதஞானம் பூரணமாகுங்காலத்திலுண்டான. (ரா) ஆத்ம சொரூபந்தவிர வேறு விஷயந் தோற்றமலிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட புத்தியாலுண்டான. (ராக) விஷ்ணு பிரசாதத்தாலுண்டான புத்திப்பிரசாதம் அது யாதென்றால் விஷ்ணுவைத்தவிர இதரவிஷயங்களைக் கிரகிக்காமலிருப்பதுதான்.

(சு) ௪௧. ஏ! பரந்தப! பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் பூர்வகருமசேஷத்தாலுண்டாகிய சத்துவாதி குணங்களால் கருமங்கள் தனித்தனியாய்ப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(சு) ௪௨. மனத்தையடக்குதலும் வெளியிந்திரியங்களை யடக்குதலும் மனோவாக்குக் காயங்களாற் செய்யப்படுந் தவமும் மனச்சுத்தியும் பொறுமையும் நேரானகுணமுடைமையும் *ஞானமும் † விக்ஞானமும் ‡ வேதத்தில் நம்பிக்கையும் சுபாவத்தாலுண்டான பிராமணரது கருமங்களாகவிருக்கின்றன.

(சு) ௪௩. பராக்கிரமம் அல்லது வீரத்தன்மையும் பிரதாபம் அல்லது கீர்த்தியும் தைரியமும் சாதுரியம் அல்லது சாமர்த்தியமும் போரிற் புறங்கொடாமையும் கொடையும் செங்கோற் செலுத்துகின்ற அல்லது ஆளுகின்ற சக்தியும் சுபாவத்தாலுண்டான க்ஷத்திரியரது கருமமாயிருக்கின்றன.

(சு) ௪௪. விவசாயஞ்செய்தலும் கோ சம்ரக்ஷணைசெய்தலும் வியாபாரஞ்செய்தலும்சுபாவத்தாலுண்டான வைசியரதுகருமமாயிருக்கின்றன. மற்ற மூன்றுவருணத்தார்க்குந் தொழிற்செய்தல் சூத்திரனுக்குச் சுபாவமாயுண்டான கருமமாயிருக்கின்றது.

(ரா) பிரமக்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு யக்ஞாதிகள் சுபாவமான கரு

* (ரா) பராபரதத்துவஞானம். (ராக) சாதாரணவஸ்துஞானம்.
† பகவனிடத்திலுள்ள அசாதாரணவிசேஷங்களை யறிதல். (ராக) வஸ்துகளின் விசேஷஞானம்.
‡ (ஸ்ரீ) பரலோகமுண்டென்னும் நிச்சயம். (ராக) தர்மமுதலியவற்றால் பிரயோசனமுண்டென்னும் நம்பிக்கை. (ரா) புருஷோத்தமனான வாசுதேவனே பரபிரம்மம். அவனே சகல தோஷமற்றவன். சுபாவமாயும் பூர்ணமாயும் அதிசயமாயுமிருக்கின்ற ஞானம் சக்திமுதலிய அனந்தகலியாணகுணங்களையுடையவன். முக்கியமாய் வேதாந்த சாஸ்திரங்களால் அறியத்தருக்தவன். ஜகத்திற்கு முக்கிய காரணமானவன். சகல ஜகத்திற்கும் ஆதாரமானவன். சகல ஜகத்திற்கும் நியாமகன் இவ்வாறான பகவானது ஆராதனைக்காகவே சகல வேதோக்த கருமங்களையும் செய்யும்படி வேதத்தில் விதித்திருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கருமங்களால் ஆராதிக்கப்பட்ட பகவானே தர்மார்த்த காமமோக்ஷபலன்களைக் கொடுப்பவன் என்று சொல்லுகின்ற சகல வேதார்த்தங்களிலும் நம்பிக்கைகொள்வது. இக்கருத்தை அத், ௫, ௬, ௨௧, அத், ௭, ௬, ௭, அத், ௪௦, ௬, ௩௮, அத், ௧௫, ௬, ௧௫, அத், ௧௮, ௬, ௪௬, இவற்றாலுமுணர்க.

மங்களென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கையில், அவற்றையும், பிரமணர்களுக்குரியனவாகச் சொல்லப்பட்ட சமம் தமம் தவம் முதலியவற்றையும் க்ஷத்திரியவைசியர்களின் தருமமாக ஈண்டருளாமைக்குக் காரணம் யாதெனின், அவரவர்களுக்குச் சுபாவமான கருமங்கள் மாத்திரம் ஈண்டருளப்பட்டமையால் மற்றவை விலக்கப்படவில்லை.

(சுஉ) மேலே (௪ா) கூறியவாறு க்ஷத்திரிய வைசியர்களின் மற்றைய தருமங்கள் விலக்கப்படாதவாறுபோலச் சூத்திரரது மற்றையதருமங்களும் விலக்கப்படவில்லை யென்று கொள்ளவேண்டும். ஈண்டு மிகச்சுருக்கிக் கூறப்பட்ட வேளாளன் தருமம் சிறிது விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. "மூன்று வருணத்தார்க்குந் தொழிற் செய்தல் சூத்திரனுக்குச் சுபாவமாயுண்டான கருமமாயிருக்கின்றது" என்று பகவன் பொதுப்பட அருளினானேனும், வேளாளன் தன் குடும்பசம்ரக்ஷணைக்கு வேண்டிய பொருளை க்ஷத்திரியவைசியர்களுள் எவரிடத்தில் மிகுதியாகப் பெறுகின்றானோ அவர்க்கு மாத்திரந் தொழிற் செயற்பாலன். அவ்வாறன்றித் தன் குடும்பசம்ரக்ஷணைக்கு வேண்டிய பொருளைப் பிராமணனிடத்தினின்றும் பெறினும் பெறுவிடினும் தனக்குப் புண்ணியமுண்டாகும்பொருட்டு வேளாளன், பிராமணனுக்குத் தொழிற் செய்யவேண்டியவனே. * "வேளாண் மாந்தர்க் குழுதூணல்லதில்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி." என்னுஞ் சூத்திரத்தால், உழவுதொழிலும் வேளாளர்க்குரித்து. இன்னுங்கூறின், † "வேந்துவிடு தொழிலிற் படையுங் கண்ணியும் வாய்ந்தன ரென்ப அவர் பெறும் பொருளே." என்னுஞ் சூத்திரத்தால், வேந்தன் கொடுப்பின் தண்டத்தலைமையு மவர்க்குரித்து. ‡ "மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப" என்னுஞ் சூத்திரத்தால், உழவித்துண்ணுமுயர்ந்த வேளாளர், முடியுடையோரும் முடியில்லாதோருமாகிய அரசராற் பகைவர்மேலும் நாடு காத்தன்மேலுஞ் சந்துசெய்வித்தன்மேலும் பொருள்வருவாய்மேலும் ஏவப்படவுமுரியர். ‖ "மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே" என்னுஞ் சூத்திரத்தால், பகைவயிற் பிரிவுபற்றிப் பொருள் முடித்தல் உயர்ந்த வேளாளர்க்கும் வாணிகத்தாற் பொருள்முடித்தல் உழுதுண்ணும் வேளாளர்க்கு முரித்து. அவ்விருவகை வேளா

* தொல், பொருள், மரபியல், சூ. (௮0)
† ,, ,, ,, ,, (௮௧)
‡ ,, ,, அகத்திணையியல், சூ, (௩0)
‖ ,, ,, ,, ,, (௩௧)

ளரிலுயர்ந்த வேளாளர் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குமுரியர்.

வேளாளர் லௌகிகவிஷயத்திலித்திறத்தராக வைதிகவிஷயத்திலெத்திறத்தரெனின், சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசங்களையும் அச்சுருதிபோன்ற ஸ்ரீசாத்வத பாகவதபுராணங்களையும் வடநூலாலுணராமல் அவற்றின் பொருளைக்கூறும் பிறபாடைநூலால் தத்துவங்களையாராய்ந்துணர்ந்து வீடுபெறுதற்கு முரியர். எல்லாப்பாடியகாரரும் வீடுபெற்ற விதுரரையுந் தர்மவியாதரையுஞ் சுட்டிச் சூத்திரன் வீடுபெறுதற்குரியனென்பர், ஆகலாற் பிராமணனல்லாதார் பிராமணனாகப்பிறந்து வீடு பெறவேண்டுமென்பாருமுளரெனக. * உயர்ந்தோர்க்குரியவோத்தினான" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் வேளாளன், சுருதிபுமனை போன்றனவுமல்லாத சிலவடநூல்களை யோதுதற்கும் வேதமந்திரமில்லாமல் நமஸ்காரமந்திரத்தாலே பஞ்சயஜ்ஞங்களைச் செய்தற்கும் பாகித்தனை செய்யாமல் த்விஜாதிகள்போல நல்லொழுக்கத்திற்செல்லுதற்குமுரியன். ஈண்டுத் த்விஜாதிகள்போல நல்லொழுக்கத்திலென்றது, அத்த்விஜாதிகளின் நற்குணமுதலியவற்றையேயல்லது அவர்க்குரிய கருமங்களை யன்றென்றுணர்க.

இன்னுங்கூறின், சூத்திரன், பிராமணனில்லத்திற்குச் சென்றால் அந்தப்பிராமணனும் அவன் பரிசாரகரும் உண்டபின்பு ஊட்டப்படவும் அவிசரிக்கப்படுவோரில்லாதபொழுதும் அல்லது தானொருவனே அருமையான வித்தையையுடையனானபொழுதும் அவிசர்களுக்குக் கற்பிக்கவுந் தொண்ணூறு வயதிற்கு மேற்பட்ட வயதுடையனாயின், எல்லாராலும் மரியாதை செய்யப்படவுமுரியன்.

ஈண்டுத் தொல்காப்பியத்துட் கூறியவாறு கூறப்பட்டவைதவிர மற்றவை தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட மநுவிற்கூறியவாறு கூறப்பட்டன.

மேலே சூத்திரனென்றும் வேளாளனென்றும் கூறியதென்னையெனின், நான்காம் வருணத்தானை வடநூலார் சூத்திரனென்றுந் தமிழ்நூலார் வேளாளனென்றுங் கூறுவாராகலால் அவ்விருதிறத்தார் கூற்றும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

ஈண்டுச் சூத்திரனது தருமத்தைச் சிறிதுவிரித்தவாறுபோல மற்ற மூன்றுவருணத்தார் தருமங்களையும் விரிக்காமைக்குக்காரணம் யாதெ

* தொல், பொருள், அகத்திணையியல், ௩௩.

னின், இடையிருவருணத்தார் இக்கலியுகத்திலிலரானமையாலும் முதல்வருணத்தாரது தருமத்தை அடியேன் முற்று முணராமையாலுமென்க. அன்றியும், முதல் மூன்றுவருணத்தாரது தருமங்களைக் கூற அடியேன் அதிகாரியல்லேனென்பது மொன்று. இடையிருவருணத்தாரிக்காலத்திலிலராகவே முதலொருவருணத்தாரது தருமத்தை நான்காம்வருணத்தார் நன்குணர்ந்தால்தான் அவரது பிறப்பின் மேன்மையையறிந்து விதிப்படியவரை வழிபடுவரென்பது அடியேன் கருத்து. அறிந்து வழிப்படுதலாலே முதல்வருணத்தார்க்குக் கர்ரியாநுகூலமும் நான்காம் வருணத்தார்க்குப் புண்ணியமும் ஆகிய விரண்டுவிதப்பிரயோஜனம் இருவருணத்தார்க்கு முளவாகும். இவ்விதப் பிரயோஜனமுள்ள விப்பிரரது தருமத்தை அடியேன் அதிகாரியல்லே னென்பதுகொண்டு அறிந்தமட்டிலும் விதிமுகத்தானே கூறற்கஞ்சி விடுத்தேனுயினும் வேளாளர்தருமத்தையீண்டுக் கூறினமையாலே அவ்விப்பிரர் தருமமுஞ் சிறிதுணரப்படுமென்க.

இக்காலத்துப் பார்ப்பாரைவழிபடுதலாலே நான்காம்வருணத்தார்க்குப் புண்ணியமுமுளதாமோவென்று கடாவுவாருமுளர். இக்காலத்திலே கலிபுருஷனைச் சேவித்துத் தமது வருணச்சிரமதருமங்களை யிழந்து தீயொழுக்கத்தினிற்போர் சிலரேயல்லது பலரல்லர். தமது வருணச்சிரமதருமங்களை யிழவாமல் தமக்குரிய நல்லொழுக்கத்தினிற்கும் அந்தணர் இக்காலத்திலும் பலருளர். இக்காலத்தில் அகாலத்திலாயினும் மழைபெய்தல் அவ்விப்பிரர்பொருட்டேயென்க. இக்கருத்துக்கொண்ட இப்பாட்டையு முணர்க.

மூதுரை.

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம்——தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

(கு) ௪௫. அவனவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கருமத்திற் சிரத்தையுடைய மனிதன் * சம்சித்தியையடைகின்றான். தனது கருமாநுஷ்டானத்திலே யிருப்பவன் எவ்விதமாகச் சித்தியையடைவானென்று அதைக் கேள்.

* (ச) கருமாநுஷ்டானத்திலே அசுசிநிவர்த்தியாய் தேகேந்திரியங்களுக்கு ஞாநநிஷ்டா யோக்கியதையை. (ரக) ஞாநத்தின் மூலமாய் முக்தியை. (ரா) பரமபதப்பிராப்தியை.

(கு) ௪௬. எவரிடத்தினின்றும் பிராணிகளுக்குப் பிரவிர்த்தியுண்டாகின்றதோ எவராலிந்தச் சகலபிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவரை மனிதன் * தனக்குரிய கருமத்தாலே ஆராதித்துச் † சித்தியையடைகின்றான்.

(கு) ௪௭. தனது கருமம் குணமற்றதாயினும் அல்லது கிரமப்படி அநுஷ்டிக்கப்படாததாயினுங் கிரமமாயநுஷ்டிக்கப்பட்ட பிறரதுதருமத்தைக் காட்டிலுஞ் சிரேஷ்டமாயது. சுபாவத்தாலுண்டான கருமத்தைச் செய்கின்றவன் பாபத்தையடையமாட்டான்.

(ரா) சுருக்கம், பழக்கமில்லாமையாலே ஞானயோகம், அதிகப்பிரயாசத்தாலும் பலகாலஞ் சிரமப்பட்டுமடையவேண்டியதாயிருத்தலால் தேகந்தோன்றியதுமுதற் செய்துபழக்கப்பட்ட கருமயோகம், பலாபேக்ஷையும் அபிமானமுமில்லாமற் பகவதருப்பணமாகச் செய்யப்பட்டாலதுசிரேஷ்டமாயது.

(ச) விஷம், தன்னிடத்திலுள்ள புழுக்களுக்குத் தோஷமில்லாமலும் மற்றையபிராணிகளுக்குத் தோஷமுமாகின்றதோ அவ்வாறு சுதருமம், பிறர்க்குத் தோஷமாயினும் உரியவனுக்குத் தோஷமாகாது.

(கு) ௪௮. ஏ! கௌந்தேய! சுபாவத்தாலுண்டான, அல்லது உடன்பிறந்த கருமத்தைத் தோஷத்தோடுகூடியதாயினும் விடக்கூடாது. ஏனென்றால், புகையால் அக்கினி மூடப்படுதல்போலச் சகல கருமங்களுந் தோஷத்தாலே சூழப்பட்டிருக்கின்றன.

(ச) தன்னோடு பிறந்தது, திரிகுணாத்மகமானமையின், தோஷத்தோடுகூடியதாயினும் எவ்வகரும பரகருமங்களெல்லாம், புகையால் அக்கினி மூடப்படுதல்போலத் தோஷத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தோஷத்தோடுகூடிய கருமத்தை யேன் அநுஷ்டிக்கவேண்டுமெனின், கருமத்தை விட்டிருத்தற்கு மனிதன் சக்தனல்லன். ஒருக்ஷணப்பொழுதுங் கருமஞ்செய்யாதிருக்க ஒருவனாலு முடியாதென்பது மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கருமம் தோஷமுள்ளதாயிருக்கையில் ஒருவன் மற்றொருவன் கருமத்தை அநுஷ்டித்தலால் அதிக பாதகமாகும் யாதெனின், பிறரது கருமத்தை யநுஷ்டித்தலாலதிக பாதகம் சம்பவிக்குமென்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பரமார்த்த சந்திமூன்றென்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

* (ச) அந்தந்த வருணாசிரமத்திற்குரிய வேதோக்தகருமத்தாலே.
† (ரக) மோக்ஷத்தை. (ரா) பரமபதத்தை.

யாசியாகிய பிரமஞானிக்குக் கருமங்களை விடக்கூடுமாயினும் மற்றவர்கள் கருமங்களைவிடக்கூடாது.

(௭) அக்கர்மத்தைக் கொடுப்பதாயினும், கருமஞ்சுலபமாகச் செய்யத்தகுந்தமையாலே ஞானமார்க்கத்திற்கு யோக்கியனாயினும், கருமத்தைச் செய்யாமல் விடக்கூடாது. ஞானாரம்பகருமாரம்பங்கள் துக்கத்தோடுகூடியிருக்கின்றன. அக்கினியோடு புகை பிறந்திருத்தல் போலக் கருமம் ஞானம் என்பனவும் துக்கத்தோடு பிறந்திருக்கின்றனவாயினும், கருமயோகம் சுலபமாயதென்றும் ஞானயோகம் கடினமாயதென்றும் தாத்பரியம்.

(௬) ௪௯. சகல வஸ்துக்களிலும் அபிமானமற்றிருக்கின்ற புத்தியையுடையவனும் மனத்தைச் சயித்த அல்லது அகங்காரமற்றவனும் பலாபேக்ஷையில்லாதவனுமான *புருஷன் பலசங்கத்தியாகமாகிய சந்நியாசத்தாலே உத்தமமான சித்தசுத்தியையடைகின்றான்.

(௪) புத்திரமித்திரதனகனகாதிவஸ்துகளிலே தனதென்னும் அபிமானத்தைவிட்ட புத்தியையுடையவனும் மனத்தைச் சயித்தவனும் புத்திராதிகளிலாசையற்றவனுமான ஆத்மஞானி, சிரேஷ்டமான ஞானநிஷ்டையை அல்லது சத்தியோ முத்தியை (தக்ஷணமே பிரமசொரூபமாவதை) செவ்வையாயடைந்திருக்கின்ற பிரமஞானத்தாலே அல்லது பிரமஞானமுண்டாய்ச் சகலகருமங்களையும் விட்டமையாலே யடைகின்றான்.

(௭) கருமபலன் முதலியவற்றில் அபிமானமற்றிருக்கின்ற புத்தியையுடையவனும் மனத்தைச் சயித்தவனும் தான்கருத்தா அல்லன் ஈசுவரன் சர்வகருத்தாவென்றறிந்து கருத்திருத்துவாபிமானத்தை விட்டவனும் அபிமானபலத்தியாகங்களான சந்நியாசத்தோடுகூடினவனுமான புருஷன், மேலே கண்டபடி ஈசுவராராதனை ரூபமான கருமங்களைச் செய்தவந்தால் உத்தமமான ஞானயோகத்திற்கு பலனாகிய தியானநிஷ்டையை யடைவான்.

(௬) ௫௰. ஏ! கௌந்தேய! பிர்மஞானத்தினது கடைசிமுடிவாதோ† பிர்மஞான சித்தியையடைந்தவன் எவ்விதமாய்ப் பிரமத்தை

---

* (௪) நிஷ்காமகருமத்தாலே ஈசுவரனை ஆராதித்துத் தேகேந்திரியங்களுக்கு ஈசுவரப்பிரசாதத்தாலுண்டான ஞானநிஷ்டாயோக்கியதையை. (௭) சரீரமுள்ளவரையில நுஷ்டிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தாலடைந்த தியானசக்தியை.

யடைவானோ அந்த விதத்தைச் சம்க்ஷேபமாக என்னிடத்தினின்றுமறிந்து கொள்.

(௬) ௫௧, ௫௨, ௫௩. பரிசுத்தமான நிச்சயத்தோடு கூடினவனாகவுந் தைரியத்தாலே புத்தியை விஷயங்களினின்றடக்கியுஞ் சப்தமுதலிய விஷயங்களை விட்டும் விருப்பு வெறுப்புக்களை நீக்கியும் ஏகாந்தஸ்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாகவும் மிதமான ஆகாரஞ் செய்பவனாகவும் வாக்கையுந் தேகத்தையும் மனத்தையுமடக்கினவனாகவும் எப்போதுந் தியானத்தில் விருப்பமுள்ளவனாகவும் விஷய வைராக்கியத்தையடைந்தவனாகவும் அகங்காரத்தையுந் துராக்கிரகம் அல்லது பிடிவாதத்தையுந் துர்மார்க்கத்திற்பிரவிர்த்தியையும் ஆசையையுங் கோபத்தையும் அபிமானத்தையும்விட்டு மமதையற்றவனாகவும் ஒழிவடைந்தவனாகவுமிருக்கின்றவன்* பிர்மமாகிறதற்கு அல்லது பிர்மஞானத்திற்கு அல்லது பிர்மம் போலாதற்கு யோக்கியனாக விருக்கின்றான்.

(௬) ௫௪. தன்மனத்தைப் பிரமத்தினிடத்தில் வைத்தவனாகவுஞ் சாந்தமானமனமுடையவனாகவுமிருக்கின்றவன், விசனப்படுதலுமில்லை; விரும்புதலுமில்லை; †சகலப்பிராணிகளிடத்திலுஞ் சமமாக விருந்து கொண்டு சிரேஷ்டமான எனது பக்தியை யடைகின்றான்.

(௬) ௫௫. என்னைப்பக்தியாலே உண்மையாக எவ்வித பரிமாணமுடையவனாகவும் எவ்வித சொரூபமுடையவனாகவுமிருக்கின்றேனோ அவ்விதமாகத் தெரிகின்றான். பின்பு என்னை உண்மையாக அறிந்து அறிந்தவுடனே பிரவேசிக்கின்றான்.

(௪) மாயைமுதலிய எந்தெந்த உபாதிகளோடு கூடியிருக்கின்றேனோ உபாதியற்றதாகவும் அகண்டமாகவும் ஞான சொரூபியாகவுஞ் சர்வவியாபியாகவுமிருக்கின்ற எவ்வித சொரூபமுடையவனாயிருக்கின்றேனோ அவ்விதமாகத் தெரிகின்றான். ‡ (இச்சுலோகத்திலுள்ள சில பதங்களால்) ஞானமடைந்து அதற்குப்பின்பு பிரமத்திற் பிரவேசிக்கின்றானென்று அர்த்தமாகின்றதுபோலத் தோற்றும். ஞானத்திற்குப்பலன் அவித்தை நிவர்த்தியே. அதற்குப்பின்பு அடையவேண்

---

* (௪) பிரமமாகிறதற்கு. (௭க) பிரமஞானத்திற்கு. (௭) பிரமம் போலாகிறதற்கு.

† (௪) தன்னிடத்தில் சுகதுக்கங்களை எப்படிப்பார்ப்பானோ அப்படியே சகலபிராணிகளிடத்திலும் பார்க்கின்றவன்.

‡ (தன்) பதங்களை யெடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அர்த்தத்தைக் கொண்டு பதங்களைத் தெரிந்துகொள்க.

டியதாதொன்றுமில்லை. அத், கூ, சு, கூ—ல், க்ஷேத்திரக்ஞன் அக
ண்ட பிர்மமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றான். ஜீவனென்னும் பெ
யரையுடைய தானே அந்த அகண்டபிர்மமாகலால் அவன் அடைய
வேண்டியதொன்றுமில்லை. வேறொன்றிருந்தாலன்றோ அதை அடை
கின்றானென்று சொல்லக்கூடும்.. அடைகிறதென்றால், அவித்தியா
நிவர்த்தியையடைவது தான். அதுதான் பிரமத்தையடைகிறதென்று
சொல்லப்படுகின்றது. (சுண்ணாம்பின் சொரூபத்தால் சுத்தஜலம்
சுண்ணாம்புநிறமாகக் காணப்பட்டபோது சுண்ணாம்பு ஜலமென்று
விவகரிக்கப்பட்டது. பிரிக்கின்ற, சாதனத்தாற் சுண்ணாம்பு நீக்கப்
பட்டபோது ஜலம் சுத்தத்தையடைந்ததென்று விவகரிக்கப்படுகின்
றது. சுண்ணாம்பு நீங்கியபின்பு அப்புனல் எதைப்போயடைந்தது?
சுண்ணாம்பு ஜலமென்னும் விவகாரம் நீங்கியதென்பதே ஜலம் சுத்தத்
தை யடைந்ததென்றமையாற் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வாறு)
அவித்தையாவஸ்தையிலிருந்த பிரமம் ஜீவனென்று விவகரிக்கப்பட்
டது. அவித்தை நிவர்த்தியானாற் பிரகாசமான ஜீவசொரூபம் ஸ்வப்
பிரகாசமாகவேயிருக்கின்றது.* இந்த, அத், சு, ௫௦—ல், ஞானநிஷ்
டையாற் பிரமத்தையடைகின்றானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற
தே யென்றால், அவ்விடத்திலுயர்ந்த அர்த்தந்தான் கிரகிக்கத்தக்கது.
நிஷ்டையின்னதெனத் தெரிந்துகொள்ளுதலால் அக்ஞான நிவர்த்திக்
குச் சாதகமுண்டு. குரு உபதேசித்த சாஸ்திரஞானத்தாலுண்டான
தும் அமானித்துவம்முதலிய குணங்களோடு கூடியதும் ஆத்மாவைத்
தவிர வேறு யாதொருவஸ்துகளுந் தோன்றாமல் தானேபிரமமென்று
நிச்சயத்தோடிருக்கின்றதுமான திடமாகிய அகண்டத்தியானம் யா
தோ அதுதான் ஞானநிஷ்டையென்று சொல்லப்படுகின்றது. அத்,
எ, சு, கூ—ல், கூறிய நான்குவிதபக்திகளில் நான்காவதான ஞான
பக்தியே சிரேஷ்டமாயது. இதுதான் ஞானநிஷ்டை. இதுதான்
ஜீவேசுவரபேதத்தை நிவர்த்திக்கத்தகுந்தது. இதுதான் முடிவான
பிரமஞானம். இப்படிபட்ட ஞானிக்கே சர்வகர்மசந்நியாசஞ் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிபட்டவனுக்கே ஆத்மசொரூபமாகிய
மோக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, அதற்கு இதைவிட வேறு
மார்க்கமில்லை. வேறுமார்க்கமுள்ளதாக நினைத்தால் மேலைக்கடலை
யடையவிரும்பிக் கிழக்கே போவதுபோலப் பிரயோஜனப்படா
து. ஈண்டுக் கூறிய ஞானநிஷ்டாமார்க்கம் ஒரு மலைபோலிருக்
கின்றது. மற்றையமார்க்கம் கடுகுபோல அற்பமாகும். ஆகலால்,
பிரமத்திற் பிரவேசித்தலென்னும் பதங்களுக்கு அகண்டாகார பிரம
சொரூபமாய் விளங்குவது என்பதுதான் தாத்பரியம்.

(தன்) மேலே (ச) "ஞானமடைந்து அதற்குப்பின்பு பிரமத்திற்
பிரவேசிக்கின்றானென்று அர்த்தமாகிறதுபோலத் தோற்றும்" என்
றார். "பின்பு என்னை உண்மையாக அறிந்து அறிந்தவுடனே பிர
வேசிக்கின்றான்" என்று இந்த, சு, ௫௫—ல், பகவன் அருளியது,
(ச) கூறியவாறு அர்த்தமாகின்றது போன்றுள்ளதா? அல்லது அவ்
வர்த்தத்தையே கொண்டு நிற்கின்றதா? ஆராய்க. இவ்வத்தியாயத்
திற்குப் பின்னுள்ள* பல அத்தியாயங்களில், தன்னை யடைதலும்
நாசமற்றஸ்தானத்தையடைதலுமே மோக்ஷமென்னுந் திருவுளத்தரா
ய், இச்செய்கையுடையவன் என்னை யடைவான்; நாசமற்றஸ்தா
னத்தையடைவான் என்று பகவன் அருளினானேயல்லது (ச) ஈண்
டுக் கூறியவாறு "அவன் அடையவேண்டியதொன்றுமில்லை. வே
றொன்றிருந்தாலன்றோ அதை யடைகின்றானென்று சொல்லக் கூடு
ம்" என்று பகவன் குறிப்பாலும் அருளாமையானும், இந்த், அத்,
சு, ௫௬—ல், "என்னையே ஆசிரயித்தவன் எனது அநுக்கிரகத்தாலே
சாசுவதமாயதும் நாசமற்றதுமான ஸ்தானத்தை யடைகின்றான்."
என்றும், சு, ௫எ—ல், "அடையவேண்டிய உத்தம ஸ்தானமாக
என்னையே உடையையாகவும்,—என்னிடத்திலே சித்தத்தை வை
த்தனையாகவும் ஆக்கடவாய்." என்றும், சு, ௬௨—ல், "சாந்தி
யையுஞ் சாசுவதமானஸ்தானத்தையும் அடைவாய்" என்றும், சு,
௬௪—ல், "சகல ரகசியங்களிலும் மகாரகசியமான எனது உத்தமமான
வாக்கியத்தைக்கேள்" எனவருளி, சு, ௬௫—ல், "என்னிடத்தில்
மனமுடையையாகவும் என்னிடத்திற் பக்தியுடையையாகவும் என்
னை ஆராதிக்கின்றனையாகவும் ஆக்கடவாய்; என்னையே நமஸ்கா
ரஞ்செய்; என்னையே அடைவாய்" என்றும், சு, ௬அ—ல், "என்
னையே அடைவான்" என்றும், அருளினமையானும், மேலே (ச)
கூறியவாறு "அடைகிறதென்றால், அவித்தையாநிவர்த்தியை ய
டைவதுதான். அதுதான் பிரமத்தையடைகிறதென்றுசொல்லப்
படுகின்றது." என்னுந் திருவுள்ளம் பகவற்கில்லையென்பதும், பக்தி
யாலே இறைவனை யுண்மையாக அறிந்து பிரவேசிக்கிறானென்பதே
பகவற்குத் திருவுள்ளமென்பதும், திண்ணமாயின.

அன்றியும், அத், ச, சு, உ௫—ல், "சில ஞானயோகிகள் பிர்மாற்ப
பணமான யக்ஞத்தாலே ஆத்மாவைப் பிரமமாகிய அக்கினியில் ஓமஞ்
செய்கின்றார்கள்" என்று அருளப்பட்டிருத்தலால், "அடைகிறதென்
றால், அவித்தையாநிவர்த்தியடைவதுதான். அதுதான் பிரமத்தை
யடைகிறதென்று சொல்லப்படுகின்றது" என்று (ச) கூறியது பொ
ருந்தாமைகாண்க.

இந்த, அத், சு, ௫௦-ல், "ஞாநநிஷ்டையாற் பிரமத்தையடைகின்றனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதேயென்றால், அவ்விடத்திலுமிந்த அர்த்தந்தான் ஈடுகொடுக்கத்தக்கது" என்று சண்டுக் கூறிய (ச) அத், சு, சு, ௬௧-ல், "என்னிடத்திலேயிருக்கின்றனே" என்ற பகவத்வாக்கியத்திற்கு, "விஷ்ணுசம்பந்தமாகிய உத்தமபதத்திலிருக்கின்ற நித்திய முக்தனாகவிருக்கின்றான்" என்றும், அத், அ, சு, உஅ-ல், உத்தமமான ஸ்தானத்தை யடைகின்றான்" என்ற பகவத்வாக்கியத்திற்கு, (ச) "பிரமத்தை" என்றும், அத், கஅ, சு, சுஉ-ல், "சாசுவதமான ஸ்தானத்தையுமடைவாய்" என்ற பகவத்வாக்கியத்திற்கு (ச) "விஷ்ணுவாகிய எனது ஸ்தானத்தை" என்றும் பொருள் கூறினர். ஆண்டு அவ்வாறுகூறி யீண்டு இவ்வாறு கூறியதின் கருத்தைச் சான்றோரையிவித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அத், எ, சு, கசு-ல், கூறிய "நான்குவித பக்திகளில் நான்காவதான ஞானபக்தியே சிரேஷ்டமாயது." "இதுதான் ஜீவேசுவர பேதத்தை நிவர்த்திக்கத் தகுந்தது." என்று (ச) மேலே கூறினர்,

மேலே கூறிய, அத், எ, சு, கசு-ல், "நோய்முதலியதுன்பமடைகின்றவன், சொரூபஞானமடையவிருப்பமுள்ளவன்," பொருளையிச்சிக்கின்றவன், ஞானி, ஆகிய இந்நான்குவித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்கள் என்னைப் பஜிக்கின்றார்கள்." என்றும், மேற்படி, அத், சு, கஎ-ல், "இவர்களில் நிலையான யோகத்தையும் என்னொருவனிடத்திலே பக்தியையுமுடைய ஞானி சிரேஷ்டனாகின்றான்" என்றும், மேற்படி, அத், சு, கஅ-ல், இந்தச் சகலருஞ் சிலாக்கியமானவர்களே. (அவர்களில்) ஞானியோ யானே யென்பது எனது நிச்சயம், காரணம் யாதெனின், அவன் என்னிடத்தில் மனத்தை நிலையாய்நிறுத்தினவன். என்னையே சர்வோத்தமமான கதியாக நம்பியிருக்கின்றான்" என்றும், அத், ச, சு, க௦-ல், "அநேகர் ஞானமாகிய தவத்தாலே பரிசுத்தர்களாய் எனது சாயுச்சியத்தையடைந்தார்கள்" என்றும், அத், கரு, சு, ககூ-ல், "ஏ! பாரத! எவன் நிச்சயஞானத்தோடு கூடினவனாய் மேலே கூறிய விதமாக என்னைப் புருஷோத்தமனாக அறிகின்றானோ அவன் சர்வக்ஞன். என்னைச் சர்வவிதத்தாலும் ஆராதிக்கின்றான்; என்றும் பகவன் அருளின்மையாலே மேலே (ச) கூறியவாறு "நான்குவிதபக்திகளில் நான்காவதான ஞானபக்தியே சிரேஷ்டமாயது. இதுதான் ஞானநிஷ்டை. இதுதான் ஜீவேசுவரபேதத்தை நிவர்த்திக்கத்தகுந்தது. இதுதான் முடிவான பிரமஞானம்" என்றுணர்தல் தகுதியோ? ஜீவேசுவரபேதத்தையே யுணர்தல் தகுதியோ? ஆராய்ந்துகொள்க.

(ரா) சொரூபத்தாலுஞ் சுபாவத்தாலும் எப்படிப்பட்டவனாகவிருக்கின்றேனோ எவ்வளவு விபூதிகளையுங் குணங்களையுமுடையவனாகவிருக்கின்றேனோ அப்படிப்பட்ட என்னை மேலே கூறியபக்தியாலே உண்மையாக எவன் அறிகின்றானோ இவ்விதமாக என்னை அறிந்தபின்பு மேலேகூறிய பக்தியாலே என்னையடைகின்றான். இந்த, சு-ல், உள்ள "தத:" என்னும் பதம்மேற்கூறிய பக்தியே மோக்ஷத்திற்கு முக்கிய காரணமென்பதைக்குறித்துக் காட்டுகின்றது, அத், கக, சு, ருச-ல், இவ்வர்த்தமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(ராக) எவ்வித பரிமாணமுடையவனாகவிருக்கின்றேனோ எவ்வித நாமரூபங்களோடிருக்கின்றேனோ அப்படிப்பட்டவனாக, அதாவது— சகலதேசகாலவியாபியாகவுஞ் சகலகுணபூரணனாகவுந் திவ்விய நாமரூபங்களுடையவனாகவும், என்னை, இந்த, அத், சு, ருச-ல், கூறிய பரமபக்தியாலே தன்யோக்கியதாநுசாரமாக எவன் அறிகின்றானோ அவன் அந்தப் பக்தியாலே என்னை யுண்மையாக அறிந்தபின்பு என்னையடைகின்றான். என்றால், முக்தியடைகின்றான் என்பது தாத்பரியம்.

(ச) ருசு. நித்தியநைமித்தியங்களாகிய சகல கருமங்களையும் எப்பொழுதுஞ் செய்கின்றவனும் * என்னையே ஆசிரயித்தவனுமாகியவன் எனது அநுக்கிரகத்தாலே சாசுவதமாயதும் நாசமற்றதுமான ஸ்தானத்தை யடைகின்றான்.

(ராக) இந்த, சு-ல், உள்ள "அபி" சப்தம் எந்தக் கருமத்தையும் ஈசுவராராதனை ரூபமாகவே செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறிக்கின்றது.

(ச) ருஎ. சகல கருமங்களையும் மனத்தாலே என்னிடத்திற் சமர்ப்பித்து அடையவேண்டிய உத்தமஸ்தானமாக என்னையே உடையையாகவும் † நிச்சயபுத்தியையடைந்து எப்பொழுதும் என்னிடத்திலே சித்தத்தை வைத்தனையாகவும் ஆகக்கடவாய்.

(ச) ருஅ. என்னிடத்திலே மனத்தையுடைய நீ எனது அநுக்

* (ச) வாசுதேவனாகிய என்னையே ஆசிரயமாக உடைத்தானவன். என்றால், என்னிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்ட மனமுதலியவற்றையுடையவன். (ரா) பகவானே சகலத்திற்கும் கருத்தாவென்று எண்ணியிருக்கின்றவன்.

† (ச) மனத்தை என்னிடத்திலே உறுதியாய் நிற்கும்படி செய்துகொண்டு, என்றால், என்னையே சரணாகதியடைந்து.

கிரகத்தாலே சகல துக்கங்களையும் அதிக்கிரமிப்பாய்; நானே தெரிந்தவன் என்றும் அகங்காரத்தாலே நான் சொல்லியதைக் கேளாவிடின் அல்லது கவனியாவிடின் கெட்டுப்போவாய்.

(மூ) ௫௯. ஒருவேளை அகங்காரமடைந்து யுத்தஞ் செய்ய மாட்டேனென்று நிச்சயங்கொள்வாயாயின் இந்தவுனது நிச்சயம் பொய். பிரகிருதி (ரஜோகுண ரூபமாகப் பரிணமித்து) உன்னை (யுத்தத்திற்) பிரவிருத்திக்கும்படி செய்யும்.

(மூ) ௬௦. ஏ! கௌந்தேய! பூர்வகருமசேஷத்தாலுண்டாயதும் உனது சுதர்மமாயதுமான சௌரிய முதலிய கருமத்தாலே கட்டுப்பட்ட நீ அவிவேகத்தாலே எந்த யுத்தத்தைச் செய்தற்கு விரும்புகலில்லையோ அந்த யுத்தத்தையும்* பராதீனனாகச் செய்யப் போகின்றாய்.

(மூ) ௬௧. ஏ! † அருச்சுன! எந்திரத்திலேறியவஸ்துபோலச் சகலப்பிராணிகளையுந் தனது சக்தியாலே கருமங்களிற் பிரவிர்த்திக்கும்படி செய்துகொண்டு ஈசுவரனானவர் சகலப்பிராணிகளின் இருதயத்திலிருக்கின்றார்.

(ஸ்ரீ) மேலே, ௪, ௫௯, ௬௦. என்பனவற்றாற் சாங்கியர்முதலியோர் சித்தாந்தத்தையநுசரித்துச் சீவர்கள் பிரகிருதிக்குட்பட்டவர்களென்றும் சுபாவமாகிய கருமத்திற்குட்பட்டவர்களென்றுஞ் சொல்லி, ௪, ௬௧, ௬௨. என்பனவற்றாற் சீவர்கள் தன் அதீனர்களென்றுந் தன் மதத்தைப் பகவன் கூறுதல் காண்க.

(மூ) ௬௨. ஏ! பாரத! தேகேந்திரியாதிகளால் அந்த ‡ஈசுவரனையே சரணமாக அடை. அந்தஈசுவரானுக்கிரகத்தாலே உத்தமமான §சாந்தியையும் சாசுவதமான ||ஸ்தானத்தையுமடைவாய்.

* (ச) பராதீனனாகவே. (ராக) பகவத் இச்சாதீனனாக விருந்துகொண்டு.

† (ச) சுத்தாந்தக்கரண முள்ளோய்!.

‡(ரா) சகல லோகங்களுக்கு நியாமகனாகவும் ஆசிருதவாத்ஸல்லியத்தாலே உனக்குச் சாரதியாகவும் எதிரிலிருந்து உன்னை யேவுகின்றவனாகவுமிருக்கின்ற என்னையே.

§(ச) (ஸ்ரீ) உபசாந்தியை. (ரா) சர்வகருமபந்த நிவர்த்தியை. (ராக) புத்தியை யெப்பொழுதும் பகவனிடத்தில் நிறுத்துதலை.

|| (ச) விஷ்ணுவாகிய எனது ஸ்தானத்தை. (ராக) எனது வைகுண்டலோகத்தை. (ரா) பரமபதத்தை.

(தன்) மேலே, ௪, ௬௧-ல், "ஈசுவரனானவர்" என்றும் இந்த, ௪, ல், "அவனை" (அந்தஈசுவரனை) என்றும், தன்னைப்பிறன்போலக் கூறியருளினான், திரிமதசித்தாந்தஞ் செய்த பாஷியகாரர்களுக்கும் வியாக்கியாதர்களுக்கு மிதுவேகருத்து. ஆகலால் ரதசாரதியாகக் கோல்கொண்டிந்தாதத்தி லிருப்பவனாக என்னை நீ நினையாதை. சகலப்பிராணிகளின் இருதயத்தி லிருக்கின்றவன் யானே என்றருளினானென்க, மேலே, ௪, ௬௧-ல், (ஸ்ரீ) "ஜீவர்கள் தன் அதீனர்களென்றுந் தன்மதத்தைப் பகவன் கூறுதல் காண்க". என்று கூறினமையானு மிக்கருத்தைக் கொள்க.

(மூ) ௬௩. இவ்விதம் ரகசியங்களுக் கெல்லாம் அதிரகசியமான *ஞான ஏதுவான சாஸ்திரம் என்னாலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தைப் பூர்த்தியாய் ஆராய்ந்து எவ்வாறு விரும்புகின்றாயோ அவ்வாறு செய்.

(மூ) ௬௪. எனக்கு அத்தியந்தம் இஷ்டனாயிருக்கின்றாய். இந்த நிமித்தத்தாலே உனக்கு †மீண்டுஞ் சொல்லப் போகின்றேன், சகல ரகசியங்களிலும் மகாரகசியமான எனது உத்தமமான வாக்கியத்தைக் கேள்.

(மூ) ௬௫. என்னிடத்தில் மனமுடையையாகவும் என்னிடத்திற் பக்தி யுடையையாகவும் என்னை ஆராதிக்கின்றனையாகவும் ஆகக்கடவாய். என்னையே நமஸ்காரஞ்செய். என்னையே அடைவாய். எனக்குப்பிரியனாயிருக்கின்றாய். உனக்கு உண்மையாக வுறுதிசொல்லுகின்றேன்.

(ராக) "என்னிடத்தில் மனமுடையையாகவும்" என்பது முதல் "நமஸ்காரஞ்செய்" என்பது வரையிலுள்ள நான்குமே சாதனசதுஷ்டயமென்பது.

(மூ) ௬௬. சகலகருமங்களையும்விட்டு என்னொருவனையே சரணமாக அடை. நான்உன்னைச் சகல பாபங்களினின்று நீக்குவேன். விசனப்படாதை.

(ச) சகலகருமயோகநிஷ்டையைக்காட்டில் பரமரகசியமாகிய ஈசுவரசரணாகதியை முடிவாகச் சொல்லியாய்விட்டது. இப்போது கரும

* (ரா) கருமயோகம், ஞானயோகம்; பக்தியோகம் என்பனவற்றை விளக்குகின்ற கீதாசாஸ்திரம்.

† (ஸ்ரீ) மறுபடியுமுன்சொன்னதில் தேர்ந்தெடுத்து.

யோகநிஷ்டையின்பலமாயுஞ் சகல வேதாந்தசாரமாயுமிருக்கின்ற பூர்ணஞானம் இந்தச்சுலோகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.

சகல தருமாதருமங்களையும், அதாவது—சகல கருமங்களையும் விட்டுச் சர்வாத்மாவாயுஞ் சமமாய்ச் சர்வபூதங்களி லிருக்கின்றவனுயும் ஏகனாயுமிருக்கின்ற என்னை நீயே என்று (அதாவது—நீயே அப்படிப்பட்ட பிரமமென்று) என்னைத்தவிர வேறில்லையென்று நிச்சயங்கொள். இவ்வாறான நிச்சயமுள்ள உன்னை நான் பந்தரூபமான சகல கருமங்களினின்றும் எனது சொரூபப்பிரகாசஞ் செய்வித்தலாய் நீக்குகின்றேன். இந்த அர்த்தம், அத், கO, சு, கக—ல், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலால் விசனப்படாதை.

இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்தில், அத், கங, சு, கரு, இந்த, அத், சு, கூ, இந்தச் சுலோகங்கள் ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக்காரணமென்று சொல்லுகின்றன. அத், உ, சு, சஎ, அத், ஙு, சு, கடு, என்பன கருமங்களை அவசியஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகின்றன. இப்படி ஞான கருமங்களிரண்டையுஞ் செய்ய உபதேசித்தமையாலே மோக்ஷத்திற்கு ஞானம் மாத்திரமா, அல்லது கருமம் மாத்திரமா, அல்லது இரண்டுஞ் சேர்ந்தா, என்பதிற் சந்தேகமுண்டாகின்றது. ஆகலால், அநுஷ்டிக்கவேண்டியவற்றுள் இன்னதைத்தான் அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு ஒன்றை நிச்சயிக்கவேண்டியது அவசியம். ஞானம் சகல பேதபுத்தியையு நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. கருமமோ, கிரியை, காரணமானவஸ்துகள், பலன், என்பனவற்றின் பேதபுத்தியை மூலமாக வுடைத்தாயிருக்கின்றது. நான், எனது நான்கருத்தா நான்போக்தா நான் பிராமணனென் கிரகஸ்தன் என்னும் பேதபுத்திகள் அவித்தையால் ஆத்மாவிடத்தில் அநாதியாய் வியாபித்திருக்கின்றன. நான், மாயையற்றவன், கர்த்தா அல்லேன்; கிரியையற்றவன்; அடையவேண்டியதாக ஒருபலனுமில்லாதவன், என்னைக்காட்டிலும் வேறு வஸ்து இல்லையென்னும் ஞானம், மேலேகுறித்த கருமத்திற் பிரவிர்த்திக்கு ஏதுவான பேதபுத்தியையும் அதன் காரணமான அவித்தையையும் நிவர்த்திக்கும். ஒரு இருட்டு மற்றொரு இருட்டைப்போக்காமைபோலக் கேவலம் கருமம் பேதபுத்தியையும் அவித்தையையும் நிவர்த்திக்கமாட்டாது. ஞானமோ, அது தோன்றியவுடனே (சூரியன் உதயமானவுடனே இருட்டைப் போக்குவதுபோலக்) கருமத்திற்குக் காரணமான பேதபுத்தியையும் அதற்குக் காரணமான அவித்தையையும் நீக்கிவிடுகின்றது. ஆகலால் ஞானத்திற்குக் கருமத்தோடுசேர்க்

கையென்பதே அசம்பாவிதம். ஆகலால் ஞானமாத்திரமே மோக்ஷத்திற்குக் காரணம்.

(ராக) * சாதனசதுஷ்டயம் தவிர மற்றையதருமங்களை அல்லது சர்வகருமபலன்களை அல்லது அவைவஷ்ணவதருமங்களைவிட்டு என் ஒருவனையே சரணமடை. நான் சகலபாவங்களினின்று நீக்குவேன். சம்சாரபயத்தால் துக்கப்படாதை.

(ரா) ஞானயோக கருமயோக பக்தியோகங்களின் பலனை அல்லது பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதியான பாவங்களை நிவர்த்திக்கும்படியான பிராயச்சித்தங்களைவிட்டுக் கர்த்தாவாகிய என்னையே சேவிக்கத் தகுந்தவனாகவும் அடையத்தகுந்தவனாகவும் அடையுமுபாயமாகவும் அநுசந்தானஞ்செய். நான் உன்னை அநாதிகாலமாகச் செய்யக்கூடாததைச் செய்துஞ் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமலுஞ் சம்பாதிக்கப்பட்டனவும் என்னையடைவதற்கு விரோதிகளுமான சகல பாவங்களினின்று அல்லது பக்தியோகாரம்பத்திற்கு விரோதிகளான சகல பாவங்களின்று நீக்குவேன். விசனப்படாதை. அல்லது அற்ப ஆயுசுடைய நான் அவ்வளவு பாவங்களுக்கும் எப்படி பிராயச்சித்தஞ்செய்வேன் என்று விசனமடையாதை.

(தன்) சகல வேதார்த்தமாகிய கீதார்த்த... வற்றையுஞ் சுருக்கி இந்த அத்தியாயத்திற் சொல்லுகின்றார் எனவு இந்த, அத், ... பாஷியத்தில், (ச) கூறினார்.

இந்த, அத், சு, கூ-ல் மீண்டும்" என்றபகவத் வாக்கியத்திற்கு "மறுபடியும் முன் சொன்னதில் தேர்ந்தெடுத்து" என்று அடிக்குறிப்பில் (ஸ்ரீ) கூறினார்.

மேலே (ச) கூறியவாறு சகல வேதார்த்தமாகிய கீதார்த்தத்தின் சுருக்கமும் (ஸ்ரீ) கூறியவாறு தேர்ந்தெடுத்ததும் யாவையெனின், அத், ஙு, சு, கடு, ககூ, இவ்விரண்டினும் அருளப்பட்டவையே. இவ்விரண்டினும் ஜீவேசுவரபேதத்தை அருளினுரே அபேதத்தையருளினுரே வுணர்ந்து கொள்க. சு, ககூ, பாஷ்யத்தில், (ச) "ஞானகருமயோக நிஷ்டையைக்காட்டிலும் பரமரகசியமாகிய ஈசுவரசரணாகதியை முடிவாகச் சொல்லியாய் விட்டது" என்று கூறிப்பின்பு அத்துவைத சித்தாந்தத்தைக் கூறுகின்றார். அது, சு, ககூ, க்கு எவ்வளவுமட்டில் பொருந்துகின்றதென்பதையுணர்ந்து கிதாசாரியன் திருவுள்ளப்படி பொருந்தியபொருள் கொள்க.

---

* இந்த, அத், சு, கூ, (ராக)-ல் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(சு) சுஎ. இந்தக்கீதார்த்தத்துவம் தவமில்லாதவனுக்கு ஒருபொழுதும் உன்னாலே சொல்லத்தக்கதன்று. பகவதாசாரியபக்தி யில்லாதவனுக்குச் சொல்லப்படத்தக்கதன்று. பகவதாசாரியகைங் கரியஞ் செய்யாதவனுக்கும் அல்லது கீதாதத்துவத்தைக் கேட்க இஷ்டமில்லாதவனுக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று, எவன் என்னைத் தூஷிக்கின்றானோ அவனுக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று.

(சு) சுஅ. எவன் பரமரகசியமாகிய இந்தக்கீதாசாஸ்திரத்தை என்பக்தர்களிடத்திலே சொல்லுவானோ அல்லது உபதேசிப்பானோ அவன் என்னிடத்திற் சிரேஷ்டமான பக்தியைச்செய்து சகலசந்தே கமுமற்றவனாய் என்னையே அடைவான்.

(ச) கீதா சுலோகங்களையாவது அவைகளின் அர்த்தங்களையாவது மனத்திற் பதியும்படி சொல்லுகின்றானோ, என்னிடத்திற் சிரேஷ்ட மான பக்திவைத்து, என்றால், வாசுதேவனாகிய பகவானது சேவை யை (கைங்கரியத்தை) இவ்விதமாக நான் செய்கின்றேன் என்னு மெண்ணத்தோடு உபதேசிக்கவேண்டுமென்பது தாத்பரியம்.

(சு) சுசு. மனிதர்களில் என் பக்தர்களிடத்திற் கீதையையுப தேசிப்பவனைக்காட்டில் எனக்கு மிகப்பிரியஞ்செய்பவன் ஒருவனு மில்லை. எனக்கு அவனைக்காட்டிலும் அந்நியன் மிகவும் பிரியமுள் ளவனாகப் பூமியிலுண்டாகப்போதவில்லை,

(ஈ) அதிகாரியை முந்திக்கூறாது அநதிகாரியை முந்திக்கூறிய தென்னையெனின், இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்தை யோக்கியனுக்குச் சொல்லாதிருப்பதைக்காட்டிலும் அயோக்கியனுக்குச் சொல்வது மிக வும் அப்பிரியமென்பது தோன்றவென்க.

(சு) எ0. தர்மமார்க்கத்தைவிட்டுவிலகாததாகிய நம்மிருவே முடைய இந்தச் சம்வாதத்தை யெவன் படிப்பானோ அவனால் ஞான மாகிய உத்தமமானயக்ஞத்தாலே நான் ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனெ ன்பது எனது நிச்சயம்.

(ச) இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்தை ஞானயக்ஞத்திற்குச் சமானமாய தென்று துதித்ததாகவாவது தேவாதிவிஷயமான யக்ஞாதிகள்போ லப் பலனைக் கொடுக்கத்தக்கவாகவாவது கொள்ளவேண்டும். வினெ னின், யக்ஞம் நான்குவிதம். (க) விதியக்ஞம்,-சரீரத்தாற் செய்யத் தக்க பிர்மயக்ஞாதிகள், (உ) ஜபயக்ஞம்,-பாராயணாதிகளாகிய வா யாலுச்சரிப்பது. (ங) உபாம்சுயக்ஞம்,-பிறர்க்குக் கேளாமலிருக்

கும்படி வாய்க்குள்ளாகவே உச்சரிப்பது. (ச) மாநஸயக்ஞம்,-மனத் தால் தியானிப்பது. இந்த நான்காவதாகிய மாநஸயக்ஞந்தான் ஞா னயக்ஞம். படித்தல் ஞானயக்ஞமாதலில்லை யாதலால் ஞதியாகச் சொல்லப்பட்டது.

(ஸ்ரீ) இந்தக் கீதார்த்தத்தைத் தெரியாமல் வெறும் பாராயணமாத்திர ஞ் செய்பவனுங்கூட என்னை ஆராதித்தவனென்பது கருத்து. எவ் வாறெனின், தன்னை இன்னானென்று தெரியாமல் ஒருவன் தன் பெ யரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்ட அளவில், அவன் தன்னைக் கூப்பிடாவி டினும் தன்னைக் கூப்பிட்டது போலவே எப்படி நினைப்பானோ அப் படியே தெரியாமலே என் நாமத்தை யுச்சரித்தாலுங்கூட அவனிடத் தில் நான் பிரசன்னனாவேன். நாராயண நாமத்தின் மகிமையைத்தெ ரியாமல், அந்தியகாலத்தில் நாராயணநாமத்தை வாயாற் சொன்ன அஜாமிளனுக்குப் பிரசன்னனானதுபோலவும் நெருப்பென்று தெரியா மலதை மிதித்தவனை அது சுடுதல் போலவும் மருந்தென்று தெரியாம லதைத் தின்றவனது வியாதியை அது குணப்படுத்துவது போலவுங் கொள்க.

(தன்) ஸ்ரீபாகவதம், சு-ம், ஸ்கந்தத்திலுள்ள அஜாமிளன் கதை யீண்டுச்சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றது.

கன்னியாகுச்சமென்னு நகரிலிருந்த அஜாமிளனென்னும் வேதி யன், தன் தந்தை இறைவனை அருச்சித்தற்கு மலர்முதலியன கொ ணர்வான் சோலைசார்ந்து ஆங்கு அவற்றைக்கொண்டு புறப்படும் பொழுது, கட்குடித்து அச்சோலைநிழலினின்ற ஒரு வேளாண்கு லப் பெண்ணைப்பார்த்துக் காமித்து அவளைக்கூடி மக்களொன்பதின் மரைப்பெற்று அம்மக்களிலொருவனுக்கு நாராயணன் என்று நாம மிட்டு எண்பத்தெட்டியாண்டுவாழ்ந்து பிணியுற்று மெய்தளர்ந்து வலிகுறைந்து நாராயணாவென்று தன் மகனைக் கூவின அளவிலே யமபடர்வந்து அஜாமிளனைப் பாசத் தால் வீக்கி வருத்தலும் நித்தியசூரிகள்வந்து பத்திசெய்தாயினும் பகைசெய்தாயினும் ஒருவன் பெயரைக் கூறுதற்காயினும் நாராயணா வென்றுசொல்லும் பக்ஷத்திற்பாதகங்களெல்லாந் தொலையுமென்று நாராயண நாமத்தின் மகிமையைக்கூறி யமபடரைவெருட்டினர் அஜா மிளன் வீடுபெற்றனன்.

அஜாமிளன், பகவந்நாமமென்பதையும் பிராணப்பிரயாணகாலத் தில் பகவந்நாமத்தையுச்சரிக்கவேண்டுமென்பதையுஞ் சிறிது முன

ராது நாராயணனென்று தன் மகனைக்கூவிய அளவிலே, வேதியனா
கிய அவ்வஜாமிளன் தன் குலாசாரகருமங்களைவிட்டமையாலும்
இழிந்த கருமங்களைச் செய்தமையாலும் திரண்டுசேர்ந்த பாதகங்களெ
ல்லாந் தொலைத்து வீடு பெற்றனனாகலால், கீதார்த்தத்தை யுணராம
லே வெறும் பாராயணமாத்திரஞ் செய்பவனும் பகவனை ஆராதித்தவ
னாவானென்று (ஸ்ரீ) கூறினர்.

(கூ) எக. எந்த மனிதன் சிரத்தையுடையவனாகவும் அசூயை
யற்றவனாகவுங் கேட்கவாவது செய்வானோ அவனுங்கூட சகல பா
பங்களினின்று நீங்கினவனாய்ப் புண்ணியகருமங்களைச் செய்தவர்க
ளின் நல்லமேலோகங்களை யடைவான்.

(கூ) எஉ. ஏ! பார்த்த! இதுவரையிற் சொல்லிவந்ததை உன்
னாலே ஒரேவிதமான மனத்தோடு கேட்கப்பட்டதா? ஏ! தனஞ்சய
உனது அக்ஞானத்தாலுண்டான மோகம் போய்விட்டதா?

(கூ) எங. அருச்சுனன் சொல்லுதல், ஏ! அச்சுத! உமது அநுக்
கிரகத்தாலே என்னாலே ஸ்மிருதி: அடையப்பட்டது. மோகம் போய்
விட்டது, சந்தேகநிவர்த்தியடைந்தவனாயிருக்கின்றேன் உமது வாக்
கியத்தை நிறைவேற்றுவேன்.

(ச) அவிவேகம் போய்விட்டதா என்னும் வினாவுக்கு அக்ஞானம்
போய்விட்டதென்று உத்தரஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்த உத்தரத்
தாற் சாஸ்திரவிசாரத்திற்கு அக்ஞான நிவர்த்தியும் ஆத்மசொரூபாநு
சந்தானமுமே பலனென்று வெளியிட்டதாகின்றது. (மோகம்-அக்
ஞானம்).

"உமது வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுவேன்" என்றமையாலே என
க்கு ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. உமது உத்தரவை நிறைவேற்று
வது எனது கடமையென்று எண்ணுகின்றேன் என்னுந் தாத்பரியங்
கிடைத்தது.

(ரா) சுருக்கம், ஆத்மாவானவன், பிரகிருதிவிலக்ஷணன் பிரகிருதி
சுபாவமுடையவனல்லன் ஞானசுபாவமுடையவன் பரமபுருஷனுக்
குச்சேஷன் பரமபுருஷனால் நியமிக்கப்படத்தக்கவன் என்னும்
ஞானமும் சகல கல்யாணகுணசாகரமும் பிரமசப்தத்தாலே சொல்
லப்படுகின்றவனுமான பரமபுருஷன்விஷயமான யதார்த்தஞானமும்
இவ்வாறான பராவரதத்துவங்களின் யதார்த்தஞானப்பியாசத்தாலே
தினந்தோறும் விர்த்தியடைகின்ற பரமபுருஷனது பிரீதியையே

முக்கிய பலனாகவுடைய கர்மாநுஷ்டானம் நிஷித்தபரிகாரம் சமதமா
திமுதலிய ஆத்மகுணங்களாற் சம்பவிக்கின்ற பக்தியென்னும், பரம
புருஷ உபாசனையாலே வேதாந்தங்களாலறியத்தக்கவரும் பரமபுருஷ
ரும் வாசுதேவருமாகிய நீர் அடையப்படத்தக்கிரென்னும் ஞானமும்
கிடைத்தன, இந்தஞானத்தாலே பந்து சிநேகம் கருணையென்பன
வற்றால் விருத்தியடைந்த விபரீதஞானத்தாலுண்டான சகல சங்
தேகமும் நீங்கினேனானேன். அநாத்மாவான பிரகிருதியில் ஆத்மா
வென்றும் சகல சேதனாசேதன வஸ்துகளெல்லாம் பரமபுருஷனுக்கு
ச் சரீரமாகலால் அப்பரமபுருஷனையே ஆத்மாவாகவுடையனவாயிருக்
க அவ்வாறன்றென்றும் நித்தியநைமித்திககருமங்களெல்லாம் பரமபு
ருஷனது ஆராதனமாயிருத்தலால் அவைகள் பரமபுருஷப் பிராப்திக்
கு ஏதுவென்பதை யுணராது பந்தவதுவென்றுங்கொண்டிருந்த மோ
கம் போய்விட்டது.

(குறி) இந்த, சு, எங-ல் உள்ள சில பதங்களுக்குக் கீதார்த்ததீபி
கையில் ஐயர் கூறியபொருள் பல பகவத்வாக்கியங்களாலும் பிற
வாற்றானும் பொருந்தாமையுணர்க.

மேற்படி, சு, மொழி பெயர்ப்பில் "ஸ்மிருதி: லப்தா" என்ற பதங்
களுக்கு "ஆத்மசொரூபாநுசந்தானமானது அடையப்பட்டது" என்
றும்; (ஸ்வா)-ல், மேற்படி ஸ்மிருதி: லப்தாஎன்ற பதங்களுக்கு
"ஞாபகம் அல்லது நினைப்புண்டாயிற்று" என்றும், இந்த ஞாபகம்
யாதென்றால், தனது ஆத்மசொரூபமிப்படிப்பட்டதென்பது என்
றும், ஞாபகத்திற்கு வந்ததென்றமையாலே மறந்த சொரூபம் இப்
பொழுது ஞாபகத்திற்கு வந்ததென்பது தெளிவாயிருக்கின்றது என்
றும், பிரகாசமான ஆத்மசொரூபம் மறந்துபோகின்றதென்பது சம்
பாவிதமாவென்றால், அற்பகாலம் வேஷந்தரித்து நடனமாடுகின்றவ
னுக்கு நடனகாலத்தில்தனது பூர்வசொரூபஞானம் மறந்துபோகின்ற
தென்றும், தனது சுபாஷையைவிட்டு அன்னியபாஷையிலே வியவ
கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவனுக்குச் சுபாஷைமறந்துபோகின்றது எ
ன்றும், பிரயத்தினத்தாற் பூர்வ சொரூபமும் பூர்வபாஷையும் ஞாபகத்
திற்கு வருகின்றன என்றும், அப்படியிருக்க எத்தனைகோடிஜன்மங்
களாய் மறந்து போயிருந்த ஆத்மசொரூபம் சாக்ஷாத் பகவதநுக்கிரக
த்தாலும் உபதேசத்தாலும் ஞாபகத்திற்குவந்தது என்றும், கூறினர்.

ஆத்மசொரூபஞானமுடையவன் முக்தியடையாது மீண்டும் பிற
வியடைவானோ; அல்லது யோகம்பயில்வோன் அந்தப்பிறப்பி

லே யோகசித்தியை யடையாவிடின், மறுபிறப்பிலாயினும் பின்பு
சிலபிறப்பிலாயினும் அந்தப்பூர்வஜன்மவாசனையாலே யோகம் பயி
ன்று சித்தியடைய மாட்டானோ? அடைவானென்பதே நூல்களின்
துணிபாகலால் ஆத்மசொரூபஞானமுடையவனும் அச்சன்மத்தில்
முக்தியடையாது நழுவுவானாயின் மறுபிறவியிலாவது பூர்வ ஜன்
ம வாசனையாலே தனது சொரூபத்தை யுணர்ந்து முக்தியையடை
வான். அன்றியும் அனேககோடி ஜன்மங்களாய் மறந்துபோயிருந்த
ஆத்மசொரூபமே அருச்சுனற்கு வந்ததென்று எப்படிசொல்லக்கூடு
ம்? முக்காலமுணர்ந்த ஒருவன், முற்பிறப்பில் வடமொழிவல்லனாய்
இப்பிறப்பில் தென்மொழிவல்லனாயுள்ள வொருவனை நோக்கி நீ மு
ற்பிறப்பில் வடமொழிவல்லையாயிருந்தாயென்று எதுக்களோடு சொ
ல்லின், அவனுணர்வானோ? அன்றியும், நடன் பெண்வேஷத்தையும்
நடி ஆண்வேஷத்தையுந்தரித்து நடநவிலும்பொழுது தாம் ஆண் பெ
ண் என்பதை மறந்து சுபாவமாகவே நடன் தான் பெண்ணே யென்
றும் நடிதான் ஆணே யென்றும் நடிப்பாரோ? தாம் ஆண் பெண்களாக
வேஷந்தரித்து உருவமாறி யிருக்கின்றோமென்று நடிப்பாரோ?
அன்றியும் அரிச்சந்திரன்போல வேஷந்தரித்தவன், தனது நடனத்
தாலே சபிகர்களை யுல்லாசப்படுத்திப் பொருள் பெறவேண்டுமென்
று நடிப்பானோ? அல்லது தான் நடனென்பதை மறந்து தான் அரிச்
சந்திரனே. அரிச்சந்திரனாகிய தான் கூத்துப்பார்க்க வருவோரெல்லா
ரையுங்கையெடுத்துக்கும்பிட்டுநடிக்கவேண்டியதே யென்று நடிப்பா
னோ? அன்றியும், தமிழன் தமிழ்வழங்காத தேசத்தினைடைந்தால் யதிந்
தானுந் தமிழை முற்றுமறவான். மறப்பானாயினுந்தான் தமிழன் என்
பதையு மறப்பானோ? ஒருபொழுதும் மறவானாகலால் அவ்விருவ
ரைக் குறித்துக்காட்டி அருச்சுனன் முன்பு உடைத்தாயிருந்த தன
து ஆத்மசொரூபத்தை மறந்து பின்பு ஞாபகங்கொண்டானென்று நி
ரூபிக்க முடியாது. ஆகலால் ஸ்மிருதி: லப்தா என்றதற்கு "ஞாப
கம் அல்லது நினைப்புண்டாயிற்று" என்ற பொருள்பொருந்தாது.

யோகம் போய்விட்டது. மோகமாவது தேகமே ஆத்மாவென்
னும் அஞ்ஞானமேயென்றும், ஜீவன்முக்தன்போன்ற ஞானிகளல்லாத
பிறர் தேகமே ஆத்மாவென்னும்விபரீதஞானமுடையவர்கள் என்றும்,
தேகநாசத்தால் ஆத்மாவுக்கு நாசமுண்டென்று நினைக்கின்றார்கள்
என்றும், புத்திரன்முதலியோரை எப்படி கொல்வேனென்று முத
லில் அருச்சுனன் சொன்னது தேகமே ஆத்மாவென்னும் அஞ்ஞானத்
தாலே யென்றும் "வாஸாம்ஸிஜீர்ணாநி" முதலிய பகவத்வாக்கியத்தா

லே ஆத்மா அழிவற்றது என்றும், பழையவஸ்திரத்தைவிட்டுப் புதி
யவஸ்திரத்தைக் கிரகித்தல்போல ஆத்மா மற்றொருதேகத்தைக் கிர
கிப்பதாகவுந் தெரிந்து தேகமே ஆத்மாவென்னும் மோகம் போய்விட்
டது என்றுங் கூறினர்.

ஜீவன்முக்தன்போன்ற ஞானிகளல்லாத பிறரெல்லாரையும் தே
காத்ம பிராந்தியுடையோரென்று சொல்லக்கூடுமா? பாரவரதத்துவ
விஷயமான நிச்சயஞானம் இல்லாதிருப்பரேயல்லது தேகம்வேறு
ஆத்மாவேறு தேகம் அழியுந்தன்மையுடையது ஆத்மா அழியாத்தன்
மையுடையது என்பதை எல்லாருமுணர்வர். அன்றியும் புத்திரன்
முதலியோர் இறப்பரென்றாவது இறந்தாரென்றாவது துக்கிப்போ
ரெல்லாரையுந் தேகாத்ம பிராந்தியுடையரென்று சொல்லக்கூடுமோ?
தேகம்வேறு ஆத்மாவேறு என்றறிந்தவர்கட்குப் புத்திராதிகளிடத்தி
லும் தன்குலப் பெரியோரிடத்திலும் ஆசிரியரிடத்திலும் பக்தியு
ம் அன்பும் மற்றவர்களிடத்தில் அருளுமிருக்க வேண்டாவோ? அருச்சுனன்
பாரதப்போரில் தன்புத்திராதிகள் தன்னாலே சாதலைக்குறித்து அன்
பாலும் குலப்பெரியோரும் ஆசிரியரும் சாதலைக்குறித்துப் பக்தியா
லும் மற்றவர்கள் சாதலைக்குறித்து அருளாலும் வருந்தினனென்று
கொள்ளாது தேகாத்மபிராந்தியாலே துக்கித்தானென்றுதான் கொள்
ளவேண்டுமோ? தேகம்வேறு ஆத்மாவேறு தேகம் அழியத்தகுந்தது
ஆத்மா அழியத்தகாதது என்று அருச்சுனன் முன்னமே யுணர்ந்தி
ருப்பானாயின் தன் புத்திராதிகள் சாதலைக்குறித்து வருந்தமாட்டா
னோ? அத், ௧, சு. ௨௮-ஆல், அருச்சுனன் அருளாலும், மேற்
படி அத், ௬, ௩௧. பிற்பாதியாலும், ௬, ௩௨, ௩௩, ௩௪, இவற்றாலும்,
பந்துஜனங்களைக் கொல்வதற்கும் அவர்களைக் கொன்று நாங்கள் சுப
லத்தைக் காண்கிறதில்லையென்றும், ராச்சியத்தாலும், நாங்கள்மாத்
திரம் உயிர்வாழ்தலாலும் என்னபிரயோசனமென்றும், யார்பொருட்டு
ராச்சியமும் போகமும் சுகமும் விரும்பப்படத்தக்கனவோ அந்தக்
குருக்கள்முதலியோரெல்லாரும் உயிர்களையும் பொருள்களையும்விட்டு
யுத்தகளத்தில் நிற்கின்றார்களென்றும் ௬, ௩௫-ஆல், என்னைக்
கொல்கின்றவர்களானாலும் ராச்சியத்தின்பொருட்டு நான் அவர்களைக்
கொல்வதில்லையென்றும், ௬, ௩௬-ஆல், இவர்களைக்கொன்றால் எங்க
ளைப் பாபமேயடையுமென்றும், ௬, ௩௮, ௩௯-ஆல், துரியோதனாதிக
ள் குலநாசத்தாலுண்டாகுந் தோஷத்தையறியாவிடினும் அத்தோஷத்
தை யறிந்திருக்கின்ற எங்களால் அதினின்றும் நீங்கும் விதத்தை
யெப்படித் தெரிந்துகொள்ளாது விடக்கூடுமென்றும், ௬, ௪௦, ௪௧,

௩௨, ௩௩, ௩௪, இவற்றால் குலாசாரத்தாலுண்டாகும் பலவிதபாதகங்களைக் குறித்தும் அத், ௨, ௪, ௫-ஆல், (முதாதையாகிய) பீஷ்மாசாரியர் பேரிலுந் (ஆசிரியராகிய) துரோணாசாரியர்பேரிலும் எப்படி பாணப்பிரயோகஞ்செய்வேனென்றும், ௨, ௫-ஆல், ஆசிரியர்களைக் கொல்லாமல் பிச்சையெடுத்துண்பது உத்தமமாகுமென்றும், கூறினபடியால் மேலே கூறியவாறு அன்பாலும் பக்தியாலும் அருளாலும் துக்கித்தானென்றே தோற்றுதலால் "மோகம்" என்றதற்கு ஐயர் கூறிய பொருள் பொருந்தாது.

"சந்தேகம் நீங்கியது" என்றதற்கு பிரம்மவேறு ஜீவன்வேறு அல்லது பிரமமே ஜீவனே என்னும் விஷயத்திலிருந்த சந்தேகம். "க்ஷேத்திரக்ஞம்சாபிமாம்வித்தி" "மமைவாம்சோஜீவலோகே" என்பனமுதலிய பகவத்வாக்கியங்களாற் பிரமத்தைத்தவிர ஜீவன் வேறல்லனென்னும் அபேதஞானமுண்டானமையால் சந்தேகம் போய்விட்டது. என்றார்.

"க்ஷேத்திரக்ஞம்சாபிமாம்வித்தி" இப்பதங்கள், அத், ௧௩, ௨, ௩-லும், "மமைவாம்சோஜீவலோகே" இப்பதங்கள், அத், ௧௫, ௭, ௫-லும் உள்ளன. மேற்படி அத், ௧௩, ௨, ௩-ல், "சகல க்ஷேத்திரங்களிலும் என்னையே க்ஷேத்திரக்ஞனாக அறி" என்ற பகவத்வாக்கியத்திற்கு. (௩௩) பகவான் சரீரியென்றும், சரீரமும் ஜீவனும் பரமாத்மாவை ஆத்மாவாகவுடையனவென்றும், கூறியவாற்றானும், அத், ௮, ௪, ௬-ல், "பிராணிகளுக்கு ஈசுவரனாகவிருந்தாலும்" என்றும், அத், ௯, ௪, ௬௪-ல், "சகல பிராணிகளிடத்திலுமிருக்கின்ற என்னை" என்றும், அத், ௧௫, ௪, ௧௮-ல், "நான் எத்தால் அசேதனத்தை அதிக்கிரமித்தவனாகவும் சேதனத்தைக்காட்டிலும் உத்தமனாகவுமிருக்கின்றேனோ" என்றும், அத், ௧௭, ௪, ௬-ல், "சரீரத்திலிருக்கின்ற பிருதிவிமுதலிய பூதக்கூட்டங்களையும் சரீரத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கின்ற என்னையும்" என்றும், பகவன் அருளினமையானும், ஜீவேசுவரபேதமே தோற்றுதலால் சந்தேகம் நீங்கியது என்றதற்கு ஐயர் கருத்துப்பொருந்தாமையுணர்க.

இன்னுங்கூறின் அத், ௧௦, ௪, ௧௨, ௧௩, இவற்றில், "பரப்பிரமமும் உத்தமமான ஆசிரயமும் உத்தமமான பரிசுத்தவஸ்துவும் நீரே. உம்மை நித்தியனாகவும் பிரகாச சொரூபியாகவும் பிறப்பற்றவனாகவும் சர்வவியாபியாகவும் புருஷனாகவும் சகலருஷிகளும் தேவருஷியான நாரதரும் அசிதரும் தேவலரும் வேதவியாசரும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்; அங்ஙனமே நீரும் எனக்குச்சொல்லுகின்றீர்" என்றும், மேற்படி ௪,

௪௭,-ல் "ஏ! யோகிந்? எப்படி நான் உம்மை எப்பொழுதும் தியானிக்கின்றேனாய் அறிவேன்,, என்றுங்கூறி மேற்படி அத், ௧௦,-ல் பகவானது விபூதியையுணர்ந்து அத், ௧௧, ௪, ௧-ல், மோகநீங்கிற்றென்று அருச்சுனன் கூறினமையாலே ஜீவேசுவரபேதவிஷயத்தில் அவனுக்கொரு சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை பேதமே அவன் கொள்கையென்க.

அன்றியும் இந்த அத், ௪, ௬௪-ல், "எனது உத்தமமானவாக்கியத்தைக்கேள்" என்றும், ௪, ௬௫-ல், "உனக்கு உண்மையாக உறுதி சொல்லுகின்றேன்,, என்றும், ௪, ௬௬-ல், "சகல தருமங்களையும் விட்டு என்னொருவனையே சரணமாக அடை. நானுன்னைச் சகலபாபங்களினின்றும் நீக்குவேன் விசனமடையாதே" என்றும், ௪, ௬௮, ௭௦, இவற்றிலும் அவ்வாறு ஜீவேசுவரபேதத்தைக் கொள்ளுமாறே பகவன் அருளினமையாலே ஐயர் கூறியவாறு ஜீவேசுவர பேதவிஷயத்தில் அருச்சுனன் சந்தேகங்கொண்டவனல்லன். ஜீவேசுவரபேத ஞானமே அவனது ஞானமென்க.

இந்தக்கீதையிற் ஜீவேசுவரபேதத்தைக்கூறும், ௬-களை முன்னர்க்காண்க. இன்னுஞ்சில, ௪, உளவேனும் விரிவஞ்சி அவைகுறிக்கப்படவில்லை.

ஜீவேசுவர பேதத்தைச்கூறுவன, அத், ௨, ௪, ௧௨. ௩௦. ௫௩. ௫௯. ௭, ௬. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௩. ௧௪. ௨௫. ௬௧. அத், ௩, ௪, ௫, ௩௦. அத், ௪, ௪, ௫. ௯. ௧௦. ௧௧. ௨௦ ௨௪. ௨௫. ௨௮. ௨௯. அத், ௩௯. அத், ௫, ௪, ௫. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௯. ௨௦. ௨௪. ௩௬. ௩௭. ௪௫. ௫௭. அத், ௭, ௪, ௧. ௩. ௫. ௬, ௪, ௧௪. ௧௫. ௨௯. ௨௮. ௩௬. ௩௭. ௩௦. ௭. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௧. ௨௩. ௨௫. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௭. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௨௨. அத், ௮, ௪, ௨, ௩, ௫. ௬. ௭. ௮. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௨. அத், ௯, ௪, ௩. ௬. ௭. ௮. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௨௨. அத், ௪௦, ௪, ௨. ௩. ௮. ௨௫. ௨௯. ௨௭. ௨௮. ௨௧. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. அத், ௧௧, ௪, ௧. ௧௮. ௩௭. ௩௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௫. ௨௦. அத், ௧௨, ௪, ௨. ௩. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௪௦. ௧௯. ௫௩. ௫௪. ௫௫. அத், ௧௨, ௪, ௨௦. ௨௧. ௨௬. ௨௮. ௨௯. ௩௩. ௩௪. அத், ௧௩, ௪, ௧௩. ௧௪. ௨௦. அத், ௧௪, ௪, ௨. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௮. அத், ௧௫, ௪, ௧௮. ௧௯. ௪௦. அத், ௧௮, ௪, ௪௬. ௫௦. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௭. ௫௮. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௫. ௬௬. ௬௮. ௭௦. எனவிவை.

"உமது வாக்கியத்தை நிறைவேற்றுகின்றேன்" "ஸ்வதர்மமபிசா உன் அத்தியாயத்திலிருந்து வேக்ஷ்ய" முதலியவாக்கியங்களால்

நீ விலகக்கூடாது. "யுத்தாயகிருதநிச்சய" யுத்தஞ்செய்யவேண்
டியவனாய் இருக்கின்றாய் "கர்மண்ணியேவாதிகாரஸ்தே" நீகருமஞ்
செய்வதிலே அதிகாரியாயிருக்கின்றாய் முதலியவாக்கியங்களால்
உயுத்தமாகிய கருமத்தைச்செய்யவேண்டியதாகப் பகவதாக்ஞையி
ருக்கின்றபடியால் அதை நிறைவேற்றுவதாக அருச்சுனன் சொன்
னான் என்று ஐயர் கூறினர். கூறினவர் தமது கருத்துக்கிணங்க
உயுத்தமாகிய என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கூறினர்.

மேலே கூறிய வடசொற்கள் இந்த, அத்-ல், உள்ளனவாயின் ஐயர்
கருத்துப் பொருந்துமேயென்று சிலர் கொள்ளவுங்கூடும். அவ்வாறு
கொள்ளக்கூடாமல், ஸ்வதர்மமபிசாவேக்ஷ்ய என்னும் பதங்கள், அத்,
உ, க, கூக-லும், யுத்தாயகிருதநிச்சய என்னும் பதங்கள், மேற்படி அத்,
க, கூஎ-லும், கர்மண்ணியேவாதிகாரஸ்தே என்னும் பதங்கள், மேற்
படி அத், க, சஎ-லும் உள்ளன.

மேற்படி அத், உ, க, சo-முதல் மோக்ஷசாதனமாகிய நிஷ்காமகரு
மத்தைப் பகவன் அருளுகின்றமையால் மேற்படி அத், உ, க, சஎ-ல்,
உள்ள கர்மண்ணியேவாதிகாரஸ்தே என்ற பதங்களுக்கு உயுத்தமா
கிய கருமத்தை யென்று ஐயர் சேர்த்துப்பொருள் கூறியது சிறிதும்
பொருந்தாமையுணர்க.

ஆனால் அருச்சுனன் பகவனை நோக்கி உமது வாக்கியத்தை நிறை
வேற்றுகின்றேனென்று எந்தக் கருத்தோடு கூறினானெனின், அத்,
கூ, க, கூo-ல், "சகல கருமங்களையும் என்னிடத்தில் ஒப்பித்து நான்
பரமாத்மாவின் வேற்காரனாகச் சகலகருமத்தையுஞ்செய்து பரமாத்மா
வுக்கு ஒப்பிக்கவேண்டியவன் என்னும் எண்ணத்தோடு பலாபேக்ஷை
யின்றியும் (தனதென்னும்) மமதையைவிட்டும் தாபத்தைவிட்டும் உயு
த்தத்தைச் செய்" என்றும், அத், அ, க, எ-ல், "ஆகலால் எல்லாக்
காலங்களிலும் என்னை நினை. உயுத்தத்தையுஞ்செய்" என்றும், அத்,
கூ, க, உஅ-ல், "கருமங்களை என்னிடத்தில் ஒப்பிவிக்கின்றதாகிய
சந்நியாசத்தோடு கூடினையாயின்" என்றும், இந்த, அத், கஅ, க,
ருஎ-ல், "சகல கருமங்களையும் மனத்தாலே என்னிடத்தில் ஒப்பித்
து" என்றும், பகவன் அருளினமையாலே இந்த, க, எகூ, பாஷ்யத்தி
ல் (ச) கூறியவாறு எனக்காகவேண்டியதொன்றுமில்லை. உமது உத்
திரவை நிறைவேற்றுவது எனது கடமையென்ற கருத்தோடு அருச்
சுனன் கூறினானென்றுணர்க. இதனாலும் அருச்சுனன் பேதஞான
மேயுடையனென்க.

(க) எச. சஞ்சயன் (திருதராட்டிரனைப்பார்த்துச்) சொல்லு
தல், நான் இவ்விதமாக மகாத்மாவான வாசுதேவன் அருச்சுனன் என்
னுமிருவரது ஆச்சரியமாயதும் புளகமுண்டாக்கத்தக்கதுமான இந்
தச் சம்வாதத்தைக் கேட்டேன்.

(க) எரு. ரகசியமாயதும் உத்தமமாயதும் யோகசாஸ்திரமா
யதுமாகிய இந்தக் கீதையைத் தாமாகவே அருச்சுனற்கருளினவருஞ்
சகல யோகங்களுக்கீசனானவருமான கிர்ஷ்ணபகவானிடத்தினின்
றும் வியாசமகாருஷியின் *அநுக்கிரகத்தாலே நான் நேராகவே கேட்
டேன்.

(க) எகூ. ஏ! ராஜந்! ஆச்சரியமாயதும் புண்ணியமாயதுமான
கிர்ஷ்ணார்ச்சுனர்களின் இந்தச் சம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து
அடுத்தடுத்துச் சந்தோஷமடைகின்றேன்.

(க) எஎ. ஏ! ராஜந்! அரியாகிய கிர்ஷ்ணபகவானது அதிக ஆ
ச்சரியமான அந்த விசுவரூபத்தையும் நினைத்து நினைத்து எனக்கு
வியப்பு அதிகமாகின்றது. பின்னும் பின்னுஞ் சந்தோஷமடைகின்
றேன்.

(க) எஅ. எந்தப்பக்ஷத்தில் யோகங்களுக்கீசனாகிய கிர்ஷ்ணப
கவானும் எந்தப்பக்ஷத்தில் வில்லைத்தரித்த அருச்சுனனுமிருக்கின்றா
ரோ அந்தப்பக்ஷத்தில் ராஜ்ஜியலக்ஷ்மியும் ஜயமும் அபிவிர்த்தியும்
நியாயமும் நிச்சயமாயிருக்கின்றனவென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

(ரா) உயர்ந்ததுந் தாழ்ந்ததுமான சகல சேதநாசேதனப்பிரபஞ்சங்க
ளின் சகலசுபாவங்களாகிய யோகங்களுக்கீசன், என்றால், தனதுசங்
கற்பத்தாலேசேதநாசேதனங்களான சகலவஸ்துகளின் ஸ்திதி பிரவி
ர்த்தி ஆகிய இவற்றின் பேதங்களையுடையவனென்பது தாத்பரியம்.

* (ராக) குருக்ஷேத்திரத்திற் பாரதயுத்தந் தொடங்கியகாலத்தில்
ஆங்குநடக்குஞ் சகலசங்கதிகளும் எனக்கு நேராகத் தெரியும்படியுந்
தெரிந்தவற்றை உமக்குச் சொல்லும்படியும் வியாசபகவான் எனக்கு
ஞானக்கண் காதுகளைக் கொடுத்ததாகிய அநுக்கிரகத்தால்,

(ஸ்ரீ) சஞ்சயன், இவ்விதமான தனது நிச்சயத்தைக் கூறினால், திருதராட்டிரன் பகவானைச்சரணமடைந்து பாண்டவர்களோச்சமாதானஞ்செய்து கொள்ளக்கூடுமென்று எண்ணினனென்று தோற்றுகின்றது.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீபகவற்கீதை வசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

———(☺)———

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ।

ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யகாலக்ஷேபாரம்பத்தில்

ஸ்வஸம்பிரதாயாநுஸாரமாகக்

குருபரம்பரையை அநுஸந்தித்தபின்பு அநுஸந்திக்கவேண்டிய

சுலோகங்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
ப்ரபந்நபாரிஜாதாய தோத்ரவேத்ரைகபாணயே ।
ஜ்ஞாநமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருததுஹே நம: ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
க்ருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம் புண்யஸ்ரவணகீர்த்தநம் ।
வாஸுதேவம் ஜகத்யோநிம் நௌமி நாராயணம் ஹரிம் ॥
க்ருஷ்ணாய யாதவேந்த்ராய ஜ்ஞாநமுத்ராய யோகிநே ।
நாதாய ருக்மிணீசாய நமோ வேதாந்தவேதிநே ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 ।
𑌮𑌾𑌮𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 ॥௧॥

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥௨॥
𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌮𑍂𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥௩॥
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ॥௪॥
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥௫॥
𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ॥௬॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾 ।

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥௩௪॥
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌘𑍍𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥௩௫॥
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥௩௬॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌮𑌾𑌧𑌵 ॥௩௭॥
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥௩௮॥
𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ॥௩௯॥
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥௪௰॥
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥௪௧॥
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥௪௨॥
𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥௪௩॥
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥௪௪॥
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥௪௫॥
𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌣𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥௪௬॥

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ।

𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ॥௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ।

𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥௨॥
𑌕𑍍𑌲𑍈𑌬𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥௩॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ।

𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌰𑌿𑌸𑍂𑌦𑌨 ॥௪॥

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌪𑍀𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌿𑌹𑍈𑌵
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥௫॥
𑌨 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌕𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍀𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌯𑍇𑌮 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑍋 𑌜𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃 ।
𑌯𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௬॥
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑍋𑌪𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃

[𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् ।
सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ॥௩௨॥
अथ चेत्त्वमिमं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसि ।
ततः स्वधर्मं कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥௩௩॥
अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ।
संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥௩௪॥
भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ।
येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥௩௫॥
अवाच्यवादांश्च बहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ।
निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं नु किम् ॥௩௬॥
हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ।
तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥௩௭॥
सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ।
ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ॥௩௮॥
एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ।
बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥௩௯॥
नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ।
स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥௪௰॥
व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन ।
बहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ॥௪௧॥
यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः ।
वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥௪௨॥
कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलप्रदाम् ।
क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥௪௩॥
भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयापहृतचेतसाम् ।
व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ॥௪௪॥
त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ।
निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥௪௫॥

यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके ।
तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥௪௬॥
कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥௪௭॥
योगस्थः कुरु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा धनञ्जय ।
सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥௪௮॥
दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्धनञ्जय ।
बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः ॥௪௯॥
बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ।
तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ॥௫௰॥
कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ।
जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥௫௧॥
यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति ।
तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥௫௨॥
श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ।
समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ॥௫௩॥

अर्जुन उवाच ॥

स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ।
स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम् ॥௫௪॥

श्रीभगवानुवाच ॥

प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान् ।
आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥௫௫॥
दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः ।
वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥௫௬॥
यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् ।
नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥௫௭॥
यदा संहरते चायं कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥௫௮॥

ஶ்ரீ ...வர்த்திகா... ।

[illegible]

[illegible]

... த்ருதீயோऽத்யாய: ।

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ।

...வர்க: ॥

[illegible]

ஶ்ரீ ... ।

[illegible]

𑌸𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷 𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥௧௦॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥௧௧॥
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥௧௨॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥௧௩॥
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥௧௪॥
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௫॥
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑍀𑌹 𑌯𑌃 ।
𑌅𑌘𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ॥௧௬॥
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௭॥
𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥௧௮॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ।
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥௧௯॥
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥௨௦॥
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥௨௧॥
𑌨 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ।
𑌨𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥௨௨॥
𑌯𑌦𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥௨௩॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍇𑌯𑍁𑌰𑌿𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍇𑌦𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥௨௪॥
𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥௨௫॥
𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌨𑌯𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥௨௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௭॥
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥௨௮॥
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌤𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௯॥
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥௩௦॥
𑌯𑍇 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥௩௧॥
𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥௩௨॥
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௩௩॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑍌 ॥௩௪॥
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥௩௫॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ।

𑌅𑌥 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥௩௬॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ।

𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌷 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌏𑌷 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌿𑌹 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥௩௭॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அத பஞ்சமோऽத்யாய: ।

அர்ஜுந உவாச ।

ஸந்ந்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புநர்யோகம் ச ஶம்ஸஸி ।
யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தந்மே ப்ரூஹி ஸுநிஶ்சிதம் ॥ ௧ ॥

ஶ்ரீபகவாநுவாச ।

ஸந்ந்யாஸ: கர்மயோகஶ்ச நி:ஶ்ரேயஸகராவுபௌ ।
தயோஸ்து கர்மஸந்ந்யாஸாத் கர்மயோகோ விஶிஷ்யதே ॥ ௨ ॥
ஜ்ஞேய: ஸ நித்யஸந்ந்யாஸீ யோ ந த்வேஷ்டி ந காங்க்ஷதி ।
நிர்த்வந்த்வோ ஹி மஹாபாஹோ ஸுகம் பந்தாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௩ ॥
ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக் பாலா: ப்ரவதந்தி ந பண்டிதா: ।
ஏகமப்யாஸ்தித: ஸம்யகுபயோர்விந்ததே பலம் ॥ ௪ ॥
யத் ஸாங்க்யை: ப்ராப்யதே ஸ்தாநம் தத்யோகைரபி கம்யதே ।
ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி ॥ ௫ ॥
ஸந்ந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ து:கமாப்துமயோகத: ।
யோகயுக்தோ முநிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதிகச்சதி ॥ ௬ ॥
யோகயுக்தோ விஶுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரிய: ।
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வந்நபி ந லிப்யதே ॥ ௭ ॥
நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித் ।
பஶ்யஞ்ஶ்ருண்வந்ஸ்ப்ருஶஞ்ஜிக்ரந்நஶ்நந்கச்சந்ஸ்வபஞ்ஶ்வஸந் ॥ ௮ ॥
ப்ரலபந்விஸ்ருஜந்க்ருஹ்ணந்நுந்மிஷந்நிமிஷந்நபி ।
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேஷு வர்தந்த இதி தாரயந் ॥ ௯ ॥
ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதி ய: ।
லிப்யதே ந ஸ பாபேந பத்மபத்ரமிவாம்பஸா ॥ ௧௦ ॥
காயேந மநஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி ।
யோகிந: கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மஶுத்தயே ॥ ௧௧ ॥
யுக்த: கர்மபலம் த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்நோதி நைஷ்டிகீம் ।
அயுக்த: காமகாரேண பலே ஸக்தோ நிபத்யதே ॥ ௧௨ ॥

ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வஶீ ।
நவத்வாரே புரே தேஹீ நைவ குர்வந்ந காரயந் ॥ ௧௩ ॥
ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்ததே ॥ ௧௪ ॥
நாதத்தே கஸ்யசித்பாபம் ந சைவ ஸுக்ருதம் விபு: ।
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஜ்ஞாநம் தேந முஹ்யந்தி ஜந்தவ: ॥ ௧௫ ॥
ஜ்ஞாநேந து ததஜ்ஞாநம் யேஷாம் நாஶிதமாத்மந: ।
தேஷாமாதித்யவஜ்ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶயதி தத்பரம் ॥ ௧௬ ॥
தத்புத்தயஸ்ததாத்மாநஸ்தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணா: ।
கச்சந்த்யபுநராவ்ருத்திம் ஜ்ஞாநநிர்தூதகல்மஷா: ॥ ௧௭ ॥
வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்திநி ।
ஶுநி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமதர்ஶிந: ॥ ௧௮ ॥
இஹைவ தைர்ஜித: ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம் மந: ।
நிர்தோஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதா: ॥ ௧௯ ॥
ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்விஜேத்ப்ராப்ய சாப்ரியம் ।
ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தித: ॥ ௨௦ ॥
பாஹ்யஸ்பர்ஶேஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மநி யத்ஸுகம் ।
ஸ ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே ॥ ௨௧ ॥
யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஶஜா போகா து:கயோநய ஏவ தே ।
ஆத்யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே புத: ॥ ௨௨ ॥
ஶக்நோதீஹைவ ய: ஸோடும் ப்ராக் ஶரீரவிமோக்ஷணாத் ।
காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்த: ஸ ஸுகீ நர: ॥ ௨௩ ॥
யோऽந்த:ஸுகோऽந்தராராமஸ்ததாந்தர்ஜ்யோதிரேவ ய: ।
ஸ யோகீ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூதோऽதிகச்சதி ॥ ௨௪ ॥
லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருஷய: க்ஷீணகல்மஷா: ।
சிந்நத்வைதா யதாத்மாந: ஸர்வபூதஹிதே ரதா: ॥ ௨௫ ॥
காமக்ரோதவியுக்தாநாம் யதீநாம் யதசேதஸாம் ।
அபிதோ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மநாம் ॥ ௨௬ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

[illegible]

[illegible]

ईश्वर उवाच ।

[illegible]

श्रीभगवानुवाच ।

[illegible]

सूत उवाच ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

173

[illegible]

[illegible]

श्रीभगवानुवाच ।

[illegible]

[illegible] उवाच ।

[illegible]

[illegible] उवाच ।

[illegible]

श्रीभगवानुवाच ।

[illegible]

[illegible] द्वादशोऽध्यायः ॥

अथ [illegible]दशोऽध्यायः ।

[illegible] उवाच ।

[illegible]

श्रीभगवानुवाच ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अथ षोडशोऽध्यायः ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

षोडशोऽध्यायः ।

அஶ்ரத்தயா ஹுதம் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் |
அஸதித்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ ||௨௮||

ஓம் | தத்ஸதிதி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்ம
வித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே
ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகோ நாம
ஸப்ததஶோऽத்யாய: |

அத அஷ்டாதஶோऽத்யாய: |

அர்ஜுன உவாச ||

ஸந்ந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்த்வமிச்சாமி வேதிதும் |
த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேஶ ப்ருதக்கேஶிநிஷூதன ||௧||

ஶ்ரீபகவானுவாச ||

காம்யானாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸந்ந்யாஸம் கவயோ விது: |
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹுஸ்த்யாகம் விசக்ஷணா: ||௨||
த்யாஜ்யம் தோஷவதித்யேகே கர்ம ப்ராஹுர்மனீஷிண: |
யஜ்ஞதானதப:கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே ||௩||
நிஶ்சயம் ஶ்ருணு மே தத்ர த்யாகே பரதஸத்தம |
த்யாகோ ஹி புருஷவ்யாக்ர த்ரிவித: ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ||௪||
யஜ்ஞதானதப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் |
யஜ்ஞோ தானம் தபஶ்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம் ||௫||
ஏதான்யபி து கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலானி ச |
கர்த்தவ்யானீதி மே பார்த்த நிஶ்சிதம் மதமுத்தமம் ||௬||
நியதஸ்ய து ஸந்ந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே |
மோஹாத்தஸ்ய பரித்யாகஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித: ||௭||
து:கமித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் |
ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாகபலம் லபேத் ||௮||

கார்யமித்யேவ யத்கர்ம நியதம் க்ரியதேऽர்ஜுன |
ஸங்கம் த்யக்த்வா பலம் சைவ ஸ த்யாக: ஸாத்த்விகோ மத: ||௯||
ந த்வேஷ்ட்யகுஶலம் கர்ம குஶலே நானுஷஜ்ஜதே |
த்யாகீ ஸத்த்வஸமாவிஷ்டோ மேதாவீ சின்னஸம்ஶய: ||௰||
ந ஹி தேஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத: |
யஸ்து கர்மபலத்யாகீ ஸ த்யாகீத்யபிதீயதே ||௧௧||
அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரம் ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம் |
பவத்யத்யாகினாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்ந்யாஸினாம் க்வசித் ||௧௨||
பஞ்சைதானி மஹாபாஹோ காரணானி நிபோத மே |
ஸாங்க்யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி ஸித்தயே ஸர்வகர்மணாம் ||௧௩||
அதிஷ்டானம் ததா கர்த்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம் |
விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம் ||௧௪||
ஶரீரவாங்மனோபிர்யத்கர்ம ப்ராரபதே நர: |
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: ||௧௫||
தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரமாத்மானம் கேவலம் து ய: |
பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி: ||௧௬||
யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே |
ஹத்வாபி ஸ இமாம்ல்லோகாந்ந ஹந்தி ந நிபத்யதே ||௧௭||
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதனா |
கரணம் கர்ம கர்த்தேதி த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: ||௧௮||
ஜ்ஞானம் கர்ம ச கர்த்தா ச த்ரிதைவ குணபேதத: |
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யானே யதாவச்ச்ருணு தான்யபி ||௧௯||
ஸர்வபூதேஷு யேனைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே |
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி ஸாத்த்விகம் ||௨௰||
ப்ருதக்த்வேன து யஜ்ஜ்ஞானம் நானாபாவான்ப்ருதக்விதான் |
வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி ராஜஸம் ||௨௧||
யத்து க்ருத்ஸ்னவதேகஸ்மின்கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் |
அதத்த்வார்த்தவதல்பம் ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ||௨௨||

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।